

ΔΕΙΚΤΟΝ
ΙΤΑΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΕΠΗΤΟΜΟΝ

ΥΠΟ

Κ. ΒΑΡΒΑΤΗ,

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΔΥΟ.

Δ. Α. Π. Α. Γ. Γ.

Ν. ΒΛΑΣΤΑΡΗ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΑΡΤΕΡΙΑ. »

1861

1861.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ παντελής ἔκδοσις Ἰταλοελληνικοῦ λεξικοῦ, προσφέρου εἰς τὸν περὶ τῆν Ἰταλικὴν γλῶσσαν ζῆλον τῶν ἁμογενῶν, μοι πρόε-
 τρεψε τὴν ἐπιχειρήσασθαι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος, ὅτε μέλιτα
 τὸ μὲν ἄθλιον ἐκείνου τοῦ Βλαγγῆ ἐξέλειψε, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ Κ. Πα-
 ριβου ἐκδοθέν δυσώγητον ἐνομίξατο.

Διείλον τὸ ἔργον, ἐκ σελίδων ἐπέκεινα τῶν 1357, εἰς τομίδια
 δύο, μετὰ παραρτήματας, ἐν αἷ τὰ ἡμαρτημένα ἐκολάσθησαν, καὶ
 γίναι λέξεις καὶ ἄλλαι ἔννοιαὶ προστέθησαν πρὸς τὴν ὅσῃ ἔνεστι
 συμπλήρωσιν.

Εἰς τί δὲ ὠφέλει ἡ σπουδὴ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ κατὰ
 πόσον καθίσταται λυσιτελής, τοῦτο πασίγνωστον. Χαλοῦσιν αὐ-
 τὴν περὶ τὰ 30 ἑκατομμύρια λαῶν ἀπελευθερωθέντων ἤδη καὶ
 μέγα ἔθνος συντελούντων ὑπὸ τὸ σεβαστόν σκήπτρον τοῦ Βασιλέως
 Βικτοροῦ Ἐμμανουήλ, πατρὸς καὶ ἡρώος προστάτου τῆς Ὀλομε-
 λείας αὐτῶν. Συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην τῆς εὐποῦς καὶ ἡδυ-
 φάνου ταύτης γλώσσης καὶ οἱ τὴν ἐμπορείαν μετεργόμενοι καὶ
 οἱ ἐν τῇ ποιήσει ἐντρυφῶντες καὶ οἱ τὴν μουσικὴν ἐκδιδασκόμενοι.

Τὸ κατ' ἐμὲ, καὶ τοῖ ἐν ἡμέραις δαιναῖς τοῦ βίου μου, ἐποίησα
 ἔσον αἱ δυνάμεις μοι ἐπέτρεπον, ὀρμώμενος ἀπὸ ζήλου καὶ στη-
 ρζόμενος εἰς τὴν ἐπείκειαν τῶν λογίων ἁμογενῶν.

Ἐάν δ' ἐκ τοῦ ἔργου ταύτου ἀπὸβῇ ὠφέλειά τις, αὕτη ὀφεί-
 λεται πρὸς τοὺς ἐκδότας, οἵτινες, ἀμφοτέρω, ἐπιβοήθησαν αὐτῷ
 προκαταβάλόντες τὴν δαπάνην ἅπασαν.

K. BARBATHIS.

Ἐγραψα Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου, 1861.

62720

Αρ. Πρωτ. Κλεισ.

21. 11.

Abhajanite, ἐπ. διγ. ὁ ὀλακτώ, κ. γαυρίζων.

Abhajanre, φ. οὐδ. ὀλακτώ, κ. γαυρίζω.

Abhajanate, οὐσ. ἀρ. ὁ ὀλακτῶν κηκολόγος, δύσφημος.

Abhaino, οὐσ. ἀρ. φεγγιτης.

Abhallate, ἀρ. ἐν. ἐξω ἐμπερῶματα εἰς φακέλλους, φακέλω.

Abhalordice, φ. ἐν. καρῶν, ἐξίστω, ζαλίξω.

Abhamhagiate, φ. ἐν. προσράπτω ἐαρθέπω.

Abhamhamante, οὐσ. ἀρ. ἐγκαταλείψις, παραχώρησις.

Abhandiano, φ. ἐν. ἐγκαταλείπω, παραχωρῶ παραδίω.

Abhandianate, φ. ἀντ. ἐγκαταλείπεται, παραδίδεται.

Abhandanamente, ἐπίφ. περιπαδῶ.

Abhandiano, οὐσ. ἀρ. ἐγκαταλείψις, παραχώρησις. || Las-ciate la cosa in —, ἀφίνω τὰ πράγματα παραμελημένα.

Abhatbagliamento, οὐσ. ἀρ. θράσους.

Abhatbicarsi, φ. ἀντ. βίξωμαι.

Abhatcare, φ. ἐν. σαρῶω.

Abhatcare, φ. ἐν. φράττω, κείω.

Abhatramento, οὐσ. ἀρ. συμπλοκή, σύγκρουσις.

Abhatuire, φ. ἐν. βάλω ἐν ἀταξίᾳ, συγχάω.

Abhatramento, οὐσ. ἀρ. τα-

πεινώσις: κάθους, καταβιζασμός.

Abhassare, φ. ἐν. ταπεινῶ, καταβιζάζω. || —, φ. οὐδ. ἐκπίπτω, ἔλαττω.

Abhasso, ἐπίφ. κάτω, ὑποκάτω, κατωτέρω.

Abhassanza, ἐπίφ. ἱκανῶς, ἀρκούντως, κ. ἀρκετῶ.

Abhatiere, φ. ἐν. βίπτω κάτω, καταβάλω. || Abhatierei, φ. ἀντ. συναντῶμαι.

Abhatimento, οὐσ. ἀρ. ἀνατροπή, || — della mente, ἀνομιὰ πνιύματος, κατήφεια.

Abhatire, ἴσις, ἐπ. ὁ καθαβάλλω, βίπτω κάτω.

Abhatitolare, φ. ἐν. συγχάω, θναμινύω.

Abhazio, οὐσ. θ. μονή, μοναστήριον.

Abhatiale, ἐπ. διγ. ἡγουμνιακός.

Abhecedario, οὐσ. ἀρ. ἀλφαβητέριον.

Abbellimento, οὐσ. ἀρ. καλλωπισμός, ἐπικόσμησις.

Abbellire, φ. ἐν. καλλωπίζω. || —, φ. οὐδ. ἀρέσκω.

Abhensid, οὐδ. μολονῶν, ἐκπί.

Abhendare, φ. ἐν. δέω, ταπεινῶ.

Abhertescare, φ. ἐν. ἐνθουσιάζω, ἔχρω.

Abhervare, φ. ἐν. πατίξω.

Abhertorio, οὐσ. ἀρ. ποτίσις τῶν ζώων.

Abhiadare, φ. ἐν. δίδω τῆν βρομήν.

Abhiadate, τα, ἐπ. ὁ παγῶν τῆν βρομήν.

Abhicare, φ. ἐν. σαρῶω.

Abhiente, ἐπ. διγ. πλούσιος, ἢ ἱκανός.

Abhiellamente, ἐπίφ. ποταπῶ.

Abhiellare, φ. ἐν. ἐξευτέλιξω.

Abhiellare, οὐσ. θ. ἐξευτέλισις.

Abhiello, τα, ἐπίφ. εὐτέλις, ποταπῶ.

Abhiciare, οὐσ. θ. εὐτέλεια.

Abhizliamento, οὐσ. ἀρ. ἐσθῆς, ἐνδυμα, ἐπιπλα.

Abhigliare, φ. ἐν. ἐνδύω, στολίζω.

Abhidolamento, οὐσ. ἀρ. Iaiure, — Iazione, οὐσ. θ. ἀπάτη, δόλος.

Abhidolare, φ. ἐν. ἀπάτῶ.

Abhiosciare, φ. οὐδ. πείπω.

Abhiosarsi, φ. ἀντ. συναντῶμαι.

Abhiosnare, φ. ἐν. χρειάζομαι.

Abhitumare, φ. ἐν. συσπλοῶ μετ' ἀσφάλτου.

Abhiturare, φ. ἐν. ἐξομῶ.

Abhiurazione, οὐσ. θ. ἐξομωσις.

Abhocamento, οὐσ. ἀρ. συνένυξις, συνουσία.

Abhocare, φ. ἐν. πληρῶ, γεμίζω.

Abhocarsi, φ. ἀντ. συνουσιάζω.

Abhocataio, οὐσ. ἀρ. ὀπή κλιβάνου, φούρου.

Abhocatore, φ. ἐν. κατακερματίζω, λιανοκόπτω.

Abhominabile, ἐπ. διγ. ἔθελακός, μισαρός.

Abhominanza, οὐσ. θ. βδελυρία, μισαρία.

Abhominare, φ. ἐν. βδελυτῶμαι, μισάτωμαι.

Abhominatore, οὐσ. ἀρ. ἰσθῆ, θ. ὁ βδελυτῶμενος.

Abhominazione, οὐσ. θ. βδελυγία, βδέλυγμα.

Abhominvolmente, ἐπίφ. χείριστα, ἀθλιας.

Abhominoso, τα, ἐπ. βδελυρός, ἀποτρόπαιος.

Abhonestamento, οὐσ. ἀρ. γαλήνη, εὐδία.

Abhonestare, φ. ἐν. γαληνῶ, Iimar si abhonestare, ἢ θάλασσα γαληνῆ.

Abhonestate, οὐσ. ἀρ. βελτιωσις, καλητέρευσις.

Abhonare, φ. ἐν. βελτιῶ, καλητέρευω.

Abhonarsi, φ. ἀντ. βελτιῶμαι, καλητέρευω.

Abhondamento, οὐσ. ἀρ. ἀφθονία, θαψιλία.

Abhondante, ἐπ. διγ. ἀφθονός, θαψιλής.

Abhonestamente, ἐπίφ. ἀέντως, θαψιλῶς.

Abhondanza, οὐσ. θ. ἀφθονία, περισσειά, εὐπείρα.

Abhorrentiore, οὐσ. ἀρ. τρο-
φοδότης.

Abhorreare, β. οὐδ. εὐκρω-
πλουτῶ, γέμω.

Abhorrensive, ἐπ. διγ. ἀφθο-
νος, θαψιλής.

Abhorrensivezza, οὐσ. θ. ἀ-
φθονία, θαψιλία.

Abhorrensivemente, ἐπίρ. ἀ-
φθόνως, θαψιλῶς.

Abhorrensivamente, ἐπίρ. θα-
ψιλῶς, πλδυσιοπαρβύως.

Abhorroso, σα, ἐπ. θαψιλής.

Abhorre, β. ἐν. τελειστοῖω.

Abhorresi, β. ἀντ. τελειστοι-
οῦμαι.

Abhorraggio, οὐσ. ἀρ. σύγ-
κρουσις πλοίων, ἐπίπλους.

Abhorrare, β. ἐν. προσερμι-
ζομαι ἀποθιδάξω.

Abhorrido, οὐσ. ἀρ. προσπέλα-
σις πλοισιαίσις. || Uomo di fac-
le—, ἀνθρωπος προσιταίς.

Abhorracciare, β. οὐδ. ποιῶ
τι ταχέως, τρώγω βυπαρῶς.

Abhorracciamente, ἐπίρ.
ἀφρονίστως, ἀμελῶς.

Abhorracciatore, οὐσ. ἀρ. κα-
κότεχνος, ἀδόκιμος ταχέτης.

Abhorrare, β. οὐδ. ἀπαλα-
νώμι.

Abhorrenole, ἐπ. διγ. βδε-
λυρός, μυσερός, συγερός.

Abhorrensivo, οὐσ. ἀρ. ἀπο-
στροφή.

Abhorrito, β. ἐν. ἀποστρέ-
φομαι, βδελύττομαι, μυσάττο-
μαι.

Abhorritore, οὐσ. ἀρ. βδε-
λυτέδλιμος, σικχός.

Abhorritarsi, β. ἀντ. πληροῦ-
μαι, ἐξογκοῦμαι, κ. φουσκῶ.

Abhorritamente, οὐσ. ἀρ.
λαφυραγωγία.

Abhorritore, β. ἐν. λαφυρα-
γωγῶ. || —, β. οὐδ. στασιάζω.

Abhorritatore, οὐσ. ἀρ. στα-
σιαστής.

Abhorritario, β. ἐν. ἀγκομῶ,
κ. κομπῶνω, θηλυκῶνω.

Abhorritante, οὐσ. θ. τὲ
κρηδία καὶ αἱ κρηδισάγα.

Abhorzamento, οὐσ. ἀρ. καλ-
Abhorzatura, οὐσ. θ. σκια-
γραφία, σχεδίασμα.

Abhorzare, β. ἐν. σχεδιάζω,
σκιαγραφῶ.

Abhorzato, οὐσ. θ. σχεδία-
σμα, ὑπογραμμῆς.

Abhorzaticcio, ια, ἐπ. ἡμιο-
σκιαγραφημένος.

Abhorzatore, οὐσ. ἀρ. ὁ σκι-
αγραφῶν, σκιαγράφας.

Abhorzolarsi, β. ἀντ. βορθυ-
κιοποιῶ, κ. κάμνω τὸ δομύκιο.

Abbracciamento, Abbraccio,
οὐσ. ἀρ. ἀσπασμός, ἐναγκαλλία-
σμα.

Abbracciare, β. ἐν. ἀσπά-
ζομαι, ἐναγκαλλίζομαι.

Abbracciata, οὐσ. θ. ἀσπα-
σμός.

Abbracciatore, υρισ, ἐπίρ. ὁ
ἀσπασζόμενος, ἀσπαστικός.

Abbraccioni, ἐπίρ. ἐναγκα-
λιζόμενος (ποίητ. ἀγκός.)

Abbraccare, β. ἐν. ἀρτάξω
διὰ τῶν ἐνύχων.

Abbracciato, β. ἐν. συντέμνω,
ἐπιτέμνω.

Abbracciato, γη, ἐπ. συν-
τομικός.

Abbraviatore, οὐσ. ἀρ. ὀσυν-
τέμνω, ἐπιτομῆς.

Abbraviatura, οὐσ. θ. σφύρη-
σις, σύνοψις.

Abbraviazione, οὐσ. θ. σύν-
τημσις, συγκοπή.

Abbravare, β. οὐδ. ἀναχωρῶ
ἀπὸ τοῦ ἀγκυροβολίου.

Abbrividare, Abbrividire, β.
οὐδ. βρωῶ, νερῶ ἐκ τοῦ ψῆ-
χους.

Abbronzamento, οὐσ. ἀρ. πε-
ρίφλωσις, ἠλιόκαυμα.

Abbronzare, β. ἐν. περιφλώ
κ. καθουρδίζω.

Abbronzare, β. ἐν. περιφλώ
κ. καθουρδίζω.

Abbronzare, β. ἐν. περιφλώ
κ. καθουρδίζω.

Abbronzato, οὐσ. θ. ξηραν-
σις, ξηρασιός.

Abbronzamento, οὐσ. ἀρ.
καῦμα, καύσιμον, πόνος δρι-
μός.

Abbronzante, ἐπ. διγ. ὁ καλ-
ων, φλέγων, καυστικός.

Abbronzato, β. ἐν. καλω, φλέγω.

Abbruciato, ια, ἐπ. κακαυ-
μένος, καυστός.

Abbruciamento, οὐσ. ἀρ. σκο-
τισμός, ἐπισκοτισσις, ἀμαύρωσις.

Abbruciare, Abbrucire, β.
ἐν. σκοτίζω, μελαινώ, ἀμαύρω.

Abbrucire, β. οὐδ. γίνομαι
μελάγγρος, ἀμαυροῦμαι.

Abbruciato, β. οὐδ. φλόγι-
ζω, λαμπάριζω.

Abbruciatore, περιφλώ, κ.
καθουρδίζω.

Abbruciatore, β. ἐν. ζαλλίζω
ἐκ τοῦ κρέτους.

Abbruciere, β. οὐδ. σκοτάζω,
συσκοτάζω, κ. σκυτόνω.

Abbruciatamente, οὐσ. ἀρ.
κρησίρισμα.

Abbruciatore, β. ἐν. κρησερζω.

Abbruciatore, οὐσ. ἀρ. ὁ
κρησερζων.

Abdicare, β. ἐν. παραιτῶ-
μαι (τῆς ὑπαρτάτης ἐξουσίας).

Abdicazione, οὐσ. θ. παραι-
τησις, ἀπόθεσις.

Abduzione, οὐσ. θ. ἀπαγωγή.

Aberrazione, οὐσ. θ. παρα-
λογισμός, ἀποπλάνησις.

Aberrare, ἐπίρ. ἐκ πέρας.
Abetia οὐσ. θ. τόπος κατά-
φους ἀπὸ ἐλάτας, ἐλατών.

Abete, οὐσ. ἀρ. ἐλάτη.

Abetino, ἐπ. ἐλάτινος.

Abile, ἐπ. διγ. ἱκανός, ἐπι-
τήθετος.

Abilità, Abiltade, οὐσ. θ.
ἱκανότης, ἐπιτηθεύτης.

Abilitare, β. ἐν. καθίστημι
τινα ἱκανόν.

Abilitativo, ἐπ. ὁ καθιστῶν
ἱκανόν.

Abilitazione, οὐσ. θ. ἡ πράξις
τοῦ καθιστῆν τινα ἱκανόν.

Abilimento, ἐπίρ. ἐπιτη-
θεύω, β. οὐδ. γίνομαι
δύειω.

Abissare, β. ἐν. βυθίζω.

αβίσιον, ουσ. άρ. έβουσας, βάρηρον.
 Abitabile, έπ. διγ. οικησί-
 μος.

Abitante, έπ. διγ. κάτοικος,
 ή οικίω, οικητής.

Abitazionecella, ουσ. θ. οικί-
 διον, κ. σπητάκι.

Abitazione, ουσ. θ. κατοί-
 κια, οικημα.

Abitevole, έπ. διγ. οικησί-
 μος, οικητός.

Abito, ουσ. άρ. ένδυμα, φό-
 ρημα. || Έξίς, συνήθεια.

Abituale, έπ. διγ. συνήθης.

Abitualmente, επίβ. συνή-
 θως, κατά τό είωθός.

Abituarsi, β. άντ. έθίζω,
 συνθίζω.

Abituazione, ουσ. θ. έξίς,
 συνήθεια.

Abituazione, ουσ. θ. ή πρῶ-
 ξίς του έθίζειν, έθισμός.

Abitudino, ουσ. θ. έξίς σῶ-
 ματος.

Abilitivo, ουσ. άρ. άφαιρη-
 τική, άπενουκτική.

Abilizione, ουσ. θ. άπόνιψις,
 άγνισμός.

Abilitate, έπ. διγ. εύκατάρ-
 γητος, άκυρώσιμος.

Abolire, β. έν. καταργῶ, ά-
 κυρώ, καταλύω.

Abolizione, ουσ. θ. κατάργη-
 σις, άκυρώσις.

Abolire, abolire, β. ούδ. και
 Abolirsi, β. άντ. έκτιρω.

Abolire, abolire, β. άντ. έκτιρω.
 Abolire, abolire, β. άντ. έκτιρω.
 Abolire, abolire, β. άντ. έκτιρω.

Abortivo, έπ. έξάρθρωμα,
 έκτρομα.

Abortivo, Aborto, ουσ. άρ.
 έξάρθρωσις, άποβολή έξάρ-
 θρωμα, έκτρομα.

Abraza ή Abrazas, ουσ. θ.
 περίπτεον, φυλακτήριον συνι-
 στάντων έν τινων γερμεμάτων
 ως Abracadabra.

Abrogare, β. έν. καταργῶ,
 καταλύω, άκυρώ.

Abrogazione, ουσ. θ. κατάρ-
 γησις, άκυρώσις.

Abrociare, Abrociare. "Ορ.
 Abbruciare.

Abrenza, Absenzia, ουσ. θ.
 άπουσία.

Abusare, β. ούδ. καταχρῶ-
 μαι.

Abusazione, Abuzione, ουσ.
 θ. κατάχρησις.

Abusivamente, επίβ. κατα-
 χρηστικῶς.

Abusivo, υμ, έπ. καταχρη-
 στικός.

Abusa, ουσ. άρ. κατάχρησις.

Abusia, ουσ. θ. δένδρον, ή
 άκακία.

Acanto, acanto, έπ. σκληρός.

Acanto, ουσ. άρ. άκανθα.

Acaro, ουσ. άρ. μικρότατον
 ζωῳιον, τό άκαρι.

Accademia, ουσ. θ. άκαδη-
 μία.

Accademico, έπ. και ουσ. ά-
 καδημαϊκός.

Accademicamente, επίβ. ά-
 καδημαϊκῶς.

Accadore, β. ούδ. συμβάινω.

Accaduto, έπ. συμβησό-
 μενος, ένδαχόμενος.

Accaffare, β. έν άρπάξω,
 κ. χρίπω.

Accagnamento, ουσ. άρ. αι-
 τιασις, καταλογισμός.

Accagnare, β. έν. αιτιῶ-
 μαι, άποθίδω.

Accagnatore, ουσ. άρ. ή κα-
 τηγορῶν, κατήγορος.

Accagliare, β. έν συλλαμ-
 βάνω διά δικτύων ή διά παγι-
 δος, παγιδεύω.

Accaldato, ια, έπ. ή θερμαι-
 νόμενος.

Accalorare, β. έν. έρεθίζω,
 διαγίρω.

Accampamento, ουσ. άρ. στρα-
 τήπευσις.

Accamparsi, β. άντ. στρατο-
 πεδεύω.

Accasare, β. έν. φάβδῶ,
 εύλακας ποιῶ εἰς στήλην.

Accanare, Accanaggare, Ac-
 canare, β. έν. Θηρ. λύω. κύνας.

Accanato, Accanito, έπ. μ-
 νιώδης.

Accanimento, επίβ. μανι-
 ωδής.

Accannellare, β. γεμίζω τῶς
 κλαμίσκους, πηρίζω.

Accanto, πρ. πλησίον, παρά.

Accantonare, ια, έπ. πολυ-
 θλευρός.

Accappare, β. έν. τελειῶ,
 περῶνω, διεκπεραιῶ επί τό ά-
 φελιμώτερον.

Accaracciato, ια, έπ. περι-
 τεταλιγμένος με έπανωφόριον.

Accarato, ουσ. άρ. εἶδος
 έπανωφορίου.

Accarriare, β. έν. δέω μετῆ
 βροχου.

Accarriatura, ουσ. θ. βρά-
 γος, κ. στροθυλειά.

Accarriamento, ουσ. άρ. και
 Accarriatura, ουσ. θ. τό εἰς
 χείρας έρχεσθαι ή διενέχεις έχειν
 πρῶς άλλήλους, σύμπλοκή, κ.
 τό πιάσιμον άπό τῆ μαλλιά.

Accarriarsi, β. άντ. συμ-
 πλέκομαι, κ. πιάνομαι άπό τῆ
 μαλλιά.

Accarriare, β. έν. εύνοησι-
 ζω άλέκτορας.

Accarriarsi, β. ούδ. και
 Accarriarsi, β. άντ. κυρι-
 εύομαι υπό δέους, υπό φοικης.

Accarriamento, ουσ. άρ. θω-
 πεια, κ. χάδεμμα.

Accarriare, β. έν. θωπεύω.

Accarriare, β. έν. θω-
 πευτικός.

Accarriare, Accarriare, β. ούδ.
 εισθῶ εἰς τήν σέρκα.

Accarriare, β. έν. έρβάζ-
 λω εἰς κωνοειδῆς χαρτιον. || Ac-
 carriarsi, β. άντ. περιστρέ-
 φομαι έν εἰβῆ κωνοειδους χαρ-
 τίου.

Accarriare, ουσ. άρ. γάρμας.

Accarriare, έν. β. οικηδῶν.

Accarriare, β. ούδ. Accarriare,
 β. άντ. νυμφεύομαι (άντι του
 Maritarsi).

Accasciamento, οὐσ. ἀρ. κό-
πτους, ἀδυναμία.
Accasciare, β. οὐδ. καὶ Acca-
ciarsi, β. ἀντ. ἀδυνατῶ, κα-
ταβάλλομαι.
Accasciamento, οὐσ. ἀρ. κα-
ταρροή.
Accasciarsi, β. οὐδ. καταρ-
ροιάζομαι.
Accasciarsi, β. ἐν. σωραῖω,
σσιδάζω.
Accasciabile, οὐσ. ἀρ. φί-
ληρις.
Accasciamento, οὐσ. ἀρ. ἐ-
πιτεία, κ. ζητεία.
Accasciare, οὐσ. ἀρ. ἐπαι-
της, κ. ψωμοζήτης.
Accasciare, β. ἐν. ἐπαιτῶ· θα-
νεῖω.
Accasciare, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
της· θανιστής.
Accasciatura, Accascieria, οὐσ.
θ. καὶ
Accaito, οὐσ. ἀρ. ἐπαιτεία·
δάνειμα.
Accaitone, οὐσ. ἀρ. ἐπαιτης.
Accaitare, β. ἐν. ὑπερβαί-
νω, ἰππεύω.
Accaitare, β. ἐν. ὑπάγω
θασκελεῖν, κ. καθαικνεῖν.
Accaitare, β. ἐν. ὑπερφρ-
τῶ· θάλλω ἐπάνω.
Accaitare, οὐσ. ἀρ. τυ-
φλωσις, τυφλότης. || Μεταφ. ἀ-
περικεφία.
Accaitare, β. ἐν. τυφλῶ.
Accaitare, οὐσ. ἀρ. ἰτιῶ,
οὐσ. θ. ὁ τυφλῶν, ἢ τυφλόσσι.

Accaggia, οὐσ. θ. πτηνόν,
σκολόπαξ, κ. ζυλόκοττα.
Accaggiamento, οὐσ. ἀρ. καὶ
Accaggiare, οὐσ. θ. ταχύ-
της, βία.
Accaggiare, β. ἐν. ταχύνω.
Accaggiamento, ἐπίρ. τα-
χέως, ἐκασυρμένως.
Accaggiarino, ἐπ. ὁ ἐπισπεύ-
θων, ἐπισπευγής.
Accaggiare, β. ἐν. ἀνάπτω.
Accaggiare, —ibile, ἐπ.
διγ. εὐνάπτως, εὐφλόγιστος.
Accaggiamento, οὐσ. ἀρ. πυρ-
καϊά.
Accaggiare, οὐσ. ἀρ. πυρά-
στης.
Accaggiare, οὐσ. ἀρ. ἱγίος,
οὐσ. θ. ὁ ἀνάπτων, ἐμπρηστής.
Accaggiamenti, οὐσ. ἀρ. ση-
μαίων, νέυμα.
Accaggiare, β. ἐν. ποιῶ ση-
μαῖον, νέω, δίδω νὰ ἐννοήσῃ τις.
Accaggiare, οὐσ. ἀρ. ὁ νέω.
Accaggiare, οὐσ. θ. σημαῖον.
Accaggiare, οὐσ. ἀρ. εἰδοποίη-
σις.
Accaggiare, β. ἐν. ἐκμισθῶ, ἐν-
οικιάζω γαίης.
Accaggiabile, ἐπ. διγ. εὐφλό-
γιστος, εὐπρηστος.
Accaggiare, οὐσ. θ. ἐμπρησ-
μός.
Accaggiare, οὐσ. ἀρ. τόνος· λέξις.
Accaggiare, β. ἐν. προφέρει
εὐκρινῶς, τανίζω.
Accaggiamento, οὐσ. ἀρ. πέ-
ρικύλλωσις.

Accerchiare, β. ἐν. περικυ-
κλῶ.
Accerchiare, β. ἐν. βέλλω
στεφάνος εἰς πικύνην, κ. βαρέω.
Accertamento, οὐσ. ἀρ. καὶ
Accertare, οὐσ. θ. ἐπικύρω-
σις, βεβαιώσις.
Accertare, β. ἐν. βεβαιῶ, δι-
σχυρίζομαι.
Accertamento, ἐπίρ. βε-
βαίως.
Accertazione, οὐσ. θ. βεβαι-
ωσις.
Accertare, οὐσ. ἀρ. πτηνόν
κυνολογικόν.
Accertamento, ἐπίρ. διατύ-
ρωσις, ἐνέργως.
Accerto, κτ, ἐπ. ἀναμμένος.
Accertabile, ἐπ. διγ. εὐπρό-
στος, εὐπροσήγορος.
Accertare, οὐσ. θ. αὐξήσις·
συναίνεσις. || Πυρατός· εἰσβολή
πυρατός.
Accerto, οὐσ. ἀρ. πρόσθεσις
εἰσόδος.
Accertamento, ἐπίρ. ἀλ-
ληλοδιαδόγος.
Accertare, ἰσ, ἐπ. πρόσθε-
τος· ἐπισυκώτης.
Accerto, οὐσ. θ. πέλενος.
Accertabile, ἰσ, ἐπ. διγ. δεκτός.
Accertare, β. ἐν. ἀπεδέχο-
μαι, στανίω.
Accertare, οὐσ. ἀρ. ἀπο-
δέκτης.
Accertazione, οὐσ. θ. ἀπο-
δοχή.

Accertare, β. ἐπ. εὐάρε-
στος, εὐχάριστος.
Accertamento, ἐπίρ. εὐ-
χάριστος, πρόθυμος.
Accerto, ἰσ, ἐπ. δεκτός, πα-
ροδικτός.
Accertare, β. ἐν. καθησυ-
γάζω.
Accertazione, οὐσ. θ. ἀνά-
παισις, ἀνεσις.
Accertare, β. ἐν. ἀρτάζω,
ἀραιῶ.
Accertazione, β. ἀντ. ἐνο-
κλάζω, κ. κάθημαι ἀνακούρ-
κονθα.
Accertazione, οὐσ. θ. συ-
πρόση, κ. ταίλιγμα.
Accerto, κτ, ἐπ. ἐγκεκλι-
μένος· ἐπισουημένος.
Accerto, οὐσ. θ. νῆμα· λινάδι.
Accertamento, οὐσ. θ. οἰκοδομή ἐκ πηλῶν, πηλοδομη-
σις.
Accertare, β. ἐν. πηλοδομῶ.
Accerto, οὐσ. ἀρ. ὕδρις,
προσβολή. || Δοθένεια, ἀβρωσία.
Accerto, οὐσ. ἀρ. σίδηρος
δι' ἀκόνημα.
Accerto, οὐσ. ἢ γάλυψ.
Accertare, οὐσ. ἀρ. πυρο-
δόλον· πλίνθος· λάτριν· μανθί-
λιον ἐκ νήματος.
Accertare, β. οὐδ. πρῶ-
τω τε ἐσπευσμένως.
Accerto, β. οὐδ. καταμερι-
τίζω.
Accerto, οὐσ. ἀρ. Ὀρ· Ἀ-
εταῖοι.

Acciario, οὐσ. ἄρ. χάλυψι· ἕριφος.
Acciarrato, ῥ. ἐν. ἐργάζομαι
Ἰαναθάσας.

Accidentale, ἐπ. διγ. ὁ ἐκ
τύχης, τυχαίος, κατὰ περίστα-
σιν, περιστατικός.

Accidentalmento, ἐπίρ. τυ-
χαίως.

Accidentario, τοσο. σα, ἐπ.
τυχαίος· διατυγῆς.

Accidente, οὐσ. ἄρ. συμβε-
ῆχός, συμβάν, σύμπτωμα.

Accidia, οὐσ. θ. ἄκηρσία, ἄ-
κηθία.

Accidiosamente, ἐπίρ. χωρε-
λῶς, ἀμελῶς.

Accidioso, σα, ἐπ. ἄκληρδός,
ἀκηθός.

Accigliamento, οὐσ. ἄρ. ὀλι-
φία, λήπη.

Accigliato, ῥ. οὐδ. εὐσπία πᾶς
ἄφρως ἀπὸ θυμοῦ, ἀπὸ λύπης.

Accigliarsi, ῥ. ἀντ. ἐτοιμά-
ζομαι, κ. ἀνακορβόνομαι.

Accigliamento, οὐσ. ἄρ. ἐ-
τοιμασία.

Accinatore, οὐσ. ἄρ. ὁ περι-
κόπτων πᾶ ἐριτύχα.

Acciato, σα, ἐπ. ἕτοιμος, δε-
ατεθειμένος.

Acciò, acciòché, οὐδ. ἵνατε,
ἵνα.

Acciocolare, ῥ. ἐν. ἀπρόνι-
τος ἕρπυρος ἐκ γαλιτῶν.

Acciutare, ῥ. ἐν. κόπτω,
εὐχίζω.

Acciuffare, ῥ. ἐν. λαμβάνω
ἀπὸ τῆς κόμης.

Acciuga, οὐσ. θ. εἶδος σαμ-
δέλας.

Acciuciatto, ἐπ. ἔμπειρος·
δέλιος, παναῦργος.

Acciuciatto, οὐσ. ἄρ. ζωο-
τροφία, τροφαί, τὰ ζωαρχή.

Acciviro, ῥ. οὐδ. προμηθεύω.
Accivirsi, ῥ. ἀντ. προμηθεύ-
ομαι.

Acciutare, ῥ. ἐν. ἀναγορεύω,
προκηρύττω.

Acciutamto, το, ἐπ. ὁ ἀναγο-
ρευθεὶς.

Acciutatore, τρισ. ἐπ. ὁ
ἀναγορευθῶν, ἀνεφημιστής.

Accivno, ἐπ. δυσανάδατος·
τραχύς.

Accoccare, ῥ. ἐν. ἐντείνω τὸ
τόξον.

Accoccarla ad uno, ῥ. ἐν. πα-
νονυργεῖσθαι τινα, κ. τοῦ παιζῶ
παιγνίδι.

Accoccarsi, ῥ. ἀντ. κόπτω,
κυρτοῦμαι.

Accodarsi, ῥ. ἀντ. παρακο-
λοῦθῶ, παρέμπομαι.

Accoglienza, οὐσ. θ. ὑποδοχὴ
φιλόφρων.

Accogliato, ῥ. ἐν. ὑποδέχο-
μαι φιλοφρόνας· συνάπτω.

Accogliarsi, ῥ. ἀντ. ἀναθραύ-
ζομαι.

Accogliamntaccio, οὐσ. ἄρ.
ὑποδοχὴ ψυχρά.

Accogliamento, οὐσ. ἄρ. ἄ-
θροισμα || Ὑποδοχὴ, δεξίωσις.

Accogliatore, οὐσ. ἄρ. ἐπ-
πράκτωρ.

Accolito, οὐσ. ἄρ. ἀκόλουθος,
κληρικός.

Accollare, ῥ. ἐν. φορέω,
κ. φορέων· εὐχευγνῶω.

Accollarsi, ῥ. ἀντ. ἐπιφορέ-
ομαι.

Accollato, το, ἐπ. καταγο-
ρούμενος.

Accolla, οὐσ. θ. συνέλευσις.
Accollate, ῥ. ἐν. κτυπῶ
διὰ τῆς μαχαίρας.

Accollata, Ὀρ. Collochia.
Accollandione, οὐσ. θ. ὑ-
περήφανος, προτασία.

Accollatore, ῥ. ἐν. συνιπῶ.
Accollarsi, ῥ. ἀντ. συνι-
πῶμαι.

Accollato, οὐσ. θ. ἑταιρεία
ἐπερόβρυθος.

Accomitare, Accommita-
re, ῥ. ἐν. ἀπολύω.

Accommitarsi, ῥ. ἀντ. ἀπο-
χαιρῶ τινα.

Accommodabile, ἐπ. διγ. εὐ-
διεσθῶτος.

Accomodamento, οὐσ. ἄρ. δι-
αλλαγὴ, συμφωνία.

Accomodato, ῥ. ἐν. διορθῶ.
Accomodarsi, ῥ. ἀντ. ἐξισά-
ζομαι.

Accomodante, ἐπ. ἐγκαί-
μος, ἀκριβός.

Accomodatizio, τισ, ἐπ. εὐ-
συμβαστος.

Accomodato, το, ἐπ. κατὰ-
ἄλλος, ἀρμόδιος.

Accomodate, οὐσ. θ. κομ-
μήτρια.

Accompagnante, οὐσ. ἄρ.
Ἰουσ. προσῆλια, ἀκολουθία,
 συνοδεία, συμφωνία.

Accompagnare, ῥ. ἐν. συνο-
δεύω. || Ἰουσ. συνηγή, προσάδω.

Accompagnatore, οὐσ. ἄρ.
σύντροφος. || Ἰουσ. προσῆδός,
συνῆδός, βοηθός.

Accompagnarsi, ῥ. ἀντ. συν-
οδεύομαι, συμπορεύομαι.

Accompagnamento, οὐσ. ἄρ.
ἀντανωμαία σχετική.

Accomunamento, οὐσ. ἄρ. κοι-
νότης.

Accomunare, ῥ. ἐν. βάλλω
ἀπὸ κοινοῦ, εἰς τὴν μέσην, ζῶ
ἀπὸ κοινοῦ, συνδιατώμαι.

Accomunare, οὐσ. θ. στολι-
σμός· ἀνεσις· περίστασις, αἰτίη.

Accomunarsi, ἐπίρ. κομ-
ψίς, εὐγενῶς ἀνέτω.

Accomunamento, οὐσ. ἄρ. δι-
ήρωςις· ἐπισκευή.

Accomunare, ῥ. ἐν. εὐπρεπί-
ζω, στολίζω.

Accomunarsi, ῥ. ἀντ. βοστρυ-
χίζομαι· συνδιαλλάττομαι· γί-
νομαι ὑπερέτης.

Accomunante, ἐπίρ. Ὀρ.
Accomunato

Accomunatore, οὐσ. ἄρ. ἐπι-
σκευαστής, διορθωτής.

Accomunatore, οὐσ. θ. κομ-
μήτρια· ἢ ἐπισκευάζουσα.

Accomunatura, οὐσ. θ. διευ-
θέτης τῆς κόμης, ἀναδέμαγη.

Accomunato, οὐσ. ἄρ. ἐπι-
σκευή, διόρθωσις.

Accoñcio, οὐτ. ἀρ. δάρας, κέρδους.

Accoñcio, ια, ἐπ. ἐστολι-
σμένος, ζωοθεμένος. || Frutta
ed uve—e, ὄπωροι, σταφύλαί
βρωστέα με σάκχαρι.

Accoñcimentu, οὐσ. ἀρ. συ-
γκαλίσεις.

Accoñcintu, β. ἐν. σπυριώ.

Accoñtatu, β. ἐν. ἀριθμῶ ἐπι-
κνηρίστω συνομιλίῳ.

Accoñtu, οὐσ. ἀρ. φίλος ἐπι-
στήσιος.

Accoñtente, β. ἐν. συμφωνῶ.

Accoñtore, β. ἐν. φωνῶ.

Accoñtillatu, ἐπ. διγ. ὁ θυ-
νάμενος νὰ ἐνωθῆ.

Accoñtimento, οὐσ. ἀρ. σύ-
ζευξις, ὄζεια.

Accoñtiare, β. ἐν. συζευγνῶ,
φίρω εἰς ὄζειαν.

Accoñtiari, β. ἀντ. ὄζειαι.

Accoñtiatore, οὐσ. ἀρ. ὁ συν-
ένων.

Accoñtiaturu, οὐσ. θ. ὄζωσις

Accoñtore, ὄρ. Accoñtiare.

Accoñtione, οὐτ. ἀρ. ἔλ-
γος δεινόν.

Accoñtare, β. ἐν. περιαλλάξ.

Accoñtari, β. οὐδ. ὀλίθωμαι.

Accoñtato, οὐσ. ἀρ. συμφορὰ
δυναμὴν νὰ λυτήσῃ.

Accoñtatore, οὐσ. θ. ὄρ. Ac-
coñtamento.

Accoñtamento, οὐσ. ἀρ. συμ-
τρησις, ἐπιτομή.

Accoñtare, β. ἐν. συντέμνω,
ἐπιτέμνω.

Accoñtamento, ἐπιβ. συν-
τεμνημένος.

Accoñtatiu, να, ἐπ. βρα-
χυνητός.

Accoñtatore, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
ταμιός.

Accoñtatura, οὐσ. θ. ἐπιτο-
μὴ, συγγαστή.

Accoñtatore, ἐπ. ὁ ἐπιτεκ-
νικός, συντεμνησις, τιμητός.

Accoñtanza, οὐσ. θ. καὶ

Accoñtamento, οὐσ. ἀρ. ταυ-
τότης θελήσεως, τὸ ἁμόφωνον

Accoñtare, β. ἐν. παραχωρῶ.

βέλλω εἰς ἁμοφωνίαν, συμφωνῶ.

Accoñtarsi, β. ἀντ. συμφωνῶ,
συμμεροφθεῖμαι· εἶμαι εἰς ἁμο-
φωνίαν.

Accoñdatamento, ἐπιβ. ἁμο-
φώνως.

Accoñdare, οὐσ. ἀρ. ἀκριβῆς

ἀναλογία ὄλων τῶν μερῶν ἰ-
κκός, εἰκόνας.

Accoñdare, οὐσ. ἀρ. εἰρη-
νοποιός.

Accoñdatrice, οὐσ. θ. μετή-
τρις.

Accoñdatura, οὐσ. θ. ὄρ. Ac-
coñdamento.

Accoñdare, ἐπ. διγ. εὐσυμ-
εἰθεσις· προσήκων.

Accoñdamento, ἐπιβ. συμ-
φώνως.

Accoñdo, οὐσ. ἀρ. συμφωνῶν,
σύμβασις.

Accoñdare, ια, ἐπ. τετάρ-
γωνόμενος, ἐσφραγμένος διὰ τὰρ-
γάνου, κ. κορδόν.

Accoñdarsi, β. ἀντ. ἐνωθῶ,
συνοικθῶμαι.

Accoñevole, ἐπ. διγ. ὀξύς,
πανούργος.

Accoñimento, οὐσ. ἀρ. νου-
νεία, πρόνοια.

Accoñore, β. οὐδ. τρέχω.

Accoñ'noia, βεβήθεια, τρέ-
ξαιτε.

Accoñtamente, ἐπιβ. πανούρ-
γος, συντός.

Accoñtamento, ὄρ. Accoñci-
amento.

Accoñtare, β. ἐν. βραχύνω,
συντέμνω.

Accoñtozza, οὐσ. θ. ἔξυνοια.

Accoñto, ια, ἐπ. φρόνημα,
πανούργος, ἔξυνοός.

Accoñtamento, οὐσ. ἀρ. πλη-
σίασις, πρόσπελασις.

Accoñtante, ἐπ. διγ. εὐκαρ-
πτος, εὐάγωγος. || Vino—e sto-
maculo, οἶνος σιγητικός.

Accoñtare, β. ἐν. πλησιάζω,
προσέγγωμαι, ἐπέγγωμαι.

Accoñtarsi, β. ἀντ. πλησιάζω,
Accoñtata, οὐσ. θ. δεσμός,
ἔνωσις.

Accoñtevole, ἐπ. διγ. προ-
σιός, εὐπρόσιτος.

Accoñto, ἐπιβ. πλησίον, παρά.

Accoñtato, ια, ἐπ. ὁ γενό-
μενος πλησίον.

Accoñtamento, β. ἐν. ἐκπαί-
δευσις.

Accoñtarsi, β. ἀντ. συνη-
θῶ, ἐθίζωμαι.

Accoñtamento, ἐπιβ. κα-
τὰ τὸ ἔθος, κατὰ τὸ εἰωθός.

Accoñtare, β. ἐν. βοστρυχι-
ζῶ ἐπιούχων.

Accoñtatore, οὐσ. ἀρ. βο-
στρυχιστὴς ἐπιούχων.

Accoñciarsi, β. ἀντ. εἰσ-
θῶ πού, κ. τροπῶμαι.

Accoñtare, β. ἐν. ἀμαλλεύω
κ. σταχυοδέω.

Accoñtamento, οὐσ. ἀρ. ἀδραι-
σμα, σαρός.

Accoñtare, β. ἐν. ἀδραιζῶ,
σαρῶμαι.

Accoñtatura, οὐσ. θ. ἀδραι-
σμα, σαρῶμα.

Accoñtato, β. ἐν. πιστῶ, βε-
βαίῳ· διαπιστῶ πρὸςθύν.

Accoñtarsi, β. ἀντ. πιστοῦ-
μαι, βεβαιῶμαι.

Accoñcere, β. ἐν. αὐξάνω.

Accoñcimentu, οὐσ. ἀρ. αὐ-
ξησις, ἐπαύξησις.

Accoñcivimento, ἐπιβ. κα-
τ' αὐξησιν, αὐξητικῶς.

Accoñciare, να, ἐπ. ὁ ἐπι-
θεκτικῶς αὐξήσεως, αὐξητικῶς.

Accoñciare, trice, ἐπ. ὁ
αὐξάνων, αὐξητής.

Accoñtare, β. οὐδ. φρονεῖω,
ταχυλοῦμαι.

Accoñtarsi, β. ἀντ. μένω ἔχων
τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας.

Accoñtare, β. ἐν. ἀδραιζῶ, συνάγω, ἐπιστα-
ρῶμαι.

Accoñtamento, οὐσ. ἀρ. καὶ

Accumulazione, οὐσ. θ. σύναξις, ἔθροσμος, ἱπισώρευσις.
 Accumulazione, π. β. δα-
 ψιλῶς, ἀφθόως.
 Accumulatore, ιτιοε, ἑπ.
 ὁ συνάγων, συνακτῆρ, θροιστής.
 Accumulazione, οὐσ. θ. ἴερ.
 Accumulamento.
 Accumulamento, ἐπίρ. ἀκρι-
 βῶς, κατ' ἀκριβείαν.
 Accumulazione, οὐσ. θ. φροντί-
 ἀκρίβεια.
 Accumulo, ια, ἑπ. ἐπιμελής,
 ταχός.
 Accusa, οὐσ. θ. ἀγωγή, ἔγ-
 αλησις, μίμψις, παράπτων.
 Accusabile, ἑπ. διγ. κατηγο-
 ρητέος.
 Accusamento, οὐσ. ἀρ. κατη-
 γορία.
 Accusante, ἑπ. διγ. ὁ ἐνά-
 γων, κατηγορος.
 Accusare, β. ἐν. ἐνάγω, κα-
 τηγορῶ.
 Accusarsi, β. ἀντ. ἐξομολο-
 γοῦμαι.
 Accusativo, οἰσ. ἀρ. αἰτια-
 τική.
 Accusatore, οὐσ. ἀρ. συκο-
 φάντης, κατηγορος.
 Accusatorio, ἑπ. κατηγορη-
 τικός.
 Accusazione, οὐσ. θ. ἔγωγῆ,
 κατηγορία, μίμψις.
 Accusa, ια, ἑπ. ἀκίφαλις.
 Acerbamente, ἐπίρ. ἀσπρῶς,
 σκληρῶς, θριμῶς.
 Acerbare, οὐσ. θ. ἐξύτης,

θριμῶτης, συστολή, σιμνοτυφία.
 Acerrima, "Op. Acetbezza.
 Acerno, ια, ἑπ. θριμῶς, ἄσ-
 πρῶς, ἐξῶς, νειώτατος.
 Aceto, οὐσ. ἀρ. φυτόν, ἄσπρῶ-
 δαμινας.
 Acerrimamente, ἐπίρ. τρῶ-
 χῶς, τραχύτατα.
 Acerrimo, ιια, ἑπ. στυφῆρ.
 ζωηρότατος, ἀγέρωχος.
 Acetivolo, Acetivolo, οὐσ.
 ρ. δεξιδόχων ἄγγατον.
 Acetoso, ια, ἑπ. ἐξῶς, κ.
 ξινός.
 Acetoso, β. ἐν. ἐξῶς, κ. ξι-
 νίω.
 Aceto, οὐσ. ἀρ. ὕξος, κ. ξεῖδι-
 νος.
 Acetosia, οὐσ. θ. φυτόν, ἡ ὀ-
 ξυλίς, κ. ξυνίθρα.
 Acetosella, οὐσ. θ. φυτόν, ὀ-
 ξυλίς ἢ ἀγρία.
 Acetosa, οὐσ. θ. ἐξῶς, κ.
 ξινίλα.
 Acetoso, sa, ἑπ. ὑπεξῶς,
 ὕξος.
 Acidozza, Acidità, οὐσ. θ.
 ἐξῶς.
 Acido, da, ἑπ. ἐξῶς, κ. ξινός.
 Acidulo, ια, ἑπ. ἐπιξίνος, κ.
 ξινώτατος.
 Acidume, οὐσ. ἀρ. τὰ ἐξῶς.
 Acino, οὐσ. ἀρ. γέαρτον,
 βάζ. κ. κουκούτσι.
 Acinoso, sa, ἑπ. ὁ ἔχων πολ-
 λὰς βάργας.
 Acquista, οὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ
 ἀκόνιτον.

Acqua, οὐσ. θ. ὕδωρ, νερόν.
 ἄρτος, βροχή.
 Acquacellare, β. οὐδ. ὀδονα-
 τίζω, ἔρασανθῶ.
 Acquaccia, οὐσ. θ. ὕδωρ σε-
 σπητός, δυσώδες.
 Acquacedrata, οὐσ. θ. λιμο-
 νάς.
 Acquacellantejo, οὐσ. ἀρ. λι-
 μοναδοποιός.
 Acquacoscia, — acoscia, οὐσ.
 θ. ποτόν, ὕδωρ με ζάχαριν.
 Acqua di latte, οὐσ. θ. ὄρζος,
 τυρβουλα. || — di mare, οὐσ. θ.
 κωνοῦν ὀβριναῦ. || — panfa,
 οὐσ. θ. ἀνθόκερον. || — regia,
 οὐσ. θ. βασιλικόν ὕδωρ.
 Acquasolite, οὐσ. θ. νιτρικόν
 ἕξις.
 Acquajo, οὐσ. ἀρ. λειθῆθρον,
 κ. νεργυτήρ.
 Acquajoso, ια, ἑπ. ἰδρῆσις.
 Acquamorito, οὐσ. θ. ὕδωρ ἀ-
 κτηνον, στίσιον.
 Acquatre, β. ἐν. ἀρδύω, πα-
 τίζω.
 Acquarosa ἢ Rosata, οὐσ. θ.
 ἰοδόσταγμα.
 Acquasistorsari, β. ἀντ. κατα-
 λῶς, κατοικῶ, διακένω, που,
 στρατοπεδεύω.
 Acquastagno, βρ. Acquistagno.
 Acquato, οὐσ. θ. ὕδραυμα,
 τόπος κατάλληλος ἐνθα ὕδρευ-
 ονται τὰ πλοῖα.
 Acquatico, sa, ἑπ. ἐνυδρος.
 Acquato, ια, ἑπ. οἶνος κεκρα-
 μένος, γίνα acquato).

Acquattarsi β. ἐντ. ὀπτικῶ-
 σω, κίπτω, κ. ζαρόνω.
 Acquaviva, οὐσ. θ. οἶνὸν πνευ-
 μα, κ. ζακί.
 Acquaviva, οὐσ. θ. ὕδωρ πη-
 γαῖον.
 Acquazzone, οὐσ. ἀρ. βροχή
 βαγδαία, ὑμῆρια.
 Acquazzoso, sa, ἑπ. βροχε-
 ρός, ὑπεώδης.
 Acquaraccia, οὐσ. θ. προχόσις,
 κ. ἱμπρική.
 Acquarello, οὐσ. θ. βροχῆ ψιλῆ.
 Acquarolare, οὐσ. θ. ζυττα-
 φῶ με ὑδρόχρωμον βαφήν, ὀ-
 βροχῶγραφῶ.
 Acquarello, οὐσ. ἀρ. βαφή
 ὑδρόχρωμος.
 Acquarista, οὐσ. θ. μικρῆ βροχῆ.
 Acquicella, οὐσ. θ. μικρὸς
 ποταμός.
 Acquidaso, sa, ἑπ. ὑδαρός,
 ὑγρός.
 Acquidotto, οὐσ. ἀρ. ὑδραγω-
 γεῖον.
 Acquiescenza, οὐσ. θ. συγκα-
 τάσεις.
 Acquietare, "Op. Achelare.
 Acquiente, οὐσ. καὶ ἑπ. διγ.
 ὁ ἀποκτῶ, ἀγορευτής.
 Acquiritione, οὐσ. θ. καὶ
 Acquiritamento, οὐσ. ἀρ. κτή-
 σις, ἀποκτησις, κτήμα, τὰ προ-
 ακτήματα.
 Acquiritabile, — (onale, ἑπ.
 διγ. ἐσποκτήσει.
 Acquiritamento, οὐσ. ἀρ. ἀ-
 πόκτησις.

Acquistare, ρ. έν αποκτώ, κτώμαι αγοράζω.
 Acquistato, οός. άρ. "Ορ. Acquistazione.
 Acquistatore, οός. άρ. ό αποκτών, κτήτωρ.
 Acquistato, "Ορ. Acquistamento.
 Acquitirino, οός. άρ. έλος, τέλμα.
 Acquitirinoso, σα, έπ. έλώδης, τελματώδης.
 Acquisita, οός. θ. χωμός ύδατώδης.
 Acquiso, σε, έπ. ύδατώδης.
 Acra, έπ. διγ. θριμώδ, τραχύς.
 Acramente, επίβ. θριμώας, τραχέως.
 Acrimonia, οός. θ. κακοχυμία, θριμώτης.
 Acrimonioso, σα, έπ. διαθρωπικός, δηχτικός.
 Acrita, "Ορ. Acritizza.
 Acromatico, έπ. άρ. άγρους.
 Acrostico, οός. άρ. άκροσχιζός.
 Acrotorio, οός. άρ. άκρωτήριον είδος στυλοβάτου.
 Acuto, οός. αρ. άκωκή άγχιονία.
 Acuminata, ία, έπ. έξυτηής.
 Acustico, οός. θ. άκουστική.
 Acustico, επίβ. όξύς.
 Acuzenza, οός. άρ. έξόνεια.
 Acuto, ία, έπ. όξύς, έξυτηής. || Voco — ία, φωνή λαμπρά και όξεία.
 Acuzingelo, οός. και έπ. άρ. ύεγυώνιον.

Adacquamento, οός. άρ. άρ-θουσι, πότισμα.
 Adacquato, ρ. έν. ποτίζω.
 Adagiate, ρ. έν. διορθώ.
 Adagiarsi, ρ. άντ. βραδύνοι, ίφίσταμαι, κ. σταματώ, αναποφραμαι.
 Adagio, οός. άρ. γυωμικόν, παραμια. || — επίβ. σιγά, άνέτως, βραδέως.
 Adamante, οός. άρ. (έκφρ. ποιητ.) όδάμας,
 Adamantoso, ία, έπ. άδαμάντινος.
 Adaspiro, ρ. έν. δυσπεριστώ.
 Adasiamento, οός. άρ. πέισμα, πεισμονή.
 Adastiate, ρ. έν. φθωώ.
 Adattabile, έπ. διγ. κατάλληλος, εφαρμοστέος.
 Adattamento, οός. άρ. και Adattanza, οός. θ. εφαρμογή, τε εφαρμοξείν.
 Adattante, έπ. διγ. ό άρμόζων, ίφαρμαζών.
 Adattato, ρ. έν. άρμόζω, ίφαρμαζώ. || Adattarsi, ρ. άντ. "Ορ. Accomodarsi.
 Adattamento, επίβ. εύσόχως, δεόντως.
 Adattato, ία, Adato, ία, έπ. κατάλληλος, ίκανός.
 Adarsi, ρ. άντ. καταγίνωμαι εις τε
 Addebolimento, οός. άρ. έξασθένεις, άτονία.
 Addebolire, ρ. έν. έξασθώνώ.
 Addeciare, ρ. έν. άποδεκα-

ρίζω, άποδεκατώ, την δεκάτην λαμβάνω.
 Addentare, ρ. έν. δάκνω.
 Addentato, ία, έπ. λυσώδης, ίκρινός.
 Addentellare, ρ. έν. άφίνω έξέχοντας τούς προσοχίμους λίθους.
 Addentellato, οός. άρ. λίθος προσοχίμος.
 Addentiro, επίβ. ένδοον, έντοός, κ. μέσα.
 Addastare, ρ. έν. εφουπνίζω, έξυπνώ.
 Addestramento, οός. άρ. εκπαίδευσις.
 Addestrate, ρ. έν. εκπαιδείο, μορφώ. || —, ρ. οός. χρησιμεύω ως (ππογογμναστής.
 Addestratore, οός. άρ. ίππογογμναστής.
 Addiacente, έπ. διγ. παρακείμενος.
 Addiata, επίβ. όπισώ.
 Addiattivo, οός. άρ. Γερμ. επίθετον.
 Addimandare, ρ. έν. έρωτώ.
 Addimandatore, οός. άρ. — trice, οός. θ. ό έρωτών.
 Addimesticare, ρ. έν. τιθασειώ, ίξημερδ.
 Addio, Adio, έπ. β. χαίρε, χαιρετε.
 Addirimpetto, επίβ. άπίνανα.
 Addirizzamento, οός. άρ. διαγωγή, διεθύνσις.
 Addirizzare, ρ. έν. κανονί-

ζω, διορθώ. || Addirizzarsi, ρ. άντ. διευθύνωμαι προς.
 Addilamento, οός. άρ. διείξς.
 Additare, ρ. έν. δακτυλοδείκτώ, δείκνύω.
 Addilatore, οός. άρ. ό δεικνύων.
 Additto; ία, έπ. άφωτισμένος ύποχρεωός.
 Additione, οός. θ. πρόσθεσις, αύθεις.
 Addobbiamento, οός. άρ. κελλωπισμός.
 Addobbare, ρ. έν. στολίζω, κελλωπίζω.
 Addobbato, οός. άρ. έπιπλον.
 Addolcimento, οός. άρ. γλυκανσις.
 Addolcire, -ciare; ρ. έν. γλυκαίνω, καθησυχάζω, κρήνω.
 Addolcitivo, να, έπ. γλυκαντικός, μελοκτικός.
 Addolorare, ρ. έν. λυπώ, βραχνίζω. || Addolorarsi, ρ. άντ. λυπούμαι.
 Addolorato, ία, έπ. λυπημένος, περιλυπος.
 Addomandare, ρ. έν. άνακαλώ, κρήζω.
 Addomesticamento, οός. άρ. οικειότης.
 Addomesticare, ρ. έν. τιθασειώ, ίξημερδ. || Addomesticarsi, ρ. άντ. συνεικουσμαι.
 Addomesticatore, οός. άρ. ό τιθασειών, τιθασειητής, ήμεροποιός.
 Addomestichevole, έπ. διγ.

εὐκόλος πρὸς ἐξημέρωσιν, εὐτε-
θέσσευτος.

Addamine, οὐσ. ἀρ. γαστήρ,
κοιλία.

Addoparsi, ῥ. ἐν. κρύπτομαι
ἐπίσω.

Addoppiamento, οὐσ. ἀρ. δι-
πλοσάσις, διπλωσις.

Addoppiare, ῥ. ἐν. διπλῶ, κ.
διπλῶν εἰς δύο.

Addoppiatura, οὐσ. θ. διπλα-
σίασις.

Addoppio, ἐπιρ. διπλοσάσις.

Addormentamento, οὐσ. ἀρ.
ὑπνος, καθύπνωσις.

Addormentare, ῥ. ἐν. ἀπο-
κοιμίζω. || Addormentarsi, ῥ.
ἀντ. ἀποκοιμῶμαι, καθυπνώ-
μαι. || Αἰμωδῶ, ναρκοῦμαι.

Addormentatiello, εἰς, ἐπ.
ἀποκεκαρωμένος.

Addormentatore, οὐσ. ἀρ. θ.
ἀποκοιμίζων, κοιμιστής.

Addossamento, οὐσ. ἀρ. ἐξ-
ρος, φορτίον.

Addossare, ῥ. ἐν. φορτῶ, θέ-
τω ἐπὶ τὴν ῥάχιν.

Addosso, ἐπιρ. ἐπὶ τὴν ῥά-
χιν, ἐπάνω μου, ἐπάνω σου, κτλ.

|| Tomare—alcuna cosa, ἔχω τι.
δι' ἴδων ἐξέδων.

Addottorare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Δοι-
τοραο.

Addorpare, ια, ἐπ. ἐνδεδυ-
μένος, ἐρωμένος με ὑψάμα-
τα, κεκοσμημένος.

Adducitore, οὐσ. ἀρ.—triere,
οὐσ. θ. κωμικός.

Addurare, ῥ. ἐν. σκληρῶν-
ω. || —, ῥ. οὐδ. γροναρισθῶ.

Addurarsi, ῥ. ἀντ. ἰσχυρο-
γνωμῶ.

Adduro, ῥ. ἐν. κομίζω, φέ-
ρω, προτείνω, παρατίθωμι.

Addugamento, οὐσ. ἀρ. ἰστί-
της, ἀναλογία.

Addugare, ῥ. ἐν. ἐξισθῶ, ἀνα-
λογῶ. || Ἐκτιμῶ.

Addugamento, ἐπιρ. ἐπίσης.

Addugnato, ια, ἐπ. ἴσος.

Addempibile, ἐπ. διγ. εὐκα-
τέρησας.

Addempire ἢ Adempire, ῥ.
ἐν. ἐκπληρῶ.

Addempimento, οὐσ. ἀρ. ἐκ-
πλήρωσις.

Addempire, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐκ-
πληρῶν, ἐκτελεστής.

Addentro, ἐπιρ. ἐνδον, κατὰ
εἶδος.

Addizione, οὐσ. θ. ἀνάκλη-
σις, ἀκύρωσις.

Addizionale, οὐσ. θ. ἰσότης,
ἀναλογία. || Ὑπ. λογισμός.

Addibare, ῥ. ἐν. τρέφω με
χόρτον.

Addirato, ἐπ. διγ. πατρια-
στής ἰμάφρων.

Addiranza, οὐσ. θ. καὶ

Addimento, οὐσ. ἀρ. προσ-
ήλωσις, ἀγάπη, σχέσις.

Addire, ῥ. οὐδ. συμπατρι-
άζω, συναίνω.

Adducimento, οὐσ. ἀρ. δέ-
λαερ. || Θίλγητρον, κολακεία.

Addescare, ῥ. ἐν. διδασκῶ,
δωπεύω.

Addescatore, οὐσ. ἀρ. ὁ διδα-
σκῶν, ὁ ἐλκύων.

Addescativo, οὐσ. θ. ἡ διδα-
σκουσα, ἡ ἐλκυσουσα.

Addesione, οὐσ. θ. προσήλω-
σις, ἔνωσις.

Addesso, ἐπιρ. τώρα, εὐθύς.

Addetto, οὐσ. ἀρ. μύστης, ἑ-
παδός.

Addesonto, ἐπ. διγ. παρακει-
μενος, πλησίον ὄν.

Addesenza, οὐσ. θ. τόπος
παριστάμενος.

Addiano, οὐσ. ἀρ. φυτὸν τὸ
ἀδιαντόν.

Addimarsi, ῥ. ἀντ. καταβαί-
νω βαθύτατα.

Addire, οὐσ. ἀρ. λίπος, κί-
χος.

Addirato, εα, ἐπ. στεατώδης,
λιπαώδης.

Addicamento, οὐσ. ἀρ. ὀργή,
θυμιάς.

Addirare, ῥ. ἐν. δυσχεροῦσθῶ,
ὀργίζω. || Addirarsi, ῥ. ἀντ. ὀρ-
γίζομαι, δυσχεροῦμαι.

Addiramento, ἐπιρ. ὀργί-
λως, θυμωδῶς.

Addirato, ια, ἐπ. δυσχεροσθη-
μένος, ὀργισμένος.

Addire, ῥ. ἐν. διχασμα, κλη-
ρονομίαν.

Addirato, ἐπ. διγ. ἐρεθιστι-
κός, παροργητικός.

Addito, οὐσ. ἀρ. εἰσοδός, δρό-
μος.

Addizione, οὐσ. θ. αὐξη-
σις, ἐπαύξησις.

Additare, οὐσ. ἀρ. δοηδός,
προσθήτης.

Addiano, οὐσ. θ. πρόσθε-
σις, προσθήκη.

Addiziere, ῥ. ἐν. παροφθῶν,
ἐρεθίζω.

Adduciamento, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
βολή ὄμματος, βλέμμα, κ. ἑμ-
μασία.

Adduciere, ῥ. ἐν. ἐνατενί-
ζω, ἐμβλέπω.

Adducione, οὐσ. ἀρ. ἔφη-
ρος, ἀντίποις, μερῶν.

Adducosura, οὐσ. θ. ἡ ἡλι-
κία τοῦ μετωπίου, ἔφηθια.

Addombrabile, ἐπ. διγ. εὐαγε-
δίαστος.

Addornamento, οὐσ. ἀρ. σκιά,
ὑπίνουα.

Addombrare, ῥ. ἐν. σκιαίω,
σκιάζω, σκιαγράφω.

Addombraio, ια, ἐπ. σκια-
σμένος, εσκιαγραφημένος.

Addombraio, οὐσ. ἀρ. ὁ σκι-
αγράφων, σκιαγράφος.

Addombraione, οὐσ. θ. σκιά.

Addornamento, οὐσ. ἀρ. κτα-
πίσις, καταβάσις, ἐκτιθάσ-
σεισις.

Addonare, ῥ. ἐν. τιθάσσειω,
|| —, ῥ. οὐδ. ἀγανακτῶ.

Addonare, ῥ. ἐν. καλῶστω,
συγκαλῶστω, μεταμορφῶ.

Addontare, ῥ. ἐν. προσβάλλω,
Addontare, εα, ἐπ. προσβλη-
τικός, ἐναδιστικός.

Adoramento, οὐσ. ἀρ. χρη-
σις, μεταχειρίσις.
Adorante, ἐπ. διγ. ὁ ἐνεργῶν, ἐνεργός.
Adorare, β. ἐν. μεταχειρίζομαι.
Adoratore, οὐσ. ἀρ. — ἰρι-
ου, οὐσ. θ. μεταχειριζόμενος.
Adorazione, οὐσ. θ. χρήσις.
Adoppiamento, οὐσ. ἀρ. κά-
ρσις διὰ τοῦ ἔπιου.
Adoppiato, β. ἐν. διῶ τι-
νι ἔπιον.
Adoppiato, ἰα, ἐπ. ὁ κεκα-
ρωμένος διὰ τοῦ ἔπιου. || Aequa-
—, ἕγχεμα ἔπιου.
Adorabile, Adorevole, ἐπ.
διγ. ἀξιολάτρευτος, γέραςός.
Adoramento, οὐσ. ἀρ. "Op.
Adorazione.
Adorante, "Op. Adoratore.
Adorato, β. ἐν. λατρεύω, σέ-
βομαι, γεραιρῶ προσώχομαι.
Adoratore, οὐσ. ἀρ. — ἰριου,
οὐσ. θ. λάτρης, προσευχόμενος.
Adulatorio, οὐσ. ἀρ. ναός
εὐδῶλων.
Adorazione, οὐσ. θ. λατρεία.
Adordinarsi, β. ἀντ. ἐτοιμά-
ζομαι, παρασκευάζομαι.
Adorazione, β. ἀπρόσ. καλῶ-
πτοίαι, σκιάν ἐπιφέρειν, σκιάζω.
Adornamento, ἐπίρ. κομψῶς,
γλαυράς.
Adornamento, οὐσ. ἀρ. κό-
σμος, στολισμός.
Adornato, β. ἐν. κοσμῶ, στο-
λίζω.

Adornamento, "Op. Ador-
namento.
Adornatore, οὐσ. ἀρ. ὁ στο-
λίζων, εὐτρεπίζων, κοσμητής.
Adornatrice, οὐσ. θ. ἡ στο-
λίζουσα, κοσμήτρια.
Adornatura, Adornazza, οὐσ.
θ. στ. λισμός, κόσμος, καλλῶ-
πτισμα, κομψότης.
Adorno, οὐσ. ἀρ. καλλῶπι-
σμα.
Adorno, να, ἐπ. κεκοσμημέ-
νος, κοσμητός, ὠρτισμένος.
Adottamento, οὐσ. ἀρ. υί-
οθέτησις.
Adottare, β. ἐν. υιοθετῶ, πα-
ραδέχομαι.
Adottativo, να, ἐπ. "Op. A-
dottivo.
Adottatore, οὐσ. ἀρ. ὁ υιοθε-
τῶν. || Adottatrice, οὐσ. θ.
ἡ υιοθετοῦσα.
Adottazione, οὐσ. θ. "Op. A-
dottamento.
Adottivo, να, ἐπ. υἱόθετος,
υιοποιητός, θετός, εἰσποιητός.
Adragante, οὐσ. θ. τραγά-
κανθα, κόμμα.
Adrente, ἐπίρ. ἔνδον, ἔσω.
Aduggiamento, οὐσ. ἀρ. σκιά
ἐπιπλασθής.
Aduggiare, β. ἐν. προξενῶ
σκιάν ἐπιπλασθῆ εἰς τὰ φυτά.
Adulante, ἐπ. διγ. κόλαξ.
Adulare, β. ἐν. κολακῶν,
θωπεύω.
Adulatore, οὐσ. ἀρ. θωπεύ-
ων, κόλαξ.

Adulatorio, ἰα, ἐπ. κολακευ-
τικός, θωπευτικός.
Adulatrice, οὐσ. θ. ἡ κολα-
κίζουσα, κόλαξ, κολακίς.
Adulazione, οὐσ. θ. κολακεία
ὑπερβόριος.
Adulatore, β. οὐδ. μοιχεύω-
φθίζω, νοθεύω.
Adulterato, οὐσ. ἀρ. μοιχός.
Adulteratrice, οὐσ. θ. μοι-
χάλις.
Adulterazione, οὐσ. θ. φθορά,
νόθευσις.
Adulterino, να, ἐπ. μοιχός,
μοιχογέννητος. || Νοθευτής, κί-
θηλος.
Adulterio, οὐσ. ἀρ. μοιχεία.
Adultero, οὐσ. ἀρ. "Op. A-
dulleratore.
Adultera, Adulterosa, οὐσ.
θ. μοιχάλις.
Adulto, ἰα, ἐπ. ἔφηθος, μει-
ράχιον.
Adunamento, οὐσ. ἀρ. συνέ-
νωσις, συσσωρεύσις.
Adunanza, οὐσ. θ. συνέθροισ-
σις, ἐταιρεία.
Adunare, β. ἐν. ἐθροίζω. ||
Adunarsi, β. ἀντ. συναθροί-
σθαι εἰς παρέρεσιν, εἰς τόπον
ὠρτισμένον.
Adunata, "Op. Adunanza.
Adunatore, οὐσ. ἀρ. εἰσπρά-
κτωρ, ἀλλέκτηρ.
Adunatrice, οὐσ. θ. ἡ συνα-
θροίζουσα, συναγωγίς.
Adunazione, "Op. Adun-
namento.

Adunare, β. οὐδ. ἀγκυλῶ,
ἐπικάμπτω. || Adunarsi, β.
ἀντ. ἐπικάμπτομαι.
Adunche, οὐσ. θ. "Op. Adun-
namento.
Adunco, να, ἐπ. ἐπικαμπής,
καμπύλος.
Adunghiaro, β. ἐν. σύλλαμ-
θῆνω διὰ τῶν ἐνδύων, (ἐπιπτη-
νῶν).
Adunquio, οὐσ. θ. ἀρ. λοιπόν.
Adustare, β. ἐν. καίω, πε-
ρσφύω.
Adustezza, Adustione, οὐσ.
θ. ἐρηδότης, αὐχμής.
Adustivamento, ἐπίρ. ἐρηδός.
Adustivo, να, ἐπ. ἔρηδωνι-
κός, καυστικός.
Adusto, ἰα, ἐπ. ἐρηδός, κα-
καυμένος.
Aere, οὐσ. ἀρ. ἀήρ.
Aereo, να, ἐπ. ἀέριος, αἰθέ-
ριος. || Μήταιος, φαντασιώδης.
Aeriano, οὐσ. ἀρ. ἀερο-
μάντις.
Aeriananza, οὐσ. θ. ἀερομαν-
τεία.
Aerimotria, οὐσ. θ. ἀερο-
μετρία.
Aerografia, οὐσ. θ. ἀερο-
γραφία.
Aerometro, οὐσ. ἀρ. ἀερό-
μετρον.
Aeronautia, οὐσ. ἀρ. ἀεροναύ-
της, ἀεροβάτης.
Aescare, "Op. Adescare.
Aia, οὐσ. θ. ἡ ἐκ τοῦ καύ-
σματος πνιγμονή.

Affalsare, ρ. έν. κιβδηλεύω, κιβδηλώ.

Affaisio, ια, έπ. μαραμμένος.
Affaiucio, ια, έπ. φιλάσθε-
νος, ύπισχνος.

Affellr, ούς. άρ. άφήλιον.
Affabilia, έπ. διγ. εύπροσήγο-
ρος, ωιδόφρων, πεπολιτισμένος.
Affabilita και Affabilitate,
ούς. θ. εύπροσηγορία, φιλοπρο-
σύνη.

Affabilmentó, επίρ. εύπρο-
σηγορία, φιλοπρόσως.

Affaccendarsi, ρ. άντ. άσχο-
λούμαι.

Affaccendato, ια, έπ. πολύ-
φροντις, πολύσυχολος.

Affaccettare, ρ. έν. πλευροτο-
μώ, κίπτω κατά πλευράς.

Affacchinare, ρ. ούδ. κοπιά-
ζω ώς άγνοήρος.

Affacciaro, ρ. έν. έμαλύω,
λειάτω.

Affacciarsi, ρ. άντ. προκύ-
πτω, φαίνομαι.

Affaldare, ρ. έν. πύσσω, δι-
πλώ με πολλής πτυχάς.

Affalsare, ρ. έν. κιβδηλεύω,
νοθεύω.

Affamaro, ρ. έν. έρεβίζω, πα-
ροξύνω την άρεξιν. || — una ci-
tà, λιμνητόν πόλιν. || Affa-
marci, ρ. άντ. πεινώ, έγω δ-
ρεξίν.

Affamato, ια, έπ. πεινυλός.
Affamatizza, ούς. άρ. ήμι-
πεινυλός. || Άνθρωπος μικρο-
πρόσωπος.

Affamiro, ρ. ούδ. πεινώ, λι-
μώτω.

Affangare, ρ. ούδ. πηλού-
μαι, κ. λασιόνομαι. || —, ρ.
έν. πηλώ. (Πλούτ.) κ. λασι-
πώνω.

Affannamento, ούς. άρ. άδη-
μονία, άμηχανία, άγωνία ψυ-
χική.

Affannante, έπ. διγ. δ φρον-
τιδας παρέχων, άλγεινός.

Affannare, ρ. έν. λυπώ, άνη-
συχώ. || Affannarsi, ρ. άντ. άνη-
συχώ, ταραττομαι.

Affannato, ια, έπ. περιελ-
γής, ταραχμένος.

Affannatore, ούς. άρ. άνή-
συχος, δ άλγών.

Affannosole, έπ. διγ. "Ορ.
Affannante.

Affanno, ούς. άρ. άνησυχία,
άλγος.

Affannone, ούς. άρ. μεγα-
λοφρήμων, πολύφροντις, κτε-
σπέυσμένος, δ άναμιγνόμενος
εις όλα.

Affannoneria, ούς. θ. σπου-
δή, βία βαθισοργία, μέριμνα.

Affannosamente, επίρ. άνη-
σύχως, άλγεινώς.

Affannoso, σα, έπ. "Ορ. Af-
fannante.

Affardellare, ρ. έν. φακελ-
λώ, περιελίσσω.

Affare, ούς. άρ. κατάσταση-
σις, ιδιότης, έργον, άσχολία,
επάθεσις. Uomo d'affari, άνήρ
επίσημος έμπορος.

Affarsi, ρ. ούδ. άρμύζει,
προσθνει.

Affasciare, ρ. έν. άποτελώ
δέσμην, άγκάλισα.

Affascinamento, ούς. άρ.
μαγανεία, μαγεία.

Affasciare, ρ. έν. θέλω,
μαγεύω. || —, "Ορ. Affasciato.

Affasciare, ρ. έν. άναμι-
γνύω, έμπεριδέω, διευθεύω κα-
κώς, δέσμην άποτελώ.

Affasidito, ια, έπ. ήνοχλη-
μένος, άηδιάσιος.

Affaticamento, ούς. άρ. κό-
ματος, κόπος.

Affaticante, έπ. διγ. φιλό-
πονος, άκμάτος.

Affaticare, ρ. έν. καταπονώ,
εκαυτώ.

Affaticatore, ούς. άρ. Affa-
ticante, ούς. θ. φιλεργός.

Affatichevole, ή Affaticoso,
σα, ια, έπ. επίπονος.

Affaticio, έπ. πανταλώς.

Affaticare, ρ. έν. γοητεύω,
μαγεύω, θέλω.

Affaticatore, ούς. άρ. γής,
μάγος. || Affaticatrice, ούς. θ.
φασμαχίς, μάγισσα.

Affaticazione, ούς. θ. γοη-
τεία, μαγεία.

Affazzonamento, ού. θ. κό-
σημα, στολίδιον.

Affazzonare, ρ. έν. κοσμή,
στολίζω.

Affare, ούς. θ. άφαρσις.

Affermamento, ούς. άρ. δε-
δαιώσις, επικύρωσις.

Affermare, ρ. έν. θεσιώω,
επικυρώ. || Άσφαλίζω.

Affermalivamente, επίρ. κα-
καταφακτικώ.

Affermailvo, να, έπ. κατα-
φακτικός.

Affermatore, ούς. άρ. δ θε-
σιώω, επικυρών, θεσιωτής.

Affermazione, ούς. θ. θε-
σιώσις, επικύρωσις.

Afferramente, ούς. άρ. λή-
ψεις, λαβή.

Afferrare, ρ. έν. συλλαμά-
νω, συγκλείω.

Afferare, ρ. έν. κατακεμα-
τίζω. || —, ρ. ούδ. έρέγομαι δι-
ακαώς. || Βακτηρεύω τι, επι-
σχοπώ.

Affettamento, επίρ. διακα-
στατα.

Affettato, ια, έπ. επιτετηθευ-
μένος, προσποιητός, περίεργος.

Affettazione, ούς. θ. επιτή-
δευσις, προσποίησης, τρόπος
προσπονημένος.

Affettivo, να, ια, παθητικός.

Affetto, ια, έπ. επιβρεκής,
διαθεσιμύτος.

Affetto, ούς. άρ. άγάπη, φι-
λία, πόθος.

Affettuosamente, επίρ. προσ-
φιλώς, εν ψυχής.

Affettuosità, ούς. θ. φιλο-
προσύνη.

Affettoso, σα, έπ. εύνοος, ά-
γαπητός.

Affezionare, ρ. έν. καθίστημι
ερωτόληπτον.

Affezionarsi, ῥ. ἀντ. φιλοῦμαι.
 Affezionamento, "Op. Affezionamento.
 Affezionato, ἰα, ἐπ. ἀγαπητός, προσφιλής, ποθητός.
 Affezione, οὐσ. θ. διάθεσις, κλίσις, φιλία, ἀγάπη, εὐμίθεια.
 Affiatō, οὐσ. ἀρ. φερρολογούμενος, τιμαριώτης.
 Affidiaglio, οὐσ. ἀρ. πόρπη, κ. κόπσσα.
 Affidamento, οὐσ. ἀρ. συνήνωση κορπών, εμπόρησις.
 Affidarsi, ῥ. ἐν. εμπάρω.
 Affidato, οὐσ. ἀρ. κομμοδισδύχη.
 Affidare, ῥ. ἐν. δεβαίω.
 Affidarsi, ῥ. ἀντ. εμπιστευομαι.
 Affidato, οὐσ. ἀρ. δ' εμπιστευόμενός τινι, πιστός.
 Affidolario, ῥ. ἐν. ἐκασθενός.
 Affidamento, οὐσ. ἀρ. ἀδυναμία, ἀνοσία.
 Affidamento, ῥ. ἐν. ἐκασθενός.
 Affidato, ῥ. ἐν. προσηλός, δειά, ἀνεύζω, ἀδω.
 Affidamento, οὐσ. ἀρ. ἀναγνώρισις.
 Affidare, ῥ. ἐν. ἀναγνωρίζω, θεωρώ.
 Affidarsi, ῥ. ἀντ. φαντάζομαι.
 Affidamento, οὐσ. θ. Op. Affidamento.
 Affidato, ῥ. ἐν. στοιχός, θέ-

τω, θάνω ἐπὶ στοιχόν. || Ἀκούω, δέξω.
 Affidato, ἰα, ἐπ. ἡκουήμενος, δέξος.
 Affidatura, οὐσ. θ. ἀμμή κοπερὰ, ξίφους, κτλ. κόψις ἐργαλείου.
 Affidare, ῥ. ἐν. τείνω διακτα.
 Affidamento, οὐσ. ἀρ. ἐντέλεια. || Κάθαρσις, ἀπέψημα μετάλλου.
 Affidare, ῥ. ἐν. λειώ, διύλιζω, δέξω. || Καθαίρω, ἐκτίκω μέταλλον.
 Affidato, οὐσ. ἀρ. ξάνιου, χαόνιου.
 Affidato, οὐσ. ἀρ. διύλιση, τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.
 Affidatura, οὐσ. θ. κάθαρσις. || Μεταφ. ἄκρα ἐπιτήδευσις, περιέργεια.
 Affidato, οὐσ. θ. εἶνα, ὡστε.
 Affidato, ἐπ. διγ. συγγενής.
 Affidato, οὐσ. θ. συγγένεια, σχέσις, ὁμοιότης.
 Affidamento, οὐσ. ἀρ. ἐράγχος, κ. ἐραγγνάδα.
 Affidare, ῥ. οὐδ. βραγχιάζω, βραγχιῶ.
 Affidato, ἰα, ἐπ. βραγχός, βραγχιασμένος.
 Affidatura, οὐσ. θ. Op. Affidamento.
 Affidato, ἰα, ἐπ. ἀνοστάλιστος, διανθής.
 Affidamento, οὐσ. ἀρ. διλέμμα ἀνεύς.

Affissare καὶ Affisare, ῥ. ἐν. ἀτενίζω.
 Affisso, ἰα, ἐπ. προσηλωμένος, ἡνωμένος.
 Affissuolo, οὐσ. ἀρ. ἐνοικιαστής.
 Affissare, ῥ. ἐν. ἐκμισθῶ, ἐνοικιάζω.
 Affissato, οὐσ. ἀρ. ναυλωτής, ἐκμισθωτής, ἐνοικιαστής.
 Affissuolo, ἐπ. διγ. ἐνοικιασμένος.
 Affisso, οὐσ. ἀρ. ἐνοικίον.
 Affissuale, οὐσ. ἀρ. δ' ἐνοικιάζων, ἐνοικιαστής.
 Affisso, οὐσ. ἀρ. πνοή.
 Affiggere, ῥ. ἐν. λυπῶ, Ολίθω. || Affiggersi, ῥ. ἀντ. λυποῦμαι.
 Affiggito, οὐσ. ἀρ. δ' λυπῶν, θείβων.
 Affiggere, ῥ. ἐν. λυπῶ.
 Affiggito, ἰα, ἐπ. λυπηρός.
 Affiggito, ἰα, ἐπ. λυπημένος, καταπεληγμένος. || Ἀθόνατος.
 Affiggimento, οὐσ. θ. μακρὰ λόπη, ὀλίφκις ἐλαφρά.
 Affiggimento, οὐσ. θ. λυπη, ὀλίφκις.
 Affiggente, ἐπ. διγ. βαψιλής, ἔφθνος, παρισός.
 Affiggimento, ἐπὶ β. βαψιλῶς, ἀφθόνως, περισσῶς.
 Affiggente, οὐσ. θ. σὺρβή, βαψιλία.
 Affiggente, οὐσ. ἀρ. καταβρῆθ. || Ἄμπωσις.
 Afficilliaro, ῥ. ἐν. σκια-

γραφῶ διὰ γραμάτων, μελάνθ ἢ γράφω μὲ ἀνθρακᾶ.
 Afficente, ῥ. ἐν. ἀνάπτω πῦρ, πλέγω.
 Affogaggino, οὐσ. θ. πυγμονή, πυγμῆς.
 Affogamento, οὐσ. ἀρ. πυγμῆς.
 Affogare, ῥ. ἐν. πνίγω. || — una cosa, κρύπτω τι. || —, ῥ. οὐδ. καὶ Affogarsi, ῥ. ἀντ. πνίγομαι. || — non faceudo, πλήθος ἔγωγ ἀσχολιῶν. || — non dabi i, κατοχρῶς εἶμι.
 Affogato, ἰα, ἐπ. πνιγός. || ῥοφῆτες, οὐα affogate, δὴ βουφητά.
 Affogatura, οὐσ. θ. "Op. Affogamento.
 Affolare, ῥ. ἐν. πατῶ, πιέζω.
 Affollamento, ἐπὶ β. σωρηδόν, σθδῶς.
 Affollamento, οὐσ. ἀρ. ἀπουδῆ, βία.
 Affollarsi, ῥ. ἀντ. ἐπιπίπτω κατὰ τινας. || Τρώγω λαϊμάργως.
 Affollamento, οὐσ. ἀρ. ναυάγιον, καταποντισμός.
 Affondare, ῥ. ἐν. δουζίω, καταπονέζω. || Ἐκάπτω, κοιλάνω.
 Affondatura, οὐσ. θ. μυχός.
 Affondo, ἰα, ἐπ. θαύς, κοίλος.
 Affondo, Affondo, "Op. Fondo.
 Affondatore, ῥ. ἐν. ἀποξενῶ.
 Affondamento, οὐσ. ἀρ. ἀχρύρωσις, ἀχρύρωμα.

Aggiacero, ῥ. οὐδ. συμφέ-
ρει, συντείνει.

Aggiacchiarsi, ῥ. οὐδ. κάμ-
πτει γόνυ, γονυπιῶ, κιν. γο-
νατίζω.

Aggiain, οὐσ. ἄρ. ἐπικαταλλα-
γῆ, ἀλλότριον, κόλλυθας, τουρκ.
μπάσι. καὶ γυθ. ἄτσιο.

Aggiarare, ῥ. ἐν. ζενυγῶσθαι
τῆς βίας· μεταβ. ὑποζυγῶ, κα-
θυποδοῦμαι.

Aggiaramento, οὐσ. ἄρ. ἀ-
ναβολή.

Aggiornare, ῥ. ἐν. ἀναβάλλω,
|| —, ῥ. οὐδ. ἐξημερῶνει.

Aggiornamento, οὐσ. ἄρ. πε-
ριστροφή. || ἁπάτη.

Aggiurare, ῥ. ἐν. περιστρέφω,
περικυκλῶ. || ἁπατῶ. || —, ῥ.
οὐδ. ἄμνησιν.

Aggiurata, "Op. Aggiornamento.
Aggiuratore, οὐσ. ἄρ. πλά-
νης, ἀλήτης.

Aggiuratrice, οὐσ. θ. ἡ περι-
πλανομένη, ἀλήτης.

Aggiudicare, ῥ. ἐν. κατα-
κυρῶ, ἐπιδικάζω.

Aggiudicazione, οὐσ. θ. κα-
τακύρωσις.

Aggiungere, Aggiungere, ῥ.
ἐν. προστίθω, ἐνώνω. || —, ῥ.
ἀντ. ἀρικναῖμα, κ. φθίνω.

Aggiungimento, οὐσ. ἄρ. αὐ-
ξησις, ἐπαύξησις, πρόσθισις.

Aggiungitore, οὐσ. ἄρ. γίσις,
εἶν. θ. ὁ ἐπιθέτων, προσθήτης.

Aggiunta, οὐσ. θ. προσθήκη.
Aggiuntivo, "Op. Addiettivo.

Aggiuntivo, ἰσ, ἐπ. προστε-
θείς, πρόσθετος.

Aggiuntivola, ἐπιθ. τὸν
μᾶλλον, καθ' ἕσπον μάλιστα.

Aggiuntivo, "Op. Aggiuntiva.
Aggiuntivo, ῥ. ἐν. ἐξορκίζω.

Aggiuntabile, -ιενabile, ἐπ.
διγ. ἀδύρθετος.

Aggiuntamento, οὐσ. ἄρ. ἐ-
ξισαυρές, ἐξισαυσις.

Aggiuntare, ῥ. ἐν. ἐξισῶ, ἐι-
ορθῶ. || — un conto, τακτο-
ποιῶ, ἐξορκῶ λογαριασμῶν.

Aggiustamento, ἐπιθ. ἄρ.
θῶς, κ. σωστή.

Aggiustazione, οὐσ. θ. ἄρ.
θῆσις.

Aggiustato, ἰσ, ἐπ. ἴσος,
ῥῶνιμος.

Aggiustatore, οὐσ. ἄρ. ἴσω-
τήρ, ἰξωτήρ.

Aggiutare, ῥ. οὐδ. κυρταῖ-
μαι, γίνωμαι κυρτός.

Aggiutare, ῥ. ἐν. τολυ-
πεῖω, κιν. κυβερνῶ.

Aggiutare, ῥ. ἐν. κενῶ τὸν
ἄνεμον, γυθ. σενεῖναι.

Aggiutare, ἐπ. διγ. εἰά-
ρητος, εὐχεσις, ἐπιγυσις.

Aggiutare, ἐπιθ. εὐχ-
ρῆσις, κατὰ τὴν θείαν.

Aggiutare, οὐσ. ἄρ. ἐυ-
χορίστησις, συγκυρῶσις.

Aggiutare, ῥ. ἐν. δέχομαι,
ἀρέσκω.

Aggiutare, ῥ. ἐν. προσκί-
μαι τὴν εὐμένειαν.

Aggraffare, ῥ. ἐν. ἀρπάζω.

Aggrappare, ῥ. ἐν. παράγω τὸν
κόκκον.

Aggranchiarsi, ῥ. ἀντ. ναρ-
κούμαι ὑπὸ τοῦ φόβου· ἐπιθ. θα-
κεύλων.

Aggranchiato, ἰσ, ἐπ. πε-
παγωμένος.

Aggrancire, ῥ. ἐν. ἀγασίρω,
κιν. σκαλίω εἰς καρφί.

Aggrandimento, οὐσ. ἄρ. αὐ-
ξησις, ἐπαύξησις, κ. μεγάλωμα.

Aggrandire, ῥ. ἐν. αὐξάνω,
αὐξω, μεγαλύνω, μεγαθύνω.

Aggranditore, οὐσ. ἄρ. ὁ με-
γαλύνων, αὐξων.

Aggrappare, οὐσ. ἄρ. λῆ-
ψις, σκαλίωμα εἰς τι.

Aggrappare, "Op. Aggran-
ciare.

Aggraticciarsi, ῥ. ἀντ. πε-
ριπλέκομαι, ἐμπλέκομαι. || —,
ῥ. ἐν. περιστοιχῶ, σωφύγω,
ἐναγγαλίζω.

Aggraticciare, ῥ. ἐν. ἀλυ-
σοθῆναι, θαρσύνω.

Aggrappare, οὐσ. ἄρ. ἄχ-
θος, ἄχος.

Aggrappare, ἐπ. διγ. ἐπιθα-
ρυντικός.

Aggrappare, ῥ. ἐν. ὑπερφο-
ρῶ, θαρύνω, ἐπιθαρύνω, χαλε-
παῖω. || Aggrappare, ῥ. ἀντ. ἐ-
θαρύνωμαι, ἐπιφορτίζομαι. ||
αποργίζομαι.

Aggrappare, οὐσ. θ. "Op.
Aggrappare.

Aggrappare, οὐσ. θ. "Op.
Aggrappare.

Aggrappare, οὐσ. ἄρ. ἀδικον,

προβολή, ἀσχος, ὄνειδος. || ῥ.
ρολογία· ζημία.

Aggraziamento, ἐπιθ. περι-
ποιητικῶς, ἐπιχαρίτως, φιλο-
φρονητικῶς.

Aggraziato, "Op. Grazie.

Aggraziare, ῥ. ἐν. ἀπανάμω-
χεῖν, ἀφίημι.

Aggraziamento, οὐσ. ἄρ. "Op.
Aggraziare.

Aggraziare, ῥ. ἐν. κατατά-
τω, συντατῶν κοῖω.

Aggrazato, οὐσ. ἄρ. σύγ-
κριμα.

Aggraziare, οὐσ. θ. κα-
τάταξις, συνώνυσις.

Aggraziare, ῥ. ἐν. μανθρίζω
τὸ ποίημα.

Aggraziare, οὐσ. θ. ἐπι-
θεσις.

Aggraziare, οὐσ. ἄρ. ἐπι-
θέσις, ἡ ἄρεσις χειρῶν ἀδικῶν.

Aggraziato, ἰσ, ἐπ. πεπα-
ρωμένος, πεπηγός.

Aggraziare, Aggraziare, ῥ.
οὐδ. ῥυτιδοῦμαι, συσπῶμαι.

Aggraziare, ῥ. οὐδ. προσ-
κολλῶμαι ἐν εἶδι κυτῶν, φλέ-
δας ψυφίω.

Aggraziare, ῥ. ἐν. περιπει-
λίσειω, δέω διὰ κόμβου· σω-
ρεύω, συνάξω.

Aggraziare, "Op. Aggrazi-
are.

Aggraziare, ῥ. ἐν. καταβά-
ζω, συσπῶ, συνάγω τὰς ὑρῆς,
συνεφροῦμαι, συνένω.

Aggroltoseato, οὐσ. ἄρ. κατα-
εργασμένοις ἄλλοκότως.

Aggroviliasari, β. ἀντ. συ-
σφίραται, περιελίσσεται, κ. τει-
λίγομαι.

Aggroviliaso, ια, ἐκ. συν-
εστραμμένος, περιελιγμένος.

Aggroviliaso, ιη, ἐκ. πεπηγώς.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. ἐν. συνάγω,
συζ. οι. σταθεῶς

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ.

σύνδεσις ἐκὰς κόμβου, ἀποθεσμός,
κ. κομβίδεσμα.

Aggroviliaso, Ὀρ. Aggroviliaso,

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ.

σύγκρισις, παραβολή.

Aggroviliaso, οὐσ. θ. ἐσώ-
ται, ἐμλέτης.

Aggroviliaso, β. ἐν. ἐξισώ-
παραβίλλω.

Aggroviliaso, ἐπίρ. ἐ-
πίσης, ἐξίσου.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. ἐξι-
σοτή.

Aggroviliaso, οὐσ. θ. ἐ-
σώτης, ἐμοιόμορφος.

Aggroviliaso, β. ἐν. λαμβάνω,
θράπτω.

Aggroviliaso, Ὀρ. Guntato.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. ἐνάδρα-
παγίς. || Esero in —, ἐνε-
δρῶ, λοχῶ, παραφυλάσσω,
κ. παραμενεύω.

Aggroviliaso, β. ἐν. ἐξασκῶ εἰς
τὰ τοῦ πολέμου.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. ἀναπησαρμός, || δουλότης, τε-
χνασμα.

Aggroviliaso, β. ἐν. ἀναπη-
νίω, κ. τετραγυαζῶ, κάμνω

μήρημα, θηλειάν. || λαπῶ. ||
|| —, β. οὐδ. περιστρέφωμαι.

Aggroviliaso, β. ἐν. τρεφίω
εὐχ. εἰσάσιν, ἤδωμο.

Aggroviliaso, οὐσ. θ. λιθόρρυτος
ρολόιδεσ.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. σφιγκτής.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. ἐρωτιάς.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. ὕψαις,
εὐρυχωρία. || ἄροδος, ἀναγκαῖον.

Aggroviliaso, οὐσ. θ. θαλασσο-
νοουρία.

Aggroviliaso, ἐπίρ. ἀνέτος,
ἐν ἀνέσει.

Aggroviliaso, οὐσ. θ. ἄνεσις βι-
ωτική, πλοῦτος.

Aggroviliaso, ια, ἐκ. εὐκατάστα-
τος, πλοῦτος, ὑπόρος. || Πα-
νός ἐπὶ ἱματίων. || Εὐρύχωρος.

Aggroviliaso, ιη, διγ. ποιητής,
κατορθωτής.

Aggroviliaso, ιη, διγ. ἄλαρτος, βε-
δινός.

Aggroviliaso, ἄρ. ἴπασο, οὐσ. θ.
Παφρότης, ταχίστης τὸ εὐνομη-
πτον.

Aggroviliaso, β. ἐν. Παφρότω,
κουφίω, ἀναστροφίω.

Aggroviliaso, ἐπίρ. ἔλαφως,
εὐλάφτως.

Aggroviliaso, οὐσ. θ. σπευδῆ, βίαι,
ταχύτης.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. σχολή, ἀ-
νεσις. || Κατοικία. || ἄροδος.

Aggroviliaso, οὐσ. ἄρ. ἀγίγγρα-
φοί ἐπὶ βιβλίων ἱερῶν.

Agro, β. ἐν. πρῆττω, ἐνεργῶ

Agro, οὐσ. ἄρ. παρα-
χῆ, σάκος, κλονισμός.

Agro, β. ἐν. τάρεττω, τι-
νάζω. || Πραγματεύομαι, διαπραγ-
ματεύομαι.

Agro, οὐσ. ἄρ. ὁ τάρε-
των, κινῶν, ταραξίας, κινητής.

Agro, οὐσ. θ. Ὀρ. ἁ-
ριταμεντο.

Agro, οὐσ. θ. σκοροδάμη,
κ. σκοροδαλί.

Agro, οὐσ. ἄρ. σκοροδον.

Agro, Ὀρ. Agro.

Agro, ια, ἐκ. συγγενής πρὸς
πατρός, ἀφρογενής.

Agro, οὐσ. θ. ἀφρογε-
γονία, συγγένεια πρὸς πατρός.

Agro, οὐσ. θ. ἀμνός, κ.
προβατίνια.

Agro, οὐσ. ἄρ. μικρῶν
ἀρνίων.

Agro, οὐσ. ἄρ. τοῦ ἀρ-
νίου, προβάτιας.

Agro, οὐσ. θ. ἀντηνώ-
ριος.

Agro, οὐσ. ἄρ. ἔγγελος.

Agro, οὐσ. ἄρ. ἐγκόλ-
πον. || Ἡ ἀγία μετέκληψας.

Agro, οὐσ. ἄρ. βελόνη. || Κέν-
τρον τῆς μελέσης.

Agro, β. ἐν. ἐρίγομαι,
ἐπιθροῶ δεκαῶς.

Agro, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐπι-
θροῶς, ἀπληστος.

Agro, οὐσ. ἄρ. βελόνη μα-
γά η. || Στάδιον μέγης.

Agro, οὐσ. θ. ἀγωνία, ζε-

νοχωρία. || Ἀπληστία, πόθος δι-
ακαχῆ.

Agro, οὐσ. ἄρ. ἀγω-
νίων, κ. ψυχομαχῶν.

Agro, οὐσ. ἄρ. ἀγωνία,
ψυχομαχῶν.

Agro, οὐσ. ἄρ. βελονο-
ποιός. || Βελονοθήκη.

Agro, οὐσ. ἄρ. γεγεννη-
μένος κατὰ αὐγουστον μῆνα.

Agro, οὐσ. ἄρ. αὐγουστος
μῆν.

Agro, ἐπίρ. σκληρῶς,
τραξίως.

Agro, οὐσ. θ. γεωδοκία.

Agro, οὐσ. ἄρ. ἀγαγε-
λήτως, βαναύσως.

Agro, οὐσ. ἄρ. ἀγροτικός,
ἀγροίως.

Agro, οὐσ. θ. ἀγροί-
κτα, ἐξώτης, πιρτία.

Agro, οὐσ. ἄρ. ὀλιγον
ἐξός, ὑπόξως.

Agro, οὐσ. ἄρ. ὄμορφα, κ.
ἀγορεύω.

Agro, οὐσ. ἄρ. τὰ ἐξεία,
τὰ μικρά.

Agro, ια, ἐκ. ὀλιγον ἐξός,
ὕποξως, ὑπόπιρτος.

Agro, οὐσ. θ. ἐξώτης, κ.
ἐνοάβα, πιρτία.

Agro, Agri, οὐσ. ἄρ. γεωργός,
γεωπόνος.

Agro, οὐσ. ἄρ. γεωργία.

Agro, οὐσ. ἄρ. πρῖνος,
ὁ ἄλλως τε Alloro Spinozo.

Agro, οὐσ. ἄρ. ὑπόξως.

Agrimentosε, οὖσ. ἀρ. γω-
ρομέτρης.
Agrimentosaura, οὖσ. θ. ζωο-
μετρία.
Agriponia, οὖσ. θ. φυτῶν,
ἢ ἀργεμώνη.
Agriopsis, οὖσ. θ. μικρὸν κε-
ράσιον. || Εἶδος τι καταστίκτου
μακράρου.
Agriponsa, οὖσ. θ. ἀμάρακον,
κοιν. παντσουάνα.
Agro, οὖσ. ἀρ. τὸ ὄξύ, τὸ πι-
κρὸν. || Ἔλιψις, μελαγχολία.
Agro, gsa, ἐπ. ζέξ. πικρὸς,
|| ἄσπερδος, βίνυσσος. || Σκλη-
ρὸς, ἀπέκρωτος. || Δυσονοτος.
Agrodolce, οὖσ. ἀρ. ζεφυλο-
κος.
Agruma, οὖσ. ἀρ. λαχανικά
δραμά.
Agrogliaza, οὖσ. θ. ἰσθῆς.
Agrotalano, ρ. ἐν. παρατηρῶ
ἐκ τοῦ πλησίον.
Agrotaurus, ρ. ἐν. φθέρια,
κοιν. γαλνῶ.
Agrotatara, οὖσ. ἀρ. -αίσις,
οὖσ. θ. ὁ ἰνδρέων, παραφυ-
λάσων, ἢ ἐνδρέουσα.
Agrochiare, ρ. ἐν. βάρτω,
σάρβαντω.
Agrochiarulo, οὖσ. ἀρ. βι-
λονεποίς.
Agrochiatate, οὖσ. ἀρ. βάρ-
πηξ, ἀάστης.
Agrochia, Agroila, οὖσ. θ. βε-
λόνη, πυράμις, ὀβελίσκος
Agrotae "Ἐρ. Αἰθιοπία.
Agusa, Aguria, οὖσ. θ. οὐλιώνος.

Agutello, οὖσ. ἀρ. ἦλ ε μι-
κρὸς, κοιν. καρφί.
Agucello, ia, ἐπ. ὁ κενεῶν,
ζέξυς.
Agucizza, οὖσ. θ. λεπτότης.
Aguzzamento, οὖσ. ἀρ. ἀκό-
νημα.
Aguzate, ρ. ἐν. ἀκροῦ, τρο-
χιζῶ.
Aguzata, οὖσ. θ. "Ἐρ. Α-
guzzamento.
Aguzatore, οὖσ. ἀρ. ὁ τρο-
χιζῶν, τροχιστής.
Aguzatura, οὖσ. θ. τροχιστής.
Aguzino, οὖσ. ἀρ. σήωμα-
τικὸς τρήρους δικαίων τοῦς δι-
σμίους" κατώτερος δεσμοφύλαξ.
Ah, ah!, ἐπιφ. φῶν, οἴμοι!
Ahish, ἀκίβ. ζυγ.
Ahimé, ἐπιφ. οὐχὶ βαβαί!
ἀλλοίμονον!
Ai, h, ἄρ. τοῦς εἰς τοῦς.
Aiala, οὖσ. θ. ἄλωνα.
Aiala, οὖσ. θ. Γεωπ. κείτη.
Aiala, οὖσ. θ. οὐλαξ ἀρ-
τρέσεως.
Aia, οὖσ. θ. ἄλιος, κ. ἀλέν.
|| Menar il car per l'—, πα-
ρατίσω τι πρᾶγμα.
Aiala, ἐπ. β. Αἰθιοπία, περι-
σφίτρηται τῆς κακείης, εἰς οὐ-
δὲν ἀεγολοῦμαι.
Aiana, ἐπιφ. "Ἐρ. Αἰθιοπία.
Aia, οὖσ. ἀρ. παιδαγωγός.
Aia, οὖσ. θ. "Ἐρ. Αἰθιοπία.
Aiacite, ἐπ. διγ. ἀνδρείος,
εἰρησός, ταχυρὸς. || Παρθέ-
ος.
Aiaia, οὖσ. ἀρ. ἑλισσών.

Aiamante, ἐπ. διγ. θανάτος,
ρωμαλέος. || —, οὖσ. ἀρ. βρη-
θός, ὑπασπιστής.
Aiamara, ρ. ἐν. βοηθῶ, προσ-
τατεύω.
Aiamalino, τα, ἐπ. βοηθη-
τικός, περιποιητικός.
Aiamatritico, οὖσ. βοηθός.
Aiamu, οὖσ. ἀρ. βοήθειε συν-
δρομή.
Aiamico, "Ἐρ. Αἰματρίσις.
Aiazamento, οὖσ. ἀρ. πρό-
κλησις, ἐρέσις.
Aiazate, ρ. ἐν. προκαλῶ, ἐ-
ρεθίζω.
Aiazatore, οὖσ. ἀρ. —, τρισίς,
οὖσ. θ. προκαλῶν, παρακινήτης.
Aia, οὖσ. θ. πέτρης.
Aialandino, οὖσ. θ. εἶδος ἄν-
θρακος, κ. ρουβίνου.
Aialaria, οὖσ. θ. δόρυ.
Aialardiere, οὖσ. ἀρ. δορυ-
φόρος.
Aialastrino, να, ἐπ. ἀλαβά-
στρινος. || Σημο—, μετ. λαμβέ-
ἀλαβάστρινος, καρδάλευκος.
Aialastro, οὖσ. ἀρ. ἀλάβα-
στρον.
Aialaria, οὖσ. θ. εἶδημα,
ζωηρότης.
Aiamano, οὖσ. θ. εἶδος στα-
φυλῆς μοσχάτης.
Aiamato, οὖσ. ἀρ. εἶδος μη-
λωτός. || Εἶδος κριβοδόχου.
Aiana, οὖσ. ἀρ. κών της λγ-
γίας.
Aiana, οὖσ. ἀρ. πυροστένης,
ζυλόδετον.

Aiare, ρ. ἐν. καθελκύω κλοι-
άριον, ἔλω δια ὑχοίσιον.
Aiaris, ρ. ἀντ. περιθίμαι
πέρυγας.
Aiaeria, οὖσ. θ. πυράγος,
λαθίς, τριχολαθίς.
Aiaerino, οὖσ. ἀρ. βέμνος
φειθαλής.
Aiala, ia, ἐπ. ὑπόπερος.
Aiba, οὖσ. θ. πάγη, ἄρθος.
Aibaria, οὖσ. θ. κενοδοξία,
δοξομανία.
Aibaria, κα, ἐπ. κενόφρων,
κενόδοξος.
Aibara, οὖσ. θ. εἶδος λιευχῆς
σταφυλῆς.
Aibarallo, "Ἐρ. Αἰθιοπία.
Aibedine, οὖσ. θ. λευαίτης,
τὸ λευκόν.
Aibekiamento, οὖσ. ἀρ.
λαμπηδών, στυλινότης.
Aibekiano, ἐπ. διγ. ὑπό-
λευκος, κ. ἀσπεριδέρης.
Aibegliato, ρ. οὖσ. κλίω
εἰς τὸ λευκόν, ὑπολευκίνο.
Aibegate, ρ. ἐν. ὑψὸς σφ-
μαίαν.
Aibereosa, οὖσ. θ. βερύκοκ-
κον.
Aibereosa, οὖσ. ἀρ. εἰν-
θρον, ἢ βερυκοκκία.
Aiberella, οὖσ. θ. εἶδος λευ-
κής, κερκίς.
Aiberello, οὖσ. ἀρ. μικρὸν
δγγεῖον.
Aibense, οὖσ. θ. ἀσβεστό-
λίθος.

Alhercillo, οὐσ. ἄρ. θινδρόλιον, θινδρίον.

Alhergamento, ὄρ. ΑΙθωργα.

Alhergato, ῥ. ἑν. ἰνοικῶ, παρχωρῶ τινι κατάλυμα. || —, ῥ. οὐδ. διαμῆνω που, κατοικῶ. || Κοιμῶμαι παρά τινι ἢ μετὰ τινος.

Alhergato, τα, ἑπ. καταφυγμένος, συγκαλύφμενος, ἰνοικῶν.

Alhergato, οὐσ. ἄρ. ξενόδοχος, πανδοχεύς. || ΑΙθωργατῖος, οὐσ. θ. ἢ ξενόδοχος, πανδοχεύτρια.

Alhergo, οὐσ. ἄρ. πανδοχεύων κατοικία.

Alherino, οὐσ. ἄρ. μικρὸν θινδρον, θινδρίτις, θάμνος.

Alherio, οὐσ. ἄρ. θινδρον. || Ιστός, κ. κατάρτι. || θινδρον γενεολογίας. || Al primo colono non cade l' —, παροιμ. τῆ ὑπομονῆ τὰ πάντα κατορθύνεται.

Alherio, Alherico, εἰα, ἑπ. ὑπόλευκος, κ. ἀσπριθερός.

Alherico, ὄρ. ΑΙθωροσκα.

Alherizate, ἐπίθ. διγ. λευκός ὡσεὶ ἄνθος τοῦ λιγυρικῶ. || Ὀλίγον τι θηλερός, τεθλωμῆνος. || Ἥμιμαθής || Ἥμιμῆσος.

Alho, τα, ἑπ. λευκός.

Alhoro, οὐσ. ἄρ. αὐγῆ, ἔρθεος, κ. χορτάγματα.

Alhorato, οὐσ. ἄρ. κρέτος, ταραχῆ.

Alhorino, οὐσ. θ. ἀσπράδι τοῦ ὀφθαλμοῦ, λεύκωμα.

Alhorino, τα, ἑπ. λευκωματώδης.

Alhuno, οὐσ. ἄρ. λεύκωμα, κ. τὸ ἀσπράδι τοῦ ὡδοῦ.

Alhurnoso, τα, ἑπ. λευκωματώδης, ὁ πάσχων λεύκωμα.

Alhurio, οὐσ. ἄρ. θινδρον ἑμοιον τῆ κραναίᾳ.

Alhuro, οὐσ. ἄρ. ὀξωματικὸς ἑν ἰσπανίᾳ.

Alho, οὐσ. ἄρ. κάλιον, ἄλας.

Alhoico, εἰα, ἑπ. ἀλκαλιόχος.

Alhoizate, ῥ. ἑν. ἀλκαλιόποιῶ.

Alhozo, οὐσ. ἄρ. ταχυδρόμος.

Alho, οὐσ. ἄρ. ζῶν τετραπουν ἢ ἄλκῃ.

Alhermes, οὐσ. ἄρ. σκεύασμα ἐκ διαφόρων εἰδῶν, καὶ κυρίως ἀπὸ κερμέζιον.

Alhermia, οὐσ. θ. ἀλχημεία.

Alherma, ὄρ. ἄρ. κενεργία. || Μέταλλον σύνθετον ἐξ ἑριχάλλου καὶ χαλκοῦ.

Alherico, εἰα, ἑπ. χημικός.

Alherimista, οὐσ. ἄρ. ἀλχημικός.

Alherizate, ῥ. ἑν. ἑπιμαλῶμαι τὴν χημείαν. || Παρκαίῶ.

Alho, οὐσ. ἄρ. εὐκρῶν.

Alhozo, οὐσ. ἄρ. κερμένιον.

Alho, οὐσ. ἄρ. κερμῆ, κοίλωμα ἔθα τίθεται ἢ κλίση ἑπιμαλῶμαι, ἐπίθ. ὡδενί τρέψω, εὐδαμῆς.

Alho, τα, ἑπ. τῆς, κλίσει.

Algorato, ῥ. οὐδ. πτερυγίζω.

Algoa, οὐσ. θ. πνοή, κοιν. ἀνασασμός.

Algoamento, οὐσ. ἄρ. πνοή, ἀναπνοή.

Algoato, ῥ. οὐδ. πνώω, ἀναπνώω.

Algoa, οὐσ. θ. πτερόγιον.

Algoa, οὐσ. θ. ἄλφα.

Alphabetico, ἐπίθ. ἀλφαθητικός, κατ' ἀλφάβητον.

Alphatico, εἰα, ἑπ. ἀλφαθητικός.

Alphato, οὐσ. ἄρ. ἀλφάθητον ἀλφαθητικόν.

Alpho, οὐσ. θ. φορέεις, φορέας, κ. φορέας.

Alpho, οὐσ. ἄρ. τρέλο: (πεσοδὲ τοῦ ζατρικίου ἢ σεντρανταίου.)

Alfiero, Alfiero, οὐσ. ἄρ. σηματοφόρος. || —, ὄρ. ΑΙθίο.

Alga, Aligo, οὐσ. θ. φύκος, φυτὸν θαλάσσιον.

Algoa, οὐσ. θ. ἀλγερα.

Algoria, οὐσ. ἄρ. ἀλγεραϊστής.

Algoate, ἑπ. διγ. ψυχρός, ῥιγῶν, κ. παγῶν.

Algoa, ῥ. οὐδ. πήγνυμαι, κρυσταλλοῦμαι ῥιγῶ.

Algoa, οὐσ. ἄρ. ψυχρός ὑπερβολικῶν.

Algorino, οὐσ. ἄρ. ἢ τῆς χητὸς τοῦ ὑπολογίζω.

Algoa, τα, ἑπ. φυκώδης.

Alig, οὐσ. θ. πτέρυξ οἰκοδομημάτων.

Aligo, ῥ. οὐδ. πτερυγίζω, ἑπταμαι.

Alice, οὐσ. θ. Alici, πλ. μαινίς, εἶδος σαρκέλας.

Alidada, οὐσ. θ. γωνιόματρον.

Alidamonte, ἐπίθ. ξηρῶς.

Alido, εἰα, ἑπ. ξηρός.

Alidoro, οὐσ. ἄρ. ὄρ. ΑΙριδιῶ.

Alionabile, ἑπ. διγ. ἀπαλοκρῶσιμος.

Alionato, ῥ. ἑν. ἀπαλοκρῶσιμῶν.

Alionari, ῥ. ἄντ. ἀποχωρίζομαι, ἀπομακρύνομαι.

Alionamento, ἐπίθ. ἀπαλοκρῶσιμῶν.

Alionato, εἰα, ἑπ. ἀπῆλλοκρῶσιμῶν, ἀποχωρισμένους. || Ἑρνοβλαθής.

Alionario, οὐσ. ἄρ. -ίτιος, οὐσ. θ. ὁ ἀπομακρύνων, φυγαδεύων.

Alionazione, οὐσ. θ. διαχωρισμοί, διαφρεσί, ἐπιπολις ἰδιοκτησίας. || Ἑρνοβλαθία.

Aliano, τα, ἑπ. ἀλλότριος, ξένος.

Aligato, τα, ἑπ. ἑμπεριος, κτερεύς.

Alionamento, οὐσ. ἄρ. τρεπῆ.

Alionato, ῥ. ἑν. τρέπω, διατρέπω.

Alimentario, ia, ἐπ. θρεπτικός.

Alimento, οὐσ. ἀρ. τροφή, διατροφή.

Alimentoso, sa, ἐπ. θρεπτικός.

Alliasso, οὐσ. ἀρ. διατάγματος.

Alligante, ia, ἐπ. ἀσφάλτης.

Alligato, ia, ἐπ. ἀσφάλτης.

Alliso, οὐσ. ἀρ. κύνθος τὸ λεύριον, κρινόν.

Allitico, οὐσ. ἀρ. ἀσφάλτης. || —, οὐσ. ἀρ. δὺπνοια.

Allito, οὐσ. ἀρ. πνοή, κ. ἀναστροφή. || ἄλμα λευκὸ, μικρὴ πνοή ἀνέμου. || Ὀμύλη. || Ρίνας, rinosclitico —, ἀνεστὶ ἀνολομεθίον. || Rubar colí —, κλίμα κίαν ἐπιθελίως.

Allivatore, ia, διγ. ταχύτερες, ἀνοσηπτής.

Alla, οὐσ. θ. πλατεῖα δημόσια. || Νέκρον Ἀγγλικόν, βέλων.

Allucinare, ia, ἐπ. διγ. ὁ ἐλλοκίων, ἐλλουστίας.

Allucinamento, οὐσ. ἀρ. πικροκλή, συμπεριγμῶν.

Allucinare, οὐσ. ἀρ. πικροκλή, συμπεριγμῶν.

Allucinato, οὐσ. ἀρ. πικροκλή, συμπεριγμῶν.

Allucinazione, οὐσ. θ. ἡ ἐλλοκίον, ἐλλουστία.

Allucinazione, οὐσ. θ. κερδύλεμα.

Allucinazione, οὐσ. θ. καὶ Allucinamento, οὐσ. ἀρ. πλάσμα, ἡ τὸν ἕδων ἐγγυαίσις.

Allagare, οὐσ. ἀρ. ἐν. πλημμυρῶν, καταβύθισι, πνίγω.

Allampanare, οὐσ. ἀρ. καίω. || ἄλμα ὄντω.

Allampanato, ia, ἐπ. ταχύνει, ἔγερσι, καταπληκτικῶς.

Allapido, οὐσ. ἀρ. Lapidare, σκελετῶ τὴν γλῶσσαν.

Allargamento, οὐσ. ἀρ. ἐν. ἔρυνσι, πλάτυνσι.

Allargare, οὐσ. ἀρ. ἐν. ἐρύνω, πλεονάζω, μεγαλύνω.

Allargato, ia, ἐπ. ἐρύνωσις, πλεονάζει. || ἄλμα ὄντω.

Allargatore, οὐσ. ἀρ. ἀ-ερματισμός, εἶδος τροπέου.

Allargatore, οὐσ. ἀρ. ἐν. ἐρύνω, πλεονάζω.

Allarmare, οὐσ. ἀρ. ἐν. ἐκφοβῶ.

Allarme, οὐσ. ἀρ. ἐκφοβῶσις.

Allarme, οὐσ. ἀρ. ἐκφοβῶσις.

Allato, ἐπ. παρ. πλεονάζω. || Allato allato, ἐπ. πλάτνω, πλεονάζω, ἐγγύα α.

Allattamento, οὐσ. ἀρ. θ. ἄλμα, κ. βρέστασι.

Allattato, ia, διγ. τροφία.

Allattato, οὐσ. ἀρ. ἐν. θελαῖω, γαλοκῶν, γαλακτοποιεῖω.

Allattato, οὐσ. θ. συμπαχία.

Allattato, ia, ἐπ. συμπαχίον, συμπαχίας.

Allattato, οὐσ. ἀρ. πικροκλή, συμπεριγμῶν.

Allattato, οὐσ. ἀρ. πικροκλή, συμπεριγμῶν.

Allagamento, οὐσ. ἀρ. μαρτυρία, πρός τις.

Allagare, οὐσ. ἀρ. προτείνω, ἁμοσονδῶ, συμμαχῶ.

Allagato, οὐσ. ἀρ. — trice, οὐσ. θ. προτείνων.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. ἄλμα ὄντω.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagamento, οὐσ. ἀρ. μαρτυρία, πρός τις.

Allagare, οὐσ. ἀρ. προτείνω, ἁμοσονδῶ, συμμαχῶ.

Allagato, οὐσ. ἀρ. — trice, οὐσ. θ. προτείνων.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. ἄλμα ὄντω.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

Allagatore, οὐσ. ἀρ. κοῦφισι, ἀνακρίψισι.

ΑΠεναντο, φ. έν. εκπαιθεύω, διατρέπω.
 ΑΠενανтура, ουσ. θ. Ὁρ. ΑΠεταμεντο.
 ΑΠενανтурецία, ουσ. θ. ανατροφή ήμελημένη ή αναγωγή.
 ΑΠενίστερ, φ. έν. έλαφρύνω.
 ΑΠεταίστερ, ουσ. άρ. παρήγορος, παραμυθητής.
 ΑΠηλατα, ουσ. θ. συμμαχία. || συγγένεια.
 ΑΠιβιμεντο, ουσ. άρ. άπορία, σύγχυση.
 ΑΠιβίστερ, φ. ούδ. ώγριώ, καταπλήττομαι.
 ΑΠιθραμεντο, ουσ. άρ. καταπέλισησις.
 ΑΠιθρατε, φ. έν. κατατιγίω.
 ΑΠισιατε, φ. έν. εύχαριστώ, εύχαριστώ.
 ΑΠισιαται, φ. άντ. αδέλφωμαί.
 ΑΠισση, ουσ. άρ. μαθητής, τρώφιμος.
 ΑΠισιατα, ουσ. θ. ισώκλητος, έπισυντημένη.
 ΑΠισιαται, φ. ούδ. βίζουμα.
 ΑΠισυστερ, ΑΠισυστερ, φ. έν. κορυφή, στελίξω. || ΑΠισυστερ, φ. άντ. κοσμούμαι.
 ΑΠισυστατε, ουσ. άρ. κοσμητής.
 ΑΠισυτα, ουσ. άρ. ώα, έπίρφοιμα.
 ΑΠισυτασίονε, ουσ. θ. όμοιούταυτον.
 ΑΠισυταμεντο, ουσ. άρ. κολύματα, ώγριασις.

ΑΠισυτατε, φ. ούδ. κελιδνώ, ώγριώ, κ. κερυνζώ.
 ΑΠισ, υλλί, αγίί, αλλε, ΑΠισ, άρθ. άρ. θ. τής, τοίς, τής, ταίς.
 ΑΠισσαστε, φ. έν. ένεδρεύω, κατασκοπεύω, κ. παρτισμεύω.
 ΑΠισσεχαστε, ουσ. θ. τρίπα γλαυκός. || Μορία.
 ΑΠισσο, ουσ. άρ. πτηνόν, ή γλαυφί || Μορίς.
 ΑΠισυτατε, έπ. διγ. ανεξάρτητος.
 ΑΠισυταίη, ουσ. θ. ανεξαρτησία.
 ΑΠισυτα, ουσ. άρ. τιμήριον ανεξάρτητον.
 ΑΠισυτα, κολ - ουσ. θ. πτηνόν, ό κορυθαλάς.
 ΑΠισυτασίονε, ουσ. θ. ΑΠισγαμεντο, ουσ. άρ. ίσολίκιον.
 ΑΠισυτατε, φ. έν. όπω, έσωθετώ, έσωκίτξω.
 ΑΠισυτατε, ουσ. άρ. θέτων, διαυθιστών,
 ΑΠισυταίη, ουσ. θ. Ὁρ. ΑΠισυταμεντο.
 ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. κατάλαμα, ξινόν.
 ΑΠισυταίη, έπ. διγ. ξινός, ένοικύω.
 ΑΠισυταίη, φ. έν. καταλώ, ένοικύω.
 ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. ένωθ γας, πανδοκός.
 ΑΠισυτα, ουσ. άρ. κατάλαμα.
 ΑΠισυταίη, έπ. έπ. άπεκτερυμίνος, μαρίς, βλάξ.

ΑΠισυταμεντο, ουσ. άρ. ΑΠισυταίη, ουσ. θ. άπομάκρυνσις.
 ΑΠισυταίη, φ. έν. άπομακρύνω. || ΑΠισυταίη, φ. άντ. άπομακρύνωμαι.
 ΑΠισυταίη, φ. έν. άποκαρῶ δια του όπιου.
 ΑΠισυτα, έπίβ. τότς.
 ΑΠισυτα, ης, έπίβ. δάφνιος.
 ΑΠισυτα, ουσ. άρ. δάφνη.
 ΑΠισυτα, ης, ΑΠισυτα.
 ΑΠισυτα, φ. έν. παρατηρῶ προσεκτικῶς.
 ΑΠισυταίη, φ. έν. σιρέφω, κ. στρείπτω.
 ΑΠισυταίη, φ. άντ. άπατώμαι.
 ΑΠισυτα, ουσ. θ. βύρσα, δίρμα κατεργασμένον.
 ΑΠισυταίη, έπ. διγ. αινετόμενος.
 ΑΠισυτα, φ. έν. αινεττομαι.
 ΑΠισυτα, φ. έν. άνάπτω.
 ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. ό άνάπτω.
 ΑΠισυτα, ουσ. άρ. στυπηράς, κ. στυψίς.
 ΑΠισυταίη, φ. έν. φέγγω, φωτίζω, διάπτω.
 ΑΠισυταίη, ουσ. θ. Ὁρ. ΑΠισυταίη.
 ΑΠισυταίη, ης, έπ. στυπηρώδης.
 ΑΠισυταμεντο, ουσ. άρ. μήκυνσις.
 ΑΠισυταίη, φ. έν. μήκυνω, παρατίνω.

ΑΠισυταίη, ης, έπ. μήκυντικός.
 ΑΠισυταίη, έπ. άπομακρυσμένος μεμιγμένος έκτροπία.
 ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. ό μηκύνω.
 ΑΠισυταίη, ουσ. θ. παράτασις.
 ΑΠισυταίη, φ. ούδ. λιμώτιω ός λυκος.
 ΑΠισυταίη, φ. έν. θωπεύω.
 ΑΠισυταίη, ουσ. θ. ύπαιγιής, ύπαιγιμός.
 ΑΠισυταίη, έπ. ύπαιγιτικός.
 ΑΠισυταίη, ουσ. θ. πρόσχωσις.
 ΑΠισυτα, ουσ. θ. ψυχή (ποίητικός).
 ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. ή μεγάλη σύνταξις του Ητολεμαίου.
 ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. ήμερολόγιον, έκρητής.
 ΑΠισυταίη, ΑΠισυταίη, ουσ. θ. κύν, τουλόχιστον.
 ΑΠισυταίη, ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. ναύαρχος, ναυαρχία.
 ΑΠισυτα, ης, έπ. ό ζών, έμφυχος. || Θανμάσις, ώρατος.
 ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. λίστρον, παράλληλοι κύκλοι.
 ΑΠισυταίη, ουσ. άρ. άλήθ, φυτέν έυλάλη.
 ΑΠισυταίη, ή ΑΠισυταίη, ουσ. θ. νόσος άλωπεκίσις.
 ΑΠισυταίη, ΑΠισυταίη, έπ. ός αι "άλωπεκίσις, πετρώδης, τραχίς.

δυν μεθασβήσαν, κ. θάσιν.
 Αματισ, ἐπ. διγ. τραστής,
 γυναικέρροκος.
 Αματισμεντο, ἐπ. ἱρωτικῶς.
 Αματισμεσο, οὐσ. ἀρ. ἀντι-
 γραφός.
 Αμαρακίο, εἰα, ἐπ. πικρὸς,
 ἀπής.
 Αμαραμεντο, ἐπίρ. πικρὸς.
 Αμαραπιο, οὐσ. ἀρ. φυτὸν ὃ
 ἀμείραντος.
 Αμαρασας, -τιος, οὐσ. θ. κερ-
 ράσιον μαύρον.
 Αμαρασας, -τιος, οὐσ. ἀρ.
 μαυροκαρπία.
 Αμαρα, β. ἐν. ἀγαπῶ, εὐνοῶ.
 Αμαραγκισμωτο, οὐσ. ἀρ.
 πικρῶ, λήπη.
 Αμαραγγίστε, β. ἐν. λυπαί,
 πικραίνω.
 Αμαρακιο, τα, ἐπ. ὑπέπικρος.
 Αμαράζω, εὐσ. θ. Ὁρ. Αμα-
 ραγγισμωτο.
 Αμαρασιασε, Ὁρ. Αμαρακισ-
 σος.
 Αμαρατινιδιο, εὐσ. θ. ὀλι-
 φος, λήπη.
 Αμαρα, τα, ἐπ. πικρὸς. ἢ Ὁ-
 θυνηρὸς. ἢ Ἡλιβερὸς.
 Αμαρατο, Ὁρ. Αμαραγγισ-
 μωτο.
 Αμαρισ, οὐσ. ἀρ. ὃ ταῖς γυ-
 ναίξιν ἀρ'ακῶς, γυναικέρροκος,
 χυδ. γυλάνας.
 Αμαριαν, εὐσ. θ. λίθος κο-
 λήμιος, ὃ ἀμβροσις.
 Αμαριε, εὐσ. θ. κρητάριον,
 κ. μ. λιθοκόνδυλον, μολύβδαινα.

Αματινιο, τα, ἐπ. ἀρ'ακῶς.
 Αμαροσε, οὐσ. ἀρ. ὃ ἔρυν.
 ἱρωτόρησις.
 Αματορία, ρια, ἐπ. ἱρωτικός.
 Αματιέας, εὐσ. θ. ἐρῶσα, ἐ-
 ρωτική.
 Αμαασησε, εὐσ. θ. ἀμαζών,
 γυνή πολεμική.
 Αμαθαε, οὐσ. θ. περιαγωγῆ
 λόγου, λόγος ἐμπεριμένιος.
 Αμαθαετια, οὐσ. θ. πρεσ-
 βε'α.
 Αμαθαετα, εὐσ. θ. εὐσπονία.
 Αμαθαλαστοε, οὐσ. ἀρ. πρί-
 στος. ἢ Ἡερνοθεός.
 Αμαθαλαστοραιο, εὐσ. ἀρ.
 ἀπκαταλίνας ὀλίγ. ν. σημαίων.
 Αμαθαλαστρίσε, οὐσ. θ. ἡ γυ-
 νή τοῦ πρίστωε.
 Αμαθαειασε, β. εὐδ. πνευ-
 στῶ, ἀσθμαίνω.
 Αμαθαελατα, εὐσ. θ. ἐνταλή,
 διαπραγματεύσεις, πρεσβεία.
 Αμαθαελατορ, Ὁρ. Αμαθα-
 ελαστοε.
 Αμαθαελατορία, ρια, ἐπ. ὃ τῆς
 πρεσβείας, πρεσβευτικός.
 Αμαθαεσιου, τα, ἐπ. περι-
 αλής.
 Αμαθαεσι, εὐσ. ἀρ. δική
 μνάς τῶν κύβων.
 Αμβι, Αμβιο, ἐπ. πλ. καὶ
 Αμβεδυ, Αμβεδυο, ἐπ. πλ.
 ἡμφότεροι, κ. καὶ εἰ εὐ.
 Αμβιαντε, ἐπ. διγ. ὃ κατὰ
 ἀέλας βαδίζων, καὶ ἀρ. μὲν ἐπὶ
 ἔκπιν.
 Αταβιασε, β. εὐδ. βαδίζω κατὰ

οκλίως, πεδοδρομῶ ἐπὶ ἦπτον.
 Αμβιλοιστε, ιση, ἐπ. ὃ κατ'
 ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δεξιῶς, ὃ
 μεταχειρίζομενος τὴν ἀριστερὰν
 καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα, ἀμφοτε-
 ρ. δέξις, ἀμφιδέξις.
 Αμβιδυο, Αμβιδυοι, Αμβι-
 δυο, Ὁρ. Αμβεδυο, Αμβο.
 Αμβιαντε, (Αβια) οὐσ. ἡ ἐπ.
 ὃ περιέχον ἀήρ, ὃ περιουκλόν.
 Αμβιγισιο, τα, ἐπ. ὃ ἔχων
 διπλὴν κόψιν, διετομος. ἢ Ἄμ-
 φιγανός.
 Αμβιγισμωτο, ἐπίρ. ἀμ-
 φιδέλας.
 Αμβιγιστιλ, εὐσ. θ. ἀμφιθε-
 λία, ἐπαμφοτισμός.
 Αμβιγιστο, τα, ἐπ. ἀμφιδέλας,
 διαφορούμενος.
 Αμβία, οὐσ. ἀρ. π' ὅη ἐά-
 σιμα ἔππου, χυδ. σακαίνω.
 Αμβίλο, β. ἐν. ἄρ'εγομαι δι-
 ακαῶς, ὑπερπιθωμῶ.
 Αμβίλο, οὐσ. ἀρ. κάθβαλα,
 σκεωρία, περιθραμῆ.
 Αμβίλο, τα, ἐπ. εὐκτίος,
 ἐπιθωμητός.
 Αμβιρίσιο, οὐσ. θ. φιλοδω-
 ξία, δοξομανία.
 Αμβιρισμωτο, ἐπίρ. φι-
 λодξίως, δοξομανῶς.
 Αμβιρίσιο, τα, ἐπ. φιλοδο-
 ξος, δοξομανής.
 Αμβιρλορία, οὐσ. θ. τὸ μὴ
 σαφῶς βλέπειν, ἀμβλωπία.
 Αμβιο, εὐσ. πλ. ἀμφοτέροι.
 Αμβιρα, οὐσ. θ. ἤλεκτρον, κ.
 κεχρημκέρη.

Αμβρακανιο, τα, ἐπ. ἤλεκ-
 τροσθής.
 Αμβρακιο, οὐσ. ἀρ. ἤμβρακι.
 Αμβρατα, β. ἐν. ἀμβρακίω,
 κωνίχῳ με ἤμβριον.
 Αμβροτα, οὐσ. θ. ἀνθρ. ὃ
 κύβανος. ἢ Μικρὰ κυφότης, ὀδι-
 σκος, κ. καμπουρλίσα.
 Αμβροσια, οὐσ. θ. ἀμβροσια.
 Αμβροσιμιο, τα, ἐπ. ἀμβρο-
 σιακός.
 Αμβρολιτορία, ρια, ἐπ. μετα-
 φορητός, εὐμετέδλητος.
 Αμνομωτο, ἐπίρ. τεργνωῶς,
 εὐφροσύνας.
 Αμνοτιλ, Αμνοτιλε, Α-
 μνοτιλο, οὐσ. θ. τεργνώτης,
 ὀλέγητρον, εὐχαρίστησις.
 Αμνοτο, τα, ἐπ. τεργνώς,
 θελακτικός, εὐάριστος.
 Αμνιο, οὐσ. ἀρ. λίθος ἡ
 ἀμιαντος.
 Αμικαβιλο, ἐπ. διγ. ἐρά-
 σμιος, γλυκός.
 Αμιλαιο, β. ἐν. διαλλάττω,
 συναινῶ. ἢ Αμικαρσι, β. ἀντ. συν-
 θέω σζέαν, φιλιούμαι.
 Αμικαυλο, ἐπ. διγ. φιλι-
 κός, ἦπιος, φιλόφρων.
 Αμικαυλομωτο, ἐπίρ. φι-
 λεκῶς, προσφιλέως.
 Αμικίλι, οὐσ. θ. φίλια.
 Αμιαν, τα, οὐσ. καὶ ἐπ. φι-
 λος, προσφιλέως.
 Αμιδα, οὐσ. ἀρ. ἄμυλον,
 ὑγροπαπάλη, κ. σιταρόκολλη.
 Αμίδυλο, οὐσ. θ. πλ. ἀντι-
 ἄθεε, ἀδίνες.

δντ, περιπίπτω εις κακήν υπό-
θεσιν.
Ammonda, ουσ. θ. ἀποζημι-
ωσις· διόρθωσις· μεταβήθμισις.
Ammonialibile, ἐκ. διγ. εύ-
διόθωτος, διορθώτης.
Ammoniar, β. ἐν διορθώ-
θεσιῶν ἀποζημιώ.
Ammoniacatione, ουσ. θ. καὶ
Ammonda, ουσ. ἀρ. μετεβ-
ήθμισις, διόρθωσις.
Ammonior, β. ἐν παραδέ-
χομαι, δέχομαι.
Ammonnamento, ουσ. ἀρ. δι-
κίρσις.
Ammonnara, β. ἐν μοιράζω
εἰς δύο, διχοτομῶ.
Ammonnare, -ντι, β. οὐδ. ὑ-
περωριμίζω.
Ammonnatore, ουσ. ἀρ. ὁ δι-
χοτομῶν, διχοτόμος.
Ammonicare, β. ἐν νεύω.
Ammonicatore, ουσ. ἀρ. τρεῖς,
οὐς. θ. ὁ νεύων.
Ammoniacolare, β. ἐν στήρι-
ζω· βοηθῶ.
Ammoniacolo, ουσ. ἀρ. στή-
ριγμα· βοηθία.
Ammoniacore, β. ἐν διαχειρι-
ζομαι, κανονίζω. || Πρεμηθεύω.
χορηγῶ.
Ammoniacatore, ουσ. ἀρ. τρεῖς,
οὐς. θ. ὁ διαχειρίζμενός τι,
διαχειριστής. || Κηδεμών
Ammonnare, β. ἐν κατα-
κερματίζω, κ. λιανίζω.
Ammirabile, ἐκ. διγ. θαυ-
μαστός, θαυμαστός.

Ammirabilista, οὐς. θ. τὸ
θαυμαστόν.
Ammirabilmente, ἐπιβ. θαυ-
μαστός, θαυμαστός.
Ammiragliato, οὐς. ἀρ. ναυ-
αρχεῖον.
Ammiraglio, οὐς. ἀρ. ναύ-
αρχ.ς.
Ammiraglio, da, ὄρ. Αἰμι-
rabile.
Ammirare, β. ἐν θαυμάζω,
ἐξίσταμαι· ἀπορῶ.
Ammirativo, γα. ἐκ. θαυ-
μαστικός.
Ammirativo, οὐς. ἀρ. ἰξ-
οστακός, κυριεμένος ὑπὸ θαυ-
μασμοῦ. || Θαυμαρικόν σημείο.
Ammirato, ἐκ. ἐκ. ὁ θαυμα-
ζόμενος.
Ammiratore, οὐς. ἀρ. τρεῖς,
οὐς. θ. θαυμαστής.
Ammirazione, οὐς. θ. θαυ-
μασίς· ἐκπλήξις.
Ammiratori, β. οὐδ. περι-
πίπτω εἰς δυστυχίαν, δυστυχῶ.
Ammirabile, ἐκ. διγ. πα-
ραδεδότος, ἀπεδεκτός.
Ammissione, οὐς. θ. παραδο-
χὴ, ὑποδοχὴ.
Ammissionone, οὐς. θ. ἔνωσις,
μίξις.
Ammissionare, β. ἐν μετῶ,
καταμετῶ.
Ammissionamento, ἐπιβ. με-
τὰ μέτρων μετρίως.
Ammissionato, ἐκ. ἐκ. κατα-
μετρ.θεῖς· μετρίως.
Ammissiono, οὐς. ἀρ. ὁ ἀπὸ τῆ

κλίωμα τοῦ ἱερίως εἶναι ἰε-
ροργῶ.
Ammodonare, β. ἐν ποιῶ
εἰ κατὰ συρμόν ἀνανεῶ.
Ammogliamento, οὐς. ἀρ.
γάμος, σέξουξις.
Ammogliare, β. ἐν νομιμῶ.
|| Ammogliarsi, β. ἀντ. νομι-
φεύομαι. || Ὀχεύομαι, ἐπὶ ζώων.
Ammogliatore, οὐς. ἀρ. νομι-
φαγός, προξενητής.
Ammoniare, β. ἐν θωπεύω,
κ. καλοπίνω. || Ἐνοχλῶ, μετῶ.
Ammolare, β. ἐν θρέχω·
θγρῖνω. || Ἐλυκαίνω· κάμπτω,
πράνω
Ammolante, γα. ἐκ. ὁ ὑ-
γρῖνων, χαλαρῶν· μαλακτικός.
Ammolante, ἐκ. διγ. μαλα-
κτικός.
Ammoniacato, ἐκ. ἐκ. πα-
ρασκευασμένος μετὰ ἀμμωνια-
κοῦ ἔλατος.
Ammonire, β. ἐν νοουθεῶ,
παραίνω. || Παύω τινά τῆς βί-
σιως.
Ammonitore, οὐς. ἀρ. τρεῖς,
οὐς. θ. ὁ φιλικῶς ἐλέγχων.
Ammonizionella, οὐς. θ.
νοουθεσία πατρικὴ ἐλατρά.
Ammonizione, οὐς. θ. συμ-
βουλή, παραινέσις.
Ammonire, β. ἐν στοιβά-
ζω, σφραῖνω. || Ἐπιβάλλω θη-
λείαν, ὀχεύομαι, ἐπὶ ζώων.
Ammonnamento, ἐπιβ. φύ-
ρην, μίγθην.

Ammoniacchiare, β. ἐν ἐπι-
σφραῖνω· συναθροίζω. || — arsi,
β. ἀντ. συναφίγγομαι, συμπε-
κνωμαι, ἐπὶ πρῶτων καὶ λοι-
πῶν ζώων ἀγλαλία.
Ammonnamento, οὐς. ἀρ.
συναθροέσις.
Ammonnare, ὄρ. Αἰμμοα-
laro.
Ammonnamento, οὐς. ἀρ.
μεγάλῃ δυσωδία.
Ammonnante, οὐς. ἀρ. δυσω-
διστάτος.
Ammonnare, β. οὐδ. ἀσθενῶ,
κλιθήρης· εἶμι. || Ὀζω, κ. θρωμῶ.
Ammonnamento, οὐς. ἀρ.
τρυφερότης, ἀδρότης.
Ammonnare, Ammonni-
dare, β. ἐν ἀπαλύνω, μαλακύνω.
Ammonnarsi, β. ἀντ. ἰκθη-
λόνομαι.
Ammonnato, οὐς. ἀρ. κρέ-
ας κατακερματισμένον, περι-
κομμά, τσούκ. κίμας.
Ammonnamento, οὐς. ἀρ.
ἀπόσθσις.
Ammonnare, β. ἐν σβίω· πνί-
γω. || — io passivo, ἀπνευ-
κρῶ εἰς πῆθην.
Ammonnare, β. οὐδ. λειπο-
θυμῶ, λειποψυχῶ. || Σβίω.
Ammonnarsi, β. ἐν ὄρ.
Ammonnare. || — arsi, β.
ἀντ. μαλακύνομαι.
Ammonnare, β. ἐν σβίω,
πνίγω. || Ἐπιεῖστω αἰσπῆν.
Ammonnare, οὐς. ἀρ. ὁ
σβένων, ἀποσβένω χρέος.

Ammascira, β. οὐδ. μαρτανομαί, ἐκασθενῶ.
 Ammascitate, β. ἐν. πατώ εὐς σταφυλῆς.
 Ammasstatoja, οὐσ. ἀρ. ληνθῆ, κ. πατητήρι.
 Ammatiate, β. ἐν. πατώ τὰ σταφυλίαι.
 Ammatiamenta, οὐσ. ἀρ. ὑπαθῦθισμα, κρήμισμα.
 Ammatiare, β. εὐθ. ὑκαθυθίζομαι, ἐπιμάρπτως εἶμι.
 Ammatiamenta, οὐσ. ἀρ. προσπίλασις, πηλίσιας.
 Ammatiscare, β. ἐν. κατακερμαίζω, σπάζω.
 Ammatiamento, οὐσ. ἀρ. θωπεία, κολακεία.
 Ammatiare, β. ἀντ. συναπανθῶμαι κατὰ πρόσωπον.
 Ammatiate, β. οὐδ. γίνομαι κλάος.
 Ammatiamento, οὐσ. ἀρ. στάσις, ἀνταρσία.
 Ammatiamarsi, β. ἀντ. σπασιάζω, ἀποστατέω.
 Ammatiamata, ια, ἐπ. ἰαχυρογυφωμον, ἀπειθή.
 Ammatiamatoni, οὐσ. ἀρ. ἀποστάτης, σπασιαστής.
 Ammatolare, Ammatolire, β. οὐδ. γίνομαι ἄλαος.
 Ammatolato, Ammatollito, ια, ἐπ. ἄλαος, θωθίς.
 Ammatista, οὐσ. θ. ἀμνηστία.
 Amo, οὐσ. ἀρ. ἀγκιστρῶν.
 Amociano, οὐσ. ἀρ. ἔρωσ μιανός, ἔρωσι ψυθῆς.

Amocite, οὐσ. ἀρ. ἀγάπη, ἔρωσις, φιλία, εὐνοία. || Essere in —, εὐνοοῦμαι ἀγαπᾶμαι. || Far una cosa d' —, ποιῶ τι ἐκ συμφυῶνον, κεινῶ συναινέσει. || Ἐρ. στής, ἔρωμέντις.
 Amocemiamento, οὐσ. ἀρ. ἔρωτοτροπία ἢ παρὰ ταῖς γυναῖκι θωπεία.
 Amocemkato, β. ἐν. ἔρωτέομαι. || Ἐπιθυμῶ τι ἐλοφύχως.
 Amociano, οὐσ. ἀρ. μικρές τις ἔρωσι, ἔρωτίων.
 Amocente, ἐπ. διγ. προσσηγῆς, ἐπρ. σήγυρος, εὐπρόσιτος, χαρισιστάτος. || Ἐρωτικῶς.
 Amocentolagkate, β. ἐν. θωπεία, κ. κολακία.
 Amocentolatta, οὐσ. θ. ἀγαθῆς, εὐπροσηγῆς, ἡμιρῆτης φιλία. || Μικρὸν τι δ. ρου.
 Amocentolista, οὐσ. θ. κομψότης.
 Amocentolmente, ἐπιθ. μετὰ πλεῖστης ἑσῆς χάριτος, λίαν ἱπυαρίτως.
 Amotino, οὐσ. ἀρ. ἔρωτακος.
 Amotiamente, ἐπιθ. ἔρωτικῶς. || Περιπαθῶς. || Ἐρωτικῶς.
 Amotiamellito, Amotiamelito, ια, ἐπ. ἔρωτιμος, εὐμωρῶς, εὐάρτεσις.
 Amotista, οὐσ. θ. ἀγάπη, σπαρτή, εὐμένεια.
 Amotou, ια, ἐπ. ἔρωτικῶς, ἔρωτισῶς.

Amotatio, οὐσ. ἀρ. ἔρωσις ἀργυρῆσις ἐπὶ γλαυῆς.
 Amosias, οὐσ. θ. κοκκώμελλον τῆς δαρμασκῶ.
 Amosibile, ἐπ. διγ. κινήτος.
 Amperlo, οὐσ. ἀρ. φωτῶν, ἢ λευκάνκανθα.
 Ampramento, ἐπιθ. θαψιδῶς, ἀφθόνως, πληρέστατα.
 Amprano, οὐσ. θ. καλ.
 Ampra, οὐσ. ἀρ. ἔκτασις, διάστημα γωρητικότης τόπου, παράγωγος ἑρώτης.
 Ampra, ια, ἐπ. εὐρύχωρος, ἐκτεταμένος ἑρώς.
 Ampragionatis, ἐπ. διγ. ἀφίλιμος, ἐπιθῆδρος εἰς πολλὰ πράγματα.
 Amproronto, ἐπ. διγ. ἰσχυράτατος, εὐρναθενῶς ἐν γρήσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς.
 Amproronto, ἐπ. διγ. θασιλεὺς μεγίστου κράτους.
 Amprano, οὐσ. ἀρ. σπασμός, ἰναγκάλισμα.
 Amprato, β. ἐν. μεγεθῶν ἔκτείνω, αὐξάνω πλακονα.
 Ampralino, ια, ἐπ. συμπληρωτικῶς, ἐπιμνηστικῶς.
 Ampralano, οὐσ. θ. ἐδ. δ. κλάων, τὸ ἀπύρονον. || Ἀξέσησις ἔκτασις ἐπὶ λέξιος.
 Ampraleno, β. ἐν. κλάω, ἐκτείνω, αὐξάνω διὰ τοῦ λόγου, προστίθης. || κεινῶ.
 Ampraleno, οὐσ. ἀρ. ἔρωσις, οὐσ. θ. ὁ μεγεθῶν τὸν λόγον, μεγαλήγορος.

Amplificazione, οὐσ. θ. πλακονα, ἢ διὰ τοῦ λόγου ἐκπύθησις, μεγαλήγορος.
 Amplissimamente, ἐπιθ. πλατύτατα, ἐν πολλῷ ἐκτάσει τοῦ λόγου.
 Amplitudine, οὐσ. θ. πλακονα, ἐκτασις. || Ἀνοιγμα τόξου.
 Ampolla, οὐσ. θ. φιάλη. || Χρονόμετρον διὰ τῆς ἄμμου. || Aver il diavolo nell'ampolla, πυρομακρῶταται ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὀστράθ.
 Ampollate, οὐσ. θ. φλόκταισι.
 Ampollamente, ἐπιθ. ἔγωγκωμένως, ἐμφορτικῶς, μετὰ σπασφῶν.
 Ampollata, οὐσ. θ. ὑψος ὑγρότης, στέμνος, ἔμφοσις.
 Ampollato, ια, ἐπὶ ἔγωγκωμένως, ἐμφορτικῶς ἐπὶ λέξιος.
 Ampulato, οὐσ. ἀρ. περιπλετῶν, κ. φυλακῶν.
 Anabattista, οὐσ. ἀρ. ἀναβαπτιστής, ὁπαθῆς ἀρέτης.
 Anacardino, ια, ἐπ. ὁ ἐκ ξύλου ἀνακάρδιου.
 Anacardo, οὐσ. ἀρ. δένδρον τὸ ἀνακάρδιον.
 Anacardiato, οὐσ. ἀρ. ἀνακάρδιος, ἐρωμῆτης.
 Anacardizante, β. οὐδ. ἀνακάρδιον εἶον διάγω.
 Anacardioso, οὐσ. θ. ὁδῆ ἀνακάρδιος.
 Anacardioso, ια, ἐπ. ἀνακάρδιος.
 Anacardismo, οὐσ. ἀρ. ἀνακάρδιος.

Ανδιποριστάσι, οὖσ. θ. ἀντι-
 κερίακας
 Ανδιρίγιονι, οὖσ. κλ. ες. περι-
 τροφαί· διόδοιοι || Ἐλιγμὸς
 λίθειαν· περικλυτοί.
 Ανδιτο, οὖσ. ἀρ. θεντροστοι-
 χία· βλοδοί, παστέ; σταθ.
 Ανιτοκίλιο, οὖσ. ἀρ. ἀνδρο-
 γυνος, ἐρμαπεδέτιος.
 Ανδιτομο, οὖσ. ἀρ. θενδρο-
 στοίχις. || Τὸ μεταξὺ δύο σειρῶν
 κλημάτων ἀμπέλου διόστημα. ||
 Ἄνδρῶν, ἀντιθέλωροι, τίθουσα.
 Ανδρονίσιδε, οὖσ. ἀρ. ἀν-
 δρωνίη;
 Ανδροντομία, οὖσ. ἀρ. ἀνδρε-
 τρία, ἀνατομία.
 Ανεδότοι, οὖσ. ἀρ. ἀνεδότων.
 Ανειλιαντε, ἐπ. διγ. ἀσθμαί-
 νων· κναισιτών. || Ὁρεκτικὸς.
 Ανειλιαντε, ῥ. ἐν. ἀσθμαίνα,
 κναισιτών. || Ἐπιτομῶν τι ἐλ. ψύ-
 χως.
 Ανελιακίαν, οὖσ. θ. ἔρχεται
 ἀνακνοή.
 Ανελίλο, οὖσ. ἀρ. κναισιεί-
 αι, δόσπειαι.
 Ανελίλοισι, Ανελίλινο, οὖσ. ἀρ.
 μικρὸν δακτυλίδιον. || Δακτυλῆ-
 θρα.
 Ανελλο, οὖσ. ἀρ. δακτυλίδιον.
 || Dat. l' —, νομφαύματι, ἀββα-
 στονίκαμοι. || Κρίκος ἀλδούσου. ||
 Ὀδὸν ἐπιχῶν. || Ὁ κραισιτός.
 Ανελλονο, οὖσ. ἀρ. μέγα δα-
 κτυλίδιον.
 Ανελλοσο, εσ. ἐπ. ὁ ἐν ἰ-
 δεῖ πλδούσου, ἔλουσιδός.

Ανομοιο, οὖσ. θ. ἀνεμόνη
 Ανομοιοκαρπίο, οὖσ. ἀρ. φε-
 μοσκόπιον.
 Ανομοιομα, οὖσ. θ. ἀνώ-
 ρισμα.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. λῆ-
 ροί, λόγος ἀνομοιορπίας.
 Ανομοιομορπίο, ῥ. οὖδ. παρεκ-
 ποικί; παραιοστρατιζώ. || Παρ-
 ούνω τοῦ προκείμενου, ἑμι-
 φλυρῶ, ἀββαί; ἀββαί; λέγα.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. φλόροι;
 μαρολόγοι.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. εὐθῆσια, ἰ-
 νοσηία, μορπίο.
 Ανομοιομορπίο, ἐπ. ἀμφίβια;
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. ἀμφι-
 βολία.
 Ανομοιομορπίο, ἐπ. ἀρ.
 φιθολόγοι.
 Ανομοιομορπίο, εσ. ἐπ. ἀρ.
 σόλ. γας.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. ἀρ.
 ἔρχως τοῦ μετεκί;
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. πλ. ἀρ.
 σι, αἱ κάτακοι τες διακτακω-
 νης τῶνης.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. ἀρ.
 θιατρον.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. πλ. ἀρ.
 ετικῶν τι;
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. ἀμπερ-
 μέτρον ὑγρῶν τῶν ἀρ. (ελλ.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. εἰς; σι-
 νος, σκ. ταιτός και δι' ἐδ. ὄν.
 τεταρμένιος.
 Ανομοιομορπίο, ῥ. ἐν. ἐπιτομῶν

διὰ φθῶν, ἐκβάλλομαι κατα-
 χρώματι, ἀρπάζω διὰ τῆς βίας.
 Ανολοσο, εσ, ἐπ. ἀσθματικός.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. ἀνε-
 μόμορπον.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. ἀρπαξ,
 αἰσχροκερδής, σφετεριστής.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. ἡ ἄγγελος.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. φουρῶν ἡ
 ἄγγελική, και εἶδος ἀπίου.
 Ανομοιομορπίο, ἐπ. ἀρ. ἀγ-
 γελικός.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. τὸ ἀγ-
 γελουσίδη, τὸ ἀγγελομορπον.
 Ανομοιομορπίο, εσ, ἐπ. ἀγγελικός.
 Ανομοιομορπίο, εσ, ἐπ. ἀν. ἀγ-
 γελος, ἀγγελομορπίο.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. ἄγγελος.
 Ανομοιομορπίο, ῥ. ἀν. ὀλιθῶματι
 ἐν χρήσει πορὰ τοῖ; ποιηταῖς
 και κατὰ τὸ γ'. πρὸς τοῦ ἐνεργ.
 Ανομοιομορπίο και Ανομοιομορπίο, οὖσ.
 θ. διατοπραγία· κάκιστος· εἰσ-
 πράξι; παράνομος, σφετερισμός.
 Ανομοιομορπίο. Ὁρ. Ανομοιομορπίο.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. Ανομοιομορπίο,
 οὖσ. θ. μικρὸς ἄγγελος.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. πραγμα-
 τεία περὶ τῶν ἀγγείων τοῦ σώ-
 ματος, ἀγγελολογία.
 Ανομοιομορπίο, εσ, ἐπ. ὀ.
 Βοταν ἀγγελομορπίο.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. ἀνατο-
 μία τῶν ἀγγείων τοῦ σώματος,
 ἀγγελοτομία.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. στενω-
 πός, ἀντιθέδ.

Ανομοιομορπίο, εσ, ἐπ. ἀγγε-
 λικός.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. ἀγ-
 γελικός.
 Ανομοιομορπίο, ἐπ. ὀ. διγ. ἀκρα-
 γωνικός || Ὁ ἐν γωνία τοῖς.
 Ανομοιομορπίο, ἐπ. ὀ. γωνι-
 ωδός.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. γωνία.
 Ανομοιομορπίο, εσ, ἐπ. γωνιόδη.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. λυπη, ἀλ-
 γος· ἀγωνία.
 Ανομοιομορπίο, ἐπ. ὀ. ἀγγελο-
 μορπίο.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. και
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. ὀλι-
 φεί, ἀλγος.
 Ανομοιομορπίο, ῥ. ἐν. κακῶ,
 ἐπαρῶν ὀλιθῶ.
 Ανομοιομορπίο, ἐπ. ὀ. ἀλ-
 γεινός; λυπηρῶς.
 Ανομοιομορπίο, εσ, ἐπ. ἀνήου-
 χος; περιεργός, τοῖς ἑμμένιος.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. ὀλιθῶ.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. ἄγγελος.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. σουβῶν.
 || Ὁ δόγμα ἐν τῷ σουβῶνι.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. θ. πέν. ἀ.
 πορῶν ἀλλοιότης; ἔδονη, ὀλιθῶ.
 || — δι τομῶν, βραχύντης χροῦ.
 Ανομοιομορπίο, ῥ. ἐν. ὀλιθῶ, βα-
 σανίκο. || Κατεπαίγω.
 Ανομοιομορπίο, εσ, ἐπ. λυπηρῶ-
 γος, ὀλιθῶμορπίο. || Ἐπιτομῶν·
 πρὸς τοῦ. || Ἀντιθέδ; τετα-
 ραμένιος.
 Ανομοιομορπίο, εσ, ἐπ. στενός; μι-
 κρός; σουβῶνι.
 Ανομοιομορπίο, οὖσ. ἀρ. γλακίαν.

Ανιλ, οὐα. ἀρ. φυτόν ἐδ Ἰνδικῶν, κ. λουλάκι.

Ανίλα, ἐπ. διγ. πρεσβύτες, προεβεθῆκας.

Ανίμα, οὐα. θ. ψυχῆ. || Ζωή. || Διάνοια, νοῦς, ζαντασία. ||

Ψυχῆ, ἄνθρωπος τις. || Τὸ ἐσωτερικόν διαφόρων πραγμάτων. ||

Uomo d'—, ἀνὴρ εὐσεβής, εὐλαβής.

Animalversiono, οὐα. θ. προσοχῆ.

Animalaccio, εἰτο, -ίνο, οὐα. ἀρ. μικρὸν ζῷον.

Animalo, οὐα. ἀρ. ζῶον. || Μορδ, ἀκρίτος, βέλους, κτήνος. || —, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ ζῶου ἢ τῆς ζωῆς ζῶικός.

Animalaccio, σα, ἐπ. ὁ τοῦ ζῶου, ζῶικός.

Animaloio, Animalino, οὐα. ἀρ. ζῴδιον. || Ἀγροίκο, κτήνο.

Animalità, οὐα. θ. ζωότης.

Animalleggero, οὐα. ἀρ. ὁ προκεκὼν τέρψιν, επικτητής.

Animalono, οὐα. ἀρ. μέγα κτήνος· μεταφ. σκίος.

Animaluccio, Animaluzzo, "Ορ. Animalotto.

Animalto, οὐα. ἀρ. τὸ ἐμφύγον, τὸ ζῷον.

Animalto, β. ἐν. ἐμφύγῳ, ἐνθαβρόνῳ, προκαλῶ. || Ζωογονῶ, δίδω ζωόν.

Animaltico, σα, ἐπ. ὁ τοῦ ζῶου, ζῶικός.

Animaltivo, τα, ἐπ. ἐνθαβρόντικός.

Animato, τα, ἐπ. ἐμφύγον· μένος. || Κίνητικός.

Animalato, οὐα. ἀρ. trice, οὐα. θ. ὁ ἐμφύγῶν, ζωογόνος.

Animatversione, οὐα. θ. τιμωρία, μομφή.

Animatious, οὐα. θ. ἐμφύχωσις.

Animella, οὐα. θ. ἀδὴν μέσχου, γλωσσίς.

Animellato, τα, ἐπ. ὁ ἔχων γλωσσίδα.

Animello, οὐα. θ. πλ. ὄφον, φαγητόν ἐκ μικρῶν νεφρῶν.

Animello, οὐα. θ. τὸ ἐμπροσθεν τοῦ θώρακος.

Animo, οὐα. ἀρ. καρδία, πνεῦμα, διάνοια. || Ἀπόφραξις, βουλή.

|| Ἐδνοια, εὐμάνεια, φίλια. || Μεροληψία. || Δυσμένεια || Γεννοισφυξία. || Para—, λαμβάνω

θάβρος. || Saffaril' —, ἔχω τὴν γενναϊότητα, τολμῶ. || —

figliuol' παρακλήσεις, θαρσεύτε, παιδίαι.

Animosamento, ἐπίφ. ἀνδρείος· θυραμένος· ἀδίκως.

Animosità, animositade, οὐα. θ. ἀνδρεία, εὐλογία. || Δυσμένεια· μεροληψία· μίσος.

Animoso, σα, ἐπ. γενναίος, θαυμαστός, τολμηρός. || Μεροληπτης· ἄδικος.

Animoso, οὐα. ἀρ. ποτὸν ἐξ ἀνίσου.

Animoselli, οὐα. ἀρ. στροφή τοῦ ἔλικος, τοῦ κοχλίου.

Animo, οὐα. θ. νῆσσα.

Animatico, ἐπίθ. διγ. ὁ χρηματιζών.

Animato, οὐα. ἀρ. μικρὰ νῆσσα, νησάριον.

Animio, οὐα. ἀρ. ὁ χρηματιστής.

Animiro, β. οὐδ. χρηματίζω· ἐπιλαμπο φανούτος.

Annacramento, "Ορ. Innacquamento.

Annaffiamento, "Ορ. Innaffiamento.

Annali, οὐα. ἀρ. πλ. αἱ ἐνιστάται ιστορίαι, τὰ χρονικά.

Annalista, οὐα. ἀρ. χρονολόγος, ὑπογράφος.

Annasaro, β. ἐν. ὑπερβαίνει. || — uiso, δοκιμάζομαι τινα.

Annasaro, β. οὐδ. ἐμπεριδοῦμαι· θορυβίζομαι.

Annata, οὐα. θ. ἔτος, κ. χρονικά.

Annabbiamento, οὐα. ἀρ. συννεφίασμα, συννεφία.

Annabbiato, β. ἐν. ἐκνεφῶ, συννεφῶ, κ. συννεφίζω, σκοτίζω. || Annabbiarsi, β. ἀντ. τυφλοῦμαι.

Annabbiato, τα, ἐπ. ὑπερβαίνει.

Annagamento, οὐα. ἀρ. πνίξις, πνιγμός. || "Ολεθρος, καταστροφή. || Ἀρνησις, ἀποποίησης.

Annagato, β. ἐν. πνίγω ἐν τοῦ ὕδατος. || Ἀρνούμαι, ἀποποιεῖσθαι. || — si, β. ἀντ. πνιγομαι.

Annagato, οὐα. θ. ἀνεπαρόχησις.

Anneghittimento, οὐα. ἀρ. ἀνεηρία, ἀργία.

Anneghittire, β. οὐδ. Anneghittirsi, β. ἀντ. ἀνεῖ, ἀργῶ.

Anneghimento, οὐα. ἀρ. μελάνωσις, μελάνια.

Annegato, β. ἐν. μελάνω. || — la fama d' uno, ἀμυροῦ τὴν φήμην τινός, δυσφημῶ τινα.

Annegato, οὐα. θ. "Ορ. Annegamento.

Annesso, σα, ἐπ. ἐσώκλησις, ἐπισυννημένος.

Annestamento, οὐα. ἀρ. ἐκέντησις, κ. φέλισμα.

Annestato, "Ορ. Innestare, καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ.

Annestato, β. ἐν. ἐσωκλείω, ἐπισυνάπτω.

Annegato, β. ἐν. ἐρωδίζω με χιόντι.

Annichilare, β. ἐν. μηδενίζω· καταστρέφω, ἐξολοθρεύω.

Annichilazione, οὐα. θ. ἐκμηδένεια.

Annichire, β. οὐδ. — darsi β. ἀντ. ἐμφωλεῖω, φωλεοταῖο· διαμῆνω ἐν τῇ φωλεῇ.

Annichire, β. ἐν. καταθαυκαλῶ, κ. ναυουρίζω.

Annichirato, οὐα. ἀρ. ἐπίτιος, ἐνιαύσιος.

Anna, οὐα. ἀρ. ἔτος. || "Αρα τοῦ ἔτους. || Caro d'—, ἡ πρώτη τοῦ ἔτους. || Anni, πλ. ἢ ἡλικία, τὰ ἔτη.

Annobilita, Annobilitato β. ἐν. ἐευγενίζω.

Annodamento, οὐσ. ἀρ. βίαις μετὰ κέρους. || Δεσμός.
 Annouitare, β. ἐν. δὴν διὰ κέρους, συνδέω, συνάπτω.
 Annouato, τῶ, ἐπ. δεμένος μετὰ κέρους, συνδεθείς.
 Annodatura, Annodatione, Ὀρ. Annodamento, οὐσ. ἀρ. ἀνία, δυστρέπεια.
 Annouare, β. ἐν. ἐνοχλῶ, δυνῶ, δυστρέπω. || Annouarsi, β. ἀντ. δηδιάζω.
 Annouoso, σα, ἐπ. ἀηδής, ἀχληρός.
 Annouare, β. ἐν. νουλοῦμαι, κ. νουλόω.
 Annouare, β. ἐν. δυομάζω, κλῶ διὰ τοῦ ὀνόματος.
 Annoua, οὐσ. θ. ζωοτροφή.
 Annoua, σα, ἐπ. παλαιός, παλαιός.
 Annouato, β. ἐν. σημειῶ, ἐπισημαίνω, καταγράφω.
 Annouatione, οὐσ. ἀρ. σημειώτης.
 Annouatione, οὐσ. θ. σημειώτης, ἐπισημαίνω.
 Annouato, β. οὐδ. Annouati κτ, β. ἀντ. συσχετίζω, γύξ ἐπιγράφω, κ. νυκτόναι.
 Annouatio, ια, μετ. ὁ νυκτότης νυκτός καταληφθείς. || Νυστάζω.
 Annouamento, οὐσ. ἀρ. ἀπαριθμηθείς.
 Annouare, β. ἐν. ἀριθμῶ, ἀπαριθμῶ.
 Annouare, β. ἐν. ἀριθμῶ, ἀπαριθμῶ.

Annoveratore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀριθμῶν, ἀριθμητής.
 Annoveratore, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδοκτικὸς ἀριθμῆσεως, ἀριθμητής.
 Annovero, οὐσ. ἀρ. ἀπαριθμηθείς.
 Annouare, ἐπ. διγ. ἐπίσειε, ἐνιάσειε. || —, οὐσ. ἀρ. τὰ ἔταξ.
 Annuallamento, ἐπίρ. ἐτησίως, ἐνιαυσίως.
 Annuallamento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Annullazione.
 Annullare, β. ἐν. ἀνωρῶ, ἀδεῶς καταργῶ.
 Annullatore, οὐσ. ἀρ. καταστραφύς.
 Annullazione, οὐσ. θ. ἀκέρως, ἀδότης, κατέρρηξ.
 Annunziamento, οὐσ. ἀρ. πρόβησις, ἀγγελία.
 Annunziare, β. ἐν. προλέγω, ἀναγγέλλω.
 Annunziatore, οὐσ. ἀρ. ἀγγελος, προμνηστή.
 Annunziatione, οὐσ. θ. Ὀρ. Annunziamento. || Ἡ ἔορ-ῆ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ.
 Annunzio, οὐσ. ἀρ. ἐθέσις. || Κίδοποιήσις, ἀγγελία. || Προγνωστικόν, θίωσός.
 Annuo, nua, ἐπ. ἐτήσιος, ἐνιαυσίος.
 Annuolare, β. οὐδ. συσχετίζωμαι ἀπὸ νεφελῶν, συννεφῶ.
 Anno, οὐσ. ἀρ. θακτύλιος, κπάτος.
 Anodino, na, ἐπ. ἀνδονίος.

|| Rimedio —, φάρμακον ἀνώδονον, παυσίπονον.
 Anomalia, οὐσ. θ. ἀνωμαλία.
 Anomalia, ia, ἐπ. ἀνώμαλος, Anomalia, ma, ἐπ. ἀνώματος.
 Anso, οὐσ. θ. παράρρησις.
 Ansameto, οὐσ. ἀρ. πνευσίσει, βραχίτι πνοή.
 Ansante, κ. διγ. ἀσθασιάνων.
 Ansare, β. οὐδ. ἀσθμίζω, πνευστῶ. || Ἐπιθυμῶ, δρέγομαι.
 Ansiata, Ansiata, οὐσ. θ. σενοχωρία, ἀγωνία ψυχική.
 Ansio, ia, Ansiato, sa, ἐπ. ἀνήσυχος, περιεργός, περιλυτός.
 Ansiamento, ἐπίρ. διακαδῶς ἀνησυχῶς.
 Ansiamento, οὐσ. ἀρ. ἀνησυχιστής.
 Anstio, οὐσ. θ. πλ. σχοινία, πλαμαίρι.
 Anstio, a, ἐπ. ἀνταρκτικός.
 Ante, ἐπίρ. πρότερον, προηγούμενος.
 Antecedente, ἐπ. διγ. πρότερος, προηγούμενος.
 Antecedentemente, ἐπίρ. προηγούμενος, πρότερον.
 Antecedente, οὐσ. θ. προεδρῆς. || Οἰκογένεια, γενεὰ πρόγονοι.
 Antecessore, και Antecessore, οὐσ. ἀρ. προκάτοχος || Προπάτωρ, πρόγονος.
 Antelmico, ca, ἐπίρ. ὁ κατὰ τῶν σκλήμων, ἀνθελμιντικός.
 Antelucano, na, ἐπ. ὁ πρὸ τῆς ἡμέρας. Splendore —, τὸ

λυκαυγές τῆς πρωίας, ἡ αὐγή, τὸ πρὸ τῆς ἡμέρας φῶς.
 Antemurale, οὐσ. ἀρ. περὶ σμα- κοίλη ἑδός.
 Antenno, οὐσ. ἀρ. πρόγονος, πάππος, προπάτωρ. || Antenno, κτ. προπάτωρ, οἱ πρόγονοι.
 Antenno, οὐσ. ἀρ. κάλυμμα τοῦ ἀμβυκος.
 Antenna, οὐσ. θ. κεραία, χυδάντενα. || Στέλεχος, δένδρου. || Ἰκερῶτα ἐντόμων τινῶν.
 Antenna, ia, ἐπ. ὁ ἔχων κεραίας (ἀνέρας) ἢ κεράτια.
 Antenno, ma, ἐπ. ὁ προπαράρρητος.
 Antenno, β. ἐν. προτιμῶ. || Προτίμησις, προτάττω.
 Anteposizione, οὐσ. θ. προτιμήσις.
 Anteriro, ἐπ. διγ. προγενέστερος, ἐμπρόθετος.
 Anteriro, οὐσ. θ. προτεραιότης, τὸ πρότερον.
 Anteriro, ἐπίρ. προγενέστερον, πρῶτον, πρότερον.
 Anteriro, ia, ἐπ. προγεγραμμένος, ὁ ἄνω γεγραμμένος.
 Anteriro, οὐσ. ἀρ. φραγμὸς, φραγή.
 Anteriro, οὐσ. ἀρ. σημαίφορος || Ὀδηγός.
 Anti, πρὸ τῶν συνθέτων λέξεων, πρὸ.
 Anticaglia, οὐσ. θ. μνηστὴς ἀρραίστητος, ἀρχαία.
 Anticamento, ἐπίρ. τὸ πάλαι, ἄλλοτε.

Anticamera, οὐδ. θ. ἀντιθάλασος.

Anticato, ἰα, ἑπ. εἰδίσιμνος.

Consuetudino —, ἕδος ἄρχατον, συνήθεια παλαιά.

Antichiamiere, ῥ. οὐδ. ἔπομαι τοῖς ἀρχαίοις ἰδίμοις.

Antichità, Antichitate, οὐδ. θ. ἀρχαιότης.

Antichiamento, οὐδ. ἀρ. "Ορ. Antichiamento.

Antichiarie, ῥ. ἐν. προκαταβάλλω, προλαμβάνω.

Antichiamente, ἐπίρ. ἐν. προκαταβάλλης, τοῖς μετρητοῖς.

Antichiaro, ἰα, ἑπ. προσηλωτής. || Πρόωρος, ἄκκιρος.

Antichiarismo, οὐδ. θ. προκαταβολή, προκατάβλημα, προκατάβασις.

Antico, ca, ἑπ. ἀρχαῖος, παλαιός.

Anticonquisto, Anticonquisto, οὐδ. θ. πρόνοικ, προρακτιάν, προφύλαξις.

Anticonquisto, ῥ. ἐν. προκατέπει προορῶ.

Anticonquisto, οὐδ. ἀρ. ὁ τῶν προνομίων διατηρητής.

Anticonquisto, ῥ. οὐδ. προκομίζομαι, προεργῶ.

Anticonquisto, οὐδ. ἀρ. πρόδρομος. || Καταλυματίας.

Anticonquisto, οὐδ. ἀρ. προκύλιον.

Anticonquisto, na, ἑπ. ἀντιχριστιανός.

Anticonquisto, οὐδ. ἀρ. ἀντιχριστός.

Anticonquisto, οὐδ. ἀρ. ἀντιχριστός.

Anticoursore, ἀρ. Anticoursore.

Antidala, οὐδ. θ. προμηνολόγησις.

Antidallo, ἰα, ἑπ. πρόμνησθαι, προβήθειαι.

Antidallante, οὐδ. ἀρ. πρόδρομῆσις, πρόγνωσις.

Antidalle, ῥ. ἐν. προλέγω, προσηλώσω, προσηλωτήσω.

Antidallante, οὐδ. ἀρ. ἀντιδοτήριον, φαρμακοποιία.

Antidalla, οὐδ. ἀρ. ἀντιδοτόν.

Antidalla, οὐδ. ἀρ. εἰσδοχὰς τῆς προικῆς.

Antidalla, οὐδ. θ. ἐπ. ἀντιφωνῶν.

Antidalla, οὐδ. ἀρ. ὁ ψάλλων τὰ ἀντιφωνα, ἀντιφωνάριος.

Antidalla, οὐδ. θ. ἀντιφρασις.

Antidalla, ῥ. ἐν. προδικάζω.

Antidalla, ῥ. οὐδ. προορῶ.

Antidalla, "Ορ. Vauguanti.

Antidalla, ῥ. ἐν. προτιμῶ.

Antidalla, ἑπ. διγ. ἀντιμονιανός, στιμιακός.

Antidalla, οὐδ. ἀρ. στιμια, ἀντιμόνιον.

Antidalla, ῥ. ἐν. προεργίζω, προτιμῶ πρόδρομα ἢ παρασκευάζω.

Antidalla, οὐδ. ἀρ. ἔνδηρον, προπύκτωμα, πρόχωμα.

Antidalla, ca, ἑπ. ἀντιναγρηγικός.

Antidalla, οὐδ. ἀρ. ἰπύδουμον.

Antidalla, οὐδ. θ. ἀντινομία, ἀντιλογία δύο νόμων.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντιπάρα.

Antipara, οὐδ. θ. τὸ λαμβανόμενον πρὸ τῆς διανομῆς, προεξαίρεσις.

Antipara, οὐδ. ἀρ. παράθεσις ὄψου, φηγητῶν, χυδ. ἰντράζ.

Antipara, οὐδ. θ. ἀντιπάρα, ἀποστρόφη.

Antipara, ca, ἑπ. ἀντιπαθήσις, ἀποστροφή.

Antipara, ῥ. οὐδ. ἔγω ἀπέχθειαν, ἀντιπαθῶ, ἀπεχθίζομαι.

Antipara, ῥ. οὐδ. ἀντιπαθῶ, ἀπεχθίζομαι.

Antipara, ῥ. οὐδ. ἀντιπαθῶ, ἀπεχθίζομαι.

Antipara, οὐδ. ἀρ. πλ. οἱ ἀντιπαθῶς.

Antipara, οὐδ. θ. Antipara.

Antipara, οὐδ. ἀρ. προκύλιον, πρόδρομον.

Antipara, ῥ. ἐν. λαμβάνω πρῶν, προλαμβάνω, λαμβάνω πρῶτος.

Antipara, οὐδ. θ. ἀρχαιολογία.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ὁ ἔργων γνῶσις ἀρχαιολογίας, ἀρχαιολόγος.

Antipara, ῥ. ἐν. προορῶ, προσηλωταί.

Antipara, ἑπ. διγ. εὐπρόκτος.

Antipara, οὐδ. θ. πρόγνωσις, προόρασις.

Antipara, ca, ἑπ. ἀντιπρομακακικός.

Antipara, οὐδ. ἀρ. εἶδος προουλλίου, εἶρε προφορῆματος.

Antipara, ca, ἑπ. ἀντισπασμωδικός.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀρχιερεὺς, προεστώδης.

Antipara, οὐδ. θ. ἀντιπροστροφή.

Antipara, οὐδ. θ. ἀντιπαραθήσις, ἀποστροφή.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντιπαραθήσις, ἀποστροφή.

Antipara, οὐδ. θ. ἀντιπροστροφή.

Antipara, οὐδ. θ. ἀντιπαραθήσις, ἀποστροφή.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντιπαραθήσις, ἀποστροφή.

Antipara, ῥ. ἐν. προλαβάνω, προαισθάνομαι.

Antipara, οὐδ. ἀρ. πρόνοικ, πρόβλεψις, προαισθησις.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ὁ προορῶν, προαισθανόμενος.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντιπρονομητικῶς.

Antipara, ἑπ. διγ. ὁ προλαμβάνων, προκαταληπτικός.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντιπροδοτικῶς.

Antipara, ῥ. ἐν. προλαμβάνω.

Antipara, οὐδ. θ. ἡ πρὸ τῆς προερασίας, πρὸ τῆς παραμονῆς ἡμέρας.

Antipara, οὐδ. θ. ἀντιλογία.

Antipara, οὐδ. θ. ἀντινομία.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντινομία, ἀντινομιστικῶς.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντινομία, ἀντινομιστικῶς.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντινομία, ἀντινομιστικῶς.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντινομία, ἀντινομιστικῶς.

Antipara, οὐδ. ἀρ. ἀντινομία, ἀντινομιστικῶς.

Αντιροψαγο, οὐσ. ἀρ. ἀν-
ρωποράγο.

Αντιροψοσφία, οὐσ. ἀρ. ἀν-
ρωποσφίτης.

Ανυλαρό, Ανυλαρίο, ἑκ. καὶ
οὐσ. ἀρ. δακτυλιώδης, (ὁ παρήμε-
σός δακτυλός, εἰς ὃν τίθεται
δακτύλιος.)

Ανζι, πρόθ. ἑμπρός, πρό (In-
pauzi, avanti). || —, ἐπίρ. μάλ-
λον' (piu tosto)' τούναντιον (al-
contra). ||

Ανζιανιτά, Ανζιανιτάδο, οὐσ.
θ. ἀρχαιοτής.

Ανζιανιο, οὐσ. ἀρ. προσδύ-
τιρος, γεροντιστής. || —, ἑκ.
ἀρχαίος, γέρον.

Ανζιχό, σύνδ. πριν ἢ.

Ανζι ειο πα, ἐπίρ. μάλλον.

Ανζιηατο, ἑκ. ἑκ. πρωτίτοκοι.

Αολιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αομβρατό. "Ορ Αομβρατο.

Αοειαντο, β. οὐδ. ἀγκύλον
τι ποιῶ.

Αοοστατο, β. ἐν. καλύπτω ὑπὸ
τὸ πρόσχημα τῆς τιμιότητος.

Αοοκατο, β. ἐν. ἀπαγχονίζω.

Αοοματο, β. ἐν. κυν. ἰχθυη-
λατῶ, βινηλατῶ.

Αοια, οὐσ. θ. ἢ μεγάλη ἀρ-
τηρία, ἀορτή.

Αοιατο, β. οὐδ. ἐκτερώσ-
κομαι, ἀποσάλλω.

Αοαρία, οὐσ. ἀρ. κατ' ἴδιαν.

Αοαρία, οὐσ. θ. ἀπάθεια, ἀ-
νοησία.

Αοαρία, ἑκ. ἀπαθής.

Αοαρία, οὐσ. ἀρ. ἀπαθής,
ἀναλήγης, βόθουκος.

Αοο, οὐσ. θ. μέλισσα.

Αοοιστο, οὐσ. ἀρ. ἀγκυλιώ-
της ἄνεμος.

Αοοισία, οὐσ. θ. ἀκροψία.

Αοοισία, "Ορ. Αοοισία.

Αοοισιατο, ἐπίρ. διαβή-
ση, οὐσ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισία, ἑκ. ἑκ. ἀνοικτός. ||

Bisogna uno a hincacia aprire,
δέχεται τινα με ἀγκύλας ἀνοι-
κτέος. || Fiori —, ἄνθη ἀνε-
πυγμένα, ἀνοικτά.

Αοοισιατο, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀνοίγων.

Αοοισιατο, Αοοισιατο, οὐσ.
θ. ἐπὶ, ἀνοίγμα. || Χαραγματιά.

Αοοισία, οὐσ. θ. κολοφών, ἀέ-
τωμα.

Αοοισία, οὐσ. ἀρ. ὅσοι. κα-
ρυφή ὀλίγον ὑψηλῆ.

Αοοισιατο, Αοοισιατο, οὐσ.
θ. ἀποκάλυψις.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, οὐσ. ἀρ. συνή-
γορος, ἀπολογητής.

Αοοιστο, οὐσ. ἀρ. ἀπόλογος,
ἄθος ἠθικός.

Αοοισιατο, οὐσ. θ. ἀπονέ-
ωσις.

Αοοισιατο, οὐσ. θ. ἀποπληξία.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. ἀπόπλη-
τος.

Αοοισιατο, οὐσ. θ. ἀπόζωμα,
κόμα, ποτὸν ἐκ διαταγμένων ὑ-
λάτων, χόρτων καὶ ἄλλων εἰδῶν.

Αοοισιατο, οὐσ. θ. ἀποσιώ-
πησις.

Αοοισιατο, οὐσ. θ. ἀποστασία.

Αοοισιατο, οὐσ. ἀρ. ἀποστά-
της, ἀρνησιθρησκός.

Αοοισιατο, β. οὐδ. ἀπαρ-
νοδομαι τὴν θρησκείαν, ἐξομῶ.

Αοοισιατο, οὐσ. θ. ἢ ἐξο-
μύουσα.

Αοοισιατο, οὐσ. ἀρ. ἀπόστημα.

Αοοισιατο. "Ορ. Αοοισιατο.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἑκ. ἑκ. ἑκ. ἑκ.

Αοοισιατο, οὐσ. ἀρ. ἀποστίασις.

Αοοισιατο, οὐσ. ἀρ. ἀπο-
σηνοποίησης.

Αοοισιατο, β. ἐν. εἰρηνοποιῶ,
συνδιέλετο, συμφιλιά.

Αοοισιατο, β. ἐν. εἰρ-
τοπέδω, σκηνοποιῶ.

Αοοισιατο, ἑκ. ἑκ. εὐχ-
πλήρωτος.

Αοοισιατο, οὐσ. ἀρ. ἐκ-
πλήρωτος, εὐχαριστήσις.

Αοοισιατο, β. ἐν. εὐχαριστῶ.

Αοοισιατο, "Ορ. Αοοισιατο.

Αοοισιατο, β. ἐν. συγενῶ συ-
ζευγνῶ, κ. ζευγαρόνω. || Αοο-
ισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Αοοισιατο, β. ἐν. ἀνακαλύ-
πτω, κηρύττω, δηλοποιῶ.

Dirimpette) ἀπέναντι, ἀντι-
κρό. ἢ Συγκριτικῶς. || Combitto
oppello, αρρολο, μάχομαι
ἐκ τοῦ συστάθην, μονομαχοῦμαι.

Appiaccolire, β. ἐν. κατευ-
νάξω, πρᾶνω, κόμπω, με-
τριάζω.

Appianamento, Ὁρ. Spriana-
mento.

Appianare, β. ἐν. θαλάσσω,
λαίανω, ἱξίω. || Ricolano.

Appiastare, β. ἐν. προσκολλᾶ-
ω, κολλᾶω. || Appiastarsi, β.
ἀντ. προσκολλῶμαι ἐπὶ γλοι-
ωδῶν.

Appiastato, τα, ἐπ. ἀλεμ-
νίως γλοιώδεις.

Appiasticciamento, οὐσ. βρ.
συγκόλλησις, σύμκηξις.

Appiasticciare, appiastic-
ciare, β. ἐν. κολλᾶω, συγκολλᾶω,
ἐπιχρῶ, κόλλω, συμπερνῶ.

Appiaticciamento, οὐσ. γρ. κρύ-
ψις, τὸ κρύπτειν ἢ κρύπτεσθαι.

Appiaticcare, β. ἐν. κρύπτω,
καλύπτω ἀπὸ τῆς δράσεως. || Ap-
piatarai β. ἀντ. κρύπτομαι.

Appiatato, τα, ἐπ. λιτός, ἱ-
ξωμαλιμένος, βυκασιμένος.

Appiacognolo, οὐσ. βρ. κρη-
ματῆς, ἀπάγη, ἀγίστρον.

Appiacamento, οὐσ. βρ. ἀπα-
γχνίσις.

Appiacento, ἐπ. διγ. ἱξώθης,
γλοιώθης.

Appiacare, β. ἐν. ἀπαγγέ-
λω, ἀναγῶ, συνάπτω, συγχεῖν, τῶ,
προσαρτῶ, στερεῶ. || — la zuf-

ta, la battaglia, συνίστημι, μά-
χην. || — un coltra, βαπτίζω, βα-
πτίζω. || — torro ad uno, φρά-
τομαι τῆς ἀκαίρις, πρὸς τὸ
κακοποιῆσαι τινα. || — sanarsi,
δυσχερῶ. || Appiacarsi, β. ἀντ.
προσκολλῶμαι, φράτομαι.

Appiaciccolo, εἰα, ἐπ. γλοι-
ώθης, ἱξώθης. || Ανιάρω, ὀλιγ-
ρός, || Malto — νόσος κολλητικῆ
Appiacativo, να, ἐπ. μετα-
βάσιμος, κολλητικῶς.

Appiacatojo, οὐσ. βρ. ἀρπᾶ-
γη, ἀγίστρον. || Συνένωσις, ἑ-
θροισμα.

Appiacatura, οὐσ. θ. σύν-
ψις, ἔνωσις.

Appiacare, β. ἐν. δῖω. || Λι-
νάπτω. || Appiacarsi, β. ἀντ.
προσκολλῶμαι, συγκολλῶμαι,
Appiacata, Appiacata,

Appiacata, β. ἐν. σμικρῶν,
ἑλατῶ, μειῶ.

Appiaceo, οὐσ. βρ. σύνδεσις,
συνένωσις.

Appiacionamento, οὐσ. βρ.
ἐπιλοθωσις οἰκίας.

Appiacare, β. ἐν. ἰνοικι-
ζῶ, δίδω εἰς ἰνοικίον.

Appiacarsi, οὐσ. βρ. ἰνοι-
κιάζεται (ἐπιγραμῆμα ἐπὶ τῶν
ἰνοικιαζομένων οἰκιῶν.)

Appiacamento, οὐσ. βρ. σύν-
δεσις, ἔνωσις.

Appiacare, β. ἐν. ἀκολουθῶ,
προσκολλῶμαι. || Appiacarsi,
β. ἀντ. συμμορφῶμαι.

Appiacarsi, β. ἀντ. ὀκνῶ, γί-
νομαι ὀκνηρός.

Appiattarsi, β. ἀντ. προσ-
τριβῶμαι, περικυλλομαι ἀργῶν.

Appio, οὐσ. βρ. ἀγριοέλινον.

Appiolo, οὐσ. θ. Mela-
appiolo, μῆλον τοῦ Παραδείσου.

Appiolo, οὐσ. βρ. μηλέα
παραδείσιος.

Applaudire, ἐπ. διγ. ἐπαι-
νεῖν.

Appiaudimento, οὐσ. βρ. Ὁρ.
Appiauso.

Appiaudire, Appiaudire, β.
ἐν. καὶ οὐδ. ἐπαινεῖν, χειρο-
κροτῶ. || Appiaudirsi, β. ἀντ.
βρονθῶμαι, κ. καμαρόναι.

Appiaudito, τα, ἐπ. ἐπαινη-
κόμενος, χειροκροτούμενος.

Appiaudire, οὐσ. βρ. trico,
οὐσ. θ. ἐπαινητῶν, ἐπαινήτης.

Appiauso, οὐσ. βρ. ἀνευφη-
μία, χειροκρότησις.

Appiautore, οὐσ. βρ. ὁ ἐγ-
κρίτων.

Appiauto, ἐπ. διγ. ἐφαρ-
μόσιμος.

Appiacamento, οὐσ. βρ. ἐ-
φορμότης, ἐπιμέλεια.

Appiacare, β. ἐν. ἐφαρμόζω.

|| Appiacarsi, β. ἀντ. ἐφαρ-
μόζομαι, ἐπιμελῶμαι.

Appiacamento, ἐπὶ βρ. προ-
σεκτικῶς.

Appiacatura, οὐσ. θ. προ-
σοχή, ἐπιμέλεια.

Appiacativo, να, ἐπ. ἀρμο-
στίας, ὁ ἀρμαζόμενος.

Appiacatore, οὐσ. βρ. ἐφαρ-
μοστής.

Appiacazione, οὐσ. θ. ἐφαρ-
μογή, προσοχή, ἐπιμέλεια.

Appio, προθ. παρὰ, πλησίον,
εἰς. || Συγκριτικῶς.

Appio appio, ἐπὶ βρ. κατὰ
μικρὸν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Appiolare, β. ἐν. κληρου-
χῶ, κληρονομῶ.

Approggiamento, οὐσ. βρ. ὁ-
καγκῶνιον, κ. ἀκουμιστήρι.

Approggiare, β. ἐν. στερεῶν
ἐπιπέτω.

Approggiato, οὐσ. θ. Ὁρ.
Approggiatojo.

Approggiato, τα, ἐπ. ἐστηριγ-
μένος.

Approggiatojo, καὶ
Approggio, οὐσ. βρ. στήριγμα,
προστασία, βοηθεία, ἔνωσις.

Appollajare, β. οὐδ. κραι-
ζῶ, κ. κουριάζω, ἐπὶ ἄνθ.

Appomiciare, β. ἐν. κισση-
ρίζω.

Apponimento, οὐσ. βρ. καὶ
Apponizione, οὐσ. θ. πρόσ-
θεσις, παράρτημα.

Apporolare, β. ἐν. οἰκίζω,
συναικίζω.

Apporre, β. ἐν. προστίθω,
συνάπτω. || Apporai, β. ἀντ.
εἰκάζω, κεντεύω.

Apportante, ἐπ. διγ. ὁ κομι-
ζῶν, κομιστής.

Apportare, β. ἐν. κομίζω,
φέρω. || Δηγοῦμαι, ἀναγγέλλω,
λέγω.

ἠδύς. || Scelivoro, ἰσχυρὸν — γράφω, ἀναγινώσκω ἑρθεῖς. || Ραυίσι —, λόγος σφαιρῶν. || —, ἐπίρ. ἀκριβῶς. || —, εὖς ὅρ. ἐξέτασις λαγαρισμοῦ, κ. κλείσιμον.
 Appuntatore, εὖς ὅρ. ἐπικριτής. || Λαουιτής, κελ.
 Appuntatore, εὖς ὅρ. ἐπιτελεῖται κατ' ἐπισημ. || Dato un' —, σημαῖ τὸν μὴ ἐκπληρώσαντα τὸ καθήκον αὐτοῦ.
 Appuntellare, β. ἰ. σφαιρῶν, κ. πτυλόγος.
 Appuntivo, ἐπίρ. ἀκριβῶς, ὁρισμένως.
 Appunto, ἐπίρ. ἀκριβῶς, ἑρθεῖς. || Καλῶς ὀλοκλήρωσ. || Mandatū in —, ἐτοιμάζομαι, προτίθεμαι ἐπ' ἰνδύομαι. Appunto Appunto, ἀκριβέστατα.
 Appurato, β. ἰν. καθαίρω, ἀγίζω, καθαρῶς.
 Appropinquante, εὖς ὅρ. συσπείρω, μέλλωσθε.
 Appropiare, Appropiare, β. εὖς, μέλλω, καταβρομίζω.
 Appunto, ἰν. διγ. ὁ ἀνοίγων.
 Aprile, εἰ, ἐπ. καὶ εὖς. ἡλι-αζόμενος, τόπος ἐκτεταμένος εἰς τὸν ἥλιον.
 Aprile, εὖς ὅρ. μὴ δ' ἀπρίλιος.
 Apprimante, εὖς ὅρ. ἀνοίγμα.
 Apprimere, εὖς ὅρ. θυμωρθεῖς.
 Aprile, β. ἐν. ἀνοίγω. || Σχί-ζω, διατρέω. || Ἐκτείνω διαχωρίζω. || Ἀνακαλύπτω, ἐκκινῶ.

— lo mani, δίδω πλουσιότητα, ἑλευθερίας. || — In via, ὑποχωρῶ, ἀνοίγω τῆ. ἑδῶν. || — la mente, μεταφ. προσέχω. || — Intere, ἀνοίγω ἱραστήριον. || Aprirsi, β. ἀνο. ἀνοίγωμαι, σχίζομαι, βήγνομαι, κ. σπάνω διαχωρίζομαι.
 Apritivo, εἰ, ἐπ. διαφορητικὸς, διευρητικὸς.
 Aprile, εὖς ὅρ. ἱριε, εὖς ὅρ. ἰ ἀνοίγων.
 Aprile, Aprisione, εὖς ὅρ. ἀνοίγμα, ὄνομα, ἐναρξίς.
 Aprile, εὖς ὅρ. ἑσθίον, ἰ ὑλοποιεῖται.
 Aquatierato, ἰ, ἐπ. ἰ κα-ταύσας, κατακίησας πτο.
 Aquatico, εἰ, ἐπ. "Op. Acquatico.
 Aquatico, Aquatico, "Op. Acquatico.
 Aquico, εἰ, ἐπ. ὑδατοῦχος, ὁ θαρξίς.
 Aquila, εὖς ὅρ. ἰ ἑρθεῖς καὶ ἰχθῦς ἐμῶντομος.
 Aquilino, εὖς ὅρ. μικρὸ ἀετῶς, ἀετῶδες.
 Aquilino, ἰ, ἐπ. γρυκίς. Nino —, ὁ γρυκίς τῆν βίνα.
 Aquilone, ἰ, ἐπ. διγ. ἑρθεῖς. || ἰ ἄρτος.
 Aquilone, εἰ, ὅρ. ἑρθεῖς.
 Aquilone, εὖς ὅρ. νεοστέ ἀετοῦ, ἀετῶδες.
 Aquilone, "Op. Acquatico.
 Aquilone, ἰ, ἐπ. "Op. Acqu-

Ara, εὖς ὅρ. δωμῶς.
 Arabile, ἐπ. διγ. ἐπιδεικ-κὸς ἀπορτίσσεως, ἀρσίμοτος.
 Aragnu, εὖς ὅρ. Aragnu, εὖς ὅρ. ἐρῶσχη.
 Aragnuolo, εὖς ὅρ. Ἄνατ. ἀραγνοειδής.
 Araldico, εὖς ὅρ. σηματο-γραφία.
 Araldo, εὖς ὅρ. κήρυξ.
 Aramento, εὖς ὅρ. ἀπορτίσσεως, ἑρθεῖς, κ. ἑρῶσχη.
 Aranello, εὖς ὅρ. πορτοκαλίον.
 Aranciate, εὖς ὅρ. πορτοκαλίον.
 Aranciate, ἰ, ἐπ. πορτοκα-λόχρους. || —, εὖς ὅρ. τόπος, κήπος ἐμπεριέχων πορτοκαλεῖς, πορτοκαλεῶν, φυτογεμῆθιον.
 Arancione, εὖς ὅρ. πορτοκαλίον τῆς Κίνας' μικρὸν πορτοκαλίον.
 Arano, β. ἐν. ἀπορτίσσεως. || Arano, μεταφ. περίπατῶ εὖ ὄσως.
 Arato, Aralio, Arato, εὖς ὅρ. ἀπορτίσσεως.
 Aratore, εὖς ὅρ. γεωργός, ἀπορτίσσεως.
 Aratura, "Op. Aramento.
 Arazzaria, εὖς ὅρ. ἐργαστήριον περιπτεασμάτων ἢ ταπήτων.
 Arcaico, εὖς ὅρ. θαλαμο-στόλος, γυθ. ταπεινότης.
 Arcaico, εὖς ὅρ. περιπτεασ-μα, τάπητος.
 Arcaico, εὖς ὅρ. διατήτρια.

Arbitraggio, εὖς ὅρ. διαι-τηρία, ἀρετοκρίσια.
 Arbitrante, εὖς ὅρ. διατητή-ριος, ἰ. εὖς ὅρ. νομίζω, φρονῶ, φαντάζομαι. || Δικάζω, κανονίζω, ἀποφασίζω ὡς διαι-τητής.
 Arbitrariamente, ἐπίρ. αὐ-θαίρετος, αὐτοδικαίως.
 Arbitrario, εὖς ὅρ. θέλησις, τὸ αὐτεξούσιον.
 Arbitrario, rio, Arbitrario, ἰ, ἐπ. αὐθαίρετος, διπορτίσσεως. || Ἄπλοτος, ἀνεξήγητος.
 Arbitrato, "Op. Arbitraggio.
 Arbitratore, εὖς ὅρ. διαι-τητής.
 Arbitrio, εὖς ὅρ. θέλησις αὐθαίρετος. || Ἄνομος, ἐξουσία αὐθαίρετος, ἢ δικιτηρία. || Ἰδιο-κρατία. || Libero —, τὸ αὐτεξούσιον.
 Arbitro, εὖς ὅρ. διαιτητής, δικαστής. || Ἐπανορθωτής.
 Arbores, ἰ, ἐπ. πλήρης δέν-δρων, σὺνδένδρος.
 Arbore, εὖς ὅρ. δένδρον.
 Arborea, εἰ, ἐπ. ὁ τοῦ δέν-δρου, δένδρινος.
 Arboreo, εὖς ὅρ. φυτεία δένδρων, δένδρων.
 Arborescilla, senilo, καὶ Arborescilla, εὖς ὅρ. senilo, καὶ senilo, εὖς ὅρ. δένδρῶλλον, θάμνος, μικρὸν δένδρον.
 Arbusio, εὖς ὅρ. θαμνιον, δένδρῶλλον.
 Arca, εὖς ὅρ. κιβώτιον ἐξυλι-

νον. || —di Noé, ἡ κιβωτός τοῦ Νῶε. || Μνημείων τάφος.
 Arcaccia, οὐσ. θ. παλαῖον κιβωτίον.
 Arcadore, οὐσ. ἀρ. τοξότης.
 || Αρκαίων, ὄδιος.
 Arcalismo, οὐσ. ἀρ. ἀρχαϊσμός· ἀρχαία λέξις.
 Arcate, οὐσ. ἑρ. ἀψίς. || Τὸ στέριον, ὄσταυν.
 Arcame, οὐσ. ἀρ. σκελετόν.
 Arcanamento, ἴερ. Segre-
 tamente.
 Arcangelo, οὐσ. ἀρ. ἀρχάγγελος.
 Arcano, οὐσ. ἑρ. ἀπόκρυφον, μυστήριον. || Arcana, να, ἑπ. κρυφτόν· μυστηριώδης.
 Arcare, β. οὐδ. ἀνατίξω, ἐκ-
 τοξεύω. || Ἀπατώ ἀπίξω.
 Arcasso, οὐσ. ἀρ. Νευσ. τὰ ἐπίσθια τοῦ πλοίου.
 Arcata, οὐσ. θ. ὄλος. || Τι-
 τάρ Ια—, μανθάνω ἐπί τινας ὁ-
 τι θέλω, ἔρεινων αὐτὸν ἐπιτη-
 δείως.
 Arcata, Ια, ἑπ. καμπύλος·
 τοξοειδής.
 Arcatone, Ὁσ. Arcature.
 Arcavola, οὐσ. θ. τριπλάκι.
 Arcavola, οὐσ. ἀρ. τρίπαππος.
 Archaa, οὐσ. ἀρ. ἀρχή, τὸ πῦρ κατὰ τοὺς κελαιοτέρους
 χημικούς.
 Archeggiare, β. ἑν. ἵκνισίνω,
 κάμπω ὡς τὴν.
 Archetipo, οὐσ. ἀρ. ἀρχίτυ-
 πον πρωτότυπον.

Archettino, οὐσ. ἑρ. πλῆκ-
 τρον ἢ τεξίφρον τοῦ βουλιού. ||
 Αρχὴς πρὸς ἄγγραν πηρώων.
 Archibugiata, β. ἑν. πυρ-
 βόλιον.
 Archibugiata, Archibusate,
 οὐσ. θ. ἑσλή πυρβόλιον, κυρί-
 ως τουρκικόν.
 Archibusiera, οὐσ. θ. ὀψή
 δι' ἧς πολεμοῦσι, κ. πολέμῳ ἔρ-
 ρα.
 Archibusiera, Archibusiera,
 οὐσ. ἑρ. στρατιώτης τυρτα-
 γόρος. || Ὁλοποιός.
 Archibuso, Archibusio, οὐσ.
 ἀρ. πυρβόλιον, τουρκικόν.
 Archimandrita, οὐσ. ἀρ. ἑρ.
 χημαδρίτης.
 Archipensilare, β. ἑν. σταλ-
 μίξω, κατὰ στήλην μετρή-
 σαι.
 Archipensile, οὐσ. ἀρ. κί-
 λυθός, στάθμη, τζουζός.
 Archipensile, β. ἑν. οὐκὴ
 μὴν προσχιδιάζω ἀποδύκτω.
 Archipente, Ια, ἑπ. ἀρχίπε-
 ντακός. || —, οὐσ. ἀρ. ἀρχι-
 πέντα.
 Architonicamente, ἑπ.
 ἀρχιτεκτονικῶς.
 Architonicale, Ια, ἑπ. ἀρ.
 χητεκτονικός.
 Archimuntre, οὐσ. θ. ἀρχι-
 κτονικός.
 Architrave, οὐσ. ἑρ. ἐπιστή-
 λια.
 Architréfino, οὐσ. ἀρ. ἀρ-
 χιτεκτονικός.
 Archivata, β. ἑν. ἱγγήρην,
 ἑν τοῖς ἀρχαίοις καταρχήν.

Archiviata, Ια, ἑπ. ἐγγεγραμ-
 μένος ἐν τοῖς ἄρθροις.
 Archivio, οὐσ. ἀρ. ἀρχεῖα.
 Archivista, οὐσ. ἀρ. ἀρχι-
 φύλαξ.
 Archivolto, οὐσ. ἀρ. ἀψίθω-
 τὸν κυματίον.
 Arci, ἀρχι, μέριον ἐπιτακ-
 τὸν ἑλληνικόν, χρησιμοποιεῖται πρὸς
 σύνθεσιν λέξεων, ὡς Arciduca,
 Arciconsale, κτλ.
 Arcibullo, Ια, ἑπ. ἀραιότα-
 τος, ἄλαν ὠκίος.
 Arcibussismo, ἐπὶ β. κάλλι-
 στα, ἑριστά.
 Arcibenissimo, Ια, ἑπ. ἄ-
 ριστος, τέλος.
 Arcibriccone, οὐσ. ἀρ. ἀρχαί-
 ἴστατος ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος κα-
 κώργος.
 Arciusole, οὐσ. ἑρ. πρῶ-
 τος ὑποπτεῖ· πρωθύπατος.
 Arcicorredato, Ια, ἑπ. κάλλι-
 στα συνηρημένος.
 Arcisiale, Ὁσ. Balibino.
 Arcidacnato, οὐσ. ἀρ. ἀρχι-
 δακτο Ια.
 Arcidacno, οὐσ. ἀρ. ἀρχι-
 δάκκος.
 Arcidivino, Ια, ἑπ. θεοτάκος.
 Arciduca, οὐσ. ἀρ. ἀρχιδούξ.
 Arciducato, οὐσ. ἀρ. ἀρχι-
 δουκάτον.
 Arciduchessa, οὐσ. θ. ἀρχι-
 δούκισσα.
 Arciera, Arciero, οὐσ. ἀρ.
 τοξότης, θαλλεστριβοφόρος. ||
 Βαμοτερόλαξ.

Arcifantane, β. οὐδ. με-
 γαλαυχῶ.
 Arcifantano, οὐσ. ἀρ. μεγά-
 λαυχος.
 Arcifandatore, οὐσ. ἀρ. ὁ
 πρῶτος θεμελιωτής, ἀρχιθεμε-
 λιωτής.
 Arciquillare, οὐσ. ἀρ. ψηρο-
 παίκτης· μέγας γλιωτοποιός·
 ἀνὴρ λίαν εὐπρόπελος.
 Arciguamante, ἐπὶ β. τραγῶς.
 Arciguerra, οὐσ. θ. τραγύ-
 τη· ὀξότης,
 Arcigno, Ια, ἑπ. τραγῶς,
 σκληρός, ὀξός. || Far viso —,
 σκυθρωπάζω, κατηφιῶ.
 Arcinonissimo, ἑπ. ὁ-
 κερῶ, ἐγγλωττότατος.
 Arcinostoso, Ια, ἑπ. με-
 γαλοπρεπέστατος.
 Arcinostro, Arcimastro,
 οὐσ. ἀρ. διδάσκαλος ἄριστος,
 ἀρχιδιδάσκαλος.
 Arcimuntre, β. οὐδ. ψεύδο-
 μαί ἀναιδῶς, ἱταμῶς.
 Arcinuto, Ια, ἑπ. ἐπιστοκα-
 γικός, κ. ψευδομένος.
 Arcione, οὐσ. ἑρ. μέρες τῆς
 σέλλας, ἢ ἱερὰ ὄδη, καὶ αὐτὴ ἡ
 σέλλα, τὸ ἐπίπαιον.
 Arcipanca, οὐσ. θ. πρῶτον
 θρανίον.
 Arcipelaga, οὐσ. ἀρ. ἀρχιπέ-
 λαγος, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος.
 Arciposta, οὐσ. ἀρ. ἀρχιπο-
 στήτης, ὁ κορυφαῖος τῶν ποιετήων.
 Arciposte, οὐσ. ἀρ. ὀκνη-
 ρότατος, ἀνάνδρος.

Arcipresbiterato, Arcipretato, οὐσ. ἄρ. ἀρχιεπισκοπικότερον.
 Arciprosso, οὐσ. ἄρ. κυπάριστος.
 Arciprete, οὐσ. ἄρ. πρωτοπρεσβύτερος, πρωτόπαππας.
 Arciragguinio, ια, ἐπ. καχύψατος.
 Arciriticchissimo, ἐπ. ὀλιώτατος.
 Arcisovvito ro, οὐσ. ἄρ. ὑπερήτας προσφιλέστατος.
 Arcisquisito, ια, ἐπ. ἐξαισιώτατος.
 Arcivoro, ρα, ἐπ. ὀλιώστατος.
 Arcivescon, "Op. Arcivescono.
 Arcivescovado, οὐσ. ἄρ. ἀρχιεπισκοπή.
 Arcivescovale, ἐπ. διγ. ἀρχιεπισκοπικός.
 Arcivescono, οὐσ. ἄρ. ἀρχιεπίσκοπος.
 Arcò, οὐσ. ἄρ. τόξον, ἀψίς, ὄβελος. || — celesto, "Op. Arcobalano. || I. — dulle ciglia, ἀφρῦς. || Staro coll'—l'aso, προείλω. || Aver l'—l'umero, πονηρίαν ἔχειν. || — trionfale, θριαμβευτικὸν τόξον, ἀψίς.
 Arcobalano, οὐσ. ἄρ. κρίς, ὀβελόνιον τόξον.
 Arcolino, οὐσ. ἄρ. κηιστήρ, κ. τειλιγάδι.
 Arconoville, οὐσ. ἄρ. μικρὸν τόξον.
 Arcovio, οὐσ. ἄρ. ἀρχὼν ἐν

Ἀθήναις. || Ἄνηρ ἐπίσημος, πολυμαθής.

Arcoreggiare, ῥ. οὐδ. ἐργάζαναι, κ. ἐπιγυγμαι. || Πέριδο.

Arcovino, ια, ἐπ. καμπύλος, τοξοειδής.

Arcovino, οὐσ. ἄρ. στεφάνη κοιτίδος παιδικῆς.

Ardente, ἐπ. διγ. διάπυρος, καίων ἐρωτόληπτος ἐπιθυμῶν, Ochej—, ὀφθαλμοὶ διάπυροι, || Ὀξύθυμος, ὀρμητικός.

Ardovincio, ια, ἐπ. ἤττον ἐξυθυμος. || Τολμητής, ὑπερήφανος.

Ardovincio, ἐπ. διγ. διακώδως, περιπαθῶς.

Ardovino, οὐσ. ὁ. "Op. Ardoro.

Ardoro, ῥ. ἐν. καίω, φλέγω, καταναίωσκω. || —, ῥ. οὐδ. φλέγωμαι ὑπὸ πάθος σπασμοῦ ἐρωτεύομαι. || Ἀάμπιο, ἰναλῆμπο.

Ardovio, οὐσ. ὁ. ἀδάκιον, πλάξ δὲ γράψιμον.

Ardovino, οὐσ. ἄρ. γλωσσίδιον πέρας.

Ardovino, οὐσ. ἄρ. τόλμη, ὄραση.

Ardovinoso, ρα, ἐπ. "Op. Ardovio.

Ardoro, ῥ. οὐδ. τολμῶ, ὄρασύνμαι. || —, οὐσ. ἄρ. τόλμη, ὄραση.

Ardovino, ἐπ. διγ. ἐυτόλμης, πραπίτεθ.

Ardovino, οὐσ. ὁ. "Op. Ardovino.

Ardovino, ια, ἐπ. εὐτολμος, γεν-

νατος, ἀτρόμητος. || Ἄναιδής, αὐθιγός.

Ardoro, οὐσ. ἄρ. καίωσαν ὑπερβολικός. || Ἐπιθυμία, πόθος, διακώδης μέγα πάθος ἐρωτός.

Ardovano, ἐπ. διγ. δυσκόλως, ἐπιπόνως.

Ardovio, Ardovio, οὐσ. ὁ. ὕψος μέγα τύπος ἀπόκρημνος, εὐ ἀπότομον ὄρος. || Δυσχερῆς, μεγάλη κόπτος, κάματος.

Ardovio, διγ. ἐπ. δυσχερῆς, ἐπιπόνως ἀκωνώδης.

Ardovio, οὐσ. ὁ. ζῆσις, θερμότης.

Ardovio, οὐσ. ὁ. ἄμμος, ψέμμος. || Iughi d'—, ψαμμάθωρυξοί. || Στάδιον.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. μονομάχος, ἀδελφός.

Ardovio, Ardovio, οὐσ. ὁ. ὕλη ἀμώδης.

Ardovio, ρα, ἐπ. ἀμώδης.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. ἀμώδης.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. ἀεροναύτης.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. ἀεροναύτης.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. ἀεροναύτης.

Ardovio, ρα, ἐπ. ἀρειοκαγίτης.

Ardovio, ρα, ἐπ. ἀρειοκαγίτης.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. ἀρειος πάγος.

Ardovio, ρα, ἐπ. ἀροστατικός.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. ἀροστατικός.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. ἀροστατικός.

Ardovio, οὐσ. ἄρ. καὶ

Argasallo, οὐσ. ἄρ. μηδαιμνός.

Argano, οὐσ. ἄρ. στροφέιον, ὄνος, γερανός.

Argantajo, οὐσ. ἄρ. χρυσοχόος.

Argantale, ἐπ. διγ. ἀργυροχρῶς.

Argentario, "Op. Argentajo.

Argentato, ια, ἐπ. ἐπηργυρωμένος.

Argentato, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐκ ἀργυρῶν.

Argenteo, ια, ἐπ. ἀργυρεός.

Argenturia, οὐσ. ὁ. ἀργυρώματα, σκευὴ ἀργυρῶν, κ. ἀσημικά.

Argentura, οὐσ. ὁ. μεταλλεῖον ἀργύρου, ἀργυροχρῶν.

Argenteo, "Op. Argentajo.

Argentino, ρα, ἐπ. ἀργυροχρῶς.

Argenteo, οὐσ. ἄρ. ἀργυρός. || —battuto, ἀργυρῶ νομίσματα.

|| — bollente ἢ vino, ὁ ὑδραργυρός. || Aver l'—vino addosso, εἰς ἀπεινήσαν εἶμαι.

Argentifero, ρα, ἐπ. ἀργυροχρῶς.

Argilla, Argilla, οὐσ. ὁ. ἀργίλος, γῆ κεραμιευτική.

Argilloso, Argilloso, ρα, ἐπ. ἀργιλόδης.

Argilloso, οὐσ. ἄρ. κρηπίδωσις, πέρχωσις.

Argillato, ῥ. ἐν. κρηπίδω κατασκευάζω προχώματα.

Argine, οὐσ. ἄρ. πρῶχωμα, κρηπίς. || Ἐμπόδιον, κώλυμα.

Argine, οὐσ. ἄρ. καὶ

Arginosa, σα, ἐπ. πλήρη προχλωμάτων.
 Argogliarsi, ρ. ἀντ. σιμνώνομαι, δλαζωνέσθαι.
 Argomentare, ρ. ἐν. ἀποδεικνύω τι διὰ σοφισμάτων. || Εἰκαστολογία, συλλογίζεσθαι. || Argomentarsi, ρ. ἀντ. ἐτοιμάζεσθαι, προδιατίθημι εἰς τι.
 Argomentatore, οὐσ. ἀρ. σοφιστής.
 Argomentazione, οὐσ. θ. καὶ Argomento, οὐσ. ἀρ. συμπέρασμα, σέφημα· ἐπιχειρήμα. || Κρίσις, συλλογισμός. || Μηχανή, ἐργαλείον. || Φάρμακον, ἰατρικόν. || Κλέσμα. || Ἰπότεσις, περιλήψις. || Ἐπιπέσεις, εὐφυία.
 Argomentoso, σα, ἐπ. πειστικός, ἐπινοητικός, εὐφυής.
 Arguire, ρ. ἐν. συμπεραίνω, ἐξάγω. || Ἐλέγγω, ἀπειλά.
 Argumentante, οὐσ. ἀρ. δ' ἀγορεύων, σοφισόμενος.
 Argumentatore, ὄρ. Argomentatore καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ.
 Argumentato, ἐπιρ. ἐπιδείξιος, με πνεύμα.
 Arguetta, οὐσ. θ. δέξνοια, ἀσειδέτης.
 Arguto, τα, ἐπ. δέξνοια, εὐφυής, ἀσείδης.
 Arguzia, οὐσ. θ. ἀσειδέτης, χαριεντισμός.
 Aria, οὐσ. θ. ἀήρ. || Ὀψίς, ἦθος. || Ἦχος, ἄσμα. || Far cavallini in —, χιμαίρας ὑνειροπολῶ. || Pavellar in —, ἀερολογία,

ἀεραβασις. || Cava in —, ἄηρος πρῶγμα τοῦ ἀέρος.
 Aridamento, ἐπιρ. ξηρός.
 Acidità, Aridità, οὐσ. θ. ξηρότης, αὐχμὸς.
 Arida, ἰα, ἐπ. ξηρός, αὐχμωδός. || Μέτριος. || Monte —, νεῦ; ἕρονος.
 Aridissimo, ρ. οὐδ. ἔχω τὸ ἦθος τινος.
 Ariento. ὄρ. Argento.
 Aristare, ρ. ἐν. κρημνίζω διὰ τοῦ κινεῖν ταῖχον.
 Aristo, οὐσ. ἀρ. τὸ ζῶδιον δ' κριός.
 Arista, οὐσ. θ. ἀσμάτιον.
 Aristina, οὐσ. θ. ὄρ. Aristella.
 Arista, οὐσ. θ. δημηγυρία. || Ἄφρα, κ. ἀρέγγα.
 Aristamento, οὐσ. ἀρ. δημηγυρία.
 Aristare, ρ. οὐδ. δημηγυρῶ.
 Aristato, ἰα, ἐπ. ἐτοιμάω, παρσκευασμένος.
 Aristatore, οὐσ. ἀρ. βήσορ, δημηγυρός.
 Aristotelia οὐσ. θ. ἔθμα τῶν ἐητόρων.
 Aristo, Aristia, οὐσ. ἀρ. στίδιον. || Ἄμωαν, βήμα. || Δημηγυρία. || Ἐρις, φιλονικία. || Ἀκαδέμεια, δαιμόνη.
 Aristo, οὐσ. ἀρ. μάντις.
 Arista, οὐσ. θ. ἦθος εὐγενές, μεγαλοπρεπές, μεγαλόπρεπαι.
 Aristo, σα, ἐπ. ἀριπνός, ἀπηνους. || Παράλογος, ἰδιότρο-

πος. || Εὐσέθης, χαρίεις. || Di —, ἡμέρα λαμπρά.
 Arista, οὐσ. θ. οὐτι χείρου. || Ἀνδρεία, ἄγανον.
 Aristarco, οὐσ. ἀρ. ἐπικριτής, κρητικός.
 Aristocratico, σα, ἐπ. ἀριστοκρατικός.
 Aristocrazia, οὐσ. θ. ἀριστοκρατία.
 Aristocrazia, Aristocrazia, οὐσ. θ. φυτόν, ἡ ἀριστολογία.
 Aristotelico, σα, ἐπ. ἀριστοτελικός.
 Aristocrazia, Aristocrazia, οὐσ. θ. φυτόν, ἡ ἀριστολογία.
 Aristotelico, σα, ἐπ. ἀριστοτελικός.
 Armativa, οὐσ. θ. ἀριθμητική.
 Armativa, οὐσ. θ. ἀριθμητική.
 Armativo, ἐπιρ. ἀριθμητικός.
 Armativamento, ἐπιρ. ἀριθμητικῶς.
 Armativo, οὐσ. ἀρ. ἀριθμητικός.
 Armellino, οὐσ. ἀρ. μίμος, ἀρκενίζος.
 Armato, οὐσ. ἀρ. λαμπυρός, βυκαρός. || Μωρός, ἄφρων.
 Arma, οὐσ. θ. ὄρ. ἄσμα.
 Armacollo, ἐπιρ. μετὰ τελεμῶνος.
 Armadio, ὄρ. Armario.
 Armadura, οὐσ. θ. πανοπλία, ὅπλασις. || Θώραξ. || Ὅπλα ἐπιθετικά. || Ἡ ἐπιστήμη τοῦ πόλεμου, τὰ πολεμικά.
 Armadura, οὐσ. θ. ὅπλασις ἑλαφρά.
 Armajuolo, Armajo, οὐσ. ἀρ. ὀπλοποιός.

Armamentaria, οὐσ. ἀρ. δ' ἡμέρα λαμπρά.
 Armamento, οὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ πολέμου προπαρασκευή. || — dei vascelli, ἐξάρτησις πλοίων.
 Armato, ρ. ἐν. ὀπλιζῶ, ἐφοδίζω ὅπλα, κτλ. || Ἐξαρτώω πλοῖον. || —, ρ. οὐδ. ὀπλοφορῶ. || Armarsi, ρ. ἀντ. ὀπλιζομαι. || Προφυλάττομαι ἀπὸ τινος.
 Armario, Armadio, οὐσ. ἀρ. σκευοθήκη, κ. ἀρμάρι, πρὸς δὲ καὶ βιβλιοθήκη.
 Armato, οὐσ. θ. δύναμις ναυτική, ἡ δόξα. || Στρατός, τῆς ξηρᾶς.
 Armamento, ἐπιρ. ἐνὸς πλοῦς.
 Armatura, Armatura, οὐσ. θ. μικροί; στρατός.
 Armato, τα, ἐπ. ὀπλισμένος. || — di stegno, πνέων μύδια.
 Armato, οὐσ. ἀρ. κωβερνήτης πλοῦς, κωβερνήτοῦ, καὶ τὸ πλοῖον αὐτό. || Ἐξοπλιστής πλοῦς.
 Armatura, ὄρ. Armadura.
 Arme, Arma, οὐσ. θ. ὅπλα. || Στρατός. || Ἐργαλεία. || Οὐκ ὀσσημα, κωβερνήμα. || Armare la —, κηρτῶν πόλεμον. || Armare —, πολεμῶ, ἐρχομαι εἰς γαῖρας, συγγρούομαι. || Uomo d' —, στρατιώτης, πολεμιστής.
 Armaggiera, οὐσ. θ. μάχη δημοσία, ἐργάνης.
 Armeggiato, ρ. οὐδ. ἀγωνίζομαι. || Τουβαρίζω, ψελλίζω.
 Armeggiato, οὐσ. ἀρ. ἀθλητής, μονομάχος.

Armoniaris, rina, ἐπ. ποιμνικός. || —, οὐδ. ἄρ. ἀγελοφύλαξ.
 Armento, οὐδ. ἄρ. ποιμνικήτων ζώων.
 Armeria, οὐδ. θ. θαλασσίκη.
 Armetamento, da, ἐπ. τροματός οπλοφόρος.
 Armiero, ra, ἐπ. πολεμικός.
 Armiiero, ra, ἐπ. μάχιμος.
 Armilla, Armilla, οὐδ. θ. φέλλιον, κ. θραχιόλιον.
 Armillaro, ἐπ. διγ. κρικωτή (σφαίρα).
 Armiprotetto, ἐπ. διγ. ισχυρός κατά τὰ ὄπλα, μάχιμος.
 Armiistizio, οὐδ. ἄρ. ἀναχωρήθλων, ἐκχειρία.
 Armonia, οὐδ. θ. ἀρμονία, συμφωνία φωνῶν ἢ ὄργανων. || Ἔνωσις, ἀρμονία. || Ἀναλογία, συμμετρία.
 Armoniacco, ca, ἐπ. ἀμιμονιακός.
 Armoniato, ta, ἐπ. διαυθητημένος.
 Armonico, ca, Armonico, sa, ἐπ. ἀρμονικός.
 Armoniosamento, ἐπιθ. ἀρμονικῶς.
 Armonizzaro, ῥ. ἐν. ποιῶ ἀρμονίαν.
 Armoniceo, οὐδ. ἄρ. βάρανος ἄγγις.
 Arnese, οὐδ. ἄρ. ἐπιπλακομήματα ἀποσκευῆ ἔνδυμα. || Essere bene in —, εἶμαι εἰς καλὴν ῥῆθιν. Essere male in —, ἐν ἀναξίῃ εἶμαι.

Arnosello, οὐδ. ἄρ. μικρὸν ἐπιπλον μικρὸν ἔργασίον.
 Arnia, οὐδ. θ. κυψέλη.
 Arnio, Arguono, οὐδ. ἄρ. νιφόξ.
 Aromatario, οὐδ. θρ. ἀρωματοπώλης.
 Aromaticozza, Aromaticista, Aromaticitate, Aromaticitate, οὐδ. θ. ἀρωματικότης τὸ εὐώδες, τὸ εὐοσμῶν.
 Aromatico, ca, ἐπ. ἀρωματικός, εὐώδης. || Uomo —, μετὰ ἄνθρωπος δούτοπος, σκυθρωπός. || Cosi —, ἀκανθώδεις τι κινδυνώδεις. || —, οὐδ. ἄρ. κρῆμα ἀρωμάτων.
 Aromatizzaro, ῥ. ἐν. ἀρωματίζω.
 Aroma, Aroma, οὐδ. θρ. ἀρωμα-χόρτον εὐώδες.
 Arre, arre, οὐδ. θ. μυστικὸν ἔργαζον, ἢ ἄπτη.
 Arraggiaro, ῥ. οὐδ. κρούω τὴν ἀρπην.
 Arraglio, οὐδ. ἄρ. κρούσις τῆς ἄρπης, κρούσις σκυτῶν.
 Arria, οὐδ. θ. τέρας μυθώδεις, ἢ ἄρπυια. || Γυνὴ φανθώδεις.
 Arriccare, ῥ. οὐδ. ἀναβρίχμαζι. || — col cervello, μελετῶ, σκέπτομαι.
 Arrisno, οὐδ. ἄρ. στρεπτός, στρόβιλος, ἄγκιστρον.
 Arra, οὐδ. θ. ἀρραβῶν, κ. κηφόρο. || Ti voglio dare un hacio per —, θέλω νὰ σοὶ δώσω φιλῆμα ὡς ἀρραβῶνα, ἐπέχρον.

Arrabattarsi, ῥ. ἀντ. ἀγωνίζομαι, κινεῖσθαι.
 Arrabbiamento, οὐδ. ἄρ. λύσσα, μανία.
 Arrabbiare, ῥ. οὐδ. ὀργίζομαι, μαινόμεναι, λυσσῶ. || — dalla fame, βουλιασθῶ, πρελαίνομαι ἀπὸ τῆν πείνων.
 Arrabbiamento, ἐπιθ. ὀργιλῶς, μανιωδῶς, λυσσῶδῶς.
 Arrabbiatello, ta, ἐπ. καὶ Arrabbiato, ta, ἐπ. λυσσώδης, κωνιώδης. || Ἰσχνός, κατεσκληπός.
 Arraffare, ῥ. οὐδ. ἀποσπῶ, ἀραιῶ τι διὰ τῆς βίας. || — ῥ. ἐν. δρόττω, ἀρπάζω, σπυράτω δι' ὄχθων ἢ τοι διὰ σιδηρίων ἀγκυρωτῶν.
 Arraffaro. Ὅρ. Arraffaro.
 Arraffare, ῥ. ἐν. ἔλκω, ἐπὶ ἔλκιδρον.
 Arrampicare, Arrampicarsi, ῥ. οὐδ. καὶ ἀντ. ἀναβρίχμαζι, εἰσθῶ, σέρομαι.
 Arrampignaro, Ὅρ. Arraffaro.
 Arrancare, ῥ. οὐδ. χωλαίνω, πρέχω χωλαίνων. || Διαπλέω, κοπηλατῶν κατεσκευασμένος.
 Arrancato, to, ἐπ. Voga —, κοπηλασία κατεσκευασμένη.
 Arrancidito, ta, ἐπ. παργός, πωλατός.
 Arrancollo, ῥ. ἐν. δένω σπυράτῃ, δεσμῶν. || ῥ. ἐν. σφαιρίκομαι.
 Arrangolare, ῥ. οὐδ. ὀργίζομαι, μαινόμεναι ἀνομοιωθῶ.

Arrangiato, ta, ἐπ. κωνιώδης, Ἐργώδης, ἐπίπικον.
 Arrantolato, ta, ἐπ. θραχνιασμένος, βραγχνώδης.
 Arrapinato, ta, ἐπ. ὀργίλος. || Ἐπαγλή; || Κομώδης.
 Arrappare. Ὅρ. Arraffaro.
 Arrapattare, οὐδ. ἄρ. triso, οὐδ. θ. ἀρπάζ, κλέπτης.
 Arrata, οὐδ. θ. Ὅρ. Arra.
 Arratore, ῥ. ἐν. κορίζω, φέρω ὄριζω τι. || Arratore, ῥ. ἀντὶ συμμορφῶμαι, στέργω. || — uno a noia, ἀρχομαι μισθῶν. || Arrarsella da uno ἢ ἀπὸ πλῶς Arrarsella, διαραστῶμαι ἀπὸ τινος πράγματος.
 Arratore, οὐδ. ἄρ. calrico, οὐδ. θ. κομιστής.
 Arratato, ῥ. ἐν. ἔφαρτω, κοσμάω.
 Arrata, οὐδ. ἄρ. ἀποσκευῆ, ἐπιπλα, κοσμήματα.
 Arrampaglio, οὐδ. ἄρ. προσπέλασις, ἐπιπλους.
 Arrambare, ῥ. ἐν. ἐφορῶ κατὰ πλοίου καδέτω.
 Arramantio, οὐδ. ἄρ. ἐξόχελοι.
 Arranare, ῥ. οὐδ. ἐξοκέλλω. || Παύω. || Διατάζω. || —, ῥ. ἐν. τρίβω διὰ τῆς ἀμμου.
 Arranato, ta, ἐπ. ἱεροκίλας.
 Arrandamento, οὐδ. ἄρ. μίσθωσις, ἐνοικίωσις.
 Arrandatore, οὐδ. ἄρ. μίσθωτής.
 Arrandersi, ῥ. ἀντ. παραδί-

δομαι, ὑπείκω· κάμπτομαι· συμ-
πράττω.

Arrondimento, ἑπ. διγ. εὐ-
γωγος, εὐκαμπτος·

Arrondimento, οὐσ. θ. εὐ-
καμπσία, εὐαγωγία.

Arrondevolente, ἐπίρ. εὐ-
κάμπτως, χειροῦλος·

Arrondibilita, Ὀρ. Arronde-
volenza.

Arrondimento, οὐσ. ἀρ. τα-
ράδισι· τὸ παραδίξιν ἐκτόν,
ὑποτάγη.

Arristamento, Ὀρ. Arristo.

Arristare, ῥι. ἐν. συλλαβί-
νω, φράττω. || — la lauda, προ-
τείνω λόγγην. || — ῥι. ἀντ. ἀπι-
σθωγῶδ, πάτω τοῦ βαδίζειν. ||
Ἀναπαύομαι.

Arristato, οὐσ. ἀρ. ὁ συλ-
λαβέων.

Arristo, οὐσ. ἀρ. προσωπική
κράττης, ἀλλήλῃσι· || Βραδύτης,
ἀναβλή.

Arristato, ἑπ. διγ. σαχη-
νευθεῖς.

Arristarsi, ῥι. ἀντ. ἐπισθωγί-
ρῶ, ἐπισθοδρομῶ· ἀναχωρῶ.

Arristato, ἑπ. διγ. ἐπισθω-
γικήσι, ὑστερήσει· || — οὐσ.
ἀρ. τὸ καθυστερητῶν.

Arristizio, ἑπ. διγ. καταπι-
ζόμενος. || Δαιμονεῖν, ὁ ὑπὸ τοῦ
Σταναῦ πιραζόμενος.

Arristato, ῥι. ἐν. σκιάζω,
ἐπεκίρω σκιάζ.

Arricchimento, οὐσ. ἀρ. πλου-
τιομάς.

Arricchire, ῥι. ἐν. πλουτίζω
τινά. || —, ῥι. ἀντ. καὶ οὐδ. πλου-
τῶ, γίνομαι πλούσιος.

Arricchimento, οὐσ. ἀρ. με-
γα· τρέφος, ἢ ὑπὸ φέδου φρω-
σις τῶν τριχῶν. || Οὐλκισι· τρι-
χῶν, βοστρογγίσι.

Arricchire, ῥι. οὐδ. καὶ ἐν,
βοστρογγίζω. || Arricarsi, ῥι.
ἀντ. ὀργίζομαι· ἔρθ: ὤμι.

Arricatura, οὐσ. θ. κενί-
αμα τσίχου.

Arricchimento, οὐσ. ἀρ.
βοστρογγίσι.

Arridare, ῥι. οὐδ. γαλιῶ, ἐνε-
σομαι, θορῶδ. || La fortuna ac-
cida alle nostre imprese, ἡ τό-
χη μᾶ· ὑπορείδω.

Arridare, ῥι. οὐδ. παίζω τοῦς
διπλοῦς· βύλου.

Arringante, ἑπ. διγ. ὁ δημη-
γορῶν.

Arringato, Ὀρ. Arringato.

Arricchimento, οὐσ. ἀρ. κίν-
δυνο· τόλημ.

Arricchente, ἑπ. διγ. ἐπι-
μησία, ῥιψοκίνδυνο.

Arricchire, ῥι. ἐν. ῥιψοκί-
νδυνο· δεικνύομαι. || —, ῥι. οὐδ.
καὶ ἀντ. τοῦλας.

Arricchimento, ἐπίρ. ῥι-
ψοκίνδυνο.

Arrichito, ἑπ. διγ. ῥιψο-
κίνδυνο· ἐπικίνδυνο· τόλημ-
σία.

Arrichire, ἑπ. διγ. πα-
ράδωλο· ῥιψοκίνδυνο.

Arricare, Ὀρ. Arrichire.

Arrisarsi, ῥι. ἀντ. ἐρίζω.
Arristarsi, ῥι. ἀντ. ῥιψοκί-
νδυνο.

Arrivamento, οὐσ. ἀρ. ἔλθω-
σι· προένοσι· || Βίσαργῶ
ἐμπορευμάτων.

Arrivato, ῥι. ἐν. πλησιάζω
πρὸς τὴν γῆν, πρὸς τὴν ὄχλην,
προσφιζώ. || — una cosa, φθά-
νω, λαμβάνω τι. || — ἡμῶ, προ-
εθίνω τινά καθ' ὅδον· συλλαμ-
βάνω τινά. || — la verità, μη-
νεγοῖσι, ἐνοῶ, ἐπίσταμαι, κα-
ταλαβέτω. || —, ῥι. οὐδ. προσ-
φιζομαι, ἀφινεύομαι· προβαί-
νω, προχωρῶ. || E arrivato all'
età di 30 anni, προέθῃ εἰς ἡ-
λικίαν 30 ἐτῶν. || — hanc, ἔχω
καλὴν ἔκθεσιν, ἐπιτυχῶν.

Arrivato, οὐσ. θ. καὶ
Arrivo, ἀρ. Ὀρ. Arrivamento.

Arrivato, ῥι. ἐν. ἐρυθροδα-
νῶ, βάφω μὲ ῥιζάρι.

Arrivato, ῥι. οὐδ. κατερῶ
τὴν ἡλιακτῆν. || Βαλάσσω τὰς
θισοῖ· τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
πύργου (εἰς τὸ ναυρίκιον)

Arrivato, ῥι. ἐν, τεμαχίζω,
κατακερατίζω.

Arrivato, οὐσ. ἀρ. προ-
πιεστότας.

Arrivato, ἑπ. προπετής· ἀ-
λαζῶν, ἀθάδης.

Arrivamento, ἐπίρ. προ-
πιετός, ἱταμάς.

Arrivato, ἑπ. διγ. ἱταμῶ-
τατος.

Arraganzia, οὐσ. θ. ἀλαζονεία,
ὑβρις, προπίετα.

Arragato, ῥι. οὐδ. Arragarsi,
ῥι. ἀντ. ἀνεπιουῶμαι, ἀπετερί-
ζομαι, οἰκιστοῦμαι.

Arragato, ῥι. ἐν. διευθετῶ,
προστίθωμι.

Arragamento, οὐσ. ἀρ. προσ-
θήκη.

Arragato, ῥι. οὐδ. στρατο-
λαγῶ.

Arramparsi, ῥι. ἀντ. μακρῶ-
νομαι, ἐκτρέπομαι.

Arrampato, ῥι. ἐν. σκαλίζω τὴν
γῆν.

Arrampicare, ῥι. οὐδ. κρη-
μιλοῦμαι, ἐπι τῆς οὐρῆς τοῦ
χείρου. || —, ῥι. ἀντ. εὐσπειροῦ-
μαι, εὐσπείρομαι, ἐπι δέξιαν
καὶ σκολιάν. || Συμπύσσομαι,
ἐπι φύλλον.

Arrampato, ῥι. ἐν. ἀρδίζω, ποτί-
ζω, ὑγραίνω.

Arrampato, οὐσ. ἀρ. ἐρυ-
θρῆσι· αἰσχύνω.

Arrampato, ῥι. οὐδ. ἐρυθρῶ, αἰ-
σχύνομαι.

Arrampato, ῥι. ἀντ. διαμάχο-
μαι. || Σπεύδω.

Arrampato, οὐσ. ἀρ. ὁ-
πησι· ἑγγύνημα.

Arrampato, ῥι. ἐν. ὀπῶ, τη-
γανίζω.

Arrampato, οὐσ. θ. Ὀρ. Ar-
rampamento.

Arrampato, οὐσ. ἀρ. ὀπῶν, κ.
ἡτῶν. || Faru un —, ἔκπαρδῶ

μα. || —, επίρ. ὀπτός, τηγα-
νιῶς.

Arroia, οὐσ. θ. καὶ
Arroia, οὐσ. ἀρ. προσθήκη,
ἐπιμετρὸν, ἐπαύξεισι.

Arroiamento, οὐσ. ἀρ. τρέχι-
σι, θήξει, ἀκόνισι.

Arroiane, ῥ. ἐν. ὄλην, τρο-
χίλιον. || Arruarsi, ῥ. ἀνι. ἀνη-
συχῶ. || Κινοῦμαι κολληειδῶς,
|| Καθαρίζω, σιλῶ.

Arrotalo, ια, ἐπ. προχισμέ-
νος· ἐπιλωμένος. || Canale lo-
rante —, ῥ. ἀρ. στικτός ἢ λευ-
κόστικτος.

Arrotatore, Arrotino, οὐσ.
ἀρ. ἀκονιτής. || Ιδωιολή.

Arrotolare, ῥ. ἐν. ἄλλω κυ-
λινδρῶνιῶς.

Arrovellare, ῥ. οὐδ. καὶ ται,
ῥ. ἀνι. παροργίζομαι, παραφέ-
ρομαι. || —, ῥ. ἐν. παροργίζω,
κρελίζω τινά.

Arrovellamento, επίρ. ἐμ-
μαυδῶς.

Arrovellato, ια, ἐπ. ἐμμανή-
μαιδῶς.

Arroventamento, οὐσ. ἀρ. πυ-
ράκτισι.

Arroventato, ῥ. ἐν. πυράκτῶ,
κοκκινῶ δια τοῦ πυρός.

Arrovesciamento, οὐσ. ἀρ.
Ζεῦρος, ἀνατροπή.

Arrovesciato, ῥ. ἐν. ἀνατρέ-
πω, κατατρέπω, καταρρημί-
ζω, κατασαφίζω.

Arrovesciamento, οὐσ. θ. Ὁρ-
Arrovesciamonto.

Arrovescio, επίρ. τὸ ἀνὰ τρι-
χον, κ. ἀντίστροφα.

Arrozate, Arrozite, ῥ. ἐν.
ἐκθῆναυσι. || —, ῥ. οὐδ. γίνε-
μαι ἀγραίκος, ἀπολίτευτος.

Arrubianato, ῥ. ἐν. χρομαί-
ζω τι ὡς ρουβίνον.

Aruffare, ῥ. ἐν. βέλλω τὴν
κόμην εἰς ἀταξίαν, λύω τὴν
κόμην. || Arruffarsi, ῥ. ἀνι.
τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι ἐπὶ τῆς
κόμης.

Aruffanato, ῥ. ἐν. μαστρω-
πέτω.

Aruffanato, ια, ἐπ. μαστρω-
πέσι.

Arugginire, ῥ. οὐδ. ἔξωδῶ,
κ. σκουριάζω.

Arugginare, ῥ. ἐν. κλυθαί-
νω, βάλω.

Arugginire, οὐσ. ἀρ. ἀκο-
νιτής, πλάνης, ψαλιδακονιτής.

Arugnato, ὄρ. Arrugato.

Arugniato, ὄρ. Arrugniato, ῥ.
οὐδ. τραχύνωμαι, σκληρύνωμαι.

Arugniato, ια, ἐπ. τραχύ-
νισις. || Pelle —, δέρμα τρα-
χυνθὲν ἐκ τοῦ ὕδατος.

Arsella, οὐσ. θ. μῦός, κ. μῦδι.

Arsenale, οὐσ. ἀρ. ναύστα-
θμος ὀπλοστάσιον.

Arsenico, οὐσ. ἀρ. ἀρσενικόν.

Artibilo, ἐπ. διγ. εὐρηστος,
εὐφλεκτος.

Artigliata, ῥ. ἐν. ἐπράνω εἰς
τὸν ἥλιον. ἢ Τηγανίζω.

Artiglio, ἐπ. ἡλιοκατῆ.

|| Ἐφηνμένος εἰς τὴν ἐσχάραν,
ἐπτός.

Artisano, οὐσ. θ. ἐμπροσημέ-
πυρκαϊά. || Καύσω ὑπερβολι-
κός. || Ἡ ὄρμη τοῦ παρακυ-
μοῦ. || Δίψα φλογερά.

Artso, σα, ἐπ. πυρποληθείς.

|| Πένθη, ἐνδοθή.

Arura, οὐσ. θ. καύσιμον. ||
'Εσχάρα ἔνδοθα.

Artiamento, επίρ. ἐντέχνως,
περινηνομηένως.

Artia, ια, ἐπ. στενός· σφιγ-
κτός. || Τεχνητός, πλαστός.

Artia, οὐσ. θ. τέχνη, βιομη-
χανία. || Τεχνητός, μαγεία· δο-
λιδής, τέχνασμα, ἀπάτη. Per-
— d' una cosa, επαγγέλλομαι
τι. || Per —, Con —, Ad —, ἐπίρ.
ἐπιτέτης, δολιοτρόπως, ἐκ προ-
θέσεως.

Artifatto, ια, ἐπ. τεχνητός.

Artificio, οὐσ. ἀρ. τεχνίτης,
ἐργάτης, βανουσουργός.

Artificio, Artificio, Ar-
tificio, οὐσ. ἀρ. ὑποκρ.
τοῦ Artificio, τεχνίτης, κακοτε-
χνίτης.

Artemisia, οὐσ. ἀρ. φυτὸν ἢ
ἀρτεμισία.

Artista, οὐσ. θ. ἀρτηρία.

Artista, ἐπ. διγ. ἀρτη-
ριακός.

Artologia, οὐσ. θ. ἀρτη-
ριολογία.

Artoroso, σα, ἐπ. ἀρτηριώδης.

Artoriata, οὐσ. θ. ἀρτη-
ριολογία φλεβοκαμία.

Artista, οὐσ. θ. ἀρτηρία.

Artista, σα, ἐπ. ἀρτηριακός. || —, οὐσ.
ἀρ. L' — del carcere, ἢ τοῦ
ἐγκραφίου κατασκευῆ.

Artista, οὐσ. θ. βιομηχανία.

Artista, σα, ἐπ. ἀρτηριακός,
βόρειος.

Artista, ἐπ. διγ. ὁ τῶν
ἀρθρων, ἀρθρικός. || —, οὐσ.
ἀρ. L' — del carcere, ἢ τοῦ
ἐγκραφίου κατασκευῆ.

Artista, ῥ. ἐν. σχηματίζω,
διαργανίζω, διασθῶ σῶμά τι.
|| — lo parole, προφῶσα σαφῶς,
ἐναρθρῶ τὰς λέξεις.

Artistamento, επίρ. διηρ-
θρωμένως, σαφῶς.

Artista, ια, ἐπ. διηρθρω-
μένος· σαφής.

Artistaione, οὐσ. θ. διηρ-
θρωσις, ἀρθρωσις. || Ἢ ἐναρθρῶς
φωνή.

Artista, οὐσ. ἀρ. Γραμ. ἀρ-
θρον. || Μέρος κεφαλίου. ||
Επιγνή, ὁ παρὰν χρόνος. —
della morte, ἢ τοῦ θανάτου
στιγμή. || Artista del corpo,
αἰ τοῦ σώματος κλειδιστής, τῆ
ἀρθρα.

Artista, ια, ἐπ. Gente —, εἰ
τεχνίται.

Artista, ἐπ. διγ. τεχνι-
τολήτος.

Artista, Artista, επίρ. τε-
χνητός, ἐντέχνως.

Artista, καὶ Artista,
ια. Ὁρ. Artista, || Νινωδῶ-
μένος, κίβδηλος.

Artificiofatione, οὐσ. θ. ζω-
γραφ. επιμέλεια, τέχνη.

Artificiofio, οὐσ. ἀρ. τέχνη,
βυζαντιανόν. || Τέχνοσασμ, δόλος,
πλάτη, πονηρία. || Μηχανή,
ὄργανόν τι.

Artificiofiamente, ἐπιβ. τε-
χνηέντως, παπονηραυμένως.

Artificiofiofo, Artificiofiofidade,
οὐσ. θ. τέχνη, δόλος, πανουργία.

Artificiofiofo, οὐσ. ἐπι. τεχνο-
πίητος. || Πικροῦργος, δόλιος,
κκοστροπος.

Artificiofiofo, "Op. Artificiofiofo.

Artificiofiofo, οὐσ. ἐπι. καὶ οὐσ.
ἀρ. τεχνίτης, ἐργάτης.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. δράττω διὰ
τῶν δυνάμων, ἀμάστω, κ. τουγ-
γυνίζω.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. χύτης
κανονίων.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. κυριβο-
λικόν.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. κυριβο-
λικός.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ἔνυξ, ἐνύ-
χιον ὑγιανόν.

Artificiofiofo, οὐσ. ἐπι. πολυῶνυξ.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ἐπιβρο-
μος, κ. κατάρτι τῆς πρόβουης.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. κλιτικέ-
της, ὁ ἐπιγγυλιόμενος τῆς
λευτερίουσ τέχνης.

Artificiofiofo, ἐπιβ. ἐντέ-
χνης.

Artificiofiofo, ἐπι. στυλός.

Artificiofiofo, οὐσ. ἐπι. ἀρθρι-
πία.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. νόσος,
ἀρθρίτις.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. διέρθρωσις,
ἀρθρίτις, οὐσ. ἀρ. ἰσθηκί-
πος, οἶονός.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν
οἰωνῶν ἐπιστήμη, ἰσθηκίτις.

Artificiofiofo, "Op. Ραντα-
τίτις.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ἰδιοτρο-
πία, ἰδιοβρῦθιτις.

Artificiofiofo, ἰα. ἐπι. ζωηφό, τολ-
μηρός.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. καπηλιόν, ||
Cύ; ἀνθρώπου. || Ἐρπύδιον τὸ ὀσ-
ρον.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ἄσβεστος,
Ascaride, οὐσ. ἀρ. σκώληξ
τῶν ἔντοσθίων, ἡ ἄσκαρις.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. πέλαιος,
Ascella, οὐσ. θ. μάχη, μα-
σχάλη.

Artificiofiofo, ἐπι. linen -
γραμμῆ ἀνιούσος.

Artificiofiofo, ἐπι. διγ. ἡ ἐ-
νιόν. || —, οὐσ. ἀρ. ὑπερβό-
|| Ὀμοσκοπιόν ἡ ἐκ τῶν δι-
τέρων μαγία. || —, πλ. οἰκί-
γανος, οἱ πρὸπάτορες.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. οἱ κρῖ-
γανος, οἱ π οἱ τος.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. ἀνίχτων
συμπουσῶμαι τίς πασῶν ποσῶ-
των. || Κουέρχουα ἐπὶ τῆς γῆ,
ἀπὸ βόλου.

Artificiofiofo, Ascensio, οὐσ.
ἀρ. ἡ ἀνάβασις.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. ἀνίχ-
των.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. χερσό-
μακρον.

Artificiofiofo, ἐπιβ. ἐρηός.

Artificiofiofo, "Op. Ascignag-
giue, ἢ Ἀναγβάσις.

Artificiofiofo, ἰα. ἐπι. ἐρηός, ἄ-

θιασι, ἔνοδος. || Ἰστρού ἀνα-
ταλή.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀνα-
βαίνων, ἀναβάτης.

Artificiofiofo, "Op. Sallia.

Artificiofiofo, "Op. Postema.

Artificiofiofo, οὐσ. ἐπι. ἀστυκός. ||
—, οὐσ. ἀρ. ὁ ἰσχυρός.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. λιουκαίνω,
λαίαινα τὸ ἔθλον.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. ὀφίημι,
ἀπὸ λῶν τινὰ τῆς κατηγορίας.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ἀριστον,
ἡ προῖνῃ τράπεζα.

Artificiofiofo, ἢ οὐσ. ἀριστῶ,
προγυμνί.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. Γεωμ. ἡ δια-
τετυμημένη.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. υδροπικία
τοῦ ὑπογαστρίου.

Artificiofiofo, οὐσ. ἐπι. ὁ πλάσμων
τῆς ὑδροπικίας.

Artificiofiofo, ἰα, ἐπι. ἀλλοδα-
πία, ἀλλότριος, ξένος.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. ἑρσα-
ελξ, ἐξ ὄτης.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. "Op.
Ascignagline. || Τὸ ἑρσάλειν.

Artificiofiofo, ἐπι. διγ. ὁ ἐξη-
ραίνων, ἐξηρατικός.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. στεγνόνω,
ἀπὸ στεγνῶν.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. χερσό-
μακρον.

Artificiofiofo, ἐπιβ. ἐρηός.

Artificiofiofo, "Op. Ascignag-
giue, ἢ Ἀναγβάσις.

Artificiofiofo, ἰα. ἐπι. ἐρηός, ἄ-

θιασι, ἔνοδος. || Ἰστρού ἀνα-
ταλή.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀνα-
βαίνων, ἀναβάτης.

Artificiofiofo, "Op. Sallia.

Artificiofiofo, "Op. Postema.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. ἀρῖνοιος. ||
Περὶ πελοῦ, νυκτοφυλάκη.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. λιουκαίνω,
λαίαινα τὸ ἔθλον.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. ὀφίημι,
ἀπὸ λῶν τινὰ τῆς κατηγορίας.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ἀριστον,
ἡ προῖνῃ τράπεζα.

Artificiofiofo, ἢ οὐσ. ἀριστῶ,
προγυμνί.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. Γεωμ. ἡ δια-
τετυμημένη.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. υδροπικία
τοῦ ὑπογαστρίου.

Artificiofiofo, οὐσ. ἐπι. ὁ πλάσμων
τῆς ὑδροπικίας.

Artificiofiofo, ἰα, ἐπι. ἀλλοδα-
πία, ἀλλότριος, ξένος.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. ἑρσα-
ελξ, ἐξ ὄτης.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. "Op.
Ascignagline. || Τὸ ἑρσάλειν.

Artificiofiofo, ἐπι. διγ. ὁ ἐξη-
ραίνων, ἐξηρατικός.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. στεγνόνω,
ἀπὸ στεγνῶν.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. χερσό-
μακρον.

Artificiofiofo, ἐπιβ. ἐρηός.

Artificiofiofo, "Op. Ascignag-
giue, ἢ Ἀναγβάσις.

Artificiofiofo, ἰα. ἐπι. ἐρηός, ἄ-

θιασι, ἔνοδος. || Ἰστρού ἀνα-
ταλή.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀνα-
βαίνων, ἀναβάτης.

Artificiofiofo, "Op. Sallia.

Artificiofiofo, "Op. Postema.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. ἀρῖνοιος. ||
Περὶ πελοῦ, νυκτοφυλάκη.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. λιουκαίνω,
λαίαινα τὸ ἔθλον.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. ὀφίημι,
ἀπὸ λῶν τινὰ τῆς κατηγορίας.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. ἀριστον,
ἡ προῖνῃ τράπεζα.

Artificiofiofo, ἢ οὐσ. ἀριστῶ,
προγυμνί.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. Γεωμ. ἡ δια-
τετυμημένη.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. υδροπικία
τοῦ ὑπογαστρίου.

Artificiofiofo, οὐσ. ἐπι. ὁ πλάσμων
τῆς ὑδροπικίας.

Artificiofiofo, ἰα, ἐπι. ἀλλοδα-
πία, ἀλλότριος, ξένος.

Artificiofiofo, οὐσ. θ. ἑρσα-
ελξ, ἐξ ὄτης.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. "Op.
Ascignagline. || Τὸ ἑρσάλειν.

Artificiofiofo, ἐπι. διγ. ὁ ἐξη-
ραίνων, ἐξηρατικός.

Artificiofiofo, ἢ ἐν. στεγνόνω,
ἀπὸ στεγνῶν.

Artificiofiofo, οὐσ. ἀρ. χερσό-
μακρον.

Artificiofiofo, ἐπιβ. ἐρηός.

Artificiofiofo, "Op. Ascignag-
giue, ἢ Ἀναγβάσις.

Artificiofiofo, ἰα. ἐπι. ἐρηός, ἄ-

Assisia, οὐσ. θ. ἀσφίξις.
 Assiatico, οἰκ. ἐπ. ἄσιανός, ἀσιανικός. || Silio—, λέξις συγχευμένη.
 Assio, οὐσ. ἀρ. ἄσιον, κατωφύγιον.
 Assina, οὐσ. θ. ἡ ὄνος.
 Assinaccio, οὐσ. ἀρ. ναυόρας, μωρός, ἄριστος.
 Assinaggine, οὐσ. θ. ναυόρατης, κτηνωδία, ἀγροικία.
 Assinajo, οὐσ. ἀρ. ὀνηλάτης.
 Assinaggiaro, ῥ. οὐδ. ὀγκώμαι ὡς ὄνος.
 Assinella, οὐσ. θ. ἡ πώλος ὄνου.
 Assinella, οὐσ. ἀρ. πώλος ὄνου, ὀνάριον.
 Assineria, οὐσ. θ. Ὀρ. Assinaggiane.
 Assinescomento, ἐπ. μωρός, ἡλιθίως, ἀγροίκως.
 Assinesco, οἰκ. ἐπ. καὶ
 Assinià, ἐπ. διγ. ἡλιθίως, σκαίως, ὀνόδη; ἀγροίκως.
 Assinito, να, ἐπ. ὄνος; κτηνωδής, σκαίως.
 Assinità, Assinitade, Assinitato. Ὀρ. Assinaggiane.
 Assino, οὐσ. ἀρ. ὄνος. || Mowès, ἀγροίκος; ἡλιθίως. || Basar J'—, τὰ πάνθ' ἑνα πᾶσαι, πικρὰ πάντων προσηλακίζονται. || — salvatico, ὄνομα.
 Assinajo, οὐσ. ἀρ. κακῆθης, ἀγροίκος.
 Assina, οὐσ. ἀρ. ἄσιμα, ὄνομα.

Assinatico, οἰκ. ἐπ. ἄσιμα-τικός.
 Assinosa, οἰκ. Ὀρ. Assinatico, Assolano, ῥ. ἐν. ἐρυσώ, ἀναπνέω. || Περιφρομαί.
 Assolo, οὐσ. ἀρ. ἀναπνέω, ἀνοή. || Ἀνάπνοαις, ἄνοις. || Καμδιοδόχη.
 Assolato, οὐσ. ἀρ. φυτὸν ὁ ἀσπάλθος.
 Assolato, οὐσ. ἀρ. φυτὸν, ὁ ἀσπάργγος.
 Assolatorio, οὐσ. θ. τραχὺτα στήθρα.
 Assollata, οὐσ. θ. φυτὸν ἡ ζήπουρις.
 Assoretto, τα, ἐπ. ὑπέρτατος.
 Assortura, ῥ. ἐν. βάλνω, βρέχω. — di sale, di zucchero, ecc. ἐπιπέσω, κουκίξω ἢ ἴπλω ἐπάνω ἔλας, ζάχην κτλ.
 Assortire, οὐσ. θ. βάνω, πίνωμα.
 Assortire, οὐσ. ἀρ. ὁ βάλνω.
 Assortita, Assortitudine. Ὀρ. Assortita.
 Assortire, Ὀρ. Assortire.
 Assortimento, οὐσ. ἀρ. πικρὰ βανέθρον.
 Assortibile, ἐπ. διγ. ἀνοσημῆτος, ἐπιφανής; ἐπίσημος.
 Assortimento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Assortimento.
 Assortante, ἐπ. ὁ ἀναμύρω, προσδοκῶν. || Θεατής; παρὸν ἐντυγχάνων.

Asportare, ῥ. ἐν. ἀναμύρω, προσδοκῶ. || — il tempo, διασκέδάζω, περῶ τὸν καιρὸν. || — a gloria, περιμένω με ἀνυπομονήσαν. || Ἀνήκω, ἀμύρω. || L'—, οὐσ. ἀρ. ἡ προσδοκία.
 Asportatissimo, να, ἐπ. πωλύεπιτος.
 Asportativa, οὐσ. θ. ἐλπίς; προσδοκία.
 Asportatore, οὐσ. ἀρ. Asportatore, οὐσ. θ. ὁ προσδοκῶν. || Θεατής.
 Asportazione, οὐσ. θ. προσδοκία.
 Aspetto, οὐσ. ἀρ. ἀναβολή, βραδύτης. || Ὀψία, πρόσωπον. || Θέα; βλέμμα. || Nel primo —, ἐπὶ. οὐδὲ; ἐξ ἀρχῆς, ἐκ πρώτης ὄψεως.
 Aspidò Aspidò, οὐσ. ἀρ. ἀσπίς, εἶδος ὄψεως.
 Aspirante, ἐπ. διγ. ὁ ὀρηκῶν, ἐπιθυμῶν τι, μνηστήρ. || Tromba—, σίφων, ἀνάλια.
 Aspirare, ῥ. οὐδ. ποθεῖ, ἐπιμαί.
 Aspiratamente, ἐπιφ. θαύτως, φρυγυκῶς.
 Aspirativo, να. ἐπ. φρυγοπροφύρετος, θαύτως.
 Aspirato, τα, ἐπ. θαυμάσιος; ὁ διὰ τοῦ φρυγγος προφερόμενος.
 Aspirazione, οὐσ. θ. εἰσπνοή, θεούτης; προφοράς.
 Aspro, Naspro, οὐσ. ἀρ. κτηστήρ.

Asportabile, ἐπ. διγ. φρυγυκός, μεταφύρετος, μετακινήτος.
 Asportare, ῥ. ἐν. μεταφέρειν. || Ἐξάγω.
 Aspramento, ἐπιφ. τραχέως; σκληρῶς. || Combattere —, μάχομαι ἰσχυρονομήτως. || Vitere —, ῥὸ ὀσπρηῶς, λιτώς.
 Aspraggiamento, οὐσ. ἀρ. παρόξυνσις.
 Aspraggianito, ἐπ. διγ. παρόξυνσις, ἐρεθιστικός.
 Aspraggino, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ἐρεθίζω, κακίζω.
 Asprito, τα, ἐπ. ὑπέρτατος.
 Asprizza, οὐσ. θ. τραχύτης, σκληρότης, εὐστηρότης. || Συμφορὰ. || Ἐνόχλησις.
 Asprigione, να, ἐπ. ὀλιγονόητος; ὑπέκτος.
 Asprita, Aspritudine. Ὀρ. Asprizza.
 Asprito, να, ἐπ. στυγῶς; ὀδύς, θαλάσσιος. || Ἀσπρηδός, ὀδύσιος. ἀγροίκος. || L'ingua —, γλώσσα στυγρική, θεικτική.
 Assassiano, ἐπ. διγ. τοξωτικός. || Διηκτικός; ἐγκυκτικός.
 Assassianesimo, οὐσ. ἀρ. γένος; δοκιμασία τῶν ποτῶν, κρυμμάτων, κτλ.
 Assassiano, ῥ. ἐν. γένος; δοκιμάζω. || Ἐγκρίνω, ἀποδοχομαι. || — l'ora, δοκιμάζω τὸν χρυσόν.
 Assassianità, οὐσ. θ. καὶ
 Assassio, οὐσ. ἀρ. δοκιμασία, δοκίμιον.

Assai, επίθ. και οίς, πλῆθς, πολλοί, μέγας αριθμός. || —, επίρ. πολύ, ἀρκούντες ἄβυσσος. || — riu, πολύ πλέον, περισσότερο. || — por, ἰσχυρότερον, λίαν ἰσχυρῶς, λίαν πρῶς. Uomo d' —, ἐκζητικώτατος, δραστήριος. || — huoso, λίαν καλῶς.

Assassimatio, οὖς. ἀρ. προσβολή, ἐφοδος.

Assassire, ῥ. ἐν. ἐφορμῶ, προσβάλλω κτυπῶ.

Assassita, οὖς. θ. Ὀρ. Assassimazione, οὖς. ἀρ. ἄρχιον χειρῶν ἄβυσσος, προσχειρῶν, ἀπολλύς.

Assassitante, ἐπ. διγ. ὁ ἐφορμῶ.

Assassire, Ὀρ. Assassire, καὶ τὴ παρὰ γωνίαν.

Assassire, οὖς. ἀρ. ἐφοδος, προσβολή.

Assassimato, ῥ. ἐν. ἐκκυ, κρίζω διὰ τῶν ἔδοντων.

Assassino, οὖς. ἀρ. δῆγμα, κὶ δάγμα.

Assassire, ῥ. ἐν. γνωστοποιεῖν.

Assassimamento, Ὀρ. Assassimamento, Ὀρ. Assassimato, ῥ. ἐν. γαῖσμαι, δοκιμάζω. || Ἀκροάζονται προσεκτικῶς τε καὶ ἀσμένως.

Assassimazione, οὖς. θ. τὸ γαῖσθαι, δοκιμῆ.

Assassimamento, οὖς. ἀρ. δολοφονία.

Assassinato, ῥ. ἐν. δολοφονία.

Assassinatura, οὖς. θ. Ὀρ. Assassimato.

Assassino, οὖς. ἀρ. δολοφονός, ληστής. || Uchi —, ἐπίθ. ὀφθαλμοί φονικοί.

Assazione, οὖς. θ. Χημ. ἀποφύλα, διάφοροι.

Assa, οὖς. θ. σανίς, σανίδιον.

Assa, οὖς. || Νόμισμα βυζαντινόν, τὸ ἄσάριον.

Assicare, ῥ. ἐν. ἀφανίζω. || — ai, ῥ. ἐν. ἐξηλίνωμαι.

Assicandare, ῥ. ἐν. σονεργῶ.

Assidore, ῥ. οὖς. παρασθῆμαι, συγκαθῆμαι.

Assidere, ῥ. ἀντ. κάθημαι.

Assidamento, Ὀρ. Assidito, οὖς. πλ. ἢ ἄσσιον, ὁ πολιτορχηταί.

Assidire, ῥ. ἐν. πολιτορχῶ, ἀποκλειῶ.

Assidimento, οὖς. ἀρ. πολιτορχηταί.

Assidito, οὖς. ἀρ. πολιτορχία, ἀποκλεισμός. Vnter una cosa per —, θίλω τι ἐξ ἅπαντος.

Assidibile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδεκτικός ἐρισμαῦ ἢ καὶ κρηθόσεως.

Assidimento, οὖς. ἀρ. κλητεύσεις. || Ἠλις, προσδοκία. | Ἠρόδοτος, εἰσέδημα. || Far — su . . . Ἠλιζώ εις . . .

Assidire, ῥ. ἐν. κλητεύω. || Προσέτω, ὀρίζω. — | Ἰσορ, ὁ

tempo, τὸν τόπον, τὸν χρόνον.

Assognatamente, ἐπίρ. μετὰ φειδῶς. || Φητῶς, ὁμιστικῶς.

Assognatezza, οὖς. θ. φειδῶ, οἰκονομία.

Assognato, ἰα, ἐπ. κλητεύσει. || Φειδῶδες, οἰκονομίας. || Uscio —, δαπάναι ἀριστέναι, μετριάθεισαι.

Assognazione, οὖς. θ. καὶ Assogno, οὖς. ἀρ. Ὀρ. Assognamento.

Assognare, Ὀρ. Esognare.

Assogliare, ῥ. ἐν. ἀφροῦμαι.

Assombia, οὖς. θ. συνέλευσις.

Assombrarla, οὖς. θ. καὶ Assombramento, οὖς. ἀρ. μάχη, ἀγκυρωσις δύο στρατῶν.

Assombrare, ῥ. ἐν. κενεῖται, διευθεῖται, ρυθμιζοῦται, συλλέγω. || Περιμετρίω. || —, ῥ. οὖς. καὶ Assombrarsi, ῥ. ἐν. συναθροῖσμαι, παρατείνωμαι εἰς μάχην. || Συζευγῶμαι σαρκακῶς.

Assombrato, ῥ. ἐν. εἰδῶ, πειθῶ, πληρῆφρον, νοθεῖω.

Assombramento, ἐπίρ. ἐμφρονῶς, σφωδ.

Assombrare, οὖς. θ. ἐχέφρον, ἠφρόνη.

Assombrato, ἰα, ἐπ. ἐχέφρων, συντός.

Assombrato, οὖς. θ. καὶ Assombramento, Assonso, καὶ Assonto, οὖς. ἀρ. συγκατάθεσις, συναίνεσις.

Assombramento, οὖς. ἀρ. ἀπροσβία.

Assombrare, ῥ. ἐν. ἀπομαρτυρῶ, ἐκτρέπω. || Assombrarsi, ῥ. ἐν. ἐκτρέπομαι, ἀπέρχομαι, ἀπονηθῶ, ἀπίδημι. || Καθῆμαι.

Assonto, ἐπ. διγ. ἀπών.

Assontivo, ῥ. ἐν. ἀπέργω, ἐνδίδω. —, ῥ. ἐν. ἀποδίδωμαι, ἐπιτρέπω, ἐπιδοκιμάζω.

Assontito, ἰα, ἐπ. ὁ στίβος, ἐνδοῦ, συγκαταθεσίς. || Ἐπιδοῦ, φρονιτικός. || Essere, stato —, προσυλλάττωμαι, προσυλλέγω.

Assontito, Assontito, οὖς. θ. ἀπορῆξις.

Assontito, οὖς. ἀρ. φυτό, ἢ ἀφύοντο. || Τὸ πικρῶ.

Assontirsi, ῥ. ἐν. ἐφίξι γίνεσθαι, κὶ β. ἀδύξει.

Assontire, οὖς. θ. σανίδιον, σάνις ἐπ' ἧς ἀναπαύονται αἱ περσιταί.

Assontire, ῥ. ἐν. ποιῶ τε γαλήνην, σαφῆ, σαφηνίζω.

Assontire, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδοκῶν, ἐπιδοκωτικός.

Assontire, ῥ. ἐν. διαβιβάζω, κατεφάσσω.

Assontire, ῥ. ἐν. φέρτω τὸν δρόμ. v. || Assontire, ῥ. ἐν. ἐγκλείσμαι, ἐγκλεισθῆναι σου.

Assontire, ῥ. ἐν. σφίγγω.

Assontire, οὖς. ἀρ. ὑπερσπιστής.

Asseritorio, τία, ἑπ. διαβεβαιωτικός.

Asserzione, οὐσ. θ. διαβεβαίωσις.

Assessore, οὐσ. ἄρ. πάρεδρος. Assessore, ῥ. ἑν. διευθετῶ, σταθμίζω κατὰ τὸ μέτρον. || —, ῥ. οὐδ. συμφωνῶ, συμβιβάζομαι, ἰσαριθμοῦμαι.

Assiatro, ῥ. ἑν. προσηνὸς διψῶν πόθον τινὰ διεγείρω.

Assielato, τία, ἑπ. διψαλέος. Asselire, ὄρ. Asseluro.

Assellamento, οὐσ. ἄρ. διευτρίσις.

Assellare, ῥ. ἑν. εὐτρεπίζω, διευθετῶ. || Εὐνοῦργίζω. || Assellarsi, ῥ. ἀντ. καθήμαι.

Assellato, τία, ἑπ. καθήμενος, εὐτρεπτός.

Assellatore, οὐσ. ἄρ. διευθετῶν, κοσμητῶν. || Αἰρεσιώτης, ὀπαδός.

Assellatura, οὐσ. θ. τὸ πρέπον· εὐθύτης. || Κάλλος, σκολιότης.

Assellatura, κα, ἑπ. καθήρως, εὐσπεκής· ἑστολις, ἔνος, φιλόσοφος.

Assello, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Assellamento.

Asserare, ῥ. οὐδ. πτήγνυμαι, πικνεύομαι. || Ὁρέγομαι, ἐπιποθῶ ἐσθῆρα φηγνόν τι.

Asseramento, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Asseranza.

Asseramentante, ἐπίρ. εὐθεπτικός.

Asseranza, οὐσ. θ. διαβεβαίωσις, ἐπικύρωσις.

Asserare, ῥ. ἑν. βιβαῖω· διαμυρτίζομαι.

Asserantivo, νο, ἑπ. καταφτικός.

Asserantione, οὐσ. θ. ὄρ. Asseranza.

Assicella, οὐσ. θ. σάνις διαρελίου, κ. δοῦγα.

Assicella, οὐσ. ἄρ. μικρὸς οἰρέφιλξ, στροφιγγών.

Assicuramento, οὐσ. ἄρ. και Assicuranza, οὐσ. θ. διαβεβαίωσις· τόλμη.

Assicurare, ῥ. ἑν. βεβαιῶ, ἐγγυῶμαι. || Προκυλάτω ἀπὸ κινδύ. οὐ. || — la vela, Ναυτ. σπυρῆλω τὰ ἱστία. || — la nave, ἔξασφαλίζω τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ.

Assicurato, οὐσ. ἄρ. ἀσφαλτοῦς.

Assicuratore, οὐσ. ἄρ. ἀσφαλτοῦς.

Assicurazione, οὐσ. θ. βεβαιώσις, ἀσφάλεις.

Assidanza, οὐσ. θ. ἀντίληψις· παρουσία.

Assidanza, ῥ. οὐδ. ῥίγος.

Assiduosità, οὐσ. θ. ῥίγος. || Ψηφασίς.

Assiduo, ῥ. ἑν. πολιορκῶ.

Assiduosamente, ἐπίρ. ἐνδελεχῶς, ἐπιμύνας.

Assiduità, Assiduitate, Assiduitate, οὐσ. θ. ἐνδελεχεια, ἐνασχόλησις διηρηκής.

Assiduo, δια, ἑπ. ἐνδελεχής.

Assidue, ἐπίρ. ὁμοῦ.

Assierare, ῥ. ἑν. περιφράττω.

Assierato, τία, ἑπ. περιπεφραγμένος, ἔγκλειστος.

Assiare, ῥ. οὐδ. μαίνομαι, ὀργίζομαι.

Assimilare, ῥ. ἑν. ἀντιγράφω, μιμνήσκω.

Assimilazione, οὐσ. θ. ἀφομοίωσις.

Assimilato, τία, ἑπ. και οὐσ. ἄρ. ἀφομοιωτός.

Assioma, Assioma, οὐσ. ἄρ. ἀξιωμα, ἀπόφθεγμα, γνωμικόν.

Assia, οὐσ. θ. ἑμβλημα, σύνθημα.

Assio, σα, ἑπ. καθήνους.

Assisione, οὐσ. ἄρ. ἐπιθετός.

Assisenza, οὐσ. θ. ἀντίληψις, βοήθεια.

Assistere, ῥ. οὐδ. βοηθῶ, πάρεμι.

Assistore, οὐσ. ἄρ. βοηθός.

Assito, οὐσ. ἄρ. διάφραγμα, τουργα, τασμὶς.

Assio, οὐσ. ἄρ. μονὴς ἐπιχαρτίου ἢ κύβου, κ. ἕσσις.

Assisamento, οὐσ. ἄρ. ζῶων συντεροφίω· παραχώρησις ἢ ἐκμισθωσις.

Assiare, ῥ. οὐδ. παραχωρῶ ζῶα ἑταιρικῶς ἢ ἐκμισθῶ αὐτά. || —, ῥ. ἑν. συνοδεύω.

Assisazione, οὐσ. θ. συνάδια, κηδεία. || Κοινωνία, ἑταιρεία.

Assodamento, οὐσ. ἄρ. στεφάνη, ἐστράτευμα.

Assodare, ῥ. ἑν. στερεῶ. || Ἐπικυρῶ, ἔξασφαλίζω.

Assoggetiare, ῥ. ἑν. ὑποτάττω.

Assoggettimento, οὐσ. ἄρ. καθυπόταξις.

Assolatio, τία, ἑπ. μεσημερινός.

Assolato, τία, ἑπ. ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἥλιον, ἡλιοκύνετος.

Assolare, ῥ. ἑν. ἀποτρίβω.

Assolcato, τία, ἑπ. ἡρτηρωμένος.

Assolamento, οὐσ. ἄρ. στρατολογία.

Assolatore, ῥ. ἑν. στρατολόγος.

Assolatamente, ἐπίρ. καθ' ὅλην πληρίαν, ἔπεν ἀπαρίστως.

Assoluto, τία, ἑπ. ἀπλύτος· ἀθωωθεὶς, ἐλευθερός. || —, ἐπίρ. βεβαίως, ἀνελλιπῶς.

Assolutorio, τία, ἑπ. συγχωρητικός.

Assolutione, οὐσ. θ. ἀπλύσις, συγχώρησις.

Assoluto, ῥ. ἑν. ἀπλύτος, συγχωρῶν, ἀφιημὶ, κηρύττω ἀθώον.

Assomare, ῥ. ἑν. φερῶν.

Assomigliazione, οὐσ. θ. και Assomigliamento, οὐσ. ἄρ. ὁμοιότης, τὸ ὁμοιόμορφον.

Assomigliante, ἑπ. διγ. ὁμοῦς.

Assomiglianza, οὐσ. θ. ὄρ. Assomigliamento.

Assomigliare, ῥ. οὐδ. ἠμιόφως. || —, ῥ. ἑν. παραβάλλω.

Assonimara, ρ. έν. τελειώ, τελειοποιώ.

Assonimato, έπ. διγ. συνήχων, έναρμόνιος.

Assonimato, ουσ. θ. συνήχων, έναρμόνια.

Assonimato, ουσ. άρ. ύπνος, κέρωςις.

Assonimato, ρ. έν. άποκοιμίζω, καρδ. || —σι, ρ. έντ. άποκοιμίζομαι, καρδίζομαι.

Assorito, έπ. άποκωκυρωμένος.

Assorbente, έπ. διγ. άπορροφών.

Assorbente, Assorbire, ρ. έν. άπορροφώ, καταπίνω.

Assorbimento, ουσ. άρ. άπορρόφησις.

Assorbilo, "Op. Assorto, Assorbimento, ουσ. άρ. άπορροφών, σπιρροφήτης.

Assordamento, ουσ. άρ. ζέλη.

Assordato, Assordire, ρ. έν. έκχωρύνω.

Assordimento, ουσ. άρ. ή δια τών κλήρων, έκλογή, κλήρωσις. || Συνταξολογία, συγκρότημα πραγματων ήμοων.

Assortire, ρ. έν. συναρμίζω, κληρώ.

Assorto, Assorbilo, έπ. άπορροφητής.

Assortimento, ουσ. άρ. εκλείπουναι, λειπαναι, άκρα έπιτήδευσις, τελειοποίησης.

Assortimento, ουσ. άρ. λιπώνω,

ισχναινω, διύλιζω. || Φορτίζω, άναγκασω τδ πνεύμα.

Assortimento, να, έπ. έλαφρονιζός.

Assortimento, ουσ. άρ. κωμωδικός.

Assortimento, ουσ. θ. "Op. Assortimento.

Assortire, ρ. έντ. ρυπαύει και άρχημιζώ.

Assuetare, ρ. έν. προςθίζω τινά εις τι. || Assuetarsi, ρ. έντ. έθίζομαι.

Assuetato, Assuetato, έπ. έθισμένος.

Assuetazione, Assuetudine, ουσ. θ. έθος, έθις.

Assuetato, "Op. Assuetato, Assuetare, ρ. έν. υπιτάτω, υποβάλλω.

Assuetato, έπ. διγ. έπιχειρηματίας, έργολάβος.

Assumere, ρ. έν. έπιχειρώ, έργολάβω. τι. || Ηρπάγω, προδίδω τινά εις άλλωα.

Assuntio, ουσ. άρ. βάρος, έπιχρησις, διαθεσιμιας, άπίθεισις. || —, έπ. έπιχειρησις, προδιδασθεις εις θείας.

Assunzione, ουσ. θ. άνύψωσις, προδιδασθεις. || Αί μεταστάσεις τής Πανηγυρις.

Assunzione, έπιβ. άτόπως, παραλόγως.

Assurdità, ουσ. θ. άνοησία, παραλογισμός.

Assurdo, άπ. άνοησις, παραλόγος.

Assurdo, άπ. άνοησις, παραλόγος.

Assurdo, άπ. άνοησις, παραλόγος.

Asta, Astio, ουσ. θ. βέβδος, κηδή, κ. χειρούλι.

Astado, ουσ. άρ. άστακός.

Astallamento, ουσ. άρ. διατριβή, διακωνή.

Astallarsi, ρ. έντ. έγκοιμίζομαι.

Astante, έπ. διγ. παρών. || —, ουσ. άρ. και θ. τοσοφλάς, υσοσόςμος.

Astata, ουσ. θ. λόγχις.

Astato, έπ. λογχοφόρος.

Astato, ήπια, έπ. άνοησις, ούλου, έγκρατής.

Astato, ρ. έντ. έγκρατεύομαι, έπέχω.

Astato, έπ. διγ. άποσηκτικός.

Astato, ρ. έν. άποσηκώ, άποσηκός.

Astato, ουσ. άρ. άστέρσκοσις.

Astato, ουσ. άρ. άστέρσκοσις.

Astato, ουσ. θ. άπόσηκτικός.

Astato, να, έπ. άποσηκτικός.

Astato, ρ. έν. εθνώ, ζηλοτυπή.

Astato, ουσ. θ. λογχιδίων. || Αρμόδης.

Astato, ουσ. άρ. σφηκίσκος, τρυφάλις.

Astato, ουσ. άρ. λογχοφόρος.

Astato, έπ. διγ. νηφάλιος, έγκρατής.

Astato, Astato, ουσ. θ. έγκράτης, άποσηκτικός.

Astato, ουσ. άρ. φθόνος, ίσχυρογνωμοσύνη, μηηπύκλις. || Όργή, άποστροφή μεγάλη.

Astato, να, έπ. φθονερός.

Astato, ουσ. άρ. φθονών δ άσ πύκλις.

Astato, εολογιστής, ουσ. άρ. πλ. οι άγγελοι.

Astato, έπ. διγ. άφρημίνος, δ άποσηκτικός.

Astato, Astato, ρ. έν. άφρημίνος.

Astato, ουσ. άρ. Τεκτ. άσφαγός, και τδ ήμώσμων ήστων.

Astato, έπ. διγ. ότάν άφρων, άσφύκτις.

Astato, ουσ. θ. ήμώσμων, περιπασηκός.

Astato, έπ. άφρημίνος, τή άφρημίνος.

Astato, "Op. Astato, Astato, να, έπ. άφρημίνος.

Astato, έπ. άφρημίνος, ήμώσμων.

Astato, ουσ. θ. άφρημίνος.

Astato, έπ. άφρημίνος, ήμώσμων.

Astato, ουσ. θ. άφρημίνος.

Astato, έπ. άφρημίνος, ήμώσμων.

Astato, Astato, ρ. έν. άναγάζω, βιάζω.

Astato, έπ. διγ. στυπτικός, στυπτικός. || Ατμομάντιο, έπιχρήμα ήστων.

Astato, Astato, ουσ. θ. καταναγκαστής, δια-

νεια, πρὸς πατρός, δμαίμια. ||
 Δναλογία, συμφωνία.
 Attellare, ῥ. ἐν. παρτάτω
 στρατὸν εἰς μάχην.
 Attemparsi, ῥ. ἀντ. ἡλιμισ-
 μαί, γηράσκω.
 Attempatico, ια, ἐπ. γηρο-
 φανή; ὁ ἀρχίζων νά φωνηται
 γέρω.
 Attompato, ια, ἐπ. προδε-
 θηκός.
 Attompatico, ια, ἐπ. γ'ριον
 ἀλλὰ φωνηλατός, εὐρῆστο.
 Attomperato, ῥ. ἐν. συκαρ-
 σῶ, ἐλαττῶ τὴν δάμιν γλυ-
 κύνω μετριάζω τὸ σφοδρὸν. ||
 Καταπραίνω περιρρίζω, συζέ-
 λω. || —, ῥ. οὐδ. ἐκτελῶ τὴ
 διαταραχμένα. || —σι, ῥ. ἀντ.
 μετριάζωμαι, καταπραίνωμαι.
 Attendimento, οὐα, ἀρ. φρε-
 νηθαισι.
 Attendere, ῥ. οὐδ. Attendar-
 si, ῥ. ἀντ. στρατοπεδεύω, στρα-
 τοπεδύομαι.
 Attendente, ἐπ. διγ. ὁ περι-
 μένων.
 Attendere, ῥ. οὐδ. ἀσπλο-
 μαί, προσίγω, ἀφοσιῶμαι εἰς
 τι. || —nd aicuno, σνενηοῦμαι
 μετ' τινος. || —a fare, ἐξακο-
 λουθῶ, ποιῶ τι οὐκατασχεζω-
 ῶ. || —, ῥ. ἐν. περιμένω, πρ. οδα-
 κῶ. || —la promessa, φυλάττω
 τὴν ὑπόσχεσιν. || —il tempo,
 φράττωμαι τῆς εὐκαιρίας.
 Attendimento, οὐα, ἀρ. "Op.
 Attensione.

Attenditore, οὐα, ἀρ. πρσαι-
 κτικός. || — delle promesse, ὁ
 ἐκπληρῶν τὰς ὑποσχέσεις.
 Attenehrare, "Op. Oseurate.
 Attente, ἐπ. διγ. ἂ δολι-
 κων. || Οικαιοτάτος, οχτικτικ-
 τος. || Συγγενής.
 Attenezza, "Op. Appate-
 nonza.
 Attenero, ῥ. οὐδ. φυλάττω,
 ἐκπληρῶ τὸν λόγον μου. |
 Attenersi, ῥ. οντ. ἀκαλοῦθῶ,
 συμπερνούμι πρὸς τινα. ||
 Συγγενεύωμαι. || tale in' attie-
 na, ὁ δεῖκν συγγενεῖται με-
 τ' ἐσῶ. —di una cosa, ἀσπλο
 πράγματός τινος. || —a una cosa,
 πλησιάζω εἰς τι.
 Attetamento, ἐπιρ. προα-
 κτικῶς, ἐπιμελιῶς.
 Attentarsi, ῥ. ἀντ. τολῶ,
 εἶψ. κτ. θυνεύω.
 Attentato, οὐα, ἀρ. ἀλάτι-
 μα, ἐγγλήμα, πιεζωδῆ.
 Attentativo, ια, ἐπ. ἐπι-
 βουλεε.
 Attentivo, να, ἐπ. καί.
 Attento, ια, ἐπ. προσεκτικῶς,
 ἐπιμελῆς.
 Attento, οὐα, ἀρ. "Op. λι-
 τονίαε.
 Attenuate, ἐπ. διγ. ἱερ-
 ἰλαφροντικῶς.
 Attenuare, ῥ. ἐν. ἱλαρῶν
 ἐξασθεῖω.
 Attenuate, ια, ἐπ. λογικῶς
 ὀσχερας, κατασκήνωε.

Attenuazione, οὐα, θ. ἐλι-
 φροντας, μειωσις ἐγκλήματος.
 Attenzione, οὐα, θ. προσεχῆ,
 φροντίε.
 Attigera, ῥ. ἐν. βάλλω ε-
 πιθεῖν.
 Attigimento, οὐα, ἀρ. κα-
 τεδέραιε, καταστρ. φῆ.
 Attigere, ῥ. ἐν. κατεδεραι-
 ζω, καταστρέφω. || Αυτῶ, θλι-
 θῶ καταπλήττω. || — l'orgoglio,
 ταπεινῶ τὸν ὑψόν. || —gli oc-
 celi, κατηφιδῶ. || φωνῶ, κτα-
 θέλλω τινά. || Attigessi, ῥ. ἀντ.
 πίπτω πρηνῆς. | Τραγέζω.
 Attigatore, οὐα, ἀρ. δλε-
 τήρ, καταστρέφεις.
 Attigazione, οὐα, θ. καί.
 Attigimento, οὐα, ἀρ. φό-
 βος, τρόμος.
 Attigire, ῥ. ἐν. πρ. μέζω,
 ἐκασθίζω τινά. || —, ῥ. οὐδ. καί.
 Attigirsi, ῥ. ἀντ. τραγέζω αὐ-
 τὸς ἑῶν, καταπλήττομαι.
 Attigito, ια, ἐπ. κατάπλη-
 κτος, πιφωθισμένος.
 Attigare, ῥ. οὐδ. κ. θίστα-
 μαί τὸ τρίτον κερδίον.
 Attivo, "Op. Attensione.
 Attivamente, "Op. Attenta-
 niente.
 Attivo, να, ἐπ. προσεκτικῶς,
 προβλεπτικῶς. Εμφρον. || —,
 ἐπιρ. ἐνενα, διτ. (θ-ωρονμένου,
 λαμβανόμενου ὑπ' ὀθιν.)
 Attivocho, αὐθ. ἐπειδῆ.
 Attivo, οὐα, ἀρ. ἱλαρῶν,
 ὀσχερας, κατασκήνωε.
 Attigere, ῥ. ἐν. ὀμολογῶ,
 γίζω.

Attivocho. || —, ῥ. οὐδ. μαρτύ-
 ρομαι. Ne atteso il cielo, τὸν
 οὐθὸν μαρτύρομαι.
 Attivato, οὐα, ἀρ. πιστο-
 ποιητικῶν, μαρτυρία, ἀπέδειξε.
 Attivatore, οὐα, ἀρ. γάρτυρ.
 Attostazione, οὐα, θ. "Op.
 Attivato,
 Attivamento, ἐπιρ. ἄτικῶς.
 Attivato, ια, ἐπ. εὐρῆστος,
 ῥωμῶδες. || Μέγας.
 Attivismo, οὐα, ἀρ. ἑτικισμῶς.
 Attivo, να, ἐπ. αετικῶς καί
 μετα. γλαφυρός.
 Attivare, ῥ. ἐν. ἀνελῶ ὀ-
 θωρ. οὐδίζωμαι, κ. τραβῶ κισαί-
 || — l' intendimento d' un
 autore, κατανοῶ τὴν ἔννοιαν
 συγγραφέας. || — danari, κερ-
 δίζω γρήματα.
 Attivatojo, οὐα, ἀρ. κῆδος,
 κ. κούβος.
 Attivare, να, ἐπ. προσεχῆ,
 γαιουκῶς.
 Attivarsi, ῥ. ἀντ. στολίζω-
 μαί κάην ἐπιτεθευμένως.
 Attivatamente, ἐπιρ. λίαν
 καθάρως, ὑπερστυλιζόμενως.
 Attivazione, Attivatura, οὐα,
 θ. στολισμός, ἐπιτεθευμένος,
 κηρυχθέντος ὑπερῆλλουσα.
 Attivato, ια, ἐπ. κεκαλλω-
 κισμένος, ἐπιτεθευμένος.
 Attivo, ο. σ. ἀρ. στιγμῆ,
 βραχύτατος χρόνος.
 Attivenza, "Op. Attenezza.
 Attigere, ῥ. ἐν. φθάνω, γι-
 γίζω.

Attiraglio, οὐσ. ἀρ. σκευή
ὑποσκευή.
Attirare, ῥ. ἐν. ἔλκω, ἐφέλκω.
Attirare, ῥ. ἐν. συνηγορέω,
διώκω δίκην.
Attirazione, οὐσ. θ. ἀγόρευ-
σαι, συνηγορία.
Attirazione, οὐσ. θ. ἐπιτη-
δειότης, δεξιότης || Ζωγγ. θέ-
σις, στέσις.
Attiramento, ἐπίρ. δραστή-
ριος, ἐπιμελής || Γραμ. ἐνεργ-
γητικός.
Attività, οὐσ. θ. δραστηριό-
της, ἐπιμέλεια || Ύνεργεια.
Attivo, να, ἐπ. δραστήριος,
φιλόπονος || Verbo —, ῥήμα
ἐνεργητικόν.
Attivamento, οὐσ. ἀρ. συν-
δούλιμα. || Παράζυνος.
Attizante, ῥ. ἐν. συνδουλίζω,
|| Ὑραβίζω, παροτρύνω.
Attizazione, οὐσ. ἀρ. συνδου-
λιστήρ.
Atto, οὐσ. ἀρ. πράξις, ἐνέρ-
για. || Ἡ δικογραφία καὶ αὐτὴ
ἡ δίκη. || Meitero in —, ἐκτε-
λῶ. || —, τα, ἐπ. κατὰλληλος.
Attipato, τα, ἐπ. προσφύξ,
γεννημένος διὰ τι.
Attipato, τα, ἐπ. ἐπιστατικός,
ἐκτεπληγμένος.
Attipato, τα, ἐπ. πλήρης
ποντικῶν μούσῃ.
Attipato, ῥ. ἐν. περιστρέφω.
Attivigliare, ῥ. ἐν. περι-
πλέκω.
Attivigliamento, καὶ

Attorcimento, οὐσ. ἀρ. περι-
πλοκή, περισεροφή.
Attore, οὐσ. ἀρ. ὑποπαίς,
κωμικός. || Μισίτης.
Attoria, οὐσ. θ. διεξίρισις,
Attoriamonto, οὐσ. ἀρ. πε-
ρίβολος.
Attoriato, ῥ. ἐν. περιστοι-
χῶ, περισεργίζω. || Attori-
con benefizio, ἐπιδικασθεῖσα εὐε-
χεσία· τινέ || — con parole,
ἀπατῶ.
Attorio, ἐπίρ. περι, περίε ||
Andare —, περιπλανώμαι.
Attorigliare, ὄρ. Attorci-
gliare.
Attorio, τα, ἐπ. συστραπτός,
περικεπλάγηνος.
Attoscare, ῥ. ἐν. δηλητηριῶ,
κ. φαρμακῶν. || Θλίβω, λυπῶ.
Attoso, τα, ἐπ. ἀσπίς, ἐ-
τραπέλος, παιδαριώδης.
Attossamento, οὐσ. ἀρ. δη-
λητηρίασις.
Attossante, ἐπ. διγ. ὁ δη-
λητηριῶν.
Attossicare, ὄρ. Attoscare
Attossicare, οὐσ. ἀρ. δη-
λητηριαστές.
Attossicamento, οὐσ. θ. ὄρ.
Attossamento.
Attosante, ἐπ. διγ. ἐπάγω
γῶς, ἐρελκυστικός.
Attornamento, οὐσ. ἀρ. ἔλξ,
Attorquillare, ὄρ. Tor-
quillare.
Attorpare, ῥ. εὐθ. συναρ-
ψαμί, συστήλλομαι, ἐπι-γύ-

μιῶν. || —, ῥ. ἐν. ἀπατῶ· φθαι-
ρω. || Συλλαμβάνω τινά ἐπ' αὐ-
τοῦ ῥοφ.
Attorpare, τα, ἐπ. ἀπατη-
μένος. || Cavallo —, ἵππος πά-
σχων κατὰ τὰς κνήμας.
Attorperia, οὐσ. θ. συστολή
νεύρων.
Attorre, ῥ. ἐν. ἔλκω, ἐφέλ-
κω. || — l'acqua, ὑγραίνομαι,
κ. νοτίζομαι. || Δολῶ· προσκα-
λῶ· γοητεύω.
Attorabile, ἐπ. διγ. χει-
ροῦθς. ὄρ. Torabile.
Attorativo, να, ἐπ. ἐλκυστι-
κός, δολαστικός.
Attoratto, τα, ἐπ. συνίσταμι-
μένος, συσταλμένος (ἐπὶ νεύ-
ρων).
Attratrice, οὐσ. θ. ἐλκυστι-
κή, δολαστική.
Attraversamento, ὄρ. Tra-
versamento.
Attraversare, ῥ. ἐν. διέρχο-
μαι, φράσσω, κλέω. || il dis-
corso, μεταφ. διακόπτω τὸν
λόγον.
Attraversare, οὐσ. ἀρ. διερ-
χόμενος, ἀντιτάτων.
Attraverso, Attrasso, ἐπίρ.
ἐξ, διὰ μέσου.
Attrazione, οὐσ. θ. ἔλξις,
ἐφέλξις. || Ἐπ' τῶν νεύρων συ-
στολή.
Attrazione, ῥ. ἐν. ἀρματόνω
πλοῖον.
Attrazzatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀρ-
ματόνων πλοῖον.

Attrazzo, Attrazzo, οὐσ. ἀρ.
ἐργαλείον. || Ἐξάρσις πλοῖου,
νεωσκευή.
Attribuimento, οὐσ. ἀρ. κα-
τηγορία.
Attribuire, ῥ. ἐν. ἀποδίδω,
ἀναφέρειν. || Attribuisi, ῥ. ἀντ.
οὐκαιοποιεῖμαι, σφαιρίζομαι.
Attributivo, να, ἐπ. ἀπνευ-
μητικός.
Attributo, οὐσ. ἀρ. κατηγο-
ρημα, προσόν. || —, τα ἐπ. κα-
τηγορούμενος.
Attrice, οὐσ. θ. ἡθοποιός,
ὑποκριτής.
Attristamento, οὐσ. ἀρ. θλί-
ψις, λύπη.
Attristante, ἐπ. διγ. ἀλγει-
νός, θλιβρός.
Attristare, ῥ. ἐν. θλίβω, λυ-
πῶ. || Attristarsi, ῥ. ἀντ. θλί-
βομαι, μελαγχολῶ.
Attristazione, οὐσ. θ. ὄρ.
Attristamento.
Attristire, ὄρ. Attristare.
Attriare, ὄρ. Triare.
Attrito, τα, ἐπ. καρδάρι-
σμένος. || Θεολογ. ὁ ἐν μετα-
νοίᾳ ὢν.
Attrizione, οὐσ. θ. μετάνοια,
συντριβὴ τῆς ψυχῆς.
Attrupato, τα, ἐπ. συνηθρο-
σμένος, συσσωρευμένος.
Attuale, ἐπ. διγ. παρών,
πραγματικός, ὄντων.
Attualità, -datis, -tato, οὐσ.
ῥ. τὸ ἔνεστος, τὸ παρὼν.

Attualmento, επίρ. ἔδη, πώ-
ρα, πραγματικῶς.
Attuare, β. ἐν. ποιῶ, πραγ-
ματικῶς.
Attivaria, οὐσ. ἀρ. γραφεῖς.
|| Συμβολαιογράφος.
Attivaria, οὐσ. ἀρ. πρῆξις
παιδικῆ, το παιδαγωγίαις.
Attivamento, οὐσ. ἀρ. ἐμ-
βόθιας.
Attivare, β. ἐν. βοῦθῶ, ἐν-
δύναμι. || Attivarsi, β. ἀνε. βο-
ύθωμαι εἰς τὸ ἔθελον. || — in-
viti nel vino, κτλ. ἐνδύναμις
γίνονται εἰς διακτώματα, εἰς
τὸν οἶνον, κτλ. ἀκόλληται το.
Attivatura, Attivazioni,
"Op. Attivamento.
Attivato, σα, ἐπ. ἐραστήριας,
ἐπιρρῶς.
Attivato, β. ἐν. κραβῶ, μὲ
πρόβω. || Attivarsi, β. ἀνε.
κραβῶμαι, καθησυχάζω.
Attivatore, Attivatore, οὐσ.
ἀρ. εἰρηνοποιός.
Attivato, β. ἐν. νοταριάζω,
ἐπιτάχια σιωπῆ.
Attivato, ἐπ. διγ. αὐθιχῆς,
παροχῆρας, ἀεργήτης.
Attivamento, ἐπίρ. παρα-
νόημα.
Attivato, οὐσ. θ. αὐθάδεια,
τοληρηία, τὸ ἄφοβον.
Attivato, Attivato, οὐσ. θ.
ἢ ἀνὰ. || Ἀπρῆσις, ἀπροσῆ-
ρσις. || Dare, ἀνὰ —, ἀνεμ-
βόμαι.
Attivato, β. ἐν. ἀνεμ-

Auditorato, οὐσ. ἀρ. ἀξιωμα-
τισηγητοῦ, παρθερία.
Auditare, οὐσ. ἀρ. πάρερις,
εἰσηγητής. || — di Rota, δικα-
στήριον ἐν Ρώμῃ.
Auditario, οὐσ. ἀρ. ἀφῆς.
ἐπίρ.
Auditario, rin, ἐπ. ἀνε-
στιχός.
Auditare, οὐσ. θ. τὸ ὕψιστον ἐπ-
μῆν ἀστέρος, τὸ ἀπόγειον.
Augallatore, οὐσ. ἀρ. ἐπίρ.
ὄψης.
Augallato, Augallato, οὐσ.
ἀρ. πτηνίδιον.
Augallo, οὐσ. ἀρ. πτηνὸν πτη-
νίδιον.
Augurare, β. ἐν. ἐντιμῶν ἐν-
χρῆδον.
Auguratura, οὐσ. θ. τομῆ ἑ-
νοχηδῶ, ἐπὶ δένδρῳ.
Augurabile, ἐπ. διγ.
ἐνδύχρητος, ὁ ἐπιδικτικῶς ἀ-
ξίσιος.
Augumentare, "Op. Augmen-
tare.
Augurate, ἐπ. διγ. εἰωνιστι-
κός.
Augurare, β. ἐν. εὐχόμεν,
οἰωνίζεσθαι.
Augurare, οὐσ. θ. αἰθῆς,
οὐσ. θ. "Op. Augure.
Augure, οὐσ. ἀρ. εἰωνιστι-
κός.
Augurio, οὐσ. ἀρ. εἰωνίς,
προμήνυμα. || Τόπος, συμβῆν.
Auguro, "Op. Auguro.
Augurata, σα, ἐπ. ἐπιτάχ-

μων. || Bene —, καλοῦ. Male
—, κακοῦ οἰωνοῦ.
Augustare, β. ἐν. ποιῶ τινι
ἐνδύχῃ.
Augusta, οὐσ. ἀρ. Ἀύγουστος,
τῆρας τῶν αὐτοκρατόρων. || —
to, ἐπ. αἰσαστός, ἱερός.
Aulia, θ. ἀνακτορῶν, αὐλή.
Aulico, σα, ἐπ. αὐλικός. ||
|| Il consiglio —, τὸ ἀδικῶν συλ-
βούλιον.
Aumentare, β. ἐν. αὐξάνω,
ἐπαυξάνω.
Aumentativo, να, ἐπ. αὐξη-
τικῶς, ἐπαυξητικῶς.
Aumentatore, οὐσ. ἀρ. -τριας,
οὐσ. θ. ὁ μεγεθύνων.
Aumentazione, οὐσ. θ. καὶ
Aumentato, οὐσ. ἀρ. αὐξήσις.
Aunare, "Op. Adunare.
Annunziare, β. ἐν. ἀρπάζω. ||
Annunciarsi, β. ἀνε. κἀφατο-
μαι, κωροῦμαι.
Aurea, οὐσ. θ. αὐρῆ, ζέφυρος.
Aurato, ia, ἐπ. χρυσοειδής,
ἐπιχρυσός.
Aurelia, οὐσ. θ. χρυσάλλε,
νόση.
Aureo, rca, ἐπ. χρυσοῦς,
ἕμπερος χρυσοῦ.
Aureo, οὐσ. θ. ἑβῆ, κόλλος
φωτῆς, ἐπὶ ἀγῶν.
Auricola, οὐσ. θ. κόλλος, πῆς
καρδίας.
Auricolare, ἐπ. διγ. αὐτή-
κτος. || La confessione —, ἐξο-
μολόγησις προφορικῆ (ἐν πνευ-
ματικῷ.)

Auriscopo, ἐπ. διγ. ξανθὸς
κομῆς.
Aurifero, ra, ἐπ. χρυσοῦχος.
Auriga, "Op. Cochliore-
Aurino, σα, ἐπ. κίχρυσωμέ-
νος, χρυσοχρῶς.
Auriscopia, οὐσ. ἀρ. μαν-
τεία, ἐπιστήμη τῶν ἱεροσοφῶν.
Aurizare, β. οὐβ. ὠτακου-
στῶ, κατασκοπῶ. || Μεταβαλλο-
μαι εἰς χρυσόν, χρυσοποιεῖμαι.
Aurea, οὐσ. ἀρ. χρυσοῦς, αἰθῆς
χρυσῶν.
Aurora, οὐσ. θ. αὐγή.
Aurora, β. ἐν. εὐχίω.
Auxiliare, ἐπ. διγ. βοηθη-
τικῶς.
Auxiliario, ria, ἐπ. ἐπικου-
ρικῶς, ἐπὶ στρατοῦ.
Auxiliato, οὐσ. ἀρ. βοηθός,
προστάτης.
Auxilio, οὐσ. ἀρ. βοήθεια,
συνδρομή.
Auro, σα, ἐπ. τολημηδῶς, αὐ-
θάδης.
Aurico, οὐσ. ἀρ. ὑπερασπι-
στικός, προστάτης.
Auriscopo, Auriscopo, οὐσ. ἀρ.
αἰωνός, προμήνυμα. || Βοήθεια,
προστασία. || Νόθος.
Austereamento, ἐπίρ. αὐστη-
ρός.
Austrofil, -tade -tate, οὐσ. θ.
δριμύτης, ἐξινότης. || Μετῶκός-
της. || Ἐκλήρωτης.
Austro, ra, ἐπ. αὐστηρός,
αὐτοσπρητός.
Australe, ἐπ. "Op. Austriaco.

Austriaco, να, ἐπ. νότιος.
 Ausito, οὐς. ἀρ. νότος.
 Autenticamente, ἐπίβ. αὐθεντικῶς· νομίμως· ἀξιόχρως.
 Autenticare, ῥ. ἐν. ἐπικυρῶ, ἐπισφραγίζω.
 Autenticazione, οὐς. θ. ἐπικύρωσις, ἐπισφραγίσις ἰγγραφοῦ.
 Autenticità, οὐς. θ. τὸ ἐπισημῶν, τὸ ἀξιόχρως.
 Autentico, οὐς, ἐπίβ. αὐθεντικός, ἐπίσημος.
 Avocelato, οὐς. ἀρ. αὐτοκέφαλος.
 Avogadro, φα, ἐπ. αὐτογράφος, ἰδιόχειρος, πρωτότυπος.
 Avotato, Avotato, οὐς. ἀρ. αὐτόματων.
 Avotismo, μα, ἐπ. αὐτόνομος.
 Avotista, οὐς. θ. αὐτοψία.
 Avotio, οὐς. ἀρ. σύγγραφεύς, ἐπιρρωτής. || Ἄτιος, ὁ ποιήσας τι.
 Avotismo, ἐπ. διγ. ἀξιόπιστος, ἀξιόχρως.
 Avotismo, ἐπίβ. ἐπιτακτικῶς, δεσποτικῶς.
 Avotista, οὐς. θ. ἀρχή, ἐξουσία, δύναμις. || Ἐπισήματος, τὸ ἀξιόχρως. || Χωρὶν συγγραφῆς, μαρτυρία, ἀπίδειξις.
 Avotismo, ἐπίβ. ἀρχικῶς, δεσποτικῶς.
 Avotista, ῥ. ἐν. ἐπιρρωτής. || —, ῥ. οὐδ. παρὰκτικός εἰμι.
 Avotico, οὐς. θ. γυνή συγγραφῆς.

Autunnale, ἐπ. διγ. φθινοπωρινός, ὁπωρινός.
 Autunno, οὐς. ἀρ. τὸ φθινόπωρον.
 Avuzzare, ῥ. ἐν. Ὀρ. Aguzzare, || Ἐραβίζω, διεγείρω τὴν ἐπιθυμίαν.
 Avvciamento, οὐς. ἀρ. ἐπιμέλεια, ταχότης.
 Avvciato, ἐπίβ. ταχέως.
 Avvso, ἐπίβ. νῦν, τώρα.
 Avanguardia, Ὀρ. Vanguardia.
 Avania, οὐς. θ. ἀρπαγή, ῥ. ὄρις, ἄδικον.
 Avantotto, οὐς. ἀρ. βλάξ, ἀπλοῦς. || Ἰχθύδιον.
 Avanti, Avante, ἐπίβ. πρὸ, ἐμπροσθεν, μᾶλλον. || Vouite, Ἰσοπαιγε —, μέμνημαί τινας. || Denticato —, πολλῆ; παιδεία; κήτοχός εἰμι, κλυταίριον ἔχω.
 Avantissimo, οὐς. θ. Ὀρ. Anticamera.
 Avantistò, σύνδ. πρὶν, νῦν.
 Avantiguardia, οὐς. θ. προφυλακή.
 Avanzamento, οὐς. ἀρ. προεργαγῆ πρόοδος.
 Avanzante, ἐπ. διγ. ὑπεβαίνων, περιστός, τὸ περιπλέων.
 Avanzato, ῥ. ἐν. ἀξίαν τὴν κακάστατον μου. || —, ῥ. οὐδ. προηγούμεαι. || Avanzati, ῥ. ἀντ. προσδεῶμαι.
 Avanzaticcio, οὐς. ἀρ. ὑπὸλοιπών.
 Avanzato, φα, ἐπ. προβεβηκώς.

Avanzatore, οὐς. ἀρ. προχωρόν, προκαταβάλλον.
 Avanzo, οὐς. ἀρ. ὑπόλοιπον, εἰσάχιον ὑψίσματος. || (ἀντὶ τοῦ εισαράματος,) κέρδος, πλεονέκτημα. || Ὁ) avanzo, ἐπίβ. ὑπὲρ τὸ εἶλον.
 Avaraccio, οὐς. ἀρ. γλιγορός.
 Avaramento, ἐπίβ. γλιγορως, ἀπλοῦτως, φειδωλῶς.
 Avarito, (ὕποκορ. τοῦ Avare), οὐς. ἀρ. μικρολόγος.
 Avaria, οὐς. θ. Ναυτ. ὀχλία.
 Avarizia, οὐς. θ. φελαργυρία.
 Avarizante, ῥ. οὐδ. φειδωλεύομαι.
 Avaro, γα, ἐπ. καὶ οὐς. φιλέργρος· γλιγορός· ὀικαρός· μικρολόγος. || Ὀλιγαρχία.
 Avaroso Ὀρ. Avvelanato.
 Avellano, οὐς. θ. λάκιμον, λεπτοκόρυν.
 Avellano, οὐς. ἀρ. δένδρον ἢ λεπτοκόρυν.
 Avello, οὐς. ἀρ. τάφος.
 Avana, οὐς. θ. ἑρμός, κ. ἑρμός.
 Avante, μετ. ὁ ἔχων.
 Avare, ῥ. ἐν. ἔχω, κέκτημαι. || Avaria con uno, (esser aditato), παροργίζομαι κατὰ τινος. || —, (Facilità), οὐς. ἀρ. ἡ περισουσία, ἡ ἀληρονμία.
 Averno, Ὀρ. Inferno.
 Aversione, οὐς. θ. ἐντιπάθεια, ἀπύθεια.
 Avessero, ῥ. ἐν. ἀποκρίτω.
 Avidamente, ἐπίβ. ἀπλόρως.

Avidità, -tade, -tate, Ἀτιδραζα, οὐς. θ. ἀπληστία.
 Avida, da, ἐπ. ἀπλόρως, ἀπληστος.
 Avito, fa, ἐπ. ποιητ. κληρονομικός.
 Avto, Ὀρ. Avolo.
 Avvocato, ῥ. ἐν. ἐπικαλοῦμαι ἑρσοβάλλω.
 Avvocato, οὐς. ἀρ. σύνδικος.
 Avvolo, οὐς. θ. τήθη, πρὸ μῆτος.
 Avvolo, οὐς. ἀρ. πίπτος.
 Avvolutore, Ὀρ. Avvolutore.
 Avvolutore, οὐς. ἀρ. ἐραξ.
 Avvotio, οὐς. ἀρ. ἐλεφαντίδους, τούρκ. φιλίτσι.
 Avvocolo, οὐς. ἀρ. ὀξιομητρικός.
 Avvollamento, οὐς. ἀρ. καιλότης, τὸ κριλόν.
 Avvullato, ῥ. ἐν. χαμηλῶ, καταβιάζω.
 Avvullamento, οὐς. ἀρ. ισχυρός, γενναϊότης.
 Avvullatore, ῥ. ἐν. ἐνισχύω. || —, ῥ. οὐδ. καὶ Avvullaristi, ῥ. ἀντ. ἐνισχύομαι, φωνουμαι.
 Avvullamento, οὐς. ἀρ. φλάξ, καύσις.
 Avvullato, ἐπ. διγ. κούων, φλίγων, διακαής.
 Avvullato, ῥ. οὐδ. φλίγομαι, κούων. || Τήνομαι ὑπὸ σφοδρῶ ἔρωτι. || —, ῥ. ἐν. φλίγων τινὲ ἑρωτικῶς.
 Avvantaggiato, ῥ. ἐν. ἰσχυρῶς.

Avvanlaggiato, τα, ἐπ. ὠφε-
ληθεῖς, ὁ πλέον τι λαθών. ||
'Εκλεκτός.
Avvanlaggiamento, κχι
Avvanlaggio, οὐς. ἀρ. ὠφελος.
Avvanlaggiosamente, ἐπίρ.
ἐπωελός.
Avvanlaggioso, σα, ἐπ. ἐπω-
φελός.
Avvanarsi, ῥ. ἀντ. καυθῶμαι.
Avvedersi, ῥ. ἀντ. ἐννοῶ
πραγμῶς.
Avvedevole, ἐπ. διγ. πρ-
βλεπτικός.
Avvedimento, οὐς. ἀρ. ὀρθή
κρίσις, τὸ προνοητικόν ἄγ-
χίνοντι.
Avvedutamente, ἐπίρ. προ-
βλεπτικῶς, προνοητικῶς.
Avveduto, τα, ἐπ. νοήμων,
ὀξύμωρος.
Avvegnachè, ἐπίρ. κχι
Avvegnaidichè, ἐπίρ. καίτοι.
|| 'Επιδή. || 'Ότε.
Avveviamento, ὄρ. Altos-
siciamento.
Avveviante, ῥ. ἐν. δηλητη-
ριῶ, κ. φαρμακῶν. || —, ῥ. οὐδ.
κολώνω, βυβαίνω, μιλῶ. ||
Φθίσω.
Avveviato, κχι Avveviato
τα, ἐπ. δηλητηριασμένος. || Ani-
mo —, ὁ λυσσών.
Avveviatore, οὐς. ἀρ. δη-
λητηριστής.
Avvevato, Avvevato, ἐπ.
διγ. εὐχαριε, εὐάρεστος, θελ-
κτικός, κομψός.

Avvenimento, ἐπ. κομ-
ψός, ἐπιχ.ρίτως.
Avvenimentozza, Avvenenza,
οὐς. θ. κάλλος, το εὐχαριε, κομ-
ψότης.
Avvenevole, ἐπ. διγ. ὁ πρέ-
πων.
Avvenegare, ῥ. οὐδ. εὐτοχῶ,
ἐπιδιδῶ.
Avvenimento, οὐς. ἀρ. συμ-
βῆν, περιστατικῶ. || "Ἐλευσις;
ἀριεῖς. || "Ρυή, ῥος.
Avvenire, ῥ. οὐδ. συμβαίνει,
συμπιπῶ. || ἄγνω, ἐπὶ συναλ-
λαγματικῶν. || ἄγνω, ὄμα,
ἐπέρχομαι. || Avvenirsi, ῥ.
ἀντ. συναπαντῶμαι, παρουσιάζομαι,
προπορεύομαι. || Ἀρμάζω,
προσάγω.
Avvenire, οὐς. ἀρ. τὸ μέλλω.
Avvenificio, εἰς, ἐπ. νέηλος.
Avvenimento, οὐς. ἀρ. ὀρηθ.
Avvenire, ῥ. ἐν. ῥίπτω, ἐ-
κοντίζω. || —, ῥ. οὐδ. ῥιζοῦμαι.
|| Avvenarsi, ῥ. ἀντ. ἐφρωῶ
κατὰ τινα. || Προσηλύτωμαι.
Avveniataggio, οὐς. θ. ἀ-
νοησία, ἀφροσύνη, τὸ κατὰ σπου-
σμένον.
Avveniatamente, ἐπίρ. ἀπε-
ρισκίπτως, ἀφρόνως.
Avveniatello, ἴα, ἐπ. ἀπερί-
σκεπτος, ἄφρων.
Avveniato, τα, ἐπ. ἀνόητος,
ἄφρων.
Avventizio, ζια, ἐπ. ἐπακτός,
νέηλος.

Avvenito, οὐς. ἀρ. ὀφείζω. ||
Συμβεβηκός, συμβῆν.
Avvenitore, οὐς. ἀρ. θαγών,
τυρῶν, μαυστερής.
Avvenitura, οὐς. θ. συμβῆν,
περιστατικόν. || Κίνδυνος. || Συμ-
φορά, τύχη, || ΑΠ —, ἐπίρ. τυ-
χαίως, βίβρακινδύνως.
Avvenituro, ῥ. ἐν. παρ-
τομόν τινα ποιῶ, εἰς κίνδυνον
ἐκβίω, ἐγκαταλείπω τινά εἰς
τὴν τύχη. || Καθίστημι τινα
εὐτοχῆ, εὐνοῶ.
Avvenutissi, ῥ. ἀντ. βίβρα-
κινδύνω, παρατομῶ.
Avvenutissimamente, ἐπίρ. εὐ-
τοχῶς, αἰσίως.
Avvenuturo, τα, Avven-
ituro, σα, ἐπ. τυχερός, εὐτο-
χῆς, εἰσίος.
Avvenuto, οὐς. ἀρ. ἐπι-
κόρως.
Avvegare, ῥ. ἐν. ἐξιλέγω.
Avvegatore, οὐς. ἀρ. ἀπο-
βιμπών.
Avvehiale, ἐπ. διγ. ἐπιρ-
βηματικός.
Avvebio, οὐς. ἀρ. ἐπιβόημα.
Avvediva, ῥ. ἐν. γλαῖζω.
Avveficario, ῥ. ἐν. ἐξιλέγ-
ω, θεβαιῶ. || Ἰσάζω, διευθετῶ.
Avvevamente, ἐπίρ. ἀτυχῶς,
δυστυχῶς.
Avvevario, Avvevata, οὐς.
ἄρ. ἀντίπαλος.
Avvevatio, ζια, ἐπ. ἐναν-
τίος, ἀντίθετος. || Βυθός, πο-
λῆμις. || Δαίμων.

Avvevativo, να, ἐπ. ἐπι-
τοματικός.
Avvegatore, οὐς. ἀρ. -ίτης,
οὐς. θ. ἀντίπαλος.
Avvevazione, οὐς. θ. ἐναν-
τίας, ἐναντιότης, ἐπιβόημα.
Avvevatore, ὄρ. Avvevatio.
Avvevato, ta, -taie, οὐς.
θ. ἀτυχῆ, συμφορῆ.
Avverso, σα, ἐπ. ἐναντίος,
πολύμνος.
Avverso, πρέθ. κατῶ, ἐπι-
κρῶ, ἀπίστων.
Avvescio, ἐπ. διγ. ἔμψω,
προνοητικῶς, προσφυλακτικῶς.
Avvescivamente, ἐπίρ. προ-
φυλακτικῶς.
Avvescizio, οὐς. θ. ἐπιμ-
μέλεια, προσοχῆ.
Avvescimento, οὐς. ἀρ. εἰς-
ποίησις, νοουθεσία.
Avvescite, ῥ. ἐν. εἰδοποιῶ,
πληραροῦμαι. || —, ῥ. οὐδ. προσέ-
χω, παρατρέπω, φυλάττωμαι.
Avvescitamente, ἐπίρ. προ-
σεκτικῶς.
Avvenito, τα, ἐπ. πληραρο-
ρηθεῖς. || Stato —, φυλάττωμαι.
Avvescimento, οὐς. ἀρ. εἰς,
συνθήκη.
Avveszto, ῥ. ἐν. ὀίζω.
Avviate, ῥ. ἐν. διευκολύνω
τι, προάγω, εὐδοῶ. || Avviato,
ῥ. ἀντ. πορεύομαι, προβαίνω,
καλῶς ἔχω.
Avviato, τα, ἐπ. προαχθεῖς.
|| Poltoga bu —, ἐργαστήριον
πολυζήτητον.

Avvantaggiato, *ια*, *ἐπ.* ὠφε-
ληθεὶς, ὁ πλέον τι λαβών. ||
'Εκλεκτός.
Avvantaggiamento, *καὶ*
Avvantaggio, *ὄσφ. ἀρ.* ὄφελος.
Avvantaggiosamente, *ἐπίρ.*
ἐπω. εὐλώς.
Avvantaggioso, *σα*, *ἐπ.* ἐπω-
φελής.
Avvantarsi, *ῥ.* ἀντ. καυχωμα-
Avvadersi, *ῥ.* ἀντ. ἐνισπώ-
πρωτηρῶ.
Avvabile, *ἐπ.* διγ. πρ-
βλεπτικός.
Avvedimento, *ὄσφ. ἀρ.* ὁρθή
κρίσις, τὸ προνοητικὸν ἄγ-
χίνοντα.
Avvedutamente, *ἐπίρ.* προ-
βλεπτικῶς, προνοητικῶς.
Avveduto, *ια*, *ἐπ.* νοήμων,
ἁξιόλογος.
Avvegnaché, *ἐπίρ.* καὶ
Avvegnaioché, *ἐπίρ.* καίτοι.
|| 'Επειδὴ. || 'Ὅτι.
Avvelenamento, "Ὁρ. Atto-
sifamento.
Avvelenare, *ῥ.* ἐν. δηλητη-
ρῶν, κ. φαρμακονῶν. || —, *ῥ.* εὐδ.
μολών, ζυπαίνω, μικίνω. ||
φθεῖρω.
Avvelenato, καὶ Avvenenato
ια, *ἐπ.* δηλητηρησμένος. || Ani-
mo—, ὁ λυσσῶν.
Avvelenatore, *ὄσφ. ἀρ.* δη-
λητηρῶστος.
Avvenante, Avvenente, *ἐπ.*
διγ. εὐχαρῆς, εὐάρεστος, θελ-
κτικός, κομψός.

Avvenenamento, *ἐπ.* κομ-
ψός, ἐπιχρῆτως.
Avvenevolezza, Avvenenza,
ὄσφ. ῥ. κάλλος, τὸ εὐχάρη, κομ-
ψότης.
Avvenevole, *ἐπ.* διγ. ὁ πρό-
πων.
Avvenegato, *ῥ.* εὐδ. εὐτυχῶς,
ἐπιθίδω.
Avvenimento, *ὄσφ. ἀρ.* συμ-
βῆν, περιστατικόν. || "Ἐλευσι,
ἀριεῖς. || "Ροή, ῥοσός.
Avvenire, *ῥ.* εὐδ. συμβαίνει,
συνάπτω. || Ἄγω, ἐπὶ συναλ-
λαγματικῶν. || Ἄρκευ, ὄμαι,
ἐπέρχομαι. || Avvenirsi, *ῥ.*
ἀντ. συνακνωῶμαι, παρουσιάζ-
ομαι, προπορεύομαι. || Ἄρμῶζω,
προσῆκω.
Avvenire, *ὄσφ. ἀρ.* τὸ μέλλον.
Avvenireccia, *cia*, *ἐπ.* νήλιος.
Avvenimento, *ὄσφ. ἀρ.* ἁρμῶ.
Avventare, *ῥ.* ἐν. ἔμπω, ἀ-
κοντίζω. || —, *ῥ.* εὐδ. ριζοῦμαι.
|| Avventarsi, *ῥ.* ἀντ. ἐσπρόμ
κατὰ τινος. || Προσηλοῦμαι.
Avventaggioso, *ὄσφ. ῥ.* ἀ-
νοησία, ἀπροσώγη, τὸ κατεσπι-
σμένον.
Avventatamente, *ἐπίρ.* ἀπρ-
οσιδέτως, ἀφρόνως.
Avventatello, *ια*, *ἐπ.* ἀπει-
σχεπτος, ἄφρων.
Avventato, *ια*, *ἐπ.* ἀνόητος,
ἄφρων.
Avventizio, *zia*, *ἐπ.* ἐπακέος,
νήλιος.

Avvento, *ὄσφ. ἀρ.* ὄφελος. ||
Συμβεβηκός, συμβῆν.
Avventore, *ὄσφ. ἀρ.* θαυρῶν,
τοῦρκ. μουστέρης.
Avventura, *ὄσφ. ῥ.* συμβῆν,
περιστατικόν. || Κίνδυνος. || Συμ-
βῆν, τύχη. || Ἄπ'—, *ἐπίρ.* τυ-
χαίως, ἔμφοκιδύτως.
Avventurante, *ῥ.* ἐν. παρή-
τολμον τινα παιδῶ, εἰς κίνδυνον
ἐκθέτω, ἐγκιταλείπω τινά εἰς
τὴν τύχην. || Καθίστημι τινα
εὐτυχῆ, εὐνοῦ.
Avventurarsi, *ῥ.* ἀντ. ἔμφο-
κιδύων, παρατολμῶ.
Avventuramento, *ἐπίρ.* εὐ-
τυχῶς, οἰσίως.
Avventurata, *ια*, Avven-
tuoso, *σα*, *ἐπ.* τυχερῶς, εὐτυ-
χῆς, αἰσίος.
Avventamento, *ὄσφ. ἀρ.* ἐπι-
κύρωσις.
Avventare, *ῥ.* ἐν. ἐξελέγω.
Avventatore, *ὄσφ. ἀρ.* ἀπο-
δεικνύων.
Avverbiato, *ἐπ.* διγ. ἐπίρ-
βηματικός.
Avverbia, *ὄσφ. ἀρ.* ἐπιβήμα.
Avverdire, *ῥ.* ἐν. χλοάζω.
Avverificare, *ῥ.* ἐν. ἐξελέγ-
γω, θεθεῖν. || Ἰσάζω, διεθεθεῖν.
Avversamente, *ἐπίρ.* ἀτυχῶς,
δυστυχῶς.
Avversario, Avversaro, *ὄσφ.*
ἄρ. ἀντίπαλος.
Avversario, *zia*, *ἐπ.* ἐναν-
τίος, ἀντίθετος. || Ἐγθρῶς, πρ-
λέμιος. || Δαίμων.

Avversativo, *ια*, *ἐπ.* ἐναν-
τιωματικός.
Avversatore, *ὄσφ. ἀρ.* —rice,
ὄσφ. ῥ. ἀντίπαλος.
Avversazione, *ὄσφ. ῥ.* ἀντι-
στας, ἐναντιότης, ἐχθροσύνη.
Avversario, "Ὁρ. Avversione.
Avversità, *ια*, *ὄσφ.* —tute, *ὄσφ.*
ῥ. ἀτυχία, συμφορά.
Avverso, *σα*, *ἐπ.* ἐναντίος,
πολέμιος.
Avverso, *πρόθ.* κατῶ, ἐπι-
κρῶ, ἀπίσταντι.
Avvertente, *ἐπ.* διγ. θαυρῶν,
προνοητικῶς, προβλεπτικῶς.
Avvertentissimo, *ἐπίρ.* προ-
βλεπτικῶς.
Avvertenza, *ὄσφ. ῥ.* ἐπιμέ-
μεια, προσοχή.
Avvertimento, *ὄσφ. ἀρ.* εὐδ-
ποίησις, νοηθεσία.
Avvertire, *ῥ.* ἐν. εἰδοποιῶ,
πληροφρῶ. || —, *ῥ.* εὐδ. προσέ-
χω, παρτηρῶ, φυλάττωμαι.
Avvertimento, *ἐπίρ.* προ-
σεκτικῶς.
Avvertito, *ια*, *ἐπ.* πληροφρ-
ρηθεῖς. || Stato—, φυλάττωμαι.
Avversamento, *ὄσφ. ἀρ.* ἐπί-
συνθήκη.
Avversare, *ῥ.* ἐν. ἰσάζω.
Avviare, *ῥ.* ἐν. διεκσολώνω
τι, πρόδω, εὐδῶ. || Avviare,
ῥ. ἀντ. περῶμαι, πρῶδῶν,
καλῶς ἔγω.
Avviate, *ια*, *ἐπ.* προσεχθεῖς.
|| Baitaga ben—, ἐργαστήριον
πολυζήτητον.

Avvicendamento, οὐσ. ἀρ. ἀλληλοδιαδοχή.

Avvicendare, ῥ. οὐδ. πρῶτω ἀλληλοδιαδόχως, ἀμοιβαδόν.

Avvicendevole, ἐπ. διγ. ἀμοιβαίος.

Avvicendevolmente, ἐπίρ. ἀμοιβαδόν.

Avvicinamento, οὐσ. ἀρ. καὶ

Avvicinanza, οὐσ. θ. προσέγγις, γειτνίασις.

Avvicinante, ἐπ. διγ. προσεγγίζων, γειτνιάζων.

Avvicinare, ῥ. οὐδ. Avvicinarsi, ῥ. ἀντ. πλησιάζω, προσεγγίζω.

Avvignare, ῥ. ἐν. ἀμπελοφυτεύω.

Avvignato, ια, ἐπ. ἀμπελόφυτος.

Avvilimento, οὐσ. ἀρ. ἐξουθενώσις, ἀθυμία, ταπεινώσις.

Avvilito, ῥ. ἐν. ἐξουθενώ, ἀποθαβρύνω. || Avviliti, ῥ. ἀντ. ἀψυχῶ, ἀποκαρδιωμένοι.

Avvilitivo, να, ἐπ. ἐξουθενητικός, ἀποθαβρυντικός.

Avviluppamento, οὐσ. ἀρ. κωφεύω, ἀμηχανία, σύγχυσις, παραχή, συμπλοκή. || Περικάλυψις, περιτελείς.

Avviluppato, ῥ. ἐν. συγχέω, ἀναμυγνῶ. || Περικαλύπτω, περιτελλίσσω, περικυκλώ.

Avviluppato, οὐσ. ἀρ. ταρβίζω.

Avvinacciato, ια, ἐπ. μεθυμένος.

Avvinare, ῥ. ἐν. μυγνῶ οἶνον μὲ ἄλλο βουστόν.

Avvinato, ια, ἐπ. ποτὸν ἢ οἶνος μεμυγμένος. || —, οὐωμένος, ἐπὶ ἀνδρῶπου πολλὸ πίνοντας.

Avvinazzarsi, ῥ. ἀντ. ὑπομεθῶ, ὑπομεθόσκομαι.

Avvinare, Avvinchiare, ῥ. ἐν. δέω, περιπλέκω. || Avvinchiarsi, ῥ. ἀντ. περιπλέκομαι.

Avvinchiato, ῥ. ἐν. περιπλέκω, δέω μὲ λύρον.

Avvinaglia, οὐσ. θ. μάχη, προσβολή.

Avvinamento, οὐσ. ἀρ. εἰδησις, ἀγγελία. || Σύνεσις, φρόνησις, πρόνοια. || Προβολή, μάχη. || Βλέμμα.

Avvinare, ῥ. ἐν. ἀγγέλλω, εἰδοποιῶ. || Σκέπτομαι, προσέχω. || Πλέπω. || Σκοπεύω, σημάδεύω. || Αἰθάσκω, ἐκπλεδύω. || Διακοσμεύω, ἐπινοῶ, ἔνοοῦ. || — ῥ. οὐδ. φρονῶ, νομίζω. || Avvinarsi, ῥ. ἀντ. φανταζομαι, προταρασσινεύομαι εἰς τι.

Avvinamento, ἐπίρ. ἐμφρῖνωσις, ἐπιτελέσις. || Ἐπίτηδες, ἐν προμελέτῃ.

Avvinato, ια, ἐπ. εἰδοποιημένος, προβλεπτικός.

Avvatore, οὐσ. ἀρ. εἰδοποιητής. || Εἰδόμενος.

Avvatura, οὐσ. θ. βλέμμα.

Avvato, οὐσ. ἀρ. ἀγγελία, συμβουλή, γνώμη, εἰδησις.

Avvatore, ῥ. ἐν. ἀναταρβίζω

Avviticchiamento, οὐσ. ἀρ. περιπλοκή, δεσμός.

Avviticchiare, ῥ. ἐν. περιπλέκω. || Avviticchiarsi, ῥ. ἀντ. περιπτύσσομαι.

Avvitiato, ῥ. ἐν. φουτεύω ἔμπελον.

Avvitato, ια, ἐπ. τραχὺς, σκληρός.

Avvitamento, οὐσ. ἀρ. ἀναζωοποιῶ.

Avvitare, ῥ. ἐν. ἀναζωοποιῶ. || Avvitarsi, ῥ. ἀντ. ἀναλαμβάνω τὰς ἐλπίδας μου, βόνηνομαι.

Avvato, οὐσ. ἀρ. χρῆσις.

Avvatore, οὐσ. ἀρ. ἀναζωοποιῶ.

Avvatore, οὐσ. ἀρ. ἀναζωοποιῶ.

Avvatore, ῥ. οὐδ. καὶ Avvizio, ῥ. οὐδ. μαραινόμεθα, ἀπαλύνομαι.

Avvatore, ῥ. οὐδ. δικηγόρῶ, κωκοδικηγόρῶ.

Avvato, οὐσ. ἀρ. καὶ Avvatore, οὐσ. ἀρ. δικηγόρος. || Avvatrice, οὐσ. θ. γυνὴ δικηγόρος, προστάτις.

Avvazione, -cheria, -caria, οὐσ. θ. δικηγορικὸν ἐπάγγελμα.

Avvato, ἐπ. διγ. ὁ περιπλέκων.

Avvatore, ῥ. ἐν. περιπλέκω, περιτελλίσσω. || —, ῥ. οὐδ. πλοῦναι τῆδε κοπίδα.

Avvamento, οὐσ. ἀρ. περιτελλίζω. || Ἀμηχανία. || Τρόποι ὑπερφυγῆς ἢ πονηρῆς

Avvigitore, οὐσ. ἀρ. ἢ περιτελλίσσω.

Avvolutamente, ἐπίρ. θρασύως.

Avvolutato, ια, ἐπ. ἰταρῶς, ἰσχυρογνώμων.

Avvolutato, ῥ. ἐν. ἔπαυθ.

Avvolutabile, ἐπ. διγ. εὐπεριέλκτος.

Avvolutare, ῥ. ἐν. περιστοχῶ.

Avvolutamente, ἐπίρ. κατεστρωμένως.

Avvoluta, οὐσ. θ. περιστροφή, περιδερμὴ, ἀμηχανία.

Avvoluta, οὐσ. θ. πᾶ οἰκιακὰ συμφέροντα.

Azzione, οὐσ. ἀρ. μεριδιούχος.

Aziona, οὐσ. θ. πρᾶξις ὑπόθεσις. || Λόγος, δημηγορία. || Meris, παρὰ τοῖς ἑμπόροις. || Averò — su qualche cosa, ἐν ἐπιτοῦμαι τι δικαστικῶς.

Azza, οὐσ. θ. πέλεκυς.

Azzarato, ια, ἐπ. ὁ ἔχων ἐνυγᾶς, ὄνυχωτός.

Azzarato, ῥ. ἐν. ἀρπάζω εἰς τὸν ὄνυχον, ἐγκάτω, κ.

χάπτω.

Azzardare, ῥ. ἐν. διακυβεύω, εἰς κίνδυνον ἐμβάλλω.

Azzardo, οὐσ. ἀρ. τύχη, φουρὰ. || Ἀσχεμασία, ἀσχεμία.

Azzardoso, οὐσ. ἐπ. ἐπικινδύνος, ἀψυχνόδυνος.

Azzaccare, ῥ. ἐν. τύπτω, ὑψύω τὴν χεῖρα διὰ τὴν κωπῆ.

- Azziarò, β. ἔν. σελιῶ. |
 Azzicarsi, β. ἄντ. ταρατίζομαι.
 Azzicatore, οὐσ. ἄρ. σφρι-
 θάζων, ταρατίζόμενος.
 Azzimara, β. ἔν. κοσμά, στο-
 λίζω. || Azzimarsi, β. ἄντ. κω-
 σμούμαι, σελίζομαι.
 Azzimella, οὐσ. θ. ἄζυμον.
 Azzimino, οὐσ. θ. θώραξ ἀ-
 λυσισιός.
 Azzimo, ma, ἐπ. ἄζυμος.
 Azzimutto, οὐσ. ἄρ. ἀζι-
 μουθις.
 Azziliarsi, β. ἄντ. σιγῶ.
 Azzorpare, β. οὐδ. χωλίζω.
 Azzuffarsi, β. ἄντ. διαμά-
 χομαι, εἰς χεῖρας ἔρχομαι. ||
 — eol rino, οἰναποτόν, με-
 θύσκομαι.
 Azzuffatore, οὐσ. ἄρ. φιλερις.
 Azzuolo, la, ἐπ. κυκνοῦς,
 κυανακέλας.
 Azzurroggiare, β. οὐδ. ὑπο-
 κυνίζω.
 Azzurriccio, cia, Azzurri-
 gno, gna, Azzurri-
 no, na, Azzurro,
 ra, Azzurroggolo, lo, ἐπ. κυ-
 νούς, σφρανόχρους, κυαναγγής.

Babbo, οὐσ. ὄρ. πατήρ, κ. μπαμπάς.
 Bahhoccio, καὶ All' Bahhala, ἐπιθ. ἀπειχάστως, ἀπειρηκίπτως.
 Bahhonnassaggine, οὐσ. θ. νοθεσία, ἡλιθιότης, εὐθιεία.
 Bahhuasso, ἐπ. καὶ οὐσ. ἄρ. σκιάς, διάτρυφος, μωρός.
 Bahhuimo, οὐσ. ἄρ. κίθηκος. || Ἀνθρωπος κωκώμορφος, δυσειδής.
 Bahhusco, οὐσ. ἄρ. ὑψηλός καὶ παχύς.
 Bacalaro, οὐσ. ἄρ. μεγαλοφυής; (ἔργων).
 Bacaleria, οὐσ. θ. εἴησι, κινεδοξία.
 Bacare, ῥ. οὐδ. σκοληκιδ.
 Bacatiscio, οἶο, ἐπ. καὶ
 Bacato, τα, ἐπ. σκοληκιδών, σκοληκιδόβρωτος. || Φιλοσθενής.
 Baccalà, Baccalato, οὐσ. ἄρ. τήριχος ἀντακαίου, κ. μπακαλάς.
 Baccalajo, οὐσ. ἄρ. ἄλιευτικὸν πλοῖον τοῦ ἀντακαίου.
 Baccalato, ὄρ. Baccalà.
 Baccalauro, οὐσ. ἄρ. δοκιμότης τελειοδιδάκτου.
 Baccanale, οὐσ. ἄρ. τὰ βάνχια.
 Baccanella, οὐσ. θ. βιή, ὄχλος θερυδαίν.
 Baccano, οὐσ. ἄρ. ὀχλοδοή, θέρυδος.
 Baccanate, οὐσ. θ. βάκχη, μαινάς.

B.

B, οὐσ. ἄρ. δεύτερον γράμμα τοῦ Ἀλφάβητου.
 Bahhaccio, Bahhaciono, οὐσ. ἄρ. βλάξ, μωρός, εὐθήςος.

Baccassa, οὐσ. θ. πλοῖον, γέμιος.
 Baccelloria, οὐσ. θ. δοκιμότης, βεβαιός δοκιμῶ.
 Baccelliere, Baccelliero, οὐσ. ἄρ. δοκιμῶς.
 Baccello, οὐσ. ἄρ. λέπυρον, λοθός. || Πι βάβδος.
 Baccellono, οὐσ. ἄρ. μέγα λέπυρον. || Σκαίδς, εὐθήςος.
 Baccello, οἶο, θ. τόπος ἀσπυρίας, χυμαίνουσι.
 Baccello, chera, ἐπ. βακχικός.
 Baccelluzzo, rozziolo, οὐσ. ἄρ. σκοληκίων, κάμπη, εἶδος ἐντόμων.
 Baccetta, οὐσ. θ. βεβίον.
 Baccettatu, ὄρ. Baccetiata.
 Baccettoncisco, να, ἐπ. μικρός ὑποκριτής.
 Baccettonso, οὐσ. ἄρ. να, οὐσ. θ. θρησκός διειδαλμῶν ψευδευλαθής, τερτοῦφος.
 Baccettoneria, οὐσ. θ. καὶ
 Baccettonismo, οὐσ. ἄρ. διειδαλμῶν καθ' ὑπερβολὴν εὐλαθεῖς, ἱποκρισία.
 Bacciaro, ῥ. ἐν. βεβίω τὸ δένδρον. || Φονεύω.
 Baccietta, Bacciettata, οὐσ. θ. βαβδισμός.
 Baccicco, ca, ἐπ. βακχικός.
 Baccifero, τα, ἐπ. κοκκοφύρος.
 Baccillone, οὐσ. ἄρ. κελνώς, βλάξ, κ. χέγας.
 Bacceno, οὐσ. θ. ἐπιδειγμα, ἔκδομα (ἐμπροσθεν τοῦ ἔργου)

στησεῖ) χροστοχίου, μαχαιροπατοῦ κτλ.
 Baciabasso, οὐσ. ἄρ. ὑπόκλησις.
 Baciamaio, οὐσ. ἄρ. χειρασπασμός, φιλοφροσύνη.
 Baciamento, οὐσ. ἄρ. ἀσπασμός, φίλημα.
 Baciante ἐπ. διγ. ὁ ἀσπασμένος.
 Baciapile, οὐσ. ἄρ. ψευδευλαθής.
 Baciapolterro, οὐσ. ἄρ. θρησκός, ψευδευλαθής.
 Baciare, ῥ. ἐν. ἀσπάζομαι, φιλῶ, χαιρετῶ. || Baciarsi, ῥ. ἀντ. ἀσπάζεσθαι ἀλλήλους. | —; οὐσ. ἄρ. ἀσπασμός, φίλημα.
 Baciato, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀσπάζομενος, φιλῶν συγγνώμης.
 Baciatico, οὐσ. θ. ἡ ἀσπάζομένη.
 Bacle, οὐσ. ἄρ. λεκάνη δεξαμένη.
 Bacinello, Bacinotta, οὐσ. θ. λεκανίσκη.
 Bacinso, οὐσ. ἄρ. λεκάνη.
 Bacio, οὐσ. ἄρ. ἀσπασμός, εἶλημα. || Dare un—, φιλῶ, ἀσπάζομαι.
 Baciuzzo, οὐσ. ἄρ. φίλημα ἔρωτικόν, ἐγκάρδιον.
 Baciucero, Baciucchiare, ῥ. ἐν. συζυφιῶ.
 Baciucchio, οὐσ. ἄρ. μικρὸν φίλημα, φίλημάτιον. || Εἶδος χέρου.
 Baco, οὐσ. ἄρ. σκοληξ, μετα-

Ξοσκόθηξ. || *Avare* i bachi, ολιβόμαι, μελιγχολιώ.

Bacoco, ούσ. άρ. βαρκοκέα.

Bacolino, ούσ. άρ. μικρός μεταφορικώς, σικωλικιον.

Bacucos, ούσ. άρ. κορδύλη· είδε· κυκοσουλία.

Bacucosa, ούσ. θ. λεπτοκάρυον ξυριον.

Bacca, έπάρ. *Sicco* α—, όκωδός προς τι, πρώτω· ε· όκωδον. || Τό μη φείδεσθαι χρόνου. || *Tenore* α—, τόν χρόνον κατάπαυσις.

Bacaglio, ούσ. άρ. βλέμμα έρωτικόν.

Bacalioccare, "Ορ. *Bacalioccare*.

Badalona, ούσ. θ. γυνή εύτραχής, πολύσκαρος.

Badalone, ούσ. και έπ. άρ. μέγας, εύράς.

Badaluccare, β. ούδ. άψιμχώ προς περιπατην του έχθρού.

Badalucatore, ούσ. άρ. ό άψιμχών.

Badalucco, ούσ. άρ. άψιμχός· || Διασκέπτετε, παιδιέ.

Balamonte, ούσ. άρ. βραδύνης· ανασβολή.

Balato, β. ούδ. βραδύνα· ενδοίκω, φοδύμαι. || Προφυλάττομαι, προσέχω, φράττω. || Έρωτικώς έπιθυμώ τι.

Baderia, ούσ. θ. σεμνότερος, μωρά.

Badessa, ούσ. θ. ήγουμένη.

Badia, ούσ. θ. μωρή.

Badiate, έπ. διγ. μέγας· πλατύς, εύρος.

Badigliata, β. ούδ. χασιμώμαι.

Badile, ούσ. άρ. λίτος.

Baffi, ούσ. άρ. πλ. μύσταξ, ύπογενιον.

Baggiata, ούσ. θ. *Bagaglio*, ούσ. θ. πλ. και

Bagaglio, ούσ. άρ. άκοσκευή· έπιπλα, ενδύματα, σκεύη παντοία.

Bagaglioia, ούσ. άρ. ύπηρέτης· παρά τῷ στρατῷ. || Ουτιδανός, μηδαμινός.

Bagaglioie, ούσ. άρ. σωρεία οικισκευών.

Bagascia, ούσ. θ. πόρνη, φαυλόστιος.

Bagascione, ούσ. άρ. ό αυξών με πόρνην.

Bagattella, ούσ. θ. πρῶγμα μηδαμινόν. || Άηρος· μωρία.

Bagattellare, β. έν. μωρολογώ, έρεγγελά.

Bagattelliere, ούσ. άρ. θαυμυτοποιός.

Bagattelluccia, *Bagattelluzza*, ούσ. θ. μικρός άηρος, μηδαμινόν τι.

Baggiuncio, ούσ. άρ. μωρότατος, εύθής.

Baggiarata, ούσ. θ. μωρία, έρισμολία.

Baggiaro, ούσ. άρ. μωρός, ελάξ.

Baggiolare, β. έν. ετιρίζω, έρειδω.

Baggiolo, ούσ. άρ. ετήριγμα, έρισμολία.

Baggiolo, ούσ. άρ. ετήριγμα, έρισμολία.

Baggiolo, ούσ. άρ. ετήριγμα, έρισμολία.

Bagliore, ούσ. άρ. άστραπή, λάμψις άκαριαία. || "Ηλιγός, θάμβος.

Bagnajolo, ούσ. άρ. ό λούων, βαλανεύς, κ. λουτράρης.

Bagnaneno, ούσ. άρ. τῷ λούεσθαι, λούεις.

Bagnare, β. έν. λούω, έρχω, πλύνω. || *Bagnarsi*, β. άντ. λ. ύμαι, βρέχομαι.

Bagnato, ία, έπ. βεβρεγμένος, λελουμένος.

Bagnatore, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Bagnatura, ούσ. θ. τῷ λούεσθαι, λούεις και ή έποχή τῶν λουτρῶν.

Bagno, ούσ. άρ. θ. λανίον· λουτρόν· λουτήρ. || — *d'acqua* *frutta*, ψυχρολουσία. || — *sereno*, άμμοχώρα. || — λουτήρ. || *de* *simpatia*, κ. κάτεργον.

Bagnomaria, ούσ. άρ. άμμοπυρίδατον, ή άμφίεστον, άγγισιον διπλούν, ὡς τε βράζοντος του ύδατος εις τῷ μεγαλύτερον, να βράξη συγχρόνως και τῷ ύγρον τῷ περιχόμενον εις τῷ μικρότερον.

Bagnolo, ούσ. άρ. λουτρίδιον, περισμα.

Bagoia, ούσ. θ. άγριομέσπιλον ό κράταγος.

Bagolato, ούσ. άρ. είδος δένδρου.

Baiata, ούσ. θ. φλυαρία, μωρολογία, λήρος.

Baio, ούτ. άρ. στρατιωτικῷς δικαστής. || Πρέσβος τῆς Ένεας είτας έν Κανστανινοπόλει. || Διοικητής ή νομαρχός.

Baio, α, έπ. *Cavalla*—, ήπος πυρρόχρους, καστανόχρους.

Baiocco, ούσ. άρ. νόμισμα του πάπικου Κράτους χαλκού.

Baionnaccio, και *Baione*, ούσ. άρ. ακώπτης· περιγλαστικός έμπαίκτης.

Baiouita, ούσ. θ. θάϊοις, κ. μπαγιονίτα.

Baioio, συ, έπ. γελοῖος, παιγνήμιος, χαρίεις, άστεῖος.

Baio, και *Sbaio*, "Ορ. λιθίρε.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balaio, ούσ. άρ. ό λούων, βλανεύς, και ό λουόμενος.

Balho, Balbuizente, ἐπ. διγ. ψαλός, τραυλός.

Balhuizo, οὐσ. θ. τραυλισμός. φελλισμός, τραυλότης.

Balhoaria, οὐσ. θ. Text. ἐξώτης κυκλιδωτός.

Balhoaria, οὐσ. θ. Text. ἐξώτης κυκλιδωτός.

Baldacchio, οὐσ. ἀρ. οὐρανόσκιος, σκιάς.

Baldanza, οὐσ. θ. τάλμη, γενναϊότης.

Baldanzeggiare, β. οὐδ. ἐν εὐθυμῇ διαγαί, εὐθυμῶ.

Baldanzosamente, ἐπίβ. πολυμυδῶς γενναίως.

Baldanzoso, κα, ἐπ. εὐθυμῶς ὑπερότιος.

Baldoria οὐσ. θ. τὸ Ἑλληγινὸν κῆρ.

Baldo, ὄρ. Baldanzoso,

Baldacca, ὄρ. Bagnasia.

Balona, οὐδ. θ. κήτος, ἡ φάλαινα.

Balenamento, οὐσ. ἀρ. ἡ ἀσφαλή τῆς ἐρῆτης ἢ ἀμψι, φῶς.

Balanante, ἐπ. διγ. ὁ φωτίζων, φωστήρ. Ὁ διοστάζων, ἀμφεπέτης.

Balbare, β. οὐδ. φωτίζμαι ὑπὸ τῆς ἀμψιως τῆς ἐρῆτης. ἢ — a secco, τὸ ἀσπράττειν ἄνευ ἐρῆτης. ἢ κλονίζομαι, λαξιδρωμῶ. ἢ ἐκπίπτω τῆς πίστεως, τῆς εὐνοίας κτλ. ἢ — β. ἐν. λαμπρῶ, φωτίζω.

Baleno, οὐσ. ἀρ. ἀσπράττειν κεραιόνες. ἢ In un — ἐν βεβῶ, μετα αὐτοῦ.

φθαλαμῶ. ἢ — τὸ ἄρβεν τῆς φαλαίνης. ἢ Arco — ὄρ. Arcu.

Balostira, οὐσ. θ. τέσον, ἡ βαλίστρα.

Balustraja, οὐσ. ἀρ. στρατιωτικῆς βαλιστροφόρος, τοξοῦχος.

Balustrata, β. οὐδ. τοξοῦ διὰ τῆς βαλιστρας.

Balustrato, οὐσ. θ. διάστημα ὅσον ἔριμμα ἢ τέξαιμα βαλίστρας.

Balustrato, ια, ἐπ. ὁ ὑπὸ βαλίστρας τοξοῦχος.

Balustratore, Balustriere, ὄρ. Balustraja.

Balustraria, οὐσ. θ. στρατιωτικῆς βαλιστροφόρος, τοξοῦχος.

Balustriera, οὐσ. θ. μικρὸν ἐπιβ. ἐν τῷ θυρωματι, θυρίδιον.

Balustra, ὄρ. Balustrata.

Balustruccio, οὐσ. ἀρ. εἶδος μικροῦ περὶ τοῦ Aver le giuncho a — ριζίδος, στρεβλοπούς, ἔχει τὰ σέλη ἐπὶ τὰ ἔξω διαστραμμένα.

Bali, οὐσ. ἀρ. δικαστῆς εὐλακός.

Balia, Baliazzia, οὐσ. θ. τρεφός, τιτθῆ, κ. παρακλῆς. ἢ Δύναμις, ἐξουσία, δύνασις.

Bassore di suo —, αὐτεξούσιος εἶμι. ἢ ῥώμη, ἀγδρεία.

Balliccia, ὄρ. Balio.

Baliggio οὐσ. ἀρ. δικαστῆριν, ἐν τῷ ἐδικάζοντι τὸ κρῖνον αἰ ὑπεβίβει μετὰ τοῦ προεσταμένου δικαστοῦ ἢ ἐν ὄντι.

Balio, οὐσ. ἀρ. δικαστῆς, ἡ ἀσφαλή τῆς ἐρῆτης. ἢ — in un — ἐν βεβῶ, μετα αὐτοῦ.

Balio, οὐσ. ἀρ. δικαστῆς, ἡ ἀσφαλή τῆς ἐρῆτης. ἢ — in un — ἐν βεβῶ, μετα αὐτοῦ.

Balatico, οὐσ. ἀρ. μισθός, κρηπίδος τιτθῆς.

Balio, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ δικαστοῦ καὶ ὁ χρόνος τῆς διαρκείας αὐτοῦ.

Balia, οὐσ. ἀρ. παιδαγωγός, κηδεύτης. ἢ Τρεφός, τροφιδότης πατήρ, κ. ψυχοπατέρας. ἢ Διακρίτης.

Balioso, κα, ἐπ. ἰσχυρός, δυνατός, βολικός.

Balio, β. ἐν. ἀνατρέφω, τρέφω. ἢ Κυβερνῶ, διοικῶ, ἐξουσιάζω. ἢ Διαχειρίζομαι τι ἐπιθετικῶς. ἢ — in un — ἡ ἀσφαλή τῆς ἐρῆτης.

Balista, οὐσ. θ. μηχανὴ τῶν ἐργ. βίπτουσα μακρὰν βέλην, σφίγγας κτλ. βαλλίστρα.

Balisticca, οὐσ. θ. ἡ βολιστική ἐπιστήμη, εἶτα καὶ σφαιροβολική.

Balio, ὄρ. Balio.

Balia, οὐσ. θ. φάκελος, δέμα, κ. κλάμα. ἢ For la —, αὐτεξούσιος ἢ ἀναγνώρισις. ἢ A balla, ἐπίβ. ἀφθάνει, πλουσιωπρόγως.

Ballare, β. οὐδ. ἐρχομαι, χορεύω. ἢ — in campo αὐταῖο, ὀνήσιμος εἶναι τῆς ἀγχιόντης. ἢ Κλονίζομαι.

Ballata, οὐσ. θ. ἀσμα διὰ χορεύ.

Ballato, οὐσ. ἀρ. διάβρομος, κ. ἐκδρία. ἢ Ἐξώστως.

Ballatore, οὐσ. ἀρ. τρεφός, οὐσ. θ. χορεύτης, χορευτήριον.

Ballerino, οὐσ. ἀρ. χορεύτης, ὁ δάσκαλος. ἢ — da corda, σχοινοβάτης.

Balletto, οὐσ. θ. μικρὸν δέμα. Balletto, οὐσ. θ. χορός, χορός παντόμιμος.

Ballo, οὐσ. ἀρ. χορός, ἀρχαίς.

Ballanchio, οὐσ. ἀρ. χορός χωρικῶν περιστροφικῶς.

Ballone, οὐσ. ἀρ. ἀγαθὸν μάγαν.

Ballogiare, Balloggiare, β. οὐδ. χορεύω μετὰ πολλῶν ἀτάκτως.

Balloggia, οὐσ. θ. κἀστανον ἐρασμένον. ἢ Ἐρῆτος.

Balloggiare, β. ἐν. ψυχοφόρος, ἐκλέγω.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balloggiare, οὐσ. θ. ψυχοφόρος.

Balordo, οὐα, ἑπ. μωρός, πικρῶρων.
 Balsamico, οὐα, ἑπ. θαλαμικός.
 Balsamino, οὐα, ἀρ. καὶ
 Balsamo, Balsiamo, οὐα, ἀρ. εὐλασμός.
 Balneo, οὐα, ἀρ. τελαμών, δοσθήρ.
 Balnardo, οὐα, ἀρ. προμαχῶν, περιτείχιμα.
 Balusano, ἑπ. διγ. μύψ, κ. κεντόβαλμος.
 Balza, οὐα, θ. ἐράχος, κρημνός.
 Balzana, οὐα, θ. κρίσιδον, ἀροσπεπίδιον.
 Balzano, οὐα, ἑπ. λευκοσημάτιον, ἐπὶ ἴππου. || Cervel—, διαίσεις ἀλλόκοτες, ἰδιότροποι.
 Balzante, ἑπ. διγ. ἀνακάλων, ἀνακρετῶν.
 Balzare, ῥ. οὐδ. ἀναπέλλω, ἀνκοκρῶ.
 Balzatore, οὐα, ἀρ. πηδῆς.
 Balzellero, ῥ. οὐδ. περιπατῶ σκιρτῶν. || Ἐπιτίθημι φόρον ἐκ ταυτοῦ.
 Balzello, οὐα, ἀρ. φέρω ἐκ ταυτοῦ.
 Balzelloni, ἑκφρ. ἑπὶ. Ἀπαρ—, περιπατῶ κρητῶν, κ. κρητῶν.
 Balzo, οὐα, ἀρ. ἄλμα, πῆδημα.
 Bambagia, οὐα, θ. βάμβαξ, βαμβακί, κ. βρυθονία.
 Bambaglio, οὐα, ἀρ. ὑψωμα, βαμβακίον.

Bambaglio, οὐα, ἑπ. μαλακός ὡς βάμβαξ.
 Bambagiante, Bambineria, οὐα, θ. τὸ παιδαγωγός.
 Bambinello, οὐα, ἀρ. νήπιον.
 Bambinesco, οὐα, ἑπ. παιδαγωγός, κρητῶν.
 Bambinoite, Ὀρ. Bambinello, Bambino, οὐα, ἀρ. θέρσι, νήπιον. || Bambin' di Lucra, εὐμορφόν, εὐτροφές παιδίον.
 Bambocceria, Ὀρ. Bamboceria.
 Bambocciata, οὐα, θ. ἀγροκοργατῆς.
 Bamboccia, οὐα, ἀρ. νήπιον, Ὀρ. Bambiao.
 Bambola, οὐα, θ. πλαγγῶν, κ. κοῦκλα. || Καθρέπτω.
 Bambologgiare, ῥ. οὐδ. παιδαγωγέσθαι.
 Bambologgiatore, οὐα, ἀρ. παιδαγωγούμενος.
 Bambola, Ὀρ. Bambino
 Bambolone, οὐα, ἀρ. παιδίον παχὺ, εὐτροφές.
 Banano, οὐα, θ. βάνανον, καρπὸς τῆς θαναίας.
 Banca, οὐα, θ. γραφεῖον, τράπεζα.
 Bancario, οὐα, ἀρ. τραπεζίτην γραμματίον.
 Bancato, ἑπ. διγ. ὁ ἔχων θρανία.
 Bancheffare, ῥ. οὐδ. ἐστῶ, μιλέω τινά.
 Bancheffo, οὐα, ἀρ. ἐπίσκοπος, κρητῶν.

Banchiere, Banchiero, οὐα, ἀρ. τραπεζίτης.
 Banchina, οὐα, θ. μικρὸν κλίσιμα.
 Banca, οὐα, ἀρ. θρανίον. || Γραφεῖον. || —di rona, ἐράχην, εὐτροφές.
 Bancaello, οὐα, ἀρ. θρυόχος, στανδίσκος.
 Banda, οὐα, θ. μέρος, πλευρά. || —di soldati, λόχος, πλήθος στρατιωτῶν. || Bando di —, ἀναποστρεψίμων. || D' altra —, ἀπ' ἐναντίας.
 Bandato, ἑπ. πτασιναιμῶν, πρὸς δεικνύμενος διὰ ταινίας.
 Bandeggiare, ῥ. ἑν. ἑξορίσθαι.
 Bandeggiato, ἑπ. ἑξορίστος.
 Bandeggiu, οὐα, θ. σέδηρον εἰς ὃ εἰσφύγγει ὁ ἀποφεύγας, γυγλυμός.
 Banderojo, Ὀρ. Alfiero.
 Banderoso, ἑπ. διγ. λόχος ὑποτατῶν τιμηριωτῶν.
 Banderuola, οὐα, θ. ταινία ἐπὶ τοῦ ἱστού, τῶν πλοίων, ἀνιμοδείκτης.
 Bandiera, οὐα, θ. σημαία.
 Bandinella, οὐα, θ. χειρόμακτρον. || —, Ὀρ. Corinna.
 Bandiro, ῥ. ἑν. διεπέτω δὴμῶσι δὴ διαταγῆς. || Bando, κρητῶν. || Bando di —, φυλάξιμος.
 Bannita, οὐα, θ. ἡ τῆς θῆρας ἀσθενής. —della caccia del re, δεσποδῆτες βασιλικῶν κυνηγιῶν. αὐτοκρατορῶν.

Bandito, οὐα, ἀρ. ἐξορίστος, προγεγραμμένος. || Ἀσπῆς, δολοφόνος. || —, ἑπ. ἑπ. Τομερῶν, ἑπὶ τραπεζῶν ἀνοικτῶν.
 Banditore, οὐα, ἀρ. κήρυξ δημόσιος.
 Bando, οὐα, ἀρ. διακήρυξις, διατάγμα. || Προκήρυξις δημοσία ἀρραβῶν. || Ἐξορία, ἐξοστρακισμός, ἀποφυγία. — per i banditi, καταδίχη εἰς ἑξορίαν.
 Bandoliera, οὐα, θ. τελαμών, ἀσπῆς.
 Bandolo, οὐα, ἀρ. ἐκταστῆς, κρητῶν, κ. ὀγκλῶν.
 Bara, οὐα, θ. φέρετρον, νεκροκρέβετον. || Ἀμάξιον διτροχός.
 Barabuffa, οὐα, θ. ὀρθός.
 Barabuffo, οὐα, ἑπ. εἶδος τριγίνου ὑψώματος.
 Baracca, οὐα, θ. κρητῶν, σκηνή.
 Baraccare, ῥ. οὐδ. κρητῶν παραπηγήματα, σκηνάς.
 Baracchiere, οὐα, ἀρ. τραπεζῶν, στρογγύλης.
 Baracchia, οὐα, θ. καλύθη μικρά, κλύθιον.
 Baraca, ῥ. οὐδ. πανουργία, μακρῶν, ἀπῆς.
 Bararia, οὐα, θ. κρητῶν, ἀδολογία, ἀγροπεία.
 Baratro, οὐα, ἀρ. βάρβαρον ἄβυσσος. || Ὁ ἄδης.
 Barattamento, οὐα, ἀρ. ἀλλοίωσις, ἀνταλλαγῆ.
 Barattare, ῥ. ἑν. ἀλλοίωσις, ἀνταλλάσθαι. || Ἀπατῶ, ἑξορίσθαι.

φθ. || —σι, φ. έντ. διαλύομαι· φθειρομαι.

Barbatture, ουσ. άρ. θ. ένταλλάσων, άνταλλάκτης· || Άκατιών, πανούργος.

Barbatoria, ουσ. θ. άλλιαγή, άνταλλαγή· || Πανουργία, δόλος, άπάτη.

Barbatiere, Barbatiere, ουσ. άρ. -τα, ουσ. θ. ένταλλάσων, άνταλλάκτης, άνταλλάκτρια.

Baratto, ουσ. άρ. Όρ. Barattaria.

Barattio, ουσ. άρ. μικρόν άγγεϊόν, μικρά χύτρα, χυρτίδιον. || Μικρά έπιφας.

Barba, ουσ. θ. πάγων, γένειον. Δί μικράί ρίζι των φυτών· αι ρίζι των δένδρων κτλ. || Καταγωγή πηγή, θάλας.

Barbatiola, ουσ. θ. τευτλις, κ. κοκκινόγούλι.

Barbucane, ουσ. άρ. κλίσις ταύρου, άντηρίς.

Barbaccia, ουσ. θ. γίνειον δυσαιδέες.

Barbagianni, ουσ. άρ. γλαυξ, κ. κοκκοβάτι· || Μωρός, βλ' κ'.

Barbaglio, ουσ. άρ. έλγυγος, δίνα, σκοτασμας, βάλη της κερφαλής· || Πλήθος.

Barbaccchio, ουσ. άρ. μωρός, βλ' κ' κτλ.

Barbantocco, ουσ. άρ. κργαίκος, ήλιθιος.

Barbamentio, επίρ. βαρβαρικώς άπεινός.

Barbare, Όρ. Barbicare.

Barbareggiare, φ. ούδ. βερ-
χρίζω.

Barbareccamento, Όρ. Bar-
bamentio.

Barbarico, οα, έπ. βέρβρος,
ακλήρως.

Barbaria, ουσ. θ. βέρβαρ-
της, άπεινώποστη.

Barbariano, ουσ. άρ. βαρ-
βαρισμός.

Barbara, τα, έπ. βέρβαρος,
ακλήρως, άπολίτευτος, άγροί-
κος. || Ύπερήφανος.

Barbata, ουσ. θ. ρίζι· ρι-
ζίδα.

Barbatella, ουσ. θ. καταβο-
λής φουστύ.

Barbato, τα, έπ. ήβριζωμένος,
έκ πολύ προχωρήσας. || Γενεστής.

Barbazale, ουσ. άρ. ψέλ-
λιον του χαλκινού.

Barbaroso, ουσ. άρ. γάπος
την Barbari. || Ό άπιστικόν
τουδ λιθουδ, γάπος. || —, sea,
έπ. βέρβρος, άγριος.

Barbante, φ. ούδ. τρέχω
ήθε κακίως· περιδιώ.

Barbato, ουσ. άρ. γάπος λι-
θουδ, κέλη.

Barbatta, ουσ. θ. μικρός πά-
γων, γένειον. || Ριζίδια. || Τά
γένεια τινών ίχθύων.

Barbamentio, ουσ. άρ. έν-
ρίκσις.

Barbicare, φ. ούδ. ριζοῦμαι
καί μεταφ. προχωρῶ, προσβύω.

Barbicella, Barbicina, ουσ.
θ. μικρά ρίζι, ριζίδιον.

Barbiero, Barbiero, ουσ. άρ.
κουρεύς.

Barbieria, Barbieria, ουσ. θ.
κουρείον.

Barbino, ούτ. άρ. φιλάργυ-
ρος. || Κουάριον οδύτριχον.

Barbino, ουσ. άρ. ίχθύς ή
τριγλή, κ. μαρμαρούσι.

Barbogio, ουσ. άρ. κρονόληρος.

Barbone, ουσ. άρ. γενεστής,
μακρογένειος, εύπώγων. || Κύ-
ων ούδύθρις.

Barbuzza, ουσ. θ. πάγων
τουδ γάπος. Μέρος του κράνου.

Barbutino, έπ. άρ. ό ελίγον
ή μικρόν γένειον έχων.

Barbutinamento, ουσ. άρ.
βαταρισμός, τραυλισμός.

Barbutiario, φ. ούδ. βαττα-
ρίζω, τραυλίζω.

Barbula, ουσ. θ. περικεφα-
λαίς, κεννος.

Barbuta, τα, έπ. βυθιπάγων,
μακρογένειος. || ήβριζωμένοι, ό
ρίζι έχων.

Barco, ουσ. θ. λέμβος, δελάς.
|| Σωρός.

Barcarolo, Barcaruolo, ουσ.
άρ. πορθμεύς, ναύτης.

Barcaia, ουσ. θ. φορτίον
πλοίου, κ. καραβιά.

Barcaggiaie, φ. έν. κυβερνώ,
άγω τώ πλοίον. || Έκτελώ, κυ-
βερνώ τά κατ' έμέ προσφωδς,
έπιτωδς.

Barcaccia, Barcettina, ουσ.
φ. άκάτιον, πορθμεύον.

Barca, ουσ. άρ. έλασος.

Barcollamento, ουσ. άρ. κλο-
νισμός.

Barcollante, έπ. διγ. έ κλο-
νοῦμενος, τρέμων.

Barcollare, φ. ούδ. τρέμω,
κλονοῦμαι.

Barcollano, επίρ. Andar —,
περιπατῶ, υπάγω κλονούμενος.

Barcone, ουσ. άρ. λέμβος
πρός μετακώμισιν.

Barda, ουσ. θ. έπίσαγμα, κ.
σέλλα. || Έπίδημα.

Bardamante, φ. έν. έπι-
σάτω· συσκευάζω τον γάπον.

Bardascia, ουσ. θ. κελί
Bardassa, ουσ. άρ. τέκνον
υθόν.

Bardato, τα, έπ. έπισσαγγμέ-
νος, έπιστρωμένος· επί γάπου.

Bardatura, ουσ. θ. έπίδημα
γάπου.

Bartella, ουσ. θ. τύλη έπιπ-
πίου, κ. μαξιλάριον.

Barli, ουσ. άρ. κελ. Βάρδοι,
ποιητή Γαλάται.

Bardesso, Ahardesso, επίρ.
γυμνός, έπιτριχίως, άνω σέλ-
λας. || Χείρσας.

Bardotto, ουσ. άρ. ήμιλος.
|| Passar per —, γίνομαι δ
περίγελος. || Παίς ύπηρετών.

Barolla, ουσ. θ. φορείον.

Barollare, φ. έν. φέρω επί
φορείου.

Bargollo, ουσ. άρ. άρχηγός
των τοξοτών, άστυνόμος.

Barbiglio, ουσ. άρ. πλο. κέλ-
λιον, κ. χαρχάλι, αλέκτρος.

Bariglione, οὐσ. ἀρ. βυτίον, κ. βαρέλι.
 Barilaja, οὐσ. ἀρ. ἀξιομασκήδ; τριήρα; φρονιζών περί ύβαιο; και οἴνου.
 Barile, οὐσ. ἀρ. βυτίον, κ. βυρέλι.
 Barilletta, οὐτ. ἀρ. ια, οὐσ. θ. μικρόν βυτίον, κισώτιον || Δοχείον πήλινον, ύλλινον κτλ.
 Barilotto, οὐτ. ἀρ. κισίον κ. βαρελάκι.
 Barilongo, να, ἐπ. ή πρό; τήν ύκείτην γεννηζουσα φωνή, βαρύτονος ήχος.
 Barilottojo, οὐτ. ἀρ. πιθοπισίδ; βαρελοπισίδ;
 Barletta, οὐσ. ἀρ. ύπηρέτη;
 Barluma, οὐσ. ἀρ. λάμπη; ύμυθρόν ρώ; || — di speranza, άκτις έλπίδο;
 Baro, Barro, οὐσ. ἀρ. πυνούργος, πυκνότηρα;
 Baroccio, οὐσ. ἀρ. άμυξή μικρά;
 Baroccolo, οὐσ. ἀρ. τοκογλωφία.
 Barometro, οὐσ. ἀρ. βαρόμετρον.
 Barona, *Op. Baronesa.
 Baronaaggio, οὐσ. ἀρ. δερνία.
 Baronata, οὐτ. θ. *Op. Briconeria.
 Baroneello, οὐσ. ἀρ. μικρό; βαρόνας. || Άρχιεπίσκοπον, πάρι άγοράτο;
 Baroneio, οὐσ. ἀρ. άρχείο; ά γρητικός.

Barone, οὐσ. ἀρ. βαρόνος; || Παιούργος; άρχείο;. Baroneseo, ιση, ἐπ. βαρόνεος, || Άρχείο;. Baronesia, οὐτ. θ. βαρονεί; γυνή βαρόνου.
 Baroneito, οὐσ. ἀρ. βαρονίσκος.
 Baronia, οὐτ. θ. βαρονία, άξίωμα βαρόνου.
 Barra, οὐσ. θ. βάρβα; μαχλό;. Barrota, οὐσ. θ. πύλας κερδινάλτων κόκκινος; || Πυροτέχνημα.
 Barriera, οὐσ. θ. έδούργημα.
 Barriera, οὐσ. θ. βάρδοι, άγών έρόμου. || Φραγμός, δρούφακτος.
 Barrire έ. οὐδ. μυκώμα; ύ; έ έλέφας.
 Baruffa, οὐτ. θ. Baruffa, ἀρ. διαπληκτισμός; λογομαχία, έρις.
 Baruffare, έ. οὐδ. μεταπωλώ, κοτυλιζω, κ. λιανισουλώ.
 Baruffa, οὐσ. ἀρ. μεταπωλητής; κρυσταλλή; μεταπράκτη;
 Baruffetta, οὐσ. θ. άστειότης.
 Baruffettare, έ. οὐδ. χαριενίζμαι; άστειούμαι.
 Baza, Baze, οὐσ. θ. έλίς; άρχή; || Χαρτωλά, επί χαρτοπυγνίου.
 Bazamento, οὐσ. ἀρ. ύπόδαθρον, στηλοβάτης.
 Bascia, οὐσ. ἀρ. σατρέπη; πασά; σουρα.
 Basciare, έ. έν. χαμηλώνω.
 Baze, *Op. Basa.

Basetta, οὐσ. θ. μύσταξ;
 Basettino, οὐσ. ἀρ. δ' έχων μικρόν μύστακα.
 Basettone, οὐσ. ἀρ. δ' έχων μέγαν μύστακα.
 Basilio, οὐσ. θ. ναός θολωτός. || Πρώτη εκκλησία. || *Η βασιλική τοῦ βραχίνου; φλέψ.
 Basilico, οὐσ. ἀρ. ζυτόν, έ βασιλικός.
 Basilichio, Basilico, οὐσ. ἀρ. βασιλικός, ότις μυθώδης.
 Basimento, οὐσ. ἀρ. λειποθυμία, εδουαμία.
 Basimuntello, οὐσ. ἀρ. μικρά λειποθυμία, εδουαμία.
 Basoso, sa, ἐπ. σκαίδης; βλάξ.
 Basan, οὐσ. θ. είδος χοροῦ. || Μουσ. δευτεροφωνία, τδ ύσον.
 Bassatio, οὐσ. ἀρ. λιθός, έ βασιτικός.
 Bassamento, επίρ. χαμηλώς.
 Bassare, έ. έν. καταβιβάζω, ύποβιβάζω, χαμηλώ.
 Bassotta, οὐσ. θ. χαρτοπυγνιον ώς δ' φαρών, κ. μπασέτα.
 Bassotto, οὐσ. ἀρ. χαμηλόν άνόστημα, μικρόσωμος, κ. κοντός. || —, ια, επίθ. δ' μικρόν κί χαμηλός. || Μικρός, νάνας.
 Bassezza, οὐσ. θ. χαμέρπειρα, μικροπείπειρα. || Καταγωγή εύταλής.
 Basilico, *Op. Basilico.
 Basso, οὐσ. ἀρ. τδ κατώτερον, τδ βάθος, ή βαθύτης. || Δευτεροφωνία, βαρυφωνία. || Μουσ. βαρύφωνον επέταχορον, όργανον

μουσικών. || Paris da —, τδ γεννητικό μόρτα. || —, sa, έπ. χαμηλός, βαθύς. || Ποταμός, εύτιδωνός, άγοράτος ρις. || Il giorno d —, ένύκτωσε.
 Bassano, οὐσ. ἀρ. όργανον, δ' εαρούλος; και δ' εαρουλητής.
 Bassoriliceno, οὐσ. ἀρ. τδ άνόγλυπον.
 Bassotto, *Op. Bassetto.
 Basta, επίρ. άρκεί. || —, ο' σ. θ. άσφή άρκιά.
 Bastabile, επίθ. διγ. διαρκής; άποχρών.
 Bastajo, οὐσ. ἀρ. αυματοποιδός.
 Bastano, επίρ. δλας δυνίμαι, παντί σθένει.
 Bastante, επίθ. διγ. επαρκών, ένάκός.
 Bastamentone, επίρ. άρκούντως; επαρκός, κ. άρκετό.
 Bastanza, οὐσ. θ. διάρκεια, έξοκολούθησι; αύτάρκεια.
 Bastarduggine, οὐσ. θ. νοθεία, νόθευσίς.
 Bastardella, οὐσ. θ. δοχείον μαγειρικόν, ζύτρα.
 Bastardigia, *Op. Bastardaggine.
 Bastardo, οὐσ. ἀρ. -da, θ. νόθος, άνομος. || —, έπ. αβδηλος.
 Bastardume, οὐσ. θ. γενεά νόθος. || Παρφοιά; δένδρου περιτήης.
 Bastare, έ. οὐδ. άρκεί, επαρκεί. || Διαρκώ, διατηρούμαι.
 Bastato, ια, επίθ. μακρός; διαρκής; πολυχρόνιος.

Bastevole. "Ορ. Bastante.
Bastevolmente, επίρ. (κωνδῆς,
φρονοῦτος, ἐπαρκῶς.

Bastia, οὐσ. θ. προπύργιον,
ὄχυρῶμα.

Bastimento, οὐσ. ἀρ. πλοῦτον.
Bastinga, οὐσ. θ. Ναυτ. δι-
ματα ἐκλυόμενα ἐν τῶν τοί-
χων τῶν πλοίων.

Bastionare, ῥ. ἐν ὄχυρῶ διὰ
προπύργιων ἢ πρ. τοιχοσμημάτων.

Bastione, οὐσ. ἀρ. προπύρ-
γιον, ὄχυρῶμα, φρούριον.

Bastita, οὐσ. θ. "Ορ. Bastia.
Basto, οὐσ. ἀρ. ἀγγικ. || Φορ-
τιον βάρει· ὑπερέρωσι, κτλ.

Bastonare, ῥ. ἐν. δέρον, βε-
βάλλω, κτυπῶ. || Προσβάλλω· δά-
κνω μετὰ κυρίας.

Bastonata, Bastonatura, οὐσ.
θ. βεβδισμῶς, ἐκλογισμῶς.

Bastonecello, Bastoncino, οὐσ.
ἀρ. βεβδισμῶς. || Βεβδισμῶς ὑπερ-
μαστος.

Bastone, οὐσ. ἀρ. βεβδισμῶς, βε-
βάλων. || Ἐτήγισμα, βρεσημα.

Batacchiare. "Ορ. Bastonate.
Batacchio, "Ορ. Bastone.

Batata, οὐσ. θ. γεώμηλον, χυδ.
πατάτα.

Batista, οὐσ. θ. ἡμιτίθειον,
χυδ. μπατίστα.

Batacchia, οὐσ. ἀρ. βακτη-
ρία τυφλοῦ. || Γόπτρον κώ-
δωνος.

Batolo, οὐσ. ἀρ. κορδύλη, πι-
λίδιον.

Batonta, οὐσ. θ. λογομαχία.

Batostaro, ῥ. οὐδ. λογομαχῶ.

Battadore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἄλλοντι-
ζων ἐν τῇ σιτιθῆκῃ, ἀλλοεῶς.

Battaglia, οὐσ. θ. μάχη, πό-
λεμος. || — navale, ναυμαχία.

Battagliare, ῥ. οὐδ. μάχο-
μαι, πολεμῶ.

Battagliatore, οὐσ. ἀρ. ὁ μα-
χόμενος, μηχανητής.

Battaglierasco, sca, ἐπ. μα-
χικῶς, πολεμικῶς.

Battaglierolomente, ἐπίρ. ἐμ-
πολέμως, δια μάχης.

Battaglio, οὐσ. ἀρ. βόπτρον
(ἢ γλῶσσα τοῦ κώδωνος).

Battaglione, οὐσ. ἀρ. τάγμα
στρατιῶ.

Battagliuolo, Battagliuza,
οὐσ. θ. κροσολισμῶς, ἀψιμαχία.

Battellitto, οὐσ. ἀρ. και

Battello, οὐσ. ορ. ἄκατος, ἀ-
κτίον, πλοῦρον.

Battente. "Ορ. Battitojo.

Battero, ῥ. ἐν. πλήττω, κτυ-
πῶ. || — si, ῥ. ἀντ. μονομαχῶ.

Battoria, οὐσ. θ. κανονοστοι-
χία.

Battesimale, ἐπ. διγ. βαπτισ-
ματικῶς. || Il fonte —, κολυμ-
θῆρα.

Battesimo, Battosmo, οὐσ.
ἀρ. και

Battesamento, οὐσ. ἀρ. βά-
πτισμα, βεπτισίς.

Battizzare, ῥ. ἐν. βαπτίζω.

Battizzatore, οὐσ. ἀρ. ὁ βα-
πτίζων, βαπτιστής.

Battucolo, οὐσ. ἀρ. ἀναξυρίς,
κ. βρακίον.

Battucosa, οὐσ. ἀρ. πυρεθῶ-
λος, κομῆρ. τσακμάκι.

Battizia, οὐσ. θ. νόσημα, ἡ
ἐπιληψία.

Battilano, οὐσ. ἀρ. τεχνίτης
τῶν ἐπι. ὄχων.

Battiloro, οὐσ. ἀρ. χρυσηλά-
της, ἀργυρηλάτης.

Battimenta, οὐσ. ἀρ. κτύπη-
μα. || — di mani, χειροκρότημα.

|| — di cuore, παλμῶς καρδι-
ακῶς.

Battinaccia, οὐσ. ἀρ. νομι-
ματοκόπος.

Battipalle, οὐσ. ἀρ. κτυπητή-
ριον.

Battiporto, οὐσ. ἀρ. εἴσοδος
πλοῦ.

Battisegola, οὐσ. θ. φυτόν, ὁ
κόμαρος.

Battiscossa, Battisofola, οὐσ.
θ. φρίκη.

Battistario, Battistaro, οὐσ.
ἀρ. κολυμβήθρα.

Battistajo, οὐσ. ἀρ. κλειστής,
θύρωμα, κ. φῶλλον ὕψους ἢ πα-
ραβῆρου.

Battistore, οὐσ. ἀρ. πλήκτης,
δέρων. || — di strada, πλάνης.

Battitura, οὐσ. θ. δαρμῶς, ἐκ-
λοκότημα. || Ἄλκιωσις οἴτου.

Battologia, οὐσ. θ. βαττολο-
γία, κωρολογία.

Battuta, οὐσ. θ. ρυθμῶς, μέ-
τρον τῆς μουσικῆς. || — di pal-
ma, ὁ σφυγμῶς.

Battuto, οὐσ. ἀρ. περιβύγιον,
δῶμα. || —, ἐπ. θαρραῖς. || Via

— a, τῆθος, ὁδὸς συγκαταμένη.

Battuffolo, οὐσ. ἀρ. ἄβρισμα,
σαρόκι.

Battulo, οὐσ. ἀρ. κωδῆτιον.

Bava, οὐσ. θ. σιελῶς ἀφρῶς.

Bavaglio, οὐσ. ἀρ. περιζώμα,
κ. ἐμπροσπέλα.

Bavella, οὐσ. θ. κροκύδιον,
μετόξης.

Bavono, οὐσ. ἀρ. περιλαίμιον
μανθῆου.

Bavotta, οὐσ. θ. ὄνομαζία,
ἔχων μόνον ἐπὶ τῶν ἐκτυπομέ-
νων πραγμάτων.

Baviera, οὐσ. θ. προσωπίον
περικεκαλασῶς.

Bavoso, sa, ἐπ. σιελῶος.

Bavza, οὐσ. θ. εὐτυχία, εὐδαι-
μονία.

Bazzana, οὐσ. βόρσα, δέρμα.

Bazzica, οὐσ. θ. συναστροφῆ.

Bazzicaro, ῥ. οὐδ. συγχάζω,
ἐπιφοιτῶ.

Bazzicature, οὐσ. θ. πλ. παι-
γνῖδα τῶν παιδίων.

Bazzotto, ia, ἐπ. ἡμιεφημέ-
νος ἐπὶ δῶν.

Be, "Ορ. Belamento.

Beante, ἐπ. ὁ καθιστῶν τινα
εὐτυχῆ.

Beate, ῥ. ἐν. εὐτυχίζω, παῖθ
τινα εὐτυχῆ.

Beatamente, ἐπίρ. εὐτυχῶς.

Beatticare, ῥ. ἐν. εὐτυχίζω.
|| Ἀγιάζω, συγκατατάττω μετὰ
τῶν ἁγίων.

Benificatore, οὐσ. ἄρ. -trice, οὐσ. θι. ὁ εὐτυχίζων.

Beneficenziano, οὐσ. θι. ἀγαθός, συγκρατάξιος εἰς τοὺς ἀγαθούς.

Benefico, εα, ἐπ. ὁ μακάριον παιδόν.

Beneficenza, οὐσ. θι. μακαριότης. || Ἀγιότης, ἐπὶ προσφωτισίᾳ τῆς ψυχῆς.

Benito, τα, ἐπ. εὐτυχῆς μακάριος.

Beatitude, οὐσ. θι. εὐτυχία, ἡσυχία.

Becca, οὐσ. θι. κνημώδης μεταξὺ ποδῶν.

Beccaccia, οὐσ. θι. πτηνόν, ὁ σκολοπάξ, χυδ. βεκάσσα.

Beccaccio, οὐσ. ἄρ. σκολοπάξ ὁ μικρός, βεκατίνι, χυδ.

Beccafico, οὐσ. ἄρ. πτηνόν, ἢ σκολοπάξ, ὁ σκολοπάξ.

Beccajo, οὐσ. ἄρ. κρεσπώλης.

Beccaglio, οὐσ. ἄρ. καλλασιαμὸς, εἶδος πτηνίδου.

Beccalite, οὐσ. ἄρ. στραφοδίκη, φίλις.

Beccamento, οὐσ. ἄρ. ἡ διὰ τοῦ βάρφους κέντησις.

Beccamento, οὐσ. ἄρ. νεκροθάπτης.

Beccare, β. ἐν. κενῶν διὰ τοῦ βάρφους.

Beccarella, οὐσ. ἄρ. ἐργάτιον.

Beccario, Ὀρ. Beccajo.

Beccatino, οὐσ. ἄρ. λέγος.

Beccata, οὐσ. θι. κέντημα διὰ τοῦ βάρφους, δῆγμα.

Beccatella, οὐσ. θι. μηδαμινὸν πρᾶγμα.

Beccatella, οὐσ. ἄρ. προθύρις. || Κόρη. || Ἐρίφιον.

Beccatojo, οὐσ. ἄρ. σκαρφόδιον τῶν κλωσῶν διὰ τὴν τροφήν τῶν πτηνῶν.

Becheria, οὐσ. θι. κρεσπώλειον, || Σφαγή, θυσία, ἀνθρωποκτονία.

Beccetto, οὐσ. ἄρ. ταινία μικρᾶ.

Beccico, εα, ἐπ. ὁ τῆς θηλῆς, βηχικός.

Becco, οὐσ. ἄρ. βάρφος. || Στόμα τῶν ζῴων. || Τράχος. || — οορνιθία, κερατῆς, χυδ. κερατῆς.

Beccone, οὐσ. ἄρ. μέγας τράχος εὐνοχηταμένος, || Μαρδῆς, βλάξ, ἡλίθιος.

Becconeo, οὐσ. ἄρ. λαίμας προχέτου, ἀμβλίκος.

Beccona, οὐσ. θι. νευρόσπασον, πλάγῶν, κ. κοῦκλα. || Νόστος, πηχιδεύς.

Beccanaccia, οὐσ. θι. φάντασμα τσομερόν.

Becca, οὐσ. θι. περιγελῶς, τέχνησμα, χλευή.

Beccardo, οὐσ. ἄρ. φιλοσοφικόν, χλευαστής.

Beccare, β. ἐν. χλευάζω, περιγελῶ.

Beccatore, οὐσ. ἄρ. -trice, οὐσ. θι. Ὀρ. Beccardo.

Becco, οὐσ. θι. πλ. μηδαμινὸν πρᾶγμα.

Beccogiaro, Ὀρ. Beccaro, καὶ τὰ τούτου παράγωγα.

Beffevole, ἐπ. διγ. περιφρόνητος, καταφρονητός.

Beffino, οὐσ. ἄρ. καλύπτρα, κ. σκαφία τῶν πτόλων.

Begole, Ὀρ. Beffo.

Belamento, οὐσ. ἄρ. βέλαιμα.

Belandra, οὐσ. θι. εἶδος πλοίου.

Belara, β. οὐδ. βελάζω.

Bellhella, ἐπὶ καὶ Bellamente ἐπὶ. σιγᾶ, μετὰ προσοχῆς. || Χαριέντος, κομψός.

Bellota, οὐσ. θι. ἐσθβόρας, κ. λάσπη.

Bellotto, τα, ἐπ. χαριεῖς, εὐμορφώτατος. || — οὐσ. ἄρ. ψιμύθιον.

Bellezza, οὐσ. θι. κάλλος. || Χαρὰ, τέρψις.

Bellissimo, τα, ἐπ. κοίματος ἐν τῷ κέντρῳ.

Bellico, οὐσ. ἄρ. θυμώδης. || — dello semio, θυμώδης τῆς ἀσπίδος. || Τὸ μέσον, τὸ κέντρον.

Bellico, εα, ἐπ. μαχητικός, πολεμικός.

Belliconchio, οὐσ. ἄρ. θυμώδης, θυρόν.

Bellicone, οὐσ. ἄρ. μέγας πτόλον.

Bellicosamente, ἐπὶ. ἀνδρείως, ἀπειρανίως.

Bellicoso, σα, Belligero, εα, ἐπ. πολεμικός, ἀπειράμιος.

Bellimbusto, οὐσ. ἄρ. ὠραῖος ἄλλ' εἰς οὐδὲν καλός, καλλωπίτης, γάρκισσος.

Bellino, σα, Ὀρ. Bellotto.

Bello, οὐσ. ἄρ. ἡ ὠραιότης, τὸ ὠραῖον. || Τὸ ὠφέλιμον, τὸ πρῶτον. || Sul dell' οἶα, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας. || —, τα, ἐπ. ὠραῖος, χαριεῖς, εὐχαριεῖς. || Bello fatto, παντίτιστον, τετελεσμένον.

Bellono, ἐπ. διγ. ὠραῖότητος.

Bellonoso, ἐπ. διγ. εὐτράπιλος. || Ἰδιότροπος, παράξενος.

Belo, οὐσ. ἄρ. Ὀρ. Be.

Belone, οὐσ. ἄρ. ὁ θαλάσσιος, κενόκρητος.

Bella, οὐσ. θι. ὠραῖότης.

Belva, οὐσ. θι. θηρίον ἄγριον.

Belzebuth, Ὀρ. Lucifero.

Bembè, ἐπὶ. καλῶς, κάλλιστα.

Beneconoscimento, ἐπὶ. κοινὸν ἔγκαιρον.

Benefficio, τα, ἐπ. προσφιλή.

Benevolamente, ἐπὶ. ὡς καλὸν οἰωνόν.

Benevolato, τα, ἐπ. εὐαίματος, καλῶν οἰωνῶν.

Benevolato, τα, ἐπ. καλῶς ἀναθεωρημένους.

Benandata, οὐσ. θι. φιλοδώρημα πρὸς τοὺς ὑπερέτας ἐν τῇ ἀναχωρήσει τινός.

Beneaventurata, οὐσ. θι. εὐτυχία, εὐδαιμονία.

Beneaventuratamente, ἐπὶ. εὐτυχῶς.

Beneaventurato, τα, Beneaventuratoso, σα, ἐπ. εὐδαιμόνων, εὐτυχῆς.

Bon, Bone, ἐπὶ. κάλλιστα.

Bonché, ὄνδ. καὶ σοί, μονόδ. τ.

Benevento, ια, ἐπ. ὁ καλῶς ἀναθεωρημένος.
 Beneficiata, οὐσ. θ. ταυίνα. || Κάλυμμα.
 Beneficio, β. ἐν. δένω τοὺς ὀφθαλμούς.
 Beneficenza, οὐσ. θ. περὶ δέσεις.
 Beneficenza, οὐσ. θ. μικρὰ ταυίνα.
 Beneficio, οὐσ. ἀρ. ταυίνα μικρὰ, ἀναδέσμη, ἀνεκμάματος τῆς κεφαλῆς, ταυίνα μικρά.
 Beneficio, οὐσ. ἀρ. μικρὸν κωνόειον παιδίου.
 Bene, οὐσ. ἀρ. τὸ καλόν, τὸ ὀφελίμον, τὸ πρόπον. || Ἀγαθὸ, πλούτη. || —, ἐπὶ καλῶς, ἀκριβῶς.
 Beneficenza, οὐσ. θ. -ίτη, οὐσ. ἀρ. ἐλαφρὸν καθάρσιον.
 Beneficio, ια, ἐπ. εὐλογημένος, ἀγαθός. || Acqua, τὸ ἄγισμα.
 Beneficenza, καὶ
 Beneficio, β. ἐν. εὐλογῶ. || Καλολογία
 Beneficio, οὐσ. ἀρ. ὁ εὐλογῶν, καλῶς λέγων.
 Beneficio, οὐσ. θ. εὐλογία.
 Beneficio, να, ἐπ. ἀγαθοποιός.
 Beneficio, οὐσ. ἀρ. -ίτης, οὐσ. θ. εὐργέτης.
 Beneficio, β. ἐν. εὐεργετῶ.
 Beneficio, -ante, οὐσ. ἀρ. ἀγαθοεργός, εὐεργετικός.
 Beneficio, -ale, ἐπ. διγ. δ' ἀφορῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χορηγία αὐτο.
 Beneficenza, -ziata, οὐσ. θ. γρυμμάτιον κερδόνιον.
 Beneficio, οὐσ. ἀρ. ὁ λαμβάνων ἐκκλησιαστικὴν χορηγίαν. || Beneficio, ια, ἐπ. ὁ εὐεργετῆς ἢ εὐεργετούμενος.
 Beneficio, οὐσ. ἀρ. εὐεργετήμα. || Beneficio, οὐσ. ἀρ. εὐεργετικὸν χορηγίον.
 Beneficio, κα, ἐπ. ἀγαθοεργός.
 Beneficio, β. οὐδ. γίνωμαι ὀφείλω, ὀφελῶ.
 Beneficio, "Op. Beneficio.
 Beneficio, οὐσ. θ. ἀξία, ἀνευεργασία.
 Beneficio, ια, ἐπ. ὁ ἀξίως ἀμοιβῆς.
 Beneficio, -cemento, οὐσ. ἀρ. ἀξίως ἀμοιβασίς.
 Beneficio, ἐπὶ. παλὸν αὐτοχρῆς.
 Beneficio, ἐπ. εὐεργετικός. || Beneficio, οὐσ. θ. εὐεργετικός.
 Beneficio, β. οὐδ. εὐεργετῶ.
 Beneficio, ἐπ. διγ. εὐεργετῶν.
 Beneficio, "Op. Beneficio.
 Beneficio, οὐσ. θ. καλοκάγαθία, εὐμένεια.
 Beneficio, ια, ἐπ. "Op. Beneficio.
 Beneficio, ἐπ. διγ. ὁ εὐποιῶν, εὐεργετής.

Beneficio, ια, ἐπ. ὁ καλὸν ἀνάστημα ἔχων, κ. καλοκαμωμένος.

Beneficio, ια, ἐπ. ὁ καλὸν, ἢ κ. καλὰ ὄσα πάθη, καλὰ ἔπαθε. || —, οὐσ. ἀρ. τιμωρία λίαν ἐπιβαρύνουσα.

Beneficio, οὐσ. ἀρ. ἡγαπημένος, προτιμώμενος.
 Beneficio, ἐπ. διγ. ἀγαθοεργός.

Beneficio, οὐσ. θ. διόθεσις ἀγαθῶν, φιλοφιλία, φιλοδοξία, ἐλευθεριότης.

Beneficio, ἐπὶ. μελιχρῶς, φιλανθρωπῶς.
 Beneficio, -ante, -iata, οὐσ. θ. ἡπιότης, ἀγαθότης.

Beneficio, ἐπ. ἡπιότης, γλυκύτης, ἀπαρρητιότης, φιλόδοξος.

Beneficio, ἐπὶ. μετρίως καλῶς.
 Beneficio, οὐσ. ἀρ. τὸ ὀνολον.

Beneficio, να, ἐπ. συνεννοημένος, σύμφωνος.

Beneficio, ἐπὶ. κάλλιστα.
 Beneficio, "Op. Beneficio.

Beneficio, ια, ἐπ. ὁ καλῶς ἐξεργασμένος.

Beneficio, ια, ἐπ. ὁ ἔχων καλὸν ἔσπον.

Beneficio, ια, ἐπ. εὐγενής.
 Beneficio, οὐσ. ἀρ. θέλησις, ἀρεσκία.
 Beneficio, ἐπὶ. ναί, βεβαίως.

Benevolito, οὐσ. ἀρ. ἀδεια ἀναχωρήσεως, ἀποδεικτικὸν καλῆς διαγωγῆς.

Benevolito, ἐπὶ. βεβαίως.
 Benevolito, ια, ἐπ. καλλωπισμένος, καλῶς συντηρούμενος.

Benevolito, οὐσ. ἀρ. (Siate il benevolito) ὡς εὐπαρέστης, καλῶς ἤθελες.

Benevolito, ἐπὶ. ἀσμενέστατος, μετὰ χάριος.
 Benevolito, "Op. Benevolenza.

Benevolito, ια, ἐπ. περιεργεμένος, προσφιλέτης.

Benevolito, οὐσ. ἀρ. μέγας ὀνολον, μέθυος.

Benevolito, οὐσ. ἀρ. παραδόξως, κ. ὀλοθωρός.
 Benevolito, β. ἐν. πίνω. || —, ἢ ἀσμενέ, ὑπομὴνα προσδοκῶν τινα. || Benevolito, οὐσ. ἀρ. πικρὸν.

Benevolito, οὐσ. θ. ὀδύνη, ὄχθη ὑψηλῆ.

Benevolito, οὐσ. ἀρ. κινδύνη, ὀδύνη, κ. περιεργετικὸν τὸ περιεργετικόν, κ. περιεργετικόν.

Benevolito, Borghinella, οὐσ. θ. γυναικείον, γυνὴ ἀδελφῆς.

Benevolito, β. ἐν. διασκευασμένος, ἀδελφῶν λογισμῶν, φλυαρῶν.

Benevolito, ια, ἐπ. κούφος, εὐμετάλητος. || Benevolito, οὐσ. ἀρ. εἶδος καλῶν.

Benevolito, οὐσ. ἀρ. καλῶν, κ. ἀδελφῶν.

Benevolito, οὐσ. ἀρ. καλῶν, κ. ἀδελφῶν.

Berlango, οὐσ. ἀρ. τράπεζα, ἐπιτατόριον.

Berlino, οὐσ. θ. στροφέιον, κύβων, σπηλιτεύσις. || Metter uno alla —, ἐπιτίτω τινὰ εἰς τὸ κοινόν. || Ὀδοπορικὴ ἔμβαζα.

Berlingaccio, οὐσ. ἀρ. ἡ πέμπτη τῆ; ἀποκρέω, ἢ εὐθιμοπέμπτη.

Berlingamento, οὐσ. ἀρ. περιβαλὶν, ἀδολεσχία.

Berlingaro, ῥ. οὐδ. στυμύλομαι, ἀδολεσχῶ.

Berlingatore, gajolo, οὐσ. ἀρ. λάλος, ἀδολεσχός. || —, Ὀρ. Berlinghiere.

Berlinghiara, οὐσ. θ. φλυαρία, ἀδολεσχία.

Berlinghiere, οὐσ. ἀρ. γαστρίμαργος, λαίμαργος.

Berlinguzzo, οὐσ. ἀρ. αἰδοῦν ἄνδρος. || Εἶδος πλανιδόντος.

Berlusconi, οὐσ. ἐπ. καταγέλαστος.

Bernocchio, Bernoccolo, οὐσ. ἀρ. ῥαχίτις, πρήσιμα.

Bernoccoluto, ια, ἐπ. πλήρης κυρματίων.

Berrolta, οὐσ. θ. πῖλος, φέσιον, σκούφος.

Berrettajo, οὐσ. ἀρ. πιλοποιός. || Menar le mani como i —, ἐνεργός εἰμι.

Berrettino, οὐσ. ἀρ. πιλίδιον. || —, να, ἐπ. Ὀρ. Malizioso.

Berroviera, οὐσ. ἀρ. λοχίης, κλητῆρ, τοξότης.

Bersagliaro, ῥ. ἐν. ἐπι σκο-

πόν θάλλω, κ. τραβῶ εἰς τὸ ἐγμάδι.

Bersaglio, οὐσ. ἀρ. σκοπός, || Τέρμα. || Σύγκρουσις, ἀντιστοιχίς.

Berta, οὐσ. θ. χλεύη, τέγγαμα. || Κόπανον, λαστρον.

Berloggiamento, οὐσ. ἀρ. περιγελως, χλευασμός.

Berloggiare, ῥ. ἐν. σκώπειν, περιγελῶ.

Berloggiatore. Ὀρ. Bestiore.

Berlosa, οὐσ. θ. ἄβηρον, φραγδὲ εἰς τὰς γεφύρας, ἢ εἰς τὰς πύργους εἰς προαυλακίην τῶν προσβολῶν τοῦ ἔχθρου.

Berlusconi, ῥ. ἐν. τίθημι ἄδρα, φραγμούς.

Berlusconi, οὐσ. ἀρ. ὁ μὴ πληρόων τὸν ἔρανόν του.

Bertona, οὐσ. ἀρ. ὁ κρατῶν πάλλακην. || Ἴππος ἔχων τὰ δάκτυλα καὶ τὴν αὐρὰν νεοκομμένην πρὸς δὲ καὶ ὁ ἔχων τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς λίαν νεοκομμένας.

Bertovello, οὐσ. ἀρ. κύρτος, ψαροκέλαθον.

Bertuccio, οὐσ. ἀρ. Bertuccio, οὐσ. θ. πίσθηκος. || Pigliarla —, μεθύσκομαι.

Bertuccione, οὐσ. ἀρ. μέγας π(θηκος). || Δυσειδής, ἀνούσιος ὡς πίθηξ.

Beruzzo, οὐσ. ἀρ. πρόγευμα τοῦ χωρικοῦ ἐν ταῖς ἀγροῖς.

Berzaglio, οὐσ. ἀρ. κινδύνοσ, Mettor a —, ἐρδᾶλλω εἰς κίνδυνον.

Bessa, Besseria, καὶ Bestaggiare, οὐσ. θ. ἀναισθησίς, ἀνοησία, μωρία.

Bestemmia, οὐσ. θ. καὶ Bestemmiamento, οὐσ. ἀρ. εὐαφημία, λόγος ἀσεβείας.

Bestemmiare, ῥ. οὐδ. βλασφημᾶ.

Bestemmiatoreccio, οὐσ. ἀρ. μέγας εὐαφημίας.

Bestemmiatore, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ. θ. εὐαφημικός.

Bestia, οὐσ. θ. ζῶον, κτήνη. || Andar in —, ὀργίζεσθαι.

Bestiaccia, οὐσ. θ. μέγχι κτηνο. || Ἴππος ἀμάτης.

Bestiale, ἐπ. διγ. κτηνώδης, σκαίδς. || Μέγας ὑπέρμετρος.

Bestialità, -tada, -tate, οὐσ. θ. σκαίδτης, θηριώδης, κτηνώδης. || Κτηνώδης; πρᾶξις.

Bestialmente, ἐπίφ. κτηνώδως, σκαίδς.

Bestiame, οὐσ. ἀρ. τὰ ζῶα, τὰ θείματα. || — grosso, τὸ μέγχα κερσφόρα ζῶα. — minuto, ζῶα μικρὰ τὰ εἰσούχα.

Besticciuolo, Bestiola, οὐσ. θ. ζωόριον, ἔντομον.

Bestionaccio, Bestione, οὐσ. ἀρ. μέγχι ζῶον, ἄνθρωπος κτηνώδης, θηριώδης.

Bestiuola, οὐσ. θ. Bestiuolo, οὐσ. ἀρ. ζωόριον. || Κόβηθης, μωρός.

Bestiola, οὐσ. θ. καπηλείον, οἰνοπωλείον.

Bettolare, ῥ. ἐν. συγγάζω τὰ καπηλεία.

Bettolaia, οὐσ. θ. μικρὸν οἰνοπωλείον.

Bettoliere, οὐσ. ἀρ. κάπηλος.

Bettonica, οὐσ. θ. θερονίκη, φυτόν.

Betula, Betulla, οὐσ. θ. σημύτη.

Beuta, Beutta, οὐσ. θ. ποτόν.

Beva, οὐσ. θ. ποτόν ποσιμότης τοῦ οἴνου.

Bevanda, οὐσ. θ. οἶνος κερασμένος, ποτόν. || Ἰατρικόν.

Beveraggio, οὐσ. ἀρ. ποτόν. || Φιλοδόχημα, ἢ διὰ κέρματος.

Beveratojo, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Alibonatorajo.

Bevere, ῥ. ἐν. πίνειν. Ὀρ. Bere.

Beveraccia, εἶα, ἐπ. καλὸς τὴν πόσιν, ἡδύς εἰς τὸ πίνειν.

Beveria, οὐσ. θ. μέθη.

Beveronaccio, οὐσ. ἀρ. καὶ Beverone, οὐσ. ἀρ. οἶνος κερασμένος, ποτόν. || Ἰατρικόν.

Bevibile, ἐπ. διγ. πόσιμος.

Bevimola, οὐσ. ἀρ. ἡ πόσις, τὸ πίνειν. || Ποτόν.

Bevitare, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ. θ. οἰνοπότης.

Bevitura, οὐσ. θ. Ὀρ. Bevimentia.

Bozzicare, ῥ. ἐν. ὀξυκοπέω.

Bozzicatura, οὐσ. θ. κέντημα διὰ τοῦ ῥάμφους.

Bozzo, οὐσ. ἀρ. ὀργύρια.

Biacca, οὐσ. θ. ψιμύδιον.

Biada, οὐσ. ἀρ. αἶτος, βράση.
 Biadajuolo, οὐσ. ἀρ. αὐτέμ-
 πορος.
 Biadetto, οὐσ. ἀρ. τὸ κυανοῦν
 χρώμα || —, ἑπ. κυανόυς.
 Biancastro, ἑπ. ἀρ. ὑπό-
 λευκος.
 Biancastronaccio, εἰα, ἑπ. χι-
 ονόλευκος.
 Biancastro, οὐσ. ἀρ. ὑπερ-
 δολική λευκότης.
 Biancheggiamento, οὐσ. ἀρ.
 λευκότης.
 Biancheggiante, ἑπ. διγ. ὑ-
 πόλευκος.
 Biancheggiare, ῥ. οὐδ. κλίω
 πρὸς τὸ λευκόν. || ἄφριζω ἐπὶ
 θαλάσσης καὶ πταρυγῶν.
 Biancheria, οὐσ. θ. τὰ ὑποκάμι-
 σα, ἐσώδρακα, κτλ. κ. τὰ πανικά.
 Bianchizza, οὐσ. θ. λευκότης.
 Bianchimento, οὐσ. ἀρ. τὸ
 λευκαίνειν, λεύκανσις.
 Bianchiro, ῥ. ἐπ. λευκαίνω,
 λευκὸν καθίστημι. || —, ῥ. οὐδ.
 γίνομαι λευκός.
 Bianchissimo, ἑπ. ἀρ. ὑπερθ.
 λευκότερος.
 Bianco, οὐσ. ἀρ. τὸ λευκόν.
 || ἄσπετος. || — del' νονο, τὸ
 λευκὸν τοῦ ὡ ὕ. || — dell' oc-
 chio, ὁ κερρατοειδὴς χιτῶν τοῦ
 ὀφθαλμοῦ. || —, ἐπὶ. Di punto
 in bianco, ὀρίζοντως.
 Bianco, εἰα, ἑπ. λευκός. ||
 Dare carta —, δίδω χάρτην ἀ-
 γραφον, γὰρ ἐπὶ ἀντιγραφῶν οὐδὲν ἔχειται.
 Bianco mangiare, οὐσ. ἀρ. ἀ-

μυγδαλίτης, τουρκ. μουχλαβι.
 Bianco, εἰα, ἑπ. λευκὸν λευκός.
 Biancospino, οὐσ. ἀρ. δει-
 ῥ. οὐσ. ἢ λευκάκωνθα.
 Biancuccio, εἰα, ἑπ. ὑπό-
 λευκος.
 Bianciare, ῥ. οὐδ. μασηθ.
 Bianciare, Bianciare, ῥ. ἐν.
 μίμρομαι, κικίρω. || Bianciare-
 si, ῥ. ἀνε. μεμφικηρῶ.
 Bianciatore, οὐσ. ἀρ. -τρίτω,
 οὐσ. θ. ἐπικριτής, μεμρόμενος.
 Biancimenele, ἑπ. διγ. μεμ-
 πτός, ψεκτός.
 Biancimemonte, ἐπὶ. κί-
 σαρῶς, ἀτρίως.
 Bianco, -mamento, οὐσ. ἀρ.
 ψόγος, αἶσχος. "Op. Bianciare.
 Bianchio, οὐσ. θ. βίβλος, ἢ ἀ-
 γία γραφή. || Μικρολογία.
 Biblica, εἰα, ἑπ. βιβλικός.
 Bibliista, οὐσ. ἀρ. φιλοβιβλίος.
 Bibliografia, οὐσ. θ. βιβλιο-
 γραφία.
 Bibliografo, οὐσ. ἀρ. βιβλιο-
 γράφος.
 Bibliomane, οὐσ. ἀρ. βιβλιο-
 μανής.
 Bibliomania, οὐσ. θ. βιβλιο-
 μανία.
 Biblioteca, οὐσ. θ. βιβλιο-
 θήκη.
 Bibliotecario, οὐσ. ἀρ. βι-
 βλιοφύλαξ.
 Bien, οὐσ. θ. θηνοῦς. || Sa-
 rōs παντός πρῶγματος. || Salare
 in sulla —, ὀργίζομαι.

Bicchierajo, οὐσ. ἀρ. ποτη-
 ροποιός.
 Bichiere, οὐσ. ἀρ. ποτήριον.
 Bicchierato, -tuolo, οὐσ. ἀρ.
 μέγα ποτήριον.
 Biciacchio, οὐσ. ἀρ. δίστομος
 πέλεκυς.
 Biciughora, οὐσ. θ. ἔππος,
 ἡμίονος δυσάγωγος.
 Biciurite, π. διγ. δικέφαλος.
 Bicecca, Bicecca, οὐσ. θ.
 οἰκίλιον, φρουρίδιον.
 Bicaloro, ἑπ. διγ. δίχρους.
 Bicaonia, οὐσ. θ. οὐράκιων.
 Bicarino, ἑπ. κχι Bicarino,
 -nuto, ἑπ. δικηρός.
 Bidalo, οὐσ. ἀρ. κεδὸς στρα-
 τιώτης.
 Bidello, οὐσ. ἀρ. κανθηλά-
 πτης.
 Bidento, οὐσ. ἀρ. λίσγος
 σκαπάνη.
 Bidetto, οὐσ. ἀρ. μικρὸς ἔππος,
 ἰκπέρων.
 Biesameno, ἐπὶ. β. λοξός.
 Bisco, εἰα, ἑπ. παραβλῶψ, ἔ-
 τιμὸς, αἰσγρός.
 Biata, Biatola, οὐσ. θ. τεῦ-
 ρλον, κ. γούλιον, σέυρλον. ||
 Mangiar —, πρῶτος φουδῦμαι.
 Biatola, οὐσ. θ. Bietolone, οὐσ.
 ἀρ. ἄφρων, τώλης. || —, "Op.
 Biata.
 Biatta, οὐσ. θ. σφήν δι' οὐ-
 σχήκεται, ἐπιδοξίεται, ἢ ὑποστη-
 ρίζεται ἐπ. || Meiter —, Esser
 nala biatta, ἐμβάλλω εἰς ἐρίδα,
 διχνοῖσιν.

Bicolchata, οὐσ. θ. ὄργωμα.
 || Ἐπιστάσις ἐπιούλεος.
 Bifoleo, Bifulco, οὐσ. ἀρ. δου-
 κολος, ὄργωστής.
 Biforcamento, οὐσ. ἀρ. δι-
 κρῶσις.
 Biforcarsi, ῥ. ἀνε. γίνομαι δι-
 κηδής.
 Biforcato, ἑπ. Biforcato, ἑπ.
 ἐπ. διακίδης.
 Biforcato, οὐσ. ἀρ. σχαλὸς, δι-
 κρῶνον.
 Biforme, ἑπ. διγ. ὁ δῶν ὄψεις
 ἔχων, διμορφος.
 Bifronte, ἑπ. διγ. διπρόσωπος.
 Biga, οὐσ. θ. ἑλαφα δίτροχος.
 Bigamia, οὐσ. θ. διγαμία.
 Bigamo, οὐσ. ἀρ. δίγαμος.
 Bigatto, Bigattolo, οὐσ. ἀρ.
 κάρπη, μεταξοκώληξ. || Mal-
 —, πανούργος, δόλιος.
 Bigello, οὐσ. ἀρ. σέγγη, κ. σαγάκι.
 Bigerognolo, ἑπ. ὑπόφατος.
 Bigliolone, "Op. Babbaccia.
 Bigherajo, οὐσ. ἀρ. ἀστειός.
 || Ὁ κατασκευάσαν ἢ πωλῶν
 τριχάπτα λινῶν.
 Bigherato, ἑπ. ἑπ. ὁ κεκοσμη-
 μένος ἐκ τριχάπτων λινῶν.
 Bighiro, οὐσ. ἀρ. εἰσὸς τι τρι-
 χάπτον λινῶν.
 Bigliccio, εἰα, ἑπ. ὑπόφατος.
 Biglio, οὐσ. ἀρ. φαῖς.
 Biglia, οὐσ. θ. σφαῖρα τοῦ σφαι-
 ριστηρίου.
 Bigliardo, οὐσ. ἀρ. σφαιρι-
 στήριον, κ. μπαλιάρδα καὶ τὸ
 παιγνίδιον αὐτό.

Biglietto, οὐσ. ἀρ. γραμμάτιον.

Biglioue, οὐσ. ἀρ. χαλκονόμισμα.

Bignonia, οὐσ. θ. κηδισκος.

Bigordo, οὐσ. ἀρ. λόγχη, δόρυ.

Bilancetta, οὐσ. θ. μικρὰ ζυγαριά.

Bilancia, οὐσ. θ. ζυγαρία. ||

Μέτρον, πόδι.

Bilanciajo, οὐσ. ἀρ. ζυγαριόποιος, ζυγαριόπώλης.

Bilanciamento, οὐσ. ἀρ. ἔργον, ἔξοδος.

Bilanciare, β. ἐν. ζυγίζω. ||

Ἐργάζομαι. || Διακρίνω ζυγαρίαν.

Bilanciamento, ἐπιβ. ἐμφρόνας.

Bilanciere, οὐσ. ἀρ. βουδόμετρον (ἀρολογίου).

Bilancino, οὐσ. ἀρ. -ησ, οὐσ. θ. μικρὰ ζυγαριά. || Αμειψιότης. || Τὸ ἕξιον τῆς ἀμάξης, εἰς θ δίνονται τὰ ἑσπρία τῶν ἑσπῶν.

Bilancia, οὐσ. ἀρ. σύγκρισις, παραλληλισμός, ἔξισις. || Ἰσολογισμὸς λογαριασμοῦ. ||

Balio, ὁ ἰσολογισμὸς εἶναι ἕρθε.

Bile, οὐσ. θ. γαλή. || Θυμὸς.

Bilioso, εν, ἐπ. ἀγκύλος, στρεβλός.

Billa, οὐσ. θ. Billia, πλ. σφῆρα συνακτικού. || Πόδις, σφιδάρι.

Biliario, ria, ἐπ. γολαγωγός, γοληδόχος.

Bilicare, β. ἐν. ἰσορροπῶ. ||

Βισορροπίζω, ἔσταθίζω.

Bilico, οὐσ. ἀρ. ἰσορροπία.

|| Στοιχεῖο τῆς θύρας. || Stato in — della cassa, ἐπιτομὴ ἑξιστοῦ.

Bilifera, ra, ἐπ. "Ορ. Billario.

Bilingue, οὐσ. ἀρ. ἀπαιτών, ψεύστης.

Bilioso, sa, ἐπ. γοληρικός, ὁ πολλὴν γολήν ἔχων. || Ἐνεργητικός.

Bilistato, ta, ἐπ. κηλίθωμένος.

Bilitera, οὐσ. θ. τμήμα ἐπιτομῆς.

Bilione, οὐσ. ἀρ. χιλιακοτομύριον.

Bilistro, ἐπ. διγ. δεκαετής.

Bimbo, οὐσ. ἀρ. πικρὸ παιδίον, νιόν.

Bimestro, ἐπ. διγ. ὁ δὺς μῆνας διαρκῶν.

Bimolle, οὐσ. ἀρ. Μουσ. ὕψιστος.

Bimato, β. ἐν. γεννῶ διδυμῶν, διδυματοκῶ.

Bimarina, ria, ἐπ. διαδικός, ὁ ἐκ δύο.

Binascenta, οὐσ. θ. διδυματοκία.

Binato, ta, ἐπ. διδυμός.

Bindella, οὐσ. θ. ταινία.

Bindoleria, οὐσ. θ. τέχνασμα.

Bindolo, οὐσ. ἀρ. αἰώρα, κούνια. || Ἀπάτη δολιότης, πονηρία. || — "Ορ. Bindolone.

Bindolone, οὐσ. ἀρ. πανουργός, ἀπαιτών. || Πλάτης, τυχοδιώκτης.

Binocolo, οὐσ. ἀρ. τηλεσκοπίον, δίσκον.

Binomio, οὐσ. ἀρ. καὶ ἰπ. δῶνονμος.

Bioccolo, οὐσ. ἀρ. τολῦπη ἔριου. || Lana in —, τὸ κουρευόμενον μαλλίων, πτόκος.

Biografia, οὐσ. θ. βιογραφία.

Biografo, οὐσ. ἀρ. βιογράφος.

Biondaggiante, ἰπ. διγ. ἕαν θόχρου.

Biondeggiare, β. οὐδ. φαίνομαι ξανθός, ξανθίζω.

Biondella, οὐσ. θ. φυρά, ἡ κεντούρις καὶ χαμαιδιφνη.

Biondello, la, ἐπ. καὶ

Biondetto, ta, ἐπ. ὑπόξανθος.

Biondazza, οὐσ. θ. τὸ ξανθὸν χρώμα, ἡ ξανθότης.

Bionda, da, ἐπ. ξανθός.

Bioscio, scia, ἐπ. βατταριστής.

Bipartirsi, β. ἐν. διαμοιράζεσθαι, διχοτομοῦμαι.

Bipartito, ta, ἐπ. διμερής, διχοτομημένος.

Bipartizione, οὐσ. θ. διχοτόμησις.

Bipede, ἰπ. διγ. δίπους.

Bipesso, οὐσ. θ. ἀέλικος, δίτομος.

Birba, οὐσ. θ. εἶδος μικρᾶς ἀμάξης, φαίδων. || Uomo —, ἀπειθὴς.

Birbante, οὐσ. ἀρ. ἀπειθός, ἀσεχρής, ἀπαιτών, πανουργός.

Birbonata, οὐσ. θ. "Ορ. Birboneria.

Birbone, οὐσ. ἀρ. ἰπαιτής ἐξ

δουνηρίας. || Ἀδόξος φαῦλος ἀθλητής, οὐτιδανός.

Birboneggiare, β. οὐδ. ἰπαιτῶ, ζητεῖται, δεῖ δουνητῶν.

Birboneria, οὐσ. θ. φαυλότης, ἀσεχρότης, ἀπάτη, πανουργία.

Bircio, cia, ἐπ. μύωψ.

Biremo, οὐσ. θ. διήρης.

Biribarra, οὐσ. θ. αὐχναί, κικαῖων.

Biribisso, οὐσ. ἀρ. εἶδος παιγνιδίου.

Birilli, οὐσ. ἀρ. πλ. εἶδος παιγνιδίου, αἱ κούρι.

Biroccino, οὐσ. ἀρ. δίτροχος ἄμαξα, δίτροχος.

Birra, οὐσ. θ. ζύθος.

Birrachio, οὐσ. ἀρ. "Ορ.

Brandollo. || Μόσχος ἐνδύετονος.

Birresco, ca, ἐπ. ὁ τοῦ ἐξότου. || "Ο τοῦ ζώου.

Birro, Birroisare, οὐσ. ἀρ. τοξότης.

Bisaccia, οὐσ. θ. θήρα, κ. δικάσι, εἰς τὰ ὁπλαθία ἐπιβήμενον τοῦ ζώου. || Οὐλιανός, κ. τούτην.

|| Σάκος τῶν ἑσπῶν πρὸς ἑσπῶν τῆς κριθῆς.

Bisante, οὐσ. ἀρ. κέγχρος χρυσεῖ ἢ ἀργυρεῖ, κ. τρέμουσκ.

Biscavolo, οὐσ. ἀρ. πατήρ τοῦ κριπάππου.

Bisava, Bisavola, οὐσ. θ. προμάμη.

Bisavo, Bisavolo, οὐσ. ἀρ. πρόπαππος.

Bisbotico, ca, ἐπ. ἰσορροπικός, δουνητῶν, κ. παράξενος.

Bisbigliamento, "Op. Bisbigli-
glio.
Bisbigliare, ρ. οὐδ. ψιθυρίζω.
Bi-bighiatore, οὐσ. ἀρ. ψιθυ-
ριστής.
Bisbigliatorio, οὐσ. ἀρ. ἐν-
τευκτῆριον κηρύξις.
Bisbiglio, οὐσ. ἀρ. κρότος
ὑπόκροφος, ψιθυριστής.
Bisca, οὐσ. θ. εἰδὸς χαρτο-
παιγνίου.
Biscaglione, οὐσ. ἀρ. χαρτο-
παίκτης.
Biscantare, ρ. οὐδ. ἰπαναλαμ-
βάνω τὰ ἄσπρα, συγρ. ψάλλω.
Biscanto, οὐσ. ἀρ. γωνία δι-
χοσημένη. || κρύπτη.
Biscazza, οὐσ. θ. χαρτοπαί-
γνιον τόπος ἐνθα παίζονται τι-
νὰ παιγνίδια.
Biscazzare, ρ. οὐδ. χάνω τὴν
περυσίαν μου εἰς τὰ παιγνί-
δια.
Biscazziero, οὐσ. ἀρ. χαρτο-
παίκτης.
Biscazzo, οὐσ. ἀρ. καὶ
Bischenna, θ. βολιτοπαι-
Bischero, οὐσ. ἀρ. κάλλιστος,
κ. κλιβίον, ὃ πάσαις τῶν
μουσικῶν ὁργάνων, δι' οὗ ἐνέει-
νεται ἡ χορδή.
Bischetto, οὐσ. ἀρ. τρίπεδα
ἐφ' ἧς τίθενται τὰ ἀναγκύτια ἐρ-
γαλεία καὶ ὃ διὰ τὴν ἐργασίαν
τῆς ναυκτοῦ λώχους.
Biscia, οὐσ. θ. ὄφις.
Biscione, οὐσ. ἀρ. μέγας
ὄφις.

Biscoloro, ἐπ. διγ. κατὰσι-
κτος, πολύχρους, ποικιλόχρους.
Biscottare, ρ. ἐν. ψήνω πᾶ-
σιν τὸν ἄρτον ἵνα γίνῃ διπυρος,
κ. παξιμάδι. || Τελειοποιῶ.
Biscottino, οὐσ. ἀρ. ἀμυγδα-
λόψωμον, κ. πιακίτι.
Biscotto, οὐσ. ἀρ. διπυρον, κ.
παξιμάδι καὶ γαλέτα.
Biscrama, οὐσ. θ. Μουσ. δι-
πλῆ καμπύλη.
Biscostello, Biscosto, -ta, ἐπ-
βισεντος. —, "Op. Bisbetico.
Biscosto, οὐσ. ἀρ. ἐπιβόλιμος
ἡμέρα.
Biscostero, οὐσ. ἀρ. οὐζυγος
τῆς ἔγγοης.
Bisillabo, βα, ἐπ. διασάλλωτος.
Bislessare, ρ. ἐν. βράζει τι
ὀλίγον.
Bishanga, βα, ἐπ. ἐπιμάκης.
Bismutte, οὐσ. ἀρ. βιτρού-
θιον.
Bisnirio, οὐσ. ἀρ. ἐξαδα-
ριθ ὄ.
Bisnanno, "Op. Bisnno.
Bisogna, οὐσ. θ. ὑπόθεσις,
ἔργον.
Bisognare, ρ. τριτοπρ. πρί-
πει, εἶναι ἀνάγκη, ἀρπύλιον.
Bisognevole, ἐπ. διγ. ἀναγ-
καῖος. || II — alla villa, τὰ
πρὸς τὸ ζῆν.
Bisogna, οὐσ. ἀρ. ἀνάγκη,
ἐλλείψις. || A —, ἐπιβ. ἐγκλι-
σις, προσηκόντως.
Bisognosamento, ἐπιβ. πε-
νιχρῶς, πτωχικῶς.

Bisogoso, βα, ἐπ. ὁ ἀνάγκην
ἔχων ἐνδεής, ἄπορος || —, οὐσ.
πέννη, ἐπιλήθης.
Bisognoso, δρα, ἐπ. καὶ οὐσ.
λώσις, σηματοῦ μουσικῶν.
Bisquadro (V) ἐπιβ. ἐν εἶδει
μακροῦ τετραγώνου.
Bissolone, οὐσ. θ. διχοτομία.
Bisso οὐσ. ἀρ. φυτὸν, εὐσσοσ.
Bissolite, οὐσ. γρ. ἔργιας βού-
τη. Ἀμερικῆς, βούβαλος, ὀ-
νασος.
Bissentare, ρ. οὐδ. ἀδημονεῖ-
ν ἀπερίω.
Bisotio, οὐσ. ἀρ. θλιψίς, ὀ-
νασος. || "Βουδισα. πινίξ.
Bistifiamento, οὐσ. ἀρ. ἔ-
ρις, συζήτησις.
Bisticeiro, ρ. οὐδ. ἀρίζω,
φιλονεικῶ. || —σι, ρ. ἐντ. λέγειν
ἀλλήλους λέξεις ἐγγυητικές.
Bisticeio, Bisticeio, οὐσ. ἀρ.
λογοπαίγνιον,
Bistinto, τα, ἐπ. διεβαφής.
Bistonda, δρα, ἐπ. ὃ δι' ἴσον τι
προγγύλας, ἔπιστρογγύλο.
Bistosi, οὐσ. ἀρ. Χειρουργ ἐρ-
γαλείον, σμίλη.
Bistorzo, τα, ἐπ. στρεβλός,
καμπύλος. || — "Op. Malizioso.
Bistulo, σα, ἐπ. σχιζόπους,
διωχθὴς ποῖς ποῖ.
Bitorzo, οὐσ. ἀρ. πρῆσμα,
ὀρθωμα. ὀψωμα.
Bitorzolato, τα, ἐπ. πλήρης
πρησμάτων, κερτωμάτων, ὀζώ-
θη, ἄνικτος. || —, "Op. Baebel-
lone.

Bitorzolo, "Op. Bitorzo.
Bitume, οὐσ. ἀρ. θοφαλτός,
κ. κατ'ἀμ. || —, "Op. Creta.
Bituminoso, σα, ἐπ. ἀσφαλ-
τώδης.
Bivalve, οὐσ. ἀρ. δίθυρον, ὀ-
στρ' κων.
Bivio, οὐσ. ἀρ. διόδιον, ἀμ-
φωδον, κ. σταυροδρόμι.
Bizza, οὐσ. θ. ἔργη, θυμός.
Bizzarriamente, ἐπιβ. αλλο-
κότως, ἰδιωτρίτως.
Bizzarria, οὐσ. θ. ἔργη, θυ-
μός, παρα ὀρ' || Ἀγγ. νοία, ἀ-
στει βότης. || Ἰδιοτροπία. || Μέγα
πορτοκάλιον.
Bizzarro, τα, ἐπ. παράφορος,
δυσήλιος. || Ἰδιοτροπος, κ. παρά-
ξενος. || Ἐκτακτο, μοναδικός.
Bizzoso, σα, ἐπ. ὀρήσιμος.
Blandimento, οὐσ. ἀρ. ὀ-
πταία, φιλοφροῦναι.
Blandire, ρ. ἐν. θωπεύω.
Blandizia, οὐσ. θ. θωπεία.
Blando, δρα, ἐπ. ὃ ἥπιος, γλυ-
κός, ἀξέματος.
Blastema, μα, ἐπ. βλάστη-
μας, βλαστημολώσος.
Blasonare, ρ. ἐν. σηματο-
λογῶ.
Blasono, οὐσ. ἀρ. σηματο-
γραφία.
Blaccare, ρ. ἐν. ἀποκλείω, πο-
λιοῦν.
Blaccatura, οὐσ. θ. καὶ
Blacca, οὐσ. ἀρ. ἀποκλειστικός,
πυλοστικός. || Ναυτ. μαρξήσιον,
Boero, οὐσ. ἀρ. βουκόλος.

Boato, οὐς. ἀρ. μικροθύμος.
 Bontiero, οὐς. ἀρ. θαυκόλος.
 || Βουέμπορος.
 Boesa, οὐς. θ. στόμα. || Γεῦ-
 σις. || Στόμιον φιάλης, ἀγγείου
 κτλ. || Στόμιον ποταμοῦ. || —,
 πλ. ἄτομα, πρόσωπα. || Audare
 ἢ Esser portato per le boeshe,
 πρᾶγμα ἢ ἔστανον περὶ οὐ ὅλος
 ἐκίσμος ἀμιλεῖ. || Essere in—
 alla morte, μεταθὺ ζωῆς καὶ θα-
 νάτου εἰμί. || Favellare, α. μετὰ
 —, ὁμιλῶ εὐσιβάτως. || Sta-
 re à — aperta, ἀκούω μετὰ
 προσοχῆς, κ. χάσκω πρὸς δε-
 καὶ ἐπιθυμῶ τὴ θερμῶς. || Ve-
 nir la schiuma alla —, ὀργί-
 ζομαι, μαινόμεαι. || A — haci-
 ta, ἐκ συμφώνου. || Dire a —,
 λέγω τὴ μεγαλοφώνως
 Boecacia, οὐς. θ. μίγξ, ἔ-
 σχημον στόμα.
 Boecialta, οὐς. ἀρ. κεραιμέδς.
 Boecale, οὐς. ἀρ. φιάλη.
 Boecario, οὐς. ἀρ. ἔχματα,
 μεσόδμη.
 Boecata, οὐς. θ. μεγάλη ἐν-
 θεσις. α. θαυμάσι. || Γράμιμα.
 Boecato, τα, ἐπ. ὄχων ζῶμα.
 Boeceta, οὐς. θ. κάλυξ, κ.
 μπουμπούκι. || — vaso di li-
 quori, φιάλη.
 Bocheggiameto, οὐς. ἀρ. ἀ-
 γωνία. Ὁρ. Agonia.
 Bocheggianti, ἐπ. διγ. Ὁρ.
 Agonizzante.
 Bocheggiare, ῥ. οὐδ. ψυχρο-
 βαγῶν, πνέω τὰ λοιπίαια.

Bocehelta, οὐς. θ. μικρὴν
 στόμα, ζῶμιον. || Ἄνοιγμα, ἐπ.
 πα. || Ἡ τρίπα κλειθροῦ.
 Boechidaro, οὐς. ἀρ. ἕπας
 σκληραύχην, κ. σκληρόστωμα.
 Boecia, οὐς. θ. κάλυξ. || Φιά-
 λη, κ. γράμα. || Ἀγγεῖον πρὸς
 διαθήσιν ὕδατος. || Φλόκτανα,
 ἐξάνθημα.
 Boeciardo, οὐς. ἀρ. μέλος.
 Boecino, τα, ἐπ. κρεασφόρον
 μεγάλον ζῶον. || Μίσχος,
 Boeciolo, κ. α. ἐπ. βεθὴ
 πολλοκτύλιξ.
 Boeciolo, οὐς. ἀρ. κάλυξ. ||
 Σωλὴν κλάμα.
 Boecola, οὐς. θ. ὀμφάλιον,
 μέρας στολῆς τοῦ χαλινοῦ. ||
 Μικρὸν ῥόδον.
 Boeconecillo, Boeconecio, οὐς.
 ἀρ. μικρὸν τεμάχιον.
 Boecone, οὐς. ἀρ. μικρὸν τε-
 μάχιον, ἐνθεσις, κ. χαψιδά. ||
 Καταπότιον, κ. χάπι. | — ἢ
 Boeconi, ἐπὶ β. κατὰ τεμάχια.
 Boconghiotto, οὐς. ἀρ. τι-
 μάχιον νόστιμον.
 Boecuacia, οὐς. θ. μικρὸν ζῶμα.
 Boeciacea, οὐς. θ. φωνὴ θυ-
 νατῆ, στενωπέαια.
 Boelaro, ῥ. ἐν. δηλοσεῶς. ||
 Ὑλακτώ, κωνηγῶν τὸ θήραμα. ||
 — in fallo, ὁμιλῶ ἄβασίμως, κ.
 εἰς τὸν ἄερα.
 Bollera, οὐς. ἀρ. τὸ φουεκα-
 μίνον. || Βίδος ἄρετον.
 Bollente, ἐπ. διγ. ὁ ζέων, κ.
 θράζων. || Κουστικός.

Boja, οὐς. ἀρ. θήμις.
 Bojardo, οὐς. ἀρ. θεογράφος,
 ῥων Μολδοβλαχίας.
 Bojessa, οὐς. θ. γυνὴ θη-
 του. || Ἰυνὴ κακοματαχειρίζο-
 ἐν τὸ τέικνα αὐτῆς.
 Bolare, ἐπ. διγ. λημνία γῆ.
 Bolcione, οὐς. ἀρ. ἀρχ. πο-
 ἐμ. μηχανή, κριδῆς.
 Boldrone, οὐς. ἀρ. πόκος, κ.
 ιαλλί. || Σκέπασμα ἐκ πόκου.
 Bolgia, Ὁρ. Bisaccia.
 Bolia, οὐς. θ. φιάλη. || Ζω-
 λός. || Φλόκτανα, κ. φυσικαλίθα
 ρομαίνος ἢ βρογχίτις. || Κάλυξ.
 || Διάταγμα τοῦ Πάπα. || Σφρα-
 γίς.
 Bollare, ῥ. ἐν. σφραγίζω.
 Bollario, οὐς. ἀρ. συλλογὴ
 τῶν παπικῶν διαταγμάτων.
 Bollato, τα, ἐπ. ἐσοργισμέ-
 νος. || Carla —, χρυσοσημον.
 Bollento, ἐπ. διγ. ὁ ζέων.
 Bolletta, οὐς. θ. ψηφοδέλιον,
 γραμμάτιον ὑγιεινῶς.
 Bollettino, οὐς. ἀρ. γραμμα-
 τιον, σημειώσις.
 Bollimento, οὐς. ἀρ. τὸ ζεῖν,
 κ. θράσιμον.
 Bollire, ῥ. οὐδ. ἀναθράζω, κ.
 καχλάζω, ζέω, θράζω. || Ἐξά-
 πτομαι. || Μουρμουρίζω.
 Bollito, τα, ἐπ. ἐρθημένος, κ.
 βραμμένος.
 Bollitura, οὐς. θ. ἀρραφίς.
 Bollizione, οὐς. θ. ἀναθρα-
 σμός.
 Bollo, οὐς. ἀρ. σφραγίς.

Bollare, οὐς. ἀρ. ἀναθρασιός.
 || Βρασαὺς πύριος.
 Bolso, οὐς. ἀρ. γῆ μετρίως
 παγελά. || Καταπότιον.
 Bolsogginio, οὐς. θ. ἄσθμα. ||
 Ἄσθμα ἕππου.
 Bolso, οὐς. ἀρ. ἀσθμαικδῆ.
 || Ἄσπας ἀσθματικός.
 Bolzonata, οὐς. θ. προσβολὴ
 διὰ τοῦ κριοῦ (μυχανθῆς)
 Bolina, οὐς. θ. σκοπός, τέρ-
 μα. Tocar —, φθάνω εἰς τὸν
 σκοπὸν μου. || Βόι βα.
 Bombarda, οὐς. θ. λιθοβόλος.
 Bombardare, ῥ. ἐν καταβου-
 βίξω, καταपुरοβολῶ.
 Bombardaia, ζινο, οὐς. θ. κα-
 ταβόμβισις, μέγας πυροβολισμός.
 Bombardiere, οὐς. θ. θέσις
 τῆς λιθοβόλου.
 Bombardiero, οὐς. ἀρ. βομ-
 βιστής.
 Bombato, ἐπ. κυρτός, καμ-
 πύλος.
 Bombettare, ῥ. ἐν. πίνω συνε-
 χῶς καὶ κατ' ἄλιγον.
 Bombola, οὐς. θ. ἐκτύλις,
 κ. μποτίλια.
 Bonaccia, οὐς. θ. γαλήνηνη-
 νεμία, πύσις ἀνέμου. || Ἐδυ-
 χία, εὐημεσία.
 Bonacciare, ῥ. οὐδ. γαλήνη-
 ζαί, γαλήνιθ, εὐδαίω, εὐδιδῶ
 ἐπὶ θαλάσσης.
 Bonaccioso, τα, ἐπ. ὁ γαλή-
 νων, γαλήνατος, γαλήνιος, εὐδισ.
 Bonafiamente, ἐπὶ β. χαρι-
 ἐντως.

Bonarietà, -dare, ιαιε, ούα.
 θ. αγαθότης, ἀπλότης πνεύ-
 ματος.
 Bonario, gia, ἐπ. γαλήνιος,
 ἀπλοῦς, ἄκακος.
 Boniciòna, ούα. θ. εἶδος σφαι-
 ρας διὰ παιγνίδιον.
 Bonifacello, ούα. ἱρ. τερά-
 χιον αἰθέρου. || Πι, πλ. πάσ-
 σαλοι τροχῶλιον.
 Bonificamento, ούα. ἀρ. βελ-
 τίωσις.
 Bonificare, ῥ. ἐν. βελτιῶ. ||
 Κρατῶ λογαρισμὸν. || —αι, ῥ.
 ἀντ. βελτιούμαι.
 Bonifuziano, ούα. θ. βελ-
 τίωσις καὶ τὸ βελτιωθῆν. || Λπο-
 κατάστασις.
 Bonità, -tate, ούα. θ. αγαθό-
 της, τὸ καλὸν πράγματός. || Ρε
 —, ἐπιρ. ἔνεκα, διὰ.
 Bonzo, ούα. ἀρ. ἱερεῦς τῆς
 Ἰνδίας, θόζος.
 Boote, ούα. ἀρ. βωότης.
 Borbigi, ούα. ἀρ. καγγινός, κ.
 χάλας.
 Borbottamento, ούα. ἀρ. γρυ-
 σιδεμεμφιμοῖρία, κ. μουρμουρ-
 ρία.
 Borbottare, ῥ. ἐν. μεμφιμοῖ-
 ρῆ, γρύξω, κ. μουρμουρίζω.
 Borbottare, Borbottone,
 ούα. ἀρ. μεμφιμοῖρις.
 Borbottina, ούα. ἀρ. βουκα-
 λια, ῥάλλη στενόλαιμος. || Ἐδε-
 σμα ἑξάστιον, φαγητὸν ἀξιό-
 λογον.
 Borchia, ούα. θ. ὀμφάλιον,
 μέρος στολῆς τοῦ χαλινοῦ.

Bordare, ῥ. ἐν. τύπειν, κτι-
 πῶ. || Παραπλήω, περιπλήω.
 Bordata, ούα. θ. κτυπηρο-
 εἰρήσις ἀπ' ἐνὸς μέρους τοῦ
 πλοίου. || Ὅ ἐν πλαγίου ὄρμου
 τοῦ πλοίου, διάδρομος, λοφο-
 δρομία.
 Bordeggiare, ῥ. οὐδ. Ναυ-
 πλῶ γκαρσίως, παρὰ τὴν γῆν.
 Bordellare, ῥ. οὐδ. ἐπιφοιτῶ,
 συγχάζω εἰς τὰ χαμαιτυπεία.
 Bordelleria, ούα. θ. τὸ οὐδ-
 νῶ· εἶδιον· λήρος, μικρολογία,
 μωρολογία.
 Bordelliere, ούα. ἀρ. ἀδερ-
 δισίων ἀκρατῆς, ἀσελήγῃ, ἄσο-
 τος, ἀκόλαστος.
 Bordello, ούα. ἀρ. χαμαιτυ-
 πείαν, πορνοστάσιον.
 Bordo, ούα. ἀρ. ἄκρον, περι-
 ὄριον.
 Bordonc, ούα. ἀρ. θακηνία
 προσκυνητοῦ. || Ριζκασι il —,
 φρίττω, ἐπιφρίσσω, τὰς τρίχας
 ζατημι.
 Borna, ούα. ἀρ. βορβῶς.
 Borna, Borne, a, ἐπ. βί-
 ρεος, ἀρχιπῶς.
 Borgata, ούα. θ. κωμόπολις.
 Borgese, Borghese, ούα. ἀρ.
 πολλότης, ἀστέος.
 Borghesia, ούα. θ. ἡ τῶν ἀ-
 στῶν τάξις.
 Borghetto, ούα. ἀρ. κώμη.
 Borghigiano, ούα. ἀρ. χω-
 ρικός.
 Borgia, ούα. ἀρ. πρόστασιον
 χωρίου.

Borgomastro, ούα. ἀρ. δῆ-
 μαρχος ἐν Γερμανίᾳ.
 Boria, ούα. θ. φιλοδοξία, μα-
 καταδοξία· τύφος.
 Borlare, ῥ. οὐδ. καὶ Boriarsi,
 ῥ. ἀντ. ἐπερηφανεύμαι, φυσῶ,
 γαυρίζω.
 Borliata, ούα. θ. τὸ οὐδανὸς
 ἄξιον, ἡ θύσουκιά, λήρος, φλυα-
 ρία.
 Borlosamente, ἐπιρ. ἀλαζο-
 νικῶς.
 Borioso, εα, ἐπ. εἰρημνίας,
 κενόδοξος· ματαιόφρων.
 Borni, ούα. ἱρ. πλ. Τεκτ.
 λίθοι προσόδομοι.
 Borno, ούα. ἀρ. μύωψ, κ.
 κοντόφθαλμος.
 Bornoia, ούα. θ. ἄδικος ἀπό-
 φαις· ἐπὶ κωβελιας.
 Borna, ούα. θ. γνάφαλον,
 κνήφαλον. || — di Inna, τὸ
 ἀρσῶον καὶ δεύτερον ἔριον τῶν
 χειρομένων μαλλίων ὑφασμά-
 των. || Un libro pien di —, δι-
 ελίον πλήρες πραγμάτων μη-
 δευὸς ἀξίων καὶ περιττῶν.
 Bortace, ούα. ἀρ. χιμυτόκλλη.
 Bortaccia, ούα. θ. σαύκλις
 δερματίνη.
 Bortaggine, ούα. θ. καὶ
 Bortana, ούα. θ. φυτὸν, τὸ
 ἀρνόγλωσσον.
 Bortevolmente, ἐπιρ. σχολι-
 νοτενῶς.
 Borro, ούα. ἀρ. καὶ
 Borronc, ούα. ἀρ. φάραγγ.
 Borsia, ούα. θ. βελάντιον, κ.

πυργαῖον. || — dei mercadan-
 ti, χρηματιστήριον.
 Bosajo, ούα. ἀρ. ὑπότροφο·
 || Βελαντιοπλόκος.
 Borsajuelo, ούα. ἀρ. θαλασ-
 τοτόμος κίεπτης.
 Borsellina, ούα. θ. καὶ
 Borsellino, ούα. ἀρ. κόλπος,
 θυλάκιον, κολπίδιον.
 Borsacchino, ούα. ἀρ. ἐμ-
 οντης.
 Borsaglia, ούα. θ. δρυμῶν,
 δάσος.
 Borsagliaccio, ούα. θ. μέγας
 δρυμῶν.
 Borsajuelo, ούα. ἀρ. ξυλοκό-
 πος, θασσούλαξ.
 Borsala, ούα. θ. ἄλος.
 Borsato, ia, ἐπ. θασσώδης,
 θενδρῶδης.
 Borscheraccio, cia, ἐπ. ἀχρο-
 τικός, ἀσοδότητος. || Ninfe—
 eio, ὄνομα ἄλοδοδαιτο-
 ῖ.
 Borsottina, ούα. ἀρ. ἀλοῖ-
 διον.
 Borsetto, ούα. ἀρ. ἄλος.
 Borso, ούα. ἀρ. δάσος· μικρὸν,
 ὀλάριον, λόχητη.
 Borsoso, sa, ἐπ. θασσώδης,
 θενδρῶδης.
 Borsoto, ούα. ἀρ. βόσπορος,
 περθμός.
 Basso, Bassoia, ούα. ἀρ. πυ-
 ξός, τουργκ. σιμαίρι.
 Bossilajo, ούα. ἀρ. κωδιο-
 ποιός.
 Bossolo, Op. Basso,
 Bossolo, ούα. ἀρ. πυξίς, κ. κου-

αίον, κώνος ἢ στρεπτόν χαρτίον ἐν ᾧ θέτουνται ὑγρά ἢ πηκτά ζυχαράτι.

Botanica, οὐσ. θ. βετανική.

Botanica, ca, ἐπ. βετανικός.

Botanista, οὐσ. ἀρ. βοτανιστής, βοτανικός.

Botaro, β. ἰν. ἀφιερω.

Boito, lia, ἐπ. ἀφωτισμένος.

Botola, οὐσ. θ. καταβρακχά θύρα.

Botolino, οὐσ. ἀρ. και

Botolo, οὐσ. ἀρ. σκυλάκιον δυσιδέε.

Botrita, οὐσ. θ. καδμείτις, ὕλη μεταλλική.

Botte, οὐσ. θ. φρῦνος. || Τύψις, πληγή, κτύπημα. || Παρῦνα —, πληγὴν τινε ἐπιτίθημι.

Botteccio, οὐσ. ἀρ. λάγηνος, ἀστράγαλος.

Botteccio, οὐσ. ἀρ. λάγηνος.

Botteglie, οὐσ. θ. ὑπόδημα, περικνημα.

Bottejo, οὐσ. ἀρ. βαρελοποιός.

Botto, οὐσ. θ. διπύνη, δούτιον, κ. θαρίλιον.

Bottega, οὐσ. θ. ἐργαστήριον.

Bottegaja, οὐσ. θ. μεταπράτης, μεταπωλητής.

Bottegajo, οὐσ. ἀρ. κοτυλιστής, λιανοπώλης.

Botteghina, οὐσ. θ. μικρὸν ἐργαστήριον.

Botteghino, οὐσ. ἀρ. κιθώτιον. || Ὁ περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς πραγματευτής, ῥωπυπώλης.

Botticella, οὐσ. θ. μικρὸν θαρέλιον, πιθάκη.

Bottiglia, οὐσ. θ. φιάλη, λάγηνος, θαύκαλις, κ. μπερέλια.

Bottigliero, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐπιπέων κώνων ἐν ταῖς αἰκίαις πῶν μιγιστάνων, οἰνοχόος.

Bottiglioria, οὐσ. θ. ἀποθήκη τροφῶν, ὄψοθήκη, ὄψοφυλάκιον.

Bottino, οὐσ. ἀρ. λάφυρον, λαΐα. || Σύλληψις (καταδίκου, ἀπηγορευομένων ἐμπορικῶν κτλ.

Botto, οὐσ. ἀρ. κτύπος, πληγή, τύψις. || Di botto, botto, ἐκφρ. ἐπιρ. ἀφνης, αἰφνιδίως.

Bottonajo, οὐσ. ἀρ. κ. μβισποῖδε, κομδιοπώλης.

Bottonaiera, ὄρ. Abbottonaiera.

Bottono, οὐσ. ἀρ. κομβίον. || Κάλυξ ἄνθους.

Bottonico, οὐσ. ἀρ. βυτία, κ. βιρέλια.

Botto, οὐσ. ἀρ. βοῦς, κ. βώδιον.

Bottoida, οὐσ. ἀρ. ὁ σφάζων τὰς βόας, βοσκός.

Bottole, οὐσ. ἀρ. βουστάδιον, βουστασίον, βουστασία, κ. σταύλος βοῶν.

Bottoja, οὐσ. θ. κτύπος βοῶν, βουδιανία, κ. βουδιά.

Bottojo, οὐσ. θ. κτύπος βοῶν, βώδιος.

Bottoja, οὐσ. θ. κτύπος βοῶν, βώδιος.

Bottoja, οὐσ. θ. κτύπος βοῶν, βώδιος.

Bottoja, οὐσ. θ. κτύπος βοῶν, βώδιος.

Bozzacchitto, οὐσ. ἀρ. μικρὸν κώνος εἰς κακὸν ὄμορον.

Bozza, οὐσ. θ. πλ. ἢ λίθων εἰς ἐξίλων ἐξοχή. || Διόρθωσις τυπογραφική.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. κάλυξ ἀνθοῦ. || Ζωγρ. σχεδίασμα, σχεδῆ.

Bozzina, οὐσ. θ. γλία, κόλλα, μαζαλίς; ἀρ' ἢ: ἐπιχρῖνται αἱ ὀδόναι. Dar la —, ἐπιχρῖω τὴν ὀδόνην.

Bozza, οὐσ. ἀρ. κερκτίας, κ. κερκίτις. || Νόθος, νιθογενής. || Πίστρα πλεκτητή.

Bozzolare, β. ἐν γύομαι, διαγεύομαι τι.

Bozzolo, οὐσ. ἀρ. φλύκταινα, ευσκαλις, ἐξάνθημα. || Κοκούλιον μετέτης, μείδιον.

Bozzolo, -luto, ia, ἐπ. πλήρης ἐξάνθηματων, φλυκταινώδης.

Bozzore, β. ἐν. ἰχνηλατός, ἰχνηλά.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. ἰχνηλατός, ἰχνηλάτης.

Bozzeria, οὐσ. θ. κόνες θηρευτικοί.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. ὁ φέρων τοὺς θηρευτικούς κώνους εἰς τὴν ἄγραν καὶ διοικῶν αὐτοὺς, κυναγωγός.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. ὁ φέρων τοὺς θηρευτικούς κώνους εἰς τὴν ἄγραν καὶ διοικῶν αὐτοὺς, κυναγωγός.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. ἐπιβραχίονιον.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. ἐπιβραχίονιον.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. ἐπιβραχίονιον.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. ἐπιβραχίονιον.

Bozzetto, οὐσ. ἀρ. ἐπιβραχίονιον.

Braccia, ὄρ. Bracc.

Bracciaiella, οὐσ. ἀρ. ἡ, θ. ἀρτολάγανον.

Bracciere, οὐσ. ἀρ. ἐπιποκόμος (ἡγεμόνος.)

Braccioso, sca, ἐπ. βραχιόνιος.

Braccio, οὐσ. ἀρ. βραχίον, ὄδονη, κ. ἀγκάλη.

Bracciolino, οὐσ. ἀρ. βραχισνίκος.

Braccione, οὐσ. ἀρ. μέγας βραχίον.

Bracciuolo, οὐσ. ἀρ. ἀγκῶν τοῦ θρονίου. || Sedia a li, θρονίον, καθέδρα, θίφος.

Bracco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Braco, οὐσ. ἀρ. κώνος θηρευτικός. || da, seguito - da lona, ἰχνηλάτης, ἰχνηλάτης. || - da forma, κώνος παρακαθήμενος.

Brado, οὐσ. ἀρ. ταῦρος ἄ-
γριος.

Bradume οὐσ. ἀρ. ταῦροι καὶ
μόσχοι.

Braghessa, ὄρ. Brache.

Braghiere, οὐσ. ἴρ. ταῦτὸ τῆ
Brachiore.

Brama, οὐσ. θ. διακαή· ἐπι-
θυμία, πόθος· ἀπληστία, πλεον-
ξεία.

Bramano, ὄρ. Bramino.

Bramanigara, οὐσ. ἀρ. μυτ-
τωτῶν, κορυδαύμα.

Bramante, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιθυ-
μῶν, εὐχόμενος τι, εὐχέτης.

Bramato, ῥ. ἐν. ἐπιθυμῶ δια-
καῶς, εὐχεται τι.

Bramenale, ἐπ. διγ. ἐπιθυ-
μητός· ἐπιπόθητος.

Bramito, οὐσ. ἀρ. συριγμός·
τῶν ὄρων.

Bramino, -ano, οὐσ. ἀρ. βραχι-
μῶν.

Bramosamente, ἐπίρ. περι-
παθῶς, περιποθῶς, ἐπιλήσιος.

Bramoso, sa, ἐπ. ὁ ἀφιέμε-
νός τι. || Ἀκόρεστος, ἐπιλήσιος.

Branca, οὐσ. θ. ἄνυξ· δλα-
στός, κλάσος.

Branchie, οὐσ. θ. πλ. τὰ τῶν
ἰχθύων βράγχια.

Branchiale, ῥ. ἐν. ἐφοδευό-
μαι, τὰ φορέω περιτολῶ. || Ἄ-
πτομαί τινας, διαχειρίζω, με-
ταχειρίζω τι, κ. ἔγγίζω.

Branchiale, οὐσ. ἀρ. ὁ δια-
χειριστής.

Branca, οὐσ. ἀρ. ἀγάλη, πῆ-
μιον.

Brancale, ῥ. οὐδ. ὑπέγ-
ψηλαφῶν.

Brancone, Branconio, ἰ.
πῆρ. ψηλαφῶν, ψηλαφητή.

Brand, οὐσ. θ. κλίση κρεμα-
στή, αἰώρα.

Brandello, οὐσ. ἀρ. τὰ μετρί-
στ· ἐλίγος τοῦ χέρτου, ποδῆρι,
δοπάνιον, κάμπος.

Brandimonte, οὐσ. ἴρ. κλον-
σμός, δόνημα, σείσμα, σεισμός.

Brandire, ῥ. ἐν. πάλιν, αἰεὶ
ἐπισείω, τινάσσω, κλονίζω.

Brandio, οὐσ. ἀρ. ξίφος, ὄρ.
Spada.

Brandino, οὐσ. ἀρ. τεμάχιον·
ρίκος· κάμπος.

Branca, οὐσ. θ. κράμνη, κ.
λάχανον.

Branaccio, Branazzo, οὐσ. ἴρ.
ψευδαλάτων, φιλόμαχος, μα-
χαιροφόρος, κ. μαχαίρας.

Branamento, ἐπίρ. ἀνδρείως,
ἀνδ. ἰκῶς· θαρράλως, γενναίως.

Branare, ῥ. ἐν. κατατελεῶ,
προκαλοῦμαι· καταφρονῶ· ἠ-
κειλῶ.

Branata, οὐσ. θ. ἀλαζωνία,
ἱταμότης.

Branatorio, ria, ἐπ. ἀπειλή-
τικός, ἀπειλητήριος.

Branazzo, ὄρ. Branaccio.

Braneggiare, ῥ. οὐδ. τὸν ἄ-
δρεῖο· ἐπαγγέλλομαι.

Branoria, ὄρ. Branura.

Branò, va, ἐπ. ἀνδρείως, τῶ

ιησίας, εὐτολμος, γενναίος. ||
Πολύπειρος, ἐπιτήθειος.

Branò, Branone, οὐσ. ἀρ. λη-
στής, μαχαιροφόρος, κ. μαχαί-
ρῆς.

Branura, οὐσ. θ. γενναϊότης,
ἀνδρεία.

Breccia, οὐσ. θ. ῥήγμα τοίχου,
κ. χαλάστρα.

Bronna, οὐσ. θ. ἄκρος ἄθλιος,
σαμφορός, κρόνιπος.

Brono, sa, ἐπ. ἄγονος, φι-
λάργυρος, οὐδωλός.

Brono, Brono, οὐσ. ἀρ. πικρὸν
θεσπισμα. || —, ἐπ. διγ. βραχὺς,
σύντομος, ἐπιτομος. || —, ἐπίρ.
βραχέως.

Brono, οὐσ. ἀρ. λαίψηροθήκη.

Bronemente, ἐπίρ. σύντομος,
ἐπιτόμος· ἐν ὀλίγοις, ἐν ἐνί-
λόγῳ, τέλος πάντων.

Broneta, οὐσ. ἀρ. δίπλωμα.

Bronino, οὐσ. ἀρ. σύνφυς,
εὐχολόγινον.

Bronillo, οὐσ. ἀρ. μικρὰ
λαίψηροθήκη. || Κάλαιος· ἰξευ-
τικός, κ. ἰξόστρα.

Broniloquente, οὐσ. θ. σύντο-
νος· εὐγλωττία.

Broniloquio, οὐσ. ἀρ. λόγος
βραχύς.

Bronilo, οὐσ. θ. βραχυλογία,
βραχυπέτα.

Bronza, οὐσ. θ. μικρός καὶ
φυγρὸς βορῆς.

Broneggiare, ῥ. οὐδ. πνέει
μικρὸς καὶ φυγρὸς ἄνεμος.

Brunalone, οὐσ. ἀρ. ἄνεμος

φυγρός. || Περιψύξις. || Κατάρ-
ρους, κ. κρυολόγημα.

Briachezza, οὐσ. θ. μέθη.

Briaca, sa, ἐπ. ἐμβύων, μέ-
θυσος.

Briacosa, οὐσ. ἀρ. φιλοπό-
της, οινόφλυξ, μέθυσος.

Briaca, οὐσ. θ. θίσις ἀπότο-
μος, ἀπόκημος.

Briecola, οὐσ. θ. καταπέτης.

Briecolare, ῥ. ἐν. ῥίπτω λι-
θους, πειροβολῶ, λιθοβόλω.

Briecone, οὐσ. ἀρ. φούλας,
πανούργος.

Brieconeggiare, ῥ. οὐδ. διάγω
φούλας.

Brieconeria, οὐσ. θ. φουλοβι-
ότης, ὄβλος.

Bricia, Bricola, οὐσ. θ. ψυχίον.

Brievemente, ὄρ. Brevem-
mente.

Brija, οὐσ. θ. θλίψις· μέρι-
μνα· ἀμυχανία, διενέξις· ἔρις·
δικφορά. || Ἀσχολία. || Darsi —,
κοπιῶ, μαχθῶ λίαν.

Brigandiere, οὐσ. ἀρ. ὑποστρά-
τηγος.

Brigante, ἐπ. διγ. ὀχληρός,
ῥοδισύργος, ὁ ἐν πᾶσιν ἀναμι-
γνυόμενος.

Brigantino, οὐσ. ἀρ. πλοῖον,
δρομάς, κ. βριγαντῖον.

Brigato, ῥ. ἐν. προσπαθῶ τι,
σπουδάσω περὶ τι.

Brigata, οὐσ. θ. κληθὴς, σὺ-
μα στρατιωτικὸν ὑποστρατήγου.

|| Andar di —, ὑπάγω ἄνω.

Brigatalla, οὐσ. θ. γενεά

τέκνον. || Παλαιόθερος συνοδία.
Brigatato, ούσ. άρ. ό θηρεώνων
τι, σπουδαζών περί τι.

Briglia, ούσ. θ. χαλινός. ||
Corregere a tuita —, άπό ρυτή-
ρας τριζώ, κ. εις τά τέσσαρα. ||
Lasciar la — και collo, δίδω
πλειοτέραν έλευθερίαν εις τινα.
Tigar la —, χαλινώ τινα.

Brigilajo, ούσ. άρ. ό ποιών
πειριστήρας, πειριστηροποιός.
Brigoso, σα, έπ. φίλιος, δύ-
σαρις φρεσίδεικης.

Brillamento, ούσ. άρ. λαμ-
πήδων, λάμπης.

Brillantiato, ρ. έν γωνιοσημα-
δόδ άμάντας.

Brillante, έπ. διγ. λαμπρός,
στειλνός.

Brillantuzzo, σα, έπ. στίλ-
πνός, λάμπων.

Brillare, ρ. ούδ. λάμπω, φέγ-
γω. || Σκιρτώ άπό χαρής. || Σπιν-
θηροβολώ επί αβνου.

Brillo, ία, έπ. ήμισυθή; ά-
κρομέυσοσ.

Brina, ούσ. θ. και
Brinata, ούσ. θ. πάχνη, θρο-
σπάχη, ίμιχλη.

Brinato, ία, έπ. λευκομέλας,
λευκοραής, υπόλευκος.

Brineali, ούσ. άρ. πλ. ψήφοι,
σημεία.

Brindisi, ούσ. άρ. πρόποσις.
|| Far —, προσηύω τινα, πίνω
εις ύγειαν τινός.

Brinoso, σα, έπ. παχυνόθης;
παγετώθης.

Brio, ούσ. άρ. ζωρότης, τό
εύχαρι, εύθυμία.

Brioso, σα, έπ. ζωρός, εύει-
δής, επαγωγός. || Επιδέξιος εύ-
κίνητος.

Brivido, ούσ. άρ. ψύχος όξύ.

Brizzolato, ία, έπ. πιτσι-
κιμένος εκ λευκού και μελα-
νου, λευκοστιχτος και μελανό-
στιχτος.

Brizzolatura, ούσ. θ. τό κα-
τάστιγμα ύφάσματος, κ. παρθέ-
λωμα.

Brocca, ούσ. θ. οίναχόη, κά-
δος, στάβλος.

Broccata, ούσ. θ. σύγκρασις,
μάχη. | Τό πρώτον δοκίμιον.

Broccato, ούσ. άρ. πάσσαλλος,
δρόσφακτος. || Βωμολοχία.

Broccheto, ούσ. άρ. βλαστός,
βλάστημα.

Brocchigere, -το, ούσ. άρ. ά-
στεις μικρά.

Brocco, ούσ. άρ. και
Broccolo, ούσ. άρ. βλαστός
φυτού. | Είδος άνθοκράμβης.

Broccolo, σα, Broccoso, σα,
έπ. βοταν. ό έχων οφθαλμούς ή
όζους, όζώδης επί φυτών.

Broccoluto, ία, έπ. ό έχων
βλαστούς.

Broda, ούσ. θ. ζώμαμα, ζω-
μός, χυλός, χυμός, άφέψημα.

Brodajo, ούσ. άρ. ό άγαπών
τά καρικεύματα, φιλόζωμος.

Brodaiato, ία, έπ. έψημένος
έν ζωμώ.

Brodetto, Brodo, ούσ. άρ.

ζωμός, ζυμαμα. || Far brodo
lungo, βάλλω πλειονόματα, πα-
ραγεύωματα.

Brodiglia, ούσ. θ. δρόσφορος.
Brodoloso, σα, έπ. ρυπαρός,
άκάθαρτος.

Brodone, ούσ. άρ. στολή τών
χειρών.

Brodoso σα, έπ. ζωμάδης.

Brogliare, ρ. ούδ. επανίσταμαι.

Broglione, ούσ. άρ. άνταρσία.

Branchi, ούσ. άρ. πλ. βράγχια.

B rancido, ούσ. άρ. θυρός. ||

Pigliar il —, Partire —, έξορ-
γίζομαι, πυροργίζομαι.

Brouco, ούσ. άρ. στέλεχος,
κορμός.

Broucna ούσ. άρ. κλώνος,
κλώδος. || Η εής άμπέλου χάραξ.

Brountate ρ. ούδ. ψιθυρίζω,
τονορίζω.

Brounto, ούσ. άρ. ψιθυρι-
σμός, κρότος ύποκόμος.

Brouzina, να, έπ. ήλιοκαχίς,
κακαυμένος.

Brouzista, ούσ. άρ. χω ευτής,
μετάλλων, χαρακτήραν.

Brouzo, ούσ. άρ. άρείχαλκος,
α. προόντος.

Brouzate, ρ. έν. φυλλολογώ.
|| Άφαρσώ. || Άναχωρώ.

Brouzate, ρ. έν. καίω, φλέγω.

Brouzato, ία, έπ. καστανό
χρους επί τριπών. || —, ούσ. θ.
κάστανον ψηρόν.

Bruccio, ούσ. άρ. κόμψη σκό-
ληξ.

Brucciato, ία, έπ. φαγαθείς,
μέλας.

Bruccio, ούσ. άρ. κόμψη. || Δεί-
κτης εκ ταινίας έν τοίς βιβλίοις.

Brucciolo, ούσ. άρ. σχίθαξ,
κάμψη.

Bruccione, ούσ. άρ. άπτησις
πόνος δριμός.

Bruco, ούσ. άρ. κόμψη. || Δεί-
κτης εκ ταινίας έν τοίς βιβλίοις.

Bruccolo, ούσ. άρ. δόμος.

Brucciollo, ούσ. άρ. δόμος. ||
Άναθυμίασις.

Bruccolante, επίρ. πενιχρός.

Bruccolo, ία, έπ. ρακένδυτος, έ-
φθαρμένος.

Bruccolo, ούσ. άρ. πυροπολκόν.

Bruca, ούσ. θ. τό μέσον του
χειμῶνος. || Ύπηρετης παις
πλίου, χω. μουτσος. || Κόρτον
όμίονυμον.

Brucale, έπ. διγ. χειμερινός.

Brucazzo, Bruccato ία, έπ.
υπομελόχχρους.

Bruccato, Op. Brucazzo.

Bruccata, ούσ. θ. χρώμα με-
λόχχρον.

Bruccato, ρ. έν. στίλπνω, λειώ,
στίλβω.

Bruccato, ούσ. άρ. στίλβω-
τήριον.

Bruccato, ούσ. άρ. στίλβω-
τής, στίλβωτήρ.

Bruccatura, ούσ. θ. στίλβωσις,
λείψις.

Bruco, ούσ. άρ. πύθος, πεν-
θοφορία. || Χρώμα μελόχχρον. ||

Bruco a —, πενθοφορώ.

Bruco, να, έπ. μελόχχρον,
μέλας.

Βρουνοζο, -ποίτο, ια, έπ. ό-
πομελάγγρου.

Βρουσ, ούσ. θ. φυτόν έρεικα-
ειός. || Ψάκτρα, κ. βούρσα, δεκά-
τους. || Πέλιος.

Βρουσαλαμπίε, επίρ. τραχέως,
αποστρώμα.

Βρουσάλλο, ια, έπ ό δλίγων
ζυνός, υπόζυνος.

Βρουσέτσα, ούσ. θ. σκαλιό-
της, τός άπότομον.

Βρουσο, εσ, επ. δέξο δριμύς,
πτύξος. || Μεταφ. άυστηρός, ά-
πάτομος.

Βρουσόι, ούσ. άρ. καλάμη
άχύρου. || Κηλίς.

Βρουσόλο, σα, έπ. ό πλήρης
καλαμών άχύρου.

Βρουσολίγ, ρ. έν. όπτώ.

Βρουσίε, έπ. διγ. κτηνώδης,
θηριώδης, κτηνοπρεπής. Άγριος,
θηρίον.

Βρουσίλι, ούσ. θ. κτηνώδια,
τό κτηνώδες, θηρωδία θηριότης.

Βρουσίμπίε, επίρ. κτηνω-
δώς. άναίσθητως, άλόγως.

Βρουσίβίγ, ρ. έν. φέρομαι
άγρίως.

Βρούτ, ούσ. άρ. κήνος, ζών.

Βρουτάμπίε, επίρ. αίσχώς,
άναίδες, άσχημόνως.

Βρούττα, "Ορ. Imbruttato.

Βρούττα, ούσ. θ. δυσείδια,
δυσμορφία. || Ρύπος, άκαθαρότα.

Βρούτι, ια, έπ. δυσείδη, δυ-
μορφος, κακόσημος.

Βρούττα, ούσ. θ. ρύπος, ρυ-
πότα, μίασμα. άνάθεια.

Βρουζαγία, ούσ. θ. έχλος,
συρφετός.

Βυα, ούσ. θ. (λέξ. παιδική)
μικρός, πόνος, κόπον τι πάθος
εύφρητον.

Βυβόλα, ούσ. θ. πτηνόν έ-
ποψ, κ. τσαλοπεινός.

Βυβόλαρο, ρ. έν. υποκλέπτα,
υπεξαιρώ. || Κατασπαταλώ την
ίμην περιουσίαν.

Βυβόλοιο, ούσ. άρ. μεγά-
λαυκος, ψευδαλαζών.

Βυβούρ, ούσ. άρ. βουδίαν,
π ήσμα κακήθες.

Βυβούλα Βυβούλατα, ούσ. θ.
πλήθρον, σι έμμα.

Βυβα, ούσ. θ. δαή. τρύπα, σεί-
μιος, κότλον. || Σιτ. θήκη, σιτών.

Βυβαρο, ρ. έν. τρυπώ, δια-
περώ. || Τορ. ω, διαταροώ.

Βυβατα, ούσ. άρ. στακή κω-
νία, κ. μπ. γάβα.

Βυβελλία, ούσ. θ. ένθεσις, δλα-
μας, κ. βούκκ.

Βυβελορ, ούσ. άρ. άγγείον
πήλιον έλευθέρων.

Βυβείν, ούσ. θ. φλοιός, δέρμα.

Βυβείνα, ούσ. θ. σάλπιγξ, τός
άρχαίον.

Βυβείναρε, ρ. έν. σαλπίζω

Βυβείνατορ, ούσ. άρ. κακώ-
λέγος.

Βυβείσο, σα, έπ. ό έχων
φλοιόν χυθόν, παχ. φλοιός.

Βυβείνολα, ούσ. άρ. κωλός
καλάμου, λαμίδ; άγγείου.

Βυβείλια, ούσ. θ. βουκαλιή,
ποίημα ποιμανικόν.

Βυκενίτα, ούσ. άρ. βουκέν-
ταυρος. || Πλ. έν τι έν Βενετία.

Βυκίλαμε, ούσ. άρ. όθώνη,
κ. πανών βαμβάκιον.

Βυκίλαρο, ρ. έν. τρυπώ, δια-
τρυπώ, τρυπαίνω. || Σκουδάζω

περί τι, θηρεύω τι.

Βυκίλασίλιο, -τέλλιο, ια,
διατρητός, κατατρυπημένος.

Βυκίλασίλιο, ούσ. άρ. μύσχος,
μυσχήριον.

Βυκίλαμεντο, ούσ. άρ. δόμβος.

Βυκίλαρο, ρ. έν. δομβώ, σαλ-
πίξω.

Βυκίλατορ, "Ορ. Susurratore.

Βυκο, ούσ. άρ. τρύπα, όπή,
κόλιωμα.

Βυδελάμε, ούσ. άρ. τός έν-
τάσιον.

Βυδέλλο, ούσ. άρ. έντερον. ||

Βυδέλλα, ούσ. θ. πλ. τός έντερον.

Βυδέλλο, ούσ. άρ. κορτήρ,
ζωστήρ.

Βυδέ, ούσ. άρ. βούς, κ. βώδι.

Βυδέσα, ούσ. θ. βούς, άγέλας.

Βυδέτα, ούσ. θ. καταγί, θο-
ελλα.

Βυδέτα, ούσ. θ. άνοησία, λη-
ρος, φλυαρία.

Βυδέταρο, ρ. ούδ. φλυαρώ, ληρώ.

Βυδέταλο, ούσ. άρ. κωλίκειον.

Βυδέτα, ούσ. άρ. πνοή άνέμου.

Βυδέτα, ια, έπ. γελώτας, κα-
μυδός.

Βυδέταρο, ρ. έν. γελώσο-
ποιός, άστειρόταται.

Βυδέταρο, ούσ. άρ. γελώσοποιός,
εβράπαλος.

Βυθονογιάρε, "Ορ. Βυθό-
παρο.

Βυθονερία, ούσ. θ. βουλο-
χία, γελώτ. ποίτα, κωμώδημα.

Βυθονεραμεντο, επίρ. βω-
μολόγως, εδ. ραπέλος.

Βυθονεσο, σα, επ. βουλο-
χικός.

Βυθονεσίο, επ. όπρ. γελω-
σοποιός, εβράπαλος, ίσπετος.

Βυθόλο, ούσ. άρ. βούβλος.

Βυθονησίλιο, -σίλιο, ούσ. άρ.
δυσθυμία. || "Ο μύζων, ό όμυλόν

έντός των όδόντων αυτού, τον-
θυρίτης.

Βυθία, ούσ. θ. ψεύδος.

Βυθίαδαμεντο, επίρ. ψευδώς.

Βυθίαδα, ούσ. άρ. ψεύστης.

Βυθίαρο, ρ. έν. τρυπώ. || Ψεύ-
δαμα.

Βυθίατο, ούσ. άρ. με-
κρά τρύπα. || Κρύπτη.

Βυθίο, ούσ. άρ. όπή, κοί-
λωμα.

Βυθίορο, ούσ. άρ. μίγα ψεύδος.

Βυθίορο, ρ. ούδ. σ ασιάζω.

Βυθίορο, ούσ. άρ. ζωμός. ||

Κουκόν, σύγχυσις.

Βυθίορο, ούσ. άρ. καθίσκος.

Βυθίορο, ούσ. ρ. κωφέλη.

Βυθίορο, ούσ. θ. και
Βυθίορο, ούσ. γρ. κένιστρον
άχρόνον, κάλαθος.

Βυθίορο, ούσ. άρ. υπόφραμ-
μα. βρασκια.

Βυθίορο, ούσ. άρ. σκόκος, ζύφος
υδός. || Κarsi —, συννεφεύμαι,
σκατάζω. επί τού ούρανου. ||

Albujo, ἐπίρ. ἐν τῷ σκότει
 Βουλιά, ἴα, ἐπ. ζυμερός, σκο
 τινός. || Δύσληπτος, δυσλόητος
 ἀφρημένος.
 Bulbo, οὖσ. ἀρ. βολβός.
 Bulbaso, σα, ἐπ. βολβώδης.
 Bulbosia, ἴο, οὖσ. θ. καὶ ἀρ.
 ὁ κάτω σφῆρας τοῦ ποδὸς τῆς
 ἴππου.
 Bulicamo, οὖσ. ἀρ. πηγὴ βυ
 δατος, βρύσις.
 Bullina, οὖσ. θ. πλήθος. ||
 In —, σωρηδόν, ἀθρόα.
 Bullino, οὖσ. ἀρ. μεγάλη πεί
 να, βουλία α.
 Bullinare, β. ἐν. γλόβα, χα
 ράττω.
 Bullino, οὖσ. ἐπ. γλυφίς, σμίλη
 Bullista, οὖσ. θ. γραμμάτιον
 λαχείου. || Καρφίον μεγαλοκέ
 φalon.
 Bullottino, οὖσ. ἀρ. γραμμά
 τιον. || Γραμμικήριον.
 Buonaccordo, οὖσ. ἀρ. κύμα
 θαλον.
 Buonamania, ἐπίρ. θεσάως
 ἀληθῆς ἐπ' ἀληθείας.
 Buonavoglia, οὖσ. ἀρ. ἰσο
 λοντή.
 Buondi, οὖσ. ἀρ. καλὴ ἡμέρα.
 Buomino, να, ἐπ. ἥπιος, ἀ
 εὐαγγητος.
 Buono, να, ἐπ. καλός, ἀγαθός.
 || —, οὖσ. ἀρ. τὸ καλόν.
 Buonpresso, οὖσ. ἀρ. καυτ.
 δάλων, κ. μπεμπρέσο.
 Burattello, οὖσ. ἀρ. κρησέ
 ρο, κέσκινον ἀλεύρου.

Burattoria, οὖσ. θ. κρησέ
 στήριο, τόπος ἐνθα κρησέ
 ζυμωσι οἱ ἀρτοποιοί.
 Burattino, οὖσ. ἀρ. νευρώσα
 στον, κ. κοῦκλα.
 Buratto, οὖσ. ἀρ. κιλίκιον. ||
 Κρησάρα, σάκκας, σήστρον, ὄρ.
 Burattello.
 Burbauza, οὖσ. θ. φιλοδοξία,
 κανοδοξία.
 Burbanzoso, Burbanzoso, α,
 ἐπ. μ. ταιος, ἀλαξών, φελόδοξος
 Burbanzosamento, ἐπίρ. ὠ
 περηφάνως.
 Burbero, οὖσ. ἀρ. μυχία
 δι' ἧς ὑπόκειται βάρη.
 Burbero, να, ἐπ. ἀγριος.
 Burchia, (Andaro alla —) οὖσ.
 θ. κλέπτω τὰς στρατας, τὰς
 βίας κτλ. τῶν ἄλλων.
 Burchiello, οὖσ. ἀρ. πλοῦ
 ριον.
 Burchio, οὖσ. ἀρ. λάμδος.
 Bure, οὖσ. ἀρ. ἐχέτη, ἡτὶ
 ἀράστρου λαβία.
 Burello, οὖσ. ἀρ. παχύ τι ἐπ'
 ἄριου ὕφασμα, σάγγη.
 Buriama, οὖσ. θ. σίφων, θάλα
 λα, καταγίς. || Ὀμίχλη.
 Buriasso, οὖσ. ἀρ. κήρυξ. ||
 αὐτοσχεδιαστής.
 Busia, οὖσ. θ. ἐντραπέλις, ἀ
 στείτης, περιπαίωμα.
 Burlare, β. ἐν. καὶ οὐδ. χα
 ριεντίζομαι, ἀστειεύομαι περι
 γελῶ.
 Burlatore, οὖσ. ἀρ. γιλαστής,
 χλευαστής, σκώπτης.

Burlesamento, ἐπίρ. χλευα
 στικὸς, γελοισπούδης.
 Burlesco, σα, ἐπ. γελοισπού
 δος, γελοῖος.
 Burlata, οὖσ. θ. κομμάτια,
 μλόδραμα ἀστειών.
 Burlavolo, ἐπ. διγ. ἄθλιος,
 ἐκασταφρόνητος.
 Burlone, (Or. Burlatore.
 Burrasca, οὖσ. θ. τρικουμία,
 καταγίς.
 Burrasco, σα, ἐπ. τρικου
 μώδης, θυελλώδης.
 Burrastare, β. ἐν. συζητῶ, φι
 λονεῖν.
 Burrone, Burrato, οὖσ. ἀρ.
 κρημνός, χαράδρα βαθεῖ.
 Burroso, να, ἐπ. γυφωλόδης.
 Bussacare, β. ἐν. ἀπατῶ,
 ἐξαπατῶ, δολιεύομαι.
 Bussacchere, οὖσ. θ. μικρο
 πρεπής ἀπέτη ἐπὶ παιγνιδίου.
 Bussacco, Bussaccone, οὖσ.
 ἀρ. ἀπατεῶν, φάναξ.
 Bussaco, οὖσ. θ. ἰχθυοσάα, ἔ
 ρουνα.
 Bussacchiare, β. ἐν. προμη
 θεῖω.
 Bussalkana, οὖσ. θ. ἄππος ἄ
 θλιος.
 Bussare, β. ἐν. δολοκλαπῶ,
 ἐπικλέπτω.
 Bussatore, οὖσ. ἀρ. ζητητής,
 αἰτητής.
 Bussatico, οὖσ. θ. πλ. ἄχυ
 ρό, οὖσ. θ. πλ. ἄχυ
 ρον τὸ θραυχότερον.
 Bussione, οὖσ. ἀρ. φάραγξ,
 κρημνός. || Θάμνος.

Buscchiu, οὖσ. θ. -cochio,
 -cochiase, οὖσ. ἀρ. ἔντερα.
 Busina, οὖσ. θ. αἶθος ἐδλ
 πηγος.
 Busso, σα, ἐπ. κενός. || Διὰ
 τρητῶν, κ. τρικημένος.
 Bussa, οὖσ. θ. θλίψις, κόπος.
 Bussamento, οὖσ. ἀρ. κτύ
 πος, σύγκρουσις.
 Bussare, β. ἐν. κτυπῶ, συγ
 κρούω.
 Bussatore, οὖσ. ἀρ. -trice, οὖσ.
 θ. ὁ κτυπών, συγκρούων.
 Bussa, οὖσ. θ. πλ. κτυπήμα
 τα, κτύποι, πύξαι.
 Bussello, οὖσ. ἀρ. στίλβω
 τρον ἢα δηματοποιεῖ.
 Busso, οὖσ. ἀρ. κρόκος. || Θά
 μνος ὁ πύξος.
 Bussola, οὖσ. θ. πολοδαίκτης,
 κ. μπουσούλας. || Ὁραλόγιον
 ναυτικόν. || Perdere la —, μεταφ.
 ἔξω φρενῶν γίνεσθαι.
 Bussolotto, (Or. Bussolo.
 Busta, οὖσ. θ. θήκη βιβλίου.
 Bustino, οὖσ. ἀρ. σθηδόνι
 σμον, κ. σθηδοπύριον.
 Busto, οὖσ. ἀρ. κομὸς ἀνθρω
 πίνου σώματος, ποσότης. ὠ
 ραξ, τὸ ἀπὸ τοῦ τρ. γήλου μέχρι
 τῆς ζώνης, μέρος γυναικείου φε
 ρύματος.
 Butingra, οὖσ. θ. ἀγοστράχον.
 Butirro, οὖσ. ἀρ. βούτυρον.
 Buttaro, β. ἐν. βέπρω. || Ἐκ
 βάλλω, ὡδὸν εἰς τὰ ἔξω. || In
 faccia, ὀνειδίξω κατὰ πρόσω
 πον.

Butterato, τα, ἡ-τασο, ἀ, ἐπ.
κατήσπιστος ἀπὸ εὐλογίας.

Buillero, οὐς, ἀρ. σημεῖον τῆς
εὐλογίας. || Ἰκποφορβός.

Buzziato, ρ. οὐδ. κινούμαι
τιγά. || Ψιθυρίζω· τονθορίζω.

Buzziello, οὐς, ἀρ. κρότος
ὑπόκωφος, ψιθυρισμός.

Buzzo, οὐς, ἀρ. κοιλία. || Ἄ-
γαθίς, κ. κινέτρι.

Buzzone, οὐς, ἀρ. προγέστωρ,
μιγαλογέστωρ, κ. καιλάς.

Cacato, β. έν. και οὐδ. ἀφο-
 θεῶν, κ. χέλω.
 Cacastoda, οὐσ. ἀρ. σοβαρός.
 Cacastocchi, οὐσ. ἀρ. φειδω-
 λός· ἄσκαρος, γρασώδης, βρω-
 μερός.
 Cacata, οὐσ. θ. περιτώματα.
 κότρος. || Κακή ἔκθεσις κακοῦ
 πράγματος.
 Caciamanto, ἐπίθ. βραδείας
 και κακῶς.
 Cacatissa, οὐσ. θ. γυνή κακή.
 Cacatojo, οὐσ. ἀρ. ἀπίστατος,
 κ. φανακῆτον.
 Cacatosa, οὐσ. ἀρ. -trice. οὐσ.
 θ. ὁ ἐκχέων, χίστης.
 Cacatura, οὐσ. θ. ἀφάστεισις.
 || Κότρος μυιδῶν.
 Cacazuola, οὐσ. θ. εὐκαλιεί-
 της.
 Cacazibotio, οὐσ. ἀρ. φιλοκα-
 θάριος.
 Cacao, οὐσ. θ. κότρος, πε-
 ρίτωμα, κ. κακὰ βράμα. || —
 d'ochi, λήμη, γυδ. τσίμπλα.
 Caceabalote, οὐσ. θ. πλ.
 ὁπίσται, κολακείαι.
 Cacao, οὐσ. ἀρ. κακῶν.
 Cacebatella, οὐσ. θ. ἄρτος
 τετρίμημος.
 Cacchio, οὐσ. ἀρ. βλάστη,
 βλαστῆριον τῆς ἀμπέλου.
 Cacchiano, οὐσ. ἀρ. ὁ σκό-
 ληξ τῆς μάλισσης.
 Cacchinoso, sa, ἐπ. ὁ βρι-
 ῶν, μωμηκίμων ἐκ σκολήκων.
 Cacchia, οὐσ. θ. θήρα, κυνή-
 γιον. || Ίχθυοίσις, ἄγρα.

Cacciastanni, ἐπ. χειροποιός.
 Cacciagione, οὐσ. θ. ἄγρα, πὸ
 θήραμα. || Κυνήγεια, θήρευσις,
 ἄγραυσις.
 Cacciamento, οὐσ. ἀρ. ἔξω-
 σις, ἀπέλασις.
 Cacciamento, οὐσ. ἀρ. μυτο-
 σόδη, κ. μυκατήρι.
 Cacciarrasce, οὐσ. ἀρ. φό-
 βητρον, ἐκφόβημα.
 Cacciato, β. έν. κυνηγῶ, ἀ-
 πελάτων, ἀποβάλλω.
 Cacciata, οὐσ. θ. "Ορ. Cac-
 ciamento.
 Cacciatori, οὐσ. θ. σφῆν.
 Cacciatore, οὐσ. ἀρ. -trice,
 οὐσ. θ. ὁ και ἡ κύνηγός.
 Caccia, -iuno, οὐσ. ἀρ. γῆ
 τῆς Ἰαπωνίας.
 Caccia, οὐσ. θ. πλ. λήμη,
 γυδ. τσίμπλα.
 Cacciallo, οὐσ. ἀρ. κότρος
 λαγυδῶς, λαγωῦ, ποικτικοῦ,
 κτλ. || — la, ἐπ. εὐκαλιείας.
 Cacciatra, οὐσ. θ. θρόψικ
 ἀγέλης.
 Caccioso, sa, ἐπ. κοίφρος.
 Cacciasia, οὐσ. θ. καχέλια.
 Cacciatto, sa, ἐπ. καχεκτι-
 κός, καχέκτης.
 Caccinno, οὐσ. ἀρ. γέλιος ἀ-
 κρός, υπερβολικός.
 Caccia, ἡ, ἐπ. ἡρεμῆτος
 ἐκ τυρῶν τετρίμημου.
 Cacciato, sa, ἐπ. τυρῶδης,
 τυρῆσις.
 Caccio, οὐσ. ἀρ. τυρός, κ. τυ-
 ρῆσιον.

Caciuolo, οὐσ. ἀρ. ὁ πωλῶν
 τυρῶν, τυρέμπορος.
 Cacofonia, οὐσ. θ. κανοφωνία.
 Cacofonia, sa, ἐπ. κακό-
 φωνος.
 Cacografia, οὐσ. θ. ἀρθογραφ-
 ρικὸν λάθος.
 Cacografico, β. έν. σφάλ-
 λω περὶ τὴν ἀρθογραφίαν.
 Cacuma, οὐσ. ἀρ. κέρυφή, τὸ
 κερύφαιον τέλος, τὸ κερύφωμα.
 Cadavere, Cadavero, οὐσ. ἀρ.
 ὁ νεκρός, τὸ πτώμα.
 Cadaverico, sa, Cadaveroso,
 sa, ἐπ. πτωματώδης, νεκρώδης.
 Cadavere, οὐσ. θ. φυβηδός-
 παῖσις.
 Cadere, β. οὐδ. πίπτω.
 Cadetto, ia, ἐπ. καὶ οὐσιθευτα-
 ρτόκος, νεώτερος, μικρότερος.
 Cadetto, ἐπ. ὀγι. παραδί-
 ττης. || Ἐθραυστός, φθαρτός. ||
 Casa —, οἶκος παλαιός· καὶ ὁ
 τομῆφόρος.
 Cadimento, οὐσ. ἀρ. πτώσις·
 κωδιστήσις.
 Caditajo, οὐσ. θ. πλ. ὀποι-
 τῶν παλαιῶν ἀγρωμάτων.
 Cadmita, οὐσ. θ. καβρέλα, ὁ-
 λη μεταλλικῆ.
 Caduceo, οὐσ. ἀρ. κηρύκειον.
 Caducella, οὐσ. θ. τὸ ἔσχατον
 γῆρας. || Πρωκμή.
 Caduco, sa, ἐπ. ἐσχατογέ-
 ρων. || Ἰσπίτωτος, κτώσιμος.
 || Mal —, ἐπιληψία.
 Caduta, οὐσ. θ. πτώσις, κατ-
 ῶρος.

C

C, τὸ τρίτον γράμμα τοῦ ἀλ-
 φαβήτου.
 Cabala, οὐσ. θ. κάβαλα, μυ-
 στικὸν σκευασμὸν, ραβδουργία. ||
 Στάσις, στασιασμός.
 Caballia, οὐσ. ἀρ. καθβα-
 λιστής, ασιζώτης.
 Caballista, sa, ἐπ. καθβα-
 λιστικός, μυστηριακός.
 Cabattaggio, οὐσ. ἀρ. ἀπτο-
 πλοίσι, κερύφλους.
 Cabaldole, οὐσ. θ. πλ. ὁ-
 πέται, φιλοφροσύνη.
 Cacaciano, οὐσ. ἀρ. δειλός,
 εὐθής, ἡλίθιος.
 Cacastria, οὐσ. ἀρ. ἀνήσυ-
 χος, τεταραγμένος.
 Cacchensieri, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀ-
 βικῶδους δυσκολίας προσέτιων,
 δύσκολος, μικρολόγος.

Caduto, τα, ἐκ, ὁ πεσών, κν-
 ης φρισμένος. || Animo—, λει-
 πώφυλος
 Calaggiare, ῥ. ἰν. κρατῶ τὸν
 αἶδον. || Σιμύνομαι.
 Calò, οὐσ. ἀρ. καρέ. || Τὸ
 κερνίτ.ν.
 Calpeisa, οὐσ.ἀρ. κερφετότη.
 Calpeisera, οὐσ. θ. ἀγγισίον
 ἐν ῥ βράζειται ὁ κερφός.
 Calpeisere, οὐσ. ἀρ. κερφε-
 κώλης.
 Calso, ἐκ ῥ περὶ τὸ, κ. μονός.
 Calzere, ῥ. οὐδ. πίπτω.
 Calzoinamento, οὐσ. ἀρ. αἰ-
 τία ἐκ κίρια.
 Calignato, ῥ. ἐν. προξινῶ.
 Calignato, οὐσ. ἀρ. αἰτίας.
 Caligato, οὐσ. θ. κίττα, λόγος.
 Caligoneale, ἐκ. διγ. φιλά-
 σθενος, ἀμπαθής.
 Caligato, ῥ. οὐδ. ἀψυχῶ. ||
 Πάγωμα. ἐκὶ γάλακτος.
 Calis, οὐσ. θ. ἡ κύων.
 Caliscia, οὐσ. θ. γυνή φρυ-
 λόεις. || Ἄσρον, κ. πλάση.
 Caliscia, οὐσ. ἀρ. μέγας
 σῦλος. || Ἡ χηρῶ, κ. πλάση.
 Caliscio, κα, ἰπ. θμενός πρό-
 κύων, πελιδνός, μολεθής, ἰά-
 θης. || Ἐκὶ κερνίτ.ν.
 Calisciare, ῥ. οὐδ. τρίξω
 τοῦ; ὀδοντες
 Calisciamente, ἐκ. ῥ. λείδες,
 ὑπόδρα ἀγρωγῶ.
 Caliscio, κα, ἰπ. κινικός. ||
 Guardare in —, λείδα, ὑπόδρα
 βλεῖω.

Cagnetto, Cagnolo, Cagno-
 gnolo, οὐσ. ἀρ. κινικός.
 Cagnotto, οὐσ. ἀρ. ἀνδρείος.
 || — di corte, di re, εὐνοουμένος.
 Cagnolo, οὐσ. θ. μικρὸ ἀκό-
 λα. || Ὁ κύων, ἀστερισμός.
 Caisco, οὐσ. ἀρ. πλοίαρχος,
 κινικός.
 Cala, οὐσ. θ. — μυχός; κ. ἀρ.
 πᾶρε τοῦ πλοίου.
 Calabrone, οὐσ. ἀρ. σφήξ ἢ
 ἀνδρήνη.
 Calafas, Calafato, οὐσ. ἀρ.
 πακτωτής, κ. καλκωτής.
 Calafatare, ῥ. ἐν. πικρῶ, κ.
 καλκωτίζω.
 Calafato, οὐσ. ἀρ. πακτωτής.
 Calafato, οὐσ. ἀρ. μελικο-
 δοχείον, κ. καλωματί.
 Calamoggiare, ῥ. οὐδ. συ-
 ρίζω, κ. σφριζῶ.
 Calamento, οὐσ. ἀρ. φυτὴ,
 ἢ καλαμίνθη.
 Calamintia, οὐσ. θ. λίθος ἢ
 χαλκίτις ἢ καρδιαία γῆ.
 Calamistro, οὐσ. ἀρ. σίδηρον
 διὰ βοτρυχισμῶ.
 Calamita, οὐσ. θ. μαγνήτη.
 Calamita, οὐσ. θ. συμφορῶ
 ἢ μάστιξ.
 Calamitare, ῥ. ἰν. μαγνητίζω.
 Calamitico, κα, ἰπ. μαγνητικός.
 Calamitosamento, ἐκ. ῥ. δυσ-
 τυχῶς, ἀτυχῶς, κακοτυχῶς.
 Calamitoso, κα, ἰπ. δυστυ-
 χῆς, ἀτυχῆς, κακότυχος.
 Calamo, οὐσ. ἀρ. κάλαμος. ||
 Τηλεδόν. || Κονδύλιον.

Calandra, οὐσ. θ. — dro, drino,
 ἀρ. πτη. ἐν, ὁ κάλαυδρος. || Far
 || —, προσποιῦμαι τὸν κάλαυδ.
 Calarrio, οὐσ. ῥ βρόχος κα-
 τοβακτῆ. || Πάγη, παγίς.
 Calato, ῥ. ἐν. κατ' ἐπιθίξω
 εὐστέλλω τέλει. || Χ μηλῶ,
 ἔλαττω. || —, ῥ. ὁ κερνίτ.ν.
 || Ἐλαττωματί. || Ἰπποτῆ.
 Calato, ο. σ. θ. κερνίτ.ν.
 || Ἐίδος ἐρχήσεως.
 Calato, οὐσ. θ. πλῆθ. ε, ὄχλος
 σφόδρ. ἀνθρώπων. Rumper la
 —, διασίζω τὸ π. ἦθος.
 Calabile, ἐκ. ῥ. ὁ εὐκόλως
 περνούμενος, κατητός, ὑπόλητος.
 Calagnato, ῥ. ἰν. δρασκετεύω,
 ρεύω.
 Calagnino, οὐσ. ἀρ. πέρων
 ὑπερθετός.
 Calagno, οὐσ. ἀρ. πέρων. ||
 Sedere sulle calagna, ὑποκα-
 θήμενος. || Voltar le calagna,
 φεύω, δρασκετεύω. Tenero di
 calagna, ρωτόλητος.
 Calamento, οὐσ. ἀρ. κατα-
 πάτησις.
 Calato, ῥ. ἐν. πατῶ. || Σηρι-
 ζῶ ἐπὶ τινος; παρῶματος. || Συ-
 ρίζω, καταπέζω. || Ὀξύω
 ἐπὶ πτητῶν. || Ἐκωάξω. || Ἀ-
 πορυνῶ τι πρὸς τι, ἐκτυκῶ.
 || Συμπιπῶ τοῦς πέλους. || Ἀ-
 νακίπτω.
 Calcareo, —rio, ria, ἐκ. τιτα-
 νόθης, ἀβεσπώδης.
 Calcaio, οὐσ. θ. γνάφουσις
 (τὸν πέλων), συμπιπῆσις.

Calciatore, οὐσ. ἀρ. ὁ πατῶν
 τι, γναφούσις.
 Calceonio, οὐσ. ἡ λίθος πο-
 λυμερῶς, ὁ κορυζιδόνος.
 Calce, οὐσ. ἀρ. ὑποκαίον
 κορυζιδόνος πλοίου. || Τροχός.
 Calceamento, οὐσ. ῥ. λιθο-
 κόλλη. ὄχημα κινῶ.
 Calce, οὐσ. θ. εἶδος πλε-
 κθῆς ἐκ ἀσβεσῶς. Κάσ δὲ τι ὑπό-
 δημα, ἀσβεσῶς. || Πέδιλον εἶδος
 συνδαλιῶν λεπτῶν.
 Calceante, οὐσ. ἀρ. ὁ πατῶν
 κορυζιδόνος ἢ ἀσβεσῶν.
 Calce, οὐσ. θ. τίτατος, ἀ-
 βεσπώσις.
 Calceamento, οὐσ. ἀρ. ἀκτι-
 τῶμα. || Ἐρπίτις.
 Calciare, ῥ. ἐν. ἀποστεινῶ.
 Calcinatio, —ria, ἐκ. ὁ ἀ-
 ποστεινῶν.
 Calcinatura, Calcinazione,
 οὐσ. θ. ἀποστεινῶσις.
 Calcio, οὐσ. ἀρ. λάκτισμα,
 οἰονόησις καὶ ἰδίως τῷ ἔλπῳ.
 || Πούσις πέρων. || Ἡ ἄκρα
 λόγχη, τυρκίον κτλ. || Εἶδος
 παιδίας μετὰ σφαίρας. || Dare
 de' calci al venio, κρημασι-
 νός εἶσις.
 Calcio, οὐσ. ἀρ. λίθος ἢ χαλ-
 κίτις.
 Calciante, ἐκ. διγ. ὁ λα-
 κίτων ἀτίθαστος.
 Calciare, ῥ. ἐν. λακτίζω,
 ἀναλακτίζω. || Παρακίω, ἀ-
 νυπόστατος εἶσις, ἐν τιτάσσομαι.
 Calcazione, οὐσ. θ. λακτι-

αμύες || Παρκωή, αντίστασις.
 Calcitrato, sa, ἐπ. τρυπὸ τῆς
 Calcitrante.
 Calco, οὐσ. ἀρ. ἐκτύπωμα,
 ἀποσφραγμα, ἀπογραφή.
 Calcoграфия, οὐσ. θ. χάλκο-
 γραφία.
 Calcoγραφο, οὐσ. ἀρ. χάλκο-
 γραφός.
 Calcola, οὐσ. θ. βαθμίδες τοῦ
 ὑφαντικοῦ ἰσοῦ, κ. ἐργαλείου.
 Calcolajolo, οὐσ. ἀρ. ὑφαντής.
 Calcolare, Calcularo, ῥ. ἐν-
 λογίζομαι, ἀναλογίζομαι, λογυ-
 ατίζω, ἀριθμῶ, ψηφίζω.
 Calcolatore, οὐσ. ἀρ. λογι-
 στής, ἀριθμητής, λογαριστής,
 ψηφιστής.
 Calcolo, οὐσ. θ. πλ. βαθμίδες
 κ. ἀκαλοπάτια.
 Calcoloria, -leria, οὐσ. θ.
 λογιστικὴ τέχνη.
 Calcolo, Calcolo, οὐσ. ἀρ.
 λογαριμὸς, ἀναλογισμὸς, λογα-
 ρισμῶς, αἱ ψῆφοι, ὁ ἀριθμῶς.
 || Ὁ ἐν τοῖς νεφροῖς λίθος, τὸ
 ἀνώμαλόν, λιθικαίσι, νεφριτίσι νό-
 σος.
 Calcoloso, sa, ἐπ. οὐσ. νεφρι-
 τικῆς, ψαμμώδης.
 Calcolare, Ὀρ. Calcolare.
 Calcolazione, οὐσ. θ. Ὀρ.
 Calcolo.
 Caldo, οὐσ. θ. πλεωρῆτις.
 Caldaja, οὐσ. θ. λεθόνιον,
 χαντακίον, κ. καζανάκι.
 Caldamento, ἐπιρ. θερμῶς
 ζωηρῶς. || Progar —, παρακαλῶ

θερμῶς. || Προθύμως καὶ ἐν
 τάχει.
 Caldano, οὐσ. θ. καθύσιον με-
 σημερινός. || Πλευρῆτις, νόσημα
 τῆς πλευρῆς.
 Caldanoio, οὐσ. ἀρ. σκευὴς
 πρὸς θέρμανσιν τῶν ποθῶν, ὁ
 πόκαυστον ἢ αἴθρανας.
 Caldano, οὐσ. ὄρ. θερμάστερ,
 πυρροσθήριον.
 Caldaro, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Cal-
 daja.
 Caldarrostaro, οὐσ. ἀρ. ὁ πο-
 λῶν καθ' ὅδον κάστανον.
 Caldastro, οὐσ. θ. πλ. κά-
 στανι φηγάς.
 Caldaggiaro, ῥ. ἐν. προστατῆς,
 εὐνοῦ.
 Caldarajo, οὐσ. ἀρ. χαλκός.
 Calderano, οὐσ. ἀρ. λέσθης
 χάλκου, ἐπινολέθης, λέσθης μέ-
 γας χαλκού.
 Calderotto, οὐσ. ἀρ. ἀγγεῖον
 διὰ βράσει μετ' ἄλλων, ἐψάνη
 θερμαστικῆ, θερμαντήρ.
 Calderugio, -rallo, -rino, οὐσ.
 ἀρ. πτηνὸν ἢ ἀκανθῆς, κ. καρ-
 δερῆν.
 Caldorza; Caldida, οὐσ. θ.
 θερμότης ζέσις. || Μεγάλη ἀ-
 γάπη, διακλιθεῖς ἔρωσι πόθος.
 Caldicutolo, οὐσ. ἀρ. μικρὸ
 θερμὸν πυρροῦ.
 Caldo, οὐσ. ἀρ. θερμότης, ὁ
 καθύσιον. || Πιστωσίσι ὑπερδύσι-
 σισι δύναισι. || Ῥώμη, ἐψυλαί-
 ζωηρότης. || Ἐπιθυμία, ἐπιθυ-
 || Συγκίνησις ψυχικῆ. || Duti

τη — θερμαίνωμαι ἐπισκοῦν. ||
 Vanito ἢ Essero in —, ὄρμη πρὸς
 ὄχλειον, εἰς συνουσίαν ἔρχομαι.
 Caldo, da ἐπ. θερμός. || Ὁ
 ὑπὸ τῶ ἔρωτος θερμαινόμενος.
 || Ζωηρῶς, ἀφοδρῶς, ἐνθερμας.
 || —, ἐπιρ. πάραυτα, κ. εἰς τὴν
 ὄραν.
 Calduccio, cia, ἐπ. χάλκος.
 Calofacciente, ἐπ. διγ. ἐθερ-
 μαίνων.
 Calofattivo, va, ἐπ. θερμαν-
 τικός.
 Calofazione, οὐσ. θ. θέρμανσις.
 Calendario, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Calendara, ἀρ. ἡμερολόγιον.
 Calendo, οὐσ. θ. πλ. κλά-
 νει, ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνός,
 παρὰ Ῥώμην. || Τὸ ἐπίμηνον τῶν
 γυναικῶν.
 Calente, ἐπ. διγ. βάθυμος·
 ὀκνός, ἀμελής.
 Calerino, οὐσ. ἀρ. λεξικὸν ἐκ-
 τεταμένον πολύγλωσσον.
 Calere, ῥ. ἀπορ. μερμηκῶς, μέ-
 λει. || Non me ne cale, οὐδὲν μοι
 μέλει. || Mi cale il te, ἐμὸν ἀγαπῶ.
 Calosso, οὐσ. ἀρ. ὄχημα, ἀρ-
 μάβη.
 Calostro, οὐσ. ἀρ. ἀγρὸς λε-
 πτέριος καὶ περῶδης.
 Calia, οὐσ. θ. ῥίνισμα χρυσοῦ.
 Calino, οὐσ. ἀρ. χάλυψ.
 Calibraro, ῥ. ἐν. μετρώ τὴν
 διάμετρον πυροβόλου ἢ σφαιρῆς.
 Calibratojo, οὐσ. ἀρ. μέτρον
 διαστάσεως, μοχλός.
 Calibro, οὐσ. ἀρ. ὄργανον

πρὸς καταμέτρησιν τῆς ὕψους
 πυροβόλου, τὸ μέτρον. || Ἰδιότης,
 κατάστασις ἀνθρώπου.
 Calico, οὐσ. ἀρ. ποτήριον·
 τὸ ἱερὸν ποτήριον.
 Calicetto, -icazzo, οὐσ. ἐπ.
 κοπέλιον, αἶθος ποτήριον. || Botan.
 κάλυξ ἄνθους.
 Calidita, Ὀρ. Caldorza, Caldo.
 Calido, da, ἐπ. θερμός, ἐν-
 θερμος.
 Califfato, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀξίω-
 μα τοῦ Καλiffου, καλιφάτον.
 Califfa, οὐσ. ἀρ. καλιφῆς.
 Calligaro, ῥ. οὐδ. Calligaro,
 εἶμι παρακλιμαμένος.
 Calligine, οὐσ. θ. ἀκότος, ζῶ-
 ραι, ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνός,
 παρὰ Ῥώμην. || Calligioso, sa, ἐπ. ζοφερός,
 σκοτεινός· συννεφώδης.
 Calla, Callaja, οὐσ. θ. τρύπα
 ὑδάτου.
 Callajolo, οὐσ. θ. ὄροχη,
 πόχη πρὸς ἄγραν τῶν λαγυθῶν.
 Calla, οὐσ. θ. ὄδος.
 Callidita, οὐσ. θ. ποτηρία,
 πικουραγία.
 Callido, da, ἐπ. πονηρός, πα-
 νοῦργος· ὄξυς.
 Calligralla, οὐσ. θ. καλλι-
 γραφία.
 Calligrafo, οὐσ. ἀρ. διδάσκων
 τῆς γραφῆς.
 Callio, οὐσ. ἀρ. τύλος, κ. κάλος.
 Callosità, οὐσ. θ. τύλωμα, τό-
 λωσις.
 Caloso, sa, ἐπ. τυλώδης,
 σπιρρώδης, τυλωστικῆ

Cambiatoro, οὐσ. ἄρ. κολλυ-
διστής, ἀργυροποιός.

Cambiatoria, οὐσ. θ. Ὀρ. Cam-
biamonia.

Cambio, οὐσ. ἄρ. συναλλαγὴ,
ἀλλαγὴ, κ. κάμτιον. Τὸ ἀπο-
δίδειν κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ἴσων
ἴσους ἀμείβει. Rendor, ἴσων ἴ-
σοις ἀμείβομαι || Lotera di —
συναλλαγματική. || Daro a —, δα-
νείζω ἐπὶ τόκῳ || In —, ἐπιβί-
οντι.

Cambista, οὐσ. ἄρ. κολλυδι-
στής, τραπεζίτης.

Cambata, οὐσ. θ. δωμάτιον,
θάλαμος || Κατοικίον.

Cambata, ἑπ. διγ. λογιστική.

Cambata, οὐσ. θ. συναικί-
ον ἄνθρωπων ἐν τῷ αὐτῷ δωμάτιῳ.

Cambarella, οὐσ. θ. μικρὸς θά-
λαμος, δωμάτιον. || Κυψέλη. ||
Κλίνη καὶ στολὴ τῆς κλίνης.

Cambarella, οὐσ. θ. ἱμνοφυλά-
κιον. || Ἀπόκλιτος, κ. ἀναγκάσιον.

Cambata, οὐσ. θ. θαλαμη-
πόδος.

Cambatore, οὐσ. ἄρ. θαλα-
μηπόδος.

Cambelino, οὐσ. ἄρ. σπουδα-
στήριον, θαλαμίσκος. || Καλύθη,
κοιτών. || Νευτ. μαγειρείον
πλοίου.

Cambista, οὐσ. θ. θαλαμηπό-
δος τῆς βασιλείσης ἐν Ἰσπανίᾳ.

Cambone, οὐσ. ἄρ. μέγα δω-
μάτιον.

Cambos, οὐσ. ἄρ. στιχάριον
τῶν ἱερῶν τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας.

Camicia, Camiseia, οὐσ. θ.
χιτῶν, κ. ὑποκάμισον.

Camicetto, οὐσ. ἄρ. Cami-
cetta, οὐσ. θ. χιτωνίσκος.

Camellino, οὐσ. ἑπ. κρηλώ-
δης.

Camello, οὐσ. ἄρ. ζῴον, ἢ
κάμηλος.

Cammeo, οὐσ. ἄρ. σάρδιος λί-
θος, ἢ κάρνι, δακτυλίδιθος.

Camuniano, ἑπ. διγ. ἢ βελ-
ζων, προσευχῆς.

Camunaro, ἑπ. οὐδ. βελζικῶ,
|| Ποιῶ, ἐνεργῶ. || Τραχυρόν, ||
— per la pasta d'altri, ἄλλου
οὐδ' τὸ παράδειγμα τῶν πέλτρων.

— per perduto, βελζικῶ ψη-
λῶν, ψηλαφητῆ. || — οὐσ. ἄρ.
περὶ αἰ, περιοδεία.

Camunata, οὐσ. θ. περίπλο-
ν. || Fare una —, κάμνω περίπλο-
ν. || Camunatore, οὐσ. ἄρ. — τισ, οὐσ. θ. ἢ καὶ ἡ κεφόροτος.

Camunio, οὐσ. ἄρ. ὄρμος,
περιοδεία, περὶ αἰ. || Ἐστὶ, κ.
γωνία.

Camunio, οὐσ. ἄρ. λεπτὸν
βρασμα, κρηλωτῆ, κ. κρη-
λώρον.

Camosiaro, ἑπ. ἐν. καταργά-
ζομαι τὰ δέρματα τοῦ αἰγάρου.

|| Τριχ. μεταλλοῦ ἀμυροῦ.
Camosciatura, οὐσ. θ. ἢ κατα-
ργασία δέρματος αἰγάρου, αἰγα-
ρουργία.

Camoscio, οὐσ. ἑπ. ὁ τὴν
ρίνα σιμὸς, ρινόσιμος, σιμοσπί-
σωπας, κ. πασομύτης.

Camoscio, οὐσ. ἄρ. αἰγάρος,
κ. αἰγοκάτσιον.

Camozza, οὐσ. θ. αἰγάρος
θηλειά.

Campagna, οὐσ. θ. ἐξοχή.

Campagnuolo, ἑπ. ἄγρο-
τικός. || — οὐσ. ἄρ. καὶ ὁ χωρικός.

Campagnolo, ἑπ. ἄγροτικός.

Campale, ἑπ. (Battaglia) —
ἢ οὐστὸν μάχη.

Campale, οὐσ. ἄρ. ἀγροπόλεξ.

Campamento, οὐσ. ἄρ. στρα-
τοπέδευσις.

Campano, οὐσ. θ. κώδων. ||
Aver le —, ὄσομαι, δυσκόλως ὄ-
κεῖται, δυσηκῶ. || Sannar le — a
loro, κτωπὸς ὡς κωφός.

Campaccio, οὐσ. ἄρ. κώδων,
ἢ πασοπώμενος εἰς τὸν λατῆρον
κῶδων.

Campajo, Campanajo, οὐσ.
ἄρ. κωδωνοκρούστης.

Camparella, οὐσ. θ. καὶ
Campanello, οὐσ. ἄρ. κωδωνί-
σκος. || Ἀυτὴ τινὲς κωδωνοειδή.

Campariforme, ἑπ. διγ. κω-
δωνοειδής.

Camparello, οὐσ. ἄρ. κωδωνο-
κρούστη. κώδων ἢ σήμαντρον ἐπὶ
πόργου.

Campare, ἑπ. ἐν. σῶζω ἐπο-
φύω. || —, ἑπ. οὐδ. σῶζομαι,
δικαίω. || ΖΩ.

Campaggio, ἑπ. οὐδ. περι-
πλανθῆναι μετὰ τοῦ στρατοῦ. ||
Stratopedeo, ἑπ. ἑπ. ἑπ. ἑπ.

Campaggio, οὐσ. ἄρ. δένδρον
τὸ ἀκατέξυλον.

Campaccio, οὐσ. ἑπ. ἄγρο-
τικός, ἄγριος.

Camparella, οὐσ. ἄρ. μικρὸς
τις ἄγρος, ἀγρίδιον.

Campastro, Campastro, Cam-
prostra, ταῦτά τῶν Campaccio.

Campio, pia, ἑπ. ἀγροτικός.

Campione, οὐσ. ἄρ. μαχητής,
ὕπερμαχος, ὑπερταίος. || Δείγμα.

|| Ἀθλητῆς. Ψευδοκλήων.

Campionessa, οὐσ. θ. ἡρωίς.

Campire, ἑπ. ἐν διακρίσει τὸ
περίγρημα τῆς εἰκότος ἀπὸ τοῦ
ἕδαφος βῆμα ἐκ διαφόρου ἡρώ-
ματος τὸ πέλτρο ζωγράφου.

Campo, οὐσ. ἄρ. πεδῖον, ἀ-
γρός. || Στρατόπεδον. || Ἐδαφος
ζωγράφου. || Dar —, εἶδος εὐ-
κταίας.

Campare, ἑπ. ἐν. μετακλά-
τω, μετατρέπω. || Ἐξπαύω.

Camparsi, ἑπ. ἀντ. προσωπι-
δοῦμαι.

Campuso, οὐσ. ἑπ. σιμὸς. Ὀρ.
Camoscio.

Canaglia, οὐσ. θ. κάθαμα,
συμφετός, ὄχλος.

Canale, οὐσ. ἄρ. διώρυξ, ἢ
δραγαίσιον.

Canalotto, οὐσ. ἄρ. μικρὰ δι-
ώρυξ.

Canapa, οὐσ. θ. κάνναβις.

Canapaja, οὐσ. θ. κῆπος ἐν
ᾧ φέται ἡ κάνναβις, κανναβάν.

Canape, οὐσ. ἄρ. σχιστῖον
ἡμικαννάβειος.

Canape, οὐσ. ἄρ. κλιτήρ, ἢ
κλιτήρ, κ. κανναπίς.

Canarino, na, έπ. καννάρινος
Canaro, ουσ. άρ. κάλας, κα-
λάδιον, πριμυνούν, κ. παλα-
μάρι.

Canaruccia, ουσ. θ. κανναβίς,
κ. καννοδορί.

Canario, ουσ. άρ. πτηνόν τὸ
κανάριον.

Canaro, ουσ. θ. επίπληξις, β-
νειδισμός.

Canariata, ουσ. άρ. υπηρέτης
κυνών.

Canarucio, ουσ. άρ. καννα-
δορίον, χονδρόν παύλιον. || Μά-
κτρον, χειρόμακτρον.

Cancaillile, έπ. διγ. έξε-
λειπτός, εὐθ' άγραπτος.

Cancaillaro ή έν. έξελείψω,
διγγράφω, κ. σδύνω. || Άκυρό,
καταστρέφω.

Cancaillaro, Cancaillaziono
ουσ. θ. τὸ διγγραμμένον, δια-
γραφή, κ. σδύσιμον.

Cancaillera, ουσ. θ. άρχι-
γραμματεία, γραφεύν.

Cancaillorato, ουσ. άρ. τὸ ά-
ξιωμα τοῦ γραμματέ ε.

Cancaillero, ουσ. άρ. στραγι-
δοφύλαξ. || Γραμματεὺς δικα-
στηρίου.

Cancello, ουσ. άρ. κηλίδες,
δύπρακτον. || Πόλη πάλειος.

Cancaosa, sa, έπ. γαγγρι-
νώδης, καρκινώδης.

Cancheiro, ουσ. άρ. καρκίνας.

Cancheroso, sa, έπ. "Ορ. Can-
ceroso.

Canconna, ουσ. θ. γάγγραινα.

Canconnare, ή οὐδ. γάγγραι-
ναν πάσχω, γαγγραινοῦμαι.

Canconato, ta, έπ. γαγγραι-
νώμενος.

Canconoso, sa, έπ. γαγ-
γρινώδης.

Canco, ουσ. άρ. "Ορ. Can-
chero.

Canclera, ουσ. θ. κηρίον, ά-
λειμματοκηρίον. λύχνος.

Canclabra, ουσ. άρ. λυχνία,
πολύσχιστος λυχνόχρος.

Canclera, C ndellara, ουσ.
θ. Θησαυρ. ή ύκαπαντή.

Canclero, ουσ. άρ. κηροπύ-
γιον, λυχνόχρος, δάς, κ. καν-
δηλίριον.

Canclotajo, ουσ. άρ. κηρο-
ποιός, κηροπώλης.

Canclotto, ουσ. άρ. άλεμ-
ματοκέραιον, κηρίον.

Canclote, έπ. διγ. ό φλέγων,
καύμενος, περιφλεγής, περι-
καής.

Cancl, έπ. ξάχαρις κρυσταλ-
λωτή, κ. κόνδιον, κόντιον.

Canclamato, έπίρ. ειλικρι-
νώς, άφελός.

Canclato, ουσ. άρ. υποψή-
φιος, μνηστήρ.

Candidato, ta, έπ. λευκόν-
δεδυμένος, λευκοφόρος, λευκό-
στολος.

Candidata, ουσ. θ. λευκό-
της. || Ηλεκτριεία, εὐδότης δι-
φέλεια.

Candida, da, έπ. λευκός, λαμ-

πρός. || Ηλεκτρινης, εὐδολος, ά-

Canclero, ουσ. άρ. πηκτή ά-

κρυσταλλίτις.

Candire, ή έν. κρυσταλλά-
ζεσθαι.

Candito, ta, έπ. (Zucchero—)
ξάχαρις κρυσταλλωτή έπίρραι
ταχαρωμέναι.

Candoro, οὐδ. άρ. άπλοϊκότης,
ειλικριεία. || Δευκότης (βδουσκ.

Canò, ουσ. αρ. κών, κ. σκό-
λο: || — Barboue, σκύλις σδόλο-

Κιός, ό πλών εν τῷ ύδατι. |
Καούργος, εὐτιδανός. || Φιλάρ-
γυρος, μικροσπρητής.

Canastro, οὐδ. άρ. κένιστρον,
κάλαθος δια τὰ σκεύη της τρα-
πέζης.

Canora, οὐδ. θ. κάρουρά,
κ. κάρφορα.

Canorato, ta, έπ. ό έμπε-
ριχών κάρουρόν, κάρουρόχρος.

Canrablio, έπ. διγ. μετα-
δλητής, εὐμεταδλητής, άστα-
τος, κελιστροποιός.

Canrabite, έπ. διγ. ό μετα-
δδλλον, μεταδδλος. || Άλλοιδέ-

χρους, περισπερόχρους.

Canriate, ή έν. μεταδδλτω,
άλλάσσω.

Canicola, οὐδ. θ. άστερισμός,
ό κών. || Giorni canicolari, αι
έπι κωνι ήμέραι, τὰ κωνικά καύ-

ματα.

Canucio, Cannajo, οὐδ. άρ.
τάλαροι, τασρός, πλέγμα εκ
ράβδων.

Canite, οὐδ. άρ. κοίτη κωνός.

Caninamento, έπίρ. κωνιο-
δός, ώς κών λυσοδότης, μετό
κωνινης λυσοτης.

Canino, na, έπ. κωνιός. ||
Arroito —, ή υλιμία. κ. πίττα

σκυλιείκη || —, οὐδ. άρ. μικρός
κών, κωνάριον.

Canua, οὐδ. θ. κάλαμος.

Canuameia, οὐδ. θ. σακχαρο-
κάλαμον.

Canua, οὐδ. θ. ράβδισμα. ||
Tareh; καλάμιος.

Canuelle, ο σ. θ. μικρός σω-
λήν, κρινιστικός. || — atomati-

ca, κιννάμιον, κ. κανέλλα.

Canuella, ta, έπ. ό χρόμα
κινναμόμου έχον, κινναμόχρους.

Canuella, Canuella, ουσ.
θ. μικρός σωλήν, σωληνίσκος.

Canuellino, na, έπ. ό εκ κιν-
ναμόμου κατεσκευασμένος.

Canuello, ο σ. ό άρ. κηλί-
μη, σωλήν καλάμου μεταξύ δύο
έξων.

Canueta, ουσ. άρ. τόπος εκ
καλάμων περιστευμένος, καλα-
μείον.

Canubalo, οὐδ. άρ. άνθρω-
ποφόρος άγροίκος.

Canucchiele, οὐδ. άρ. τηλε-
σκόπιον, κ. κιάλι.

Canuopate, οὐδ. θ. καννοδδ-
λιμη, πυροδδλησις.

Canuoncino, ο σ. άρ. κάλαμος
άχρόου.

Canuone, οὐδ. άρ. τηλεδδλτων
κ. κανόνιον

Canoneggiato, ῥ. ἔν. κα-
τακυρωθεὶς.

Canonica, οὐσ. θ. τοξότις,
κ. πολεμιστριά.

Canonicato, οὐσ. ἀρ. πυρο-
βολιστής.

Canonico, σα, ἔπ. πλήρης κα-
λῶν, καλαρώδης.

Canone, ο. ο. θ. κέρδος.

Canocchia, οὐσ. θ. ἡλακότη,
κ. ῥόξα.

Canocchiale, ὄρ. Canocchi-
ale.

Canonico, ἀρ. κανῶν, κανο-
νισμός.

Canonica, οὐσ. θ. ἡ κανονικὴ
οἰκία.

Canonicato, ἔπ. διγ. κανο-
νικός.

Canonicamento, ἐπίρ. κα-
νωκός.

Canonicato, οὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ
κανονικῶν θέσε. || Εκκλησιαστι-
κὸν εἰσόδημα.

Canonicossa, οὐσ. θ. κανο-
νιστῆ.

Canonico, οὐσ. ἀρ. κανονικός,
ἐρεός. || ἔπ. ταυτόσημον. ||

ὄρ. canoniche, κανονικαὶ ὄ-
ραι. Lufficio —, ἡ κανονικὴ
λαειτουργία.

Canonista, οὐσ. ἀρ. κανο-
νιστής.

Canonizzare, ῥ. ἔν. ἀγαθῶ.

Canonizzazione, οὐσ. θ. ἀ-
γίασις.

Canone, οὐσ. ἀρ. κλητήρ, ἀ-
νακλήτηρ, κ. καγκέσις.

Canoro, σα, ἔπ. ἀρμονικός, ἡ-
χητικός.

Canora, οὐσ. θ. ὀφθαλμία,
κ. κελάρι. || Οἶνῶν.

Canoraja, οὐσ. ἀρ. σκουφί-
λαξ.

Canore, ῥ. ἔν. ἀποικιστὴν
πρηνερίζω. || — di pericola, ἐ-
σφαλίζω κατὰ κινδύνον.

Canabile, ἔπ. διγ. ὁ ἐπιτε-
κτικός μέλουσ.

Canocchia, ῥ. οἰδ. φάλλα,
ἄδια ταπεινὴ τῆ φωνῆ.

Canastola, οὐσ. θ. μωρολα-
γῆματ, λῆρος.

Canajolo, ἡμολο, οὐσ. ἀρ. ἡ
λεπτοτέρα χορδὴ τοῦ βιολίου, ἡ
ὕπερη.

Canambano, σα, οὐσ. ἀρ.
καὶ θ. ὄρ. Ciaramata.

Canante, ἔπ. διγ. ὁ φάλλον,
ἄβων, κ. τραγῶδων.

Canate, ῥ. ἔν. φάλλον, ἄβω,
κ. τραγῶδ. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ
ἄσμα, τὸ μέλος.

Canatolo, οὐσ. θ. κανθαρί-
κιντάριον κ. κανθαρί. || Ἔδος μέ-
τρου ἢ βάρους.

Canaro, οὐσ. ἀρ. κανθαρί-
χειον.

Canata, οὐσ. θ. εἶδος ὀδῆς.
|| Messa, — μεγάλη λειτουργία.

Canatolo, οὐσ. ἀρ. φάλης,
ἀσθεῖς, μελωδός.

Canatico, οὐσ. θ. φάληρις.

Canerola, Canerella, οὐσ.
θ. μῦτα, ἡ κανθαρίσις.

Canerella, ῥ. οὐδ. φάλλω-
γά.

Canerina, οὐσ. θ. φάληρις.

Canerino, οὐσ. ἀρ. φάλης,
ἡδονήριτος φάλλον.

Canerita, ια, ἔπ. ὁ ἔχων
πολλὰς γυναῖκας, γυναικῶδες.

Canico, οὐσ. ἀρ. ἄσμα (βρη-
γνευτικός) φάλμας, ἄμνος.

Canicero, οὐσ. ἀρ. ναυπηγεῖον.
|| Κρόπος, κ. καλαπόδι.

Canicena, οὐσ. ἀρ. φορέτιον,
ἄσμα φάλλον κατὰ τὴν εὐθείαν.

Caniceno, ῥ. ἔν. φάλλον.

Canicera, οὐσ. θ. οὐνοπολεῖον
(εἰς τὴν στρατιώτην, κτλ.) οἶκῶν.

Canicista, ο. ο. θ. στυντήρις,
κρόπος. || Φισλίσις.

Caniciero, Caniciera, οὐσ.
ἀρ. σκουφίλαξ. || Οἶνοπόλης.

Canico, οὐσ. ἀρ. ταυτόσημον τῆ
Cania, οὐσ. ἀρ. ὄδη, μένος,
ἄσμα, κ. τραγῶδι.

Canicato, ῥ. οἰδ. κατασταθ-
μῶν, καταστρατοπεδεῶν.

Canicata, οὐσ. θ. γυνία, κ.
κόχη.

Canico, οὐσ. ἀρ. ἀρωγο-
νιστῆς λίθος. || I (rolici) — degli
Svizzeri, τὸ δεκαπενθήμερον
τῆς Ἑλβετίας.

Canicera, οὐσ. θ. κόρη
τῶν ἀγῶν, μ' γλῶσ.

Canico, οὐσ. ἀρ. φάλης, μου-
σικός.

Canicista, οὐσ. ἀρ. πλα-
κωνερατικός.

Canicista, ια, ἔπ. ἄρκος δι-
πυρος, κ. παξιμάδι.

Canicista, οὐσ. ἀρ. δίπυρον.

Canicista, ἐπίρ. ἐμφρόνης,
Canicista, οὐσ. θ. ἡ λευκότης
τῶν κριγῶν, πολιὰ.

Canicista, οὐσ. θ. χροσφλα-
τον, κ. τρά.

Canico, ια, ἔπ. πολίτης, πο-
λιώδης, πολιοχρῶς, κ. λευκο-
μάλλης.

Canico, οὐσ. θ. ἄσμα, ὄδη.

Canicato, ῥ. ἔν. μωρολογί-
α, γλωσσῆ, περιγλω.

Canicista, οὐσ. θ. μικρὸν
ἄσμα, ἄσματιον.

Canicista, οὐσ. ἀρ. συλλογῆ
λυρικῶν ποιημάτων, ἀσματελο-
γιον.

Canico, οὐσ. ἀρ. χάος, κυκλώ-
μα βαρύ.

Canicista, οὐσ. ἀρ. ἐχυρο-
γνώμων, ἐπιμονός.

Canico, ἔπ. διγ. ἰκανός, κα-
τέλληλος, ἐπιτέθειος, ἐτέρος,
πλάγιος.

Canicista, Canicista, οὐσ.
θ. ἰκανότης, ἐπιτηθεότης, ἐπί-
δοτης, νοσηρία, ἔκτιστος ὄδος.

Canicista, ῥ. ἔν. καθιστῶ
ἰκάνον. || —, ῥ. ἔν. πει-
θαί.

Canicista, ια, ἔπ. ὄδος, κ.
μυτηρός.

Canicista, οὐσ. θ. καλῶδης, κα-
λόδων. — del canicista, ἀνεί-
δημος τῆς ἀσείας.

Carapannello, οὐσ. ἀρ. φανός
 ὄλου. || Κύκλος, ὁμήγερος.
 Carapannello, Carapannello, οὐσ.
 ι. καλύβιον, καλύβη, οἰκίσκος.
 Carpa ο, α. ἀρ. ἀχυροκα-
 λύβη, καλύβη.
 Carapanni, ο. σ. θ. συνέλευ-
 ης, κόκλι.
 Carapannosi, οὐσ. θ. φάτιγη.
 Carapannosi, οὐσ. ἀρ. πυρή-
 ναπτόν να ἐπί τῷ ἀγυῶν.
 Carapanni, οὐσ. θ. ἀχυρ. κα-
 λύβη, καλύβιον.
 Cararbiari, Cararbiati, οὐσ.
 θ. ἰσχυρογναμ σὺνη, πέισμα.
 Cararbi, biar, ἐπ. ἰσχυρο-
 γνώμων, πέισμων. || ἄγρος, κί-
 κώδης.
 Cararra, οὐσ. θ. Cararapan-
 io, οὐσ. ρ. π. οὐκαταβλή, ἰρρα-
 δίων, κ. καπάρην.
 Carararo, ρ. ἐν. οἶδω ἰρρα-
 δίονα.
 Carararone, ρ. σ. ἰρ. σκαϊός.
 Carata, οὐσ. θ. ἔργον ἀπερί-
 κειπτον.
 Caracchio, οὐσ. ἀρ. γνήριον.
 Caralla, οὐσ. θ. μικρά ἔξ,
 αἰγίλιον.
 Carallamento, οὐσ. ἀρ. κολ.
 Carallatura, οὐσ. θ. κόπη.
 Caralliera, ο. σ. θ. κόμη ἢ ἑ-
 κείσκατος.
 Caralli, οὐσ. ἀρ. κόμη.
 Caralla, οὐσ. ἀρ. θοίξ. | Α—,
 ἐπίθ. ἰκ. ἠθός, κ. ἠωτά.
 Caralluto, ἰα. ἐπ. ὁ κομῶν,
 πολυῶριξ.

Carapannere, Carapannero,
 οὐσ. ἀρ. φανός, τὸ ἔδιστον.
 Carapannolo, οὐσ. ἀρ. ἰα, οὐσ.
 θ. ὁ ἄκατος τῆς κοιλῆς.
 Carapato, οὐσ. ἀρ. σκαϊός,
 ἄγωγος, κ. καπίστρι || Κύριον,
 κ. κρημέλας.
 Carapattato, οὐσ. ἀρ. ἄλλιο,
 οὐσ. θ. ἰνδ, μικροπνοῦργος.
 Caratto, οὐσ. ἀρ. μικρὰ κα-
 φαλή.
 Caravale, ἐπ. διγ. ἱκανός, θ.
 ξιος.
 Caravale, οὐσ. ἀρ. σφόδρον,
 σθηδόναν, μαυδῆλιον τοῦ τρα-
 γήλου. || — da letto, προσκεφ-
 λαίον. || Bisore al —, μετφ.
 κίμαι ἐν τῇ κλίνῃ τοῦ θα-
 νάτου.
 Caravale, οὐσ. ἀρ. Οἴλη, κ.
 ἢ ἰδωγα τοῦ μαζοῦ.
 Caravario, οὐσ. ἀρ. ἐπιστάτης
 τῶν κηρίων ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.
 Caravari, οὐσ. θ. διαπληκτι-
 σμός, ἄρθεος.
 Caravaro, ἐπ. διγ. τριζώδης.
 Caravario, οὐσ. ἀρ. κόμη.
 Caravento, οὐσ. ἀρ. χορη-
 κότης, ἔκτασις.
 Caravero, οὐσ. θ. σκα, οὐσ. ἀρ.
 πετηδόν, ὑποκατῆ ἢ μελανοκέ-
 φαλος.
 Caravero, οὐσ. ἀρ. Νευτ. προ-
 ρήγλον.
 Caravero, Caravero, οὐσ.
 ἀρ. κομματάρχης.
 Caravero, οὐσ. ἀρ. ἐνέμ.
 περίχω, περικλείω. || Secundu

cho nell'ultimo gli capo, κατὰ
 τὸ δοκοῦν αὐτῶν. || Ἰννοῦ σὺλ-
 λαμβάνω τι. || —, ρ. ἐν. χορῶ,
 περιλαβάνω τι.
 Caravida, οὐσ. ἀρ. ἀραιή,
 ἀνεπιπλήθ. ἄρθε.
 Caravide, οὐσ. ἀρ. κεφάλαιον.
 || Car —, ἀθέλω τὴν περιου-
 σίαν μου. || Car — di oleum,
 ἀπὸ πολλοῦ ποιοῦμαι τινα. |
 Ater — oleum cosa, ἀπὸ πολ-
 λοῦ ἔρω, ἐκείω τι. || — ἐπ.
 διγ. πωτιστός, ἄρθε, κυριώ-
 τερος.
 Caravente, ἐπίθ. διὰ θα-
 νάτου, θανάφ.
 Caravio, οὐσ. θ. (Nave —)
 ναυτογία.
 Caraviano, οὐσ. θ. ἀρχη-
 γία, σκαῦ.
 Caraviano, ρ. ἐν. καὶ οὐδ.
 ἰδω ἢ ἔω ἀρχηγός.
 Caraviano, ἐπ. ἐρωδια-
 μίνος, μέ ἀρχηγός. || Caravio-
 mal —, σκαῦτὸς κακῆς κυβερ-
 νήσεως.
 Caravoggiaro, ρ. ἐν. ὁδηγός,
 κυβερνῶ σκαῦτον.
 Caravoglio, Ὁρ. Caravoglio.
 Caravio, οὐσ. ἀρ. πλοίαρ-
 χος, κυβερνήτης.
 Caravio, ρ. ἐν. συμβαίω,
 ἔργημα. || Κατὰ, παρὰ.
 Caravio, ἰα, ἐπ. ἡ ἔλλωδ, ὁ
 ἀρχυθός.
 Caravione, οὐσ. θ. φέρος,
 κεφαλικός.
 Caravio, οὐσ. ἀρ. κινώκρα-

νον. || Ἐπιπλήθιον. || Καυτήριον
 δυναμικόν.
 Caravolante, οὐσ. ἀρ. ὁ ἰ-
 δρῶν εἰς συμβόλιον ἐκκλη-
 σιαστικόν, ὁ ἰσχυῶν ἐν συνε-
 λουσι.
 Caravolare, ἐπ. διγ. ὁ δὴ-
 κων εἰς τὸ μεταστραφικόν συμ-
 βόλιον.
 Caravolare, ρ. ἐν. συνθηκο-
 λογία, ἀπὸ πολλοῦ ποιοῦμαι τινα. |
 Caravolare, οὐσ. θ. σκα.
 ἰθὴν ἀπὸ πολλοῦ ποιοῦμαι τινα. |
 Caravolare, οὐσ. ἀρ. κεφάλαιον.
 || Caravolare, οὐσ. ἀρ. κεφάλαιον.
 Caravolare, ρ. οὐδ. ὑπο-
 σκαῦτος.
 Caravolare, οὐσ. ἀρ. ὁ
 κυβερνῶν.
 Caravolare, οὐσ. ἀρ. κυβερ-
 νήσις.
 Caravone, οὐσ. ἀρ. μεταξὺ
 χορῶν.
 Caravone, sa, ἐπ. ἰσχυρο-
 γνώμων, ἰπτανοσ.
 Caravone, ἰα, ἐπ. κεφαλαιός,
 ἐπί κομῆς.
 Carvo, οὐσ. ἀρ. κεφαλή, ἀρ-
 χυθός, ὁδηγός. || Venie —,
 ἀπορῶ, ἔκτασις. || Venie —,
 ἀπορῶ. || Car il — d'anno, εἰς
 χρονοῦ καλόν, νέον ἔτος. || Sen-
 tivsi il — in segno di reve-
 renza, ἀποκαλύπτεται εἰς σε-
 μείον σεβασμοῦ. || Da —, ἐπίθ.
 εἰ ἀρχῆς, ἐν νόμῳ, πάλιν. || Da
 — a riva, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι

ποδῶν, ἀπὸ μιᾶς ἀκρας ἑως τῆς ἄλλης. || — μεν — λεπτομερῶς, ἀεθρον πρὸς ἀεθρον.

Capobandito, οὐσ. ἀρ. ἀρχι- λαστής, ἀρχιπέπτης, ἀρχιδο- λοφόνος.

Capoibambardiere, οὐσ. ἀρ. ἀρχιβαμβιστής.

Capoisaucia, οὐσ. ἀρ. ἀρχι- κυναγός.

Capocchia, οὐσ. θ. κεφαλή καρφίδος, κ. καρφίτσας, καρ- φιον. || Σφαίρισμα. || Χανδρόν ἀ- κρον βολιδίου.

Capocchino, ia, ἐπ. σκαϊός, ἄφρων.

Capocchino, ia, ἐπ. μονικέ- ραλος.

Capocone, οὐσ. ἀρ. φόρος κεφαλικάς.

Capoerace, οὐσ. ἀρ. τετραπέ- διον, κ. σταυροειδῆμιον.

Capoesece, οὐσ. ἀρ. ἀρχιμά- γηρος.

Capodiacci, οὐσ. ἀρ. δευτέρω- χης, δέκαρχος.

Capo d'opera, οὐσ. ἀρ. ἀρι- τεύουσα, ἐξελισθὺν τι.

Capofino, οὐσ. ἀρ. ὁ πρῶτος στρατιώτης τῆς τάξεως.

Capogatto, οὐσ. ἀρ. σκοτο- εινίσις.

Capogirio, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῆ ἀνωτέρω.

Capogiro, οὐσ. ἀρ. ἰδιορρυθμικὴ παραλείψια. || Σκατοδινίασις.

Capolavato, οὐσ. ἀρ. ἄριστο- τέχνημα, ἄριστοὺργημα.

Capoletto, οὐσ. ἀρ. ἐρεισίω- τον ἔδρας ἢ κλίσης.

Capolentato, β. οὐδ. πίπτω κατὰ κεφαλῆς.

Capolino, οὐσ. ἀρ. μικρά, στενή κεφαλὴ.

Capolo, οὐσ. ἀρ. λαβή.

Capomaestro, οὐσ. ἀρ. ἀρχι- τέκτων, ἀρχηγός, ἐπιστάτης.

Caponario, οὐσ. ἀρ. ὑπα- τίβλη, τὸ γενοῦς μέλος τῶν διωλισθέντων σωματίων.

Capona, οὐσ. θ. γυνὴ πείσμων.

Caponello, οὐσ. ἀρ. μικρὴ δουραειδή, πείσμων.

Caponaggio, β. ρ. ρονερία.

Caponante, ἐπ. β. ἰσχυρο- γνωμόνος.

Capone, οὐσ. ἀρ. χονδρὴ κε- φαλή, ἰσχυρογνώμων, ἐπίμωνος.

Caponeria, οὐσ. ἀρ. ἰσχυρο- γνωμοσύνη, πείσμα.

Caponide, οὐσ. ἀρ. ἀνοσιε, μέγα λάθος.

Caponurgio, οὐσ. ἀρ. ἰατρικὸν πρὸς ἀνακούρισον τῆς κεφαλῆς.

Caporale, οὐσ. ἀρ. διοικητῆς ἀρχηγός, λοχίας.

Caporione, οὐσ. ἀρ. ἀρχηγός.

Caposoldo, οὐσ. ἀρ. ἀμοιβή.

Caposequada, οὐσ. ἀρ. εὐό- λαρχος.

Capotarra, οὐσ. ἀρ. στρα- τηγός.

Capovero, οὐσ. ἀρ. ἀρχὴ στήθου.

Capovolgare, Capovoltare, β. ἐν. ἀνατρέπω, κ. ἀναποδογυρίζω.

Capra, οὐσ. θ. ἐρπετρίς, κ. κάπρα, ἰπποκάρπιον μετὰ κορ- δύλης, κ. κουκούλας, μανθούας, ἔνδυμα ἱεραικόν.

Capraio, β. ἐν. ἐυλέγω.

Capraggiato, β. ἐν. Ναυτ. ἀνατρέποιμα.

Caprella, οὐσ. θ. παρεκκλή- σιον.

Caprellajo, οὐσ. ἀρ. ὁ πι- λους ποιῶν, πιλοποιός.

Caprellania, οὐσ. θ. εἰσούθη- μα παρεκκλησίου.

Caprellano, οὐσ. ἀρ. ἐφημέ- ριος (παρεκκλησίου), ἱεροδότης.

Caprellato, οὐσ. ἀρ. ἀβρα- νός φρατρωτικῆς σκηπῆς. || Σκέ- πασμα ἀμβυκος. || Ἐστία τῶν ποσειδάλων. || Ὀπλιστὶς τῆ κε- φαλῆς. || Ὁ ἐν τῷ τροχῷ τῶν πηγαίων προσηρημένος γαι- λός, κ. κουβάς.

Caprelliera, οὐσ. θ. πιλοθήκη.

Caprellinajo, οὐσ. ἀρ. φάνη, κ. παχνύ.

Caprello, οὐσ. ἀρ. πῖλος, κ. καπέλλον. || Σκέπασμα, πῶμα, κ. καπέλι.

Caprelluto, ia, ἐπ. λοφιώδες.

Caproni, ἐπιφ. γυθ. ἀφικαλά, κ. μόντσαϊς | ὦ, ὦ |

Caprono, οὐσ. ρ. κίτταρις, ὁ καρπὸς καὶ τὸ φυτόν.

Caprone, οὐσ. ἀρ. καλό- πτρα, κατωκί, κατωμίς.

Caproneo, οὐσ. ἀρ. ἔδα- σμα ἐκ κομματίων κρέατος ἐ- σκίυσιμον.

Caproneoia, οὐσ. ἀρ. ἐπι- μίδιον, εἶδος κουκούλας.

Caprino, οὐσ. ἀρ. δισμὸς, κ. κρέμας. || — corsojo, ἢ scor- siojo, βρόχος, ἢ αὐροθηλαϊά.

Capronija, οὐσ. θ. κλωδίον ἐν ᾧ φυλάσσονται ἔρμυδες πρὸς αἰτισμόν.

Caproneo, β. ἐν. εὐνογύζω τὰ ἄρβανα ἐρμυθία.

Caproneo, οὐσ. ἀρ. ἐκτομίας, κ. καπόνι.

Caproneo, ep. ἄπ. ὁ ἀνή- κων εἰς ἐκτομίαν.

Caproneoia, οὐσ. θ. γαστρίς.

Caproneo, οὐσ. ἀρ. ἄβρα- νός φρατρωτικῆς σκηπῆς. || Σκέ- πασμα ἀμβυκος. || Ἐστία τῶν ποσειδάλων. || Ὀπλιστὶς τῆ κε- φαλῆς, κ. μαρούλιον.

Caproneo, οὐσ. ἀρ. καπου- σίνας.

Caproneo, οὐσ. ἀρ. κορθύ- λισ, κωσία κ. κουκούλα, βέσσυ.

Capru, οὐσ. θ. οἶξ, κ. κασί- κη. || Ὑποδάριον κίτσου.

Caprajo, Caprato, οὐσ. ἀρ. αἰγροσός.

Capraffino, οὐσ. ἀρ. τρέ- φιμος αἰγός, ἐπίθετον τοῦ αἰγός.

Capresta, οὐσ. θ. ὄλεθος, κύβων, κ. κρεμάλα.

Caprestia, οὐσ. θ. εὐθυ- μιά, λόγος, παιγνιδίαις καὶ ἀ- κλόστοι.

Capresto, Ὀρ. Caprestto.

Caprestina, οὐσ. θ. καὶ Caprestino, Caprestto, οὐσ.

ἀρ. ζήφος; ἐρίφιον. || **Garar uno di** —, ποιά τινα κερατίαν, κ. κερατόνω.

Garbarbi corripedo, ἐπ. διγ. ἀκων (τῶν ἡλοποιῶν).

Garbicario, β. οὐδ. τρέμα ἐκ τοῦ φόβου, ἀνορθώνεται αὐ τρέζεις μου.

Garbicaria, οὐδ. ἀρ. φρενιαι- πια. || Ἰδιότροπος, ἀνορθώνων, ἀλ- λήλαστον ἦθος, ἀγρία διάθεσις.

Garbicariositate, ἐπ. β. ἰδι- οτρόπια, βιοσφύλλως.

Garbiciositas, οὐδ. θ. ἦθος ἀλλόκατον.

Garbiciosa, σα, ἐπ. ἰδιότρο- πια, ἀλλόκατος, δ. ακίλος.

Garbiano, οὐδ. ἀρ. αἰγύ- κητος.

Garbico, οὐδ. ἀρ. ἀγριο- σική.

Garbiglio, **Garbiglio**, οὐδ. ἀρ. περικλυθόνων, αἰγύλλημα.

Garbino, οὐδ. ἐπ. τράχητος, αἶγας α.

Garbia, οὐδ. ἀρ. δόκιμα, κ. ζαρβάδι.

Garbiola, οὐδ. θ. κήδημα, σκίτημα χορευτοῦ, βήμα.

Garbiolara, β. οὐδ. σκιρτῶ (δρυπητικῶς) κηδῶ.

Garbiolito, οὐδ. ἀρ. μικρὰ ἔλαφος, δο. κάβιον, νεφρός.

Garbiolo, **Garbiolo**, οὐδ. ἀρ. δόκιμα.

Garripedo, ἐπ. ἀκων (τῶν ἡλοποιῶν).

Garriolo, "Op. **Garriolo**.

Garriola, οὐδ. θ. ἡ θάλασσα βορρῆς.

Garriante, ἐπ. διγ. ἀτα- χία; βορραϊζῶν ἐπὶ σφυγμοῦ.

Garro, οὐδ. ἀρ. τράγος.

Garroie, οὐδ. ἀρ. μέγας, δ. θλαιο; τράγος, καλῶς τράγος. || Ἰκδολαστοί, ζωτός.

Garriante, β. ἐν. βάλλο- τως ποθμένος εἰς τὸ β. φέρον.

Garriante, οὐδ. θ. τὸ ἐξέ- χον τοῦ ποθμένος τοῦ β. φέλου.

Garriolo, οὐδ. θ. θύλακτον, σπερμωθῆ ἢ ἐκπύωτρον.

Garriolo, οὐδ. ρ. μικρὴ κε- ρατή.

Garriosa, σα, ἐπὶ σφιστικῆς.

Garriolo, ο. σ. θ. πύ. μι- κρολ γίαι, λεπτολ γίαι, ἀπει- ροκαλάι, σκιρτήματα.

Garibe, οὐδ. ρ. ἀέριον ἢ λευκρον.

Garbina, οὐδ. θ. πλ. ὑπὸν καιθίνα.

Garbinio, οὐδ. ἀρ. καρα- βινω. ορος.

Garbia, οὐδ. θ. τὸ κλητε- ρον εἶδος τοῦ καιθίνου.

Garbiolara, β. οὐδ. περίτε- πεθῶ.

Garbiolo, οὐδ. ἀρ. ἐπ. περι- στροφή τοῦ ἔκπ. u.

Garbia, οὐδ. θ. δελσῶν ἀγ- γαίων, ριζὴν, βήμα.

Garbina, οὐδ. θ. φιδλή (ἐν ἣ τίθεται ὁ ἵνα; καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τὴν λειτουργίαν). || Πυρίνη

κ. ζαμετζάνα.

Garbone, οὐδ. θ. φιαλίς, φι- ἄλιον, βησιον.

Garbonato, ἐπ. β. ἰκρίδι.

|| Μία πολλῆς ἰγῆτης, φιλο- στόργος, περιφιλίς.

Garbone, οὐδ. ἀρ. βρογχίς, υνιόκος, κ. κοτούτσι κ.

Garbone, οὐδ. ἀρ. ἄνηρ πρακτικῶς, φιλεργός, κολυδά- σχαλος.

Garbone, β. ἐν. ζυγίζω μετὰ μεγίστης ἀπειθείας.

Garbello, οὐδ. ἄρ. κεδδίων, βαρέλιον.

Garbo, οὐδ. ἀρ. τὸ ἄθον μέ- γος τῆς οὐγγίας. || Σταθμῶν ἐκ κόκκων πρὸς στάθμισιν τῶν ἀ- θαμάντων, καράτιον. || Βαθμὸς ἀγρότητας.

Garbone, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Garbonato, οὐδ. ἀρ. ἐντοπι- σμῶς, σημείων χαρακτήρ στοι- χείων σημογραφικῶν. || Ἡ χεῖρ τινος, τὸ γράψιμον. || Ἄγρος, τρόπος τοῦ γράφειν. τοῦ ἡμι- λέτ. || Ἄξιωμα ἐπὶ κλήσει ἰδι- ότης διακριτικῆ τοῦ ἀνθρώπου.

Carbonata, οὐδ. θ. κρέας ἐ- σχαρῶπητον, ἀνορθακίς.

Carbonello, οὐδ. ἀρ. καὶ **Carbonello**, οὐδ. ἀρ. ἀνορθακίς (εἶδος βουδινίου).

Carbonoso, σα, ἐπ. κα- καιένος, πολὺ ἰσημένος.

Carbono, οὐδ. ἀρ. ἀνορθακίς, κ. κίρβιον.

Carbonazione, οὐδ. θ. ἀ- πανθράκωσις.

Carbonoso, (ἀρ. **Carbonello**).

Carcame, οὐδ. ἀρ. σκέλεθρον, κύρω.

Carcaro, β. ἐν. φορτῶ, φορ- τίζω, κ. φορτίον.

Carcano, οὐδ. θ. σκέλεθρον. "Op. **Carcano**.

Carcanato, οὐδ. ἀρ. φυ- λάκισι; κήρυξις.

Carcaro, β. ἐν. φυλακίζω, κηδεύω.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. αἰχμά- λωτοι, διάμοιοι.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. ταξέ- τη; ὁ φυλάξων.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. ταξέ- τη; ὁ φυλάξων. "Op. **Carca- ranento**.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. καὶ θ. φυ- λακίη οἰκίσις διανομήλακος.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. δεσμο- φύλαξ.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. καὶ θ. φυ- λακίη οἰκίσις διανομήλακος.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. δεσμο- φύλαξ.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. καὶ θ. φυ- λακίη οἰκίσις διανομήλακος.

Carcaro, οὐδ. ἀρ. δεσμο- φύλαξ.

Carda, οὐσ. θ. κaulός τινων φυτῶν, ξάνιον.

Cardamomo, μονε, οὐσ. ἀρ. φυτὸν τὸ καρδάμωνον.

Cardare, β. ἐν. κτινίζω διὰ τοῦ κνάφους, ξάινω.

Cardatore, οὐσ. ἀρ. ξάνητε ἔργων, ταλασουργός.

Cardatura, οὐσ. θ. πείλωσις τῶν βούχων.

Cardeggiare, β. ἐν. ξάινω ἔργα, κτλ. || Ἐθρίζω, κοκολοῦμαι.

Cardellino, Cardellino, οὐσ. ἀρ. πενήδον, ἢ ἀκαυθίς.

Cardisco, σα, ἐπ. ὁ πῆ; καρδίας, καρδικός.

Cardiologia, οὐσ. θ. καρδιολογία.

Cardiologia, οὐσ. θ. καρδιολογία.

Cardinalato, οὐσ. ἀρ. ἀξίωμα τοῦ καρδινάλιου, καρδιναλία.

Cardinale, οὐσ. ἀρ. καρδινάλιος. || Πρώτιστος, κυριώτατος, ἐπὶ ἀνέμων, ἀρετῶν, ἀριθμῶν.

Cardinalesco, εν, ἐπ. καρδιναλικός. || Color —, χρῶμα πορφυρῶν, ἀλουργόν.

Ca diavolico, zia, "Op. Cardinalalesco.

Cardinalizante, β. ἐν. καθίστημι τινα καρδινάλιον.

Cardine, οὐσ. ἀρ. στροφζός, στροφίγγξ.

Cardo, Cardano, οὐσ. ἀρ. φυτὸν ὁ σκόλυμος, κνάφος, κ. γαδουράκωνθον.

Cardoncello, οὐσ. ἀρ. φυτὸν ὁ ἠριγέρων.

Cardosanto, οὐσ. ἀρ. φυτὸν ἀτρακτυλός.

Cardoglio, β. ἐν. θαπέω, φιλοφρονοῦμαι, κολακάζω, θρασκευῶ γυναικὰ τίνα, τῆ λέγα ἔρωτολογίας. || Ἐκτινίζω, τιμῶ πολὺ τι.

Cardello, οὐσ. ἀρ. πλινθί; προσκεφάλαιον. || Κολάζω, κ. κευλοῦριον.

Cardena, οὐσ. θ. Ναυτεργάτης.

Cardenaggio, οὐσ. ἀρ. Ναυτ. πικτωτήριον, πάντως.

Cardenare, β. ἐν. Ναυτεργάζω, κ. κλιφτιζώ.

Cardesin, οὐσ. θ. λιμός, σιτοδεία.

Cardesoso, να, ἐπ. ἐυδαής, ἄπορος, πέννης.

Cardizza, οὐσ. θ. θαπέω, φιλοφρόνησις. Λόγος ἔρωτικός.

Cardiaccia, οὐσ. θ. θαπέω, ἀγροικία.

Cardiamento, οὐσ. ἀρ. θαπέω, κολακία.

Cardicare, β. ἐν. θαπέω, φιλοφρονοῦμαι.

Cardicario, ἐπ. διγ. θαπειτικός, ἔλκυστικός.

Cardivolmente, ἐπίρ. κολακευτικός, τρυφερός.

Cardizina, οὐσ. θ. (ἐν χρήσει μᾶλλον π.) θαπέω τρυφεραί, λόγος ἔρωτικός.

Cardido, οὐσ. θ. καρδίαις.

Caribo, οὐσ. ἀρ. χυρός, ἄρχεις. Δόνους.

Carica, οὐσ. θ. βάρος, φορ-

τιον. || Φροντίς· ἐντελή. || Ἐπηρεσία· ἀξίωμα· θέσις. || Το γέμισμα τῶν πυροβόλων.

Caricamento, οὐσ. ἀρ. "Op. Cario.

Caricato, β. ἐν. φορτῶ, τίμημι φορτίον. || Κατηγορῶ. || Μεγαλοπειῶ, μεγαθύω. || Caricarsi, β. ἀντ. ἐπιφορτίζομαι.

Caricamento, ἐπίρ. γελοιογραφικός.

Caricatojo, οὐσ. ἀρ. πτωχίον (βλ. τὸ τηλεβόλο).

Caricare, οὐσ. ἀρ. φορτωτής.

Caricatura, οὐσ. θ. γελοιογραφία.

Carico, οὐσ. ἀρ. βάρος, φορτίον, φόρτω α. || Ἐπηρεσία· ἐντελή, φροντίς. || Κατηγορία· ἔπιπληξίς.

Carica, εν, ἐπ. πεφορτωμένος.

Ciria, οὐσ. θ. κερήδων, σήφις (δοτέων, δδόντων).

Carillo, οὐσ. ἀρ. ταίνα τῆς Παδοῦας λιγῆ.

Cariglione, οὐσ. ἀρ. κωδωνοκρουσία μετὰ ρυθμοῦ.

Carino, να, ἐπ. ἀγαπητός, ἀγαπητή.

Carioso, σα, ἐπ. σεσητός.

Carisma, οὐσ. ἀρ. χάρις, εὐνοία· ἔδδον ἐμφραίνων.

Carità, Caritato, οὐσ. θ. ἀγάπη, συμπάθεια, φιλία. || B.

Car — in — sione, συντρώγω, συμποσιάζω.

Caritatevole, ἐπ. διγ. ἐλεήμων, φιλελεῶμων.

Caritatevolemente, ἐπίρ. ἐλεημένως, φιλελεῶσως.

Caritativamente, ἐπίρ. καλοαγάθως.

Carlona, (Alla —) ἐπίρ. ἀμελής.

Carmediano, να, ἐπ. καρμηλίτης (μοναχός).

Carminare, β. ἐν. ξάινω. || Ἀποσβῶ τοὺς ἀνέμους.

Carminativo, να, ἐπ. ἀντιφυσώδης ἐπὶ φαρμάκων ἀποδιωκόντων τοὺς ἀνέμους.

Carminio, οὐσ. ἀρ. χρώμα ἔρωθρον, βεγίνας, κ. τὸ κρημίζω.

Caruncioso, σα, ἐπ. σαρκώδης, φωτιγανθός, εδραφής, χενθρός.

Carnaggio, οὐσ. ἀρ. κρέας βρώσιμον.

Carnagione, οὐσ. θ. τὸ χρῶμα τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός, σάρξ. || — fresca, χρῶμα ἀνθρώπου, εὐχρῶν.

Carnajo, οὐσ. ἀρ. δασεαποθήκη κοιμητήριον.

Carnale, ἐπ. διγ. σαρκικός, ἀσελγής. || Συγγενής στενός. || Φιλάνθρωπος, εὐμενής, καλοκάγαθος.

Carnalità, οὐσ. θ. ἠδοναθία· ἀκολασία. || Φιλία· ἔργος, ἀφωσίωσις.

Carnalmente, ἐπίρ. σαρκικώς, ἠδοναθῶς, ἀσελγῶς.

Carname, οὐσ. ἀρ. κρέας σαρκός διαφαρμένης. || Σφαγή τῶν θηρίων

Carnasciulare, Carnuolag-
 elare, ῥ. ἐν. κάμνω ἀπόκρτων,
 κ. ἀποκρούω.
 Carnasciula, οὐσ. ἄρ. ἀπό-
 κρως.
 Carne, οὐσ. θ. σὰρξ, κρέας.
 || Ἡ σαρκική ἐπιθυμία, κολά-
 σια· ἀσάγγελια. || Car—, φωνεῖω,
 σφάζω. || Essere in—, εὐτρα-
 φῶ, παύω· εἶμι. || Essere igni
 e— son aleino, ὡς τὸ παρ' ἡ-
 μῶν κ. νύχι καὶ κρέας εἵμαι·
 ἐπὶ στενωπότης φιλία·.
 Carneice, οὐσ. ἄρ. δήμεος,
 ὁ ἀπὴνης καὶ αἰμοβόρος.
 Carneio, -ioidio, in, ἐπ. σαρ-
 κώδης.
 Carnesalata, Carnoseca,
 οὐσ. θ. ἀλατισμένον κρέας χαλ-
 ραίου.
 Carnicora, -re, -ro, οὐσ. θ. καὶ
 ἄρ. σάκκος τῶν κυνηγῶν, μέρ-
 συπος.
 Carnificina, οὐσ. θ. βροναξ,
 τιμωρία πόσις καταδίκη.
 Carnivora, ra, ἐπ. σαρκιβό-
 ρος, σαρκοφάγος.
 Carnisila, οὐσ. θ. εὐτραφέεια,
 σάρκιωμα, πάχος.
 Carnoso, sa, ἐπ. σαρκώδης,
 εὐτραφής, παχύς.
 Carnuole, οὐσ. ἄρ. ἀπόκρως.
 Carnuoloso, sa, ἐπ. ἀπο-
 κρῆτα (τῆς ἀπόκρως).
 Carnumo, οὐσ. ἄρ. ὄν τῆς
 θαλάσσης. || Εὐτραφεία, παχύτης.
 Carnio, io, ἐπ. σαρκώδης,
 εὐτραφής.

Caro, οὐσ. ἄρ. ἀκριβεία τῶν
 τροφίμων || Costar—, ἐπὶ ῥ. εἶ-
 ναι ἀκριδῶν.
 Carro, ra, ἐπ. ἀγαπητός· ἀ-
 κριδάς. πολύτιμος.
 Carogna, οὐσ. θ. θνησιμῶν,
 ψυχῆλιον, κ. βρωμαφυλάδιος,
 || Πόρνη, μαγιάς.
 Carola, οὐσ. θ. ἐγκύκλιος χα-
 ρός. ὡς ὁ ἑλληνικός.
 Carolare, ῥ. ἐν. ὀρχοῦμαι
 παντομίμως.
 Carota, οὐσ. θ. φυτὸν, ὁ δαυ-
 κος, γλυκογογγύλη, κ. δ. καί. |
 Ψεύδος, ἀπάτη· ομοσεμῶς. || τὸ
 ἀνδρῶν αἰδέων.
 Carotaio, οὐσ. ἄρ. δαυκαπό-
 λης. || Κομπροση, ψεύστη, κη-
 νηφόριον, τερατολόγος.
 Carotara, ῥ. ἐν. μορολογία,
 φλυκρῶ. |, Ψεύδομαι.
 Carovana, οὐσ. θ. συναδεία
 ὁδοπόριον ἐπίπλων ἢ πλοῦθ·
 ζῶν φοιτημένων, κ. κερδῶν. ||
 Μεταρ. ἀφρονία, πηρομονή.
 Carovella, οὐσ. θ. εἶδος μέλου.
 Carruo, ῥ. ἐν. ἀ πᾶς ἐπι-
 τηθείως, δράττω. || Βαδίζω τε-
 τραποδιστί.
 Carrentiore, οὐσ. ἄρ. ἀμα-
 ξεπηγός, φυλοργός, κ. λε-
 πουργός.
 Carriaco, οὐσ. ἄρ. μέγα πο-
 σόν. || Dare un buoi—, φυλοκο-
 πῶ, φυλαθρονεῶ τινα.
 Carriaco, οὐσ. ἄρ. δένδρον, ἢ
 ζυγία.

Carriaco, οὐσ. ἄρ. ἰχθύς ὁ
 κυρτίνος.
 Carrire, ῥ. ἐν. ἀπρσπο, ὑπο-
 κλέπτ· ἀρπάζω, || Σχίζω.
 Carriolo, οὐσ. θ. χονδρὴ ἑρία,
 μακρόθαλις.
 Carriu, οὐσ. ἄρ. καρπὸς τῆς
 χειρός.
 Carrione, (Andar e—) ἐπ. ῥ.
 βαδίζω τετραποδιστί.
 Carriadore, οὐσ. ἄρ. ἀ. εὐχο-
 πηγός. ἀγαθελάτης, ἀμαξεύς.
 Carriata, οὐσ. θ. ἀμαξία.
 Carriello, -ello, οὐσ. ἄρ. κά-
 δος, βρέλιον.
 Carriellare, ῥ. ἐν. ὀδηγῶ
 ἄρ. εἶν, ἀμαξεύω.
 Carriellato, οὐσ. θ. ὁρμός
 τῆς ἀμαξίας.
 Carriellatore, οὐσ. ἄρ. ἀ-
 μαξηλάτης.
 Carriello, οὐσ. ἄρ. πολλὰ
 γραμμοτικὰ σώματα συνοδεύον-
 τιν τὴν μετακίβριον ποροβολι-
 κῶν σκευῶν, || πολλὰ ἀμαξία.
 Carrietta, οὐσ. θ. ἔμαξα, ἀρ-
 μάραξ.
 Carriettaio, οὐσ. ἄρ. ἀμαξη-
 λάτης, ἀμαξεύς.
 Carrettata, οὐσ. θ. ὁ τῶν ἀ-
 μαξῶν γέρος, ἀμαξία.
 Carrettatore, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Car-
 rettiatore.
 Carretto, οὐσ. ἀρ. φερτεῖον μο-
 νότροχον, δίτροχον ἢ τετρά-
 τροχον.
 Carrettone, οὐσ. ἄρ. ἔμαξα
 οκισοφόρος.

Carriaggio, οὐσ. ἄρ. ἀποσκευῆ.
 Carriera, οὐσ. θ. στάδιον,
 ὁρμός, κ. ἀρέσιμον. || Fare una
 —, σφάλλω. || A tutta —, ἀπό-
 ρυτῆρος, θ. ὄμφ ἀχελίφ.
 Carriino, οὐσ. ἄρ. χερσάκιωμα
 ἀμαξίων.
 Carriolina, οὐσ. θ. εἶδος μι-
 κ. ἄς φορητῶ ἀμάξης
 Carrio, οὐσ. ἄρ. ἀρδέσιον φορ-
 τητῶν ἄμαξ. κ. κάρο.
 Carriozzo, οὐσ. θ. ἀρμάμαξο,
 κ. κάρτα.
 Carriozzillo, ἐπ. διγ ἀμα-
 ξετός ἐπὶ ὀδῶν.
 Carriozzajo, οὐσ. ἄρ. ἀμαξα-
 ποίος ἀλλοκοτός.
 Carriozzato, ῥ. οὐδ. ἰχθυοῦμαι,
 ὑπάρχω ἐπ' ἀμάξης.
 Carriozzato, οὐσ. θ. ἀμαξία
 ἀλλοκότων.
 Carriozzatore, οὐσ. ἄρ. ἀμα-
 ξελάτης.
 Carriola, οὐσ. θ. κερῆτιον, κ.
 φυλοκέρaton.
 Carriolario, -ario, -aria, οὐσ.
 ἄρ. δένδρον, ἢ κερατίνεια, κ.
 φυλοκέραια, χερουκία.
 Carriolo, οὐσ. θ. τροχάλια,
 κ. κερουκία. || Ἄνθρωπος ἄρ. τοῦ.
 Carriolario, ῥ. ἐν. σάρω διὰ
 τροχάλιας.
 Carrio, οὐσ. θ. χάρτης, κ.
 χαρτίον || — aiazzolo, χάρ-
 της μαρμαρωτός. || — sugante,
 χάρτης ἴσως πίσει. || Mettere
 in— γράφω τι. —, πλ. βελία
 ἔγγραφα. || Φύλλα βιβλίου. ||

Υποχρέωσις· ἀμύλορον. Var —, ὑποχρεῶμαι δι' ἀμύλορον. ||
Garlo, ἡ Mazzodi erite, δέσμη χαρτοπαιγνίου, κάρτπουλα χαρτίων. || Var lo —, μοιρίζω τὰ χαρτία. || Scambiar lo — in mano, θέλω ἔναι ἐκδόθη τις ἄλλο ἀντ' ἄλλου. || Carta da navigare, χάρτης ναυτικός. — geographica, ὁ γεωγραφικὸς χάρτης. **Cartabollo**, οὐσ. ἀρ. χειρῶν γραφῶν, τετράδιον. **Cartaceo**, οὐσ, ἐπ. χάρτινος. **Cartaccia**, οὐσ. θ. χάρτης· ἄρτεος, παλαιὸν χαρτόν. τὰ ἐχρησता τυπωμένα φύλλα, ἢ κακοτυπωμένα. || Ἔρκος· κικουρέλι. **Cartajo**, ὄρ. Cartajo. **Carta** πομπία, οὐσ. θ. διφθέρα δέματος ἰνίου. **Cartaperosa**, οὐσ. διφθέρα, τὸ περιγυρόν. **Cartaposta**, οὐσ. θ. χάρτης μεμασσημένος. **Cartano**, οὐσ. ἀρ. χαρτοπῆληξ. **Cartastaccia**, οὐσ. θ. στυπῶν χαρτόν. || Ἔρκος, κ. κουρέλι. **Cartasugante**, οὐσ. θ. χάρτης πύων. **Cartata**, οὐσ. θ. σελίς βιβλίου, κτλ. **Carteggiare**, β. ἐν. φυλλολογῶ. || Διατελῶ ἐν ἀλληλογραφίᾳ μετὰ τινός. || Στίζω, σημαίνω μέρος τινα ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ χάρτου. **Cartaggio**, οὐσ. ἀρ. ἀλλήλογραφία.

Cartella, οὐσ. θ. φυσίγγιον, κ. φυσικίον. || Παιγμάρι. || Χαρτοφύλακίον.

Cartellare, β. ἐν. διακηρύσσει τὴν δημοσίευσιν προκηρύσσει.

Cartella, οὐσ. ἀρ. ἐπιθετικὸν, πρὸς γραμματικὴν διακήρυξιν· προκλητήριον εἰς μονολογίαν.

Cartiera, οὐσ. θ. χαρτοποιεῖον· χαρτομύλος.

Cartilagineo, οὐσ. θ. χόνδρος· ἐχθός.

Cartilagineo, -moso, sa, ἐπ. χονδρῶδης.

Cartocciere, οὐσ. ἀρ. πήρα (τῶν κοινιστικῶν).

Cartoccio, οὐσ. ἀρ. κῆνος ἢ στρεπτόν χαρτίον.

Cartolaio, οὐσ. ἀρ. χαρτοποροσ.

Cartolare, β. ἐν. ἀριθμῶ, ἐπιγράφω τὰς σελίδας, σελίδῶν. —, οὐσ. ἀρ. ἐφημερίδα κώδηξ. || Πρῆμικτεὺς αλοῦ, κτλ.

Cartone, οὐσ. ἀρ. ναστόχαρτον, κ. χαρτόν.

Cartoncina, -cola, -etta, οὐσ. θ. σαρκίδιον.

Casa, οὐσ. θ. οἶκος, οἶκος. || Οἰκογένεια, χάρα, πατρὶς. — || — uogozio, οἶκος ἐμπορικῶς. || Berser il —, μέλος τῆς οἰκογενείας εἶμι, οἰκιακός τις. || — di campagna, ἔπαυλις, ἐξοχή.

Casacca, οὐσ. θ. ἐπανώφελον, ἐφεστρίς. || Voltar —, μεταβάλλω φρονήματα.

Casaccia, οὐσ. θ. ἀθήλια οἶκος.

Casaccio, οὐσ. ἀρ. συμβάν· λυπηρόν, ἐκτακτόν, ἀπροσδόχητον.

Casale, οὐσ. ἀρ. χωρίον, χωριδίον.

Casalino, sa, ἐπ. οἰκιακός, κωδικτικός. || Pano —, ἄρτος οἰκιακός.

Casamatta, οὐσ. θ. κρύπτη, δεσποτικόν στρατιωτικόν.

Casamento, οὐσ. ἀρ. μεγάλη οἶκος, ὄραια κατοικία· κτλ.

Casara, β. ἐν. νυμφεῖον.

Casata, οὐσ. θ. Casato, οὐσ. ἀρ. οἰκογένεια, γενεά· ἐπίσημον.

Casengigno, οὐσ. ἀρ. κέρσεως· λογαρια.

Casamento, οὐσ. ἀρ. πτώσις.

Casamento, οὐσ. ἀρ. (Var il —), κἀμνὸν τὸν ἐρωτόληπτον, εἰμι γυναικάρως.

Casare, β. οὐδ. πίπτω. || — nell'animo, μοι ἐπιβρῆται κατὰ νοῦν. || — della fame, θνήσκω ὑπὸ τῆς πείνης.

Casata, οὐσ. θ. πτώσις. || — a' acqua, καταβράκτης ὕδατος.

Casaccio, -cia, ἐπ. ἀδύνατος, εὐθραυστός, αὐριός.

Casatojo, ja, ἐπ. ὁ ἐκδόκος ἐρωτεύμενος, ἐρωτόληπτος.

Casotto, οὐσ. ἀρ. περιεφιλία.

Cascina, οὐσ. θ. τυροπητόν, γαλακτοκομῆτον.

Cascio, οὐσ. ἀρ. τυρός.

Casco, οὐσ. ἀρ. περιεφιλία, κρόνος.

Casoso, sa, ἐπ. τυρώδης.

Casoreccio, -cia, ἐπ. οἰκιακός.

Casarella, οὐσ. θ. μικρὸς οἶκος, οἴκημα, οἰκίδιον.

Caserta, οὐσ. θ. στρατόν.

Caserta, οὐσ. θ. οἰκίδιον, οἰκίσκος. || Κύτιφος τῆς μελίσης, κ. κελίον.

Casieta, οὐσ. θ. οἰκοφύλαξ, ὑπηρέτρια.

Casiera, οὐσ. ἀρ. οἰκοφύλαξ, ὑπηρέτρια.

Casina, οὐσ. θ. καὶ

Casino, οὐσ. ἀρ. μικρὸ ἄγρικόν, ἔπαυλις, ἐξοχή. || Οἶκος ἐνθα συναρχόμενοι πολλοὶ διασκεδάζουσι κλυθύντες, λέσχη.

Casipola, Casipola, οὐσ. θ. καλύδιον, φωλεά, ἀθήλια οἶκος.

Casipulo, la, ἐπ. ἐπιπεπασμένος, κ. κουμισμένος ἐκ τυροῦ.

|| Ἄσπετος· εὐφύης, θητικὸς, χάρτης.

Casista, οὐσ. ἀρ. ἠθικὸς θεολόγος, ὁ λύων τὰς περὶ συνειδήσεως ἀμφισθητῆσις.

Caso, οὐσ. ἀρ. περιστάτικόν, συμβάν· τύχη, συνάντησις· τυχαῖον τι. || Ἔργον· σὺ πτώσις, πρῶξις τις. || Γραμμή ἢ πτώσις.

|| Ἰσθμὸς, ὁ ἀνὰ τὸν ἰσθμὸν, θανάτου γενομένου. || Far — di una cosa, περὶ πολλῶν ποιεῖμαι τι. || A —, ἐπίρ. κατὰ τύχην, κατὰ συγκυρίαν.

Casaccia, οὐσ. θ. μεγάλη θάλασσα οὐκία.
 Casalato, οὐσ. ἀρ. οὐκία σχεδὸν ἡμερωμένη ἢ ἐτοιμὸς ἄρτος.
 Casoso, σα, ἐπ. περιθῆς, περιφθ. ε. ἀνήσυχ. ε.
 Casotta, οὐσ. θ. καὶ
 Casotto, οὐσ. ἀρ. σκοπιὰ, παρτήγημα.
 Cassa, οὐσ. θ. ταμειῖον, κισώτιον. || Νεκροθήκη, λειψανοθήκη.
 Cassale, ἐπ. διγ. θανατηφόρος τόπος —, πληγὴ θανατηφόρος.
 Cassaro, ῥ. ἐν. ἀκυρῶ, σβῆα, καταργῶ, διαγράφω.
 Cassarino, οὐσ. θ. κατάργησις, ἀκύρωσις.
 Cassarello, οὐσ. ἀρ. φρουρίδιον.
 Cassaro, οὐσ. ἀρ. ἀκρόπολις, φρούριον φρουρίδιον.
 Cassarola, οὐσ. θ. χίτρον, κάτανος, τουργικενζερές. || Τηγάνιον.
 Cassarota, οὐσ. θ. μικρὸν κισώτιον.
 Cassatello, οὐσ. ἀρ. κισωτοποιός.
 Cassatella, οὐσ. θ. καὶ
 Cassatino, οὐσ. ἀρ. κισωτικός. || Δακτυλοθήκη. || Κάλπη ψηφοφορίας.
 Cassatione, οὐσ. ἀρ. σκευοθήκη γραμμάτων.
 Cassia, οὐσ. θ. τὸ φάρμακον, ἢ κισσία.

Cassiere, οὐσ. ἀρ. ταμίας.
 Casso, οὐσ. ἀρ. ὄραξ, τὸ ἀμπροσθινὸν ἔνοιγμα τῶ ὑποκαμίσου. || —, υ, ἐπ. ἐνδῆς, ἄπορος. || Μηδαμνός, ἄθλιος.
 Cassone, οὐσ. ἀρ. μεγάλη κισωτός, κ. σενδύκι.
 Cassaglia, οὐσ. θ. κιστανόν. || Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
 Castagnaccio, οὐσ. ἀρ. ἄριστ. ἀπὸ κάστανα.
 Castagnato, οὐσ. ἀρ. τόπος κερωτευμένος ἀπὸ κάστανας, κάστανεών.
 Castagnetta, οὐσ. θ. μικρὸν κιστανόν. || Κρόταλα τριμουσικῆς.
 Castagnino, σα, ἐπ. κιστανόχρους.
 Castagno, οὐσ. ἀρ. δένδρον ἢ κάστανεα κ. κάστανιά.
 Castagnolo, σα, ἐπ. κιστανόχρους.
 Castagnuolo, οὐσ. ἀρ. καστανόξυλον καὶ μικρὰ κάστανα.
 Castalferia, οὐσ. θ. ἐπιγραφία.
 Castaldo, ὡρ. Piatto, Macisto di casa.
 Castamento, ἐπίρ. σεμνὸς, γυναικ.
 Castellania, οὐσ. θ. ἀξιωμα, δικαιοδοσία τῶ πυργωτιστάτου.
 Castellano, οὐσ. ἀρ. πυργωδεσπότης οὐκαιοσπότης οὐκαιοφύλαξ. || Κριτής.
 Castellano, -να, ἐπ. πυργωτιστής.

Castellaro, οὐσ. ἀρ. παλαιὸς πόλις καταπίπτων.
 Castellato, οὐσ. ἀρ. μικρὸς πόλις, πυργίδιον.
 Castello, οὐσ. ἀρ. πόλις, φρούριον. || Χωρίον, χωριδίον.
 Castellotto, οὐσ. ἀρ. χωρίον μὴ εὖκτε φρούριον.
 Castiglione, ὡρ. Op. Castiglione.
 Castigaro, ὡρ. Castigare.
 Castità, οὐσ. θ. σωφροσύνη, αἰδέσις.
 Casto, σα, ἐπ. σώφρων, κισθόμων ἄνεος, ἔγκρατος.
 Castore, οὐσ. ἀρ. σφενδάκη πακτωλίδιον.
 Castore, ὡρ. Castore.
 Castore, Castore, οὐσ. ἀρ. ἔκτατος.
 Castoreo, Castoreo, οὐσ. θ. ἢ τίχη τοῦ ἐκλέγειν καὶ καθιστῆν ἀγαθὰ ἔργα.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. εὐνοχιστής. || Μάγιστρος ἀθλῶν.
 Castoreo, ῥ. ἐν. εὐνοχιστής, ἀθλοδότης.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. πρόβατον. || Βόδουχος.
 Castoreo, οὐσ. θ. εὐνοχιστής, καὶ αὐτὸ τὸ εὐνοχισμένον μέρος.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. πρόβατον μίγα καὶ ἀθλιον. || Βλάξ, ἀνοητότατος.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. μεγάλον πρόβατον. || Σκαϊός, ἄφρων. ||

Castoreo, οὐσ. ἀρ. παλαιὸς πόλις καταπίπτων.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. μικρὸς πόλις, πυργίδιον.
 Castello, οὐσ. ἀρ. πόλις, φρούριον. || Χωρίον, χωριδίον.
 Castellotto, οὐσ. ἀρ. χωρίον μὴ εὖκτε φρούριον.
 Castiglione, ὡρ. Op. Castiglione.
 Castigaro, ὡρ. Castigare.
 Castità, οὐσ. θ. σωφροσύνη, αἰδέσις.
 Casto, σα, ἐπ. σώφρων, κισθόμων ἄνεος, ἔγκρατος.
 Castore, οὐσ. ἀρ. σφενδάκη πακτωλίδιον.
 Castore, ὡρ. Castore.
 Castore, Castore, οὐσ. ἀρ. ἔκτατος.
 Castoreo, Castoreo, οὐσ. θ. ἢ τίχη τοῦ ἐκλέγειν καὶ καθιστῆν ἀγαθὰ ἔργα.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. εὐνοχιστής. || Μάγιστρος ἀθλῶν.
 Castoreo, ῥ. ἐν. εὐνοχιστής, ἀθλοδότης.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. θωρακιστής.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. νόσος ἢ κατὰληψις.
 Castoreo, σα, ἐπ. καταληψικός.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. φέρετρον.
 Castoreo, οὐσ. ἀρ. κατάλογος σημειώσεων πίναξ.
 Castoreo, οὐσ. θ. τόπος ἄφρων, ἄνεος καὶ ἄφρων. ||

Cataplasmu, οὐσ. ἀρ. κατά-
πλασμα.

Catarrhica, οὐσ. θ. καταπέλτης.

Catarrhalis, ἐπ. διγ. βεημιατικός.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κακέρηθ, φλέγμα.

Catarrus, ἐπ. καταρροϊκός.

Catarra, οὐσ. ἀρ. κροκίδιον μετέξης, βύπος.

Catarrus, οὐσ. θ. σαρξ ξύλων.

|| Πυρρῶ, σαρξ, κ. στοιβασία.

Catarrus, ῥ. ἐν. ἐπιδόλλω φέρον, δασμολογῶ. || Σωρῶ ξύλα.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. φέρος, δασμολογία. || Βιβλίον τῶν φορολογουμένων.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. φορολογικὸς πίναξ, κτηματολόγιον.

Catarrus, οὐσ. θ. καταρροϊκὴ.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτή-
ζησις.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catarrus, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. θ. ἄλυσσις. ||

Κρίκος ἄλυσου, δεσμός, δουλεία.

|| Περιέρριον.

Catena, οὐσ. ἀρ. κρημα-
στών κλειθρον, μάνδαλας, κ.

σύρτης.

|| Αἰσιναις, ῥ. ἐν. ἄλυσσις, κ.

ἄλυσσις.

Catena, οὐσ. θ. καταρ-
κτικῆς ποταμοῦ, κλείσση. || Κε-

ταρρῶ, κ. στοιβασία.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Catena, οὐσ. ἀρ. κτη-
ζητής.

Cavezone, οὖσ. ἀρ. κημάς, κ. χαδιά.
 Caviochia, οὖσ. θ. πάσσαλος, σχάλοφ, κ. παλούκι.
 Caviglia, οὖσ. θ. πάσσαλος.
 Cavillaro, ῥ. οὖσ. μικρολογῶν, ἄκαιρολογῶν, στρεψοδικῶν, ἐρίων.
 Cavillatore, οὖσ. ἀρ. -ίτης, οὖσ. θ. στρεψοδικῆς, ραδιαῦργος, μικρολόγος.
 Cavillaziano, οὖσ. θ. στρεψοδικῆς, τὸ εὐλερι.
 Cavillosamente, ἐπίρ. σοφιστικῶς, στρεψοδικῶς.
 Cavillosa, ἐπ. σοφιστικῶς, στρεψοδικῶς, ραδιαῦργος.
 Cavità, οὖσ. θ. κοίλωμα.
 Cavo, va, ἐπ. κοίλος, βλάβος.
 || Vena —, κοίλη φλέψ.
 Cavo, οὖσ. ἀρ. μήτρα, τύπος, κ. κελούσι.
 Cavolfiore, οὖσ. ἀρ. ἀνθοκράμβη, κ. κωνοπίδιον.
 Cavoio, οὖσ. ἀρ. κράμβη, κ. λάχανον. || — fiore, "Op. Cavolfiore.
 Cavretto, "Op. Capretto.
 Cavriata, οὖσ. θ. σκίρτημα, βήμα χορευτοῦ, πῆδημα, χορὸς πηδητικῶς. || "H ὄλητα βοσκῆς.
 Cavriuolo, οὖσ. ἀρ. ὄρκος, κ. ζαρκάδι.
 Cavrioso, sa, ἐπ. σοφιστικῶς.
 Cazzo, οὖσ. θ. χωνευτήριον.
 Cazzaro, ῥ. ἐν. Ναυτ. ἐλικὸς τὸν κέλιον, κ. παλαμάρ.
 Cazzico, ἐπίρ. ἔλ ὠ ἀφ' κελιά.

Cazzolare, ῥ. ἐν. πὺξ παλι, κ. γρονθοκοπῶ.
 Cazzotto, οὖσ. ἀρ. πυγμῆ, κ. γροθιά.
 Cazzuola, οὖσ. θ. παραθύρον, κ. μυστήριον.
 Ce, ἀνε. ἡμῶν, ἡμᾶς. || Ad. diomocene, ἀπελθῶμεν ἐντωθεν. || —, ἐπίρ. ἐνταῦθα. Se pure ce ne stimo, εἰάν ἐνεώτοις ὑπάρχωσιν ἐνταῦθα.
 Caccaggine, "Op. Cecità.
 Caccare, ῥ. ἐν. τυφλῶν, κ. τυφλῶν.
 Cace, οὖσ. ἀρ. ἐρέθινθος, κ. ἰεθιδιον.
 Cacezza, οὖσ. θ. τύφλωσις, "Op. Cecità.
 Caccino, οὖσ. ἀρ. μικρὸς ἐρέθινθος. || Πανοῦργος, ἔθελδνακος.
 Caccità, Caccitudo, οὖσ. θ. τύφλωσις, τυφλότης.
 Cadenis, ἐπ. διγ. ὁ ὑπέκειν, ὑπεκτικὸς, ὑποχωρῶν.
 Cadenza, "Op. Cadenenza.
 Cadere, ῥ. οὖσ. ὑπέκτω, ὑποχωρῶ. — a chi che sia, ὑπέκτω εἰς τὴν θέλησιν οὐδὲ σκοπεῖ. || Αυγίζομαι, κάμπτομαι ἐπὶ πραγμάτων.
 Cadorno, οὖσ. ἀρ. λειμωνιά, λειμωνιον.
 Cadovolo, ἐπ. διγ. εὐκακπτος, χειροσθής.
 Cadovolizza, οὖσ. θ. ὑποχώρησις. || Εὐκακψία, εὐλυγία.
 Cadizione, οὖσ. θ. παραχύρησις, ἐγκατάλειψις.

Cedola, οὖσ. θ. γραμματίον (χρεωστικόν), σημειώσις τις.
 Cedoloso, οὖσ. ἀρ. ἐκθεμα, πρόγραμμα, κ. τοιχακόλλημα.
 Cedrangola, οὖσ. θ. φυτὸν ἢ ὀνοβρυλί, μήδιον, κ. τριφύλλι.
 Cedrato, ῥ. ἐν. ἀρτύω διὰ λειμωνιον.
 Cedrato, ia, ἐπ. τὸ δεινωμένον με λειμωνιον. || —, οὖσ. ἀρ. κίτρον, κιστέα.
 Cedrino, na, ἐπ. μηλίτινος, κέδρινος.
 Cedruolo, οὖσ. ἀρ. σικυδῆς, κ. ἀγγούριον.
 Cedro, οὖσ. ἀρ. κέδρος, λειμωνιά.
 Cedronella, οὖσ. θ. μελισσοκόριον, κ. μελισσόχορον.
 Cedro, a, ἐπ. ὑλοτομῆον, δάσος ἐκκοπτόμενον.
 Cefalalgia, οὖσ. θ. κεφαλαλγία, κ. κεφαλόπνοος.
 Cefalico, sa, ἐπ. κεφαλικῶς, ἤτοι θεραπευτικῶς εἰς κεφαλαλγίας ἐπὶ φαρμάκων.
 Cefata, οὖσ. θ. ράπισμα, κόνδυλος, κ. γροθιά.
 Cefautto, οὖσ. ἀρ. παραφρῶν βιάς, ἄλλοιος.
 Cefo, οὖσ. ἀρ. τὸ στόμα τῶν ζῶων, ῥύγχος. || Far —, bruto —, ὑποβλέπω τινά, κ. στραβωπάς.
 Cefalo, a, ἐπ. ὁ ἔχων ὠμαῖν ῥύγχος, καλῆρύγχος ἐπὶ ζῶων.
 Celamante, οὖσ. ἀρ. ἀπόκρι-

ψις. || — di cose ruhate, κλεπτοποροῦν.
 Celare, ῥ. ἐν. κρύπτω, μετασχηματίζω.
 Celata, οὖσ. θ. ἄνεδρα, κ. κάρτερι.
 Celatamonte, ἐπίρ. μυρικής, κρυφίως, λάθρα.
 Celato, ia, ἐπ. ὁ λαθάνων, κρυμμένος. || In —, ἐπίρ. κρύβειν, κρυφίως.
 Celebrabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιτιμῶν ἄξιος, ἐπιτιμῶς.
 Celebramento, οὖσ. ἀρ. τελετή. || Κλέος, ὑπελήψις.
 Celebrare, ῥ. ἐν. τελεῶ, παρηγυρίζω. || Ἐξομῶν, ἐπαινώ, ἐμθεάζω. || — l'officio divino, λειτουργῶ τὴν θεῶν μυσταγωγίαν.
 Celebratore, οὖσ. ἀρ. ἐκθειαστής, ἐπαινετής.
 Celebrazione, οὖσ. θ. τελετή. || Ἄδξ, τιμή.
 Celebrato, ia, ἐπ. τιμωμένος, ἀξίωμα, ἐνδοξος.
 Celebratoie, ἐπ. διγ. ἐπιτιμῶς, ἐπαινετός.
 Celebrità, Celebritade, οὖσ. θ. εὐκλεία, λαμπρότης (ἐορτῆς κελ.) || Ἄδξ, τιμή.
 Celare, ἐπ. διγ. (λ. ποιητ.) ἄδξ, ταχός.
 Celarità, οὖσ. θ. ταχύτης.
 Celesto, Celestiale, ἐπ. διγ. οὐράνιος, θεῖος.
 Celestialmente, ἐπίρ. οὐράνιος, θεῖος.
 Celesto, ia, ἐπ. "Op. Celeste.

Celestino, Celestrino, Όρ.
Cilestro.

Callia, οὐσ. θ. παιδικά, κ. παι-
γνίδι, ἀστειότης, σκώψις. ||
Raggono alla —, ἀνέχομαι τὰς
σκώψεις, τὸν χλευασμὸν, κ. συ-
κῶν χωρὰτῶ.

Callare, β. ἐν. ἄστειόμαι,
καίω· χαριστιζομαι· σκώπτω.

Callatorio, οὐσ. ἀρ. σκώπτης,
παιγνιάδης, φιλοπαίγμων.

Calibato, οὐσ. ἀρ. ἄγαμος
βίος.

Calibo, ἐπ. διγ. ἄγαμος. ||
Vivere —, ζω ἄγαμος, ἀνυμφος,
ἐλεύθερος.

Calidania, οὐσ. θ. φυτὸν τὸ
χελιδάνιον.

Callia, οὐσ. θ. οἰκίλος (μο-
ναχὸς), κ. κελλίον. || Όψαφυ-
λάκιον, κ. κελλάρι.

Callerajo, οὐσ. ἀρ. καὶ

Callerario, οὐσ. ἀρ. -ρία, οὐσ.
θ. τροφοδότης μοναστηρίου.

Callere, οὐσ. ἀρ. ὁ τόπος
ἐνθα φυλάσσεται ὁ οἶνος, αἶνο-
θήκη, αἶνών.

Cellulare, ἐπ. διγ. κυψε-
λόδη.

Celsoja, οὐσ. ἀρ. θλαμο-
στάσις, κ. ταπισαίερης.

Celso, οὐσ. ἀρ. οὐρανὸς
κλίτης.

Celucidino, Όρ. Grandezza.

Celidica, ἐπ. ἐπ. κελτικῆς.

Cembola, Cembolo, οὐσ. ἀρ.
αἰθροτρον, λεβήτιον, τουρκ. νεφτι,
νταγάρβος.

Cembanella, Όρ. Cennamella.
Cembollama, μο, οὐσ. θ. καὶ
ἀρ. ἐμβολισμός. || —, ἐπ. ἐμβό-
λιμος.

Cementare, β. ἐν. Χημ. κκ.
θαρίζω (τὰ μέταλλα διὰ τῆς
κόνας).
Cementario, ria, ἐπ. Χημ.
ὁ τῆς κόνας τῆς καθαρικοῦσης
τῶ μέταλλα.

Cementazione, οὐσ. θ. Χημ.
καθαρισμὸς τῶν μετᾶλλων διὰ
τῆς κόνας.

Cemento, οὐσ. ἀρ. Χημ. κό-
νις καθαρικοῦσα τὰ μέταλλα.

Cena, οὐσ. θ. δείπνον.

Cenacolo, -culo, οὐσ. ἀρ. εὐ-
στιατόριον.

Cenare, β. ἐν. δείπνω.

Cenata, οὐσ. θ. Όρ. Cena,

Cenceria, οὐσ. θ. σαρὰ ἀπὸ
ράκη, κ. κουρίλια.

Ceneija, οὐσ. θ. ῥάκη, κ.
κουρέλια.

Cenejauolo, οὐσ. ἀρ. ῥακο-
συλιέκτης.

Cenequanta, ἐπ. διγ. ἑκα-
τὸν παντήκοντα.

Ceneio, οὐσ. ἀρ. ῥάκος, κ.
κουρέλι.

Ceneioa, ἐπ. ἐπ. ῥακευθί-
της, κ. κουρελιάρης.

Cenocacciolo, οὐσ. ἀρ. πῆρα
τῆς στακτῆς κονίας, κ. μπο-
γάδας.

Cenografia, ria, ἐπ. τροφοδότης.

Cenogata, οὐσ. θ. σποδὶ,
στακτὴ κονία, κ. μπογάδα.

Genere, οὐσ. θ. τάφος, κ. ἡ
στάση.

Generella, Genatta, οὐσ. θ.
ἐυτέλεις διαπύριον.

Genetino, -genolo, ricelo,
-ngiolo, lu, ἐπ. σποδοεσθῆ, κ.
στακτερός.

Genetoso, ἐπ. ἐπ. σποδιώδης,
στακτωμένος.

Genamella, οὐσ. θ. κάλα-
μος, κ. γλῆρον.

Genamio, οὐσ. ἀρ. κιννάμο-
μον, κ. κανέλα.

Genno, οὐσ. ἀρ. νεῦμα ἐν-
δειξίς.

Genotanto, ἐπ. διγ. ἑκατὸν
ἰουνηκόντα.

Genobio, οὐσ. ἀρ. κοινόδιον·
μον στήριον.

Genobita, οὐσ. ἀρ. ὁ κοινω-
θίαν, ἐν κοινωθίῳ ζῶν.

Genobito, ἐπ. ἐπ. κοινω-
δικός.

Genotato, οὐσ. ἀρ. κοινωτά-
ριον.

Genotantato, ἐπ. διγ. ἑκα-
τὸν τεσσαράκοντα.

Genessanta, ἐπ. διγ. ἑκα-
τὸν ἑξήκοντα.

Genotantata, ἐπ. διγ. ἑκατὸν
ἑξὸς μήκοντα.

Genso, οὐσ. ἀρ. εἰσόδημα·
φῆρος. || Ἄμοιβή || Ἐπαρθμῆσις.

Gensofo, οὐσ. ἀρ. τιμητής,
(κλήσις) ἑπικρ. τῆς

Gensofo, ria, ἐπ. τιμητικός.

Gensofo, ἐπ. διγ. ὁ εἰς τὸν
κῆσον, ἀποφορὰν ἀναγόμενος.

Gensofo, οὐσ. ἀρ. ὁ φό-
ρον ἢ κῆσον ἀπολαμβάνων ἀρ-
χων.

Gensoario, οὐσ. ἀρ. ὑποτελής.

Gensoato, ia, ἐπ. ὁ ὑποτε-
λημένος εἰς φόρον.

Gensofo, οὐσ. θ. ἐπιτιμησις,
ἐπιτίμιαις, λογοκρισία.

Gensofo, ἐπ. διγ. ἐπιτή-
ψιμος.

Gensofo, β. ἐν. ἐπικρίσιον,
ἐπιτιμὸς, ἐλέγγω.

Gensofo, οὐσ. ἀρ. τιμη-
τής (κλήσις), ἐπιτιμικός.

Gensofo, οὐσ. θ. βοσάνη, ἢ
κυνταυρὸς.

Gensofo, οὐσ. ἀρ. τέρμας κυ-
νοβοσκῶν, κ. κέντυρος. || Ἄγροιστὸς
ἑμῶνικος.

Gensofo, β. οὐδ. πῆμα συνε-
χῶς, κοινὴ, ὑποπῆμα.

Gensofo, οὐσ. ἀρ. δοκίμιον·
μικρὰ ποιεῖ εἶναι.

Gensofo, οὐσ. θ. παρα-
γραφή ἑκατον· οὐτι.

Gensofo, -ia, ἐπ. ὁ ἐν ἡλι-
κίᾳ ἑτὸν ἑκατὸν, ἑκατηνοῦσης.

Gensofo, οὐσ. ἀρ. -μα, οὐσ.
θ. ἑκατηστός, ἑκαταστον μέτρος.

Gensofo, οὐσ. ἀρ. οὐγ-
γραμμο διηρημένον εἰς ἑκατὸν
κεφάλαια.

Gensofo, οὐσ. θ. ἡ κομμάρις
ἢ ἀψίς, ἢ ψαλίς. || Ἐβλίον τι
καμάρως στήριγμα.

Gensofo, οὐσ. ἀρ. ἑκατον-
τάς. || Ἀ εὐστιαja, ἐπ. ἀφῶ-
νας, δι' ἑκατοντάδων.

Centinare, φ. έν. κικαρωῦ, κικαπολιζω ψαλιθῶ.

Centiniatura, οὐσ. θ. σιδηρώματα τῆς ἀψίδος ἢ κικαέρως.

Centio, οὐσ. ἀρ. ἑκατόν, ἑκατοντάς.

Centogambe, ο. σ. ἀρ. ἔντομον, ὄνος ὁ πολυπόδας, κ. κενταρίστρα.

Centomila, ἀπ. διγ. ἑκατόν χιλιάδας.

Centopie, οὐσ. ἀρ. ἐσθῆς εἰς ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συρραφίσα ασκκιῶν, κέντρων. || Μέρη ποιημάτων καὶ στίχων ἔλαθεν ἄλλα, κέντρων ἐπίσης.

Centopelo, ο. σ. ἀρ. πρωκτός, κ. πάτος.

Centrale, ἐπ. διγ. κεντρικός.

Centreggiare, φ. οὐδ. ἀπολήγω, τείνω εἰς τὸ αὐτὸ κέντρον. || Εἶρη κατὰ κέντρον.

Centriero, εσ. Ὀρ. Centrale.

Centrifuga, γσ, ἐπ. ὁ ἐκ τοῦ κέντρου φεύγων, κεντρόφυς.

Centrirete, ἐπ. Φυσ. κεντροβάρης, κεντροβριθής, κεντρόμολος.

Centro, οὐσ. ἀρ. κέντρον τὸ μέσον τοῦ ὅλου. Nel —, έν ἀφ' κέντρου.

Centumviri, οὐσ. ἀρ. πλ. ἀρχὴ παρὰ Ρωμ. οἱ τῶν ἑκατόν.

Centupa, οὐσ. ἀρ. ἑκατόν καὶ εἶς. || Πολλοί.

Centuplicare, φ. έν. ἑκατονταπλασιάζω.

Centuplo, οὐσ. ἑ. ὁ ἑκατιν-

τάκις περισσώτερος, ἑκατονταπλοῦς.

Centuria, οὐσ. θ. σῶμα ἐξ ἑκατῶν πεζῶν, ἑκατοστῆς, ἄνδρες ἑκατόν.

Centuriato, φ. έν. διανέμω καθ' ἑκατοντάδας.

Centurione, οὐσ. ἀρ. ἑκατόνταρχος, κεντηρίων.

Cerrajo, -rrajo, οὐσ. θ. στέλεχος δένδρου, κορυβός.

Cerro, οὐσ. ἀρ. στέλεχος κορυβῆ δένδρου ἑκκοπέτης. || Μεταφ. στέλεχος, ἦτοι καταγωγὴ γένους. || — amorosi, ἄλλους ἔρωτικαί.

Cera, οὐσ. θ. κηρός λαμπὴ κηρίνη. || — di Spagna, ὁ σφραγιστινὸς κηρός, κ. βουλοκέρι. || Πρόσωπον, ὄψεις, ἦθος προσώπου.

Cerajolo, οὐσ. ἀρ. κηροποιός, κηρέμπορος.

Ceraleasa, οὐσ. θ. Ἰσπανικὸς κηρός, κ. βουλοκέρι.

Cerasta, οὐσ. θ. κηράστις, εἶδος ἄγιδνης.

Cerauno, οὐσ. ἀρ. γλωσσοπέτρα.

Cerbero, οὐσ. ἀρ. κύνων ὁ κέρβερος.

Cerbio, οὐσ. ἀρ. ἔλφις.

Cerbiusa, nera, οὐσ. θ. ἄνυμιγρον οἴνου ἐκ διαφόρων ἀλειμμάτων οἴνων.

Cerboiana, οὐσ. θ. βυζάνη. || Δικουστῆνον, ὄργανον χρίσι-

μοι εἰς τοὺς κηρούς.

Cerco, οὐσ. θ. Ὀρ. Cercato.

Cercamento, οὐσ. ἀρ. ἀναζήτησις, ἔρευνα, ἔχνευσις.

Cercante, ἐπ. ὁ ζητῶν, ὁ ἐπιαιτῶν, ἐπιαιτής, κ. ζήλευσις.

Cercato, φ. έν. ζητῶ, ἔρευνητὴς.

Cercato, Ὀρ. Cercamento.

Creatore, οὐσ. ἀρ. ζητητής.

Creatura, οὐσ. θ. ἀναζήτησις, περιζήτησις.

Cerchiajo, οὐσ. ἀρ. βαρλοποιοός. || Οἰσουργός, κ. καλαθοπλέκτης.

Cerchiamento, οὐσ. ἀρ. περικυκλώσις, θέσις, νέον δέσμιον τῶν κάδδων ἢ βαρελίων.

Cerchiare, φ. έν. περιστοιχίζω, περικυκλῶ. || Δεῶν, περιδιδῶ κάδδους ἢ βαρέλια διὰ σφαιρίων ἑών.

Cerchio, οὐσ. ἀρ. κύκλος, γύσις, περιδρομή. || Ἡ σφαιρὴ τῶν βαρελίων. || Ὁ κύκλος τῆς ἡμερήσιας ἐπιγυρισ, συνναστροφῆς. || Α —, ἐπίρ. έν κύκλῳ, κυκλήζων.

Cercone, οὐσ. ἀρ. στέμμα σιδηροσύματος, κολλύρα, κ. κουλάριον.

Cerco, Ὀρ. Cerchio. || —, οὐσ. ἀρ. ἱεροφάνη πλάστια.

Cercone, οὐσ. ἑ. ὄνας ἐκτροπίας, κ. χυλασμένος.

Cereale, ἐπ. διγ. καὶ οὐσ. θ. ἐρητηριακός ἐπὶ σιτηρῶν.

Cerebello, οὐσ. ἀρ. πυρρετικαφάλις.

Cerebrate, ἐπ. διγ. ἔχνευσις.

Cerebra, οὐσ. ἀρ. ἔχνευσις.

Cerebralia, οὐσ. θ. τελευτάρχης, οὐλορχης.

Cerebramente, ἐπίρ. έν. παρατάξις κομφῶς, φιλοσοφικτικῶς.

Cerebra, οὐσ. ἀρ. ἔχνευσις.

Cerebrania, οὐσ. θ. τελευτάρχη. || τῶν διατυπώσεων τήρησις, τὰ νεορισμένα. || Φιλοφρόνησις.

Cerebronia, οὐσ. ἀρ. ἰδιωματάξια.

Cerebrone, φ. έν. φιλοφρονοῦμαι τινος.

Cerebrone, οὐσ. ἀρ. τελευτάρχης, οὐλορχης.

Cerebrosamente, ἐπίρ. έν. παρατάξις κομφῶς, φιλοσοφικτικῶς.

Cerfoglio, οὐσ. ἀρ. φυτὸν τὸ χαϊρέφυλλον.

Cerimoniosa, εσ, ἐπ. περιποιητικῶς.

Cerino, οὐσ. θ. ἀπόδημητοσκόβαλον, ἀποκαθαρεσις. || Πρωτόπειρος. || Ἐκλογή.

Ceronecchio, φ. έν. καθαίρω ἀπακαθαίρω ἐκλεπυρῶ τῆς κεφαλῆς.

Ceronecchio, οὐσ. ἀρ. μένος τῆς κόμης, προσπίπτων τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Cerone, φ. έν. ἐκλέγω, ἐκλέγω ἐκλεπυρῶ, ἐκλεπυρῶ. || Διακρίνω βλέπω σαφῶς.

Cerone, οὐσ. θ. γυγλωπία, εἶδος κλειδώσεως.

Cerone, οὐσ. ἀρ. ὁ κομειριστής, κ. ὁ κομειζῶν.

Cero, οὐσ. ἀρ. λαμπὴ, κηρίον.

Cerona, οὐσ. θ. παρὰ πικρῶπων.

Ceroso, εσ, ἐπ. κηροδότης.

Cerose, εσ, ἐπ. κηροδότης.

Cerose, εσ, ἐπ. κηροδότης.

Cerotto, οὐσ. ἄρ. λαμπός. ||
Χρωμάτων ἐμπλυστρον, κ. τὸ σπι-
ρότον.

Cerretano, οὐσ. ἄρ. ἀγύρτης.

Cerretto, οὐσ. ἄρ. ἀβάσος δρυῶν.

Cerro, οὐσ. ἄρ. δρυῖ. || Πλό-
καμος κόμης.

Cerriano, οὐσ. ἄρ. μέγχι πὸ
λεμος.

Certamente, ἐκίρ. βεβαίως,
βλανθάτως, ἀσφαλώς.

Certare, β. ἐν. μάχουμαι.

Certezza, οὐσ. θ. βεβαιότης,
ἀσφάλεια σαφήνεια.

Certificazione, οὐσ. ἄρ. βε-
βαιότης, ἐπικέρωσις.

Certificare, β. ἐν. βεβαιῶ,
πιστοποιῶ, ἐπικυρῶ.

Certificatione, οὐσ. ἄρ. πιστο-
ποιητικόν, ἀποδεικτικόν.

Certificazione, οὐσ. θ. πιστο-
ποίησις, ἐπιμαρτύρησις, ἐπικυ-
ρωσις.

Certitudine, Ὀρ. Certezza.

Certo, οὐσ. ἄρ. βεβαιότης,
τὸ βέβαιον. || Un —, ἄνωγος
τις. || —, τα, ἐπ. βέβαιος, θετικὸς,
ἀνωγίβητος. || —, ἐπίβ. βεβαίως,
ἀληθώς.

Cerussa, οὐσ. θ. μοναστήριον
τῶν Δουτικῶν.

Cerusa, οὐσ. θ. ἡ ἐλαφρὸς

Cervellagina, οὐσ. θ. ἰδιο-
ρύθμια, ἰδιοτροπία, ἀνοσιει-
τρόπος ἀλλόκατος.

Cervellata, οὐσ. θ. εἶδος ἄλ-
λάντος, κ. λουκάκιον.

Cervelletto, οὐσ. ἄρ. κερα-
λή νοῦς.

Cervelliera, οὐσ. θ. περιχι-
φαλαίον κράνος. || Ἐκτενέλιον
τῆς κεφαλῆς κοσμητικόν.

Cervellina, οὐσ. θ. ζω-
ηρότης ἀβουλλία, ἀπροσύνη.

Cervellino, οὐσ. ἐπ. ἄβουλλος,
ἀφρων, κούφος, κ. ξερολιπρό-
νος. || —, οὐσ. ἄρ. κεκεφαλός,
γυναικεῖος ἢ κεφαλῆς ἢ περι-
θετος κεφαλῆ, κ. μασεῖ.

Cervello, οὐσ. ἄρ. ἐγκέ-
λος, μυελος. || Νῦς, νόησις, ἀρι-
σις. || Es uno fuori di —, παρε-
φρονῶ, ἐκτός φρονῶν εἰμί.

Cervellone, οὐσ. ἄρ. μέγχι
νοῦς, περινοῦς. || Πρωτότυπον
ἄλλόκατος.

Cervellotto, οὐσ. ἐπ. ἔμφρον,
νονεγής.

Cervellone, οὐσ. ἐπ. ἀλλό-
κατος, ἰδιοτροπος.

Cervia, Ὀρ. Cervia.

Cerviana, οὐσ. θ. αὐχὴν με-
ταξύνητον.

Cerviano, οὐσ. ἄρ. λυγέ.

Cervino, οὐσ. ἐπ. ὁ κῆς ἐμά-
φου, ἐλῆφου.

Cervio, οὐσ. ἄρ. ἔλαφος.

Cervino, οὐσ. ἐπ. κυνόχρουν,
οὐρανόχρουν, ἑλασσοχρουν.

Cerviniano, οὐσ. ἐπ. κηρότης.

Cervino, Ὀρ. Cervia.

Cerviniana, οὐσ. θ. πατὴν ὁ
ξῆθος, τα. μῆτρα.

Cervino, οὐσ. ἄρ. ὁ τῶν ὠ-
τίων ῥύπος, κυψέλη ἢ κυψελί

Cervino, οὐσ. ἄρ. χειροῦργος.

Cerviniano, β. ἐν. γνωστο-
ποιῶ, βεβαιούμαι.

Cerviniano, οὐσ. θ. πιστο-
ποίησις, ἐπικυρώσις.

Cerviniano, οὐσ. ἐπ. κίτοκρα-
τορικὸς, καιστριακός. || Ορετα-
λίου cerasata, καισαρική τομάη.

Cesellare, β. ἐν. γλύφω, το-
μεῖω μεταλλάττει.

Cesella, οὐσ. ἄρ. φαλῆς, γλυ-
φῶν, σμίλη τῶν τορνευτῶν.

Cesello, οὐσ. ἐπ. γαλανό, βαλμός.

Cesello, οὐσ. θ. πλ. φαλῆς,
τὸ φαλῆδον.

Cesello, οὐσ. ἄρ. βίβλος, θάμνος.

Cesello, οὐσ. ἐπ. χλωδός,
θα νόθος.

Cesellato, οὐσ. ἐπ. πικνό-
φυλλος, ὠ. βλάσις.

Cesellato, Ὀρ. Cesario.

Cesellato, οὐσ. ἐπιδαμονόθη.

Cesellato, οὐσ. θ. διακοπή,
ἀναχώρησις, ἀπομάκρυνσις.

Cesellato, οὐσ. ἄρ. ῥύπος, ἀ-
καθάρσια τὰ περιτωματικὰ. || Ὁ
συσφραδὸς ὄχλος.

Cesellato, β. οὐδ. παῖς, ἀνα-
βάλλω, διεκόπτω.

Cesellato, Ὀρ. Cassazione.

Cessionario, οὐσ. ἄρ. ὁ παρα-
χωρῶν τι παραχωρητὴς. || Ὁ λα-
βὼν παραχωρῶν τινα, ἐκδ. χρεῖς.

Cessione, οὐσ. θ. παραχωρή-
σις, παραχώρημα πιστώσεως,
περυσίας, δικαίωματος, κελ-

ἀπόδειξις. || Ἀπόπατος, ἀναγ-
καῖον. || Andare al —, ὑπάγει
πρὸς τὸ ἀφάθεισιν, εἰς τὸ ἰναγκάσειν.

Cesella, οὐσ. θ. κλίστερον, κα-
λῆθιον.

Cesellato, οὐσ. ἄρ. οἰσουργ-
γός, καταλιποῖς, κ. καλαθός.

Cesella, οὐσ. θ. καὶ
Cesella, οὐσ. ἄρ. μὴ ρόν κά-
νιστρον, καλῆθιον, τάλαρος λό-
γινος.

Cesello, β. οὐδ. ἵσαν, ἐκ-
φῶν, πολλοὺς κηλοὺς, γίνονται
πικνόφυλλος.

Cesello, οὐσ. ἄρ. χειρὶς σιδηρῆ
τῶν ἀληθῶν ὁ περικτεῖς ἱμάς.

|| Βάτος φύλλωμα δένδρου. ||
Κάνιστρον, κηρὸς, κλάθος,
φορδός.

Cesello, οὐσ. ἐπ. πικνόφυλ-
λος, ἀσπόφυλλος.

Cesello, οὐσ. θ. κί-
θάρη, εἶδος τι γλύφου.

Cesellato, οὐσ. ἄρ. ὁ φέρων
ἀσπίδα, ἀσπίδοφόρος.

Cesellato, οὐσ. θ. λυ-
ραστής.

Cesellato, β. ἐν. καθαρί-
σις, λυθῶν.

Cesello, οὐσ. ἄρ. κῆτος, ἢ γά-
λαϊνα.

Cesello, οὐσ. ἄρ. τινοῦς,
κ. ἀγγούριον.

Cesello ἢ Cesellato, οὐσ. θ.
καὶ τὰ λοιπὰ. || Πρόσομιμα, ἐμ-
πόδιον ἀμυχανία.

Che, ἀντ. ὅς τις, ἢ τις, ὁ τις,
οἷ τινες, αἱ τινες, ἢ τινος, τὸν

δοποιῶν, τὴν δοποιῶν, τὸ δοποιῶν, τοὺς δοποιῶν, τὰς δοποιῶν, τὰ δοποιῶν, τίς, τίς ποῖος, ποῖα, ποῖον, ποῖος, πόση, πόσον. Dio sa — dolere ho avuto, Κύριος ὁ δὲν ὀκίτων λύπην ἔλαβον. || Δ — ? πρὸς εἰ, διὰ τί; || — non riarondi? διατὶ δὲν ἀποκρίνεσαι. || — σύνδεσμος, ὅτι, ὅστε, ὡστε νά, ἄς, ἤ, κ. παρά. Voglio — mi uniate, θέλω ὡστε νά με ἀγαπήσητε.
 Ch'è Ch'ò, ἐπίρ. συνεχῶς, ἐνίστε.
 Chelido, ὄσα. ἀρ. χελιδὼν θαλασσία.
 Chente, ἐπίρ. ποῖος, πῶς, πόσο.
 Cherria, ὄσα. θ. ἰχθύ; ἢ θρῖσσα.
 Cherere, "Op. Domandare, Valere.
 Charica, ὄσα. θ. κουράν στέφανος.
 Chieriale, ἐπ. διν. κληρικῶς.
 Chiericamente, ἐπίρ. κληρικῶς, ὡς ἱερέως.
 Chiericato, ὄσα. ἀρ. ἡ κατὰστασις τοῦ κληρικοῦ, ὁ κληρικός.
 Chiericato, Chierento, -tiento, ὄσα. ἀρ. ὁ χειροτονημένος δὲν κουράς, μεσσοκουράς.
 Chierico καὶ Chierico, ὄσα. ἀρ. κληρικὸς, ἐκκλησιαστικὸς λόγιος, σφόδρ.
 Chiericello, Chiericello, ὄσα. ἀρ. ἱερεὺς περιφρονήτης.
 Chiermes, ὄσα. ἀρ. κόκκος

βαφῆς ἐρυθρῶς, τὸ πρινοκόκκω.
 Chermisi, Chermisino, ὄσα. ἀρ. τὸ βύσσινον (χρῶμα), τὸ περφυροῦν. || Furbo, maisto, ingaunte in —, δόλιος, παράφρων, ἀμαθής· εἰς τὸν ἑσχατον βαθμόν.
 Chermisino, na, ἐπ. βύσσινου βαφῆς, κόκκινος.
 Cherubino, ὄσα. ἀρ. χειροδία.
 Chetamento, ἐπίρ. ἡσύχως, ἀταράχως, ἀσφοδῶς.
 Chietato, β. ἐν. κρᾶνω, ἀνεκουφίζω, γαληνίζω.
 Chetezza, ὄσα. θ. σιωπῆ, ἢ συχία.
 Cheto, in, ἐπ. ἡσυρῶς, πρᾶξ, εἰρηνικός. Starsi —, σιωπᾶ, σιγᾶ.
 Chetano, no, ἐπίρ. ἡσυχώτατα.
 Chiumque, ὄσα. ἀρ. οὐδεθῆποτε, πᾶν ὅτι.
 Chi, ἀντ. ἐκατὶνος ὅστις, ἐκεῖνη ἦτις, ἐκατὶνος ὅστις, ἐκατὶνος ὅστις, ἐκατὶνος ὅστις.
 Chiechiera, ὄσα. θ. φλουρία, λήρος, μωρολογία.
 Chiechioramento, ὄσα. ἀρ. φλουρία, ἀβολοσχία.
 Chiechiorare, β. ὄσα. φλουρί, πολυλογίᾳ, μωρολογίᾳ.
 Chiechierata, ὄσα. θ. φλουρία· λαλία, μωρολογίαι.
 Chiechioratore, ὄσα. ἀρ. λάλος, πολυλόγος, μωρολόγος, ἀκρίτομυθε.
 Chiechierella, ὄσα. θ. λήρος, φλουρία.
 Chiechierone, ὄσα. ἀρ. λέ

λας, μικρολόγος· μεγάλουχος.
 Chiacehillare, β. ὄσα. ἀδολεσχίᾳ, μωρολογίᾳ.
 Chiatio, ὄσα. ἀρ. πρόσκομμα ἀρχαῖα· λῶπη.
 Chiamamento, ὄσα. ἀρ. ἐπιλήσεις, προσφώνησις.
 Chiamare, β. ἐν. καλῶ, μεταπέπομαι τινα. || Δίδω τινὶ ὄνομα, ὀνομάζω τινα. || — fuori ὄνομα, προκαλῶ τινα εἰς κοινωμασίαν, εἰς μάχην, προκαλοῦμαι τινα. || — a cosa, ἀ δεξιῶν, ἐπὶ δεξιῶν τινα καλῶ. || — alla corte, in giudizio, προκαλῶ τινα εἰς τὸ δικασθῆναι, κλητεύω. || — si vinto, ἐμολογῶ ἑμαυτὸν ἡττημένον.
 Chiamato, ὄσα. θ. πρόσκληση || Far in —, σημαίνω τὸ ἀκκλησιασθῆναι. || Ἐκλογῆ· διορισμὸς. || Ἀποσπομῆ, παρασπομῆ.
 Chiamativo, να, ἐπ. ὄνομαστίος.
 Chiamatore, ὄσα. ἀρ. ὁ καλῶν, ὀνομάζων τινα.
 Chiana, ὄσα. θ. βάλτος, τέμμα.
 Chiappa, ὄσα. θ. γλυτσὸς, κ. κωλομίρι. || Pràzza εὐκόλως λαμβανόμενον.
 Chiappare, β. ἐν. συλλαμβάνω, ἀρπάζω. ἢ δελιάζω. || Εὐλοσκῶ συλλαμπνῶ.
 Chiappola, ὄσα. θ. σκαρφήματα, ἐλθέτω. || Πράγμα μηδὲ μόνον. || Ἐλαφρόνους, κούρος.
 Chiappolare, β. ἐν. κρομερίζω. "Op. Scartare.

Chiappolo, ὄσα. ἀρ. λήθη ἕρνησις.
 Chiatra, ὄσα. θ. τὸ λευκὸν τοῦ ὄσθ.
 Chiamante, ἐπίρ. σαφῶς, διαφρόδην, εὐκρινῶς πιστῶς, ἀκριβῶς.
 Chiare, β. ἐν. σαφηνίζω, διασαφηνίζω. || Καθάρζω, λαμπρῶν. || — si, β. ἀντ. ἀπαιθρῖσζω· ἐπὶ ἄερος.
 Chieren, ὄσα. θ. ποτὸν ἐκ φακίου καὶ σαχάρεως.
 Chiareto, ia, ἐπ. ὑπόλευκος· κίρρῶς.
 Chiarezza, ὄσα. θ. λαμπρότης, διαύγεια, φῶς. || Σαφηνεῖα, διασαφηνεῖσις, τὸ ἔθλον, τὸ φερῶν.
 Chiariente, β. ἐν. λαμπρῶν διαφανῆς, διαυγῆς τι ποιῶ. || διηθῶ ὑγρά, διωλίξω.
 Chiarificazione, ὄσα. θ. διήθησις, διωλισμὸς. || Μεταφ. διασαφηνεῖσις.
 Chiarigione, ὄσα. θ. καὶ
 Chiarimento, ὄσα. ἀρ. ἐθελουσίαι, δικασφῆσις.
 Chiarina, ὄσα. θ. σάλπιγξ (ἔξωρονος), βαρόκυλος.
 Chiarire, β. ὄσα. καθάρζω, ἀπαιθρῖσζω. || —, β. ἐν. διηθῶ, διωλίξω. || Σαφηνεῖα, πρὸ ἔθλον ποιῶ.
 Chiarita, ὄσα. θ. λάμπρις λαμπηθῶν.
 Chiarita, ia, ἐπ. λαμπρό· στυλιπνός, σαφής.
 Chiaro, ὄσα. ἀρ. φῶς, λαμπρῖς

Chiato, *κα*, ἐπ. καθαρὸς, λαμπρὸς, διαφανής. Ἰ Προφανής, πρῶτος, κρατὸς, ἔνδοξος, εὐγενής, διάσημος. ἢ —, ἐπιβ. παραδόξως, διαβήδην.
 Chiatura, *οὐα*, ἄρ. λάμπρις, λαμπρότης, τὸ νέφελον τ. ἢ οὐρανὸς.
 Chiocciurata, *ρ*, ἐν. ζουγρασὸ τὰ σπιόφωτα.
 Chiocciurata, *οὐα*, ἄρ. σπιόφωτος.
 Chiassajulo, *οὐα*, ἄρ. — *ia*, *οὐα*, ὁ. αὐλαξ ῥύακος.
 Chiassata, *οὐα*, ὁ. λεθροκραυσία, θόρυθος, ἀλαλαγμός.
 Chiasso, *οὐα*, *ρ*, τόπος ἀχρεῖας χειρικοπιεῖον. ἢ Κρότος, πάταγος.
 Chiassuolo, *οὐα*, ἄρ. στενωπὸς ἐδέξοδος.
 Chiato, *ia*, ἐπ. (Battella) — παρθεῖον. ἢ —, *οὐα*, ὁ. πλοσίριον, ὄλιος, κ. μαγόνια.
 Chian, *juilo*, *οὐα*, ἄρ. κλειδοπαύς.
 Chianardi, *οὐα*, ὁ. γόμος.
 Chianare, *ρ*, ἐν. καθλιῶ, κ. καρφόνια, κ. κλιῶ διὰ κλειδοῦ.
 Chianatura, *οὐα*, ὁ. κάρφωσις.
 Chiane, *οὐα*, ὁ. κλαῖς, κλειδίου.
 Chianello, *οὐα*, ἄρ. κερφίον.
 Chianerina, *οὐα*, ὁ. ἀκόντιον.
 Chianica, *οὐα*, ὁ. ὄχτις, κ. ἄμαρξ.
 Chianistello, *οὐα*, ἄρ. μάχλιος, ὄχτις, μάνδαλος.

Chianza, *οὐα*, ὁ. κηλὶς ἢ ἐπὶ τοῦ δέματος.
 Chianzare, *ρ*, ἐν. καταστῆναι, δικασίω.
 Chieca, *οὐα*, ὁ. ζαχ. ποτὴ, πέρμα, τράχημα.
 Chieca, *οὐα*, ἄρτων. εἰσοδήσις, βραχὺς δῆποτος.
 Chiecheta, *οὐα*, ὁ. φιάλιον, κ. φλυζάνιον.
 Chiechia, *κα*, κ. Chiechessia, *ἀντ*, ὄστις, οἰκοδόμοι καὶ ἄνδρ.
 Chiechillare, *ρ*, οἰδ. φλυαροῦ, λ. λω. π. λλ.
 Chiechitara, *irilla*, *οὐα*, ὁ. κ. ἄρ. λήσοι, μερολογί, φλυαρία.
 Chiedute, *ρ*, ἐν. ζιπῶ, κ. ρακαλῶ. ἢ — *in* prestilo, *οὐα*, νεύομαι.
 Chiedibile, *ἐκ*, διγ. ἐπιζητητὸς, ζητητέος.
 Chiedimento, *οὐα*, ἄρ. ζήτησις, ἐπιζητήσις.
 Chiedute, *οὐα*, ἄρ. ἀπατητῆς ἀγλήρος, κατόχος.
 Chiegiata, *οὐα*, ὁ. βράχυν κρημνός.
 Chierida, ὄρ. Chierida.
 Chiericida, ὄρ. Chieriale.
 Chiericalmonte, ἐπιβ. κληρικὸς.
 Chierico, ὄρ. Chierico.
 Chiesa, *οὐα*, ὁ. ἐκκλησίαι.
 Chiasutra, *οὐα*, ὁ. εὐλαθῆς, εὐσεβής, φιλόθεος.
 Chiosattina, *οὐα*, ὁ. παρκελῆσιον, ναίδιον.

Chiosola, *οὐα*, ὁ. κιδώτιον ἔνθα εἴθεται ἡ πυξίς κτλ.
 Chiosolastro, *οὐα*, ἄρ. εὐλαθῆς, ψευδολαθῆς.
 Chiesta, *οὐα*, ὁ. ἀγῆσις, ἀκατήσις.
 Chiglia, *οὐα*, ὁ. Νευτ. τρώπις, τῦπλοῦ.
 Chigliare, *ρ*, ἐν. ποιῶ τὸν χυλόν.
 Chigliastione, *οὐα*, ὁ. χύλωσις, ἢ χύλωσις.
 Chilo, *οὐα*, ἄρ. χυλός, χυμός.
 Chiosa, *κα*, ἐπ. χυλώδης, χυμώδης.
 Chiosa, *οὐα*, ὁ. χ(μ)αίρα, ἀπατη.
 Chiosamente, ἐπιβ. χειμαρῶνως.
 Chimerico, *οὐα*, ἐπ. φανταστικός, ἰδανικός, κοῦφος, κενόφρων, χιμαρικός.
 Chimerizera, *ρ*, οὐδ. διειροπελῶ κατασμάκτα, φανταστικὰ, κ. κλίμα σγάδα τοῦ ἀέρος.
 Chimerizatore, *οὐα*, ἄρ. ὁ χιμαρικός διειροπελῶ, ὁ ἐλατῆς κενὰς βοσκομένος, φαντασιώδης.
 Chimico, *οὐα*, ὁ. χημεία.
 Chimicamente, ἐπιβ. χημικῶς.
 Chimico, *οὐα*, ἄρ. χημικός ἢ χημική.
 China, *οὐα*, ὁ. πρηνὲς, κατάσας.
 Chinachina, *οὐα*, ὁ. κίχλιον, κ. κίνα.

Chinamonto, *οὐα*, ἄρ. κλίσις, ἀπόκλισις.
 Chinamonto, ἐπιβ. κεκλιμένος.
 Chinaro, *ρ*, ἐν. σαπινῶ, κλίνω, ἀποκλίνω. ἢ — *ia* *tostra*, κίπτιο, ὑποκίπτιο ἰνιδίω. ἢ —, *ρ*, οὐδ. κλίνω, φθίνω. ἢ *di* *oili-pate*, ἡ ἡμέρα ἐκλινεν, ἐφθινεν ἤδη. ἢ — *si*, *ρ*, ἀντ.
 Chinala, *οὐα*, ὁ. κατάσας.
 Chinateira, *οὐα*, ὁ. λάξισις, κερτυλότης.
 Chincaglia, Chincaglieria, *οὐα*, ὁ. λεπτὰ σιδηρὰ σκεῆ, μηχανήρα καὶ τὰ τοιαῦτα.
 Chincaglieria, *οὐα*, ἄρ. ὁ λεπτὰ σιδηρὰ σκεῆ πωλῶν, μηχανοποιῆσις, σιδηροπόλης.
 Chinea, *οὐα*, ὁ. ἔππος εὐδραμος. ἢ — *ingiso*, ἔππος ἐγγλικός.
 Chinevole, ἐπ. διγ. εὐάγωγος, εὐκέρτος.
 Chinenolmente, ἐπιβ. εὐκέρτως. ἢ Ταπεινός.
 Chino, *οὐα*, ἄρ. καταφύριον, κατάσας. ἢ — *uo*, *ia*, ἐπ. κερτὸς, κεκλιμένος.
 Chintana, *οὐα*, ὁ. καὶ ὄλιος, οὐτιδανός ἀθλιος, ἔππος.
 Chioscia, *οὐα*, ὁ. ὄστις ἐπὶ ὄλιου, κ. κλώσσ.
 Chioscia, *ρ*, οἰδ. κλώσσ.
 Chioscia, *οὐα*, ἐπ. βραγχάδης, βραγχάλιος, κ. βραγχυσταμένος.

Chiocciola, οὐσ. θ. ἑλιξ ἢ χερσαῖος, κοχλίας, κ. σάλιακος. || A —, ἐπίρ. ἑλικοειδῶς.
 Chiogajione, -ragione, οὐσ. θ. σιδηρώματα ἔργου τιός.
 Chiogaja, οὐσ. θ. ἡλοκόπιον.
 Chiogajuolo, οὐσ. ἀρ. ἡλοπαῖος.
 Chiogiare, "Op. Inchiodare.
 Chiogeria, οὐσ. θ. ἐργαστήριον τῶν ἡλοκόπων, ἡλοποιεῖον.
 Chiolo, οὐσ. ἀρ. ἥλος, κ. κάρφιον.
 Chioma, οὐσ. θ. κόμη, αἰ τρίχες τῆς κεφαλῆς. || Ἡ χαιτή τοῦ ἔππου.
 Chiomata, ια, ἐπ. πολύτριχος, πολύτριξ, δασύτριξ, κομῶν, τριχίας.
 Chiosa, οὐσ. θ. ἐρμηναία, ἐξήγησις. || Κηλις τοῦ προσώπου.
 Chiosare, ρ. οὐδ. ἐρμηνεύω, εἰρηγῶ, μεσσηράω.
 Chiosatore, οὐσ. ἀρ. ἐρμηναυτής, μεταφραστής. || Ἐπικριτής, ὁ τὰ πάντα ἐπικρίνων.
 Chiosata, οὐσ. θ. διαμονή, κατοικία, ἐνδιαίτημα.
 Chiosato, οὐσ. ἀρ. μοναστήριον, μονή. || — virginate, τὰ σεβμιον, ὁ ἀρχὴν τῆς μητέρας, κολιός.
 Chiotto, ια, ἐπ. σιωπηλός, σιγηλός.
 Chionaro, ρ. ἐν. ἢ ἡλῶ, καθελῶ, κ. κερφόνω. || — l'artiglieria, ἦλον ἐμπήγω τοῖς πυροβόλοις.

Chionatura, οὐσ. θ. ἢ ἐκ τῆς ἡλου βλάβη τοῦ ποδὸς ἔππου.
 Chionovallato, ια, ἐπ. διάτρητος κ. τρυπημένος ἐκ καρφίων.
 Chiovo, οὐσ. ἀρ. ἥλας κ. καρφίον.
 Chitagra, οὐσ. θ. νόσος ἀρθρίτις τῶν χειρῶν, χειράγρα.
 Chiografario, οὐσ. ἀρ. χιτοτικός, χειρόγραφος (μὴ σιμῶ-λαιωγραφικός).
 Chiomante, οὐσ. ἀρ. χειρμάντης, χειροκόπος.
 Chiomantico, εα, ἐπ. χειρμαντικός.
 Chiomanzia, οὐσ. θ. χειρμαντεία, χειροσκοπία.
 Chirurgia, οὐσ. θ. χειρουργία.
 Chirurgion, εα, ἐπ. χειρουργικός.
 Chirurgo, οὐσ. ἀρ. χειρουργός.
 Chisciaro, ρ. ἐν. ἀφαρῶ, ἐκκαθαίρω τὰ κακὰ γόστα, βίαν νέω, βοτανολογῶ, τὴν γῆν σκαλίζω, ἐσκαλεῶ.
 Chitaro, ρ. ἐν. ἀφίνω, πᾶνω παραχωρῶ.
 Chitarra, οὐσ. θ. ὄργανον μουσικὸν ἢ κιθάρα.
 Chiochiustija, οὐσ. θ. κραυγὴ πολλή καὶ θόρυβος αὐγερμένως. || Λόγος ἀσυνάρτητος.
 Chiudenda, οὐσ. θ. περίφραγμα, τόπος περραγμένος. || Ζηχος τις δένδρων τοῖσφι περιεμμένων δρύφακτος.
 Chiudare, ρ. ἐν. κλείω, περικλείω. || Περικαρῶω. || Δι-

κλείω. — l'insirada d'un porto, τὴν εἰσοδὸν λιμένος. || — gli occhi, θήσκω, τελευτῶ. || — l'occhio, καθεῶ, κοιροῦμαι. || — si, ρ. ἀντ.
 Chiudimonto, οὐσ. ἀρ. κλεισίς.
 Chiuditoro, οὐσ. ἀρ. ὁ κλείων, περικλείων τι τινα.
 Chiunque, ἀντ. ὅστιςδήποτε, εἰς: ὅποιος.
 Chiusa, "Op. Chiudenda.
 Chiusamente, ἐπίρ. μυστικῶς, κρυφίως, ὑποκρυμμένως.
 Chiusino, οὐσ. ἀρ. ἐπιστόμιον κλειδίου· πῶμα, φάτνη.
 Chiuso, οὐσ. ἀρ. περίφρακτος τόπος, καλλιεργημένος, περίφραγμα. || —, Chiusa, ἐπ. περίφρακτος, κενκλεισμένος.
 Chiusura, "Op. Chiudenda.
 Ci, ἐπίρ. τόπου. ἐνταῦθα, ἐκεῖθεν, αὐτόθι.
 Ci, ἀντ. ἡμῶν, ἡμᾶς.
 Cia, οὐσ. ἀρ. τῶ, κ. τῶί.
 Ciabatta, οὐσ. θ. παλαιὰ ἄρτος. || Ράκη. || Μωρός, ἐμωθήκε Ciabattoria, οὐσ. θ. παλιγιον, ἀθρημάτιον τὸ οὐδανὸς ἀξίον, μίχρον τι.
 Ciabattino, οὐσ. ἀρ. παλαιόρρατος, κ. παλαιόσκαποποτής.
 Ciaccio, οὐσ. ἀρ. χοῖρος, γρόλλος.
 Ciaccopa, οὐσ. θ. εἶδος ὑπορχήματος.
 Ciaida, οὐσ. θ. μελιχρής, κ. μελιόητος.

Cialtrone, οὐσ. ἀρ. — πα, οὐσ. θ. κάθαρμα· ἀπαταιῶν.
 Ciambolla, οὐσ. θ. ἀρολλάγονον, ζῶμη μετὰ ὠν καὶ βουούρου, πίτακον.
 Ciambellajo, οὐσ. ἀρ. ὁ ποῖον πλακοῦνται, πλακωντοποῖός.
 Ciabellotto, οὐσ. ἀρ. κρηνηλιότη, κ. κρηλόπον.
 Ciamborlano, οὐσ. ἀρ. κλειδοχοῦς, (ἰκίωμα).
 Ciamborlato, ια, ἐπ. κενκοσημένος διὰ γλυφῶν.
 Ciammengola, οὐσ. θ. οὐτιδανὸν τι στόλισμα ἢ κῆρυμα μάταιον, ἀπειρόκαλον.
 Ciamprella, οὐσ. θ. (Dar in — le) νεανιεύομαι ἀκολαστῶ, ἀτακτῶ.
 Ciampare, "Op. Inciampara.
 Ciampicare, ρ. οὐδ. προπταῖω, κ. σκοντάπτω.
 Ciancetta, οὐσ. θ. καὶ
 Ciancetta, οὐσ. θ. βακυρίσκη, ψυχρολογία, οὐτιδανὸν τι.
 Cianella, οὐσ. θ. ψυχρολογία, ἀδολεσχία, μωρολογία, ἄηρος.
 Cianciafruscio, οὐσ. θ. πλ. καὶ
 Cianciafruscio, οὐσ. ἀρ. κῆμος μάταιος, ἀπειρόκαλος, οὐτιδανὸν τι.
 Cianciamonto, οὐσ. ἀρ. χερμενισμός· φλυαρία.
 Cianciare, ρ. οὐδ. ὁσείζομαι, μωρολογῶ.
 Cianciare, οὐσ. ἀρ. ιτicia, οὐσ. θ. κῆρος πελοῦς ὁ διηγαόμενος οὐτιδανὸν πράγματα, πῶ

λόγος ανεολόγος. || ἄκριτόμυθος, δὴ μὴ κριτῶν τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ.
Cianciaars, "Op. Cianciaare.
Cianciaiso, -ra, ἐπ. φιλοπλίγμων, ἀρεῖας. || ἄκριτόμυθος.
Cianciosamento, ἐπίβ. φιλοκαπιμῶνός, ἀσελῆς.
Cianciososo, sa, "Op. Cianciaoso.
Ciancioventoso, ὄσθ. ἀρ. ἀλάζων, κομπαστής, γαύραξ, καυχηματίας, καυχήσιλοςος.
Cianciume, ὄσθ. ἀρ. ἀγυρτεῖν κομπασμός.
Cianfusaglia, ὄσθ. θ. λήρος μικροτέχνημα, σκόδιλον.
Ciana, ὄσθ. ἀρ. κύανος, ἢ πορφύρα κύανος.
Cianraia, ὄσθ. θ. γλυφίς, σμίλειον.
Cianramella, ὄσθ. ἀρ. καὶ θ. ἀκριτόμυθος, ἀντιδανολόγος, λάλος, μυθολόγος.
Cianramellaro, β. οὐδ. ἔδο λαγῶν, ὁμιλῶ ἀπεισκέπτως, ἔβρηξ' ἀθέμιτα λ' γω.
Cianra, ὄσθ. θ. φλυαρία, ἀδολεσχία. || Πόνημά τ' ἔθλιον πελογοφικῶν ἢ ποιητικῶν.
Cianramento, ὄσθ. ἀρ. φλυαρία, λήρος.
Cianraro, β. οὐδ. φλυαρῶ, παυλολογῶ ἀνετρώς.
Cianramentaria, ὄσθ. θ. ἀγυρτεία. || Μωρολογία.
Cianramentosa, sa, ἐπ. ἀγυρτεικός.
Cianriatano, ὄσθ. ἀρ. ἀγύρτης, φλύαρος, κομπαστής, γαύραξ.

Cianriatore, ὄσθ. ἀρ. ἀκριτός, μυθός, μεγάλωχος, πολυλόγος.
Cianriatria, "Op. Cianramella.
Cianriente, ὄσθ. θ. ἀδόλιχος, μωρολόγος.
Cianriera, ὄσθ. θ. φλυαρία, λαλία.
Cianriero, ὄσθ. ἀρ. ἀδόλιχος, φλύαρος.
Cianrone, "Op. Cianriatore.
Cianru, ὄσθ. θ. βάκος, βίχη, παλαιά πράγματα || ἄκαχληστήρ, τελαϊκόν.
Cianrame, ὄσθ. ἀρ. ποσότης, βίχη πλάξ. || Σκόδιλον.
Cianriera, **Cianrione**, ὄσθ. ἀρ. τεχνίτης, τεχνίτη, ἀδόκιμος, παλαιοδόμος.
Ciancheduno, **Cianenu**, ἄντ. ἀρ. ἕκαστος.
Ciancasso, ὄσθ. ἀρ. τροφή ἀχρεΐα.
Ciano, ἐπ. διγ. θροπικίς.
Ciamento, ὄσθ. ἀρ. τροφή, θρέψις.
Cianro, β. ἐν. τρέψω. || **Cianrafi**, β. ἄντ. τρέφομαι.
Cianruin, ἐπ. ὁ κατ' ἐτῆς καταλείπει νόμος.
Cianziona, ὄσθ. θ. "Op. Ciamentio.
Cibu, ὄσθ. ἀρ. τροφή, βρώμα, φανηγόν.
Ciborio, ὄσθ. ἀρ. κιβώριον, ἀρσούριον.
Ciburo, ὄσθ. ἀρ. μῦμα, τσιγαριστὸν φαγητόν.
Cisoa, ἐπίβ. οὐδὲν, οὐδαμῶς.

Cicada, ὄσθ. θ. καὶ
Cicala, ὄσθ. θ. ἐντομὸν, ὁ τέττιξ.
Cicalaccia, ὄσθ. θ. "Op. Cicalone.
Cicalamento, ὄσθ. ἀρ. φλυαρία, ἀδολεσχία.
Cicalaro, β. οὐδ. φλυαρῶ, παυλολόγῶ, γωνῶ ὡς περ ἢ κίσσα.
Cicalatore, ὄσθ. ἀρ. -τιος, ὄσθ. θ. ἀπεραντολόγος, φιλόλαλος, μωρολόγος, ἀκριτόμυθος.
Cicalati, ὄσθ. θ. "Op. Cicalamento.
Cicalatorio, -ria, ἐπ. φλύαρος, πολυλόγος.
Cicalatico, ὄσθ. θ. μωρολόγος, ἀκριτόμυθος.
Cicalerin, ὄσθ. θ. "Op. Cicalamento.
Cicalera, "Op. Cicalatico.
Cicaliceo, ὄσθ. ἀρ. -ra, ὄσθ. θ. ἀδόλιχος, ἀκριτόμυθος.
Cicalio, ὄσθ. ἀρ. φλυαρία, μωρολογία.
Ciclonio, ὄσθ. ἀρ. λάλος, ἀλόδοχος.
Ciclatice, ὄσθ. θ. οὐλή, τραῦμα.
Ciclatizare, β. ἐν. συνουλιῶ.
Ciclatizazione, ὄσθ. θ. ἀπύλωσις, συνουλιώσις.
Ciclatone, ὄσθ. ἀρ. ἀγύρτης.
Cicciono, ὄσθ. ἀρ. δεθίην, κ. βούσσνας.
Ciccone, ὄσθ. ἀρ. κικερῶναι σσιχέιον, (χαρᾶκτῆρ τυπογραφίας).
Cielico, ὄσθ. ἀρ. ὄλιγον τι, σμικρὸν ἔσαν.

Cicisbea, ὄσθ. θ. καλλωπίστρια ἐρωτότροπος.
Cicisbearo, β. οὐδ. θωπεύω, περιθάλαω τὰς γυναῖκας, ἐρωτεύομαι αὐτάς.
Cicisbeato, ὄσθ. ἀρ. ἐρωτοτροπία, χαριωνότης.
Cicisbettina, ὄσθ. θ. ἔρωτος, γυναικαρξία.
Cicishoo, ὄσθ. ἀρ. γυναικώδης, ἐρωτότροπος, γυναικαρξικός, φιλογύναιξ.
Ciciso, ὄσθ. ἀρ. ἄστρον, κόκλος.
Ciclotria, ὄσθ. θ. κυκλομετρία.
Cicogna, ὄσθ. θ. πετηνὸν, ὁ πελαργός, κ. λεῖλέκι.
Cicosa, **Cicoria**, ὄσθ. θ. φυτὸν ἢ κηλὴρ, κ. βράδικιον.
Cicucare, -tice, β. ἐν. τιθεσθῶ, ἔξημερῶ.
Cicuta, ὄσθ. θ. κώνιον.
Ciccamente, ἐπίβ. τυφλῶς, ψηλασθητὶ, ἐν τῷ σκότειν. || Ἄσσυλλογιστῶς, ἀνεξετάστως.
Ciceare, β. ἐν. τυφλῶ.
Ciceloso, -ra, ἐπ. τυφλῶδης.
Ciceida, ὄσθ. θ. τυφλώσις, τυφλότης.
Cicso, sa, ἐπ. τυφλός. || — **d'nu** **occhio**, ἐτερόφθαλμος, μονόφθαλμος. || — **amoro**, ἔρως τυφλός, ἤτοι ἄκρος, μέγας. || **Obadanza** —, τυφλὴ ὑπακοή. || Κρυπτός, σκεπαστός. || **Anticrisa** **caputo**, ἀσύνετος. || **Lanterna** —, κλεπτοφάναρον.
Cielo, ὄσθ. ἀρ. ὁ οὐρανός. ||

Ἡμέρα φῶς. || Ὁ παράδεισος ἢ οὐράνιος δάξ. || Λ—, ἐπίρ. ἀκραι, μέχρις οὐρανοῦ, ἕως τῶν καραλῶν.

Ciara, οὐσ. θ. ἄφες, πρόσωπον.

Cifera, Cifra, οὐσ. θ. χαρακτηρισ ἀριθμητικός. || Κρυπτογραφία, κ. τσίφρα.

Ciforista, οὐσ. ἀρ. ὁ κρυπτογράφος, σημειογράφος.

Ciglio, οὐσ. ἀρ. ἕρπυς· βλεφαρίς, κ. ματατόνιον. || Οὐδ. οφθαλμοί· ἢ ὄρασις. || Aguzzar lo ciglio, ἀπένειζα.

Cigliano, οὐσ. ἀρ. χαίλος τάρφου.

Cigliano, in, ἐκ. ὁ ἔγων πυκνός, θαλασσις βλεφαρίδας.

Cigna, οὐσ. θ. ἱμάς, κ. λωρί.

Cignale, ὄρ. Cinghiale.

Cignero, β. ἐν. περιζωννύων περιστοιχῶ, περιουκλῶ. || Β. ναγκαλιζομαι, περιπύσσομαι.

Cigno, οὐσ. ἀρ. πτηνόν, ὁ κύνος.

Cignora, οὐσ. ἀρ. ἱμάς, λωρίαν, αἰωρητήρ.

Cignosomio, οὐσ. ἀρ. κρότος τρωχῶν, τριγμός.

Cigolara, β. οὐδ. κρίζω, κένιο κρότον ὅλον αἱ τρωχοί.

Cigolia, οὐσ. ἀρ. τριγμός.

Cilecca, οὐσ. θ. περιπατημαὶ ἀσκειότηρ.

Cilistra, ita, ἐκ. κυανοῦς, κυανόχρους, οὐρανόχρους.

Cillio, Cillio, οὐσ. ἀρ. τριχῶν χιτών τῶν ἀσκητῶν, κιλίον,

Ciliagio, οὐσ. ἀρ. δένδρον ἢ κερασά.

Cilindrico, sa, ἐκ. κυλινδρικός.

Cilindro, οὐσ. ἀρ. κύλινδρος.

Cina, οὐσ. θ. κορυφή. || Ἄετομα στέγης.

Cimate, β. ἐν. ἀκροτομῶν· ἐκκόπτι τὴν κορυφήν, τὴν κεφαλήν. || Τοιχοτομῶ τὸ ἔριονγον.

Cimasa, οὐσ. θ. αἶο, οὐσ. ἀρ. κυμάτιον, ξύλον· φ' αὐ κόπτουσι τὸ κρέας. || Διέζωμα.

Cimateiro, οὐσ. ἀρ. ἔρεοκάρτης.

Cimateira, οὐσ. θ. ἡ πρῆξις τοῦ τριχοσεμῆν πᾶ ἔριονγον τὸ κροῦδιον.

Cimbalo, οὐσ. ἀρ. σείστρον κύμβαλον.

Cimberiti, ἐπίρ. (Cisaro, Andare in —) εὐθυμῶ, χαίρω, τέρπομαι.

Cimbolario, β. οὐδ. πίπτω κατὰ πρόσωπον.

Cimboloso, οὐσ. ἀρ. πτώσις καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κτηνημα.

Cimentare, β. ἐν. περὶσπῆμα, ῥιφοκινθύνῶ, δοκιμάζω.

Cimonto, οὐσ. ἀρ. δοκιμη.

Cimontosa, sa, ἐκ. παραδόλοις, κινθύνῶσις.

Cimico, οὐσ. θ. κόρις, κ. κόριζα.

Cimiera, Cimier, οὐσ. ἀρ. λόφος περικεφαλαίος. || Σήμετρον.

Cimino, οὐσ. ἀρ. κύματιον.

Cimitorio, Cimitoro, οὐσ.

ἀρ. κοιμητήριον, νεκροταφεῖον.

Cinorro, οὐσ. ἀρ. νόσος τῶν ἔκταν ἐκχρόντων ὕλην ἀπὸ τῆς μέδης, κραύρα τις, κ. κόρυζα. ||

Aveva II—, κερυζῶ.

Cinabrese, οὐσ. ἀρ. μαλιθεκόνθουλον ἐρυθρόν.

Cinabro, οὐσ. ἀρ. κιννάβρι.

|| Αἰμακτίτης.

Cincinno, οὐσ. ἀρ. κίκινος τριχῶν, κ. ζουγρόν.

Cinciglio, -glinno, οὐσ. ἀρ. κρησάς τῶν ὀπλίσεων. || Μέθος.

Cincischiaro, -tiaro, β. ἐν. κατακόπτιον, λεπτοτομῶ. || —, β. οὐδ. ἐν ἀργίφ διπτελῶ ψελλίζω.

Cincischio, -tio, οὐσ. ἀρ. διατομή ὑφάσματος ἢ χαρτίου· τεμάχιον ὑφάσματος.

Cinorario, ria, ἐκ. τεροδόγος.

Cinragione, οὐσ. θ. ἀποτέφρωσις.

Cinorizio, zio, ἐκασπυδοειδή.

Cingallogra, Cingiallogra, οὐσ. θ. πτηνόν, ὁ μελισσοουργός ἢ μελισσοφύγος.

Cingente, ἐκ. διγ. ὁ περιουκλῶν.

Cinghia, οὐσ. θ. ἱμάς, λωρίον.

Cinghiale, οὐσ. ἀρ. κᾶπρος ἀγροχίρος.

Cinghiare, β. ἐν. περιζωννύων ἔκταν, βάλλω τὸν μασχαλιετήρα τοῦ ἔκταν. || Περιουκλῶ.

Cinghiatura, οὐσ. θ. ἡ τοῦ ἔκταν περιζώσις καὶ τὸ μέτρος ἐν ᾧ τίθεται ὁ μασχαλιετήρ.

Cinghio, ὄρ. Ciconio.

Cingolo, οὐσ. ἀρ. ζώνη, ζωστήρ.

Cinguellamento, οὐσ. ἀρ. φλυαρία, ἀδόλοσ'α, πολυλογία.

Cinguellare, β. ἐν. τραυλίζω, ψελλίζω. || Κελαδῶ, ᾄδω.

Cingullatore, οὐσ. ἀρ. ἀδόλοσχος ἀκριτόμυθος.

Cingullaria, οὐσ. θ. ὄρ. Cinguellamento.

Cinguelliere, οὐσ. ἰρ. -ra, οὐσ. θ. ὄρ. Cingullatore.

Cinico, sa, ἐκ. καὶ οὐσ. κυνικός.

Cinigia, οὐσ. θ. ἀθάλη, κ. χάδλη.

Ciniglia, οὐσ. θ. κάρπη ὑρασια μεζέξινον.

Cinismo, οὐσ. ἀρ. ἡ ἀφροσύνη τῶν κυνικῶν, κυνισμός.

Cinnamo, οὐσ. ἀρ. καὶ Cinnamomo, οὐσ. ἀρ. κιννάμωμον, κ. κανέλα.

Cino, οὐσ. ἀρ. ῥοδή, κ. τριανταφυλλικὴ ἀργία.

Cinquanta, ἐκ. πενήτηκοντα.

Cinquantesimo, ma, ἐκ. πενήτηκός.

Cinque, ἐκ. καὶ οὐσ. πέντε. || Τὸ πεντέριον τῶν χωροποιγητῶν.

Cinquagesimista, οὐσ. ἀρ. συγγραφεὺς τοῦ δεκάτου ἔκταν αἰώνος.

Ciampacasso, ἑπ. πεντακάσιαι.

Ciampofoglie, οὐσ. θ. φυτόν, τὸ παντάφυλλον.

Ciampuccio, οὐσ. ἀρ. πενταστηρίς.

Ciampuna, οὐσ. θ. παντός.

Cinta, οὐσ. θ. περιβόλος, περιδρομή. || — di spada, τελεμών, ζωστήρ.

Cinto, ια, ἑπ. περιεζωμένος, περικυκλωμένος.

Ciocola, οὐσ. θ. ἡ

Ciocio, οὐσ. ἀρ. και

Cintura, οὐσ. θ. ζώνη, κορδύλη. || Κράσπεδον τῆς ἑρέας. || Ηλία τες.

Cinturetta, οὐσ. ἀρ. πλίνθος.

Cinturino della spada, οὐσ. ἀρ. ζωστήρ, τελεμών.

Ciò, ἀντ. θ. τι. || Con tutto — non ostante, μολονταῦτος, καὶ ὅμως, ἐν τούτοις.

Ciasso, οὐσ. θ. σύμπλεγμα ἄνωθιν, ἀπαρῶν κτλ. || Σύστημα κόμης.

Ciocothù, ἀντ. θ. τι.

Ciocco, οὐσ. ἀρ. κορμὸς, πρέμνον, κ. κούτσουρον, καυστήριον. || Γόρλα. || Πλάτῃς, ἡλίθιος, κ. ξύλον.

Cioccolata, οὐσ. θ. και

Cioccolato, οὐσ. ἀρ. σοκολάτα.

Cioccolattiera, οὐσ. θ. ἀγγεῖον διὰ σοκολάτας.

Cioccolattiere, οὐσ. ἀρ. σοκολατοποιός.

Ciò, ἐπίρ. δηλονότι, δηλαδὴ, ἄγγου, ἤτοι, τινεῖσσι.

Cioperia, οὐσ. θ. πρᾶξις ποταπὴ καὶ περιφρόνητος.

Ciopro, οὐσ. ἀρ. ἐξάντης ἔριον. || Μηθαρμινός, ἀθλίος τις.

Cioperato, ῥ. οὐδ. χυδ. εἰρωνίως (αἶνον) κατὰ κέρον, αὐθι.

Cioperato, οὐσ. ἀρ. αἰνοπότης, μέθυσης.

Ciopia, οὐσ. θ. τὸ αἰδοῦν τῆς γυναικός.

Ciopo, ἐπ. ἡμρωτηγασμένος.

Cioperato, ῥ. οὐδ. ἀελοστασίω, ἀπακλίω πρὸς τὸν ἀεροβόλιον βλον.

Cioperamento, οὐσ. ἀρ. κίνησης τοῦ πλόντος, τοῦ κλονομένου εἶτε ἀνηρτημένου, δόνησις, δόνημα, σάλις.

Cioperato, ῥ. οὐδ. κρέμαται, δνοῦμαι, ταλαπειούμαι.

Cioperino, οὐσ. ἀρ. ἐνάστιον, κ. σκουλαρίκι.

Cioperolo, οὐσ. ἀρ. ὁ σάλειον, κλονούμενος, κρεμάμενος.

Cioperone, οὐσ. ἀρ. φλυαρολόγος, φλύαφος, ματαίστολος.

Cioppa, ια, ἑπ. κακῆδης, οὐσιθνήσι.

Cioppa, οὐσ. θ. ῥαδισμάς, δαρμός.

Cioppa, οὐσ. θ. ἐσθῆς κροκωτῆ, χιτώνιον, κ. κοντοφύστανον.

Cioppa, οὐσ. θ. κλίτῃ, ποτήριον.

Ciottaro, ῥ. ἐν. μαστίξω, μαστίξω, δέρω.

Ciotta, οὐσ. ἀρ. χάλιξ, πέτρα.

Ciottolare, ῥ. οὐδ. ῥίπτω πέτρας κατὰ τινος, λιθοβολᾶ τινα.

Ciottolata, οὐσ. ἀρ. λιθοβολησις, πετροβόλησις.

Ciottolato, ια, ἑπ. λιθόστρωτος δρόμος ἐκ χαλίκων.

Ciottolo, οὐσ. ἀρ. χάλιξ, πετρίδιον, λιθάριον.

Cirigliata, ῥ. οὐδ. λοξὸν βλέπω, ὑποβλέπω, κ. λοξοκυτάζω, στραβοκυτάζω.

Cirigliata, οὐσ. ἀρ. βλέμμα λοξόν, ὄργιλον, πονηρόν.

Ciriglioso, ια, ἑπ. ὄργιλος, εὐπαρόργιστος, ὀξύχολος.

Cirilla, οὐσ. θ. κρόμμυον.

Cirillata, οὐσ. θ. καρύκειμα ἐκ κρομμύων καὶ κολοκυνθίων.

Cirillata, οὐσ. θ. εἶδος κρομμύων καλὸν φαγεῖν εἰς φυλλὰς δαδριμεῖαν, κ. σαλάταν πρὸς δὲ καρυκεύον, μικρὸν κρομμύδιον.

Cirillina, οὐσ. θ. ἀσκαλωνίτις, ῥίζα.

Cirro, Ciroro, οὐσ. ἀρ. κύπερος, κ. κύπερη.

Cirro, οὐσ. ἀρ. στηλιτῆ, στηλίδιον.

Cirraseto, οὐσ. ἀρ. κυπαρισόν.

Cirraso, οὐσ. ἀρ. δένδρον ἢ κυπαρισσοῦ. || Ψύλλον κυπαρισσίου.

Circa, πρόθ. σχεδόν, περίπου, ὡς, ὡς πρὸς, περί.

Circainvoluzione, οὐσ. θ. ἀντίληψις τοῦ πράγματος, περινόησις.

Circoso, ἑπ. διγ. ὁ τοῦ κίρκου, κίρκητος.

Circo, οὐσ. ἀρ. ἵπποδρόμιον.

Circularo, ῥ. ἐν. περικυκλῶ, περιφίρω, περισπείρω. || —, ἑπ. κυκλοτερής, στρογγύλος, ἐγκύκλιος.

Circularità, οὐσ. θ. τὸ κυκλοτερές.

Circularmente, ἐπίρ. κυκλοτερῶς.

Circularità, οὐσ. ἀρ. σκυῖος διὰ χημικὰς ἐργασίας.

Circularo, οὐσ. ἀρ. ὁ κυκλοφορῶν ἀγύρτης.

Circularoria, ια, ἑπ. κυκλοφορῆς.

Circularione, οὐσ. θ. κυκλοφορία, περιοδεία.

Circolo, οὐσ. ἀρ. κύκλος.

Circoneidero, ῥ. ἐν. περιτέμνω. || — la lingua, μεταφ. τῆς γλώσσης κρατῶ.

Circoneidimento, οὐσ. ἀρ. περιτομή.

Circoneinto, ια, ἑπ. περιεστοιχισμένος, περικυκλωμένος.

Circoneisione, οὐσ. θ. "Ὀρ. Circoneidimento.

Circoneiso, ια, ἑπ. περιετρημένος. || —, οὐσ. ἀρ. Ἰουδαίος, τοῦρκος περιετρημένος.

Circondamento, οὐσ. ἀρ. περιστοιχισις, περιστροφῆ.

Circondato, ῥ. ἐν. περιβάλλω.

περιλαμβάνω ἐν τινι διαγράμματι.
Circondario, οὐσ. ἀρ. ἐπιγραφία, νόμος, τὰ περίε χώρος.
Circondario, ια, ἐπ. κυκλωθεὶς, περικυκλωμένος, ἐξωσμένος, περιεξωσμένος.
Circondarato, οὐσ. ἀρ. -τριο, οὐσ. θ. ὁ περικυκλῶν περιεπίμενος.
Circondazione, "Ορ. **Circondamento**.
Circondatio, ια, ἐπ. ὁ περικυκλωμένος εἰς τὰ περίε.
Circondamento, οὐσ. ἀρ. περιγραφή, ἐλεγμός, || ἀπειρήγης.
Circondare, ῥ. ἐν. ἄγω, φέρω περίε.
Circondazione, οὐσ. θ. πλατυσμός.
Circonferenza, οὐσ. θ. περιφέρεια, τὸ περιμετρον. || Κύκλος, περικύκλος, περιγραφή, περιβολή.
Circonflessione, οὐσ. θ. καμπή κωνοκική.
Circonflesso, σα, ἐπ. κεκαυμένος, συνεστραμμένος. || **Acronio**, Γραμ. ἢ περισπωμένη.
Circonflettere, ῥ. ἐν. συσρέφω. || —σι, ῥ. ἀντ. ἀντισυσρέφωμαι.
Circonfundere, ῥ. ἐν. πλημμυρῶ, κατακλύζω.
Circonfulgere, ῥ. οὐδ. λάμπω παντοχόθεν, ἀναλάμπω.
Circonfuso, σα, ἐπ. κεχυμένος εἰς τὰ περίε, περίωτος.
Circonlocazione, οὐσ. θ. περιφρασίς, ἐλεγμός, τῶν λέξεων.

Circonscrivere, ῥ. ἐν. περιγράφω, τίθημι ὄρια.

Circonscrivimento, οὐσ. ἀρ. περιφρασίς.

Circonscrizione, οὐσ. θ. περιγραφή.

Circonspetto, ια, ἐπ. προφυλακτικός, περιεσκεπτός, διαπρακτικός.

Circonspettivo, οὐσ. θ. προφύλαξις, περιεσκεψίς, περιεσκεπτικός.

Circonstante, ἐπ. διγ. περιουρισκόμενος, πυρών, ὁ περίε ἄν, ὄμορος.

(**Circonstanza**, οὐσ. θ. περιστασία. || Τόπος ἄμορος, τὰ πάλαι, τὰ περίχωρα.

Circonvallare, περιτελλῶ, περιτρυφῶ.

Circonvallazione, οὐσ. θ. ἐπιτελλισμός.

Circonvenire, ῥ. οὐδ. περικυκλῶ. || Ἀπατῶ, ἔξαπατῶ.

Circonvenzione, οὐσ. θ. ἀπάτη, δολιότης, τέχνασμα, φινάκισμα.

Circonvicino, ια, ἐπ. περίοικος, περίχωρος, περιεπίμενος, ὄμορος.

Circonvoluzione, οὐσ. θ. περιστροφή, περιφορά, ἐλεγμός.

Circonscrivere, "Ορ. **Circonscrivere**.
Circostante, ἐπ. διγ. "Ορ. **Circostante**.

Circostanza, οὐσ. θ. "Ορ. **Circostanza**.

Circostanziare, ῥ. ἐν. ἐκδιηγῶμαι.

Circuimento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖσθαι εἰς τὰ περίε, περιδρομή, περιόδευσις, περιόδεια, περιεκύκλωσις.

Circuito, ῥ. ἐν. κατ' οὐδ. περιβάλλω, περιστοιχίζω, περιόδευω, πλανῶμαι εἰς τὰ περίε.

Circuito, οὐσ. ἀρ. περίβολος, περιστροφή, κύκλος. || —διπρατοῖ, περιπαγωγή λέξεων.

Circuizione, οὐσ. θ. περίβολος, περιεβάσις.

Circulare, "Ορ. **Circolare**, κατὰ τὸ εὐσεύεσθαι παράγωγα.

Circulato, οὐσ. ἀρ. κύκλος, στέφανος.

Circumpulsione καὶ **Circumpulsione**, οὐσ. θ. περιώθησις.

Circumidare, "Ορ. **Circumidare**, κτλ.

Circumignere, "Ορ. **Circumignere**, οὐσ. ἀρ. κεράσων.

Ciriegia, οὐσ. θ. κεράσιον.

Ciriegia, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἡ κεράσια.

Cirieguolo, ια, ἐπ. κεράσιον. || —, οὐσ. ἀρ. μαυροκεράσια.

Cirimonìa, "Ορ. **Ceremonia**.

Cirione, οὐσ. ἀρ. ἄστρον τοῦ νέου ἔτους, ἐπινομίς, κ. ἀγιδαιότικον.

Cirrocchia, οὐσ. θ. κερσοκλήη.

Cirrogia, οὐσ. θ. χειρουργία.

Cirruco, οὐσ. ἀρ. χειρουργός.

Cisole, οὐσ. ἀρ. ὄψωμα γῆς διαχωρίζον τοὺς ἀγρούς.

Ciserna, οὐσ. θ. ὄμορος καμπαός. || **Edra**. || **Ράχη**. || Παλαιά ἐπιπλά.

Cisernano, οὐσ. ἀρ. ὄμορος ἔνθα τίθεται βιβλία.

Cisera, οὐσ. θ. λήμη, κισοίπλα.

Cisricoso, σα, ἐπ. ὁ λημῶν, κισοίπλορος.

Cisrità, οὐσ. θ. καὶ

Cisritudè, οὐσ. θ. λήμης βόη τῆς λήμης.

Cisrosno, σα, "Ορ. **Cisricoso**.

Cisterna, οὐσ. θ. δεξαμενή, κ. στέφανος. || **Μόρος**, κρημνός.

Citiro, ῥ. ἐν. ἀσφίρα' ἀροτίνω, προσκαλῶ, κλητεύω εἰς τὸ δικαστήριον.

Citatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀναφίρων συγγραφεὶς.

Citatoria, οὐσ. θ. κλήσις, κλήτευσις.

Citazione, οὐσ. θ. μαρτυρία συγγραφέως. || Κλήσις εἰς δικαστήριον.

Citeriora, ἐπ. διγ. ὁ ἀντιῦθεν κείμενος.

Citico, οὐσ. ἀρ. φυτὸν, ὁ κύσιος.

Citragino, οὐσ. θ. μελισσοχορῶν.

Citronezza, **Citrinità**, οὐσ. θ. ἕτερος, κ. κισοίπλορος.

Citrino, ια, ἐπ. χρῆμα λιμονίου, κισοίπλορος.

Citruolo, "Ορ. **Cetrinolo**.

Citrullo, οὐσ. ἀρ. βλαβή, μπόρ, ἡ λήθισ.

Citù, οὐσ. θ. καὶ

Citua, οὐσ. θ. ἄστυ, πόλις.

Citadella, οὐσ. θ. ἀκρόπο-
λις· χαρῶν· κωμόπολις.
Citadina, οὐσ. θ. ἡ πολιτικ.
Citadinamente, ἐπίρ. ιδιω-
τικῶς.
Citadinanza, οὐσ. θ. δικαιο-
μα πολιτογραφήσεως. || Εὐγέν-
εια, κομψότης. || Διαμονή.
Citadinescamento, ὄρ. Citi-
adinamento.
Citadinesco, οσ, ἐπ. ἀστυ-
κός. || Κομψός, εὐγενής.
Citadino, οὐσ. ἀρ. πα, οὐσ. θ.
πολιτικῆς ὄρ. Citadinesco.
Cinco, οὐσ. ἀρ. οα, οὐσ. θ. ὁ
καὶ ἡ ἑνός.
Cinaglio, οὐσ. ἐπ. ὁ ἀρκά-
ζων ἐπιτηδείως, ἀρκάξ.
Cinaglio, β. ἐν. ἀρκάζω, κέ-
πτω, κ. χέπτω.
Cinaglio, οὐσ. ἀρ. ἀ-
νεστραμμένον τρίχωμα, προκό-
μιον, κρόβυλος, κόρυμβος.
Cinaglia, οὐσ. θ. πλ. οὐδέθα-
νὰ πράγματα· ἀνοηταί.
Cinaglio, οὐσ. ἀρ. ἀρκάξιος.
Cinaglio, οὐσ. θ. οἱ κωπηλά-
ται, οἱ κατέδικοι λιθουρίδες
(κατέργου).
Cinagliato, οὐσ. ἀρ. κλέ-
πτης ἐπιπέδειος, φηλάτης.
Cinagliato, οὐσ. ἀρ. γόνις,
ἀπαταίων, πανουργός, μάγος· ἀ-
γούρης.
Cinagliato, οὐσ. θ. σαρφετός,
τὸ σκυλολόγιον.
Cinaglio, β. ἐν. θέλω, γοη-
τεύω· ἀπατάω, παραπέλω.

Cinagliato, οὐσ. ἀρ. -ίτης,
οὐσ. θ. ὄρ. Cinagliato.
Cinaglia, οὐσ. θ. θέλω, γοη-
τεύω, μάγος, ἀγούρης.
Cinaglio, οσ, ἐπ. ὁ κλησι-
ζων εἰς τὴν μέθην.
Cinaglia, οὐσ. θ. ὄρ. παρ.
Cinaglia, οὐσ. θ. κέρδος, ὠ-
φέλεια.
Cinagliato, β. ἐν. προβλέπω
χορηγῶ. || —σι, β. ἐν. προβλέ-
πομαι· οἰκονομαῖμαι.
Cinaglio, οὐσ. ἀρ. τόκος.
Cinaglio, οὐσ. θ. καὶ ἀρ.
ἔκλυτρον.
Cinaglio, οὐσ. θ. κρημνὸς, ἡ
γλαυβή. || Far la —, ὑποκρίνομαι
τὴν ἐρωτότροπον.
Cinagliato, β. οὐδ. ἀκρίτοιαι
ἀπατάω.
Cinagliato, οὐσ. θ. ἐρωτοτρο-
πία.
Cinagliato, οὐσ. ἀρ. καλλο-
πιστής, κοῦρος· ἐπὶ νέων.
Cinaglio, οσ, ἐπ. ἀστυκός.
Cinaglio, οὐσ. ἀρ. κατέδικοι,
ἐλεγκτήριον. || —, ἐπ. εὐγενής,
πολιτικῆς, ἀστυκῆς, κομψός· φι-
λόφων.
Cinagliato, οὐσ. ἀρ. νομοδι-
σκαλός· καθήγητής τοῦ ἀστυκῆ
δικαίου.
Cinagliato, οὐσ. θ. εὐγένεια,
κομψότης.
Cinagliato, β. ἐν. πολιτικῶ.
Cinagliato, ἐπίρ. εὐγενές,
κομψός.
Cinagliato, ταυτὸ τῷ Cinagliato.

Clada, οὐσ. θ. σφαγή, κίμα-
τοχυσία.
Clamato, β. ἐν. φωνάζω, κραυ-
γάζω· θρηνηθῶ.
Clamativo, οὐσ. θ. βοή, κραυ-
γή· ἐπιλάησις.
Clamide, οὐσ. θ. χλαμύς,
μαγδύρας.
Clamato, οὐσ. ἀρ. μεγάλη κραυ-
γή, βοή· θρηνηθῶ.
Clamativo, οσ, ἐπ. θορυβώ-
δης· θρηνηθῶ.
Clamativo, ἐπίρ. κρυ-
φίως, κρόβην, λάθρα.
Clamativo, οσ, ἐπ. κρύφιος.
Clamativo, οὐσ. ἀρ. ἤχος τῶν
εὐκρίτων, κληγῆ.
Clamativo, οὐσ. ἀρ. οἰνόμελι.
Clamativo, ὄρ. Chiarificare.
Clamativo, οὐσ. θ. ὄρ. Chiaro.
Clamativo, β. ἐν. διαίρῃ εἰς
τάξεις ἡ κλάσεις.
Clamativo, οὐσ. θ. κλάσις, τάξις·
βαθός.
Clamativo, οσ, ἐπ. κλασικός.
Clamativo, β. ἐν. περίχω,
ἐνωθός.
Clamativo, οὐσ. θ. ἐν-
όσῃς ἐν συμβολαίῳ.
Clamativo, οὐσ. θ. ὄρας.
Clamativo, ἐπ. διγ. μονα-
σικός.
Clamativo, ὄρ. Chiaro.
Clamativo, οὐσ. θ. περίφραγ-
μα. || Μοναστήριον, μονή.
Clamativo, οὐσ. θ. βόταλον.
Clamativo, οὐσ. θ. κλειδίον, ὁ-
στοῦν τοῦ τραχήλου.

Clavicembalo, οὐσ. ἀρ. μου-
σικὸν ὄργανον, κίμβαλον.
Clavicordio, ὄρ. Clavicem-
balo.
Claviforme, οσ, ἐπ. κλειδοῦχος.
Clavo, οὐσ. ἀρ. κηδέλιον. ὄρ.
Clavido.
Clavente, ἐπ. διγ. ἐπισειχῆς,
φιλόνηρωτος.
Clavente, ἐπίρ. ἐπι-
κτώ, φιλανθρώπως· συγκατα-
δερτικῶς.
Clavente, οὐσ. θ. καὶ
Clavente, οὐσ. θ. ἐπισειχία,
ἡπίστως, μετριοπάθεια.
Clavo, οὐσ. ἀρ. ἡχος τῶν
κλειδῶν, κλειδίον, οὐσ. θ.
κλειδός. || Ποιστήριον.
Clavente, οὐσ. ἀρ. καὶ θ. ὁ πε-
λάτης, ἡ πελάτις.
Clavente, οὐσ. θ. πελαταίω
προστασία.
Clavo, οὐσ. ἀρ. κλίμα.
Clavente, οσ, ἐπ. κλημα-
τηρικός.
Clavente, οσ, ἐπ. κληνικός.
Clavente, ἐπ. ἀσπιδοφόρος.
Clavo, οὐσ. ἀρ. (λίξ. ποιητ.)
ἄσπις.
Clavente, Clavente, οὐσ. ἀρ.
κλυστήριον, κλίσμα.
Clavente, οὐσ. θ. κλειτορίας.
Clavo, οὐσ. ἀρ. λόφος, ῥάχης.
Clavo, οὐσ. θ. ἄσπης, τὸ ἥλιο-
τρόπιον.
Clavo, οὐσ. θ. ὄρατος.
Clavo, πρῶθ. (μετὰ τοῦ ἀρθρου),
μετὰ τῶν. || —, ἐπίρ. ὠς.

Coabitare, ῥ. οὐδ. αὐτῷ, συν-
οικῶ.

Coabitatore, οὐσ. ἀρ. συνοικος.
Coabitazione, οὐσ. ἢ. συνοικ-
κῆσις, συνδιαίτησις.

Coaccademico, οὐσ. ἀρ. συν-
ακαδημαϊκός, συναδέλφος.

Coaccervare, ῥ. ἐν. ἐπισω-
ρεύω, συσσωρεύω.

Coaccervazione, οὐσ. ἢ. ἐπι-
σώρευσις, συσώρευσις.

Coacquistare, οὐσ. ἀρ. βση-
θῆς, συνεργάτης.

Coacquistore, οὐσ. ἀρ. ἱερέως
συνβοηθός.

Coacquistato, οὐσ. ἢ. ἡ ὑπε-
ρσία τοῦ συμβοηθοῦ ἀρχιερέως.

Coacquistare, ῥ. ἐν. βοηθῶ,
περιεργαζομαι, συνεργῶ.

Coacquistare, ῥ. ἐν. σωρεύω,
ἐπισωρεύω, πάλιν, ἀθροίζω, θη-
σαυρίζω.

Coacquistazione, οὐσ. ἢ. ἀθροι-
σμα, ἄθροισις.

Coacquistabile, ἐπ. διγ. εὐ-
πικτος.

Coagulare, ῥ. ἐν. πηγνύω, κ.
πῆξω.

Coagulativo, να, ἐπ. ὁ ποιῶν
πῆξιν, πηκτικός.

Coagulazione, οὐσ. ἢ. πῆξις,
σῆπηξις.

Coagulo, οὐσ. ἀρ. πυτῖς, κ.
μαγιά.

Coartare, ῥ. ἐν. περισφίγγω,
ὀρίζω.

Coartativo, να, ἐπ. ὁ περι-
σφίγγων ὀρίζων.

Coartazione, οὐσ. ἢ. συστολή.
Coartivo, να, ἐπ. ἀναγκαι-
στικός, ἀναγκαστήριος, βιαστικός.

Coartione, οὐσ. ἢ. καταναγ-
κασιμὸς, βία.

Coceca, οὐσ. ἢ. γλωφίς βέλους.
Cocepe, ῥ. ἐν. ἐντείνω τὰ
τόξον. || — ἡμ. μυκταρίζω, πε-
ριγέλλω τινα.

Cocechio, οὐσ. ἢ. δημόσιος
ἀμαξί.

Cocechia, οὐσ. ἢ. μελωδία
νυκτερινή, παρά τινα θύραν, κ.
πατινάδα. || ἄμαξί πλήρης ἀν-
θρώπων.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. ἀμαξεύς,
ἡνίοχος.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. ἄμμα, ἀρ-
μάμαξ, κ. καρτέο.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. ὀπλ. βα-
ρέλιου.

Cocechio, οὐσ. ἢ. μικρὸν πῆγμα.
|| ἁεθὴ τοῦ ξίφους.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. ἄνατ. τὸ
ἐπάνω τῆς πυγῆς ἵερῶν, τὸ τοῦ
ἱεροῦ ἵερῶν πέρας, κόκκος.

Cocechio, οὐσ. ἢ. κόκκος
βασιλικός, ὄσχη, κ. κερμέζον.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. κομμάτιον
κεραμίδος ἢ ἀγγελοῦ συντετρι-
μένου.

Cocechio, οὐσ. ἢ. φλόκαταινα,
καῦμα, κ. καθαισμον.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. καρπὸς τοῦ
κοκκοφοίνικος, κοκκοδάλακος.

|| L'albano del —, ὁ κοκκοφοίνιξ.
Cocechio, οὐσ. ἀρ. ζῶον
ἀμφίβιον, ὁ κροκόδειλος.

Cocechio, οὐσ. ἢ. κόκκος, σπέρ-
ρος πυρήν.

Cocechio, ἐπίβ. ὁ ἐνοκλάζων,
ἤτοι καθήμενος ἀνακούρουδα.

Cocechio, οὐσ. ἢ. πτηνόν,
ἢ γλαυφί.

Cocechio, ἐπ. διγ. καυστικός,
φλογερός, διάπυρος.

Cocechio, Cocechio, οὐσ. ἢ.
κογχύλιον, κόγγη.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. καθῆσις,
κ. καύσιμον.

Cocechio, "Op. Cocechio.
Cocechio, οὐσ. ἀρ. ὁ Κοκκίτης πο-
ταμὸς ἐν τῷ ἄβρ.

Cocechio, ἢ, ἐπ. ὁ εὐκόλως
ψηφόμενος, εὐψητος.

Cocechio, οὐσ. ἢ. ἀφέψημα.
Cocechio, οὐσ. ἢ. φυτόν, τὸ
καχλιάρτον.

Cocechio, οὐσ. ἢ. κορδύλλη, καυ-
σία, κ. κυκοῦλα.

Cocechio, οὐσ. ἢ. ἰδρυοβερμαντήρ.
Cocechio, οὐσ. ἀρ. πεπο-
νίαν. || Χειμωνικοπόλης.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. χειμωνι-
κόν, κ. καρποζιαν.

Cocechio, -cochio, οὐσ. ἀρ. κο-
ρυφή.

Cocechio, οὐσ. ἢ. οὐρά, τὸ ἄκρον.
Cocechio, ἐπίβ. ἀνά-
θραξ, χαλκράς.

Cocechio, οὐσ. ἢ. δειλία, ἀ-
νανδρία, χυμώτης, βελθυμία.

Cocechio, ἢ, ἐπ. δειλός, ἀ-
νανδρός, χαλαρός.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. ἀκολουθία,
εὐνοδία.

Cocechio, ῥ. οὐδ. κατασκοπεύω.
ἠτακουτῆς.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. κατασκο-
πεύω ἠτακουτῆς.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. κώδηξ.
Cocechio, ἐπ. διγ. ὑπερῶ-
γρων διαθήκη.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. μετατρο-
πὴ ἢ προεθῆκη διαθήκης, ἐπι-
διαθήκη, κωδίκις.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. μετατρο-
πὴ ἢ προεθῆκη διαθήκης, ἐπι-
διαθήκη, κωδίκις.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. ἠδίστη,
ἠδίστη, ἠδίστη, ἢ ἀρσενόφιον, ἢ ἀρσενόφιον.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. ἠδίστη,
ἠδίστη, ἠδίστη, ἢ ἀρσενόφιον, ἢ ἀρσενόφιον.

Cocechio, οὐσ. ἢ. ζαχαρό-
πικτον ἐκ αὐθιανόν.

Cocechio, ἢ, ἐπ. ὁ ἔχων οὐράν,
κερμαφόρος.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. προσ-
θέτης ἐπὶ ὀρθιδόν.

Cocechio, να, ἐπ. καταναγ-
κασιμὸς.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. συγκλη-
ρονόμος.

Cocechio, ἐπ. διγ. συνηνωμέ-
νος, προσηνημένος.

Cocechio, οὐσ. ἀρ. συνηνω-
μένος, προσηνημένος.

Cocechio, οὐσ. ἢ. συνηνω-
μένος, προσηνημένος.

Cocechio, οὐσ. ἢ. συνηνω-
μένος, προσηνημένος.

Cocechio, να, ἐπ. σύγχρονος.
Cocechio, να, ἐπ. σύγχρονος.

Cocechio, να, ἐπ. σύγχρονος.
Cocechio, να, ἐπ. σύγχρονος.

Collegatario, ρία, ἐπ. συγ-
κληροδόχος, συγκληρονόμος.
Collegato, οὐσ. ἄρ. σύμμα-
χος, ὁμόσπονδος.
Collegaziōne, οὐσ. θ. ἔνωσις,
σύνδεσις.
Collegiale, ἐπ. διγ. συσχολα-
στική.
Collegiamente, ἐπίφ. κοι-
νῶς, τῇ συνεννοίᾳ ἄπαντος τοῦ
γυμνασίου.
Collegiare, β. οὐδ. ἀποφα-
εῖλαι, ἀποφραίνεσθαι ἐν συμβουλίᾳ.
Collegiata, οὐσ. θ. ἐκκλη-
σία αὐτοκράτορος.
Collegio, οὐσ. ἄρ. γυμνάσιον.
Collegiare, β. ἐν. σκιερῶς
ὑπὸ χάριτος.
Collega, οὐσ. θ. ὄργη, θυμὸς,
ἀγανάκτησις.
Colleiamonte, ἐπίφ. ὄργι-
λος, θυμοειδῆς.
Collegico, σα, ἐπ. χολερικός,
θυμώδης, ὄργιλος, ὁρμητικός.
Collegioso, σα, ἐπ. χολερικός.
Collegio, οὐσ. θ. συρφετός,
συγκομιθῆ. || *Εβραϊσμός. || Ἐβραϊ-
στικὸς φέρων.
Collettivamente, ἐπίφ. περι-
ληπτικῶς, ἐν περιλήψει.
Collettivo, να, ἐπ. περιλη-
πτικός.
Collettizio, ζία, ἐπ. συνη-
θροισμένος, συνηνωμένος, ἄνευ
ἐκλογῆς.
Colletto, τα, ἐπ. συνειλεγμέ-
νος, ἡθροισμένος.
Colletto, οὐσ. ἄρ. λόφος, ῥάχις.

Collettore, οὐσ. ἄρ. συλλα-
γέας, εἰσπράκτωρ.
Collettorio, οὐσ. θ. τὸ δέξιμα
φορολόγιον. || *Ἰβρῶς. || εἰσπραξίς
χηματίων.
Colloziōne, οὐσ. θ. ἡ εἰσπρα-
ξίς φέρων φόρος.
Colletto, οὐσ. ἄρ. συλλογῆ.
Collettore, β. ἐν. ὠδῶ, συμ-
βλάδ.
Collegiano, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐπὶ
τῶν βουνῶν ζῶν, ὄρειος.
Colliungo, σα, ἐπ. μακρο-
λαιμὸς, μακροὺς χην.
Colliungo, β. οὐδ. σείζω ση-
μειῶ, κ. σημαδεύω.
Collina, οὐσ. θ. λόφος, ῥάχις.
Collimato, β. ἐν. βευστοποιῶ.
Collimativo, να, ἐπ. συνη-
πτικῶς.
Colliquescente, οὐσ. θ. -mento,
οὐσ. ἄρ. σύνεξις.
Collirio, οὐσ. ἄρ. κολλύριον.
Collisiōne, οὐσ. θ. σύγκρου-
σις, παράτριψις.
Colliso, σα, ἐπ. συντεθλα-
σμένος.
Collitigante, ἐπ. διγ. ἀντιδι-
κός, ὑπεναγμένος.
Collio, πρόθ. (σύνθετος ἐκ τοῦ
ἄρθρου io) μετὰ τοῦ.
Colla, οὐσ. ἄρ. λαίμας, ἀσχήν-
τράχηλος. || Τὸ ἄκρον, ἡ κορυφή
τῶν βουνῶν. || Φάκελος, δεσμός.
|| *Ὁ λαίμας φιάλης. || Rompra-
si il —, καταστρέφομαι. || Ten-
per in —, ἀναδύλλομαι τι. || In
—, ἐπὶ τοῦ λαίμου ἐπὶ τοῦ ὄμου.

Collocamento, οὐσ. ἄρ. θέ-
σις· διευθέτησις.
Collocare, β. ἐν. θέτω, βάλ-
λω, διευθετῶ.
Collocaziōne, οὐσ. θ. *Ὁρ. Col-
locamento.
Collocaziōne, οὐσ. θ. συνδιά-
λεξις.
Colloquitiōne, οὐσ. θ. κολο-
κυνθίς ἢ κολοκολοκυνθία.
Colloquio, οὐσ. ἄρ. συνδιάλε-
ξις, συνομιλία.
Collora, *Ὁρ. Colera.
Colloroso, σα, *Ὁρ. Colerico.
Collotolla, οὐσ. θ. μεταυχε-
ριον.
Collortio, οὐσ. ἄρ. ὑποκρι-
τής, ψευδευλαθής.
Colludere, β. οὐδ. συνευθῶ-
μαι μετὰ τοῦ ἀντιδίκου πρὸς
βλάβην τρίτου.
Collusione, οὐσ. θ. μυστικῆ
συγκαουργία, καθύπερθεσις.
Collusivamente, ἐπίφ. συγ-
καουργικῶς.
Collusivo, να, ἐπ. ὁ κατὰ
συγκαουργίαν, συνεννόησιν γι-
νόμενος, συντεταχασμένος.
Colluvio, οὐσ. θ. ὄχλος, πλη-
θος, συρματὴ ἀνθρώπων.
Colmare, β. ἐν. ὑπερπληρῶ,
γεμίω τι ἰσοχειλῶς. || — uno di
boni, di favori, πολλὰ ἢ μεγά-
λα εὐεργετῶ τινα, πολλὰς χά-
ριτας ἀπονέμω τινί.
Colmata, οὐσ. θ. πλήρωσις,
γέμισις. || *Ψῶμα γῆς, κρηπίς.
Colmatore, οὐσ. ἄρ. ὁ πληρῶν.

Colmatura, οὐσ. θ. τὸ ἄκρον,
τὸ ἄκρον τὸ μέτρον, τὸ ἐκχειρίζον.
Colmo, οὐσ. ἄρ. κορυφή. ||
—, να, ἐπ. πλήρης, ἐκχειρίζων
ἐκχειλής.
Colo, οὐσ. ἄρ. τηλίκος κούρι-
νν. || Πτόν, κ. πτωχόν.
Colofonia, οὐσ. θ. κολοφωνία
(ἰητήριον).
Colomba, οὐσ. θ. και
Colombo, οὐσ. ἄρ. περιστέρω.
Colombaccio, οὐσ. ἄρ. περι-
στερὰ ἄγρια, ὁ φάντος καὶ ἡ
φάσσα.
Colombaja, οὐσ. θ. περιστε-
ρέων.
Colombina, οὐσ. θ. κόπρος
περιστερῶς.
Colombino, α, ἐπίθ. περιστε-
ρόδης. || Pousiro —, βιάνοια
ἀθῶος, ἀπλή.
Colou, οὐσ. ἄρ. τὸ κῶλον (τὸ
πλατύτατον καὶ χονδρότατον
τῶν ἐντέρων).
Coloquacio, ρία, ἐπ. ὁ τῶν ἀ-
ποικῶν, ἀποικιακός.
Colonia, οὐσ. θ. φυλὴ, ἀποικ-
κία.
Colonna, οὐσ. θ. στήλη, στυ-
λός. || *Ἐρσημα, ὑποστήριγμα.
Colonnato, οὐσ. ἄρ. σειρά
στηλῶν κατὰ γραμμὴν, κιονο-
στασίχια.
Colonnello, οὐσ. ἄρ. συναγ-
ματάρχης.
Colono, οὐσ. ἄρ. ἀποικίος.
Coloramento, οὐσ. ἄρ. βαφή,
χρῶμα. || — degli occhi, σκότι-

σις, ἡ ἀμύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν.
Colorato, ῥ. ἐν. χρωματίζω,
 ζωγράφω, βάφω, οὐσαίνω, κα-
 λῶπω, συγκαλύπτω.

Coloratamento, ἐπίρ. ἐπί. προ-
 φάσει, ἐπί προσήματι.

Colorazione, οὐσ. θ. ζωγρά-
 φησις, χρωματίζεις, υπέρχρησις
 κάλυμμα.

Colore, οὐσ. ἀρ. χρώμα. ||
 Ἰσχύσις, πρόσχημα κάλυμμα.
 || — **del volto**, χροῦ, αἰσθητικὸν τοῦ
 προσώπου, τῆς ὄψεως.

Colorifero, ῖα, ἐπ. ὁ χρώμα
 παράγω, χρωματεφόρος.

Colorito, ὄρ. **Colorate**.

Colorista, οὐσ. ἀρ. χρωμα-
 τιστής.

Colorito, οὐσ. ἀρ. χρωματι-
 σμῶς, ἡ ἀρμονία τοῦ χρωματι-
 σμοῦ.

Coloritore, οὐσ. ἀρ. ζωγρά-
 φος, ἐπιχρωματιστής, ὁ ἐπιχρω-
 ματίζων τι.

Colossale, ἐπ. διγ. κολοσ-
 σαῖος, γιγαντιαῖος, υπερέμεγος.

Colosso, οὐσ. ἀρ. ἀνδριεῖς ἢ
 περμέγας, κολοσσός.

Colpa, οὐσ. θ. σφάλμα, λά-
 θος. || Ἐγκλημα.

Colpabile, ἐπ. διγ. ἔνοχος,
 ἐγκληματικός.

Colpabilmente, ἐπίρ. ἐγκλη-
 ματικῶς.

Colpare, ῥ. οὐδ. ἀφραγνῶ,
 σφάλλω. || — ῥ. ἐν. μέφομαι,
 ἐπιμέμνημαι, ἐπικρίνω, κατα-
 κρίνω.

Colpato, ῖα, ἐπ. ἔνοχος, ἐγ-
 κληματικός.

Colpeggiare, ῥ. ἐν. βαδίζω,
 βαββοκοπέω.

Colpevole, ὄρ. **Colpabile**,
 ἰσπερvolmente, ἐπίρ. ἐγκλη-
 ματικῶς.

Colpire, ῥ. ἐν. κτυπῶ, τραυ-
 ματίζω. || Ἐπιτοχῆνω τοῦ προ-
 τιθεμένου σκοποῦ.

Colpito, οὐσ. ἀρ. τριεῖς,
 οὐσ. θ. ὁ κτυπῶν, ἡ κτυπῶσα.

Colpo, οὐσ. ἀρ. κτύπημα,
 προσβολή, βίλος. || — **mortale**,
 πληγὴ θανατηφόρος. || — **di**
mano, καταγίγας, τριχυμία. || —

fortuito, ἔργον εὐτυχίας. || —
di discrezia, ἔργον δυστυχίας. ||
 — **di discrezione**, ἔργον ἀπει-
 λισίας. || — **di stato**, πολιτικόν
 τι τέλημα, παρανομία ἐσχά-
 τη. || **A un** — ἐπίρ. ἀθῶος, κ.
 διὰ μέας. || **Di — a un** — αἴφνης,
 αἰφνηδῶς.

Colposo, ῖα, ἐπ. υπεύθυνος,
 ἐγκληματικός.

Colta, οὐσ. θ. εὐστραφής, χη-
 μάτων. || **Una** — κτυπῶ, τραυμα-
 τίζω, προσβάλλω.

Coltella, οὐσ. θ. ὄνις, κ.
 οὐδ. || Ἀκινάκης.

Coltellaccio, οὐσ. ἀρ. κοπί-
 μαγερική, μαχαίριον μαγε-
 ρίου θόλιον.

Coltellata, οὐσ. θ. πληγὴ μα-
 χαιρας, κ. μαχαίρα.

Coltellata, οὐσ. θ. θήκη μα-
 χαιρας, μαχαίροθήκη.

Coltellato, οὐσ. ἀρ. κοπί-
 μαγερική, μαχαίριον μαγε-
 ρίου θόλιον.

Coltellata, οὐσ. θ. πληγὴ μα-
 χαιρας, κ. μαχαίρα.

Coltellata, οὐσ. θ. θήκη μα-
 χαιρας, μαχαίροθήκη.

Coltellataja, οὐσ. ἀρ. ὁ μα-
 χαιρας ποιῶν, μαχαίροποιός.

Coltello, οὐσ. ἀρ. μικρὰ μά-
 χαιρα, μαχαίριον. || — **da ca-
 scia**, μαχαίριον κυνηγίου.

Coltivabile, ἐπ. διγ. καλ-
 λιεργήσιμος.

Coltivamento, οὐσ. ἀρ. καλ-
 λιεργεία, ἀροτριάσις, κ. ἄρρομα.

Coltivare, ῥ. ἐν. καλλιεργῶ,
 ἀροτρίω, κ. ἄρρονομῶ.

Coltivato, οὐσ. ἀρ. τόπος καλ-
 λιεργημένος.

Coltivatore, οὐσ. ἀρ. γεω-
 γός, γεωκόμος, κληροδοχός.

Coltivatura καὶ **Coltivazione**,
 οὐσ. θ. καλλιεργεία, γεωπονία,
 γεωργία ἄροσις.

Coltivo, ῖα, ἐπ. καλλιεργη-
 μένος, εἰργασμένος, ἐπί ἄγρων.

Colto, οὐσ. ἀρ. τόπος καλ-
 λιεργημένος. || **Ακρεῖα**, εὐσέβεια.

Coltare, ῥ. ἐν. γεωργῶ διὰ
 τοῦ ὄνιου, ἀροτρίω.

Colto, οὐσ. θ. ἐπάπλωμα,
 κλινισκότη. || Συνδῶν νεκρική,
 τὸ ἐπιθανάτιον κάλυμμα. || ὄρ-
 γυτὰ, μέτρον γῆς.

Coltrice, οὐσ. θ. στρώμα πτε-
 ρινον, ἡ περσὴ στρώματῆ, τύ-
 λος, χυδ. σιλτός.

Coltro, οὐσ. ἀρ. ὄνις, κ. ὄνιον.

Coltroso, οὐσ. ἀρ. κλινισκέ-
 τη, ἐπάπλωμα διεσπασμένον.

Coltura, οὐσ. θ. καλλιέρ-
 γεια, γεωπονία.

Colubrino, οὐσ. θ. κανόνιον
 μακρόν.

Colubro, οὐσ. ἀρ. ὄφις, δράκων.

Colui, ἀντ. ἀρ. ἐκείνος. ||

Coloso, πλ. ἐκείνοι.

Coloso, οὐσ. ἀρ. κόλουρος,
 κύκλος τῆς σφαίρας.

Coma, οὐσ. θ. αὐτρίχες τῆς
 κεφαλῆς, κόμη. || Γραμ. κόμ-
 μα, μεσοστιγμή.

Comandamento, οὐσ. ἀρ. ἐν-
 τολή, διαταγή, παράγγελμα-
 τήρισμα. || Ἰπποκράσις θανατική.
 || **Far** — διατάσσει. || **Far il —**
 ὑπατάσσομαι, υπέκω.

Comandante, οὐσ. ἀρ. ἀρχηγός.

Comandare, ῥ. ἐν ἔργῳ, δια-
 τάττω. || Βασιλεῖω κυβερνῶ.

Comandata, οὐσ. θ. διάταγ-
 μα βασιλικόν.

Comandativo, ῖα, ἐπ. προ-
 τακτικὸς, ἐπιτακτικός.

Comandatore, οὐσ. ἀρ. ὄρ. **Com-
 mandante**.

Comandigia, οὐσ. θ. σύστασις.

Comando, οὐσ. ἀρ. ὄρ. **Com-
 mandamento**.

Comata καὶ -**gina**, οὐσ. θ. ἀ-
 νδρικός, κ. νευνός. || **Maia**, κ.
 μαμαή.

Comato, ῖα, ἐπ. ὁ κομῶν,
 πολὺθριξ, εὐσθθριξ.

Combaciamento, οὐσ. ἀρ. συν-
 ἔνωσις σύναψις δύο σανιδίων,
 δύο λίθων, κτλ.

Combaciare, ῥ. οὐδ. καὶ -**si**,
 ῥ. ἀντ. συνενοῦμαι, συνείρω. ||
 Συμφιλοῦμαι, συνδιαλλάττομαι.

Combattente, οὐς. ἀρ. "Ορ.
Combattitore.
 Combattente, ῥ. οὐδ. μάχο-
 νοι, διεμάχουμαι.
 Combattimento, οὐς. ἀρ. μάχη.
 Combattitori, οὐς. ἀρ. μά-
 χητής.
 Combattere, ῥ. ἐν. ἀπολύω,
 ἀποπέμνω.
 Combato, οὐς. ἀρ. ἕδρα ἀ-
 πουσία, ἔφεσις ἀποβολή.
 Combibbia, οὐς. ὁ. δριλλος,
 κέκλος οἰνοποσίβν.
 Combinamento, οὐς. ἀρ. συν-
 δυκαμός, σύνθεσις, σύστασις.
 Combinare, ῥ. ἐν. συνίστημι
 τί ἐκ τινῶν, συνδυάζω, συντί-
 θημι.
 Combinatore, οὐς. ἀρ. ὁ συν-
 δυζών.
 Combinazione, οὐς. ὁ. "Ορ.
Combinamento.
 Combiccola, ο.σ. ὁ. συνέ-
 λυσις ἀθέμιτος.
 Combustibile, ἐπ. διγ. καύ-
 σιμος, εὐκαυστος.
 Combustibilità, οὐς. ὁ. πὸ
 εὐκαστον ἢ φλογιστῶν.
 Combustione, οὐς. ὁ. καύσις,
 σύγκαισις.
 Combusto, τα, ἐπ. κακαυμέ-
 νος, ἀποτερωμένος.
 Combusta, ἐπίθ. κρινός.
 Come, ἐπίθ. ὡς, πῶς. || —se,
 ὡς ἐγώ, ὡς καί.
 Comoscè, Comoscò, σύνδ.
 καίτοι, μελονότι.

Comentare, ῥ. ἐν. σχολιάζω,
 ἐρμηνεύω σύγγραμμα.
 Comentario, οὐς. ἀρ. σχολίον.
 Comenatore, οὐς. ἀρ. scho-
 λιαστής.
 Comenzatione, οὐς. ὁ. καί
 Comento, οὐς. ἀρ. σχολίον,
 περὶ κτηρήσεις καὶ σημειώσεις βι-
 βλίου.
 Comere, κοσμάω, καλλωπέζω.
 Cometa, οὐς. ἀρ. κομήτης.
 Comicamente, ἐπίθ. κωμι-
 κῶς, γελοῖως.
 Comico, οὐς. ἀρ. συγγραφεὶς
 κωμικός. || —ca, ἐπ. ταύτοσημαν.
 Comignolo, οὐς. ἀρ. κορυφή
 στήτης.
 Cominciamento, οὐς. ἔναρ-
 ξις, ἀρχή.
 Cominciante, ἐπ. διγ. ἀρχά-
 ριος, πρωτόπτερος.
 Cominciare, ῥ. ἐν. ἄρχουμαι, κ.
 ἀρχίζω.
 Cominciativo, τα, ἐπ. ὁ ἀρ-
 χόμενος ἢ ὁ διευκόμενος ἄρχουσι.
 Cominciatore, ὁ ἀρχόμενος
 τινος πράγματος ὁ θεμελιότης.
 Comino, οὐς. ἀρ. κιντόν ἢ
 κώμιον, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ.
 Comitante, ἐπ. διγ. ὁ συνο-
 δεύων, ἄκολουθῶν, ἀκόλουθος.
 Comitiva, οὐς. ὁ. ἀκολουθία,
 συνοδία.
 Comito, οὐς. ἀρ. ἄξιωματι-
 κός τριήρως (κατώτερος). || Δε-
 μοφύλαξ.
 Comiziale, ἐπ. διγ. νόσος, ἢ
 ἐπιληψία. || Verbo —, στίχος

κατάληγων εἰς τὸ ἤμισον λέξω;
 τινος.
 Comizio, οὐς. ἀρ. τὰ ἀρχαι-
 ούσια, αἱ ἀρχαίρεσιαι.
 Commacolare, "Ορ. Macolare.
 Comman dita, οὐς. ὁ. ἐπαρ-
 ρία ἐπερὸ ῥυθμοῦ.
 Commedia, οὐς. ὁ. δράμα κω-
 μικόν, κωμῶδιον.
 Commediajo, οὐς. ἀρ. συγ-
 γραφεὶς κωμῶδιος, κωμωδιο-
 γράφος.
 Commediante, οὐς. ἀρ. ὁ πα-
 ριστῶν κωμικόν τι πρόσωπον,
 κωμῶδός.
 Commediare, ῥ. ἐν. κωμω-
 διαποιῶ.
 Commemorabile, ἐπ. διγ. ὁ
 μνήμης ἄξιος, ἀξιομνημόνευτος.
 Commemorare, ῥ. ἐν. μνημο-
 νεύω, ἀναμνησκῶ, ἀναφέρω.
 Commemorativo, τα, ἐπ. ἀ-
 ναμνηστικός.
 Commemorazione, οὐς. ὁ. ἀ-
 νάμνησις, ἀνάμνησις.
 Commenda, οὐς. ὁ. πρόσω-
 δος πρὸς ἀναμνηστικὴν στρατιω-
 τικῆς ἀρχαίας.
 Commendabile, ἐπ. διγ. ὁ ἄ-
 ξιος ἀναμνηστικῶς ἀξιοσύστατος.
 Commendabilmente, ἐπίθ. ἀ-
 ξιοποῦτως, ἐπαίνετως.
 Commendamento, οὐς. ἀρ.
 ἐπαίνος, ἐγκώμιον.
 Commendare, ῥ. ἐν. ἐπαινῶ,
 ἐγκωμιάζω.
 Commendatario, οὐς. ἀρ. ἐκ-
 κλησιαστικὸς κοσμητὸς, ὁ ἔχων

ἐκκλησιαστικόν τι σιτηρεῖον.
 Commendatizio, οὐς. ὁ. γρα-
 φή σωστατήριος, ἡ σωστατικὴ.
 Commendatore, οὐς. ἀρ. ἐκ-
 θειαστής, ἐπαίνετής. || Ἰπποτῆς
 στρατιωτικοῦ τάγματος.
 Commendatario, οὐς. ὁ.
 ἐκθειάζουσα, ἐγκωμιάζουσα.
 Commendazione, οὐς. ὁ. ἐγ-
 κώμιον, ἔπαινος.
 Commendevole, ἐπ. διγ. "Ορ.
 Commendabile.
 Commonsato, ἐπ. ἑμπαρά-
 πετος, συγγραφέτης.
 Commensurable, ἐπ. διγ.
 σύμμετρος.
 Commensurabilità, οὐς. ὁ.
 τὸ σύμμετρον.
 Commensurare, ῥ. ἐν. ἀνα-
 λογῶ.
 Comentar, ῥ. ἐν. "Ορ. Comen-
 tare, καὶ τὰ τοῦτου παράγωγα.
 Comentario καὶ -zio, οὐς. ἀρ.
 ἐμπόριον, ἐμπορεία.
 Carnale, γρησις γυναικὸς, ἐπι-
 μιξία, συνουσία. || —letere, ἀλ-
 ληλογραφία.
 Comessaria, οὐς. ὁ. καὶ
 Comessariato, οὐς. ἀρ. ἄξιω-
 μα ἐπιμελητοῦ.
 Comessatio ἢ Commissario,
 οὐς. ἀρ. ἐπιμελητής, φροντι-
 στής, εἰσπράχος.
 Comessazione, οὐς. ὁ. ἀ-
 σωτία, ἀκαλοσία.
 Comessione καὶ Commes-
 sa, οὐς. ὁ. παραγγελία, ἐπιτολή.
 Comesso, οὐς. ἀρ. ὑπότρο-

φος γράφους. || Lavaro di—, ἔργον μακαρίων, ψηφιστόν.

Commessuro, οὐσ. θ. συνοχή, ἔνωσις.

Commessibilità, οὐσ. ἀρ. τὸ τρώφιμα, τὰ βρώσιμα, τὰ σιτία, τὰ ὄψα. || — ἐπ. διγ. ἐδώδιμος.

Commestione, -misione, οὐσ. θ. μίξις, ἀνάμιξις.

Committere, ῥ. ἐν διατάττω τί τινα παραγγέλλω. || Παρακαταστήμι τι, ἐμπιστεύομαι. || Σφάλω, ἀμαρτάνω.

Commettimale, οὐσ. ἀρ. ταραξίας, ὁ σπειρών δεχνοίας.

Commettitore, οὐσ. ἀρ. -τίσις, οὐσ. θ. κακούργος· φιλοτάραχος ἢ στασιαστικῆ.

Commettitura, οὐσ. θ. συνοχή, ἔνδεσις πέτρας δακτυλίδιου.

Commiato, Comiato, οὐσ. ἀρ. ἔδειξα ἀπουσίας.

Commitimento, οὐσ. ἀρ. συσπρωκτικῆς.

Comminare, ῥ. ἐν. ἀπειλῶ, φοβερίζω.

Comminatoria, οὐσ. θ. ἀπειληκὴ ἐπὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Comminazione, οὐσ. θ. ἀπειλὴ ἀπειλήμα.

Commischiamento, οὐσ. ἀρ. μίξις, μέγαια.

Commischiate, ῥ. ἐν. συμμιγνύω, συγκερνῶ.

Commischiamento, ἐπίρ. οἰκτρῶς, συμπαιθητικῶς.

Commiserare, ῥ. οὐδ. οἰκταίρω, ἔλεω.

Commiserazione, οὐσ. θ. οἰκτιρμός, οἰκτος, ἔλεος.

Commiserevole, ἐπ. διγ. ἔλεσιμος, ἀξιοθρήνητος.

Commissario, οὐσ. ἀρ. "Ορ. Commissario.

Commissionario, οὐσ. ἀρ. ἐντελοδόχος.

Commissione, οὐσ. θ. ἐντολή, παραγγελία· προσταγή.

Commissio, σιη, ἐπ. ἀναμιγμένος, συγκεχυμένος.

Commissurata, ια, ἐπ. συμμιγμένος.

Commosso, σα, ἐπ. συγκεχυμένος· θυμωμένος.

Commotivo, να, ἐπ. συγκινητικός, θικτικός.

Commutamento, οὐσ. ἀρ. ταραχή στασιώδης.

Commutatore, οὐσ. ἀρ. θ. κινῶν.

Commutazione, Commutazione, οὐσ. θ. στάσις, ἐχλαγωγία, ἀνταρσία.

Commutare, ῥ. ἐν. ἐνδυναμῶ, ισχυροποιῶ, ἄχυρῶ.

Commutare, ῥ. ἐν. διακίθημι, θίγω· συγκινῶ, κέμπτω. || Ταράττω· κινῶ. || —σι, ῥ. ἀνταρτέτρομαι, συγκινοῦμαι.

Commutabile, ἐπ. διγ. μετασλητός, εὐμετάσλητος.

Commutamento, οὐσ. ἀρ. μεταβολή, ἄλλαγή, μεταλλαγῆ.

Commutare, ῥ. ἐν. μεταβάλλω, μεταλλάσσω, ἀλλοιῶ.

Commutativo, να, ἐπ. ἀλλακτὸς ἢ ἀντάλλακτος.

Commutazione, οὐσ. θ. "Ορ. Commutamento. || — di pena, μεταβολὴ ποινῆς. || Κίνησις, συγκίνησις. || Στάσις· ἐχλαγωγία.

Comodamente, ἐπίρ. ἄνετος, εὐκαίριος, ἐν καιρῷ· ῥαδίως.

Comodare, ῥ. ἐν. δανείζω.

Comodato, οὐσ. ἀρ. δάνειον ἐπὶ χρήσει.

Comodatore, οὐσ. ἀρ. δανειστής.

Comodevolmente, ἐπίρ. "Ορ. Comodamente.

Comodazza, οὐσ. θ. ἄνεσις. || Γενιζίασις τόπων.

Comodità, οὐσ. θ. εὐκαιρία· εὐπορία.

Comodo, οὐσ. ἀρ. ἄνεσις, ἀνάπαυσις, σχολή. || Essere —, εὐπορῶ, πλούτω. || —α, ἐπ. ἀρμόδιος, πρόσφορος, ἐπιτηδέσις κτ'· τι.

Compage, οὐσ. θ. ἀθροισίς, ἔνωσις.

Compagiarlo, ῥ. ἐν. συνδέω, συνενῶ.

Compagneseo, sen, ἐπ. συντροφικός, συνεταιρικός.

Compagnevole, ἐπ. διγ. εὐκαιρόνητος· φιλικός.

Compagnevolmente, ἐπίρ. φιλικῶς.

Compagnia, οὐσ. θ. συντροφία, ἐκαίρια.

Compagno, οὐσ. ἀρ. -α, οὐσ.

θ. ὁ καὶ ἡ σύντροφος, συνακλουθός· ὁ καὶ ἡ σύμβιος, εἷς σύζυγος, σύνενας, ἡμεκότιος, δέταίρος· ἡ συνεταιρίς.

Compagnone, οὐσ. ἀρ. κούριος συνακλουθός. || Εὐθύμιος, φαιδρός.

Compagnatico, οὐσ. ἀρ. ἔδωμα, κερδοκερμὴ καὶ πᾶν τὸ ἐσθίμενον μετὰ τοῦ ἄρτου, κερσοφάγιον.

Compribile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδικαικὸς παραβολῆς, παραβλητέος, παραβλητός, συγκριτός.

Comparazione, οὐσ. θ. "Ορ. Comparazione.

Comparare, ῥ. ἐν. συγκρίνω, παραβάλλω, ἀντιπαραβάλλω.

Comparatio, οὐσ. ἀρ. συγκρίνασις ἀναλόγου καὶ ἀναδεκτού, κωμικὸν ἢ μεταξὺ πῶν ἀναλόγων καὶ τῶν γονέων τοῦ ἀναδεκτού.

Comparativamente, ἐπίρ. συγκριτικῶς, ἐκ παραβολῆς.

Comparativo, να, ἐπ. συγκριτικός, παραβολικός.

Comparazione, οὐσ. θ. συγκριτικός, παραβολικός.

Comparazione, οὐσ. θ. συγκριτικός, παραβολικός.

Comparazione, οὐσ. θ. συγκριτικός, παραβολικός. || A — ἐπίρ. ὡς πρὸς, κατὰ, ἀντι, ἀνταλλάγως, κατὰ σύγκρισιν.

Comparato, οὐσ. ἀρ. ἀνάδοχος, κ. κωμικός.

Comparazione, οὐσ. θ. ἡ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐμφάνισις, παρὰσσις.

Comparire, ῥ. οὐδ. εἰσέρχομαι.

μαι, πορισταίμαι εἰς τὸ δικαιοσύνην.

Compassione, οὐσ. θ. κἀλλος, τὸ ἐξωπερικόν, μορφή, πρόσωπον.

Compassione, οὐσ. θ. τὸ ἐμφανίζεσθαι, ἐπιφικνεσθαι, ἐμφάνειν.

Compassione, οὐσ. θ. Ὁρ.

Compassione.

Compassione, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ

Compassione. || Ἀφίξις. || Ἀνα-

βολή. || Κλήσις, πρόσκλησις. ||

Πρόσωπον ἄλλον.

Compassione ἢ misericordia,

ῥ. οὐδ. συμπιέζω.

Compassione, οὐσ. ἄρ. συμ-

μέτοχος.

Compassione, οὐσ. ἄρ. εὐ-

τρέπαις, εὐθεσία, ἀπέριτος.

Compassione, ῥ. ἐν. διανέμω,

μοιράζω. || —σι, ῥ. ἄνο.

Compassione, οὐσ. ἄρ. ὁ δια-

νέμων, διαμοιρῶν τι, διανο-

μύς.

Compassione, οὐσ. ἄρ. κοινός

βοσὴ κοινή.

Compassione, ῥ. ἐν. διαμε-

τῶν εἰς διὰ τοῦ διαδόνου. || Με-

ταί. κρῆττω τι λίαν ἀκριδῶς

καὶ ἀκριδόντως.

Compassione, οὐσ. ἄρ.

συμπάθεια, οἰκτιρήσις, οἰ-

κτιρμός.

Compassione, ῥ. οὐδ. οἰ-

κτιρῶ, κακοκτιρῶ τινα, συμ-

πάθει τινά.

Compassione, οὐσ. ἄρ.

οἰκτιρῶν, συμπάθει, συμπα-

θητικός. Compassione, οὐσ. θ. οἰκτος,

οἰκτιρμός, ἔλεος.

Compassione, ἔπ. διγ. Ὁμο-

—, ἐλεήμων τις. || Ἐλεει-

νός, οἰκτιρός.

Compassione, ἔπ. διγ. συμπα-

θητός. || Ἐλεεινός.

Compassione, ἄρ. Ὁρ. Com-

passione.

Compassione, οὐσ. ἄρ. διαθή-

της. || Πολοδείκτης.

Compassione, ἔπ. διγ. συμ-

παθής, ταυτοπαθής, σύμφωνος,

συναρμύζων.

Compassione, οὐσ. θ. τὸ

σύμφωνον, ἡ συμφωνία, συμ-

πάθεις, ταυτοπαθία, συναρ-

μολογία.

Compassione, οὐσ. ἄρ. συμ-

πάθεια. || Ὑπομονή, ἐπιείκεια.

Compassione, ῥ. οὐδ. συναλγῶ,

συμπάχω, οἰκτιρῶ.

Compassione ἢ Compatriota,

οὐσ. ἄρ. καὶ θ. καὶ

Compatriota, οὐσ. ἄρ. συμ-

πολίτης, συμπατριώτης, ἡ συμ-

πατριώτης.

Compassione, ἄρ. ἔπ. κυνός,

ἀέρης, συμπαγής, στριγνός.

Compassione, ἔπ. διγ. ὑ-

πομονητικός.

Compassione, ῥ. ἐν. συντέ-

μνω, ἐπιτέμνω, συνοψιάζω.

Compassione, ἄρ. ἔπ. ὁ ἄ-

νήμων εἰς ἐπιτομήν ἢ συνοψίν,

ἐπιτομός, συνοψιακός.

Compendio, οὐσ. ἄρ. ἔπιτο-

μή, σύνοψις.

Compendiosamente, ἔπ. διγ.

περίληπτικῶς, ἐν συνόψει.

Compendioso, ἄρ. ἔπ. σύν-

τομος, ἐπιτομος, συντεταγμέ-

νος, βραχύς.

Compendioso, ἔπ. διγ. ὁ ἐ-

πιτομικῶς ἀποζημιώσεως ἢ ἐ-

πανθρώσεως, ἀποζημιώσιμος,

ἐπανορθωτός.

Compendioso, οὐσ. θ. καὶ

Compendioso, οὐσ. ἄρ. ἀν-

εισιθησις, ἀμειψία, ἀνταμιθία,

ἀποζημιώσις. || Ἰν—, ἀντί.

Compendioso, ῥ. ἐν. ἕως ἔσ-

θῆσθαι, ἀντιμετῶ, ἐξισῶ, ἐ-

πανορθῶ, ἀποζημιῶ.

Compendioso, οὐσ. ἄρ. ὁ

ἀντισταθμίζων ἀντισμοίβος.

Compendioso, οὐσ. θ. Ὁρ.

Compendioso.

Compendioso, οὐσ. ἄρ. τῶς,

μίτων. || Φάρμακον.

Compendioso, οὐσ. θ. καὶ

Compendioso, οὐσ. ἄρ. ἀ-

γορά.

Compendioso, ῥ. ἐν. ἀγοράζω.

Compendioso, οὐσ. ἄρ. ἀγο-

ραστής.

Compendioso, Ὁρ. Compendioso.

Compendioso, ῥ. ἐν. ἐκκληρῶ,

ρεμίνω, ἀγοραστῆς.

Compendioso, ἔπ. διγ. ἀκό-

μιος, κατάλληλος, προσφύς.

Compendioso, ἔπ. διγ. ἀρ-

μοδίας, προσφύς.

Compendioso, οὐσ. θ. ἀρμο-

διότης δικαιοσύνης.

Compendioso, ῥ. ἐν. ἐρίκω, φι-

λοναίω πρὸς τὸ ὑπερισχύσαι.]

Ἀρμύζω, ἀνήκω.

Compendioso, οὐσ. ἄρ. ἀντι-

παλῆς, ἀντίπαλος, ἐπαμίλλος.

Compendioso, ἔπ. διγ. φιλο-

φρονητικός, ἄριστος, φιλένδο-

τος, ἐθελήμων.

Compendioso, οὐσ. θ. ἀρέ-

σκεία, ἀρεσκεία, εὐχρηστία.

Compendioso, ῥ. οὐδ. εὐρε-

σθῶ, συμμορφῶμαι, χαρίζο-

μαι τι.

Compendioso, ἔπ. διγ. εὐα-

ρεστος, εὐπνός, χαρίσις.

Compendioso, οὐσ. ἄρ. Ὁρ.

Compendioso.

Compendioso, ῥ. ἐν. καὶ

Compendioso, ῥ. ἐν. ἐλεῶ,

οἰκτιρῶ. || Μειψιμορῶ, παρη-

πονέομαι.

Compendioso, οὐσ. ἄρ. ὁ

μεψιμορῶν ὁ στενάζων, θρη-

νώδης.

Compendioso, οὐσ. ἄρ. μειψι-

μορῶν θρηνώδης.

Compendioso, ἄρ. ἐπ. διπλω-

μένος μετ' ἄλλου τινός, ἐπισυν-

ακτόμενος ἐν τινὶ ἄλλῳ.

Compendioso, ῥ. ἐν. ἐκκληρῶ,

ἐκτελῶ, τελειοποιῶ, ἀποπαρατῶ.

Compendioso, οὐσ. θ. ἀπόδεικνον.

Compendioso, ῥ. ἐν. ἐμπερι-

λαμβάνω, ἐκτείνωμαι. || —σι, ῥ.

ἀντ. πήννωμαι.

Compilamento, οὐσ. ἀρ. "Ορ.
Compilazione.

Compilare, ῥ. ἐν. συγκεν-
τρῶμαι, ἐκλέγομαι, ἀναλέγομαι.
Compilamento, ἐπίρ. συ-
γκεντρῶναι, ἐκλεκτικῶς, ἀνα-
λεκτικῶς.

Compilativo, να, ἐπ. ὁ ἐπι-
δεικτικῶς συγκεντρωσῶν, συγκεν-
τρωστικός.

Compilatore, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
δεικτικῶς, συγκεντρωσῶν, ἀναλέ-
κτικῶς.

Compilatura καὶ Compilagi-
one, οὐσ. θ. ἐφαρμογῆς, συγκεντρω-
σῶν, ἀναλέκτικῶς.

Compilento, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
δεικτικῶς, συγκεντρωσῶν, ἀνα-
λεκτικῶς.

Compilare, ῥ. ἐν. ἀριθμῶν. ||
Συλλεγεῖν.

Compilazione, οὐσ. θ. συλ-
λεγεῖν.

Compilanza, οὐσ. θ. κομψό-
της, γλαφυρότης.

Compilo, οὐσ. ἀρ. ἔργον. ||
—α, ἐπ. πλήρης, ἐπιπληρωμένος. || Κομψός,
γλαφυρός.

Compilore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀπο-
παρατῶν, συγκεντρωτῶν τι.

Compilura, οὐσ. θ. σπῆρας,
σπέρμα.

Compilamento, ἐπίρ. ἐν-
τελῶς, τελείως.

Compilato, τα, ἐπ. τετελε-
σμένος, ἐντελής, τελείος.

Compilento, οὐσ. ἀρ. συμ-
πληρωμένος.

Compilazionale, ἐπ. διγ. ὁ
τῆς κρᾶσεως τοῦ σώματος.

Compilazione, ῥ. ἐν. ματρι-
ζῶ τὰ ὑγρά.

Compilazione, τα, ἐπ. ὁ
ἔχων ποτὶν τινα κρᾶσιν.

Compilazione, οὐσ. θ. κρᾶ-
σις τοῦ σώματος.

Compilato, οὐσ. ἀρ. περι-
πλοκή, ἀδροισμα. || —α, ἐπ.
ὁ ἔχων χονδρὰ μέλη, εὐκρωσῶν.

Compilativo, να, ἐπ. ὁ συγκε-
πληρῶν τι, συμπληρωτικῶς.

Completo, τα, ἐπ. πλήρῳ,
ἐντελής.

Completo, τα, ἐπ. περιπε-
πλεγμένος, συμπλοκος, πολυ-
πλοκος, συμπλεκῆς.

Compilazione, οὐσ. θ. ἡ
πολλῶν πραγμάτων συμπλοκή,
περιπλοκή.

Completo, οὐσ. ἀρ. ἐνοχοῦς,
συνένοχος, συναίτιος.

Completo, οὐσ. θ. ἡ ἀδι-
κήματος καινωσία, συνέργεια,
συνκρίσις, συζοή.

Complimentare, ῥ. ἐν. φι-
λοφρονεῖναι τινα.

Complimento, οὐσ. ἀρ. φι-
λοφρονήσις, εὐφημία, εὐχαίρειν,
ἀσπασμός. λόγοι εὐάρεστοι προ-
σαγορεύσεως κτλ.

Complimento, οὐσ. ἀρ. ὁ

πᾶντα πρὸς χάριν λέγων, φιλο-
φρονητικῶς, ἀρεσκῶς.

Complire, ῥ. ἐν. "Ορ. Compli-
mentare.

Complire, ἐπ. διγ. ὁ ἀ-
ποτελῶν, σχηματίζων τι.

Complire, ῥ. ἐν. συνάγω,
"Ορ. Complire.

Complire, ῥ. ἐν. γρά-
φω ὀλίγων ὀσκόλων καὶ κακῶς.

Complimento, οὐσ. ἀρ. σύν-
θεσις, σύνταξις βιβλίου.

Complimento, οὐσ. ἀρ. συγ-
γραφεὺς, συντάκτης. || Συνθέτης
μουσικῆς.

Complire, ῥ. ἐν. συνθεῖν, συν-
κεῖν πολλὰ πράγματα ὁμοῦ καὶ
ἀποτελεῖ ὅλον τι. || Συντάκτης,
συγγραφεὺς βιβλίου. || Συνθετῶν,
διορθῶν. || Συνδιαλλάττω τοὺς
διαφερομένους, εἰρηνοποιῶ, εἰ-
ρηναῖος. || Συνθεῖν τυπιγραφί-
κως χαρακῆρας. || —σι, ῥ. ἀντ.
συνθετῶμαι, κτλ.

Complimento, ἐπίρ. διγ. "Ορ.
Complimento.

Complire, ῥ. ἐν. ἐνέχομαι,
ὑποφέρω. || Ἐπιτρέπω. || — ἀδ-
ναμαί τι. || —σι, ῥ. ἀντ. προ-
σφέρωμαι, ἀκῶ.

Complire, ἐπ. διγ. ἀνε-
κτὸς, φορητῆς, ὑποφερτὸς.

Complimento, ἐπίρ. ἀ-
νεκτῶς, φορητῶς.

Complire, οὐσ. ἀρ. ἀναβολή
τῆς ἀποτίσεως τῶν ὀφειλομένων.

Complimento, να, ἐπ. ὁ τῆς
συνθέσεως, συνθετικῶς.

Composito, οὐσ. ἀρ. "Ορ. Com-
posizione.

Composito, τα, ἐπ. καὶ οὐσ.
ἀρ. τῆς ἐκτετακτικῆς, ὁ σύν-
θετος.

Compositore, οὐσ. ἀρ. στοι-
χειοθέτων.

Compositore, οὐσ. ἀρ. "Ορ.
Compositore.

Compositore, Composizione,
οὐσ. θ. σύνθεσις, συνένωσις.

Compositore, ἐπ. διγ. ὁ δυ-
νάμενος γενέσθαι μετ' ἄλλου
τινος.

Composito, οὐσ. θ. σύνθεσις
ἀνάμιγμα γλυκερόν, ἐπιφρα-
κῶδες.

Compositore, ἐπίρ. εὐ-
σχημῶς, κομψῶς.

Compositore, οὐσ. θ. σαρμό-
της σχῆμα ἐπιτετακτικόν.

Composito, οὐσ. ἀρ. συντε-
τακτικῶς, ἀνακρίτως. || Πυκνῶς, ὑπερ-
κρίτως.

Composito, οὐσ. θ. καὶ
Compositore, οὐσ. ἀρ. ἀ-
γοράς.

Composito, οὐσ. ἀρ. ἀγο-
ραστικῶς, ἀκρίτως.

Compositore, οὐσ. θ. "Ορ.
Compositore.

Composito, ῥ. ἐν. ἐνοεῖν
συνῶν τι. || Περιεῖν, ἐγκλείναι,
συμπεριλαμβάνειν. || Ἐν συνόλῳ
λέγω τι. || Καταλαμβάνω τινα
ἐπ' αὐτῶν. || Ἐπιχειρῶ, ἀ-
ναδέχομαι τι.

Comprendibile καὶ -σις, να, ἐπ. κατὰ ληπτὸς· νοητός.
 Comprehensibile, οὐσ. ἀρ.
 "Op. Comprensione.
 Comprehensivo, να, ἐπ. νοήμων, σύννοος.
 Comprehensore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐννοῶν, νοήμων.
 Comprehensiva, ας, ἐπ. νοήμων, ἀγχινοῦς, εὐφυής, ἐμψρων.
 Comprehensiva, οὐσ. ἀρ. νοῦς, φρόνησις.
 Comprendibile, ἐπ. διγ. εὐληπτός. "Op. Comprehibile.
 Comprehensiva, Comprehensiva, οὐσ. θ. κατάληψις, ἀνελήψις.
 Comprehensivamente, ἐπίρ. νοητικῶς.
 Compresa, οὐσ. θ. καὶ
 Compreso, οὐσ. ἀρ. περιδρομή, περιζέρεται ἔκτασις.
 Compresamento, ἐπίρ. καὶ τοῦτο ἐμπεριεχομένου, σὺν τοῦτοῖς.
 Compreso, σα, ἐπ. ὁ ἐμπεριλαμβανόμενος, ἐμπεριεχομένος.
 Comprensione, οὐσ. θ. πίσις, συμπίσις.
 Compresivo, σα, ἐπ. ὁ ἔχων χονδρὰ μέλη, ὁ συνεσταλμένος ἄλλ' εὐφύστος, κ. μαζωκός.
 Compromissario, οὐσ. ἀρ. συμπίστης.
 Compromettere, ῥ. ἐν. πιέζω, συμπιέζω, συσφίγω.
 Compromettere, ῥ. ἐν. "Op. Compromettere.

Compromissario, οὐσ. ἀρ. δαιτητής.
 Compromisso, οὐσ. ἀρ. ἔγγραφον συνοποσθητικόν.
 Compromettere, ῥ. οὐδ. ἐμψυκινδυνά, ἐκτίθεμαι. || — Pannofili, l'onore, τὴν ἀρχήν, τὴν τιμὴν διακινδυνά.
 Compromissario, οὐσ. ἀρ. ὁ ἔχων τι μετ' ἄλλου τινος, συνδιοκτῆτης.
 Compromissione, οὐσ. ἀρ. ἔγκρισις, ἐπικύρωσις.
 Compromettere, ῥ. ἐν. ἐγκρίνω.
 Compromettere, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐγκρίνων τι.
 Compromissione, οὐσ. θ. "Op. Compromissione.
 Compromettere, ῥ. ἔν. λυτὰ, θλίβω.
 Compromissione, οὐσ. ἀρ. "Op. Compromissione.
 Compulsare, ῥ. ἐν. ἀνελίττω, διεύρομαι τι, ἐξετάξω κατὰλογὸν ἢ βιβλίον. || Αναγκάζω, βιάζομαι τινα ἵνα ἐμφανισθῇ ἐν τῷ δικαστηρίῳ.
 Compromettere, ῥ. ἐν. "Op. Compromettere.
 Compuntivo, να, ἐπ. διαικτικός, ἀνγκινητικός· μεταμελῶν.
 Compuntivo, ια, ἐπ. τεθλιμμένος, συνεσταρμμένος· μετανοῶν.
 Compunzione, οὐσ. θ. κατάνοξις, συντριβὴ ψυχῆς.
 Computamento, οὐσ. ἀρ. λογισμὸς, κ. λογαριασμός.
 Computare, ῥ. ἐν. ἀριθμῶ,

ἀριθμῶ, λογίζομαι τι, κ. λογαριάζω.
 Computista, οὐσ. ἀρ. λογιστής.
 Computo, "Op. Computamento.
 Computescere καὶ trire, ῥ. οὐδ. φθείρομαι, σήπομαι· χυδαίος.
 Comunale, ἐπ. διγ. κοινός, κοινωτικός.
 Comunalmente, ἐπίρ. κοινῶς.
 Comune, οὐσ. ἀρ. ἡ κοινότης, ὁ δῆμος.
 Comune, ἐπ. διγ. κοινός, συνήθης, τυχῶν τις.
 Comune, οὐσ. θ. τὸ κοινόν, ἡ κοινότης.
 Comunque, ἐπίρ. κοινῶς, χυδαίως.
 Comunicabile, ἐπ. διγ. κοινωητός, εὐκοινωνήτος· μεταδοτικός.
 Comunicamento, οὐσ. ἀρ. "Op. Comunicazione.
 Comunicazione, οὐσ. ἀρ. "Op. Comunicazione.
 Comunicare, ῥ. ἐν. κεινοποιῶ. || Μεταλαμβάνω τῶν ἀχρηστων μυστηρίων.
 Comunicativo, οὐσ. θ. διδασκαλικός, τὸ εὐμετάδοτος.
 Comunicativo, να, ἐπ. μεταδοτικός, κοινωνικός.
 Comunicativo, οὐσ. ἀρ. ὁ κοινωποιῶν τι.
 Comunicativa, οὐσ. θ. σχέσις, αἰκιστής.
 Comunicativo, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀρτοῦς τῆς θείας μεταλήψεως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.
 Comunità, οὐσ. θ. ἡ θεία

μετάληψις. || Συμμετοχὴ, κοινωνημοσύνη.
 Comunità, Comunità, οὐσ. θ. ἡ κοινότης, τὸ δημόσιον. || **Lu**, κοινός.
 Comunitativo, να, ἐπ. ὁ τῆς κοινότητος, κοινωνικός.
 Comune, ἐπίρ. ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ὡς, οὕτως.
 Con, πρόθ. μετὰ, κατὰ. || — ἐν συνθέσει μετὰ τῶν ἀντ. Me, Te, Se, ὡς Meo, tuo, suo, μετ' ἐμοῦ μετὰ σοῦ, μετ' αὐτοῦ.
 Conato, οὐσ. ἀρ. προσπάθει, ἀγών.
 Conca, οὐσ. θ. καθίκος· ἀγρεῖον· σκάφη. || Κογχόλη, ὁ κήρυξ.
 Concamerato, ια, ἐπ. θολωτός, κωμαρτός.
 Concatenamento, οὐσ. ἀρ. "Op. Concatenazione.
 Concatenare, ῥ. ἐν. συνδέω, συνένω, συνδεσμένω.
 Concatenato, ια, ἐπ. ἠνωμένος, ἠθροσμένος, συνημμένος.
 Concettuale, οὐσ. θ. σύνθεσμος· ἄθροισμα.
 Concavo, "Op. Concavo.
 Concavo, οὐσ. θ. κοιλότης, τὸ κοῖλον ἢ ἐγκοῖλον.
 Conca, οὐσ. ἀρ. τὸ κοῖλον σκάφος τινος, κοιλότης. || — να, ἐπ. κοῖλος, κοίλη.
 Concedere, ῥ. ἐν. παραχωρῶ, συγχωρῶ· ἀπονέμω. || Δίδω, δαπέζω. || Πέρα, παράγω. || Στέργω ὁμολογῶ.

Concodibile, ἐπ. διγ. ἀπονεμητός, συγχωρητός.
Concodimento, οὐσ. ἀρ. "Ορ.
Concessinne.
Concoditare, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀπονεμῶν, ἐπιτρέπων τι.
Concesso, οὐσ. ἀρ. ἀρμονία, συμφωνία.
Concentramento, οὐσ. ἀρ. συγκεντρώσεις.
Concentrare, ῥ. ἐν. συγκεντρῶ. || —σι, ῥ. ἀντ. συγκεντροῦμαι. || Ἐμβαθύνω.
Concentrationis, οὐσ. θ. "Ορ.
Concentrationis.
Concentrico, εα, ἐπ. σύγκεντρος.
Concepere, ῥ. ἐν. συλλαμβάνω, γεννώ. || Κατανοῶ, ἐννοῶ τι, σχεδιάζω ἐν τῷ νῷ.
Concepribile, ἐπ. διγ. καναληπτός.
Conceprimento, οὐσ. ἀρ. σύλληψις.
Concepere, ῥ. ἐν. γεννῶ. "Ορ.
Conceprere.
Conceprito, **Conceprito**, τα, ἐπ. ὁ σύλληψθείς.
Conceprito, ἐπ. διγ. ὁ ἀφροδῶν τι.
Conceprione, οὐσ. θ. σχέσις.
Conceprere, ῥ. ἐν. ἀφορῶ, ἀποβλέπω.
Conceprionale, "Ορ. **Conceprimento**.
Conceprito, ἐπ. καὶ οὐσ. θ. ὁ καὶ ἡ συμφωνίας κοινωνός, συνήδης, σύνουλός.

Concertare, ῥ. ἐν. συνδιαβουλεύομαι, συσκέπτομαι.
Concertato, οὐσ. ἀρ. συμφωνία.
Concertatrice, οὐσ. θ. ἡ συμφωνοῦσα.
Concerto, οὐσ. ἀρ. ἀρμονία φωνῶν ἢ ὄργάνων, συμφωνία. || Di — ἐπίρ. ἐκ συμφώνου, ἁμφώνως.
Concessibile, ἐπ. διγ. ἀπονεμητός.
Concessionario, οὐσ. ἀρ. χωροδόχος, δωροδόχος.
Concessione, οὐσ. θ. παράχωρησις, συγχώρησις, δωροδοκία.
Concesso, εα, ἐπ. ἀπονεμηθείς, παραχωρηθείς.
Concepiare, ῥ. ἐν. ἐπινοῶ ἐκ αιτιολογίας, ἀστειολογῶ.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. φεῦδῆ, ἠέκτης, ψευδῆς λάμπις, δέξωρον ἐπὶ ἐνοσίων.
Concepiante, ἐπ. διγ. ὁ ἐπινοῶν ἀστειολογίας.
Concepiato, οὐσ. ἀρ. ἀνίληψις, ἔννοια, ἀστειολογία, δέξωνοια.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. ἀστειολόγος.
Concepiosamente, ἐπίρ. ἀποφθεγματικῶς.
Concepiare, εα, ἐπ. ὁ πλήρης ἀστειολογῶν.
Concepiare, οὐσ. θ. "Ορ. **Concepiamento**.
Concepiare, οὐσ. θ. καγχῆλι, ὀστρακόδερμον.

Concepiologia, οὐσ. θ. καγχηλολογία.
Concepiologia, ἐπ. διγ. ὁ ἐν εἰδῆ καγχῆλις, καγχηλοειδής.
Concepiare, ῥ. ἐν. συμπεριεῖν, ἀνάγω, συλλογίζομαι.
Concepiare, οὐσ. θ. συμπεριεῖν, συμπεριεῖσις.
Concepiare, οὐσ. θ. βυρσοδεψία.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. καὶ ὁ παλαιόφραξ.
Concepiare, ῥ. ἐν. διορθῶ, ἐπισκευάζω, στολίζω, τὴν κόμην ἐκόσμησ. || — πάλω, φθεῖρω, βλάπτω, ἐξημερῶ, διδάσκω. || Ὀργασίω, κόπτω. || Βυρσοδεψῶ, αὐτοδεψῶ, τὰ δέρματα κατεργάζομαι. || —vini, οἴνου δολῶ, καπηλεύω. || Κυπρίω, λιπαίνω τοὺς ἄγρους.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. στεγαστής.
Concepiare, δερματοεργός, βυρσοδέψης, αὐτοδέψης.
Concepiare, οὐσ. θ. σιαιλισμός.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. διόρθωσις, ἱπισκευή, κόσμημα, καλλώπισμα.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. συμβουλή, συμβόλιον. "Ορ. **Concepiare**.
Concepiare, ἐπ. διγ. εὐδιאלακέρ, διαλλακτικός.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. ψευδοσύνδοξ, συνέλευσις ἐπισκόπων αἰρετικῶν.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. διαλλαγή, συνδιαλλαγή, συμβίβασις.
Concepiare, ῥ. ἐν. συνδιαλλάξω, συμβιβάζω, ἐπαναφιλῶ, ||

—σι, ῥ. ἀντ. συνδιαλλάττομαι, προσάγομαι.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. ὁ συνδιαλλάξων, συναλλάκτης, διαλλακτής, μεστήτης.
Concepiare, τία, ἐπ. διαλλακτικός, συμβιβαστικός.
Concepiare, οὐσ. θ. διαλλαγή, συνδιαλλαξίς, συμβίβασις, συμβίβασις, φιλικία, συνοικέωσις.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. σύνδοξ, συνέλευσις.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. (γληνοσινικός) σύνδοξ, τις μικρῶ.
Concepiare, ῥ. ἐν. Γεωπ. κοπίω, βελτιῶ ἄγρον.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. ἐπιδιόρθωσις, ἑπικεῖσις. || Κόπρισμα ἄγρου.
Concepiare, "Ορ. **Concepiare**.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. συμφωνία, σύμβασις. || Φόκος, κροφισιάδων. || Σπυλισμός, καλλωπισμός.
Concepiare, εἶα, ἐπ. κατέλληλος, καλλωπισμένος, κομψός.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. ἐπιδοχή, τούτων οὕτως ἐχόντων.
Concepiare, ῥ. ἐν. ὀμιλῶ, κηρύττω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. || Δημηγορῶ.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. φήτωρ.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. ὀμιλία, διδασχ, κήρυγμα.
Concepiare, οὐσ. ἀρ. ὀμιλία, πειδή.
Concepiare, ἐπίρ. συντέξω

μωσ, ἐν ὄλοις, διὰ βραχυλῶν.
Concisio, ὄσθ. θ. συντομία, βραχυλογία.
Conciso, σα, ἐπ. σύντομος βραχυλόγος, λακωνικός.
Concisorialis, ἐπ. διγ. ὁ ἐκ διδόμενος παρὰ τοῦ παπικοῦ συνδρίου, συνεδρικός.
Concisuratio, ὄσθ. ἀρ. διήγηση ἢ συνένδριον τοῦ Πάπα καὶ τῶν καρδιναλίων.
Concitamentum, ὄσθ. ἀρ. ταραχή, θύρυδος.
Concitare, ρ. ἐν. παραρῶν, προτρέπω ἐπὶ τι κακόν.
Conciliatio, γὰ, ἐπ. διεγερτικός, παραρῶν, διεγερτικός.
Conciliator, ὄσθ. ἀρ. παρακινήτης.
Conciliatorius, ὄσθ. θ. "Op.
Conciliamentum.
Conciliarius, πὰ, ἐπ. καὶ ὄσθ. συμπολίτης, ἢ συμπολίτης.
Conclave, **Conclavi**, ὄσθ. ἀρ. συνέλευσις καρδιναλίων πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Πάπα.
Conclavio, ὄσθ. ἀρ. σπουδαστήριον.
Conclavista, ὄσθ. ἀρ. ὑπηρέτης καρδιναλίου κατὰλειστος ἐν τῷ τόπῳ τῆς συνελεύσεως.
Concludentis, ἐπ. διγ. ἀποδεικτικός.
Concludentemente, ἐπὶ ρ. σ. φῶς, διαρρήδην.
Concludere, ρ. ἐν. συμπέρασμα.

Conclusiones, ὄσθ. θ. συμπέρασμα, συμπέρασμα.
Conclusivamentis, ἐπὶ ρ. συμπερασματικῶς ἐπὶ τέλος, ἀποδεικτικῶς.
Conclusiva, γὰ, ἐπ. συμπερασματικός, ἀποδεικτικός.
Conclusio, σα, ἐπ. τετελεσμένος, πεπερασμένος, πεπερασμένος.
Concolore, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ αὐτοῦ χρώματος, ὁμόχρους.
Concomitante, ἐπ. διγ. ὁ συμπεριλαμβανόμενος, συνκλιούσης, || **Contra** —, χάρις συμπερακολληθῶσιν, συνεκτική.
Concomitantia, ὄσθ. θ. συμπεριλαμβανόμενος, συμπεριλαμβανόμενος.
Concordantia, ὄσθ. θ. "Op.
Concordante, ἐπ. διγ. σύμφωνος, σύμφωνος, συνακόλουθος.
Concordantia, ὄσθ. θ. συμφωνία, ἐφαρμογὴς, συμφωνοῦσιν, συναρμογή, συναρμοσία, συνακόλουθος.
Concordare, ρ. οὐδ. συμφωνῶ, συμβιβάζομαι, συμμορφώμαι.
Concordantementis, ἐπὶ ρ. σ. φῶς, ἀκολούθως.
Concordato, ὄσθ. ἀρ. σύμβασις, συμβόλαιον, ἢ περὶ τῶν κληρικῶν συνθήκη. || —, ἰσ. ἐπ. ὁμόφωνος, σύμφωνος.
Concordo, ἐπ. διγ. σύμφωνος, || **Essere** —, συμφωνῶ, ἀνέλθον ἢ προσδραμόν τι ἔργον.

Concordemente, ἐπὶ ρ. "Op.
Concordamentis.
Concordantibus, ἐπ. διγ. ὁ μοῖς τινι, ὁμοίμορφος, σύμμερφος, ὁμοιοειδής.
Concordantibus, ἐπὶ ρ. "Op.
Concordantibus.
Concordia, ὄσθ. θ. ὁμόνοια, ὁμόνοια.
Concordante, ἰσ. ἐπ. συσσωματωμένος, σύσσωμος.
Concordantibus, ὄσθ. ἀρ. συναγωνιστής, ἐφαρμογὴς, ἀντιθέτης.
Concordantibus, ὄσθ. θ. συναγωνιστής, ἀμύλλα, ἀγών.
Concordate, ρ. οὐδ. συντρέχω, συμπράττω, σύβρω, ἀβροτοῦμαι εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. || **Amalgamari**, συναγωνίζομαι πρὸς τινι.
Concordantibus, ὄσθ. ἀρ. συναβροτή, σύβρω.
Concordo, ὄσθ. ἀρ. πλῆθος, ἀβροτή πολλῶν. || **Amalgamari**, συναγωνίζομαι πρὸς τινι.
Concordia, ἰσ. ἐπ. ἐφήμενος, κεχνημένον.
Concordantibus, ὄσθ. θ. πέψις, ἔργος, ὄπτησις.
Concordo, ρ. ἐν. συμπαράγω, συνδημιουργῶ.
Concordantibus, ρ. ἐν. πιστεύω, νομίζω.
Concordantibus, ὄσθ. ἀρ. ὁ ἐμπιστευόμενος, συνδραστήτης.
Concordantibus, ἐπ. διγ. ὁ ἐμπιστευόμενος, συμπηκτικός, συγερματικός.

Concretus, τα, ἐπ. πετηγῶς, ἀμύπητος.
Concretio, ὄσθ. θ. πήξις, ἀμύπησις, ἀμύπησις, ἀγγυρσις.
Concretus, ὄσθ. θ. πολλακίς, ἀνευνοσ.
Concretus, ὄσθ. ἀρ. ὁ συζῶν μετὰ πολλακίως, ἀνευνοσ, ἀγγυρσις.
Concretus, ὄσθ. ἀρ. ἡ μετὰ γυναικὸς ἀβροτή, σχέσις, πολλακίς.
Concretus, ὄσθ. ἀρ. "Op.
Concretus.
Concretus, ἰσ. ἐπ. ὁ τῆς πολλακίως, πολλακίως.
Concretus, ὄσθ. ἀρ. ὁ συζῶν μετὰ πολλακίως, ἀνευνοσ.
Concretus, ὄσθ. ἀρ. ἀνευνοσ, ἀβροτή, ἀβροτή.
Concretus, ὄσθ. ἀρ. πλῆθος, ἀβροτή πολλῶν. || **Amalgamari**, συναγωνίζομαι πρὸς τινι.
Concretus, ἰσ. ἐπ. ἐφήμενος, κεχνημένον.
Concretus, ὄσθ. θ. πέψις, ἔργος, ὄπτησις.
Concretus, ρ. ἐν. συμπαράγω, συνδημιουργῶ.
Concretus, ρ. ἐν. πιστεύω, νομίζω.
Concretus, ὄσθ. ἀρ. ὁ ἐμπιστευόμενος, συνδραστήτης.
Concretus, ἐπ. διγ. ὁ ἐμπιστευόμενος, συμπηκτικός, συγερματικός.
Concretus, ἰσ. ἐπ. πετηγῶς, ἀμύπητος.

zias, οὐσ. θ. ὄρεσις ἄλογος· ἀλογαρχία· ἐπιθυμία· πόθος διακάης.

Concupiscere, ῥ. ἐν. ὀρέγομαι· τινος διακάως.

Concupiscibile, ἐπ. διγ. ἐρετὸς· ἐπιπόθητος ἄγαν.

Concupiscibilita, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ Concupiscenza.

Concupiscivo, γα, ἐπ. ἐπιθυμητός.

Concussare, ῥ. ἐν· τινάσσω, αἶτω, κινῶ.

Concussatore, οὐσ. ἀρ. ὁ τινάσσω, αἶτων, αἶσθησις.

Concussionario, οὐσ. ἀρ. κλέπτης, ἀρπαχὴ· ὁ κλοσσέων ἄλιος.

Concussione, οὐσ. θ. κλοπή, ἀρπαγή ὑπερλήλου φορολογία παράνομος.

Concussivo, γα, ἐπ. ὁ τινάσσω, αἶτων διασείων.

Condamna, οὐσ. θ. καταδικάζω.

Condamnable, ἐπ. διγ. κατακρίσιμος, ἐπιφύλαξ, αξιοκατάκριτος, ἐπιλήψιμος.

Condamnazione, οὐσ. θ. "Op. Condamna.

Condamnamento, οὐσ. ἀρ. ἀπέφρασις καταδικαστική, καταφήμισις, καταδική· κατάκρισις κατέργασις.

Condannare, ῥ. ἐν. καταδικάζω, φέγω, ἀποδοκιμάζω, κατακρίνω.

Condannatore, οὐσ. ἀρ. ὁ καταδικάζων, καταδικαστής.

Condannatorio, ρία, ἐπ. καταδικαστικός.

Condannazione, οὐσ. θ. "Op. Condamnamento.

Condannevole, ἐπ. διγ. ὁ καταδικηξή ἢ φύγου ἕξις, κατακρίσιμος, ἐπιφύλαξ, ἀπονειδίσιμος.

Condabitori, οὐσ. ἀρ. πλ. συναρπιδέται.

Condante, ἐπ. διγ. εὐρηπής, κρέπων, κρεπύδης.

Condanteaglio, ἐπίρ. ἐπισημῶνας, κρεπύδων.

Condavolo, ἐπ. διγ. "Op. Condecanto.

Condagnamento, ἐπίρ. ἐπιζήσις.

Condagnità, οὐσ. θ. τὸ ἐπέξιον τοῦ ἀμαρτήματος.

Condagno, γνα, ἐπ. ζήσις, ἐπέξις.

Condannazione, οὐσ. θ. "Op. Condamnamento.

Condannare, ῥ. ἐν. "Op. Condamna.

Condensabile, οὐσ. θ. πυκνωσιμότης, τὸ πυκνωτικόν.

Condensamento, οὐσ. ἀρ. πυκνότης, πύκνωσις· πύξις συμπύλησις.

Condensare, ῥ. ἐν· πυκνῶ, ἐπιπυκνῶ, συμπυκνῶ.

Condensazione, οὐσ. θ. "Op. Condensamento.

Condensa, γα, ἐπ. πυκνῶς πεπυκνωμένος· πηκτός.

Condescendente, ἐπ. διγ. συγκραταστικός.

Condescendenza, οὐσ. θ. συγκραταστικός, συγκρατευστικός.

Condescendere, ῥ. οὐδ. συγκρατασίνω, συγκρατευσίνω.

Condescendimento, οὐσ. ἀρ. Condensazione.

Condensazione, οὐσ. θ. συγκραταστικός· σέλιος· εὐαρέσκειος.

Condensativo, γα, ἐπ. εὐκαμπτος, κερπτικός.

Condimento, ὁ σ. ἀρ. ἄρτυμα· κερπικευμά.

Condito, ῥ. ἐν. ἀρτύω· κερπικῶ.

Condiscendere, ῥ. οὐδ. "Op. Condescendere, καὶ τὰ τούτου παράγωγα.

Condiscipolo, οὐσ. ἀρ. συμμάθητης, συχολαστής· ἐταίρος.

Condito, τα, ἐπ. ἡρτυμένος, περσεκυσμένος.

Conditoro, οὐσ. ἀρ. θεμελιώτης· συγγραφεύς.

Conditura, οὐσ. θ. "Op. Condimimento.

Condizionale, ἐπ. διγ. ὁ ἐπισυνθήκης, συνθηματικός.

Condizionalmente, ἐπίρ. ἐπισυνθήκης, ἐκ συνθήματος.

Condizionare, ῥ. ἐν. διατίθημι, προπαρασκευάζω τινα εἰς τι.

Condizionalmente, ἐπίρ. "Op. Condizionale.

Condizionale, τα, ἐπ. κατάλληλος, εὐέχμιστος· καλὸς· κατασκευασμένος.

Condizione, οὐσ. θ. κατάσταση, ἀτάσις, πεισότης. "Op. μολογία, διαμολογία· συνθήκη,

συμφωνία. || Α—χις, ἐπίρ. ἐπισυμφωνία, ἐπ' φ.

Condoglienza, οὐσ. θ. συλλήπιος, παραμυθία.

Condolersi, ῥ. ἐν. συλλυποῦμαι, παραμυθίζομαι.

Condominio, οὐσ. ἀρ. συνδικουσία.

Condonabile, ἐπ. διγ. συγγνωστός, συγχρητέος.

Condonare, ῥ. ἐν. συγχωρῶ, συγγνώμη· τινι δίδω, συγγνώσκω τι τινί.

Condonato, οὐσ. ἀρ. ὁ συγχωρῶν, συγγνώσκων τι τινί.

Condonazione, οὐσ. θ. συγχώρησις, συγγνώμη.

Condotta, οὐσ. θ. διαγωγή, αἱ τῶν, ὁ βίος. || Πιστοκόσις, ἐπιστοσίς· ὁ τῶν κοινῶν ἐπιμέλειος, κυβερνησις. || Καθοδηγία· παραπομπή.

Condottiera, οὐσ. ἀρ. ὁδηγός, ἀρχηγός· μηχανή.

Condotta, οὐσ. ἀρ. ὁ ὁδῶν ἀγωγός, ὁδετός, διώτης.

Conduttore, ῥ. ἐν. ὁδῶν ῥῶν, ὁδηγός. || ἄλιος.

Conducibile, τα. διγ. ἀρμόδιος, κατάλληλος.

Conducimento, οὐσ. ἀρ. διαγωγή, διεύθυνσις.

Conduttore, οὐσ. ἀρ. ὁδηγός, διευθυντής.

Condurre, οὐσ. θ. ἐπιπυκνῶν, ἀτάσις, πεισότης. "Op. μολογία, διαμολογία· συνθήκη,

Condurre, ῥ. ἐν. ὁδῶν, κα-

δοθηῶν, διεύθνω, ἄγω, προ-
σάγω. || Ἦγούμαι στρατοῦ. ||
Ἐπίσταμαι τινι, δισκώ. || —σι,
ῥ. ἀντ. προσφέρομαι πρὸς τινα
σθένος ἢ ἄλλως.

Conduire, ὡς. ἀρ. διαγωγή,
διεύθυνσις.

Conduttore, Ὁρ. Condottiere.
Conduttore, ὡς. θ. ἢ δι' ἄ-
μάξης μετακίνησις· διακώγιον,
ἀμαξία.

Conspicibile, ὡς. ἀρ. πρω-
τασπῆξ, ὁ κατὰ Ἡζαντ. κό-
μης τοῦ σταύλου, σπιλιόσκυμης.
Conspicibile, ῥ. ἀρ. φημιόκλιω
περὶ ἀδισπῶρον ἢ μικροῦ λόγου
πραγμάτων, συνδιαλέγομαι.

Confabulatorio, ῥία, ἐπ. συν-
ομιλητικὸς, συνδιαλεκτικὸς.

Confabulazione, ὡς. ἀρ. συνο-
μιλία περὶ συνδεδειγμένων πραγμά-
των, λόγοι τυχόντες, οἰκισκῆ
συνδιαλέξεις, διάλογοι.

Confacento, ἐπ. διγ. ἀρμό-
διος, πρόσφορος.

Confacenza, ὡς. θ. τὸ προ-
σηιον, τὸ πρέιον, ἢ ἐπιπρέπια.
|| Σχίστις· ὁμοιότης, τὸ ὁμοιό-
μορον.

Confacevole, ἐπ. διγ. προ-
φυῆ, κατέλληλος, ἀρμόδιος ὁ-
μοειόμορος.

Confacevolezza, ὡς. θ. Ὁρ.
Confacenza.

Confarsi, ῥ. ἀντ. συναδῶν,
συμφωνῶν.

Confederamento, ὡς. ἀρ. Ὁρ.
Confederazione.

Confederarsi, ῥ. ἀντ. συμμα-
χίαν ποιοῦμαι, συμμαχῶ, ὁμι-
σπονδῶ.

Confederato, ὡς. ἀρ. σύμ-
μαχος, ὁμοσπονδός.

Confederazione, ὡς. θ. συμ-
μαχία, ὁμοσπονδία, ὁμοιχμία.

Confederanza, ὡς. θ. καὶ
Confederamento, ὡς. ἀρ. συν-
διάλεξις, συνομιλία, συνέντευξις.

Confederica, ῥ. ἐν. συνδεδει-
γμένος, κοινολογῶ. || Ἀγαθε-
ρῶ, βοηθῶ. || Παραβάλλω, συρ-
κρίνω. || Ἀπὸνίμω τιράς, ἐξίω-
ματα· προδιδῶ.

Confirma, Confirmitione,
ὡς. θ. ἐπικρῶσις, ἔγκρισις.

Confirmato, ῥ. ἐν. ἐπιβε-
βαῖω, ἐπικυρῶ, καταβεβαῖω.

Confirmitivo, γα, ἐπ. ἐπι-
κυρωτικὸς, διαβεβαιωτικὸς.

Confirmitore, ὡς. ἀρ. ἐγ-
χυρῆ· ἐπικυρωτικὸς.

Confirmitore, ὡς. θ. Ὁρ.
Confirma.

Confirmito, ῥα, ἐπ. ἐπικυ-
ρωμένος, ἐπιβεβαιωθεὶς.

Confisamento, ὡς. ἀρ. ἐ-
μολόγησις, ἐξομολόγησις.

Confessare, ῥ. ἐν. ὁμολογῶ,
ἐξομολογῶ τε. || —σι ῥ. ἀντ. τῆς
ἀμαρτίας ἐξομολογοῦμαι.

Confessatore, ὡς. ἀρ. αυει-
ματικὸς (ἱερῆς).

Confessionale, Confessiona-
rio, ὡς. ἀρ. τὸ ἐξαγορευτικόν.

Confessione, ὡς. θ. ὁμολο-
γησις, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.

Confessare, Confessore, ὡς.
ἀρ. ταῦτ' ἐπὶ Confessatore.

Confessare, ῥ. ἐν. παχαρῶ.
|| — uno, φιλοφρονοῦμαι τινα.

Confellatore, ὡς. ἀρ. Ὁρ.
Confelliere.

Confelliera, ὡς. θ. ἀγγεῖον
διὰ ζυχαρωτῶν ἢ ἡδύσματα.

Confolliere, ὡς. ἀρ. ζυχαρω-
πλῆξης, τραγηματοπῶλης, πτυ-
ματουργός.

Confetto, ἐπ. ἠριμώτατος.

Confetto, ὡς. ἀρ. καὶ
Confettura, ὡς. θ. ζυχαρω-
σόν, ἡδυσμα, γλυκύσμα, τραγή-
μα κτλ.

Confessionare, ῥ. ἐν. κατα-
σκευάζω ἡδύσματα, τραγηματα,
μελιτώματα, κτλ.

Confessione, ὡς. θ. κατασκευῆ,
σύνθεσις. || Ζαχαρωτῶν, τραγή-
ματα.

Confessionante, ὡς. ἀρ. κα-
θήλωνσι, προσήλωσις, κ' κάρ-
φωσις.

Confessare, ῥ. ἐν. προσηλῶ,
συνδῶ διὰ ἡλῶν.

Confessatura, ὡς. θ. Ὁρ.
Confessionante.

Confessore, ῥ. ἐν. καθιερῶ,
ἀφιερῶ.

Confidamento, ὡς. ἀρ. ἐμπι-
στοσύνη, πίστις, ἐλπίς. Ὁρ. Con-
fidenza.

Confidarsi, ῥ. ἀντ. πιστεύο-
μαι, ἐμπιστεύομαι, ἀποδοῦναι ἐ-
πανακτοῦμαι.

Confidente, ὡς. ἀρ. ἐμπι-
στος· μύστης.

Confidentemente, ἐπ. ῥ. ἐμ-
πιστευτικῶς, ἐν ἀποδόσει.

Confidenza, ὡς. θ. ἢ ἀπερ-
ρήτου κοινωνία, πίστις, μυστι-
κόν. || Πολλὴ δεικνύτης.

Confidenziale, ἐπ. διγ. ἐμπι-
στευτικὸς, ἀπερρήτος. || Οἰκίτης.

Confidato, ῥ. ἐν. συγγῆς.

Confidamento, ὡς. ἀρ. Ὁρ.
Confidamento.

Confidarsi, ῥ. ἀντ. συσχημα-
τίζομαι, λαμβάνω τὴν μορφήν.

Confidato, ῥα, ἐπ. ὁμοιος,
πρὸς ὁμοίους· τινι.

Confidatissimo, ὡς. θ. ἐξω-
τερικὸς σχηματισμὸς ἢ ὑσυχη-
ματισμὸς, τὸ σχῆμα.

Confidante, ἐπ. διγ. ὁ γεινιό-
ζων, παρκεῖμενος, σύνορος,
πρόσφορος.

Confidare, ῥ. ἐν. συνορῶ, κρῶ-
μορῶ, συνορῶ τινι. || Ἐφορ-
ῶ, ἀποπέλλω τινα μακρὰν, ἀ-
ποπέμπω. || Ὁρθεῖω παρατῶ.

Confidato, ῥα, ἐπ. πρόσφορος.
|| Ἐφορισμένος, ἐπόπτεππος.

Confidazione, ὡς. θ. ὁρθε-
τησις.

Confino, Confino, ὡς. ἀρ. με-
θῆριον, ὁρθεσίον, ἔροι. || Ἐφο-
ρία, ἀποπομπή.

Confiscabile, ἐπ. διγ. ὁ δημῶ-
σεως ἐπιδικαστικὸς, δημεύσιμος.

Confiscare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν
περυσίαν τινός, δημεύω.

Confiscazione, ὡς. θ. ἀφαί-
ρησις.

ρασι τῆς περιουσίας τινός, δι-
μευσις.

Conitto, ια, ἐπ. τροπημένος,
διὰ καρπίου. || Προακεκολλη-
μένος. || Έτυπος.

Conflagrazione, οὐσ. θ. ἐμ-
πρημάς, κατάκαυσίς.

Conflatile, ἐπ. διγ. ἢ ἐκ με-
τάλλου ἀναλυτοῦ πεποημένος,
χωνευτός, χυτός.

Conflato, ια, ἐπ. συνηνω-
μένος, συνηθροισμένος.

Conflitto, οὐσ. ἀρ. ἀγώνος
ἢ πολέμου συγχή, σύγκρουσις,
μάχη.

Confluenza, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ.
ἢ συρρέων, συρροή, ἐμσφύρος,
συρροή, ἐμσφύρις ἐπι ποταμῶν.

Confedere, ῥ. ἐν. συγχέω, συγ-
κνωθ. || —σι, ῥ. ἀντι. θεοθεύ-
μα, κ. τὰ χίλια.

Confundibile, ἐπ. διγ. εὐθε-
ρήτης.

Confundimento, οὐσ. ἀρ. σύγ-
χυσις, συμορμίζ. κικτών.

Confunditore, οὐσ. ἀρ. ὁ συγ-
χών, συμφορῶν.

Confutare, ῥ. ἐν. ἐφορμίζ.
|| —σι, ῥ. ἀντ. συμφυροῦμαι.

Confutativo, να, ἐπ. συμ-
μαρτυρικός.

Confurmazione, οὐσ. θ. δια-
μόρφωσις, συμμόρφωσις.

Confurme, ἐπ. διγ. προσό-
μοιος, σύμμορφος.

Confurmo, Confurmento, ἐπ.
ἐπίθ. συμμόρφωσις, ἐμοιστοπόωσις.
Confurmetofo, Ὁρ. Confurmo.

Conformista, οὐσ. ἀρ. ὁ περ-
σθεύων τὸ ἐπικρατοῦν ἐν ἄγγλις
δόγμα.

Conformità, οὐσ. θ. ὁμοί-
της, τὸ ὁμοιομορφον. || In—ἐπίθ.
ὁμοίως, ὁμοιοτρόπως.

Confortazione, οὐσ. θ. Ὁρ.
Confortazione.

Confortamento, οὐσ. ἀρ. πα-
ρηγορία, βελήθεια.

Confortante, ἐπ. διγ. πόρη-
γυρος.

Confortare, ῥ. ἐν. ἐνδυνάμ-
πηγορῶν, ἀνακουφίζω.

Confortativo, να, ἐπ. ἐνδ-
ναμωτικός, ἐπιβελήθικός, τονικός.

Confortatore, οὐσ. ἀρ. πα-
ρήγορος.

Confortatorio, ρια, ἐπ. πα-
ρηγορητικός.

Confortatrice, οὐσ. θ. παρη-
γορήτρια.

Confortazione, οὐσ. θ. ταυτὸ
τῷ Confortamento.

Confortevole, ἐπ. διγ. παρη-
γορητικός.

Confortinale, οὐσ. ἀρ. ὁ κα-
τακλιζών ἄρτους ἄμυρτα,
τὰ μελίπηχτα, μελιπηκτικαί.

Confortino, οὐσ. ἀρ. ἄρτος ἑ-
μοιότης, μελιπηκτων.

Conforto, οὐσ. ἀρ. βῆσις, ἐ-
πιβελήθωσις, προτροπή, ἐνδ-
ναμωσις, βοήθειαι, συνδρομή.

Conforte, Confortello, οὐσ.
ἀρ. συνδέλφους.

Conforteriti, οὐσ. θ. συνα-
δελφότης, τέγμα μοναχῶν.

Confortiglia, οὐσ. θ. συνέ-
λευσις ἀβήτικος, συνδίδου.

Conforto, ῥ. ἐν. τριβω. || —
σι, ῥ. ἀντ.

Confortazione, οὐσ. θ. τριβω-
Confortare, ῥ. ἐν. παραβά-
λω, συγροῦμαι.

Confortazione, οὐσ. θ. πα-
ραβλή, παραθέσις.

Conforto, οὐσ. ἀρ. παραθε-
σις, ἀντιπαραβολή ἐγγράφω. ||
A—ἐπίθ. ἀντιπαραβολικός.

Confusa, (Alta)—ἐπίθ. συγ-
κχυμένος, συμφορῶν.

Confusamento, ἐπίθ. συγκε-
χυμένος, συμμίκτης, ἀτάκτως.

Confusione, οὐσ. θ. σύγχυ-
σις, ἀταξία, κικτών.

Confuso, να, ἐπ. συγκεχυμέ-
νος, συμπεφορμένος, περιπε-
κχυμένος. || ἄκατάστατος.

Confutabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιτε-
κτικός ἀναρτίσις ἢ ἀνασκέυθης
ἀναρτίσιμος.

Confutare, ῥ. ἐν. ἀναρτίζω, ἀ-
νασκέυθω. || Ἐπαναλαμβάνω.

Confutativo, να, ἐπ. ὁ ἀναρ-
τίσις ἐπιτεκτικός, ἀναρτίσιος.

Confutatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀνα-
σκέυθων, ἀναρτίσιων, ἀναρ-
τίσιος.

Confutatorio, ρια, ἐπ. ὁ προ-
φήτης εἰς τὸ ἀνασκέυθαι ἢ ἀ-
ναρτίσιον, ἀναρτίσιος.

Confutazione, οὐσ. θ. ἀνα-
σκέυθω, ἀναρτίσις.

Congaudere, ῥ. οὐδ. συγχα-
ρῶ, συνυφραίνομαι.

Congolare, ῥ. ἐν. ἀπολύω
ἀφίημι.

Congedo, οὐσ. ἀρ. ἄδεια ἀ-
πουσίας ἀφαισι τῶν στρατιω-
τῶν. || Dar—, ἀποβάλλω.

Congegnamento, οὐσ. ἀρ. ἀ-
θροισμὸς, συνένωσις.

Congegnare, ῥ. ἐν. ἀθροίζω,
συνενῶ, συνδέω διὰ ἐύλου, ἀργύ-
ρου, χρυσοῦ, ὡσπερ τὸ δακτυλι-
εῖον.

Congegnatura, οὐσ. θ. Ὁρ.
Congegnamento.

Congelamento, οὐσ. ἀρ. σὺμ-
πηγίς.

Congelare, ῥ. ἐν. πηγνίω, σὺμ-
πηγνίω.

Congelazione, οὐσ. θ. Ὁρ.
Congelamento.

Congenero, ἐπ. διγ. συνεργός.

Congerie, οὐσ. θ. σωρός, ἀ-
θροισμὸς θημῶν, κ. θημῶν.

Congestione, οὐσ. θ. πληθῶ-
ρα ὑγρῶν.

Congitura, οὐσ. θ. Ὁρ. Con-
ghitura.

Congitturale, ἐπίθ. διγ. Ὁρ.
Conghiatturale.

Congitturalmente, ἐπίθ. σὺμ-
περασματικός.

Congitturato, ῥ. οὐδ. Ὁρ. Con-
ghitturare.

Conghiettura, οὐσ. θ. εἰκ-
σία, συμπερασμα-
Conghietturale, ἐπ. διγ. σὺμ-
περασματικός.

Conghietturare, ῥ. οὐδ. εἰ-
κάω, στοχάζομαι, τεκμαίρομαι.

Conghielturatore, οὐσ. ἀρ. ὁ αἰκάζων, τεκμηριώμενος.
 Congiario, οὐσ. ἀρ. διανομὴ ἀργυρίου, εἴθου, ἡλίου, κελ. ἐν Ρώμῃ γινεμένη ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων διαταγῆ, διάδοσις, ἐπίδοσις.
 Congio, οὐσ. ἀρ. μέτρον Ῥωμαίων.
 Congiugale, ἐπ. διγ. σύζυγος.
 Congiugare, ὄρ. Congiugare.
 Congiugazione, οὐσ. θ. Γραμ. σύζυγα, κλίσις ῥήματος.
 Congiugere, ῥ. ἐν ὄρ. Congiugere.
 Congiugimento, οὐσ. ἀρ. σύνδεσις. || — per atto carnale, σαρκική μίξις, συνουσία.
 Congiugitote, οὐσ. ἀρ. ὁ συνένων, συνδέων.
 Congiugitura, οὐσ. θ. ἀρμός, συγκρμογή.
 Congiungere, ῥ. ἐν συγκρμογῇ, συνδέω, συνάπτω. || — si, ῥ. ἐντ. συνειροκομαί γυναικί.
 Congiugimento, οὐσ. ἀρ. συνέτωσις. || Συνουσία.
 Congiunta, οὐσ. θ. γυνή, συμμία, σύζυγος.
 Congiuntamento, ἐπίρ. ἑμοῦ, συνάμα.
 Congiuntivo, οὐσ. ἀρ. Γραμ. ὑποτακτικὴ ἔγκλισις. || Συμπλεκτικός σύνδεσμος.
 Congiunta, οὐσ. ἀρ. συγγενής. || — a, ἐπ. συννημένος, συνδεδεμένος, προσήρμοσμένος.
 Congiuntura, οὐσ. θ. σύν-

δεσις, συγκρμογή. || Περίστασις.
 Congiunzione, οὐσ. θ. σύνδεσμος.
 Congiura, οὐσ. θ. καὶ
 Congiuramento, οὐσ. ἀρ. συμφορά.
 Congiurare, ῥ. ἐν. συνομνάζεσθαι.
 Congiurato, Congiuratore, οὐσ. ἀρ. συνωμότης.
 Congiurazione, οὐσ. θ. ὄρ.
 Congiuramento.
 Conglobato, τα, ἐπ. σύνθετος, σφαιροειδής.
 Conglobazione, οὐσ. θ. Ῥητ. σφῆρα ἀποδείξων, ἐπιχειρημάτων, λόγων, ἐλέγχων, κελ. σφῆρα.
 Conglomerato, τα, ἐπ. συνασφαιρωμένος.
 Conglomerazione, οὐσ. θ. συσφαιρωσις.
 Conglutinamento, οὐσ. ἀρ. γλισχροποίησις.
 Conglutinare, ῥ. ἐν. γλισχροποιᾶ, συγκολλῶ.
 Conglutinativo, τα, ἐπ. ὁ συγκολλῶν, συνένων, συγκολλητικός.
 Conglutinazione, οὐσ. θ. ὄρ.
 Conglutinamento.
 Congiuntarsi, ῥ. ἐντ. συγκοίρωμαι, συνειροφάινμαι, μετὰ τινος διὰ καλόν τι συμβάν.
 Congratulatore, οὐσ. ἀρ. ὁ συχαίρων.
 Congratulatorio, τιά, ἐκονυχαιρτήριος, συχαρητικός.

Congratulazione, οὐσ. θ. ἔκονυχαιρτήριος, συχαρητικός.
 Congregazione, οὐσ. θ. ἀλλογενής, ἀλλογενής.
 Congregabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιχειρητικός ἀθροίσως, ἀθροισμός.
 Congregamento, οὐσ. ἀρ. συνέλευσις.
 Congregare, ῥ. ἐν. ἀθροίζω.
 Congregazione, οὐσ. θ. ἀλλογενής.
 Congresso, οὐσ. ἀρ. σύνοδος πολιτικὴ, ἐντευχίς, συνέντευχίς.
 Congruamento, ἐπίρ. ἀρμοδιός.
 Congruente, ἐπ. διγ. ἀρμόδιος, σαφής.
 Congruenza, οὐσ. θ. σχέσις, ἀρμοδιότης.
 Congruità, οὐσ. θ. δύναμις τῆς ἡλικίας τοῦ θεοῦ.
 Congruo, α, ἐπ. ἀρμόδιος, εὐπρεπής.
 Congrua, οὐσ. θ. κανονικὴ μερίς.
 Congruagliare, ῥ. ἐν. ἐξισῶ.
 Conguaglio, οὐσ. ἀρ. στάθμισις, ἰσοδότησις.
 Coniare, ῥ. ἐν. ἀράκτων νόμισμα, δῶν, σφίγγα.
 Coniata, οὐσ. ἀρ. νομισματόκοπος.
 Coniamento, ἐπίρ. κωνοειδής.
 Conio, οα, ἐπ. κωνικός.
 Conisero, τα, ἐπ. πτυρωειδής ἢ στροβιλοφόρος, κωνόμορφος.
 Conigliera, Coniglieria, οὐσ.

θ. λαγωτροφίον, λαγυδοτροφίον.
 Coniglio, οὐσ. ἀρ. μικρὸς λαγῶς, λαγυδοειδής κωνικός, κ. κωνέλιον.
 Conio, οὐσ. ἀρ. νόμισμα νομισματοκοπιέτου. || Σφῆρὴ πρὸς διάσχισιν πράγματος.
 Coniugare, ῥ. οὐσ. ὄρ. Conghielturare.
 Congiugabile, ἐπ. διγ. ἐσχημάτιστος ἐπὶ ὀφθαλμῶν.
 Congiugale, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ γάμου, γαμικός, γαμήλιος.
 Congiugare, ῥ. ἐν. συνδέω, συνένω. || Γραμ. σχηματίζω, κλίνα ῥήματος.
 Congiugato, τα, ἐπ. συνδεδεμένος. || Ἐγχαμός.
 Congiugazione, οὐσ. θ. σύζυγία, κλίσις ῥήματος.
 Coniuga, οὐσ. ἀρ. ὁ σύζυγος, ἡ σύζυγος.
 Coniugio, οὐσ. ἀρ. συναίκεσις, γάμος.
 Coniuntivo, τα, ἐπ. σύμπλεκτικός, συνδακτικός.
 Coniugazione, οὐσ. ἀρ. συνδιαλεγόμενος.
 Coniugare, πρὸν. μετ' ἑμοῦ.
 Coniugare, ἐπ. διγ. φυσικὸς, ἀρμόδιος, σύμφωνος.
 Coniugare, ῥ. ἐν. ἐξομολογῶ, προσομῶ τι κατὰ φύσιν.
 Coniugazione, ἐπ. διγ. ὁμοειδής.
 Coniugare, οὐσ. ἀρ. τὰ γυναικίον μέρος.

Comessione, οὐσ. θ. συνοχή, σύνδεσμος, συνάρσις.

Comessità, οὐσ. θ. σχέσις, συνδυασμός.

Comesso, σα, ἐπ. ὁ συνεχόμενος, συνημμένος, συμπλεκτής, συναρής.

Comettere, ῥ. ἐν. συνέειναι, προσαρπάζει, προσκολλάει τι.

Cominonza, οὐσ. θ. συνοχή ἐγκλήματος, συγκατάθεσις.

Conno, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Conno-Itto.

Connubio, οὐσ. ἀρ. συνάκλι-σισ, ὁ γάμος.

Connuotato, ῥ. ἐν. ἀριθμῶ, συναριθμῶ.

Connuotazione, οὐσ. θ. ἀριθμοί, συναριθμοί.

Cono, οὐσ. ἀρ. κώνος, σφήνισκος.

Conocchia, οὐσ. θ. ἡλακίτη, κ. βόκα.

Conoide, οὐσ. θ. ὁ ἐν ἔλθει κώνου, κωνοειδής. || Άνατομ. κόρυς τοῦ ἔγκειάλου, κωνάριον.

Conoscere, ἐπ. διγ. ὁ γινώσκων τι, εἰδήμων, εἰσθημόν, ἔμπειρος τις. || Γνώριμος, γινωστέος, οικείος.

Conoscantamento, ἐπιρ. ἐν γινώσαι, χειρμμένως.

Conoscere, ῥ. ἐν. γινώσκω, ἐγνωθί, ἐπίσταμαι· ἔχω τὴν δ-παιτουμένην τοῦ πράγματος πεί-ραν. || Γνωρίζω τι, τινά.

Conoscibile, ἐπ. διγ. εὐγνώ-στοι, εὐγνώριστοι.

Conoscibilità, οὐσ. θ. γνώ-σις προσώπου ἢ πράγματος.

Conoscimento, οὐσ. ἀρ. γνώ-σις, γνώσις πείρα.

Conoscitore, οὐσ. ἀρ. -τρίτης, οὐσ. θ. γνώστης, εἰδήμων.

Conoscitura, οὐσ. θ. ὄψ, Conoscimento.

Conoscitamento, ἐπιρ. ἐ-σκερμένως, ἐν γνώσει.

Conoscitori, ἐπ. ἐγνωσμε-νοί, γνωστός.

Conquassabile, ἐπ. διγ. εὐ-σειστός, εὐκλίνητος.

Conquassare, ῥ. ἐν. αἰεί, διασείω, συγκλονῶ. || Κατασεί-ρω, κατασκάπτω.

Conquasso, -samento, οὐσ. ἀρ. σεΐσεις, δικάσεις, συγκλό-νησις, ἐκτειναγμός. || Andare, Essere in —, ὑποπίπτω, κρεί-πομαι, κατατρέφω, καθαιρῶ, κα-ταλύω.

Conquassazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Conquistato.

Conquistare, ῥ. ἐν. Ολίθω, συμπιέζω.

Conquista, οὐσ. θ. και Conquistamento, οὐσ. ἀρ. κα-τόκτησις, χειρῶσις.

Conquistare, ῥ. ἐν. κατακτάω, χειρῶ ἑμαυτοῦ, ὑποτάσσω.

Conquistatore, οὐσ. ἀρ. κα-τακτητής, δορυκτής.

Conquisto, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Conquistamento.

Conquisto, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ,

Conoscibile, ἐπ. διγ. εὐγνώ-στοι, εὐγνώριστοι.

Conoscibilità, οὐσ. θ. γνώ-σις προσώπου ἢ πράγματος.

Conoscimento, οὐσ. ἀρ. γνώ-σις, γνώσις πείρα.

Conoscitore, οὐσ. ἀρ. -τρίτης, οὐσ. θ. γνώστης, εἰδήμων.

Conoscitura, οὐσ. θ. ὄψ, Conoscimento.

Conoscitamento, ἐπιρ. ἐ-σκερμένως, ἐν γνώσει.

Conoscitori, ἐπ. ἐγνωσμε-νοί, γνωστός.

Conquassabile, ἐπ. διγ. εὐ-σειστός, εὐκλίνητος.

Conquassare, ῥ. ἐν. αἰεί, διασείω, συγκλονῶ. || Κατασεί-ρω, κατασκάπτω.

Conquasso, -samento, οὐσ. ἀρ. σεΐσεις, δικάσεις, συγκλό-νησις, ἐκτειναγμός. || Andare, Essere in —, ὑποπίπτω, κρεί-πομαι, κατατρέφω, καθαιρῶ, κα-ταλύω.

Conquassazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Conquistato.

Conquistare, ῥ. ἐν. Ολίθω, συμπιέζω.

Conquista, οὐσ. θ. και Conquistamento, οὐσ. ἀρ. κα-τόκτησις, χειρῶσις.

Conquistare, ῥ. ἐν. κατακτάω, χειρῶ ἑμαυτοῦ, ὑποτάσσω.

Conquistatore, οὐσ. ἀρ. κα-τακτητής, δορυκτής.

Conquisto, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Conquistamento.

Conquisto, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ,

Conoscibile, ἐπ. διγ. εὐγνώ-στοι, εὐγνώριστοι.

Conoscibilità, οὐσ. θ. γνώ-σις προσώπου ἢ πράγματος.

Conoscimento, οὐσ. ἀρ. γνώ-σις, γνώσις πείρα.

Conoscitore, οὐσ. ἀρ. -τρίτης, οὐσ. θ. γνώστης, εἰδήμων.

Conoscitura, οὐσ. θ. ὄψ, Conoscimento.

Conoscitamento, ἐπιρ. ἐ-σκερμένως, ἐν γνώσει.

Conoscitori, ἐπ. ἐγνωσμε-νοί, γνωστός.

Conquassabile, ἐπ. διγ. εὐ-σειστός, εὐκλίνητος.

Conquassare, ῥ. ἐν. αἰεί, διασείω, συγκλονῶ. || Κατασεί-ρω, κατασκάπτω.

Conquasso, -samento, οὐσ. ἀρ. σεΐσεις, δικάσεις, συγκλό-νησις, ἐκτειναγμός. || Andare, Essere in —, ὑποπίπτω, κρεί-πομαι, κατατρέφω, καθαιρῶ, κα-ταλύω.

Conquassazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Conquistato.

Conoscitori, ἐπ. ἐγνωσμε-νοί, γνωστός.

Conquassabile, ἐπ. διγ. εὐ-σειστός, εὐκλίνητος.

Conquassare, ῥ. ἐν. αἰεί, διασείω, συγκλονῶ. || Κατασεί-ρω, κατασκάπτω.

Conquasso, -samento, οὐσ. ἀρ. σεΐσεις, δικάσεις, συγκλό-νησις, ἐκτειναγμός. || Andare, Essere in —, ὑποπίπτω, κρεί-πομαι, κατατρέφω, καθαιρῶ, κα-ταλύω.

Conquassazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Conquistato.

Conquistare, ῥ. ἐν. Ολίθω, συμπιέζω.

Conquista, οὐσ. θ. και Conquistamento, οὐσ. ἀρ. κα-τόκτησις, χειρῶσις.

Conquistare, ῥ. ἐν. κατακτάω, χειρῶ ἑμαυτοῦ, ὑποτάσσω.

Conquistatore, οὐσ. ἀρ. κα-τακτητής, δορυκτής.

Conquisto, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Conquistamento.

Conquisto, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ,

Conoscibile, ἐπ. διγ. εὐγνώ-στοι, εὐγνώριστοι.

Conoscibilità, οὐσ. θ. γνώ-σις προσώπου ἢ πράγματος.

Conoscimento, οὐσ. ἀρ. γνώ-σις, γνώσις πείρα.

Conoscitore, οὐσ. ἀρ. -τρίτης, οὐσ. θ. γνώστης, εἰδήμων.

Conoscitura, οὐσ. θ. ὄψ, Conoscimento.

Conoscitamento, ἐπιρ. ἐ-σκερμένως, ἐν γνώσει.

Conoscitori, ἐπ. ἐγνωσμε-νοί, γνωστός.

Conquassabile, ἐπ. διγ. εὐ-σειστός, εὐκλίνητος.

Conquassare, ῥ. ἐν. αἰεί, διασείω, συγκλονῶ. || Κατασεί-ρω, κατασκάπτω.

Conquasso, -samento, οὐσ. ἀρ. σεΐσεις, δικάσεις, συγκλό-νησις, ἐκτειναγμός. || Andare, Essere in —, ὑποπίπτω, κρεί-πομαι, κατατρέφω, καθαιρῶ, κα-ταλύω.

Conquassazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Conquistato.

καθιερωθῶ. || Ἰδρῶσι τι, καθι-δρῶσι. || Χειροτονῶ.

Consecrazione, οὐσ. θ. καθι-έρωσις· ἀφιέρωσις. || Μετου-σίωσις.

Conscanguineo, νεα, ἐπ. ὁ-μαίμων, σύναμος, ὁμοπάτριος, ὁ καὶ ἡ ὁμοπατρ, πατρογενής, ὁμογενής.

Conscanguinita, οὐσ. θ. ἡ πρό-πατρις· ἡ ἔξ ὄματος οἰκείω-της, ὁμοπατρῆς, συγγενεῖα, ὁ-μομογένεια.

Conscanguineo, ἐπ. διγ. συν-αίματος, συμμάτοχος. || For —, εὐ-δοσοῦ, γνηστοπαῖω τι.

Conscanguineo, οὐσ. θ. εὐ-δοσοῦ, γνῶσις.

Conscanguineo, Ὁρ. Co- noscimentamento.

Conscanguineo, ῥ. ἐν. γράφω, κακοποιῶ.

Conscanguineo, πρῶθ. μεθ' ἑαυτοῦ.

Conscanguineo, Ὁρ. Conscanguineo.

Conscanguineo, ἐπιρ. ἀ-κολούθως, ἐπακλήτως, καθέξης.

Conscanguineo, νεα, ἐπ. συνα-κόλουθος, ἐπακόλουθος, ἐπάκ-λήλος.

Conscanguineo, οὐσ. θ. κη-ρίσις, ἀπόκτησις.

Conscanguineo, οὐσ. θ. διαταγή-σις φωνῶν· παράδοσις τοῦ συν-θέματος τὸ σύνθημα αὐτό.

Conscanguineo, ῥ. ἐν. παραδί-δω, παρεγγῶ, ὑποτίθημι τι.

Conscanguineo, οὐσ. ἀρ. ὁ τὸ

μεσεγγύημα δεξιόμενος, μεσεγ-γυητής, ἐνεχυροβάχος, θεματο-φύλαξ.

Conscanguineo, οὐσ. θ. παρα-κατάθεσις πράγματος παρὰ τινι τρίτῳ, μεσεγγύησις, κατάθεσις, κηρύστασις.

Conscanguineo, ἐπ. διγ. συγ-πέτης. || For —, σύνδ. λοιπόν, ἐ-πέμνω, κατὰ συνέπειαν.

Conscanguineo, ἐπιρ. ἐ-πληρώσει, ἀνεκλόουσι. || Βιότως, συμφῶνως. || Διδ, ἔδειν, λοιπόν.

Conscanguineo, οὐσ. θ. συνά-πειται, τὸ συνεπόμενον. || Συμπέ-ρασμα, συμπέρασμα. || Cosa, Α- fate di —, πρᾶγμα λόγου ἢ πολλοῦ λόγου ἔξισον, σπου-δαῖον τι.

Conscanguineo, ἐπ. διγ. κα-τορθῶσι, εὐκατόρθωτος.

Conscanguineo, οὐσ. ἀρ. ἐ-πόρευσις, κτήσις, ἀπόκτησις.

Conscanguineo, ῥ. ἐν. λαμβάνω τι παρὰ τινος, τυγχάνω τινος. || — ῥ. οὐδ. συμβαίνω, γίνομαι συνέπειαι.

Conscanguineo, ῥ. ἐν. τυγχά-νω τινός. || Ακολουθῶ, ἔρχομαι μετὰ τινά, ἐπέρχομαι.

Conscanguineo, οὐσ. ἀρ. ὁ κα-τορθῶν τι, ἐπιτυχής.

Conscanguineo, οὐσ. ἀρ. συναίνο-σις, ἐπιδοκιμασία. Prastare || —, συναίνω, συγκατατίθεμαι.

Conscanguineo, ῥ. ἐν. παραδί-δω, παρεγγῶ, ὑποτίθημι τι.

Conscanguineo, οὐσ. ἀρ. ὁ τὸ

μεσεγγύημα δεξιόμενος, μεσεγ-γυητής, ἐνεχυροβάχος, θεματο-φύλαξ.

Conscanguineo, οὐσ. θ. παρα-κατάθεσις πράγματος παρὰ τινι τρίτῳ, μεσεγγύησις, κατάθεσις, κηρύστασις.

Conscanguineo, ἐπ. διγ. συγ-πέτης. || For —, σύνδ. λοιπόν, ἐ-πέμνω, κατὰ συνέπειαν.

Conscanguineo, ἐπιρ. ἐ-πληρώσει, ἀνεκλόουσι. || Βιότως, συμφῶνως. || Διδ, ἔδειν, λοιπόν.

Conscanguineo, οὐσ. θ. συνά-πειται, τὸ συνεπόμενον. || Συμπέ-ρασμα, συμπέρασμα. || Cosa, Α- fate di —, πρᾶγμα λόγου ἢ πολλοῦ λόγου ἔξισον, σπου-δαῖον τι.

Conscanguineo, ἐπ. διγ. κα-τορθῶσι, εὐκατόρθωτος.

Conscanguineo, οὐσ. ἀρ. ἐ-πόρευσις, κτήσις, ἀπόκτησις.

Conscanguineo, ῥ. ἐν. λαμβάνω τι παρὰ τινος, τυγχάνω τινος. || — ῥ. οὐδ. συμβαίνω, γίνομαι συνέπειαι.

Conscanguineo, ῥ. ἐν. τυγχά-νω τινός. || Ακολουθῶ, ἔρχομαι μετὰ τινά, ἐπέρχομαι.

Conscanguineo, οὐσ. ἀρ. ὁ κα-τορθῶν τι, ἐπιτυχής.

κατάθεσις, συναίνεσις, συγκατά-
νασις καὶ συγκατάνεσις.

Consontire, β. ἐν συναινῶ.
συγκατανῶ, συγκατατίθεμαι.

Consontiatore, οὐσ. ἀρ.-τιος,
οὐσ. θ. ὁ συναινῶν, ὁ σφετέρων,
συγκαταναίος συνυποθητής.

Consontianie, ἑπ. οὐσ. διγ.
ταυτὸ τῷ Consontiatore.

Consorollo, ια, ἑπ. συνε-
θαμμένος, σύνταφος.

Consorpiamente, ἐπίθ. ἐ-
πομένως, ἀκολούθως· εἰκότως·
ὄθεν.

Consortio, ια, ἑπ. συνημι-
νός, συμπλεγμένος, συμπλε-
κής, σύμπλοκος, διάπλοκος. ||
"Ορ. Consortio.

Consortia, οὐσ. θ. τὸ μέρος
ἐνθα φυλάσσεται τι· || "Οψεφ.
λίκιον. || — d'ἀσπαζ' δεξιμένη
βδασα. || Βίβλος ἡδύσητος ἢ
γλυκύσητος, ὁ πῶρος μετὰ σκε-
χέως βρακαί. || Andar di—
Naut. συμπλέω, στολοδρομῶ.

Consorvabile, ἑπ. διγ. εὐ-
συνετήρητος, εὐφύλικτος.

Consorvaggio, οὐσ. ἀρ. συν-
αιχμαλωσία.

Consorvamento, οὐσ. ἀρ. συν-
τηρηταίς, διατήρηταίς, φύλαξις.

Consorvare, β. ἐν συντηρῶ,
διατηρῶ, φυλάττω. || — si, β.
ἀνε. συντηροῦμαι, διατηροῦμαι.

Consorvativo, γα, ἑπ. συντη-
ρησιμος, προφυλακτικός.

Consorvatojo, οὐσ. ἀρ. δεξα-
μένη. || Ἀποθήκη.

Consorvatore, οὐσ. ἀρ.-τιος,
οὐσ. θ. τηρητής, συντηρητής,
φυλάκτης, ὁ καὶ ἡ φύλαξ.

Consorvatorio, οὐσ. ἀρ. γα-
λεῖον ἄριστον διαφόρων μαθη-
μάτων, μάλιστα δὲ καλλιτεχνι-
κῶν, τὸ τῆ· μουσικῆς γυμνασίον,
τῷ Consorvamento.

Consorvato, οὐσ. ἀρ. συνυπη-
ρέτης.

Consorvato, οὐσ. ἀρ. ὁμήγο-
ρος, κύκλος, ἀλλογος.

Consorvabile, ἑπ. διγ. μέ-
γας, πολύ. || Περιβλεπτός, ἐπι-
σημῆς, δισημῆς.

Consorvabilimenta, ἐπίθ. δι-
φαρόντως, πᾶν πολὺ, πλείστον
τὰ μέγιστα.

Consorvamento, οὐσ. ἀρ. "Ορ.
Consorvazione.

Consorvare, β. ἐν. σκέπτο-
μαι, διασκέπτομαι, περισκέπτο-
μαί τι, διασκοπῶ, ἀσκοπῶ
τι ἀποβλέπω εἰς τι, μελετῶ,
συλλογίζομαι, ἐρευνῶ τι. || Peri
πολλῶ ποιῶμαι τί, τινα.

Consorvamento, ἐπίθ. ἐμ-
φρόνας, ἐμθροῦς, προσεκτικός,
Consorvativo, γα, σύννους,
σκεπτικός, ἐμφρων.

Consorvato, ια, ἰσχυμένος,
δυσχευμένος, ἐξητχυμένος. ||
Περιβλεπτός, δισημῆς.

Consorvatore, οὐσ. ἀρ. ὁ
περισκεπτόμενος τι, συλλογι-
στικός· παρατηρητής.

Consorvazione, οὐσ. θ. σκέ-

πησις, σκέψις, διάσκεψις, ἐξι-
τασις. || Σύστολις, αἰδῶς, σέβος·
φιλοσοφία. || "Αἰτία, τὸ αἰ-
τιον, ὁ λόγος.

Consigliante, ἑπ. καὶ οὐσ.
ταυτὸ τῷ Consigliere.

Consigliare, β. ἐν. παραινῶ,
συμβουλεύω, συμβουλήν δίδω. ||
— β. οὐδ. γνωμοδοτῶ. || — si,
β. ἀνε. συμβουλεύομαι.

Consigliamento, ἐπίθ. προ-
νῆμος, ὠήματος.

Consigliativa, γα, ἑπ. κατὰ-
λήχος εἰς τὸ συμβουλεύειν, συμ-
βουλεύοντος, παραινέτικος.

Consigliato, ια, ἑπ. ἐχέφρων,
σκεπτικός.

Consigliatore, οὐσ. ἀρ.-τιος,
οὐσ. θ. καὶ

Consigliare, οὐσ. ἀρ. ὁ καὶ ἡ
οὐμβλως, παραινέτης, νομβε-
τικός.

Consiglio, οὐσ. ἑρ. συμβού-
λιον, συμβουλή, συμβούλευσις,
εἰσηγήσις, νομβεσία, νομβήτι-
μα. Dar, Rendere, —, συμβου-
λεύω, παραινῶ τι, τινα. Pigliar
—, συμβουλεύομαι τινα εἰς τι.
— di Stato, τὸ συμβούλιον
τῆς Ἐπιτροπείας. || — di guer-
ρα, στρατοδικεῖον.

Consigliativo, οὐσ. θ. πα-
ρακαταθήκην, κατάθεσις, μεσο-
γῆσις.

Consigliare, β. ἐν. συνο-
μῶδ, προσμοιῶ.

Consimile, ἑπ. διγ. ὁμοιος,
προσῆμος τινα.

Consistente, ἑπ. διγ. ὁ συνι-
στέμενος, συγκείμενος ἐκ τινος.

Consistentia ἢ Consistentia,
οὐσ. θ. σύστασις, κατάστασις,
σπερώσις, στερεότης. || Πῆξις,
σύμπληξις. || Etia di —, ἡλικίᾳ
συνεστηκυῖα, ἄριμος.

Consistere, β. οἰδ. συνίστα-
μαι, σύγκειμαι ἐκ τινος. || Δια-
κῶ, ὑφίσταμαι.

Consistitorio, Consistorio, οὐσ.
ἀρ. τὸ τοῦ Πάπα καὶ τῶν καρδε-
ναλίων συνέδριον.

Consistio, ἑπ. διδιδρόφωτος.

Consobrinio, οὐσ. ἀρ. ἐξά-
δελφος.

Consorvazione, οὐσ. θ. ἐται-
ρία· συμπύξη· συγγένεια.

Consolamento, οὐσ. ἀρ. "Ορ.
Consolazione.

Consolante, ἑπ. διγ. παρη-
γορικός, παρηγορητικός.

Consolare, β. ἐν. παρηγορῶ,
παραινῶ, ἀνακουρίζω. || — si,
β. ἀνε. παρηγοροῦμαι. || — ἑπ.
διγ. ὁ τῶν προξένων, προξενι-
κός. || Dignità — προξενικὸν ἀ-
ξίωμα.

Consolamento, ἐπίθ. προξे-
νικῶς· ἐμπροσθικός.

Consolamento, ἐπίθ. πα-
ρηγορητικός, παραινῶρητικός.

Consolativo, γα, ἑπ. παρη-
γορητικός, παραινῶρητικός.

Consolato, οὐσ. ἑρ. προξε-
νέιον· τὸ τοῦ προξένου ἀξίωμα.

Consolato, ια, ἑπ. παρηγορη-
μένος· περιχαρής.

Consulatore, οὐσ. ἀρ. παρηγορητής, παραμυθητής.

Consolatoriamente, ἐπίρ. Ὀρ.

Consolatamente.

Consolatorio, ρία, ἐπ. διγ. παραμυθητικός.

Consolazione, οὐσ. θ. παρηγορία, παραμύθη.

Consolidamento, οὐσ. ἀρ. στερεώσις, στερεότης, πηγύτης.

Consolidare, ρ. ἐν. στερεώω, πασπαρώ, παγιώ, ισχυροποιώ.

Consolidante, ἐπίθ. διγ. συγκληκτικός, στετυτικός, συμφυτικός, ἐπὶ φαρμάκων ἢ ἐμπλαστῶν.

Consolidativo, να, ἐπ. στερεωτικός.

Consolidazione, οὐσ. θ. Ὀρ.

Consolidamento.

Consolo, Console, οὐσ. ἀρ. πρόξενος. || Ὁ παρὰ Ρωμ. ὁ πάρος.

Consumigliare, ρ. ἐν. συμφερόφω, σχηματιστώ, παρομοιωῶ, σύνομοιῶ πρὸς τι.

Consonante, ἐπ. διγ. ὁμόφωνος, συναπτός, σύμφωνος. || Ὁ μοικατέλλητος. || Lettere consonanti, τὰ σύμφωνα.

Consonante, οὐσ. θ. ὁμόφωνα, συμφωνία, συνήχησις. || Ὁ μοικατελλησία.

Consonare, ρ. ἐν. ἀμύλω, τὰς φωνάς. || — ρ. οὐδ. ὁμοφώνω, ὁμοφώνω, συνηχῶ.

Consono, να, ἐπ. εἰγ. ὁμόφωνος, σύμφωνος, σύνηχος.

Consono, να, ἐπ. ὁ ἐν ἐκτάσει ὄν, κερηῶς, ἐκτονημένος. || Ὁ ὄψ' ἠδονῆς ἐκπαθής.

Consorto, οὐσ. ἀρ. καὶ θ. ὁ καὶ ἡ σύζυγος.

Consortio, οὐσ. ἀρ. ἐταιρία, κοινωνία, ἐπιμιξία, ἢ μετὰ γυναικὸς σχῆσις.

Conspicere, ρ. ἐν. βλέπω, ἐρευνώω, ἐξετάζω.

Conspicuo, οὐσ. ἐπ. ὁρατός, φανερός. || Περικλητός, διάσημος.

Conspirante, οὐσ. ἀρ. συνωμότης, καὶ συνώμοτος.

Conspirare. Ὀρ. Conglutare.

Conspiratore, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Conspirante.

Conspirazione, οὐσ. θ. συναμοσία, τὸ συνώμι, τὸν.

Constare, ρ. οὐδ. ὑπάρχω, συνίσταμαι. || — β. τριτοπρ. πρόδηλόν ἐστιν ἢ γίνεται.

Conspicuo, οὐσ. θ. ἐκπληγίς, κατέπληξις, πτόσηξις.

Constituito, ἐπ. διγ. συστατικός.

Constituire, ρ. ἐν. συνιστώ, συνίστημι, ὀρίζω, διατίθω. πλ. θημι, καθίστημι, καθιδρύω.

Constitutivo, να, ἐπ. συστατικός, ὁ ἐξ αὐτοῦ συνίστηται.

Constituto, οὐσ. ἀρ. ὁ καθιστῶν τι.

Constituzione, οὐσ. θ. σύστασις. || Σύσταγμα πολιτικόν.

|| Ἡ τοῦ σώματος κατάστασις, κρῆσις, κατάσκευη.

Constrigere, Ὀρ. Contrignere καὶ τὰ τοῦτο παράγωγα.

Construire, ρ. ἐν. κατασκευάζω, οἰκοδομῶ, κενταίνω, κτίζω, νοσηρῶ. || Τραμ. συντίτω τὸν λόγον.

Construito, ρ. ἐν. κατασκευασμένος, οἰκοδομητός, ἰδρυτός.

Constitutivo, να, ἐπ. ὁ κατασκευαστικός, οἰκοδομητικός, οἰκοδομητικός.

Constituto, οὐσ. ἀρ. κέρδος, ὄφελος.

Construzione, οὐσ. θ. κατασκευη, κτιστήριον, οἰκοδομία, καθίδρυσις.

Constatamento, ἐπίρ. συνήθως, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον.

Consuetudine, οὐσ. θ. Ὀρ. ὁσολογία.

Consuetudo, οὐσ. ἀρ. ἔθος, συνήθεια.

Consuetudo, ρ. ἐν. εἰδομένος, συνήθεια.

Consuetudinario, ρία, ἐπ. εἰθιμικός.

Consuetudine, οὐσ. θ. ἔθις, συνήθεια, πῆμα, πρᾶξις.

Consuolare, ἐπ. διγ. προσετικός.

Consulante, ἐπ. διγ. συμβουλευόμενος, συμβουλευτής, σύμβουλος.

Consulato, οὐσ. θ. συμβούλιον, καὶ αἱ τοῦτο συγγρηγόσαντες.

Consullare, ρ. ἐν. συμβουλεύωμαι, μετὰ τινος, συμβούλω τινι χρῆμαι.

Consulazione, οὐσ. θ. συμβουλή, διάσκεψις.

Consulativo, να, ἐπ. ἐπιτηδαιος εἰς τὸ συμβουλεύειν, συμβουλευτικός.

Consullo, οὐσ. ἀρ. συμβούλιον ἰδίως ἰατρῶν, δικηγόρων, κτλ.

Consulore, οὐσ. ἀρ. ὁ συμβουλευόμενος, σύμβουλος.

Consolatamente, ἐπίρ. νοσηρῶς.

Consolatorio, ρία, ἐπ. ὁ δυνάμενος δοῦναι ἢ λαβεῖν συμβουλῆν.

Consuma, οὐσ. θ. καὶ

Consumamento, οὐσ. ἀρ. γθίσις, μάρανσις, καταπόσις. || Λύπη, ἄθυρμα.

Consumabile, ἐπ. διγ. καταπόσιμος, καταποσιτικός.

Consumare, ρ. ἐν. διαπανθῶ, ἀναλίσκω, καταναλίσκω. || — In fatica il tempo a. . . διαπανθῶ ἐπὶ τι τὸν χρόνον. || — Il suo, σκατάλω τὴν περιουσίαν. || Ταλῶ, ἐκεῖδ' τι, ἐξεργάζομαι. || — In grossezza, ἐλαττώ τὸ πάχος, τὸν ὄγκον. || — Si, ἢ ἀντικόμω πόθω τινι.

Consumativo, να, ἐπ. τηκτικός, συνηκτικός, διαφθορευτικός.

Consumato, οὐσ. ἀρ. ὤμος, ποχθὲ πο λυβάσσει κρέατος, ἀφέψημα. || — α, ἐπ. τέλειος, σείνός, ἔμπειρος. || Smerza — ἰα, σὺννεσις μεγίστη, ἄκρα.

Consumatore, οὐσ. ἀρ. ὁ λυ-

τήρ. || Καταναλωτής· Άσπας, σπάταλος.

Consumazione, ουσ. θ. ανάλωσις, κατανώσεις.

Consumo, ουσ. άρ βλάβη, ελάττωσις· τ. ύ όγκου ή τού βόρους σώματος τιός.

Consumibile, έπ. διγ. συντηγικός, μηχανικός.

Consumito, τα, έπ. καταναλωμένος, ήφανισμένος, εφθαρμένος.

Consumo, ουσ. άρ. πνευματικός, έκτικός.

Consumption, ουσ. θ. κατανώσεις, τέλος. || — άσπασοί, ή πών αιδών συντέλεια.

Consummare. Όρ. Consumare.

Consumstabilita ουσ. θ. έμμουσίτης, τó όμοούσιον.

Consumstanziale, έπ. διγ. έμμοούσιος.

Consumstanzialmente, έπίρ. όμοούσιως.

Contadina ουσ. θ. χωρική, ή κομητίτις, χωρίτις.

Contadinesco, ος, έπ. άγρατικός, γεωργικός.

Contadino, να, ουσ. χωρικός, χωρίτης, άγροίκος, άγροδίκτης.

Όρ. Contadinesco.

Contadinoite, ουσ. άρ. άπλοΰς τις χωρικός.

Contado, ουσ. άρ. τó περίεπέλασις, τó περίχωρα.

Contagio, ουσ. άρ. και

Contagioso, ουσ. θ. λοιμός· έπίδημία πανώλη.

Contagioso, να, έπ. διαδο-

μος, έπιθήμιος, λοιμώδης, λοιμικός, λοιμοφόρος.

Contaminento, ουσ. άρ. άρβυμάσις, έπαριθμησις. || Διήγημα, διήγησις.

Contaminabile, έπ. διγ. εύμβλυντος.

Contaminamento, ουσ. άρ. μίανσις, κηλέδωσις, ρύποισις.

Contaminato, ρ. έν. μισμός, ρύπος, κ. λερνόν.

Contaminatore, ουσ. άρ. ό μιστών, ρυπαίνων, ρύπαξ.

Contaminazione, Όρ. Contaminamento.

Contante, έπ. διγ. ό άριθμών ή άριθμούτα, ό αριθμητής. ||

Danaro — και ουσ. —, τó πηρόν άργύριον, τó μετρητό.

Contare, ρ. έν. άριθμώ, έπαριθμώ, μετρώ, καταμετρώ. || Υπολογίζω, κ. λογαρίζω. || —, ρ. ούδ. διηγοΰμαι, διέρχομαι τι.

Contatore, ουσ. άρ. χρονολόγος και μνησιογιογράφος.

Contatto, ουσ. άρ. άφής, έπαφή.

Contazione, ουσ. θ. Όρ. Contamento.

Conto, ουσ. άρ. κήμης (όξικμα).

Contea, ουσ. θ. κομητάτων, κ. κοπέτις.

Conteggiamento, ουσ. άρ. κ. ρέθυμασις, έπαριθμησις.

Contegua, ουσ. θ. σοβαρότης, ύπερφία, τó άγέρωχον, έφρη.

Contegno, ουσ. άρ. περίβολος, περιτροφή, περιφραγή. || Μυχός.

μέρος. || Άλαζμενα, τόφος. Άνταρ in —, περιπατώ, βαδίζω ύπεροπτικώς, άφροδέω. || Staro in — γαυρώ, ύπερηφανεύομαι.

Contempero, να, έπ. σοβαρός, άγέρωχος, ύπερήφανος, μεγαλαυχός.

Contempetanza, ουσ. θ. ιδιοσυγκρασία.

Contempetato, ρ. έν. συγκερνώ, μετριάζω.

Contempetazione, ουσ. θ. Όρ. Contempetanza.

Contemplabile, έπ. διγ. ό θείας έξιος, άξιοθέατος.

Contemplamento, ουσ. άρ. θεωρία, έπιθεώρησις, έπισκεψις.

Contemplante, έπ. διγ. ό θεωρών, θεωρός. || — ουσ. άρ. διασκεπτικός.

Contemplare, ρ. έν. θεωρώ, διαθεωρώ τι, τινα.

Contemplativa, ουσ. θ. ή άσκασις τού θεωρείν.

Contemplativo, να, έπ. θεωρητικός, σκεπτικός.

Contemplatore, ουσ. άρ. θεωρητικός, θεωρητής.

Contemplazione, ουσ. θ. Όρ. Contemplamento,

Contemporaneo, να, έπ. ό τού αύτού χρόνου, σύγχρονος, έμύχρονος, ίσόχρονος.

Contempere, ρ. έν. Όρ. Contempetare.

Contempente, έπ. διγ. συνάμιλλος, έφάμιλλος.

Contendema, ουσ. θ. άμφισθέτης.

Contendere, ρ. έν. και ούδ. άγωνίζομαι προς τινα, έρίζω, άμφισθετώ. || — ρ. ούδ. προσπαθώ, πειρώμαι.

Contendevolmente, έπίρ. έριστικός, φιλονεικός.

Contendimento, ουσ. άρ. Όρ. Contenzione.

Contenditare, ουσ. άρ. ό τός φιλονεικός, άγαθών, φίλων, δόξαστις.

Contenente, έπ. διγ. ό περίεχων, ό δεχόμενος τι, χωρητικός, περιεχτικός. || Ό αύτου κρατών. || — έπίρ. παρευθός, άμείωσις.

Contenenza, ουσ. θ. χωρησις, χωρητικότης· τó έμπεριεχόμενον. || Σχημα, σχηματισμός· τó είδος, τó πρόσωπον.

Contenere, ρ. έν. χωρώ, περιέχω, περιλαμβάνω, έμπεριλαμβάνω τι. || Αυνίζω, έπέχω, κατέχω. || — κτ, ρ. άντ. έμκαυτώ κρατώ, έμκαυτώ κατέχω άπέχω τινος.

Contenimento, ουσ. άρ. ταυτό τή Contenenza.

Contentore, ουσ. άρ. Όρ. Contenente.

Contentoso, να, έπ. ό έκφραυλισμού έξιος, έκφραυλος, κατάπυστος, περιφρόνητος.

Contento, ουσ. άρ. τó έκφραυλισμό, έκφραυλίω.

Contentamento, έπίρ. ευχαρίστως, ήδέως.

Contemplamento, οὐσ. ἀρ. εὐχαρίστησις, θυμηθία, εὐφροσύνη.
 Contentare, β. ἐν ἀρέσκῳ, χαρλιζομαι τινι, εὐχαριστῶ τινα. || —σι, β. ἀντ. εὐχαριστοῦμαι, ἀρέσκωμι, ἀρεσκῶμι τινι, αἰταρκῶ.
 Contentatura, οὐσ. θ. Ὁρ. Contentamento.
 Contentezza, οὐσ. θ. παυτὸ ὡς Contentamento.
 Contentibile, ἐπ. διγ. Ὁρ. Disprozzabile.
 Contentivo, τῶ, ἐπ. Ὁρ. Contentente.
 Contento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Contentamento. || —ta, ἐπ. ὁ ἀρκούμενος, τινι, αὐτάρκης. || ἁσμενος, χαίρων.
 Contento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Contentamento.
 Contentione, οὐσ. θ. ἔρις, φιλονεικία, ἀμαρτωθής. || Σύντασις, ἔντασις· ἐπὶ νεύρων κτλ.
 Contentivamente, ἐπίρ. ἐριστικῶς, φιλονεικῶς, ἀμαρτωθῶς, τοιμῶς.
 Contentioso, σα, ἐπ. ἀμεισβή· ἡμιος.
 Contoria, οὐσ. θ. τὰ κοινὰ ὕδλινα σκευή, ὑλασμοπέρε, ὑλασμοπλία.
 Contorniale, ἐπ. διγ. ὁ κειμμενος πλησίον, πλησιόχωρος, σύνορος, συνοχή.
 Contorniare, β. οὐδ. συνορῶ, συνορίζω, συνορεύω τινι.
 Contornio, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Contorniale.

Contoraneo, ναῦ, ἐπ. ἐγγύς, σύχωρος.
 Contosa, οὐσ. θ. ἔρις, συτήσις, φιλονεικία.
 Contoso, σα, ἐπ. κλωστή, κλωλυμένος, ἐμποδισθείς. || ἁμφοσθήτος.
 Contessa, οὐσ. θ. ἡ τοῦ κόμητος γυνή, κόμησσα.
 Contessere, β. ἐν συνῆ, ἀθροῖζω ἐνείχως. || Συνυφαίνω, ατημαίνω.
 Contostabile, οὐσ. ἀρ. ὁ τῷ σταδίου κόμη, σταυλοκόμη ἢ κοντόσταυλος, παρὰ Βυζαντ.
 Contattare, β. ἐν. Νημ. διαπέτω τὴν ἔγγραφον διαδικοσίαν ἢ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων ἐπὶ δικῶν συναπτῶν.
 Contestazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Contenzique.
 Contesto, sta, ἐπ. συμπλεγμένος, συνθεθειμένος. || —οὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ κειμένου προηγούμενη ἢ ἀπομένη συνέχεια.
 Contezza, οὐσ. θ. γνῶσις, πληροφορία. || Οὐκείωτης· οσιη σχέσηις.
 Conticinio, οὐσ. ἀρ. ὁ αἰτηρότερος τῆς νυκτὸς χρόνος.
 Contigia, οὐσ. θ. ἐμβλά, ἡ· τὸ κάσωμα ποικιλτόν. || Καλλόπισμα, ὠράσιμα, στολίσιον.
 Contigiato, σα, ἐπ. κικωθήμενος, κεκαλλωπιμένος.
 Contiguità, οὐσ. θ. συνάφεια, συνέχεια, συνοφή, συνοχή. || Συν-

οφία, ὁμορία, τὸ ὁμορῶν, γειτνιασις.
 Contiguo, gna, ἐπ. προσοφής, προσοχή· || Πλησιόχωρος, ὁμορός, σύνορος τινος.
 Continente, ἐπ. διγ. ὁ ἐμπεριχῶν τι, ἐμπερικτικός. || Ἐγκρητῆς, σώφρων.
 Continemente, ἐπίρ. σωφρόνως.
 Continenza, οὐσ. θ. χόρησις, χωρητικότης καὶ τὸ χωρῶν αὐτὸ ἢ τὸ ἐμπεριεχόμενον. || Ἐγκράτεια, σωφροσύνη. || Σχηματισμός, εἶδος. || Συστασις, στερίσις.
 Contingente, ἐπ. διγ. ὁ ἐπὶ τύχῃ γινόμενος, ἐνδεχόμενος, τυχαῖος, τυχερός. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐπιβάλλον μέρος, τὸ λαχόν, τὸ γινόμενον. || Συμβολή.
 Contingentemento, ἐπίρ. κατὰ τύχην, τυχαῶς, τυχηρῶς.
 Contingenza, οὐσ. θ. σύμπτωσις, τὸ τυχόν, ἡ συντυχία. So. oisido la —, ὡς ἂν τύχη.
 Contingere, β. οὐδ. Ὁρ. Accadere.
 Contingibile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπὶ τύχῃ γινόμενος, τυχαῖος, τυχών, τυχερός.
 Contingibilita, οὐσ. θ. τὸ τυχαῖον, τὸ τυχόν.
 Contiuo, οὐσ. θ. ἀκολούθησις, ἐξακολουθήσις.
 Continamento, ἐπίρ. ἀκαταπαύσις.

Continuamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Continova.
 Continotaro, β. οὐδ. ἀκολουθῶ, ἐξακολουθῶ.
 Continua, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Continova.
 Continuamente, ἐπίρ. διηνεκῶς, ἀπαύτως.
 Continuamento, οὐσ. ἀρ. καὶ Continanza, οὐσ. θ. Ὁρ. Continuazione, Continua.
 Continuamente, ἐπίρ. ταυτὸ τῷ Continuamento.
 Continuativo, τῶ, ἐπ. Γραμ. ὁ ἐξακολουθῆσις, ὁδωτικῶς.
 Continuatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐξακολουθῶν. || Ὁ συγγραφεὴν τινα ἀποτελέσας.
 Continuazione, οὐσ. θ. ἐξακολουθήσις, ἐνδελέχεια, ἐπιπληθία, ἀλλεπληθία, ἀλληλουχία. || Ἔργον ὑπεληφμένον.
 Continuita, οὐσ. θ. συνέχεια, συνοχή, διηνεκία.
 Continuo, οὐσ. ἀρ. τὸ συνεχές. || —, πτα, ἐπ. διαρκῆς, διηνεκῆς, συνεχής· ἐνδελέχεια. || Felibre — a, πυρετὸς συνεχῆς.
 Continuo, ἐπίρ. Ὁρ. Continuatamente.
 Conto, οὐσ. ἀρ. ὑπολογισμός, κ. λογαριασμός. || —spento, κενωμένος ὑπολογισμοῦ. || — Imbrogliato, ὑπολογισμὸς ἀγνεχυμένος. || Far conto, διεθεῖς ὑπολογισμοῦ. || Conti chiari, amici cari, κατὰ ὑπολογισμὸν καὶ καλὸν φίλοι. ||

Διόγημα, μέθος. || Τριή, υπόληψις. Uomo di —, ανήρ εὐπόλητος. || —τη, γινωσκὸς ἄναρχη, σαφής.

Contorcere, ῥ. οὐδ. στρέφω κατ' ἐμπνεύ. || —si, ῥ. ἀνεπιστρέφωμαι, τὸ πρόσωπον διαστρέφω.

Contorcimento, οὐσ. ἄρ. διαστροφή τῶν δευδαλιδῶν, διαστρέμμα, στραβισμός.

Contornare, ῥ. ἐν ζωῷ. εἰδὼν περιγράφω σημεῖον προσώπου καὶ ἔπαν τὸ περίεστρον.

Contorno, οὐσ. ἄρ. περιεστρωμένη περίοδος. || Ζωῷ. τὸ περιεστρόν προσώπου.

Contorsiano, οὐσ. θ. Ὁρ. Contorcimento.

Contorta, ia, ἐπ. διαστραμμένος. || Μεγληρός, ἀπεισις.

Contro, πρὸθ. κατὰ, ἀπέναντι, ἀντικρῶ.

Contrabbandiere, οὐσ. ἄρ. λαθρέμπορος.

Contrabbando, οὐσ. ἄρ. λαθρεμπορία. || Par il —, τὴν λαθρεμπορίαν δεῖξαι.

Contrabbasso, οὐσ. ἄρ. ὄργανον ἢ ἀνθρώπου ἢ πάνυ βαρύτερος φωνή.

Contrabbatteria, οὐσ. θ. τὸ ἀπέναντι ἄλλου τηλεβολοστάσιον, ἀνεκκρονεῖον, ἀντιπληθλοστάσιον.

Contrabbilanciare, ῥ. ἐν. ἀντισταθίζω τι.

Contraccambiare, ῥ. ἐν. ἀλ-

λάσσω, ἀνταλλάσσω, ἀντιμαθεῖν. Contraccambiamento, ἰ. πέρ. πρὸς ἀνταμοιβήν.

Contraccambio, οὐσ. ἄρ. ἀνταλλαγὴ, ἀνταπιστροφή.

Contracchiavo, οὐσ. θ. ψευδοκλειδίον, ἀντικλειθρον, ἀντικλειδρον.

Contracchiglia, οὐσ. θ. Ναυ. ἀντιστερίξ ἢ ψευδοστρωπή.

Contraccoloro, οὐσ. ἄρ. ἀντιχρῶσις, ἀντιχρῶσις.

Contraccicalare, ῥ. ἐν. ἀ. πνευθῶνα λόγον ἐκκεῖνον ἄλλω τινι.

Contraccifera ἢ Contraccista, οὐσ. θ. ἡ κλιεὶ τῆς κροσσωγραφίας, κ. τσίφρα.

Contraccifera, οὐσ. θ. ἀντιπικρῶσις.

Contrada, οὐσ. θ. ὁδός. || Τόπος, χώρα.

Contradiare, ῥ. ἐν. ἀντιλέγω, ἐναντιολογῶ τινι, ἀνεπαρεῶ.

Contraddanza, οὐσ. θ. ὄρησις τις Ραλλική, αἱ τετραγωνοχοροὶ, ἀντόρησις.

Contraddicento, ἐπ. διγ. ὁ ἀντιλέγων, ἀντιλογικός, ἀντιφασικός, ἀντιβήρητικός.

Contraddicimento, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Contraddizione.

Contraddicatore, οὐσ. ἄρ. ἀντιπῶν Contradicente.

Contradire, ῥ. ἐν. ταυτὸ εἶπεν Contradiaro.

Contradittito, οὐσ. ἄρ. ἡ ἐπιβαλλομένη χρηματικὴ ποσὴ,

ἢ ζημία, πρόστιμον, πρόστιμια.

Contraddistinguere, ῥ. ἐν. διακρίνω, διαγινώσκω, σημεῖω. || —si, ῥ. ἀντ. ἐριστεύω, πρωτεύω, πρωϊσταύω.

Contraddittore, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀντιλέγων, ἀντιλεκτικός. || Ἀντικτικός, ἀντιπλοῦς, ἀνταγωνιστής.

Contraddittoriamento, ἰ. πέρ. ἀντιλεκτικός.

Contraddittorio, ria, ἐπ. ἀντιπρακτικός, ἀντιλεκτικός.

Contraddiviso, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Contrabbando.

Contraddizione, οὐσ. θ. ἀντιφασίς, ἀντιβήρησις, ἀντιλογία.

Contradiamento, οὐσ. ἄρ. ἀντιπλοῦσις.

Contradio, οὐσ. ἄρ. ἀντιπλοῦς, ἀντιζήλος. || Προσβολή, περιφρόνησις, ἀσχος. || —, dia, ἐπ. Ὁρ. Contrario.

Contradiare, ῥ. ἐν. ἀντιεῖναι, ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι.

Contradizione, οὐσ. θ. Ὁρ. Contraddizione.

Contrainte, ἐπ. καὶ οὐσ. διγ. ὁ συμβαλλόμενος, συνκλάκτης, Contrare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Contrarre.

Contrastante, ἐπ. διγ. ὁ παρνοήσας, παρνομος, ἐγκληματίας.

Contrastamento, οὐσ. ἄρ. παραπλοῦσις, παραποίημα.

Contrastatore, οὐσ. ἄρ. ὁ παραπλοῦσάμενος τι, ὁ παρνοῦ-

μιος τι ἐκτυπώσας, εἴτε βιβλίον ἐκθύς.

Contrastare, ῥ. ἐν. παραπλοῦσι, ἀπαιμαῦμαί τι. || Νοθεῖω, κινεῖω. || Πράττω τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων. || — si, ῥ. ἀντ. Ὁρ.

Contrastatore, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Contrastatore.

Contrastatura καὶ Contrastazione, οὐσ. θ. κα ἀπειρησις, παραποίημα.

Contrastodera, οὐσ. θ. ὑπερβαμνισμός, τὸ μεταθῆ τοῦ υπερβαμνισμοῦ καὶ τοῦ υπερβαμνισμοῦ τῶν ἱμασίων, κ. κηπίδισμα.

Contrastore, οὐσ. ἄρ. ἐρεῖσμα, ἀντιεῖσιμα. || Ράβδος, σιδηρῶ.

Contrastorza, οὐσ. θ. δύναμις ἀντιεταγμένη πρὸς ἄλλην, ἐναντία τις δύναμις.

Contrastossa, οὐσ. ἄρ. ἡ πρὸ τοῦ τείχους τάφος, προτάφρευμα.

Contrastose, οὐσ. θ. φράσις ἀντίθετος.

Contrastuga, οὐσ. θ. Μουσικῶν κατ' ἄρην καὶ θέσιν, τὸ ἀντίστροφον, νόμος μουσικῆς.

Contraggente, οὐσ. ἄρ. ἀντιπλοῦσις, ἀπύχθια, ἀπύστροφος.

Contragguardia, οὐσ. θ. τείχισμα ἐχυρῶματος, τὸ τοῦ προμαχῶνος προματώπιον.

Contraimento, οὐσ. ἄρ. συμβόλαιον.

Contraire, ῥ. οὐδ. ἀντιθέσθωμαι, ἀντίσταμι.

Contralietate, οὐσ. θ. μου-

σειάν τε ἄγγραρον ἀναιρετικὸν
συμβαλλοῦ ἐπισήμου, αὐταπό-
δειξις, ἀντίγραμμα.

Contrallizza, οὐσ. θ. φραγ-
μὸς, ἀντίφραξις, ἔρκος.

Contrallume, οὐσ. ἀρ. φῶς
ἄκαιρον. || A —, ἐπιρ. ἀνιθέ-
τως τοῦ φωτός. Visto a —, πα-
λιντοπος.

Contralto, οὐσ. ἀρ. Μουσ. ἐν
τῶν πεισάρων μερῶν τῆς φωνη-
τικῆς μουσικῆς, ἢ βαρυτέρα γυ-
ναικεῖα φωνή, μέσσοτονον.

Contramalia, οὐσ. θ. γοητεία
ἀναρκετικῆ ἄλλης, ἀνεπισηδῆ.

Contramata, οὐσ. θ. σημειῶν
δεύτερον, τὸ προστιθέμενον τινι,
προσπέτημα. || Ἀντισειτήριον.

Contramandare, ῥ. ἐν. δι-
τάτω τι ἐκ νέου, τὸ ἐναντίον,
ἀντιπαρογγέλλω, ἀνακαλῶ.

Contramandato, οὐσ. ἀρ.
διαταγὴ ἐναντία τῇ προηγηθεί-
σῃ, ἀντιπαρογγέλλω.

Contramarcia, οὐσ. θ. ἐπα-
ναστρόφῃ στρατιῶ, πορεία ἀντί-
θετος τῇ πρώτῃ, ἀναστρόφῃ, ἐ-
πάνοδος, ἐξελιγμός.

Contrammina, οὐσ. θ. ὑπό-
νομος ἐρῶς, σήμενῃ καθ' ἑαυτῆς τῶν
πολεμίων, ἀντιρῶσις, ἀνθυπό-
νομος.

Contraminare, ῥ. ἐν. ὑ-
πασκάπτω ὑπένομον κατὰ τῆς
ὑπένομου τῶν πολεμίων, ἀνθυπο-
νομῶω, ἀνθυπορῶσις. || Μεταρ.
ἀντιπιδουλεύω.

Contrammiraglio, οὐσ. ἀρ.
ἀντιναύαρχος, ὑποναύαρχος.

Contrammomito, οὐσ. ἀρ.
τὸ ἀντιρῶσαν, ἀντιρροπία, ἀν-
τιστάθμησις.

Contrannaturale, ἐπ. διγ. ὁ
παρὰ φύσιν, ὁ ἐναντίας τῇ φύσει.
Contrarria, οὐσ. θ. Μουσ.
τὸ δεύτερον μέρος διφθασίας, ἡ-
τηδῆ, ἀντιστροφή. || Παιγνιδίων
γινόμενον ἐναντίον ἄλλου, ἢ τοῦ
παιγνιδίου ἐκ δευτέρου ἐπαπέ-
ληψις, ἀντίπαγμα.

Contrarriozia, οὐσ. θ. ἀν-
τίστασις, ἐναντιώσις.

Contrarpasso, οὐσ. ἀρ. τὸ ἴσον
ἀντιπεποῦθέντι, ἀντιπεπούθη-
σις, ἀντιποιον, ἀντίστασις.

Contrappelo, οὐσ. ἀρ. τὸ
ἐπιγῶν ἀντίστροφον, τὸ ἐπιπαῦ.
|| Andar a —, ὑπάγω ἀντιστρό-
φως, πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος.

Contrarposure, ῥ. οὐδ. ἄλ-
λάσω γνώμην διασκέττομαι
ὅπως προλάβω τὰ τοῦ ἄλλου
σκέδα.

Contrappesamento, οὐσ. ἀρ.
ἰσορροπία, ἀντιστάθμησις.

Contrappisare, ῥ. ἐν. ἰσορ-
ροπῶ, ἀντιστάθμῶ, ἀντιρῶσις. ||
Μεταρ. ἰσοδυναμῶ, ἰσορροπῶ.

Contrappeso, οὐσ. ἀρ. βάρος
πρὸς ἀντιστάθμησιν ἄλλου, ἀν-
τίζυγον. || Τὸ τοῦ σχοινοβάτου
πρὸς ἰσορροπία κεντρίον, ἀν-
τίρροπον.

Contrarposimento, οὐσ. ἀρ.
ἀντιρῶσις, ἀντίστασις.

Contrapporro, ῥ. ἐν. ἀντιτά-
σω. || — si, ῥ. ἀν. ἀντιτάσσομαι.

Contrapposizione, οὐσ. θ. ἐ-
ναντιώσις.

Contrapposio, οὐσ. ἀρ. ἀν-
τίθεσις.

Contrappropgiaro, ῥ. ἐν.
βάπτω ἐκατέρωθεν, ὁπισθορρά-
πτω διακινῶ, κ. πισωθελο-
νιάζω.

Contrappunto, οὐσ. ἀρ. Μουσ.
ἀνθιθεσις, ὡγγραφὴ ἄρμολογίας, με-
λοποιία. || Per il —, ὑποκρούω,
διωτεργαγνιστῶ.

Contrarria, οὐσ. ἀρ. ἀντι-
χώρα, ἀντιρύμη.

Contrariamento, ἐπιρ. τοῦ-
ναντίον, ἀντιαιρέτως.

Contrariante, ἐπ. διγ. ὁ ἐ-
ναντιούμενος, ἀντιτείνων, δια-
φωνητικὸς, ἀντιλογικὸς, ἀντι-
πρακτικὸς.

Contrarietà, οὐσ. θ. ἐναντιό-
της, ἀντιπράξις. || Ἐμπόδιον,
πρόσκομμα. || Κακία, μοχθηρία.

Contrario, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐναν-
τίον. Per —, Al — ἐπιρ. ἐκ τοῦ
ἐναντίου, ἀπ' ἐναντίας, ὅλος ἐ-
ναντίας. || — in, ἐπ. ἐναντίας, ἀν-
τικείμενος ἐπιθετικῆς, ἀπαίσιος.

Contrattare, ῥ. ἐγ. συμφωνῶ,
συναλλάσσομαι. || — dabit, ἀποκτῶ χρέη,
ὀφείλω, κατὰ χρέως γίνομαι. ||
— matrimonio, νυμφεύομαι, ὑ-
πανδρεύομαι, συνάπτω γάμον.

Contrarriodere, ῥ. ἐν. ἐ-
παινεύω.

Contrarrioposita, οὐσ. θ. ἐ-
πανταπόκρισις, ἀπκνησις ἐ-
ναντία.

Contrarrioposito, οὐσ.
ἀρ. ἀνταλλαγή ἀμοιβῆς.

Contrascena, οὐσ. θ. ὁ κε-
κλιμένος πρὸς τὸ φρούριον ἐξω-
τερικὸς τοίχος τοῦ χάνδακος,
ἀντικρημὸς τῆς κάρου, ἀντο-
φρος.

Contrascrittta, οὐσ. θ. γραμ-
μάτιον, ἀμοιβία, ὑποχρέωσις.

Contrascrittta, ia, ἐπ. προσ-
υπογεγραμμένος.

Contrascrivere, ῥ. ἐν. γράφω
κατὰ, ἐκνεύω.

Contrastallata, οὐσ. θ. φραγὴ
ἢ σύμπλεγμα χαμοδένδρων ἀ-
πέναντι τῆς πρὸς τὸν τοίχον
δενδροστοιχίας. || Δενδροστοι-
χία ἀπέναντι ἄλλης παράλλη-
λος.

Contrastare, ῥ. ἐν. προσ-
υπογράφω.

Contrastagnata, οὐσ. θ. προσ-
υπογραφὴ, προσπέτημα.

Contrastagno, οὐσ. ἀρ. ση-
μαίον, σημείωσις, τεμνήριον, ἐ-
χέγγυο, μαρτυρία.

Contrastaglio, ῥ. ἐν. ἐπι-
τίθημι τὴν μικρὰν σφραγίδα.

Contrastaglio, οὐσ. ἀρ. με-
κρὰ σφραγίς.

Contrastabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐ-
πιθετικὸς ἀμφισβητήσιος ἀμ-
φισβητήσιμος.

Contrastabilmente, ἐπιρ. ἀμ-
φισβητήσιμος.

Contrastamento, οὐς. ἄρ. ἔρις, ἀμφισβήτησις.

Contrastampare, ῥ. ἐν. λαμβάνω ἀντίστοιχον ἐπὶ τινος σχεδίου, ἀντι. ὑπὸ ἐκμάσσω.

Contrastar, οὐς. θ. "Ορ. Contrasti.

Contrastare, ῥ. οὐδ. ἀνατιθεῖμαι, ἀντίστημι, ἀντικειναι. διαφέρωμαι ἐρίῳ, συζητῶ.

Contrastatore, οὐς. ἄρ. ὁ ἀνατιθεύμενος, φιλοσόφος.

Contrasto, οὐς. ἄρ. ἀντιθεσις πραγμάτων, διαφορά. || Αντιστάσις, διαφορά. || Σύζησις, ἔρις.

Contratto, οὐς. θ. (λέξ. ποιητ.) τύποι, γῶν.

Contrattagiaro, ῥ. οὐδ. Τεχν. διαγραμματικῶς, ἐπιστάζω, παρῶν, γλῶσφω, χαράττω μέταλλον σταυροειδῶς.

Contrattaglio, οὐς. ἄρ. γλυφὴ ἐγκρίσις, τρευσίς μετάλλου.

Contrattamento, ἐπίρ. συναιρετικός ἐπιτόμιος.

Contrattamento, οὐς. ἄρ. "Ορ. Contrattazione.

Contrattare, ῥ. ἐν. ἐμπόρευσαι, ἀνταλλάσσω.

Contrattazione, οὐς. θ. ἐμπορία.

Contrattatore, οὐς. ἄρ. συμβῶν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπιζήμιον, περιστασις θυσίαστος, ἄωρος, ἀκαίρια. || Βι— ἀκαίριος, ἄωρος, παρά καιρῶν. || Μουσ. παρῶν, παρῶν, παρῶν.

Contrattatore, οὐς. ἄρ. συμβῶν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπιζήμιον, περιστασις θυσίαστος, ἄωρος, ἀκαίρια. || Βι— ἀκαίριος, ἄωρος, παρά καιρῶν. || Μουσ. παρῶν, παρῶν, παρῶν.

Contrattatore, οὐς. ἄρ. συμβῶν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπιζήμιον, περιστασις θυσίαστος, ἄωρος, ἀκαίρια. || Βι— ἀκαίριος, ἄωρος, παρά καιρῶν. || Μουσ. παρῶν, παρῶν, παρῶν.

Contrattatore, οὐς. ἄρ. συμβῶν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπιζήμιον, περιστασις θυσίαστος, ἄωρος, ἀκαίρια. || Βι— ἀκαίριος, ἄωρος, παρά καιρῶν. || Μουσ. παρῶν, παρῶν, παρῶν.

Contrattile, ἐπ. διγ. ὁ συσταλλόμενος, συσταλτικός, περισταλτικός.

Contratto, οὐς. ἄρ. συμβῶν, συμφωνία. || —ια, ἐπ. συμφωνηθεῖς, συνομιληγμένος. || Παραλιτικός, πηρομελής.

Contrattura, οὐς. θ. συστολή σώματος τινος.

Contrattatore, ῥ. ἐν. προσκρούω προσβάλλω.

Contrattatore, ῥ. οὐδ. ἀντιτιμάμαι ἀντιρῶμαι.

Contrattazione, οὐς. θ. ἀντιτιμήσις, περιτόρευσις, ἀντιτεχισμός.

Contrattatore, ῥ. ἐν. βλέπω μετὰ κακοῦ ὀφθαλμῶν, ἐποφθαλμῶν, λέξων βλέπω.

Contrattatore, οὐς. ἄρ. ἀντιφάρμακον.

Contrattatore, ῥ. οὐδ. περιφύω, ἀπειθῶ. || Παραβίαση ἀδυσμολογηθέντα ἀθετῶ τῶν λόγων. || Παρανομῶ.

Contrattatore, οὐς. ἄρ. ὁ παρανομῶν, παραβίατης.

Contrattazione, οὐς. θ. παραβίασις τῶν συνθηκῶν.

Contrattatore, οὐς. θ. ἀνωτιότης ἀνίστασις.

Contrattatore, οὐς. ἄρ. δευδραχμία μικρά κ. ἰ. παράλληλος, μεγάλη τινι.

Contrattazione, οὐς. θ. συστολή, συναλγή. || Γραμ. συναίρεσις.

Contrattatore, ἰα, ἐπ. τελλόμενος, περίλυπος.

Contrattatore, ἰα, ἐπ. τελλόμενος, περίλυπος.

Contrattatore, ἰα, ἐπ. τελλόμενος, περίλυπος.

Contrattatore, ἰα, ἐπ. τελλόμενος, περίλυπος.

Contrattatore, ἰα, ἐπ. τελλόμενος, περίλυπος.

Contribuante, ἐπ. διγ. ὁ συνεισφέρων, συνεισίων ἐς τι συντελεστικός.

Contribuire, ῥ. ἐν. συνεισφέρει, συντίθω ἐς τι, συντελῶ.

Contributo, οὐς. ἄρ. συνεισφορά, ἔρανος, συναεισφορά, τὸ ἐπιβάλλον μέρος.

Contributore, οὐς. ἄρ. εἰσφέρων.

Contribuzione, οὐς. θ. φόρος, δασμῶν.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς.

|| Απέναντι. || Darsi—, ἐναντία αὐτὸς ἑαυτῷ ἔγω, ἀντιτάσσω, ἐναντιῶ διαφέρωμαι.

Contribuzione, οὐς. ἄρ. τὸ ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. τὸ ἀντίστοιχον, ἀντίστοιχος.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς ἐπὶ πιστηρίου, ἔκτυπο ἔκτυπωμα ἐπὶ ἄλλου ἔκτυπου τοῦ ἐκτύπου σίγυος. || Ἀντιπλοῦς ἐπὶ τι, ἐκμάσσω.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contribuzione, οὐς. θ. ἀντιπλοῦς, ἀντιπλοῦς ὁμοῦ, ἀντιπλοῦς.

Contumacia, ο.α. θ. ἀπουσία ἐνδ: πῶν διαδικῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διαδικασίας, φυγάδικα, ἢ ἐρήμη δίκη. || Πεισιμονή, ἰσχουργωμια. || *Far la —* ἢ *Star in —*, εἶμι, ἐμμένω ὑπὸ κέλευσιν.

Contumelia, οὐα. θ. προσβολή, ὕβρις, περιφρόνησις.

Contumeliosamente, ἐπίρ. ὑβριστικῶς, δνειδιστικῶς.

Contumelioso, σα, ἐπ. ὑβριστικῶς, δνειδιστικῶς, περιφρονητικῶς.

Contumelioso, ἐπ. διγ. Χειρ. ὁ μάλωπας ἐπιφέρων, θλαστικῶς.

Conturbacione, οὐα. θ. καὶ **Conturbamento**, οὐα. ἀρ. παραχλή, ἀταξία, φόβος, θόρυθος.

Conturbare, ρ. ἐν. ταράττω, ἐκφοβῶ, ἐκπτοῶ.

Conturbatamento, ἐπίρ. θορυβιώδης.

Conturbativo, γα, ἐπ. παραχλῶδης, θορυβώδης.

Conturbatore, οὐα. ἀρ. τριῶς, οὐα. θ. παραξίας, θορυβώδης.

Conturbazione, οὐα. θ. "Ορ. **Conturbazione**.

Contusione, οὐα. θ. τὸ ἀπὸ κτυπήματος σημεῖον, πλήγη, μάλωψ, σαρκόθλασμα, σύντριμμα.

Contuso, σα, ἐπ. θλασθεῖς, τεθλασμένος, συντετριμμένος.

Contutto, οὐα. θ. εἰ καὶ, μολοῦσι, καὶ, ὅμως.

Contutocchè, ἐπίρ. "Ορ. **Contutocchè**, **Contutto**.

Contutocchè, οὐα. θ. ἐν ταύταις μολοντοῦτο.

Convalescente, ἐπ. διγ. ὁ τὴν ὑγείαν ἀναλαμβάνων, ἀναρρωτῶν, ἀναρρώσας.

Convalescenza, οὐα. θ. ἡ τῆς ὑγείας ἀνάληψις, ἀναρρώσις, ἐπιρρώσις.

Convallidare, ρ. ἐν. ἐνδυναμῶ, κυρῶ. || —σι, ρ. ἀντ. ἀναλαμβάνει τὴν ὑγείαν, ἀναρρῶνμαι, ἀπὸ τῆς νόσου ἐπιρρῶνμαι.

Convallio, οὐα. θ. κοιλίας, ἀλλῶν.

Convoglio, οὐα. ἀρ. σύμβασις, συμφωνία, σχέσις ἀναλογία.

Convollente, ἐπ. διγ. ἀνησυχιῶν ἐπιφέρων, ἀνησυχώδης ὁ συστολήν προξενῶν, συσταλτικῶς.

Convollere, ρ. ἐν. ταίνω, διαταίνω τι.

Convulsione, οὐα. θ. ἡ μεταξὺ δύο ἢ καὶ πολλῶν συμφωνία, συνθήκη, σύμβασις, ἡμερολογία. || Ἀναλογία ἀρμοδιότηρ ἰσοιότηρ.

Convulso, οὐα. ἀρ. συνθήκη, σύμβασις, συμφωνία ὑπόσχεσις. || Γεγονός περιστατικόν. || Αἰτία, αἴτιον. || Κατάστασις ἰδιότηρ. || Μέσον, τρόπος.

Convulsione, ἐπ. διγ. ὁ πρέπων, προσήκων, πρόσφορος. || — οὐα. ἀρ. τὸ εὐπρεπές, ἡ εὐκρίπεια. || *Far convulsioni*, ἀσπασμαὶς ἢ διεξιώσεις ἀπονέματι.

Convulsione, οὐα. θ. ὁ σύσχημοςύνῃ, τὸ πρέπον.

Convulsione, οὐα. θ. ἡ μεταξὺ δύο ἢ καὶ πολλῶν συμφωνία, συνθήκη, σύμβασις, ἡμερολογία. || Ἀναλογία ἀρμοδιότηρ ἰσοιότηρ.

Convulso, οὐα. ἀρ. συνθήκη, σύμβασις, συμφωνία ὑπόσχεσις. || Γεγονός περιστατικόν. || Αἰτία, αἴτιον. || Κατάστασις ἰδιότηρ. || Μέσον, τρόπος.

Convulsione, ἐπ. διγ. ὁ πρέπων, προσήκων, πρόσφορος. || — οὐα. ἀρ. τὸ εὐπρεπές, ἡ εὐκρίπεια. || *Far convulsioni*, ἀσπασμαὶς ἢ διεξιώσεις ἀπονέματι.

Convulsione, οὐα. θ. ὁ σύσχημοςύνῃ, τὸ πρέπον.

Convulsione, οὐα. θ. ἡ μεταξὺ δύο ἢ καὶ πολλῶν συμφωνία, συνθήκη, σύμβασις, ἡμερολογία. || Ἀναλογία ἀρμοδιότηρ ἰσοιότηρ.

Convulsione, οὐα. ἀρ. συνθήκη, σύμβασις, συμφωνία ὑπόσχεσις. || Γεγονός περιστατικόν. || Αἰτία, αἴτιον. || Κατάστασις ἰδιότηρ. || Μέσον, τρόπος.

Convulsione, οὐα. θ. ὁ σύσχημοςύνῃ, τὸ πρέπον.

Convencimento, ἐπίρ. εὐπρεπὸς, πρεπόντως εὐδέτως ἐπιρῶν.

Convenciente, οὐα. ἀρ. κοσμητικῆς, τὸ πρέπον, τὸ προσήκον, ἡ εὐπρέπεια. || — ἐπ. διγ. ἀρμῶδης, προσφυῆς, κατάλληλος.

Convencientemente, ἐπίρ. εὐπρεπῶς, κοσμητικῶς.

Convencenza, οὐα. θ. "Ορ. **Convencenza**.

Convencionalia, οὐα. ἀρ. συμφωνία, σύμβασις.

Convencionalmente, οὐα. ἀρ. συμφωνία, σύμβασις.

Convencione, ρ. οὐα. συμφωνῶ, διαμολογῶμαι πρὸς τινα. || Πρέπον, ἐπιπρέπω, προσήκω τι. || — β, τριτοπρ. συμφέρει, ἀρμόζει, πρέπει, ἀναγκαῖόν ἐστι.

Convencione, ρ. ἐν. ἀπονέμω τι τὸν βιβλῖον διδάκτωρ. || —σι, ρ. ἀντ. ἴσων τῶ *Dottorarsi*.

Convencione, οὐα. θ. ἀπέφωσις ποιητοῦ.

Convencionale, οὐα. θ. καὶ **Convencionalmente**, οὐα. ἀρ. συνοχῆς μυστικῆς καὶ ἀθέμιτης, συνόδιον ἐπὶ κακοῦ.

Convencione, οὐα. ἀρ. μοναστηρίον, μονή.

Convencionalmente, ἐπ. διγ. ὁ μονάκων, μοναχῶς, μοναστηριακῶς.

Convencionalmente, ἐπ. διγ. ὁ κατὰ συνθήκην ἢ συμφωνίαν, συνθηματικῶς, συμβολικῶς.

Convencionalmente, ρ. ἀντ. συμφωνῶ.

Convencionalmente, οὐα. θ. ταῦτὸ νῦν **Convencionalmente**.

Convencionalmente, οὐα. θ. ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολὴ ἡθῶν, πίστεως, αἰσθημάτων κτλ. μεταπτώσεις, ἀναμόρφωσις, ἀναστροφή.

Convencionalmente, οὐα. ἀρ. δόκιμος, μοναχός. || —α, ἐπ. μεταπτειγμένος. || *Far —*, εἶξ ἐκνῆσις.

Convencionalmente, ρ. ἐν. "Ορ. **Convencionalmente**.

Convencionalmente, οὐα. θ. ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολὴ ἡθῶν, πίστεως, αἰσθημάτων κτλ. μεταπτώσεις, ἀναμόρφωσις, ἀναστροφή.

Convencionalmente, οὐα. ἀρ. δόκιμος, μοναχός. || —α, ἐπ. μεταπτειγμένος. || *Far —*, εἶξ ἐκνῆσις.

Convencionalmente, ρ. ἐν. "Ορ. **Convencionalmente**.

Convencionalmente, οὐα. ἀρ. συμφωνία, σύμβασις.

Convencionalmente, οὐα. θ. ἀπέφωσις ποιητοῦ.

Convencionalmente, οὐα. θ. καὶ **Convencionalmente**, οὐα. ἀρ. συνοχῆς μυστικῆς καὶ ἀθέμιτης, συνόδιον ἐπὶ κακοῦ.

Convencionalmente, οὐα. ἀρ. μοναστηρίον, μονή.

Convencionalmente, ἐπ. διγ. ὁ μονάκων, μοναχῶς, μοναστηριακῶς.

Convencionalmente, ἐπ. διγ. ὁ κατὰ συνθήκην ἢ συμφωνίαν, συνθηματικῶς, συμβολικῶς.

Convencionalmente, ρ. ἀντ. συμφωνῶ.

Convencionalmente, οὐα. θ. ταῦτὸ νῦν **Convencionalmente**.

Convencionalmente, οὐα. θ. ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολὴ ἡθῶν, πίστεως, αἰσθημάτων κτλ. μεταπτώσεις, ἀναμόρφωσις, ἀναστροφή.

Convencionalmente, οὐα. ἀρ. δόκιμος, μοναχός. || —α, ἐπ. μεταπτειγμένος. || *Far —*, εἶξ ἐκνῆσις.

Convencionalmente, ρ. ἐν. "Ορ. **Convencionalmente**.

Convencionalmente, οὐα. ἀρ. συμφωνία, σύμβασις.

Convencionalmente, οὐα. θ. ἀπέφωσις ποιητοῦ.

Convencionalmente, οὐα. θ. καὶ **Convencionalmente**, οὐα. ἀρ. συνοχῆς μυστικῆς καὶ ἀθέμιτης, συνόδιον ἐπὶ κακοῦ.

Convencionalmente, οὐα. ἀρ. μοναστηρίον, μονή.

Convertibile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπι-
δεκτικὸς μεταβάλλῃ, μεταβλη-
τὸς, εὐμεταβάλλητος.
Conversione, οὐσ. ἄρ. "Ορ.
Conversione.
Convertire, ῥ. ἐν. μεταπειθεῖν
τινὰ ἐν' ἄλλῃ ἠθικῇ ἢ ἠθικῇ ἢ
ἠθικῇ, φρόνημα γνώμην, μετέτα-
ξαι τινα. || —σι, ῥ. ἄντ. τὴν
γνώμην, τὰ ἠθικὰ ἀναστρέφωμαι.
Convertitore, οὐσ. ἄρ. ὁ τοῦ
ἀποπλανηθέντος ἐπαναφέρων εἰς
τὴν ἠθικῆν, ἀπώστηλος, προ-
σηλυτιστής.
Conversione, οὐσ. θ. καὶ
Conversione, οὐσ. ἄρ. κυρτότης,
κύρτωμα.
Conversione, σα, ἐπ. ὁ εἰς τὰ
ἐκείνῳ κυρτός, ἐπίκυτος, κυρτός.
Convivare, ῥ. ἐν. συνοδεύω.
Convivialmente, οὐσ. ἄρ. πει-
θῶ, πειθαίθετος.
Convivialino, σα, ἐπ. γείτων
παρακείμενος, θυμικός, σύντροφος.
"Ορ. ὑπερπυρρῆ.
Convivente, ἐπ. διγ. πει-
στικός, καταπειστικός.
Convivialmente, ἐπ. ῥ. σα-
φῶς, ἀριδύτως.
Convivente, ῥ. ἐν. πειθῶ,
πειθαίθετος.
Convivialino, σα, ἐπ. πει-
στικός, πειστήριος.
Convivente, ῥ. ἐπ. πεισμένος.
Convivialino, οὐσ. θ. πεποι-
θητός.
Convivente, ῥ. ἐν. καλῶ, πρῶ-
καλῶ.

Convitato, οὐσ. ἄρ. συνδο-
τιμῶν, συνδοτικὸς, συμπότης.
|| Κεκλημένος, καλεσθεὶς.
Convitato, οὐσ. ῥ. ὁ ἐστὶν
συμπόσιον, συμπόσιον.
Convitato, οὐσ. ἄρ. συμπόσιον
μαγάλη ἐστὶν αἰς. || Τῆν — τι, ἔγω
τράπεζαν ἔνοικητήν.
Convitato, οὐσ. ἄρ. συναετρο-
πῆ, συνδιελέξις. || Τόπος ἔνθα
πολλοὶ σφίζονται.
Convitato, οὐσ. ἄρ. συν-
δελφός, ἐμοτράπεζος.
Convivente, οὐσ. ἄρ. "Ορ. Con-
vitato.
Convivente, ἐπ. διγ. συμπε-
σιαστικός.
Convivente, ῥ. οὐδ. "Ορ. Con-
vivente.
Convivente, οὐσ. ἄρ. συν-
δικτυμῶν, συμπότης.
Convivente, ῥ. οὐδ. εἰμι ὁμο-
επίτροπος, συνανάγκημαι.
Convivente, ἐπ. "Ορ. Convivente.
Convivente, ῥ. ἐν. ἐξουσίαν,
ἐξουσίαν.
Convivente, οὐσ. ἄρ. ὕβρι-
στής, κακολόγος.
Convivente, οὐσ. ἄρ. ὕβρις, ὀ-
νειδος, τραγύτης.
Convivente, σα, ἐπ. ὕβρις,
ὀνειδιστικός.
Convivente, οὐσ. ἄρ. συγ-
κάλιστος.
Convivente, ῥ. ἐν. καλῶ, συγ-
καλῶ.
Convivente, οὐσ. ἄρ. ὁ συγ-
καλῶν.

Cooperazione, οὐσ. θ. κλή-
σις, συγγέλισις.
Cooperatore, ῥ. ἐν. πλοῦ-
στος, πλοῦτος, πλοῦτος, πλοῦτος,
πλοῦτος, πλοῦτος, πλοῦτος,
πλοῦτος.
Cooperatore, οὐσ. ἄρ. πλοῦ-
τος, πλοῦτος, πλοῦτος, πλοῦτος,
πλοῦτος, πλοῦτος, πλοῦτος,
πλοῦτος.
Cooperatore, σα, ἐπ. ὁ ὄρα-
τος, ὁ γλιχόμενος τινός, ὄρα-
τος, ἐπιθυμητικός.
Cooperatore, ῥ. ἐν. "Ορ. Con-
vigliare.
Cooperatore, ῥ. οὐδ. δευτέρως
γάρως ἀναπέμπω, εἰς δευτέ-
ρον γάρως ἀναπέμπω.
Cooperatore, ῥ. ἐν. κυλίω,
στρέφω τι.
Cooperatore, οὐσ. θ. επα-
σμός, ἀντισπασμός.
Cooperatore, σα, ἐπ. σπασμο-
δικός, σπασμοδότης.
Cooperatore, σα, ἐπ. "Ορ. Con-
vigliare.
Cooperatore, ῥ. ἐν. συνυπο-
χρεῖς τινα μετ' ἄλλου τινός ἐ-
σμεβάλλω.
Cooperatore, ἐπ. ὁ συνυπο-
χρεῖς τινα ἐν συμβολαίῳ, ὁ συν-
βήτης κοινωνός.
Cooperatore, οὐσ. ῥ. πρῶ-
τος, πρόφασις ἀπαιτοῦ.
Cooperatore, ῥ. ἐν. χρωματί-
ζω, εὐπρεπίζω τι, ἀποκρίπτω.
Cooperatore, οὐσ. ἄρ. "Ορ.
Cooperatore.
Cooperatore, ῥ. ἐν. συμπρόκτος,
νείτω, συνεισφέρει. || Συμ-

δοθῶ τινα, συνεργάζομαι τινα.
Cooperatore, οὐσ. ῥ. — τῆς,
οὐσ. θ. συμπρόκτος, συνεργός,
συνεργάτης, ἢ συμπρόκτος, ἢ
συνεργάτης.
Cooperatore, οὐσ. θ. σύμ-
πρόκτος, συνεργός, συνέργημα.
Cooperatore, ῥ. ἐν. θέτω ἐν
τάξει, συνεργολογῶ, συναρμολογῶ,
τὸ πᾶν συνδιετέθημα συναρμολο-
γῶ.
Cooperatore, τα, ἐπ. ὁ διευθε-
τημένος, ὁ συναρμολογημένος,
σύνταμος. Βαν —, εὐσύνθετος.
Cooperatore, οὐσ. ἄρ. ὁ διευ-
θετῶν συναρμολογῶν, συναρ-
μολογῶν.
Cooperatore, οὐσ. θ. τά-
ξις, διευθέτησις τοῦ παντός,
συναρμολογία, συνάρμοσις.
Cooperatore, ῥ. ἐν. προτρέπω,
παρακινῶ, ὠθῶ τινα εἰς τι.
Copia, οὐσ. θ. λόγος, σκεῆ-
ρα, πάγμα πειθῶ, ἠρωμαῖος, ἢ
κόρυς.
Copia, οὐσ. θ. δένδρον ἐλι-
κοφόρον. || Tognio a —, πύργος
δοσιδής.
Coperchiare, ῥ. ἐν. σκεπά-
ζω, καλύπτω διὰ πύκατος, πω-
ματίζω, ἐπιτοματίζω.
Coperchiare, τα, ἐπ. καλυ-
πτῶ, κακαλυμμένος, ἐπισκεπτός.
Coperchiello, οὐσ. θ. περι-
στροφή, πανούργημα. || Πρόφα-
σις, πρόσχημα.
Coperchiino, οὐσ. ἄρ. ἐπικύ-
λωμα ἐν μικρῶν, ποικίλων.
Coperchio, οὐσ. ἄρ. πῶμα

ἀγγείον, ἐπιθεμα, καλυπτήρ.
 Κοροται, οὐσ. θ. σκέπασμα,
 σκέπη κλίσης, ἐπίσπρωμα. ||
 Μεταφ. πρόσχημα, πρόσφαις.
 Κοροταμοίτε, ἐπίρ. κεκα-
 λυμμένος, κρύφω, κρύβδην, ἐπι-
 σκεπασμένος, δι' αἰνιγμάτων.
 Κοροτίνα, οὐσ. θ. μικρὸν τι
 σκέπασμα, καλυμμάτιον. || —
 δαλιότι, σπρωμάτιον. || Ἐπί-
 πιον, ἔποχον δὲ ἢ σέλλα.
 Κοροτίλια, οὐσ. ἀρ. Ναυτ.
 κλίσιον, καλίδιον, τὸ ἐπὶ τῆ;
 κρύμνης κοιτώνιον.
 Κοροταί, οὐσ. ἀρ. τόπος κε-
 καλυμμένος, σκεπασ-
 στός. || Μετορσίσι —, ἀπροφάσι-
 ταραί, ἀσφαλίζονται.
 Κοροτοίσο, οὐσ. ἀρ. Ὅρ. Κο-
 ρορταί.
 Κορορταρά, οὐσ. θ. σκέπασμα,
 πῶμα.
 Κοροία, οὐσ. θ. ἀφρονία, πε-
 ρισσσία. || —δί δανάρι, πλοῦ-
 τος. || Ἀντίτυπον, ἀντίγραφον,
 ἀπόγραφον. || Ριγλίτα —, ἀντιγό-
 ρων λαβάνω.
 Κοροιαίτιτε, οὐσ. ἀρ. βι-
 βλίον τῆς ἀντιγραφῆς τῶν ἐμ-
 πορικῶν ἐπιστολῶν.
 Κοροιαρε, ῥ. ἐν. ἀντιγράφω, ἀν-
 τιτυπῶ. || Μιμοῦμαι παραποιῶ.
 Κοροιατο, τα, ἐπίρ. ἀντιγ-
 γραμμένος.
 Κοροιατοτε, οὐσ. ἀρ. ἀντι-
 γραφεύς.
 Κοροίλια, οὐσ. θ. μικρὸς πᾶσ-
 σαλος, πιασαλίσιος.

Κοροίλια, οὐσ. ἀρ. κυψέλη,
 κυτταρίς.
 Κοροιασμενία, ἐπίρ. θαψι-
 λῶς, ἀφθόνως, περισσῶς.
 Κοροισιτά, οὐσ. θ. ἀφθονία,
 περισσεία, θαφίλεια.
 Κοροισο, αἱ, ἐπ. θαφίλης,
 ἀφθονος, περισσός.
 Κοροισία, οὐσ. ἀρ. Ὅρ. Κο-
 ροιατορε.
 Κορρα, οὐσ. θ. τὸ ὄπισθεν τῆ;
 κεφαλῆς. || Ποτήριον, τριλίε,
 φιάλιον. || —dolla bilancia, οἱ
 τῆς τρυτάνης δίσκοι.
 Κορραϊα, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ
 Κορραϊα.
 Κορραγοσα, οὐσ. θ. χάλκαν-
 θον, γαλκάνθη. || Παθολ. ἐξάν-
 θημα ἢ φλύκταιναι ἐρυθραί ἐπὶ
 τοῦ προσώπου.
 Κορραλλα, οὐσ. θ. κύπελλον,
 ἀγγεῖον χημικόν, χωνεῖον, χωνή
 χύτου. || Πι —, μεταφ. ἀριστός,
 ἐκλεκτός. || Argento δι —, ἄρ-
 γυρος, ἔκφυλος, ἄρτιστος.
 Κορραλλαρε, ῥ. ἐν. καθήριζω,
 χωνεύω μέταλλον.
 Κορραλλαξισιο, οὐσ. θ. ἐκκα-
 θάρσις, χωνεῖσις μετᾶλλον.
 Κορρατια, οὐσ. θ. σικία, κ.
 βεντούζα.
 Κορρία, οὐσ. θ. ζεύγος, δύο
 τινες, δύο τινα, δίξυγία.
 Κορρίερο, Κορρίερο, οὐσ.
 ἀρ. εἰσχόσις.
 Κορρο, οὐσ. ἀρ. ἀγγεῖον, ὄβρις.
 Κορροπί, οὐσ. ἀρ. πλ. σχί-
 θανες, σχίζαι, σχίδια.

Κορριμενίο, οὐσ. ἀρ. κάλυ-
 ψις, ἐγκάλυψις, καὶ αὐτὸ τὸ ἐ-
 πικάλυμμα, σκέπασμα. || Ἢ
 τῶν ζώων ὄφεια, βιάσεισις.
 Κορριρε, ῥ. ἐν. σκεπάζω, ἐγ-
 καλύπτω, ἐπικαλύπτω τι, τινα.
 || Μεταφ. κρύπτω τι ἀπὸ τινος,
 ἀποκρύπτω. || —, ἐπὶ ζώων, τὰς
 θηλείας βατεῶν, ὄφειω, ἐπι-
 γυῶ.
 Κορριτορα, οὐσ. ἀρ. ὁ καλύ-
 πτων, καλυπτήρ, στεγαστής. ||
 Ἢ πορ. ἢ βοῦς ὄφειτης, ὁ κήλων,
 ὁ εἰσφός, πρὸς θε καὶ πᾶν ἄλλο
 ζῶον ὄφειον τὸ θηλυ.
 Κορριτιρα, οὐσ. θ. σκέπασμα.
 Κορρία, οὐσ. θ. σύνδεσμος,
 ἔνωσις. || Ἢ τῶν ζώων συνουσία,
 ὄφεια.
 Κορριλαρε, ῥ. ἐν. συζευγνύω,
 συνενῶ. || —σι, ῥ. ἀντ. συζυ-
 γημα σαρκιαῶς.
 Κορριλατινμενίο, ἐπίρ. συμ-
 πλεκτικῶς.
 Κορριλατινο, τα, ἐπ. Γραμ.
 συμπλεκτικῶς (σύνδεσμος).
 Κορριλαξισιο, οὐσ. θ. Ὅρ.
 Κορριλα.
 Κορραγιο, οὐσ. ἀρ. ἀνδρεία,
 τόλμη, θάρσις, γεναιότης, βῶμῆ.
 || Καρδία, βέλγησις, πάθος.
 Κορραγιοσμενίο, ἐπίρ. ἀν-
 δρείαις, γενναίαις, εὐτόλμιας, καρ-
 τερῶς.
 Κορραγιοσιο, αἱ, ἐπ. ἀνδρείος,
 εὐτόλμος, γενναῖος, καρτερός.
 Κορραλε, ἐπ. διγ. ἐγκάρδιος,
 καρδιακός, εἰσφικός.

Κορραλλifero, τα, ἐπ. ὁ παρα-
 γων κοράλλια, κοραλλιοφόρος.
 Κορραλλια, οὐσ. θ. φύκος τι ἀν-
 θελμιντικόν.
 Κορραλλίνο, να, ἐπ. κοράλ-
 λινος. || Σωρσία κοραλλίων.
 Κορραλλο, οὐσ. ἀρ. τὸ κοράλ-
 λιον.
 Κορραλλομε, οὐσ. ἀρ. κοράλ-
 λινος.
 Κορραλλομενίο, ἐπίρ. ἐγκαρδίας,
 ὄλοφύχως.
 Κοραμε, οὐσ. ἀρ. δέρμα, βύρσα-
 τὸ δέρματι, τὰ σάκη.
 Κοραμπορο, ἐπίρ. δημοσίη,
 ἐπὶ πικρουσίᾳ πάντων.
 Κοραμφοίσις, οὐσ. ἀρ. ἀνηρω-
 περ, εὐειδής, καλλιπρόσωπος.
 Κορατολλα, οὐσ. θ. τὰ ἔντερο-
 τινῶν ζώων, τὰ σπλάγγνα, τὰ
 ἔγκατα.
 Κορατλλινα, οὐσ. θ. τὰ μικρὰ
 ἐντέσθια τῶν ζώων.
 Κοραζα, οὐσ. θ. θώραξ.
 Κοραζαζιο, οὐσ. ἀρ. ὁ θώρακας
 πιδῶν, θωρακοποιός.
 Κορβα, οὐσ. θ. κένιστρον, κα-
 νεῦον, καλαθίσκος, κοφίνιον. ||
 Κένιστρον πλήρες. || Κουπύλη.
 Κορβαρε, ῥ. οὐδ. ἐναμφρόνο-
 μοι, ἀπαίρομαι, γουριῶ, μέγα
 φουδῶ.
 Κορβελλαρε, ῥ. ἐν. ἐμπαιζῶ,
 παρτεγῶ.
 Κορβελλατορε, οὐσ. ἀρ. ἐμπαι-
 κτης, σικωπτής.
 Κορβελλατορη, οὐσ. θ. ἐμπαιγ-
 μός, σικωμῆ, χλεύη.

Corbellaria, οὐσ. θ. οὐτίδα-
νὸν πρᾶγμα, ἀνείρεται.

Corbella, οὐσ. ἀρ. κάνιστρον,
κνήστιον, καλῶτον.

Corbellola, οὐσ. θ. καρπός,
τὸ κόμαρον.

Corbellolo, οὐσ. ἀρ. δένδρον
ἢ κόμαρος.

Corbo, οὐσ. ἀρ. πτηνόν, ὁ
κόραξ.

Corbora, οὐσ. θ. βαλάντιον,
ταμίον ἐκκλησιαστικόν. || Με-
τερο in—, φυλάττω, ἐναποτο-
μιάω τε.

Corcato, ῥ. οὐδ. κατακλινο-
μαι, κ. πλαγιζῶ.

Corca, οὐσ. θ. σχοινίον, κέ-
λας καὶ κάλωσ. || Μετάφ δε-
αμός. || — ἢ Palla a— τὸ σφαι-
ροστήριον. Fare alla—, σφαιρί-
ζω, σφαιροπαίκτης. || Κορδαί τοῦ
βιολίου κτλ. || — del collo, τὸ
τοῦ τραχήλου νεῦρα. || Παινή,
βασανιστήριον, ὁ σχοινισμός. ||
Dar la— a uno, ἀνεξαρξῶ, ἀνε-
ρευνῶ τινά. || A—, ἐπίρ. κατὰ
στάθμην, κατὰ γρημῆν, εὐθὺς,
κατὰ κάθετον.

Corcamae, οὐσ. ἀρ. σχοινίον
πλοίων, καλῶτα πλοίων.

Corcara, οὐσ. ἀρ. σχοινοπλό-
κος, σχοινοπλόος.

Corcaggiate, ῥ. οὐδ. κατὰ
στάθμην, κατὰ γρημῆν ἐν χρεῖ
εἶμι, στοιζῶ.

Corcella, οὐσ. θ. μικρὸν σχοι-
νίου, σχοινίς, ταινία.

Corcellare, ῥ. ἐν. πλέω ὡς
σχοινίον, κτλ.

Corcellina, οὐσ. θ. σφαιρο-
τῆρ σεαυθιωμένους περὶ τὸ ἄκρον,
σειράδιον, κ. σειράς, τὸ χρησι-
μεύον ἀνεὶ κομβοδόχου.

Cordera, οὐσ. θ. ἐργαστή-
ριον τῶν σχοινοπλόων, σχοινο-
ποιεῖον.

Cordiaca, σα, ἐπ. καρδιακός,
|| —σα, οὐσ. θ. καρδιολίτις.

Cordiale, ἐπ. διγ. ἐγκάρδιος,
ἐπιστήσιος. Nominia—, ἰχθυὸς ἐ-
σπονδος. || — οὐσ. ἀρ. πικρὸν το-
νικὸν τῆς καρδίας.

Cordialità, οὐσ. θ. ἀγάπη
ἐγκάρδιος, εὐλεκρινή.

Cordialmente, ἐπίρ. ἐγκαρ-
δίως, διὰ τῆ ψυχῆ.

Cordigliero, οὐσ. ἀρ. φραγ-
κισκάνος, μοναχός, σχοινοδέσταις.

Cordiglio, οὐσ. ἀρ. θεσμός,
ταινία.

Cordigliare, ῥ. ἐν. οὐκείρω,
|| — ῥ. οὐδ. ὀδυνῶμαι, θλι-
θῶμαι.

Cordiglio, οὐσ. ἀρ. λύπη, ὀ-
δύνη, μετάνοιας.

Cordigliosamente, ἐπίρ. πι-
κρῶς, λυπηρῶς.

Cordiglioso, σα, ἐπ. ἀξιολύ-
πητος, ἀλγαινός.

Cordonaia, οὐσ. θ. Τεκτον.
ταινία.

Cordone, οὐσ. ἰρ. ταινία πλοίου.

Cordovaniare, οὐσ. ἀρ. ἐκυ-
ροτόμος, ὑποδηματοποιός.

Cordovano, οὐσ. ἀρ. δέρμα

τράγου ἢ αἰγός, κατεργασμένον.

Correggia, οὐσ. θ. ἱμάς, λω-
πίον, λέπιδιον. || Παρθά.

Correggiato, οὐσ. ἀρ. ὁ βά-
πτων τὸ λέπιδιον τῶν ἰππέων,
λεπιδιοφόρος.

Correggiato, οὐσ. ἰρ. Γεωπ.
μάσσει τὸν σίτον ἀλοῶσα.

Correggiuolo, οὐσ. ἀρ. σφαι-
ρωτῆρ (σειρήτι) ἐκ δέρματος, σε-
αυθιωμένος περὶ τὸ ἄκρον. ||
Νεῦρα βιβλιοδεσίας. || Κωνευ-
τήριον. || Κίδος ἰλαιοδέουρα.

Correggiala, οὐσ. θ. (λέξ. Ἐλ-
λην.) Χωρογραφία.

Corriscoro, οὐσ. ἀρ. (λέξ.
Ἐλλην.) χωροσκοπος.

Corrnale, Ὀρ. Corniola, Cor-
nia.

Corriaco, σα, ἐπ. σκληρόσαρ-
κος, τραχύσαρκος.

Corriante, οὐσ. ἀρ. μυθολ. ἑ-
σπερὸς τῆς Κυβέλης, κορόσας.

Corriato, ῥ. οὐδ. κατακλι-
νομαι, κ. πλαγιζῶ. || —σι. ῥ.
ἀντ. κῆπτα, κυροῦμαι.

Corriato, οὐσ. ἀρ. κορυφαίος.

Corrimbifero, σα, ἐπ. ὁ φέρων
κορὸμβους, κορυμποφόρος.

Corrimbo, οὐσ. ἀρ. βοταν.
συγκρότημα ἀνθέων, κόρυμβος.

Corrinio, Corrinio, οὐσ. ἀρ.
καὶ ἐπ. Κορίνθιος, ὁ Κορινθιακός.

Corrio, οὐσ. ἀρ. τὸ δέρμα ἢ
βύρεα. || Io ti trarro il— ἐκδε-
μέσιω σε, κ. θλ σ' ἐγδάρω.

Corriata, οὐσ. ἀρ. ψάλλης ἀ-

ποτελῶν μέρος τοῦ χοροῦ, χο-
ροδός. || Ὁ τοῦ χοροῦ, χοροίος.

Corricca, οὐσ. θ. τὸ ἐπὶ τῶν
ρίνων ἐκκρινόμενον ἴγρον, κόρυ-
μα, καταρροή.

Corria, οὐσ. θ. πλ. κέραια,
κέρως, κέραιον. Ὀρ. Corria.

Corriacchia, οὐσ. θ. ἐν. πτη-
νόν, ἢ κορίονη. || Ἀδόλεσχος, ἀ-
λογολάχης.

Corriacchiamento, οὐσ. ἀρ.
φλυαρία, λήσος, περιπέλημα, ἀ-
δολευχία, λασχηναία.

Corriacchiare, ῥ. οὐδ. πολυ-
λαλῶ, ἀδόλεσχῶ, φλυαρῶ, μα-
ταλολογῶ.

Corriacchio ἢ Corriacchiotta,
οὐσ. ἀρ. ὁ τῆς κορίονης νεοσπός,
κοριανιδός.

Corriacchione, οὐσ. ἀρ. πο-
λύλαλος, ἀδόλεσχος, φλύαρος,
φλύαξ.

Corriacchio, οὐσ. ἀρ. ἡχος
βόμβος, βόμβησις.

Corriacchia, οὐσ. θ. ὄργανον
μουσικῶν τῶν ποιμένων, ἀσκάς,
κ. γάϊδα.

Corriacchiare, ῥ. οὐδ. ἡχῶ
τὸν ἀσκόν, ἀσκαυδῶ.

Corriacchiaia, οὐσ. θ. (ὑποκ.
τοῦ Corriacchia) μικρὸς τις ἀ-
σκάς, ἀσκαίον.

Corriato, ῥ. ἐν. ἡχῶ τὸ κέ-
ρα, σαλλίζω, εὐλαπιγγί κατα-
σπασθῶ. || Βαμῶθ' ἐπὶ δ' ἔτων. ||
Πέρδιω' ἐπὶ βῶν.

Corriata, οὐσ. θ. ὁ δὲ τῶν κε-
ράτων κτύπος, κεράτισμα.

Coriario, ἐπιθ. ὁ ἔχων κέρατα οὐχὶ φυσικὰ, ἀλλ' ἐκ τύχης. Coriarios, οὐσ. ἄρ. ὁ καλπίζων τὸ κέρασ, κεραυλῆς.

Corioia, οὐσ. θ. ὁ κεραιτοειδής ὕμνη ἢ γιγών τοῦ δευδαλμοῦ.

Coriojiano, ῥ. οὐδ. κτυπὸν διὰ τὸν κέρατον, κεραιτικῶς, κεραιπτικῶς. [Κεραιτοφυῖν. || Κεραιφῶν ἐπὶ βρών.

Corioa, en, ἐπ. ὁ τοῦ κέρατος, κεραιτικός ἢ κεραιτικός.

Corioia, οὐσ. θ. μικρὰ σάλληπιγὲ πικρὰ τοῖς ἀρχαίοις, κεραιτική κέρασ. || Πλοῖα γυναικείας, κεραιφάλας. || Ἀλόγις ἱππικῶν.

Corioita, οὐσ. ἄρ. σικυδιῶν, κ. ἀγγομαῖνι. || Μικρὸν κέρατον, κεραιδίον.

Corioia, οὐσ. θ. Ὀρ. Corioia.

Corioia, οὐσ. θ. Τεκτον. τὸ διάζωμα ἰσοδομῆς, κέρωνος. || Περικουλιός, περιθώριον, σιφάνη εἰκόνας, κυβ. περσάξ.

Corioia, οὐσ. τὸ ἐνὸς περιθωρίου ἢ ἔχον περιθώριον.

Corioione, οὐσ. ἄρ. Τεκτον. κορωνίς, θριγκός.

Corioialo, οὐσ. θ. ἐπ. ὁ ἐν ἀρχαίῳ κέρατος, κεραιτοειδής.

Coriofero, τῆ, ἐπ. ὁ φέρων κέρατα, κεραιφόρος.

Corioia, οὐσ. θ. ὁ κράνιος κεραιφός, κ. ἀκράνι.

Corioia, οὐσ. ἄρ. δένδρον ἢ κράνι, κ. ἀκράνι.

Corio, οὐσ. ἄρ. Corio, πλ. θ. κέρασ, κ. κέραιον. || Τὰ κέ-

ρατα τῆς ἐλάφου. || Τὸ κνηνηταῖον κέρασ. || Ἀγγυῖον κεραιτοειδές. || Ἔθος, κῦφος ἐπὶ τοῦ μετώπου. || Τὸ κέρασ στρατοῦ. || Μεταρ. ἀλαζονεία, κύφος προπέτεια. || Far Io Corio, l'as lo corio, καθίστημι γινὰ κεραισίαν, κεραιτίζω ἐπὶ γυναικίος ἀνιμαζομένης.

Corioozzo, za, ἐπ. ὁ ἔχων κέρατα τεθροασμένα, κεραιφάλας.

Corioioria, οὐσ. θ. τὸ κέρασ τῆς Ἀρχαλαίας.

Coriuto, ia, ἐπ. κεραιφόρος, Argomento—, διλημμα. || Ρεραιου—, καλ—, οὐσιαστικῶς, κεραιτίας, κ. κεραιτός.

Coro, οὐσ. ἄρ. χορδὸς οἱ χορδοί. || Τὸ ἐν τῷ νῆρ μέρει, ἐνθα ἴστανται οἱ ψάλται.

Corografia, οὐσ. θ. (λίξ. ἔλ. λην.) χώρα περιγραφῆ, χωρογραφία.

Corografico, ca, ἐπ. ὁ τῆς χωρογραφίας, χωρογραφικός.

Corolla, οὐσ. θ. Ποσειδ. σταφάνη τοῦ ἀνθους, φύλλα ἢ πέταλα περιέχοντα τοῦ; στήμονας καὶ τὴν σπέρματιδα.

Corollario, οὐσ. ἄρ. διδάκτ. τὸ περὶ πλέον προσιθήμενον, ἐπιθεταιον, ἐπιφορά ἐπὶ δὲ μαθημ. τὸ ἐξαγόμενον, πῆρισμα. || —, ia, ἐπιθ. ὁ κατὰ τύπον ἐπιθετός, ἐπικτυλοθητικός.

Corona, οὐσ. θ. στέμμα, διάδημα. || Βασιλική δέξιοσπέκει. || Δόξα, τιμή. || Περιφέρεια, κό-

κλος. || Στέφανος ἀνθέων, ἀνθόπλιγμα. || Τὸ χαμηλότερον μέρος τοῦ μεσοκνίου τῶν ἑκπῶν, στερῆνη. || Νόμισμα. || — impositio, ὄνομα κολοκῶθης τινος. || Σημεῖον παύσεως ἐν τῇ μουσικῇ.

Coronale, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ στεφάνου, στεφανίτης.

Coronamento, οὐσ. ἄρ. στέφης, στεφανίσις. || Μεταφ. κόσμος, καλλωπισμός.

Coronato, ῥ. ἐν. στέφαν, περιστεφῶ περιουλιῶν.

Coronazione, οὐσ. θ. Ὀρ. Coronamento.

Coronata, οὐσ. θ. γατριμαργία, ὀδηραγία, ἐπιφορησίς. || Far una — d' alcuna cosa, χεραιτῶ ἐμικτὸν ἀπὸ τινος, ἐμφοροῦμαι, κατακέρννομαι, πῆρς ἐδ μεταφ. ἀρκοῦμαι ἐπὶ τι.

Coronatio, ia, ἐπ. παγύσωμος, προγῆσιρ. || Μέγας, εὐρύς.

Coro, οὐσ. ἄρ. τὸ σύνολον τῶν μερῶν τοῦ ἔχου, σῆμα, τὸ σῆμ ν σῆμα κ. κλῆ, γὰς ἦρ. || Andar del—, ἀποκατῶ. || Muovere il—, προξενῶ εὐκλειδέσθητα. || Guadagnar del suo—, κεραιφῶμαι. || Ussere col—a gola ἐπιτόξει, πῆρς τὴν ἕρυν τοῦ τοκετῶ, τοκετὸν ἀνεμῆνθ.

Combattere — a—, μάχεσθαι ἐκ συστάσεως, ἐκ τοῦ συστάθη, κιν. σῆμα πῆρς σῆμα. || Σωμάτιον, σωμαρία. || — di bataga, τὰ κεφαλαία, τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ

σῆμαπῶσ ἐμφοροῦματα. || — del delitto, τὸ σῆμα τοῦ ἐγκλήματος. || Amalo in— ἢ Amal—, ἀκουσίως, ἀκόντως, δυσχερῶς. Cororale, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ σῆματος, σωματικός.

Cororalità, οὐσ. θ. ἢ σωματιότης.

Cororalmente, ἐπιθ. σωματικός.

Corporatura, οὐσ. θ. πολυσαρκία, εὐσαρκία, εὐσωματία. || Τὸ ἀνάστημα, ἢ μέση.

Corporata, οὐσ. θ. Ὀρ. Corporalita.

Corporo, τοσ, ἐπ. σωματικός.

Corpulento, ia, ἐπ. σωματιώθης, ὑσαρκός, εὐσωμικός, εὐσωματός, παχὺς.

Corpulenza, οὐσ. θ. Ὀρ. Corporatura.

Corpuscoio, οὐσ. ἄρ. ἔτομον, πομάτιον.

Corpuscoiare, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ ἀτόμου, ἀτομολογικός.

Corpusdomini, οὐσ. ἄρ. ἢ Ἐυχαριστία. || Ἐρτη τῆς ἀγίας κοινωσίας.

Corputo, ia, ἐπ. Ὀρ. Corpacciuto.

Corpuzzo, οὐσ. ἄρ. ταυτὸ τῆ

Corpuscolo.

Corredare, ῥ. ἐν διασκευάζω, ἐφοδίζω τι. || Μεταφ. κοσῶν, καλλωπίζω, ὑραίζω.

Corredo, οὐσ. ἄρ. (ἄρος περιφάλας, τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ

Corrompitoro, οὐσ. ἀρ. διαφθορῆς, κυρίως καὶ μεταφ.

Corrosione, οὐσ. θ. "Op. Corrodimento.

Corrosivo, να, ἐπ. διαβρωτικὸς, ἀναθρακτικὸς, δακνῶδης.

Corroso, να, ἐπ. διαβρωμένος, καταβεβρωμένος.

Corrotamento, ἐπίρ. διεφθαρμένος, ἀνεμένως.

Corrutibile, ἐπ. διγ. "Op. Corrutibile,

Corrotto, οὐσ. ἀρ. πίνος, θρήνοι, στεναγμοί, λύπη, ἀλοσυρμοί. || —το, ἐπ. διεφθαρμένος, λελομαμένος, γαλιουμένος. || Testimonj —li, μάρτυρες παρεσκευασμένοι.

Corrotto, οὐσ. ἀρ. "Op. Corrompitoro.

Corrucciersi, ῥ. ἀντ. συσπαρέσθωμαι, ὀργίζωμαι.

Corrucciamento, ἐπίρ. ὀργίλος, μετὰ θυμοῦ.

Corrucciato, το, ἐπ. ὁ δεινῶς ὀργισμένος, ἠγγιωμένος.

Corruccio, οὐσ. ἀρ. θυμὸς μέγας, ὀργή, μῆνις.

Corrucciosamente, ἐπίρ. "Op. Corrucciamento,

Corruccioso, να, ἐπ. θυμῶδης, βεβύθμος, ἀγριόθυμος.

Corrugare, ῥ. ἐν. συσπῶ, συντιδῶ.

Corruccare, ῥ. οὐδ. "Op. Corrugare,

Corrucciando, οὐσ. θ. λαμβάνω, λαμβάνω.

Corrucciato, οὐσ. θ. λαμβάνω, λαμβάνω.

Corrucciato, οὐσ. θ. λαμβάνω, λαμβάνω.

Corrucciato, οὐσ. θ. λαμβάνω, λαμβάνω.

Corrucciato, οὐσ. θ. λαμβάνω, λαμβάνω.

Corruccio, οὐσ. ἐπ. φεινὸς λαμπρὸς, στίλβων.

Corrutella, οὐσ. θ. διαφθορὰ ἀταξία.

Corrutibile, ἐπ. διγ. ὁ εἰς φθορὰν υποκείμενος, φθάρσιμος, φθαρτός, εὐθραστός.

Corrutibilità, οὐσ. θ. τὸ φθαρτὸν, τὸ εὐθραστόν.

Corrutivo, να, ἐπ. ὁ εἰς φθορὰν συνταλῶν, φθορικὸς.

Corrutore, οὐσ. ἀρ. "Op. Corrompitoro.

Corruzione, οὐσ. θ. φθορὰ λύπης, ἀπόρρησις. || Μεταφ. διαφθορὰ, ἡ ἐπὶ τῷ γένει δυνάστῳ, νόστιμος, νόστιμος. || Παράδοξις τῶν συνθηκῶν. || Διασμός γυναικῶν.

Corsa, οὐσ. θ. δρόμος, κ. τρέξιμον. || "Ραῦς καὶ μεταφ. διεξαγωγή τῶν πραγμάτων, πορὰ.

Corsale, οὐσ. ἀρ. ὁ κατὰ διασπῶν ληστῆς, πειρατής.

Corsalio, οὐσ. ἀρ. μικρὸς ὀδῶρξ, θωρακίον.

Corsaresco, ἐπ. ὁ τοῦ πειρατοῦ, πειρατικὸς.

Corsaro, οὐσ. ἀρ. "Op. Corsale.

Corsaggiano, ἐπ. διγ. ὁ κτηρατῶν.

Corsaggiamento, οὐσ. ἀρ. κτηρατῶν λαφυραγωγία.

Corsaggiato, ῥ. οὐδ. κτηρατῶν.

Corsaggiare, οὐσ. ἀρ. κτηρατῶν λαφυραγωγία.

Corsaggio, οὐσ. ἀρ. κτηρατῶν λαφυραγωγία.

Corsaggio, οὐσ. ἀρ. κτηρατῶν λαφυραγωγία.

Corsaggio, οὐσ. ἀρ. κτηρατῶν λαφυραγωγία.

Corsaggio, οὐσ. ἀρ. κτηρατῶν λαφυραγωγία.

Corsaggio, οὐσ. ἀρ. κτηρατῶν λαφυραγωγία.

Corsia, οὐσ. θ. τὸ βεῖθρον τοῦ βίου.

Corsiere, Corsiero, οὐσ. ἀρ. ἵππος ἑρμικὸς, κέλης.

Corsiamente, ἐπίρ. ἐπιπολαίος, τροχάθην, ἄνευ πολλῆς προσοχῆς, προχέτως.

Corsivo, να, ἐπ. ὁ τρέχων, βέων, βραχέως, τροχάθης, βούτης, εὐρους. || Corsi —vi, στείχοι βίοντες. || Sile —, ὕψος λατοῦ, ἡ μέουσα λέξις.

Corso, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

Corsio, οὐσ. ἀρ. δρόμος, κ. κέλιμος. || "Ὀδὸς, περιπορὰ. || ἡ πέτα.

αὐτὴ μέρος χωριστὸν διὰ τὸ ἐπιπορῶν, τοὺς ἀχρῶνας καὶ διαβαλλίου, || "Ὁ βασιλεὺς αὐτῆς, τὸ βασιλεῖον, τὰ ἀνάκτορα. Della —, αὐλικός. La —, οἱ περὶ τὴν αὐλήν, περὶ τὸν βασιλεῖα. || Τὸ δικαστήριον. || Tor —, ἔτε — bandia, ἔχω ἀνοικτὴν τράπεζαν.

Corticare, ῥ. ἐν. συνοδεῦν τὴν νεύρωσιν.

Corticella, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀρτῶν ἐπιπεκαμμένα, τὰ φλογώματα, κ. ἡ πέτα.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

Corticamento, οὐσ. ἀρ. τὸ περιεῖπαι, θεραπεύειν τινα, θεραπεύει, θωρακίον.

λά δαπανῶ ὑπὲρ τινος, ἐπι-
δίδω, δωρῶ τι τινι.

Corrissementis, ἐπίρ. κομψίδος.

Corrisia, οὐσ. θ. οἱ πελιτι-
κοὶ καὶ εὐγενεῖς πρόπου εὐτρα-
πέλια, φιλοφρόνησις κτλ. || Far
— ἀριστομαί τινι. || — presso lo
donno, χαριεντόνη, θωπέια περί
τὰς γυναῖκας. ἑρωτοτροπή.

Corrisiamante, ἐπίρ. λίαν
εὐγενεῖς, χαριέντως.

Corrozza, οὐσ. θ. βραχύτης,
ουνοτρομία.

Corrozza, οὐσ. θ. καί.

Corricino, ἀρ. αὐτὴ χωριστῇ
ἐνθα καίεται τὸ ὀρνιθοτροφεῖον,
οἱ ἀχρωῶνες, κτλ., τὸ ὑπιστά-
λιον.

Corrigiana, οὐσ. θ. ἐταίρα,
πέρνη. || Κυρία τῆ: ἀδελφῆς.

Corrigianesimo, ἐπίρ. αὐ-
λικός.

Corrigianeria, οὐσ. θ. βα-
διογενία, θελοπροσούη, πανουρη-
γία αὐλική.

Corrigianeseo, εα, ἐπ. ὁ τῆς
ἀλλῆς, αὐλικός, βασιλικός. || Ce-
rimonia, Complimenti — εἰσι,
αὐλικαὶ φιλοφροσύναι καὶ προσ-
ρήσεις.

Corrigiana, οὐσ. θ. "Op.
Corrigianeria.

Corrigiano, οὐσ. ἀρ. εἰς τῶν
περὶ τὸν βασιλέα, αὐλικός. ||
Άρχων.

Corrigiano, na, ἐπ. αὐλικός.

Corrile, οὐσ. ἀρ. αὐτὴ τις με-
τὰ ὀπισθαύλιον, τὸ μέρος ἐνθα

καίται τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, οἱ ἀ-
χρωῶνες, κτλ.

Corriua, οὐσ. θ. περιπέτασμα
κλίνης. || Τὸ τῆ: θύρας παρ-
κάλυμμα, παραπετασμα ἢ κα-
ταπέτασμα, ἀβλία.

Corriugiglio, οὐσ. ἀρ. μικρὸν
παρπέτασμα κλίνης, κωνο-
πίοι, κ. κουνουπίερα. || Στάλι;
τις τὸ πάλαι περὶ τὰς κλίνας.

Corriualo, τα, ἐπ. ὁ περίε ἔχων
παρπέτασμα.

Corro, οὐσ. ἀρ. βραχύτης, βρα-
χυπέπαι, βραχυλιγία. || —,
ia, ἐπ. βραχύς, ἐπίτομος, σύν-
τομος. || — ἐπίρ. βραχέως, συν-
τόμως.

Corruciare, "Op. Corruciare.

Coruscato, "Op. Corruciare.

Corruca, οὐσ. θ. "Op. Cru-
vata.

Corruca, οὐσ. θ. Ἰπ. τὸ ὀ-
πισκιστῆν τοῦ ἔκπου, σκίτη-
σις. || Εἶδος πλοίου πολεμικοῦ.

Corruca, ῥ ἐν. ἔρπον ἰνά-
πιον τινός, ὑποπίπτω τινι.

Corruccatore, οὐσ. ἀρ. ἔκπος
ὑποσκιστῶν.

Corro, οὐσ. ἀρ. πτηνὸν ἐ-
κράς.

Cosa, οὐσ. θ. πρᾶγμα. || — e
tate, curioso, ἀνεκείμενα ἀφο-
θέτα, φυσικά ἢ τεχνικά. || — di
conseguenza, σπουδαῖον πρᾶ-
μα. || — o di nulla, παίγνια,
σκαριφήματα, λῆρος. || — o di
mangiare, τὰ σιτία, τὰ ἐδεσμα-
τα. || Τὸ γεγονός, ἢ βυθέσις,

τὸ ἔργον. || Λόγος, αἰτία. Per
ogni —, διὰ πάντα λόγον. || Co-
sare — all'alcuno, εἰμὲ τινός φι-
λας. || Non essere da — alcuno,
εἰμὲ ἀνικανὸν ἐν παντί, οὐτιδέ-
ως καθ' ὅλα. || E una —, τοῦτο
ἐν καὶ τὸ αὐτό.

Consondere, ῥ. οὐδ. "Op. Conso-
cendere.

Coscia, εἰσ. θ. μηρὸς, ἰσχίον,
κ. γόφος. || — di castrato, μη-
ρὸς προβάτου. || — di buc, κνή-
μη βεβ. κομμένη.

Cosciale, οὐσ. ἀρ. τὰ τῶν
μηρῶν περικαλύμματα, τὰ πυρ-
κηθία. || Βαρύλιον ἀμείνης.

Coscienza καὶ Coscienza,
οὐσ. θ. συνείδησις, τὸ συνείδη-
σιν, συναίσθησις. || In —, ἐν συνεί-
δησει, συνειδήτως, ὁρθῶς. || Far
— aware se di; ἀδικον, σκληρὸν,
κτλ. ἐκφοδῶ τινα περὶ τινος.

Coscionzato, ia, ἐπ. εἰς συνεί-
δητος, ἀκριβής, εὐλαβής.

Coscienziosamente, ἐπίρ. εὐ-
συνειδήτως, εὐλαβῶς.

Coscionzoso, εα, ἐπ. "Op.
Coscionzato.

Coscinetto, εἰσ. ἀρ. μικρὸν προσ-
κεφάλιον, ὑποκνήτων.

Coscollina καὶ Cosarella, οὐσ.
θ. οὐτιδανόν τι σκαριφήμα, λῆ-
ρος· παίγνιον.

Costi, ἐπίρ. οὕτω, τόσον, ὡς·

Costi, Così, μετρώς, κ. ἔτσι
καὶ ἔτσι.

Costi, Como, ἐπίρ. ὡς· || —
Insieme, ἐπίρ. ταυτοτέρω-

τως. || — fatto, ia, ἐπ. ταυῦ-
τος, ὁμοιος.

Cosmetico, εσ, ἐπ. (λέξ. Ἑλ-
λην.) κοσμητικός.

Cosmico, εα, ἐπ. (λέξ. Ἑλ-
λην.) ὁ τοῦ κόσμου κοσμικός.

Cosmografia, οὐσ. θ. (λέξ.
Ἑλλην.) κοσμογραφία.

Cosmografico, εα, ἐπ. (λέξ.
Ἑλλην.) κοσμογραφικός.

Cosmografico, οὐσ. ἀρ. (λέξ.
Ἑλλην.) κοσμογράφος.

Cosmologia, οὐσ. θ. (λέξ.
Ἑλλην.) κοσμολογία.

Cosmologico, εα, ἐπ. κοσμο-
λογικός.

Cosmopolita καὶ Cosmopo-
litano, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.) ὁ
κόσμου πόλιτης, κοσμοπολίτης.

Coso, οὐσ. ἀρ. τὰ ἀνδρικὸν
αἰδεῖον. || Μωρὸς, βλάξ, ἡλίθιος.

|| Πρᾶγμα, ἐν τῷ λόγῳ, ὅταν τις
δὲν ἐνθυμῆται τὸ ὄνομα. || — di
quattro miglia, di tre ste-
ghe, ἀπόστασις 4 μιλίων, 3
ῥῶν.

Cosofola, οὐσ. θ. γυνὴ βα-
διογενής, ἢ πανταχοῦ παρούσα
καὶ τὰ πάντα ἀναταράσσουσα.

Cospargere, ῥ. ἐν. βρέχω,
ἐπιπάσω, κ. κρουκίω, ὑγραί-
νω· διασπέρω.

Cospargere, εα, ἐπ. "Op. Cosperso.

Cosparto, ia, ἐπ. διασκορ-
πισμένος, σκορπιστός, διασπé-
δατος.

Cospargere, ῥ. ἐν. "Op. Cospa-
rgero.

Cosperoso, σα, ἐπιθ. ὁ βραχέμενος, ὁ βεβρεγμένος· πεπασμένος. || Μεταρ. καλυπτός; κεκαλυμμένος· ζωγραφητός; κηρωμένος, χρυσός; || Σκαρτός, διεσπαρμένος; πεπασμένος, ἐπίπαστος.

Cosportacio, οὐς. ἀρ. ὄρ. Κραναιαία.

Cosporto, οὐς. ἀρ. ὅτις, ὄφις; παρουσία. || — ἐπιρ. ὅτι φίλιβία.

Cosportos, οὐς. ἀρ. μεγάληλαχρός; μεγάλροθμων, κομπιστής, κυχηματίας, γαυράξ.

Cospiculid, οὐδ. ὁ διάκρισις, διαγρά.

Cospricus, οὐα, ἐπ. ὄρετός; ὄηλος, πρόδηλος; φανερός, καταφανής. || Ἄνδαξος; ἐπίσημος, μέγας, κλεινός.

Cosperare, ῥ. ἐν. καὶ ὄδ. ὄρ. Conperare.

Cospretacione, οὐς. ὁ ταυρὸς τῆς Cospretacione.

Cospio, οὐς. ἀρ. Χειρουργ. πρηγματὴ ἐξέκθημα ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐν συμπεθεκτότος, ἀροχρῶδον, κ. βαρῆθίσα. || ὄργη, ὄμοδος; ἰδωροπία.

Costa, οὐτ. ὁ ὄστρον τοῦ στόθους κυρτόν, πλευρίον, πλευρά. || Τὸ πρηνές, τὸ κλίτος, βάχις, τὸ ὄρος, ἀπόκλιμα, κλιτός; γέλωφος, βουνός. || Ἢ παραλία, αἱ πλευραὶ πανταχοῦ, ἀκτὴ. Navigare —, παρασιώ. || Ἢ τοῦ μαχαίρου βή-

χης. || — ἐπιρ. κατὰ μήκος τῆς ἀκτῆς, παραβλασσίως. || Da—, Di—, ἐπιρ. παρὰ, πρὸς, πλησίον.

Costaggià, ἐπιρ. ἐκεῖ κάτω, ἐδῶ κάτω.

Costala, ἐπ. διγ. ὁ τῶν πλευρῶν, πλευριτικός, πλευρίτης; παράπλευρος.

Costantio, ἐπ. διγ. σταθερός, ἐδατοβή; μόνιμος, στερός; βέβαιος. || —, ἐπιρ. ἐν τῇ μεταξὺ, ἀνά, παρὰ, κατὰ.

Costantemente, ἐπιρ. σταθερῶς, ἐσταθῶς, μόνιμῶς, στερεῶς; βεβαίως.

Costanza, οὐς. ὁ σταθερότης, ἐσταθῆσι, μόνιμότης; ἐρεθής, βεβαιότης.

Costare, ῥ. οὐδ. πωλοῦμαι κ. στοιχίζω. || Μεταρ. θαπάνη, κίπων θέσμαι.

Costassà, ἐπιρ. ἐκεῖ ἐπάνω.

Costato, οὐς. ἀρ. τὸ στήθος, ἡ ὄσρῶς, ὁ ὄσραξ. || Πλευράν.

Costaggiaro, ῥ. ἐν. τὴν παρὰ τὴν ξηράν, καταπλέω. || Περιπλανῶμαι, περιερχομαι.

Costaggiante, οὐτ. ἀρ. ὁ τῶν ἀκτῶν ἔμπειρος κυβερνήτης, ναυγῆς, κ. πιλότης.

Costoi, ἀντ. αὐτή.

Costollato, ἰα, ἐπ. προεκκίμενος; ἐν ἀστερισμῷ ἢ λαμπρῶς ὡς ἀστερισμός.

Costellazione, οὐς. ὁ ἀστερισμός; ἀστροβασία.

Costereccio, οὐς. ἀρ. τὸ σκα-

κώδες μέρος τῶν πλευρίων τῶν ξύλων.

Costefella, οὐς. βάχις, λοφιστός.

Costernarsi, ῥ. ἀντ. ἐκπληττομαι, καταπληττομαι, καταπεύδωμαι.

Costernazione, οὐς. ὁ κατάπληξις, ἐκπληξις, πτόησις. || Metter in —, καταπτόω, καταπλήττω.

Costelo, ὄρ. Costelo.

Costi, ἐπιρ. ἐνεαῦθα, ὡς κ. ἐδῶ.

Costiata, οὐς. ὁ ἀκτὴ περιμήκης; πρὸβόλον μακρόν.

Costiere, οὐς. ἀρ. ὄρ. Costeggiatore.

Costiera, ῥα, ἐπιθ. παρὰ πλευρῶς. || Navigar da —, ναυτοπαραπλέω.

Costinei, ἐπιρ. αὐτόθεν, ἐνεαῦθεν, ἐκείθεν.

Costipamento, οὐς. ἀρ. δυσκοιλότης, γαστρός, στέγνωσις.

Costipare, ῥ. ἐν. τὴν κοιλίαν στεγνῶς, δυσκόλιον καθίσταται.

Costipativo, ῥα, ἐπ. ὁ κοιλίας στεγνωτικός, στενωτικός.

Costipazione, οὐς. ὁ ὄρ. Costipamento.

Costipare, ῥ. ἐν. συνίσταται τὸ πᾶν ὀργανίζω. || Νόμους τίθημι. || Ἀρχὴν, κυβερνήτην καθίσταται, θεμελιώ.

Costituto, ἰα, ἐπ. ὄργανισμένος, καθιστός. || Κυβερῶμενος ὄστος ἢ ἄλλως.

Costituitoro, οὐς. ἀρ. ὁ συνιστῶν, ὀργανίζων, θεμελιῶν τι.

Costitutivo, ῥα, ἐπ. συστατικός τινος; ὁ ἐξ αὐτοῦ συνιστῶν.

Costituito, οὐς. ἀρ. ἔρυσος, ἀάκρισις.

Costituizione, οὐς. ὁ σύστασις, καταστάσις τινος πράγματος. || Ἢ τοῦ σώματος καταστάσις, κράσις, ἐξίς. || Διάταξις, βέβαιον κανονισμός, νόμος. || Σύνταγμα πολιτικόν, οἱ συνταγματικοὶ θεσμοί.

Costo, οὐς. ἀρ. ἰδέσθω, ἀπλήνῃ; ἀξία. || Ἡμισίον, ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης.

Costola, οὐς. ὁ ὄρ. Costo. Costolatura, οὐς. ὁ αἱ πλευραὶ στήθους.

Costoliere, οὐς. ἀρ. μαχαίρα τῶν κυνηγῶν.

Costolina, οὐς. ὁ πλευρίον, φλογί, κ. μπριζόλα.

Costoso, ἀντ. ἀγ. οὐτος, ἰδῶται.

Costretivo, ῥα, ἐπ. στενωτικός, στενωτικός, ἐπισχεματικός.

Costretto, ἰα, ἐπ. συνηνγκασμένος, βεβισμένος, βιασθῆσις, ὄπχυρῶμένος, ἄκων, μὴ θέλων, ὑπ' ἀνάγκης.

Costrignore, ῥ. ἐν. ἀναγκάσει, καταναγκάζω, βιάζω.

Costrignimento, οὐς. ἀρ. κατανάγκη, καταναγκασμός, βία.

Costrignere, ῥ. οὐδ. ὄρ. Costrignere.

Costritivo, ῥα, ἐπ. χειρουργ-

ἔπικους, ἑπιπροκρήτης, ἑπικυπόλης. || Μεσίτης.
 Cranio, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.) κρανίον.
 Craniomania, οὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλην.) κρανιομαντεία.
 Crapula, οὐσ. θ. κραπίλλη, δροπία.
 Crapulare, ῥ. οὐδ. κραπιλλῶ, εἰς τὰ καπηλεῖα ἐπιφαιτῶ.
 Crapuloso, οὐσ. ἀρ. κραπιλλῶδης, ἀσωτος, ἀδόξατος.
 Crapulosità, οὐσ. θ. Ὀρ. Crapula.
 Crassezza, οὐσ. θ. κόκκυσαις. || Ρυπαρία. || Τὸ πυώδες.
 Crasso, σα, ἐκ. πυκνός, γράσος. || Ὁ τῶν χειρῶν, τῶν ποδῶν ῥυτός. || Ἰουλιανὰ — α, μεταφ. παχηλὴ ἀμύδιαι, ἄκρα ἀπαιθευσία.
 Crastino, να, ἐκ. ἀδρινός.
 Cratero, οὐσ. ἀρ. φιαλίς. || Κρατήρ, τὸ στόμιον τῶν ἡφαιστειῶν.
 Cravata, οὐσ. θ. λαϊμοδέτης, περιλαίμιον. || Βρογχίτης, τὸ ἀνιγμὸν χιτῶνος.
 Creanza, οὐσ. θ. κομψότης, εὐγένεια.
 Creanzato, τα, ἐκ. κομψός, εὐγενής, δ'καλός, ἀνατετραμμένος.
 Creare, ῥ. ἐν. δημιουργῶ, μορφοῦ ἀναρρέφω, ἐκπαιδεύω.
 Creativo, να, ἐκ. δημιουργικός.
 Creato, οὐσ. ἀρ. ὑπηρέτης. || Μαθητής, δημιουργητής. || Ven-

—, mai —, καλῶς, κακῶς ἐνατετραμμένος, νομιψός, εὐπολίτευτος.
 Creatore, οὐσ. ἀρ. ποιητὴς κτίστης, δημιουργός. || Ingegnere, οὐσ. δημιουργικός.
 Creatura, οὐσ. θ. κτίσμα, πλάσμα.
 Creazione, οὐσ. θ. κτίσις, πρῆσις, δημιουργία, μόρφωσις.
 Crebro, βρα, ἐκ. πυκνός.
 Credente, ἐκ. διγ. καὶ οὐδ. πιστευόμενος, πιστός. || Πειθίμιος, ἐπιπειθής.
 Credenza, οὐσ. θ. πίστις, ἐπιπίθειαι, γνώμη, φρόνημα, αἴσθημα. || Dare, ἀνεραπιστεύω. || Ὑπόληψις, τιμὴ. || Ἀπόρρητον. || Πίστωσις, Daran — πωλῶ ἐπὶ πιστώσει. || Righiara — ἀγοράζω ἐπὶ πιστώσει. || Lettore di —, ἐπιστολὴ πιστωτικαί. || Κυλιεῖον, δ'φ. λάκιον.
 Credenziale, ἐκ. διγ. πιστωτικός. || Lettera —, διαπιστευτήριον γράμμα.
 Credenziera, οὐσ. θ. κληκτεῖον, ποτηριδοθήκη.
 Credenziero, οὐσ. ἀρ. ὁ συνειδώς τινι τὰ κόνια, ἐμπιστος. || Ὁ ἐπὶ τῶν ἄφων ἢ τοῦ ὑψηλακτεῖου.
 Credere, ῥ. ἐν. πιστεύω, πιστοῦμαι τινι. || Νεμίζω, ἠγάπησον, θξιδῶ, ὑκολομάνω. || Dar a —, πείθω τινα, ἀναπειθῶ, πιστοποιῶ. || Ἐκείνιος, ὑπα-

κόσιος. || Προσθεῖω π'σιν. || Διδωμι ἐπὶ πιστώσει.
 Credibile, καὶ Credibile, ἐκ. διγ. πιστευτός, ἀξιοπιστευτός, ἀξέσβετος.
 Credibilita, οὐσ. θ. τὸ πιστευτόν, ἡ πίστις.
 Credibilitamento, ἐπιρ. πιθωνός, πιστευτός.
 Credito, οὐσ. ἀρ. πίστις, πίστωσις. Dar —, παρέχω τινι πίστωσιν. || Essere in —, εἶμι πολὺ χρηστάς, ἐπιχωριάζω, ἐπιχωριῶ. ὄνμα κελὸν κέκτημαι. || Mettere in —, πιστοῦμαι, τιμῶ, ἀξίωμα τινι περιποιῶ, ὑπόληψιν τινι παρέχω.
 Creditajo, να, ἐπιρ. Ὀρ. Credibile, ἢ Credivole.
 Creditore, οὐσ. ἀρ. δανειστής, πιστωτής.
 Credo, οὐσ. ἀρ. τὸ πιστεύω, τὸ σύμβολον τῆς Πίστεως.
 Credulità, οὐσ. θ. εὐπιστία, μωροπιστία.
 Credulo, να, ἐκ. εὐπιστος, ἠπιπεθής, μωροπιστος.
 Creduto, να, ἐκ. πιστευθείς, || Εὐπύλητος.
 Crepus, οὐσ. θ. τὸ παχύτερον τοῦ γάλακτος, μέρος, πῖα, ἀνδογάλα.
 Cromisti, οὐσ. ἀρ. τὸ βύσσιον χρῆμα.
 Cremesino, να, ἐκ. βύσσινοβαφής, ἰάνθινος.
 Cromore, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Cre-

Creolo, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀπ'ἰου δωκεῖ ἐπὶ ἐτεροχθῶν τῶν Ἰνδιῶν.
 Crepacciato, να, ἐπιρ. ὁ πλήρης σχισμάτων, διεσχισμένος, διπρόπτος, διεβρωτός, ἀνεαγός.
 Crepaccio, οὐσ. ἀρ. ῥωγμῶς, διαβρωτὴ, ῥήγμα, σχίσμα.
 Crepacioso, οὐσ. ἀρ. πῖν, ὁ τι φέρει λύπην καὶ στενοχωρίαν, βόσκωνος, συμφορῆς, πόνου μέγας, τὰ τῆς καρδίας θηκτήριον.
 Crepare, ῥ. οὐδ. ῥήγνυμαι, ῥήσω, διαρῖζω. — dello riso, γίλωσι ἐκθρόσκω. — di fatica, καταπονοῦμαι, μοχθῶ καθ' ὑπερβολήν.
 Crepatura, οὐσ. θ. ῥήγμα, σχίσμα. || Ἐντερεκλήκη, κ. ἀπέσιμον.
 Crepitaro, ῥ. οὐδ. σπιθηροβολῆς.
 Crepito, οὐσ. ἀρ. τριγμός, τριζμόν τῶν ὀδόντων, τῶν δατῶν.
 Crepolare, ῥ. οὐδ. διαρῥήγνυμαι, διασχίζομαι.
 Crepono καὶ Crepono, οὐσ. ἀρ. πανθηροειδές τι βράσμα.
 Crepuscolo, οὐσ. ἀρ. τὸ λυκαυγές, σκίφος, λυκόφως, λύκη, ἀμυδύκη.
 Crepuscolo, ἐπιρ. ἀέθλιας.
 || Luna —, σελήνη ἐπαυθής, ἢ μήνη, μηναιοειδής σελήνη.
 Crescenza, οὐσ. θ. αὐξησις, ἐπαύθησις, ἐπαύθημα, ἐπίδοσις.
 || Ἐκρίωμα, ἐκτρίωμα.

Crescere, ῥ. οὐδ. αὐξάνω, ἐπαυξάνομαι, μεγαλύνομαι, γίνεμαι· φύομαι.
Crescendo, ἐπ. ὁ ἐπιδικτικὸς αὐξήσεως. || Μεταφ. ὠφέλιμος, χρήσιμος.
Crescimento, οὐσ. ἀρ. εὐξήσις, ἐπαυξήσις, προσαύξησις.
Crescione, οὐσ. ἀρ. φυτὸν τὸ σισυμβριον.
Crescione, οὐσ. ἀρ. κρίσις, οὐσ. ὁ αὐξάνων, αὐξών.
Cresciuto, ἰα, ἐπ. αὐξηθείς.
Crescitino, οὐσ. ὁ. τριήμερον, κ. πρὸς ἄρτου τηγανισμένον μετὰ ἔλαιου.
Cresitina, οὐσ. ὁ. χρίσμα, τὸ ἔριον ἔλαιον, μύρον.
Cresimare, ῥ. ἐν. δίδω τὸ ἄγιον χρίσμα.
Cresimatore, οὐσ. ἀρ. ὁ δίδων τὸ ἄγιον χρίσμα.
Cresma, οὐσ. ὁ. βυτίδιωμα, πυχτή, σταλλίς, κ. σούφρα.
Crespiamento, οὐσ. ἀρ. στολίδωμα, ἐπιπυχτή, κ. σούφρα.
Crespato, ῥ. ἐν. ευστρέφω, συνουλώω, κεν, ἀγορεύω, σταλλίζω, ἐπιπύσω, κ. σούφραω.
Crespello, οὐσ. ἀρ. εἶδος λαγάνου, κ. σβίγμου. || *Essi della chiesa, οὐσ. πῶ, κ. μαζεύω, τὰς θέρυς, συνουρωσώμαι.*
Crespozza, οὐσ. ὁ. "Op. Crespiamento.
Crespino, οὐσ. ἀρ. δένδρον, ἢ δρυάκανθα.
Crespo, ῥα, ἐπ. ὄβλος, ἔνο-

λος, οὐλόθριξ, βεδοστρυγισμένος, κ. στυφρός.
Crespolo, οὐσ. ἀρ. μικρὸ τι βήτης, βητίδιον.
Crespa, οὐσ. ὁ. τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀλακτριώτου σκευιδίου, λώβιον, λωβίδιον, λωβίς, κύρβασις, ἀλακτορόλφος. || Κορυφή τῶν δένδρων, τῶν δένων, κτλ. ἄκρον, ἀκρότατος. || *Alzare ἢ alzato la —, μεταφ. ἐπαίρομαι, γαυρίζω.*
Cresita, οὐσ. ὁ. ἡ κατασκευάζουσα κοσμήματα, κομμώτρια.
Cresitosa, σα, ἢ **Cresitio**, ἰα, ἐπ. ὁ ἔχων λώβους, λωβιώτης.
Creta, οὐσ. ὁ. κρητικὴ γῆ, κ. πεπεσίρι. || "Ἀργίλος, γύψος.
Cretoso, σα, ἐπ. ἀργιλώδης, γυψώδης, τιτανώδης.
Criare, ῥ. ἐν. "Op. Creare.
Cribrato, ῥ. ἐν. κοσκινίζω, σάβω, λιχνίζω, κ. λεχνίζω.
Cribratione, οὐσ. ὁ. κοσκινισμα, σῆσις.
Cribrato, οὐσ. ἀρ. κόσκινον, σῆταρον, λιχνάριον.
Cricca, οὐσ. ὁ. τρία χαρτὰ ἴμοια τῶ ἀναστρεφόμενῃ ἐπιτινος χαρτοπαιγνίου.
Cricchio, οὐσ. ἀρ. "Op. Crilcio, Umoro.
Criminale, οὐσ. ἀρ. ἐγκλημα ἐλατῆς προδοσίας, ὁμάρτημα, ἀσέβητην καθοσιώσω, τὸ περὶ τινος βασιλέως ἢ ἑρχοντα ἀσέβημα. || Δεινὸν τι ἀδικημα.

Criminalità, οὐσ. ὁ. τὸ ἔνοχον εἶναι, ἐνοχή.
Criminalo, ἐπ. διγ. ὁ ἀνόσιόν τι εργασμένος, ὁ τοῖς νόμοις ἔνοχος, ἐγκληματικός.
Criminalista, οὐσ. ἀρ. ὁ περὶ τῶν ποινῶν ἢ ποινικῶν δικῶν γράφων, ὁ τοῦ ποινικοῦ δικαίου ἐπιστήμων.
Criminalmente, ἐπιβ. ἐγκληματικῶς, ποινικῶς.
Criminare, ῥ. ἐν. ἐνάγω τι νὰ ἐγκληματικῶς.
Criminalitate, οὐσ. ὁ. τὸ ἐπάγειν τι ἐγκλημά τι, ἐγκληματοποίησης.
Crimine, οὐσ. ἀρ. ἐγκλημα, ἀνοσιούργημα, ἀδικημα.
Criminoso, σα, ἐπ. ταυτὸ τῷ **Criminalo**.
Crisolo, οὐσ. ἀρ. κίσμημα τριχῶν.
Criso, οὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ ἔκπου θρίξ, κ. ἀλογότριχα.
Crisera, οὐσ. ὁ. αἱ τρίχες τοῦ ἔκπου, ἢ χαίτη.
Crisillo, ἰα καὶ **Crisuto**, ἰα, ἐπ. ὁ πλήρης τριχῶν, τριχόλης, χαίτης, ἐχούτης, πολυχαίτης.
Crisera, οὐσ. ὁ. ἄμιλος ἀνθρώπων ἐπιδικωκῶντων εὐτυχίας καὶ συμπτώσια.
Crisalido, οὐσ. ἀρ. ἔντομον, ἢ γυροσπλίς.
Crise καὶ **Crisi** οὐσ. ὁ. κρίσις.
Crisceolla, οὐσ. ὁ. χρυσό-

Crisollo, οὐσ. ἀρ. δρυκτὸν ὁ χρυσόλιθος.
Cristallino, ῥα, ἐπ. κρυσταλλώδης.
Cristallizzarsi, ῥ. ἀντ. χημ. κρυσταλλοῦμαι, ἀποκρυσταλλοῦμαι.
Cristallizzazione, οὐσ. ὁ. κρυστάλλωσις, τὸ κρυσταλλοῦθαι.
Cristato, οὐσ. ἀρ. κρυστάλλος, ὄβλος. || Μεταφ. φανερόν τι, διαυγές.
Cristallografia, (ἀξ. ἑλλην.) κρυσταλλογραφία.
Cristato, ἰα, ἐπ. λωφιώτης.
Cristeo ἢ **Cristere**, οὐσ. ἀρ. κλυστήρ, κλύσμα, κ. κλυστήρι.
Cristianamento, ἐπιβ. χριστιανικῶς, εὐσεβῶς.
Cristianello, οὐσ. ἀρ. ὁδομνός τις, ἀσημος, ἄλλιος.
Cristianesimo, οὐσ. ἀρ. ὁ χριστιανισμός.
Cristianità, οὐσ. ὁ. χριστιανισμὸς.
Cristiano, ῥα, ἐπ. χριστιανός, || *Da —, τιμῶς, χριστιανικῶς.*
Cristiera καὶ **Cristigero**, "Op. **Cristico**.
Cristo, οὐσ. ἀρ. ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
Criterio, οὐσ. ἀρ. κρίσις, εὐθυφροσύνη.
Critico, οὐσ. ὁ. κρίσις, ἐπίκρισις ἢ κριτικὴ (τέχνη), ἐξέτασις. || Ψόχος, μῶμος.
Criticamente, ἐπιβ. κριτικῶς, ἐπικριτικῶς, τρόπῳ ἐπικριτικῷ.

Criticare, ῥ. ἐν. ἐπικρίνω.
 Criticatore, οὐσ. ἀρ. ἐπικρι-
 τής, ἐπικριτής.
 Criticatore, οὐσ. θ. Ὀρ.
 Critica.
 Critichello, οὐσ. ἀρ. ἐπικρι-
 τής, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
 Criticismo, οὐσ. ἀρ. κριτική
 τέχνη.
 Critico, οὐσ. ἀρ. ἐπικριτής,
 δέκτης. || — σα, ἐπικριτὸσημον.
 Crivellajo, οὐσ. ἀρ. κοσκινω-
 ποίος.
 Crivellare, ῥ. ἐν. κοσκινίζω,
 σήνω, συνίζω. || Μεταφ. διεξε-
 ντάξω τι, ἐπικρίνω.
 Crivello, οὐσ. ἀρ. κοσκινών,
 σήστρον, συνίστρον.
 Cravatta, οὐσ. θ. Ὀρ. Cravatta.
 Croceare, ῥ. οὐδ. κροεῖω, κρι-
 ζω, κριζώ.
 Crocechiare, ῥ. ἐν. κρουῖω,
 πλήττω. || — ῥ. οὐδ. λαζῶ, ἀ-
 θελεσθῶ, φλυαροῦ.
 Crocechio, οὐσ. ἀρ. συνέλευ-
 σαι, κύβητος, συνδέλεσις. || Φλυ-
 αρία, μαρολογία. || Stato a —,
 μαρολογῶ.
 Crocchiare, οὐσ. ἀρ. ἀδόλε-
 σχας, λάλας, φλύαρος.
 Crocchia, οὐσ. θ. ὄστρεον, κ.
 στρείδι. || Βακτηρία, κ. δεικνύει.
 Crociare, Ὀρ. Chiociare.
 Croce, οὐσ. θ. σταυρός.
 Crocchio, οὐσ. ἀρ. ὁ χρωμα-
 κρῖνον ἔχων.
 Crocchignato, τὰ, ἐπ. ὁ ση-
 μειωμῆς διὰ σταυροῦ.

Crocevia, οὐσ. θ. περίοδος, τρι-
 οδία κ. σταυροδρόμιον.
 Crociamento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ.
 Affissione, Tortamento.
 Crociare, ῥ. ἐν. βροσνίζω,
 σταυρῶ. || Σημειῶ διὰ τοῦ ἐπι-
 μέλου τ. ὁ σταυροῦ.
 Crociata, οὐσ. θ. σταυροε-
 ρεία. || Σταυροδρόμιον.
 Crociato, οὐσ. ἀρ. βίβαντι,
 λάπη.
 Crociato, τὰ, ἐπ. βροσνιζο-
 νας, σταυροφόρος.
 Crocifiorina, ἐπ. διγ. ὁ ἐπι-
 δεῖ σταυροῦ, σταυροειδής.
 Crocifisso, οὐσ. ἀρ. σταυρο-
 δρόμιον, τοιοῦτι· πλάττει, ἐπι-
 θεῖ ἀπολόγησται τρεῖς ὁδοί.
 Crocifisso, ῥ. ἐν. κρούω ἐπι-
 φωνῆς βροσνίζω.
 Crocifiggere, ῥ. ἐν. σταυρῶ.
 || Βροσνίζω.
 Crocifiggimento, οὐσ. ἀρ. κρι-
 τισ.
 Crocifissione, οὐσ. θ. σταῦ-
 ρωσις.
 Crocifisso, οὐσ. ἀρ. ὁ σταυ-
 ρός. || — ἐπ. Ἰσταυρωμένος.
 Crocifissione, οὐσ. ἀρ. σταυ-
 ρωτής.
 Crociare, ῥ. ἐν. Ὀρ. Croci-
 dare.
 Crociario, Ὀρ. Crociario.
 Croco, οὐσ. ἀρ. κρόκος, κ.
 ζηφύρα.
 Crociolare, ῥ. οὐδ. ἔψω, ἐψέ-
 ψω τι, κατ' ὄλιγον, βαδμήθω,
 σταδάζω. || Ἀναπυλόμεναι, διακί-
 δάζω, τέμπομα.

Crociolato, τὰς ἐπ. ὁ καλῆς
 ἕψημένος, πολυέσθος.
 Crociolo, οὐσ. ἀρ. ἕψησις
 ἐπι μικροῦ πυρός.
 Crociuolo, οὐσ. ἀρ. χωνευτή-
 ριον, χωνεῖον.
 Crojo, ῥ. ἐπ. σκληρός, τρα-
 χύς. || Πάνυλος, ἄγροικος.
 Crollamento, οὐσ. ἀρ. σεί-
 τμα, δόνημα, κλονισμός.
 Crollante, ἐπιθ. δονούμενος,
 δυνητός, σειστός, ὑπερφορμέ-
 νος.
 Crollare, ῥ. ἐν. διασείω, δο-
 νῶ, τινάσσω.
 Crolo, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Crolla-
 mento.
 Crona, οὐσ. θ. Μουσ. ση-
 μείον φθόγγου ἀγγιστροειδής.
 Cromatico, οὐσ. ἀρ. χρωματικός.
 || Canto —, χρωματικὸν ἄσμα.
 Cronaca καὶ Cronico, οὐσ. θ.
 τὰ χρονικά, αἱ χρονικαὶ βιβλιοί
 ἢ διηγήσεις.
 Cronichista, οὐσ. ἀρ. χρονο-
 γράφος.
 Cronico, οὐσ. ἀρ. χρονικός,
 χρόνιος, πολυχρόνιος.
 Cronogramma, οὐσ. ἀρ. χρο-
 νογράφοι.
 Cronologia, οὐσ. θ. (λέξ. Ἑλ-
 λην.) χρονολογία.
 Cronologicamente, ἐπιθ. χρο-
 νολογικῶς.
 Cronologico, οὐσ. ἀρ. χρονο-
 λογικός.
 Cronologista, οὐσ. ἀρ. χρο-
 νολόγος, χρονογράφος.

Crosciare, ῥ. οὐδ. βρέχει
 βαγδαλως. || Μεταφ. κτυπῶ ὡς
 κωφός. || Κροεῖω, ἐπικροεῖω ἐπι
 ἔξλων χωρῶν καιομένων. || Ἀ-
 γαθράζω.
 Croscio, οὐσ. ἀρ. ἀνόθεσις
 τοῦ ὕδατος.
 Crosta, οὐσ. θ. τὰ ἄστα ἐπι-
 κεκαυμένα, τὰ φλογώματα, λε-
 πτίς, κ. πέτρα ἄστου. || Ἐπικρό-
 λησις. || Ἐπιφάνεια. || Ἐσ-
 χάρα τραύματος.
 Crostato, οὐσ. θ. πλανητῶν
 εἰς ὁμοῦν, κ. τοῦρα.
 Crostatura, οὐσ. θ. λιθό-
 στρωτον ἔδαφος. || Ἐπικρόλλη-
 σις, ἐμβλησις.
 Crostino, οὐσ. ἀρ. τεμάχι-
 ον φλογώματος, κ. πέτσας ἄστου.
 Crostoso, οὐσ. ἀρ. ἐπικρο-
 τή.
 Crostato, τὰ, ἐπ. ἀλικώδης.
 Crovello, οὐσ. ἀρ. αἱ στα-
 λάζουσαι βανίδες ἐν τῷ ληνῷ
 πρὸ τῆς πίεσεως τῶν σταφυλῶν.
 Croscenolo, ἐπ. διγ. ἐγγί-
 λος, δέξθιμος, θυμώδης.
 Croscenimento, ἐπιθ. ἐγγί-
 λος, μετὰ θυμῷ.
 Croscia, οὐσ. θ. λόγος.
 Crosciare, ῥ. ἐν ἐραθίζω. ||
 — si, ῥ. ἀνε. παραφέρομαι.
 Croscialmente, ἐπιθ. Ὀρ.
 Croscenimento.
 Crosciato, τὰ, ἐπ. δυσηρη-
 σσημένος, παροργισμένος.
 Croscio, οὐσ. θ. ὄργη, μέγας
 θυμῶς, μῆτις.

Cruciosamento, ἐπίρ. πικ-
ραφόριος, ἀργύλιος.
Crucioso, αἰ, ἐπ. "Op. Cruc-
cialta.
Cruciamiento, οὐς. ἀρ. βιά-
σανος, καρδιάκη.
Cruciarce, β. ἐν. βρασνίζω,
τορανώ.
Crucialto, οὐς. ἀρ. "Op. Cru-
ciamiento.
Crucialto, ια, ἐπ. βρασνισμένος.
Crucifiggero, β. ἐν. "Op. Cru-
cifiggero και τὸ τοῦτου, παρά-
γωγα.
Crudamento, ἐπίρ. σκληρός,
ἀπηνής, τραχύς.
Crudeltaccio, εἰα, ἐπ. σκλη-
ρός, ἀπηνής, ἀνικητή.
Crudelo, ἱπ. διγ. σκληρός,
βέρβασος, ἀπηνής.
Crudelmiento, ἐπίρ. "Op. Cru-
damento.
Crudeltà, οὐς. θ. σκληρό-
της, ἀπηνεία.
Crudeltto ta, ἐπ. ὀλίγον τι ἀ-
νέψητος, τραχύς ὑπόψητος, ἀ-
σέρετος.
Crudozza, οὐς. θ. τὸ ἀνέψη-
τον, ἀμέτρητος δυσπέψις.
Crudità, οὐς. θ. "Op. Crudezza.
Cruida, αἰ, ἐπ. ἀνέψητος,
ὤμος. || Μεταφ. σκληρός, βέρ-
βασος, ἀπένθρωπος.
Cruelitate, β. ἐν. "Op. Insan-
guinate.
Cruento, ια, ἐπ. αἱματηρός,
κλιημαγμένος. || Μεταφ. γρικώ-
θη; θυνός.

Cruona, οὐς. θ. ὀπή βελόνης,
|| Μεταφ. κοιλότης, τὸ βάθος.
Cruore, ἐπ. διγ. ὁ τῶν μη-
ρῶν. κρηιατός.
Cruota, οὐς. θ. κίτρουον αἰ-
του. || Οἰονόηποτε καθήματα. ἢ
ἀπ. κήθαυμα. || Ταξάκος χει-
θροειδής. || Ακαδημία τῆς Κρο-
σσας.
Cruosante, ἐπ. διγ. και οὐς.
ὁ λίαν προσηλωμένος εἰς τὰς
λέξεις τὰς παραθεωγμένους ὑπό-
της ἀκαδημίας τῆς Κρούσσας,
ἀκριβολόγος.
Cruosita, οὐς. θ. λόγος ἀ-
νακόλουθος, ἀσυνάρτητος, ἀκα-
λάθουμος.
Cruoshoggiaro, β. ἐν. ἀκρι-
βολογῶ.
Cruoshello, οὐς. ἀρ. χλευ-
ρον, τὸ ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ πι-
τύρου.
Cruosone, οὐς. ἀρ. χονδρῶν
κίτρουον.
Cruososo, αἰ, ἐπ. ὁ πλήρης
κίτρουου, πιτυρόδης.
Cruosasso, οὐς, ἐπ. και οὐς.
ἀστρακόδερμος.
Cubaro, β. οὐδ. κατακλινο-
μαι, ἀναπαύομαι. || — β. ἐν. δι-
δαυ κυβικόν σχῆμα.
Cubicamento, ἐπίρ. Γεωμ.
κυβικός.
Cubicazione, οὐς. ἀρ. κυβο-
μέτρησης.
Cubico, αἰ, ἐπ. κυβικός, κυ-
βοειδής.

Cubiro, οἰς. ἀρ. ὁ ἀγκών,
πίχου; μέτρον μήκους.
Cubo, οὐς, ἀρ. σχῆμα ἐξ ἄ-
πλευρων, ὁ κύβος, τὸ κυβικόν
σχῆμα.
Cuccagna, οὐς. θ. γόρυς εὐ-
χαρίας, εὐδαιμονίας. || Μεταφ. ἡ
δομή, εὐτυχία.
Cucchiala, οὐς. θ. μάκελλο,
πίον, ἀρτήρ. || Τὸ σίδηρον δι' οὗ
σίδηροῦνται αἱ ὀδόντι.
Cucchialata, οὐς. θ. τὸ κο-
χλιέριον μεσόν, κ. χουλιερίο.
Cucchialata, οὐς. θ. θήκη
κοχλιέριου.
Cucchialo, οὐς. ἀρ. κοχλι-
έριον, κ. χουλιέριον τὸ κοχλιέ-
ριον πλήρες, κ. χουλιερίο.
Cucchiatara, οὐς. ἀρ. πατά-
ξου, κ. μυστήριον. || Πυστήριον
δι' οὗ γεμίζονται τὰ σηλιθόλια.
Cucchiatata, οὐς. θ. "Op. Cuc-
chiata.
Cuccia, οὐς. θ. εἰδός τι κοί-
της, κλίνης.
Cucchiato, β. ἐν. κατακλίνω
ἐξαπλῶ κατὰ γῆς ἐν γρήσει
ἐπὶ κυβῶν.
Cuccia και Cuccialo, οὐς. ἀρ.
μικρὸς κύβος, κυνέριον. || Με-
ταφ. μορδός, θλάξ.
Cucco ἀντι. Uono, οὐς. ἀρ.
ὠν, κ. οὐγόν. || Ὁ φίλτατος
παῖς τοῦ οἴκου, ὁ Βενιαμίν.
Cuccarigo, β. οὐδ. φωνῶ ὡς
ὁ ἀλέκτωρ.
Cuccimento, οὐς. ἀρ. "Op.
Cuccitura,

Cucina, οὐς. θ. μαγειρείον,
δουρατειον. || Di buona—, τὸ εὖ
φητον.
Cucinare, β. οὐδ. μαγειρεῖω,
ὀφθαλμῶ.
Cucinatore, οὐς. ἀρ. και
Cuciniere, οὐς, ἀρ. γα, οὐς. θ.
μάγειρος, ὀφθαλμοδός, ὀφθαλμο-
λάτιον, ἐπ' οὗ ἀλλήλοις τις, στρω-
μάτιον. || Τὰ ὄψα, τὰ μαγειρευ-
μένα κρέατα.
Cuciro, β. ἐν. βάρπαι, βραφι-
δεω.
Cucito, οὐς. ἀρ. βάρπαι,
βραφι, εὐβραφῆ, τὸ βραπτόν, τὸ
κατάβραφον.
Cucitore, οὐς. ἀρ. βάρπαι,
βραφιδευτής, ἀκαστής.
Cucituro, οὐς. θ. βάρπαι,
ἀκαστρια.
Cucitura, οὐς. θ. βραφῆ. "Op.
Cucito.
Cuculiare, β. ἐν. χλευδῶ,
ἐμπαιζῶ, σκαόπτω,
Cucullatura, οὐς. θ. "Op. Cor-
ballatura.
Cuculo, οὐς. ἀρ. πτηνόν, ὁ
κόκκιος, κ. κωκός.
Cucullato, ια, ἐπ. ὁ φέρων
κορδύλην. κ. κουκούλην, κορδυ-
λοφόρος.
Cucuhilo, οὐς. θ. σικῶ, κο-
λοκύνθη.
Cucuhilato, -taccio, εἰα, ἐπ.
ἢ ἐν σχήματι σικῶς, κωκόςειδής.
Cucuzza, οὐς. θ. κολοκύνθη.
|| Κοίνολ, ἢ κερπλή-ὁ βερυκί.

φαλος, κωνόκεφαλος.
 Cucuzolo, οὐσ. ἄρ. ἢ κω-
 ρυφή, τὸ ἄκρον.
 Cuffia, οὐσ. θ. κεκρύφαλος,
 κεφαλόδεσμος, πῖλος.
 Cuffiare, ῥ. ἐν "Ορ. Scuf-
 fiato.
 Cuffietta, οὐσ. θ. μικρά τις
 καλύπτρα, κ. σκούφια.
 Cuffione, οὐσ. ἄρ. μεγάλη
 τις καλύπτρα, κ. σκούφια γυ-
 ναικεία.
 Cuffiotto, οὐσ. ἄρ. πῖλος
 ἀνδρῶς.
 Cugino, οὐσ. ἄρ. ἐξιδεσφός.
 Cui, ἄντ. ἀνφθ. τοῦ ὁποῖου,
 τῆς ὁποίας, οὐ, ἦς.
 Cujusso, οὐσ. ἄρ. σχολαστι-
 κότης, λόγος σχολαστικός, τεμνο-
 τυφία.
 Culaccino, οὐσ. ἄρ. τὸ ὑπό-
 λοιπον οἴνου ἐν τῷ ποτηρίῳ.
 Culaccio, οὐσ. ἄρ. πυγὴ με-
 γάλη, πρωκτὸς μέγας.
 Culajo, ja, te, ἐπ. ὁ τῆς πυ-
 γῆς ἢ τοῦ πρωκτοῦ, πυγίλος,
 πρῶκτικος.
 Culata, οὐσ. θ. τὸ διὰ πρω-
 κτοῦ ἢ τῆς πυγῆς κτόσημα,
 πύγισμα.
 Culatta, οὐσ. θ. τὸ ὀπίσθια
 τινῶν πραγμάτων. || — d' οἰ-
 σαπιοσε, ὁ πυθμῆν, ἡ κλά-
 θρα τηλεβόλου.
 Culaggiato, ῥ. ἐν βαδίζω ὑ-
 περβήκων, πομπικῶς.
 Culisso, οὐσ. ἄρ. τὸ Κολο-

σιαῶν (ἀμφιθέατρον ἀρχ. ἐν
 "Ρώμῃ).
 Culla, οὐσ. θ. λίκνον, κρι-
 τίς, κ. κούνια. || Essere in—
 νηπιάζω.
 Cullare, ῥ. ἐν κινῶ τὸ ἐν
 τῇ κοιτίδι βρέφος, κ. κουνῶ.
 Culminare, ῥ. οἰδ. Ἀστρον(οῦ)
 χρῆσαι τριτοστρ. ἐπὶ ὀστέριον
 διαβαίνειν διὰ τοῦ μεσηθρινοῦ.
 Culminazione, οὐσ. θ. ἄστρ.
 στήμη καὶ ἦν ἀστὴρ ἠπλανήτης
 διαβαίνει διὰ τοῦ μεσηθρινοῦ.
 Culmino, οὐσ. ἄρ. κορυφή
 ὄρου, ἢ δάτωμα, ὕψος, κολοφῶν.
 Culo, οὐσ. ἄρ. πυγὴ, πρω-
 κτός, κ. κώλος. || Τὰ ὀπίσθια,
 ὁ πυθμῆν ποτηρίου, ἀγγείου κτλ.
 Culliramento, οὐσ. ἄρ. καλ-
 λίσγεται. || Ἀστρίν, εὐσείδει.
 Cultirare, ῥ. ἐν "Ορ. Colirare
 καὶ τὸ πούρου παράγωγα.
 Cullio, οὐσ. ἄρ. λατρεία, εἶδος.
 Cullire, οὐσ. ἄρ. γεωργί-
 α, γεωπόνος.
 Cullire, ῥ. ἐν ἐπισμαρῶς,
 συσσωρεύω.
 Cumolamento, ἐπὶ ῥ. καί.
 Cumolamento, ἐπ. ῥ. σω-
 ρηδόν, ἀφθόνως.
 Cumolativo, τα, ἐπ. ἐπίσω
 γεωγικός.
 Cumolatore, οὐσ. ἄρ. ἐπισω-
 ρευτής, συσσωρευτής.
 Cumolazione, οὐσ. θ. σύρω-
 σις, συσσωρεύσις, συνάθροσις,
 συναγωγή.

Cumulo, οὐσ. ἄρ. σωρείς, θη-
 μόν, κ. θημωνία.
 Cuna, οὐσ. θ. κ. κοιτίς, κ.
 κούνια. || Μεταφ. διαμονή.
 Cuneo, οὐσ. ἄρ. σφήν· πᾶν
 τὸ γωνιώδῃ· ἀπολήγον.
 Cunicolo, οὐσ. ἄρ. ὑπόνομος.
 || Λαγυῖος.
 Cuneo, οὐσ. θ. μυγίρισσα.
 Cuneo, ἐπίθ. ὀβριζών, κλίον
 Cuneo, ῥ. ἐν. ἐψω, ἐπίψω
 κ. ψήνω. || Ἐξικμάζω, ἀπ. ἐη-
 κῶσιμος καὶ ψύχου. || Μεταφ.
 βραδείω, θλιβῶ. || — si nei
 suo brodo ὄντων· τὴν γυμνίαν
 οὐδέποτε ἀλλόσεως, ἰσχυρογυμνά.
 Curolo, οὐσ. ἄρ. ἔφηρις·
 δαττης, κ. ψήσιμον. || Καύμα,
 κ. καύσιμον.
 Curolo, οὐσ. θ. ἔφηρις.
 Curolo, οὐσ. ἄρ. μάγειρος.
 Curolo, οὐσ. ἄρ. θερμότηρ-
 γός, εὐρωτός, βυροδύση.
 Curolo, οὐσ. ἄρ. θύρα, δέρμα.
 Curolo, ῥ. ἐν "Ορ. Curolo.
 Curolo, οὐσ. ἄρ. καρδία, ψυ-
 χή· διένειμα, φρήν, μνήμη. = Γεν-
 ναίτης, ῥώμη, Con gran—
 γεννίως. || Α mal—, ἀκούσιως,
 ἀπροβήτως. || Di huon— ἀσμέ-
 νως. || Crepare il —, καρδίαν
 λύπη ὀκνοῦ, καταθλίβωμαι, ἄχ-
 θομαι, ἐθμονῶ. || Dare il—,
 φίλῳ περιπαθῶς, ὀλοψύχως. ||
 Far—καὶ Parsi—, γενναίως, ἰσχυρῶς.
 || Occhi del—καὶ—degli occhi,
 φιλότατη ψυχὴ, κ. ἀγάπη μου.

Curazza, οὐσ. θ. βαθύτης, τὸ
 βάθος.
 Curidamento, ἐπίθ. ἀπλή-
 στως, πλεονεκτικῶς, αἰσχροερ-
 θῶς.
 Curidigia, οὐσ. θ. ἀπληστία,
 πλεονεξία· ἀισχροκέρεια.
 Curidigo καὶ Curidino,
 οὐσ. ἄρ. ἐ μικρὸς ἔρωτος, ἐράτιον.
 Curidita, οὐσ. θ. "Ορ. Cu-
 ridigia.
 Curido, da, ἐπίθ. ἄπληστος·
 πλεονεξία. || —, ὁσ. ἄρ. ὁ "Πρω-
 Curo, οὐσ. ἄρ. βάθος. || —α,
 ἐπ. βαθύς, κοίτης. || Κρυφίνους
 βαθύνους.
 Curola, οὐσ. θ. στέγη εἰς
 ἄξυ ἀπολήγουσα, θέλος περι-
 φερῆς.
 Curolo, da, ἐπ. ὁ ἐκ τῆς φύ-
 σεως τοῦ χαλκοῦ.
 Curifero, ἐπ. χαλκοῦχος.
 Curo, οὐσ. θ. φρονίς, μερι-
 μνα, προσπάθεια. || Πόθος, ἐπι-
 θυμία. || —te amorosa, ἐρωτι-
 καὶ βράσανος. || Anore ἢ Essere
 a—, περι πολλοῦ ποιοῦμαι. ||
 "Ενορία, περακία. || Θεραπεία.
 || "Ευερωσία.
 Curabile, ἐπ. εἰγ. εὐθερά-
 πειτος, ἰάσιμος.
 Curagione, οὐσ. θ. θεραπεία.
 Curajo, οὐσ. ἄρ. πλῆθος
 παιδιῶν.
 Curato, ῥ. ἐν. ἐπιμελοῦμαι,
 φροντίζω. || Περι πολλοῦ ποιοῦ-
 μαι. || Θεραπεία, ἰατρεία. ||
 Ἠλύνω, || —Il caldo, ἢ freddo

φέρω χαλεπῶς τὸν καύσωνα, τὸ
 κρύος.
 Curasnelia, οὐσ. θ. ὀπλη-
 κίστης.
 Curatolla, οὐσ. θ. Ὁρ. Cora-
 tella.
 Curativo, να. ἑπ. ἰατρικὸς,
 ἱφρατικός.
 Curato, τα, ἑπ. περροντισμέ-
 νος τετιμημένος. || —, οὐσ. ἀρ.
 ἱερῶν· τῆς ἐνορίας, ἡμέριος.
 Curatore, οὐσ. ἀρ. ιατροῦ. οὐσ.
 θ. ὁ καὶ τῶν κηθευῶν, ἐπίτροπος.
 Curaziano, οὐσ. θ. ἰατρικῆς,
 ἱατρικῆς.
 Curia, οὐσ. θ. δικαστήριον,
 τὸ δικανικὸν βῆμα.
 Curiale, οὐσ. ἀρ. δικαστικὸς,
 δικανικὸς.
 Curialità, οὐσ. θ. ἀγαθότης,
 εὐγένεια.
 Curioso, οὐσ. ἀρ. καρί-
 ανον, κ. μισχυστῆρον.
 Curiosamente, ἐπίρ. περιέρ-
 γως. || Ἰκίμελως, προσεκτικῶς.
 Curiosità, οὐσ. θ. περιέρ-
 γεια, φιλοπευστία.
 Curiosa, να, ἑπ. περιέργως,
 πολυπράγμων. || Ἰκίμελως, ἀ-
 θεωμαστος, παράδοξος. || Ἰ-
 στείος, χ. ρίαις.
 Curri, οὐσ. ἀρ. ποτόν τι ἐκ
 κριθῆς.
 Curro, οὐσ. ἀρ. κύνιδρος. ||
 Ἰκίμελως φερεγῆς.
 Curso, οὐσ. ἀρ. ταχυδρό-
 ιος. || Κλητήρ,

Curato, οὐσ. θ. εὐφρος ἀγο-
 λότους.
 Curva, οὐσ. θ. Γεωμ. καμπύλη.
 Curvabilità, τα, ἐπ. ὁ ἐπι-
 σπῶν τὰς ἀφῆς, εὐνοφρος.
 Curvato, ῥ. ἐν. κάμπτω κυρτῶ.
 Curvato, τα, καμπτός, ἐπι-
 κερπής, ὑποκλινόμενος.
 Curvatità, Curvezza, οὐσ.
 θ. καμπλότης, κύρτωμα.
 Curvillano, να, ἑπ. κη-
 πολόγραμμος.
 Curvipedo, να, ἑπ. κωμυ-
 λόπου, σχιζόπου.
 Curvità, οὐσ. θ. Ὁρ. Curvezza.
 Curvo, να, ἑπ. ταυτὸ τῷ
 Curvato.
 Cuscino, οὐσ. ἀρ. προσκερ-
 λατον, ὑπαυχένιον.
 Cusella, οὐσ. θ. εἶδος τρο-
 χαλίας.
 Cusoffiola, ἐπιρ. ἀπ. ἀπαγε-
 χαιρέτω ἔστις. . . .
 Cuspide, οὐσ. θ. ἔξοτης, ἄ-
 κραν, αἰχμή, ἀκίς.
 Custode, οὐσ. ἀρ. φύλαξ,
 || Ὁδηγός.
 Custodia, οὐσ. θ. φύλαξ,
 φυλακὴ, φροντίς, ἐπιμέλεια. ||
 Dar in — δίδω εἰς φύλαξιν.
 Custodire, ῥ. ἐν φυλάττω,
 διατηρῶ.
 Custoditamente, ἐπίρ. ἐπι-
 μελῶς.
 Custoditore οὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Custode.
 Cutaneo, να, ἑπ. ἱστῶ-
 δερματικὸς

Curo, οὐσ. ἀρ. τὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων δέρμα.
 Cotezzola, οὐσ. ἀρ. μέγας
 μέριμνῆς περιωπός.
 Cuccola, οὐσ. θ. λίπυρον,
 φλιός, ἐπιθερμῆς.
 Cucidigia, οὐσ. θ. Ὁρ. Cu-
 cidigia.
 Cuidoso, να, ἑπ. ἀπληστος.
 Czar, οὐσ. ἀρ. ἐπινομία τῶν
 αὐτοκρατόρων τῆς Ῥωσίας.
 Czarina, οὐσ. θ. ἐπικληρικὴ τῆς
 αὐτοκράτειρας ἐν Ῥωσίᾳ, τζα-
 ρίνα. Ὁρ. Czar

Dado, οὖς ἀρ. δ κύβος. || It—ό
tratto, δ κύβος ἐβρίθη, τὸ πρῶγ-
μα ἐγένετο.

Dago, οὖς. θ. μικρὸν ξίφος,
ἐγγχειρίδιον.

Daina, οὖς. θ. ἡ θήλεια δέρ-
κων ἢ δορκάς.

Daino, οὖς. ἀρ. δέρκων, κ.
ζαρκάδι.

Dalla, -lla, -lli, -lle προθ. ἐν-
σάρκος, ἀπὸ τῆς, ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ
τῶν.

Dallaro, ἐπίρ. πλησίον, ἐγγύ.

Dalla dallo, ἐπίρ. ἀδικαι-
πίως, ἀκαταπαύτως.

Dania, οὖς. θ. κυρία, γυνή
τις εὐγενής. || Παιγίδιον μετὰ
παισάν, παισία, ἢ δάμα.

Damato, β. ἐν. βάλλω πασάν
ἐπὶ ἄλλου τοῦ ἀνταγωνιστοῦ.

Damascato, β. ἐν. ὑφασμά
τι διαποικίλλω, διανθίζω.

Damascolla, ἐπ. καὶ οὖς. θ.
ἀνθώδης, ποικιλτής ἐπὶ ὑφά-
σματος.

Damascatura, οὖς. θ. τόρμακα,
σύγκλεισμα, τὸ σύγκλειστον.

Damasciniato, β. ἐν. τὸν
σιθῆρον τορῶω ἢ τορῶω,
χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἐγγλίζω τῷ
σιθῆρι, κοιν. δαμασκηνῶ.

Damascino, να, ἐπ. δα-
μασκηνός.

Damasco, οὖς. ἀρ. ὑφασμα
ποικιλτὸν, κοιν. δαμασκηνόν.

Damaggiato, β. ἐν. καλλί-
πιζομαι, τὰς γυναίκας θωπεύω.

Damafino, οὖς. ἀρ. καλ.

D

D, οὖς. θ. τὸ τέταρτον
γράμμα τοῦ ἀλφάβητου.

Da, προθ. ἐκ, ἀπὸ, διὰ, εἰς.
Vengo-Parigi, ἔρχομαι ἐκ Παρι-
σιων. || —per me, ἀπ' ἐμαυτοῦ.

Dabbennaggio, οὖς. θ. ἀ-
πλήτης νοδῖ, ἀγαθωσύνη.

Dabbene; ἐπ. διγ. ἀγαθός,
τίμιος.

Dabbudda ἢ Decacorde, οὖς.
ἀριτὸ ψαλτήριον, τὸ δεκάχορδον.

Dadò, σύνθ. δφ' εἶ.

Daddonato, ἐπίρ. τρώντι
σπουδαίως. || Ἄλθίδες, παραγμα-
τικῶς.

λαπιστής, γυναικάρεσκα.
 Damigella, ὄστ. θ. γυνή ἄ-
 γαμος, δευποσύνη, νεάνις.
 Damigella, ὄστ. ἀρ. νίος, νε-
 τας.
 Damigiana, ὄστ. θ. φιάλη τις
 μεγάλη καὶ πλαταία, ναστήριον
 φαρμακοπότην, κ. ταμπάκιον.
 Dama, ὄστ. ἀρ. ἐραστής, γυ-
 ναϊκοθήρα.
 Damazza, ὄστ. θ. γυνή οὐ-
 τισαής; ἄθλιον πλάσμα.
 Damaio, ὄστ. ἀρ. Ὀρ. Damaio.
 Damaio, sa, ἐπ. πολυχρή-
 μτος, βαθύπλουτος.
 Damascos, sa, ὁ ἐπὶ με-
 τρητός.
 Damao, ὄστ. ἀρ. τὰ χρήματα,
 τὸ ἀργύριον.
 Damaroso, sa, ἐπ. πολυτά-
 λαντος, μεγαλόπλουτος.
 Danda, ὄστ. θ. διαίρεσις Ἰ-
 ταλική.
 Dannahile, ἐπ. διγ. μεμ-
 πτός, ἐξιδεμπετος.
 Dannahilmento, ἐπίρ. ἐπι-
 κινδύνως.
 Dannaio, ῥ. ἐν. κατάδικάζω-
 μέφομαι, ἀποδοκιμάζω, || — εἰ
 ῥ. ἄντ. κολάζομαι.
 Dannaio, ὄστ. ἀρ. πλ. ὅτι τῆς
 γέννησις κατακρίθεντες, δι' ἐπαρ-
 ρατοι, οἱ ἐν τῷ ἔθῃ κολαζό-
 μενοι.
 Dannaio, ὄστ. ἀρ. ὁ κατα-
 δικάζων, καταδικαστικός.
 Dannaione, ὄστ. θ. ἡ τῆς
 γέννησις κατὰ κρισις, κλάσις.

Danneggiamento, ὄστ. ἀρ. ζη-
 μία, βλάβη.
 Danneggiare, ῥ. ἐν. ζημιῶ,
 βλάπτω.
 Danneggiatore, ὄστ. ἀρ. ὁ
 ζημιῶν, βλάπτων, βλαπτικός,
 λυμαντήριος, λυμαντήρ.
 Dannerolo, ἐπ. διγ. ἀξί-
 μιστος; ἐπίμετος.
 Dannoimento, ἐπίρ. ἐπι-
 ζημιῶς, ἐπιβλαβός.
 Dannoiscaro, ῥ. ἐν. Ὀρ. Dan-
 neggiare.
 Dannoio, ὄστ. ἀρ. ζημία, ἄ-
 πώλει, βλάβη.
 Dannoimento, ἐπίρ. Ὀρ.
 Dannoimento.
 Dannoio, sa, ἐπ. ἐπιζήμιος,
 ἐπιβλαβός.
 Danto, ὄστ. ἀρ. δορὰ δό-
 κωνος, κ. ζαρναβίον.
 Danza, ὄστ. θ. χορός, ὁρ-
 χησις.
 Danzato, ῥ. οὐδ. χορεύω, ὁρ-
 χοδῶμαι.
 Danzatore, ὄστ. ἀρ. θιρῖς, ὄστ.
 χορευτής, ὁρχηστής.
 Da oggi indietro, ἐπίρ. μέ-
 χει τῆς σήμερον, μέχρι τοῦ ὕν.
 Da oggi innanzi, ἐπίρ. καὶ.
 Da ora innanzi, ἐπίρ. εἰς τὸ
 μέλλον, τοῦ λοιποῦ.
 Da per sé, ἐπίρ. χωριστῶ,
 κατὰ μόνας.
 Da per tutto, ἐπίρ. πανταχοῦ,
 ἐν παντί τόπῳ.
 Da picciolo, ἐπίρ. νηπιόθεν.

Da poco fa in qua ἐπίρ. πρὸ
 μικροῦ, πρὸ ἕλιγου.
 Darrò, -lo, ἐπίρ. κάτωθεν.
 Darrucaggino, ὄστ. θ. καὶ
 Darrucagga, ὄστ. θ. ὀνηρία,
 ἀνακέρει, δειλία.
 Darruco, sa, ἐπ. ὀνηρὸς,
 εὐλιός, ἀμαθής.
 Darrói, ἐπίρ. ἔπειτα, μετέ-
 πετα.
 Darròchò, σύνδ. ἀροῦ.
 Darrpresso, ἢ Da presso, Ὀρ.
 Presso.
 Da quindi innanzi, ἐπίρ. ἔκτατα.
 Dardeggiate, ῥ. ἐν. ἀκοντίζω,
 ἐξ ακοτίζω.
 Dardisto, ὄστ. ἀρ. τοξότης.
 Dardo, ὄστ. ἀρ. ἀκόντιον,
 κων, κ. κοντάρι.
 Dare, ῥ. ἐν. δίδω, δωροδοκῶ.
 || Ἐγχειρίζω, παραδίδω, παρα-
 χωρῶ τι. || Παράγω, παρέχω,
 φέρω. || Προβλῶ, προεμφέλω.
 || Περιαιγάζω, φωτίζω, εἰσέχω-
 ἐπὶ τοῦ ἡλίου. In quel tarraz-
 zo da il sole, εἰς ἑκεῖνο τὸ
 ἔδωκ εἰσέχει ὁ ἥλιος. || Darsi a
 qualche cosa, ἐφοσιῶμαι, εἰς τι.
 Darsena, ὄστ. θ. τὸ ἀρφα-
 λίστατον μέρος τοῦ λιμένος.
 Dassajezza, ὄστ. θ. ἰκανότης,
 ἐπιτηδεύτης.
 Dasseno, ἐπίρ. τέλος πάν-
 των, ἰσχύως.
 Data, ὄστ. θ. ἡμερομηνία,
 χρονολογία, ἡμέρα.
 Dataria καὶ Dateria, ὄστ. θ.
 γραφεῖον τοῦ Πάπα. || Ἄξιωμα,

τοῦ πρεσβυτεροῦ τοῦ γραφεῖου ἐν
 Ῥώμῃ.
 Dataria, ὄστ. ἀρ. ἀξιωματι-
 κός τῆς ἀλλῆς τῆς Ῥώμης, ὁ προ-
 εστέρων ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Πάπα.
 Dativo, ὄστ. ἀρ. ἡ δοτικὴ
 (πρώσις).
 Dato io, ἐπ. δοθεὶς. || — ὄστ.
 ἀρ. δῶρον. || — εἰς, ἐπίρ. ὑπο-
 τιθέσθαι, διδῶσθαι,
 Datore, ὄστ. ἀρ. ὁ δίδων,
 δοτήρ.
 Datria, ὄστ. θ. δάτρια.
 Dattico, ὄστ. ἀρ. φοινικολί-
 λαντος, κ. ζωρμῆς.
 Dattilio, sa, ἐπ. δουκτυλικός.
 Dattilifero, sa, ἐπ. ὁ φέρον
 φολυκας; φοινικοφόρος ἐπὶ δέν-
 δρων.
 Dattilo, ὄστ. ἀρ. δάκτυλος.
 Dattilo ἢ Dvanio, ἐπ. ῥ.
 πρὸ, πρόστιρον. || Ἐπὶ παρουσίᾳ,
 ἐνώπιον.
 D. vannulo, ὄστ. ἀρ. τὸ ἐξέ-
 χον, ἔξοχή. || Τὸ ὑπερβόδιον
 μέρος θωασιστηρίου.
 D. vnanaggiò, ἐπίρ. πρὶς ὑπερ-
 βόδιον, ἐπὶ μέλλον.
 Davio, ὄστ. ἀρ. δαυός, φέ-
 ρος, τέλιος.
 Davione, ὄστ. θ. τὸ παρα-
 δίδεσθαι, παραδόσας τινας. || Δό-
 σις, ἐπίδοσις.
 Dea, ὄστ. θ. θεά. || Ἐρωμένη,
 Debacone, ῥ. οὐδ. θεροβῶ,
 παραφέρομαι, κλίνωμαι, λυσσῶ.
 Debaconero, ὄστ. ἀρ. μανιῶ-
 δης, μανικῶς, ἐπιμανής.

Debbio, οὐσ. ἀρ. ὄβμοι, χα-
μῆλαξ.
Debellare, β. ἐν. ὑποτάσσω,
νικῶ, ὑποδουλῶ, ἐκπορεύω.
Debellatore, οὐσ. ἀρ. ἐξα-
στῆς, ἐκπορητής.
Debellazione, οὐσ. θ. κατὰ-
κρησις, ἐκπύρσις, ἥστια στρα-
τεύς.
Debile, ἐπ. διγ. ὄρ. Debito.
Debitamento, οὐσ. ἀρ. ἐ-
ξισθένσις.
Debitare, β. ἐν. ἐξισθῆναι,
ἐκτινῶ.
Debitazione, οὐσ. θ. ὄρ.
Debitamento.
Debitamento, ἐπιβ. πρῶτη-
κόντως.
Debito, οὐσ. ἀρ. χρέος, δι-
φειλή, ὄφλημα. || Τὸ καθήκον.
|| Τὸ γαμινὸν χρέος.
Debito, ἐπ. ἀπειλόμενος.
Debitore, οὐσ. ἀρ. χρεώστης,
ἀπειλίτης.
Debole, ἐπ. διγ. ἀδύνατος,
ἀσθενής.
Debolezza, οὐσ. θ. ἀδυναμία,
ἀτονία.
Debolmente, ἐπιβ. ἀδυνάτως.
Deca καὶ **Decade**, οὐσ. θ.
δεκάς.
Decadenza, οὐσ. θ. ἡ πρὸς
τὸ χεῖρον ἐκπτώσις, παρακμή.
Decadere, β. οὐδ. πρὸς τὸ
χεῖρον ἐκκλίνω, ἐκπίπτω, πα-
ρακμάζω.
Decadimento, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ
τῷ **Decadenza**.

Decagono, οὐσ. ἀρ. (λαξ. ἑλι-
λην.) δεκάγωνον.
Decalogo, οὐσ. ἀρ. (λαξ. ἑλι-
λην.) δεκάλογος.
Decalvare, β. ἐν. ξυρίδι τὴν
κεφαλὴν, κείραμαι.
Decameramento, οὐσ. ἀρ. με-
τρικήσια, ἀναχώρησις.
Decampare, β. ἐν. μετακῶ,
ἀπέρχομαι, ἀνεγερῶ.
Decanato, οὐσ. ἀρ. δεκαδραχμία.
Decano, οὐσ. ἀρ. δεκανεὺς.
Decanare, β. ἐν. ἐπαινῶ,
ἐκθειάζω, ἐγκωμιάζω. || Μεταγ-
ρίζω ὑγρὸν τι.
Decanazione, οὐσ. θ. μετέγ-
γισις ὑγ. οὐ.
Decapitare, β. ἐν. ἀποκεφα-
λέω, καρτοκῶ.
Decapitazione, οὐσ. θ. ἀπο-
κεφάλισις, κρτακομία.
Decasillabo, οὐσ. ἀρ. (λαξ.
ἑλλην.) δεκασύλλαβος.
Decennale, ἐπ. διγ. δεκαετής.
Decennario, τρια, ἐπ. δεκαετής.
Decennia, οὐσ. ἀρ. ἐτῶν δέκα
πρόβλεψις, δεκαετηρίς.
Decente, ἐπ. διγ. κόσμιος,
πρέπων.
Decentemente, ἐπιβ. κοσ-
μῶς, εὐπροσπῆς.
Decenvirato, ἐπ. διγ. δε-
καρχικός.
Decenvirato, οὐσ. ἀρ. δεκαρ-
χία, δεκανδρία.
Decenviri, οὐσ. ἀρ. κλι. δε-
κάρι.
Decenza, οὐσ. θ. κοσμιότης, εὐ-

πρέπων. τὸ πρέπων, τὸ προσήκον.
Decenne καὶ **Decennale**, ἐπ.
διγ. ὄρ. Decente.
Decennologia, οὐσ. θ. κοσμιό-
της, τὸ πρέπον.
Decerzione, οὐσ. θ. ἀπάτη,
διασθορά.
Deciarato, β. ἐν. ὄρ. Di-
chiarato.
Decidere, β. ἐπ. ἀποφασιζῶ,
|| Κόπτω, διατρέφω, διατέμνω.
Deciferare, β. ἐν. ἀναγινώσκω,
ἐρηγεῖν ἢ συνθηματικὰ γραμ-
μασι.
Decime, οὐσ. θ. δεκάτη, τὸ
δέκατον.
Decinabile, ἐπ. διγ. ἢ ὑποκει-
μενος εἰς τὴν (Ἐκκλησιαστι-
κήν) δεκάτην.
Decimale, ἐπ. διγ. δεκαδικός.
|| **Arismetico** —, ἢ δεκαδική
ἀριθμητική.
Decimare, β. ἐν. ἐπιβάλλω
τὴν δεκάτην, δεκατίζω. || Με-
ταγ. ὑπεκρίνω, ὑποκρίπτω τι.
Decimatore, οὐσ. ἀρ. ὁ τῆς
δεκάτης εἰσπράττων, δεκατευτής.
Decimazione, οὐσ. θ. δεκά-
τευσις, ἀπ. δεκάτωσις.
Decimo, οὐσ. ἀρ. τὸ δέκατον.
|| —, μα ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ. ὁ δε-
κάτος, ἡ δεκάτη. || Ἰσχυρός, ὠ-
γρός ἐπὶ παιδίων.
Decimonono, ἐπ. ὁ δέκατος
ἐννυκτος.
Decimoptimo, ἐπ. ὁ ἐνδέ-
κατος.
Decisa, οὐσ. θ. δεκάς, δέκα.

Decisione, οὐσ. θ. ὑπόφωσις,
κρίσις.
Decisissimo, μα, ἐπ. θ. ὑ-
πα:θ. εὐτολμότατος, ὁ λίαν το-
θαρήκως.
Decisivamente, ἐπιβ. ἀποφα-
στικῶς, κρισίμως, ἀνακρινδῶ-
τως.
Decisivo, νη, ἐπ. ἀποφασι-
στικός, κρισίμος, ἀκμοῦτος.
Decisore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀποφα-
σίζων, ὀρθῶν, δριστικὸς.
Declamare, β. ἐν. λόγον ἐ-
πιδείκνυμι, ἀπαγγέλλω, ῥητο-
ρεύω. || —, β. οὐδ. λοιδορῶ,
ἐπικαίνομαι, πρὸς τινα.
Declamatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐπι-
δεικνύμενος, ὁ ῥητορεύων, ὑ-
ψηλόλογος, πραγμῶδης.
Declamatorio, τρια, ἐπ. ἐπι-
δεικτικὸς, ῥητορικὸς ὑγκώδης.
Declamazione, οὐσ. θ. ἐπι-
δειξις, ῥητορεία, ὑψηλόλογια,
τραγῶδια, φωνασκία. || **Al** κενὰ
λοιδορίαι.
Declaratario, τρια, ἐπ. ἀπο-
φαντικὸς.
Declinabile, ἐπ. διγ. ὁ κλι-
νόμενος, κλιτός, ἡ κλιτικὸς.
Declinamento, οὐσ. ἀρ. ὄρ.
|| —, μα ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ. ὁ δε-
κλιναζόμενος.
Declinazione.
Declinate, β. ἐν. κλίνω. ||
Ἀποκλίνω, φθίνω, παρακμάζω.
Declinatorio, τρια, ἐπ. Νομολο-
γιατικὸς.
Declinazione, οὐσ. θ. Γραμ-
μῆ κλιτικός. || Κλιτικός, τὸ πρηνέ:ς. ||
Ἀστρ. ἀποκλιτικὸς ἀστέρων.

Declive και Declivio, ιτ.
και ο:σ. κλιτός, κατωφερός.
Decliviti, ουσ. θ. μέρος κα-
τηφορικόν τῶ πρηνές.
Decollare, ρ. έν. κατατομή, ἀποκεφαλίζω.
Decollazione, ουσ. θ. κατα-
τομία, ἀποκεφαλισμός, ἀποκε-
φάλισμα.
Decomporre, ρ. έν. ἀποσυν-
θίτω.
Decomposizione, ουσ. θ. ἀ-
ποσύνθεσις.
Decorrere, ρ. έν. κοσμήω, σε-
λιζώ.
Decorazione, ουσ. θ. κόσμημα,
ώραζαμός, || Σκηνογραφία. ||
Παράσημον.
Decoro, οσα. αρ. κοσμιότης,
τὸ πρέπον, ὑπέλληψις, αξιο-
πρέπεια.
Decorosamente, ἐπίρ. λαμ-
πρῶς, ἐνεύμως.
Decorofo, σα, έπ. κόσμιος,
εὐπρεπής, ἐντιμος.
Decorso, ουσ. αρ. βύσις, βύς.
Decortino, ουσ. αρ. μικρόν τι
ἀπόζημα.
Decotto, ουσ. αρ. "Op. Deco-
zione.
Decottore, οσα. αρ. χρωκό-
ποι, ὁ χρωμακός.
Decozione, ουσ. θ. ζέμα, ἀ-
πόζημα πίψις.
Decremento, οσα. αρ. μείω-
σις, ἐλάττωσις.
Decroptiti, ουσ. θ. και,

Decroptilezza, ουσ. θ. τὸ ἔσχα-
τον ἢ βαθὺ γήρας.
Decroptitare, ρ. έν. κελῶν ἢ
τὸ καιόμενον ἄλξι.
Decroptilazione, ουσ. θ. ἄρξι
τοῦ καιόμενου ἄλξιτος, κρημνός.
Decroptito, ια, έπ. ὑπίργρις,
ἔσχατόγηρας, σαρξίς.
Decrescere, ρ. έν. μειώ, ἐ-
λαττώ.
Decroscimento, ουσ. θ. "Op.
Decremento.
Decretale, ουσ. θ. ἐπιστολή
τοῦ Πάπα περὶ κανονισμοῦ τινα.
Decretamento, ἐπίρ. ἀπο-
φασιστικῶς.
Decretio, ουσ. αρ. ψήφισμα,
βούλευμα, τὸ ψηφισθὲν, ἢ ἀπο-
φασίς.
Decubita, ουσ. αρ. ια, οσα.
θ' Ἰατρ. ἢ πρώτη ἡμέρα τοῦ
κλινήρου γενομένου.
Decumano, ια, έπ. μέγας
παχός.
Decumbere, ρ. οὐδ. Ἰατρ. ὁ-
πίσταςιν ποιῶ, ἀπίστωμαι.
Decuplo, ουσ. αρ. δεκαπλῆς,
δεκαπλάσιος, ἢ δεκαπλασία.
Decuris, ουσ. θ. δεκά, ἄν-
δρῶν, σύμμορλι.
Decurriere, ρ. έν. διαίρῶ ἄν-
δρα· κατὰ δεκάδας.
Decurione, ουσ. αρ. δεκά-
δαρχος.
Decursione, ουσ. θ. περι-
δρομή παρ' ἀρχ. Ἰατρικῶν και ἀ-
μαζῶν έν τῷ κίρκῳ ἢ σταδίου πη-
γηλασία, ἀμαξηλασία.

Decassazione, ουσ. θ. χι-
ουρός.
Dedicatione, ουσ. αρ. "Op.
Dedecazione.
Dedicare, ρ. έν. ἀφιερῶ, ἀ-
ρροσιδ. || — si, ρ. έν. ἀφιερῶμαι.
Dedicatione, έπ. και ουσ. θ.
προσωνητικὴ ἀφιέρωσις, ὁ ἀνα-
θηματικὸς πρόλογος· βιβλίον, ἀ-
νάδειξις.
Dedicatione, ουσ. θ. ἐγκαι-
νισμός, ἐγκαινίσις νεοῦ, καθιέ-
ρωσις ἀφιέρωσις.
Deditio, ια, έπ. ὁ προσκεκλι-
λημένος ἐπιβρεπής εἰς τι.
Deditio, ουσ. θ. παράδοσις.
Dedabile, έπ. διγ. ἀφαι-
ρέσιμος, ἀφαιρετός.
Dedurre, ρ. έν. ἐξέγω, ὑγαιρῶ.
|| Συμπεριζῶ, πορίζω τι. || — si,
ρ. έν. ἀπυρραϊζῶ, ἀπορριζομαι.
Deduzione, ουσ. θ. συνέπεισι,
ἐπιζήρημα. || Συμπέρασμα, πό-
ρισμα.
Defecamenta, ουσ. αρ. ὑγαι-
ρῆσις.
Defalcare, ρ. έν. "Op. Dif-
falcare.
Defatigare, ρ. έν. καταπινῶ,
κ. κουράζω.
Defatto, ἐπίρ. τρῶντι, ἄλη-
θῶς.
Defecare, ρ. έν. Χημ. διαλύω.
Defensore, ουσ. αρ. "Op. Di-
fensore.
Deferente, ουσ. αρ. και έπ.
ὑπαικτικὸς, θεραπευτικὸς.

Defrazzia, ουσ. θ. αἴθος, αἰ-
δώς, ὑπερίξις.
Deferire, ρ. οὐδ. συγκατα-
τίθημι, ὑπαίκω, κείδομαι τινα·
Defesso, σα, έπ. κεκαμηλός,
κακοστικῶς, κατάρτονος, κ. πο-
λὸ κουρασμένος.
Deficiente, έπ. διγ. ὁ ἐλλεί-
πων, ἐλλειπής.
Definibile, έπ. διγ. δ εὐκό-
λως ἐπιζόμενος, εὐόριστος.
Definire, ρ. έν. "Op. Definito.
Definitivamente, ἐπίρ. ἐπι-
στικῶς· τελευταίον.
Definitivo, να, έπ. ἀριστι-
κὸς· τελευταίος.
Definizione, ουσ. θ. ὀρισμὸς
ἔρος.
Deflagrazione, ουσ. θ. Σχημ.
ἐμπύρεσις, ἐκρηξις.
Dellorare ρ. έν. ἐκπαρθενεῖω,
διακορθεῖω και διακορῶ.
Deflorazione, ουσ. θ. διακό-
ρευσις, ἐκπαρθενευσίς.
Dellusso, ουσ. αρ. ἐκρηξις ὑγρῶν.
Deformare, ρ. έν. "Op. Dif-
formare.
Deformazione, ουσ. θ. ἢ έπ.
αἴσχος ἐπίδοσις, ἀπομυρρωσις, ἀ-
παγλάσις.
Deforme, έπ. διγ. ὁ ἐτ σῶμα
διάστροφος, δυσειδής, δύσμορφος,
ἄσχημος, ἄσχημον.
Deformemente, ἐπίρ. δυσά-
ρίστως, δυσειδῶς.
Deformità, ουσ. θ. διαμορφία,
ἀμορφία, δυσειδία, ἀσχημία, ἢ
τοῦ σώματος ἀβρῶματα.

Dofraudare, ῥ. ἐν βολεύομαι, ἐξαπατῶ, παρακρούω τινα.

Dofraudazione, οὐσ. ὁρ. ἀπατητῶν, ἀπατηλός.

Dofraudazione, οὐσ. ὁ. ἀπάτη, δόλος.

Dofuato, τα, οὐσ. καὶ ἐπ. ὁ τελουήσας, ὁ τεθηγκώς, μακρόχροτος.

Dofenerante, ἐπ. διγ. ὁ διαφθειρόμενος διαστρέφόμενος.

Dofenerare, ῥ. οἶδ. εἰς ἄλλοτριον εἶδ. ἢ ἐκπίπτω, μεταβάλλομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, μειοσταμιζένομενός με.

Dofenerazione, οὐσ. ὁ. ἢ πρὸς τὸ χεῖρον ἐκπίπτεισ, ἐκνοθεύεισ, παραμυή, διαστρεφῆ, διαφθορά.

Dofignificazione, οὐσ. ὁ. κατάποσις, βροχθισμός.

Dofignamente, ἐπίφ. ἀξιοπρεπώς, δικαίως.

Dofignato, ἐπ. διγ. εὐφροσύνης, ὁμιλητικῆς, εὐπροσήγορος.

Dofignare ῥ. οὐδ. καὶ — εἰ, ῥ. ἀντ. ἀξιώ, ἀξιοῦμαι, καταδέχομαι, ἀποδέχομαι.

Dofignazione, οὐσ. ὁ. εὐαρέσκεις, ἀγαθότης.

Dofignuolo, ἐπ. διγ. ἀγαθός, εὐπροσήγορος, καταδέκτικός.

Dofignofimante, ἐπ. ἀξιοπρεπώς, εὐφροσύνας.

Dofignificare, ῥ. ἐν. καθίστημι τινα ἀξίον.

Dofignità, οὐσ. ὁ. "Op. Dignità

Dofigno, να, ἐπ. ἀξίος, ἱκανός.

Dofgradare, ῥ. ἐν. "Op. Degradiare.

Dofgradazione, οὐσ. ὁ. ἢ πρὸς τινος γεγενημένη ἀπεία, ἢ τὸς βαθμοῦ ἀφαιρέσις, ἐκπτώσις.

Dofh, ἐπίφ. ἂ l a l i.

Dofoi, οὐσ. ἀρ. δέψα.

Dofoi a, ο. ὁσ. ἀρ. θεοκτόνος.

Dofoididio, οὐσ. ὁρ. θεοκτονία, τὸ μίσησιν κούρησιν κατὰ τοὺς θεοὺς.

Dofifficamento, οὐσ. ἀρ. "Op. Delfificazione.

Dofifficare, ῥ. ἐν. ἀποθεῶν θεοποιῶ, ἐκθεοῦζω τινα.

Dofifficazione, οὐσ. ὁ. ἀποθεώσις, ἐκθεοποιός.

Dofiffico, οὐ, ἐπ. θεῖος, θεοπέσιος, οὐράνιος.

Dofiffimo, ἐπ. διγ. θεῖος, θεοειτής.

Dofifmo, οὐσ. ἀρ. τὸ πιστεύω εἰς ἓνα μόνον θεόν, μονοθεΐα.

Dofifia, οὐσ. ἀρ. ὁ εἰς ἓνα μόνον θεόν πιστεύων, μονοθεϊστής.

Dofifa, οὐσ. ὁ. θεότης, τὸ θεῖον, θεός. ἢ Ἰνὴ πάγκλιος.

Dofifato, οὐσ. ἀρ. συγκολλητικῆς, κατήγορος.

Dofifazione, οὐσ. ὁ. συγκολλητικῆς, κατηγόριος.

Dofifare, ῥ. ἐν. πείπει τινα πληρεξούσιον, πρεσβεύομαι.

Dofifato, οὐσ. ἀρ. ἀπειταγμένους, ἐπιτετριμμένους, πρέσβυς.

Dofifatorio, ρίο, ἐπ. ἐπιτροπικός.

Dofifazione, οὐσ. ὁ. ἐπιτροπή, ἐντολή.

Dofettabile, ἐπ. διγ. ταπνός, δεισέταστος.

Dofettare, ῥ. ἐν. "Op. Dofettare.

Dofetto, οὐσ. ἀρ. ἐκλογῆ, τὸ ἕσπον. ἢ Στρατολογία.

Doffiniera, οὐσ. ὁ. κάμαξ, κ. καμάκι.

Doffino, οὐσ. ἀρ. κῆτος, ὁ ἐλεφάν. ἢ Μασσφ. κωφός, κ. κωφούρης.

Dofliberativo, να, ἐπ. βουλευτικός.

Dofliberare, "Op. Dofliberare.

Dofliberazione, οὐσ. ὁ. διαμαρτυρία, κοινοβουλία.

Dofifficamento, ἐπίφ. ἀπαλός, ἀβρώς, μαλακός. ἢ Φιλοτέχνος, ἐπιδέξιος, φιλοκάλως, εὐλόγος.

Dofifficante, ἐπίφ. ἀπαλός, ἀβρώς, μαλακός. ἢ Φιλοτέχνος, ἐπιδέξιος, φιλοκάλως, εὐλόγος.

Dofifficato, οὐσ. ἀρ. ἀπαλός, ἀβρώς, μαλακός. ἢ Φιλοτέχνος, ἐπιδέξιος, φιλοκάλως, εὐλόγος.

Dofifficazione, οὐσ. ὁ. ἀπαλότης, μαλακότης, ἀβρότης, τρυφερότης.

Dofiffico, να, ἐπ. ἀπαλός, ἀβρός, τρυφερός. ἢ — di — confcienza, εὐλαθής. ἢ Ἀπειτός, ἀβύπτος, ἐπιτεχνός. ἢ Φιλόκαλος.

Dofiffimo, ῥ. ἐν. διαθεωρώσκει, ῥινός.

Dofiffamento, οὐσ. ἀρ. μονόλογον, ομιλητικόν.

Dofiffare, ῥ. ἐν. ἰχθυογραφῶ, σχεδιάζω, μοιχεύω γραφῶ.

Dofiffazione, οὐσ. ἀρ. ἰχθυογραφία.

Dofiffante, οὐσ. ἀρ. ἰχθυογράφος.

Dofiffato, οὐσ. ἀρ. ἰχθυογράφος.

Dofiffazione, οὐσ. ἀρ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία, εἰκόνισμα.

Dofiffazione, οὐσ. ἀρ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ἀρ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Dofiffazione, οὐσ. ὁ. ἰχθυογραφία.

Demento, ἐπ. διγ. ἄφρων, παράφρων, ἄβουλος, ἀπρόβουλος, ἀπερίσκεπτος.

Dementia, Demencia, οὐσ. θ. ἀρροσίνη παραρροσίνη, μωρία, ἀπειροκαψία.

Demeritare, ρ. εὐδ. πράττω τε ἀπεπείθω, ἄμαρτάνω περί τι μέρους ἕξις εἰρή.

Demeritovole, οὐσ. ἀρ. ἀπά-
θιος.

Demerito, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀπά-
θιν ἀμαρτημα (Ποινὴ, τιμωρία).

Demerso, σα, ἐπ. ἱμπερηγ-
μένος ἐμθυθιος βαθὺς καύλας.
|| Ραγεῖς, διττόβλαστ.

Democratamento, ἐπιρ. δη-
μοκρατικὸς.

Democratico, σα, ἐπ. δημο-
κρατικὸς.

Democratia, οὐσ. θ. δημοκρα-
τία, λαοκρατία.

Demelire, ρ. ἐν. κατεδαφίζω,
κατακτείνω, κατακτείνω, κα-
θαίρω, καταβάλλω.

Demolizione, οὐσ. θ. καταδά-
φισις, καταστροφή, καθαίρεσις.

Demonia, σα, ἐπ. ὁ δαιμονίων
δαίμωνικός, μανιώδης, δαιμο-
νώδης.

Demonio, οὐσ. ἀρ. ὁ δαίμων,
τὸ δαιμόνιον, ὁ διάβολος. ἢ Παῖς
δαίμωνικός ἢ Ὀρβηθικός.

Demopoiandia, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ
Ἑλλην.) δαιμονομανία.

Denaro, Denaroso, ὄρ. Dn-
naro, Denaroso.

Dentrato, οὐσ. θ. πέτρα ἢ δον-
δίτις.

Denotare. ὄρ. Dinotare.

Denigrare, ρ. ἐν. κακολογῶ τι,
τινα, διαβάλλω, διασέρω, φου-
λίζω, ἐκφυλίζω, δυσφημῶ.

Denigratio, οὐσ. θ. κακολογία,
εὐβολή, διασυρμὴ, ἐκφυλισμὸς.

Denotare, ρ. ἐν. λῶν διαρῶν
ἢ ἕμμα, ἱεγμυτῶ.

Denominare, ρ. ἐν. ὀνομάζω,
κατονομάζω.

Denominativo, να, ἐπ. ὀνο-
μαστικός.

Denominatore, οὐσ. ἀρ. ὁ τὸ
μέρος σημαίνων ἀριθμὸς, παρο-
νομαστής.

Denominazione, οὐσ. θ. ὀνο-
μασία, κατονομασία.

Denotare, ρ. ἐν. σημαίνω, ἐ-
πισημαίνω, σημαῖω, ἐπισημαῖω.

Denotativo, να, ἐπ. ἐπιση-
μαστικός, σημαστικός.

Denotazione, οὐσ. θ. ἔσημα-
σις, ἐπισημασισ, σημασις, ἐπι-
σημασις.

Densare, ὄρ. Condensare.

Densità, οὐσ. θ. πυκνότης, ἐ-
σρότης, δασύτης.

Densò, σα, ἐπ. πυκνός, ἀδύς,
δασύς, ἀσρόος.

Dentale, ἐπ. διγ. ὀδοντι-
φανός.

Dentato, οὐσ. ἀρ. καί.

Denatura, οὐσ. θ. ὁ τῶν ὀ-
δόντων, στίχος οἱ ὀδόντες, τὸ ὀ-
δόντων ἔρκος.

Dentata, ρ. οὐδ. ὀδοντοῦδ,

Dentato, τα, ἐπ. ὀδοντωδός,
χαρακτός, προνοτός, προνοδής.

Dente, οὐσ. ἀρ. ὀδούς, κ. ὀ-
δόντιον. || Μεταφ. δόντιος, ἰσχύς.

|| Mostrare i —, ἐπιβῶ τινα.

Dentellato, τα, ἐπ. ὄρ. Dentato.

Dentello, οὐσ. ἀρ. ἐντομαί, ὀ-
δοντοῦδ σχῆμα χαλαρῆς, νένο-
νυμα τριχάπτου, κ. θαντέλας.

Denticchiare, -tecciare, -tel-
care. ρ. ἐν. ὑποθιθρῶσκω, ὑποδά-
κνω. || Μασῶμαι, διαμασθῆμαι.

Dentista, οὐσ. ἀρ. ὁ περὶ τοὺς
ὀδόντας ἱατροτέχνης.

Dentifricio, οὐσ. ἀρ. ὀδον-
τεμνημα, τὸ δι' οὐ ἐκκαθαί-
ροται οἱ ὀδόντες.

Dentizione, οὐσ. θ. ἱατρ. ὀ-
δοντίσις, ὀδοντοψία.

Dentro, ἐπιρ. ἐντός, κ. μέσα.

Denotare, ρ. ἐν. ἀπογομνῶ, ἀπο-
καλύπτω, ἐκθέτω.

Denunziamento, οὐσ. ἀρ. δῆ-
λωσις, δημοσίευσις. || Καταμύνη-
σις, καταγγέλις.

Denunziare, ρ. ἐν. δηλῶ. || Μη-
νῶν, κατακηνώ, καταγγέλλω.

Denunziatore, οὐσ. ἀρ. ὁ κα-
ταμύνηων, μνηστής, καταγγελέως.

Denunziatione, οὐσ. θ. ὄρ. De-
nunziamento.

Deposimento, ἐπ. διγ. ἀνα-
στομωτικός ἐπὶ φαρμάκων δια-
λύωντων τὰς ἐμφράξεις.

Depostrare, ρ. ἐν. τοὺς πόρους
ἀναστομῶ, τὰς ἐμφράξεις διαλύω.

Dependere, ὄρ. Dipendere.

Deperdimento, οὐσ. ἀρ. φθορά,

Depilatorio, οὐσ. ἀρ. μαδία
στικὸν φάρμακον, φίλωρον.

Deploabile, ἐπ. διγ. ἀξιοθρήνη-
τος, ἀλλιος, οὐκράτος.

Deploabilmente, ἐπιρ. οὐ-
κράτως, ἔλεεινῶς.

Deploando, σα, ἐπ. ὄρ. De-
plorabile.

Deploare, ρ. ἐν. θρηνῶ, ὀί-
κτερω. || — ρ. οὐδ. οὐμύζω, ἐδύ-
ρωμαι.

Deplorato, τα, ἐπ. κλαυσίς,
κλαυμένος.

Deploazione, οὐσ. θ. ὄρ. Lla-
mento, Compimento.

Deponente, ἐπ. διγ. ὁ κατα-
θέτων μαρτυρίαν, μάρτυς.

Deponimento, οὐσ. ἀρ. παύ-
σις τινος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἀποχει-
ροτανία. || Κατάθεσις, μαρτυρία.

Deporre, ρ. ἐν. κατατίθωμι,
μαρτυρίαν, μαρτυρῶ. || ἄρχην
ἀποτίθωμι, παύω τινα ἀπὸ τι-
νος ἀρχῆς, ἀποχειροτοῦδ.

Deposizione, οὐσ. θ. περιο-
ρισμός, ἐξορία.

Depositare, ρ. ἐν. ἐπιτιθεσθῶ-
μαί τι νιν, ὑποτίθωμι, παρεγγυῶ.

Depositario, οὐσ. ἀρ. -ria,
οὐσ. θ. ὁ καὶ ἡ θησαυροφύλαξ,
παραθηροφύλαξ, μετρίγγος.

Deposizione, οὐσ. θ. τὸ μέρος
ἐνθα παρακατατίθεται τι, παρα-
κατάθηκη, ἀποθήκη.

Deposito, οὐσ. ἀρ. τὸ διδόμε-
νον εἰς φύλαξιν, παρακατάθηκη.

Deposizione, οὐσ. θ. ὄρ. Du-
pouimento.

Deposto, οὐσ. ἀρ. "Ορ. Atto-
azione.

Depuravato, ῥ. ἐν. φθείρω, δια-
φθείρω, καταφθείρω.

Depuravato, τα, ἐπι: διαφθα-
μένος, διαφθαρῶς.

Depuratore, οὐσ. ἀρ. φθορέας,
διαφθορέας, λυμῶν.

Depurazione, οὐσ. θ. φθορά
διαφθορά.

Deprecabile, ἐπι. διγ. ἐλσει-
νός, ἀκέρως.

Deprecativamente, ἐπιφ. εὐ-
κτικῶς, λικτικῶς.

Deprecanti να, να, ἐπι. εὐκτικῶς,
λικτικῶς.

Deprecazione, οὐσ. θ. ἐθέσις
ἐκεία.

Depredamento, οὐσ. ἀρ. "Ορ.
Depredazione.

Depredare, ῥ. ἐν. λεηλατῶν,
λαφυραγωγῶν, συλλαγωγῶν, ληξίω.

Depredatore, οὐσ. ἀρ. ὁ διαρ-
πάζων καὶ ληστεῶν χώραν τινα,
συλληγῶς, λαφυραγωγῶς, συ-
λήτης.

Depredazione, οὐσ. θ. λεη-
λασία, συλλαγωγία, σὺλησις, λη-
στεία.

Depressamento, ἐπιφ. ταπει-
νός, ἐπιελθῶς.

Depressione, οὐσ. θ. ταπει-
νωσις, ἐπιθλασις.

Depresso, σα, ἐπι. ἐπιθλήξ, πο-
ταπός, χαμηρῆξ.

Depressore, οὐσ. ἀρ. ὁ τα-
πεινῶν, καταθλίβων, καταπίε-
ζων, ὑπομένῶς τις διεπότης.

Deprimere, ῥ. ἐν. ταπεινῶ, χα-
ταθλίβω, καταπίεζω, τυραννῶ.

Depuramento, οὐσ. ἀρ. τα-
κάθαρσις, ἀποκάθαρσις.

Depurato, ῥ. ἐν. καθαρῶζω, ἐκ-
καθαίρω, ἀποκαθαίρω.

Depurazione, οὐσ. θ. "Ορ. De-
puramento.

Deputare, ῥ. ἐν. ἐξαιρετῆλλο
πρέσβην παρά τινα, ἐκπέμπω,
προσθεύρωμι τινα.

Deputato, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀπειστα-
μένος, || ἄντιπρόσωπος.

Deputazione, οὐσ. θ. ἀπ-
στολή πρέσβους, πρέσβευσις,
προσθεία. || Οἱ ἀντιπρόσωποι, οἱ
βουλευταί.

Derellio, τα, ἐπι. ἐγκατα-
λειμμένος, βοηθείας ἔρημος.

Derelizione, οὐσ. θ. ἐγκατά-
λειψις, ἐρήλωσις.

Deridore, ῥ. ἐν. χλευάζω, σὺ-
πιπῶ, ἐμπιπῶ, περιγελάω.

Deriditore, οὐσ. ἀρ. ὁ χλευ-
στής, ἐμπιπτικῶς.

Derisibile, ἐπι. διγ. γελοῖος,
καταγέλαστος, ἄξιος: χλευασμῶ.

Derisione, οὐσ. θ. χλευή, χλευ-
ασμός, μνηκρητισμός, ἐμπαιγμός,
διασυρμός, εἰρωνεία.

Derisivamente, ἐπιφ. χλευ-
αστικῶς, σαρκαστικῶς.

Derisore καὶ **Derisore**, οὐσ. ἀρ.
συνῶν τῶν Deriditore.

Derisorio, ρια, ἐπι. σκωπτικῶς,
ἐμπαικτικῶς, σαρκαστικῶς.

Derivante, ἐπι. ὁ προερχόμε-
νος ἡ ἀποβαίνων ἀπὸ τινος, πα-
ρηγωγός.

Derivare, ῥ. οὐδ. ἀπορῆναι, ἐκ-
πηγῶζω: ἐπι. ὑδάτων. || Προερχο-
μαι, ἀποβαίνω ἀπὸ τινος. || Γραμ-
ματῶγομαι.

Derivativo, να, ἐπι. ὁχεκγω-
γός. || Γραμ. μετοχικός, μετου-
σιαστικός.

Derivazione, οὐσ. θ. ὁχεκεία,
ὁχεκγωγία, ὁχετός, περυχέτευ-
σις. || Γραμ. ἡ τῶν λέξεων παρα-
γωγῆ, τὸ παράγωγον, ἡ περὶ-
νομία.

Derogabile, ἐπι. διγ. ὁ ἐπι-
θετικῶς μεταποιήσιως, μετα-
ποιητικῶς.

Derogare, ῥ. οὐδ. παρανομῶ,
τὸν νόμον παραβιάζω, μεταποιῶ.
Derogatorio, ρια, ἐπι. παρανο-
μικός, μεταποιητικῶς.

Derogazione, οὐσ. θ. νόμου
παραβίασις, μεταποιήσις.

Derogata, οὐσ. θ. πρῶτον, ἐπιπό-
ρημα.

Descartea, οὐσ. ἀρ. μεγάλη ἢ
ὀδύα τράπεζα.

Descendere, ῥ. οὐδ. "Ορ. Dis-
cendere.

Descenso, οὐσ. ἀρ. κατάθλασις,
ἀπόθλασις, ἐκθλασις.

Deschotto, οὐσ. ἀρ. μικρὰ τρά-
πεζα. || Διψήλιος.

Deseo, οὐσ. ἀρ. τράπεζα σιτίων.

Deseritibile, ἐπι. διγ. ὁ ἐπι-
θετικῶς περιγραφῆς, περιγρα-
πτός.

Deseritivamente, ἐπιφ. περι-
γραφικῶς.

Deseritivo, να, ἐπι. περιγρα-
φικός, ἀφροαστικός.

Deseritore, οὐσ. ἀρ. ὁ περι-
γράφων ἢ περιγράφεις τι.

Deserivoro, ῥ. ἐν. περιγράφω.

Deserivibile, ἐπι. διγ. ταυτὸ
τῷ Deseritibile.

Descrizione, οὐσ. θ. λεπτομε-
ρῆς ἐκθλασις, περιγραφῆ, διαγραφῆ.

Desertare, ῥ. οὐδ. "Ορ. Disor-
tare.

Deserzione, οὐσ. θ. λειποτα-
ξία, ἀπέθρασις.

Desiderabile, ἐπι. διγ. ἐπιθυ-
μητός, ποθεινός, ποθητός, εὐ-
κατάτος.

Desiderabilmente, ἐπιφ. ἐπι-
ποθήτως, ποθεινῶς.

Desiderante, ἐπι. διγ. ὁ ἐπιθυ-
μῶν ἀληθιστός.

Desiderare, ῥ. ἐν. ποθῶ, ἐπι-
θυμῶ, θίλω.

Desiderativo, να, ἐπι. εὐκτικός.
Desideratore, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
θυμητικῶς, δεγόμενος, ἐραστής,
ζηλωτῆς περιπαθήξ.

Desiderevole, ἐπι. διγ. "Ορ.
Desiderabile.

Desiderio, οὐσ. ἀρ. ἐπιθυμία
πόθις, προσομία. || — di ven-
deria, μνησκακία. || Carnale —
ἄρεσις σαρκική. || Desiderjευγαί,
Desiderosamonte, ἐπιφ. προ-
θύμως, ἐπιποθήτως.

Deseritivamente, ἐπιφ. περι-
γραφικῶς.

Deseritivo, να, ἐπι. περιγρα-
φικός, ἀφροαστικός.

Deseritore, οὐσ. ἀρ. ὁ περι-
γράφων ἢ περιγράφεις τι.

Deserivoro, ῥ. ἐν. περιγράφω.

Deserivibile, ἐπι. διγ. ταυτὸ
τῷ Deseritibile.

Descrizione, οὐσ. θ. λεπτομε-
ρῆς ἐκθλασις, περιγραφῆ, διαγραφῆ.

Desertare, ῥ. οὐδ. "Ορ. Disor-
tare.

Deserzione, οὐσ. θ. λειποτα-
ξία, ἀπέθρασις.

Desiderabile, ἐπι. διγ. ὁ ἐπι-
θετικῶς μεταποιήσιως, μετα-
ποιητικῶς.

Desiderabilmente, ἐπιφ. ἐπι-
ποθήτως, ποθεινῶς.

Desiderante, ἐπι. διγ. ὁ ἐπιθυ-
μῶν ἀληθιστός.

Desiderare, ῥ. ἐν. ποθῶ, ἐπι-
θυμῶ, θίλω.

Desiderativo, να, ἐπι. εὐκτικός.
Desideratore, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
θυμητικῶς, δεγόμενος, ἐραστής,
ζηλωτῆς περιπαθήξ.

Desiderevole, ἐπι. διγ. "Ορ.
Desiderabile.

Desiderio, οὐσ. ἀρ. ἐπιθυμία
πόθις, προσομία. || — di ven-
deria, μνησκακία. || Carnale —
ἄρεσις σαρκική. || Desiderjευγαί,
Desiderosamonte, ἐπιφ. προ-
θύμως, ἐπιποθήτως.

Deseritivamente, ἐπιφ. περι-
γραφικῶς.

Deseritivo, να, ἐπι. περιγρα-
φικός, ἀφροαστικός.

Deseritore, οὐσ. ἀρ. ὁ περι-
γράφων ἢ περιγράφεις τι.

Deserivoro, ῥ. ἐν. περιγράφω.

Deserivibile, ἐπι. διγ. ταυτὸ
τῷ Deseritibile.

Descrizione, οὐσ. θ. λεπτομε-
ρῆς ἐκθλασις, περιγραφῆ, διαγραφῆ.

Desertare, ῥ. οὐδ. "Ορ. Disor-
tare.

Deserzione, οὐσ. θ. λειποτα-
ξία, ἀπέθρασις.

Desiderabile, ἐπι. διγ. ἐπιθυ-
μητός, ποθεινός, ποθητός, εὐ-
κατάτος.

Desiderabilmente, ἐπιφ. ἐπι-
ποθήτως, ποθεινῶς.

Desiderante, ἐπι. διγ. ὁ ἐπιθυ-
μῶν ἀληθιστός.

Desiderare, ῥ. ἐν. ποθῶ, ἐπι-
θυμῶ, θίλω.

Desiderativo, να, ἐπι. εὐκτικός.
Desideratore, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
θυμητικῶς, δεγόμενος, ἐραστής,
ζηλωτῆς περιπαθήξ.

Desiderevole, ἐπι. διγ. "Ορ.
Desiderabile.

Desiderio, οὐσ. ἀρ. ἐπιθυμία
πόθις, προσομία. || — di ven-
deria, μνησκακία. || Carnale —
ἄρεσις σαρκική. || Desiderjευγαί,
Desiderosamonte, ἐπιφ. προ-
θύμως, ἐπιποθήτως.

Desideroso, σα, ἐπ. ἐπιθυμη-
τικός, ὀρεγόμενος.
Desidia, οὐσ. θ. ἀκηρία, ῥα-
θυμία, ἀργία.
Designare, ῥ. ἐν. Ὀρ. Diso-
gnare.
Designazione, οὐσ.θ. σκοπὴ,
διάνοια.
Desinare, ῥ. οὐδ. γευματικῶ.
Desinare, οὐσ. ἀρ. κεί.
Desinata, οὐσ. θ. τὸ γεῦμα
τὸ ἄριστον ἑστιαιος.
Destinatore, οὐσ. ἀρ. ὁ γευμα-
τικῶν, συνδαιτυμῶν.
Destinatio, ἐπ. διγ. ὁ κατα-
λήγων, κατάληκτος.
Destinazio, οὐσ. θ. κατάληξις.
Desio, οὐσ. θ. (λέξ. ποιητ.)
ῥῆσις, πόθος.
Desiosamente, ἐπίρ. δικαίως,
ἐνέβριμος.
Desioso, σα, ἐπ. Ὀρ. Desi-
deroso.
Desirare, ῥ. ἐν. ἐπιθυμῶ, ἐπι-
πέθω.
Desistore, ῥ. οὐδ. ἀφίσταμαι,
παραισῶμαι.
Desolamento, οὐσ. θ. λύπη
μεγάλη, ἄχος, βαρυθυμία. ||
Πέρθησις, κίχωςις, ἐρήμωσις.
Desolare, ῥ. ἐν. ὑπερλυπῶ τινα.
|| Ἐρημῶ, ἀφανίζω.
Desolato, τα, ἐπ. λυπημένος,
τεθλιμένος. || Ἐρημωμένος, ἡ-
φανισμένος.
Desolatore, οὐσ. ἀρ. πορθη-
τής, ἐρημωτής.

Desolazione, οὐσ. θ. Ὀρ. Deso-
lamento.
Desperazione, οὐσ. θ. Ὀρ.
Disperazione.
Despotto, τα, ἐπ. περιφρονη-
μένος, ἐξηυτελισμένος.
Despotismo, ἐπίρ. ἐξ.
σποτικῶς.
Despotto, οὐσ. ἀρ. δεσπότης.
Desputazione, ἀπόφωσις, ἐξ.
ἐξάφισμα.
Desso, ἀντ. αὐτὸς ὁ ἴδιος.
Destamento, οὐσ. ἀρ. ἀφί-
πνωσις, ἔγερσις.
Destaro, ῥ. ἐν. ἐγείρω, κ. ἐ-
ξυπνίζω. || Μετῶ. διεγείρω, περ-
τρέπω, προκλήθω, ἐναθρόνω. ||
Συγκινῶ. || Ἀναλαμβάνω. || — si
ῥ. ἀντ. ἐγείρομαι.
Destatojo, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐξυπνί-
ζων. || Ἀγίτης, παραίτιος.
Destorità, οὐσ. θ. ἐπιδειξις,
ἐπιτηδειότης, εὐχερσία. || Μισθ.
εὐφύσις, ἀγγέλων, εὐμηχανία.
Destillamento, οὐσ. ἀρ. καὶ
Destillazione, οὐσ.θ. Ὀρ. Dis-
tillazione.
Destinare, ῥ. ἐν. προορίζω ἐ-
ποτάσσω.
Destinazione, οὐσ. θ. προ-
ρισμένη χρεία, προορισμός.
Destinato, τα, ἐπ. ὁ ἐπὶ τι
τεταγμένος, εἰσαρμένος, πεπρω-
μένος.
Destino, οὐσ. ἀρ. μοῖρα, τύχη,
τὸ πεπρωμένον, ἡ εἰσαρμένη.
Destituto, τα, ἐπ. ὁ ἀρχὴν ἀ-

φαιρεθείς, πεπρωμένος, ἐκπώ-
τος.

Desto, τα, ἐπ. κυρίως καὶ με-
ταφ. ἐξυπνος, ἄγρυπνος, ἐγρη-
γορός.

Destra, οὐσ. θ. ἡ δεξιὰ χεῖρ,
τὸ δεξιὸν μέρος.

Destramente, ἐπίρ. ἐπιτηδει-
ως, εὐχερτῶς, εὐφύως.

Destraggiare, ῥ. ἐν. ἐπιτη-
δεύομαι.

Destrezza, οὐσ. θ. Ὀρ. Des-
terità.

Destrota, οὐσ. θ. ἔπος θή-
λαι, φρεσῶς.

Destrore, οὐσ. ἀρ. ὄρατος
ἔπος, κέληξ.

Destro, τα, οὐσ. ἀρ. καὶ θ. ἄ-
νεσις, εὐκαρσία. || Ὁ ἀπότατος.

|| — ἐπ. δεξιός, ἐπιδειξίος, εὐ-
χερῆ, ἀγγέλων, εὐμηχανός, πα-
νούργος.

Destuggere, ῥ. ἐν. Ὀρ. Dis-
tinguere.

Destuttore, οὐσ. ἀρ. ἐλιτήρ,
ἐξολοθρευτής, φθορεύς.

Desumero, ῥ. ἐν. ἐξάγω, εἰ-
κάζω, συμπραίνω.

Desueto, ῥ. ἐν. κρητῶ, εὐλα-
λαμβάνω.

Desueto, οὐσ. ἀρ. διεκτέ-
χος, ὁ ἀδικῶς κερτημένος τι.

Desuzione, οὐσ. θ. δικα-
σύγη, τὸ ἀλλότρια κερτῆσθαι.

Desorgano, ἐπ. διγ. ὁ ἐκκα-
θαίρων, ῥηπτικὸς, σημητικὸς.

Desorgere, ῥ. ἐν. ἐκκαθαίρω,
μαθερίζω, ἐκπλῶνω, ἀπομάσσω.

Detioramento, οὐσ. ἀρ. χει-
ροτέρευσις, φθορά, λύκωνσις.

Detiorare, ῥ. ἐν. διαφθείρω,
λυαίνωμι.

Detiorazione, οὐσ. θ. Ὀρ.

Detioramento.

Detimare, ῥ. ἐν. ἀπαραισι-
ζῶ τι. || Περιορίζω, διαστέλλω. ||
Ἀναπέθω τινα.

Detinatamente, ἐπίρ. ὀρι-
στικῶς, ἀπαραιστικῶς.

Detinativo, τα, ἐπ. ὀρι-
στικῶς, παρεμφατικῶς. || Ἀσφα-
σιστικός.

Detinazione, οὐσ. θ. ὀρι-
σμός, λέξις. || Ἀπόφωσις.

Detitivo, τα, ἐπ. ὁ ἐκκαθαί-
ρων, ἀποσημητικός.

Detestabile, ἐπ. διγ. ἀποτρό-
ποιος, ἐπάρσις, βδελυρδίατροπός.

Detestabilmente, ἐπίρ. βδελυ-
ρῶς, μισρῶς, χείριστα, κάκιστο.

Detestato, ῥ. ἐν. ἀποστρέφο-
μαι, ἐκμίσθω, βδελύττομαι, ἀπε-
χθάνομαι.

Detestativo, οὐσ.θ. ἀπέχθειν,
βδελυγμός, ἀποτροφή.

Detonazione, οὐσ. θ. ἐκπυρ-
σακρότης, θρασύτης κτύπος, βρον-
τῆ κεραυνός.

Detraggere, ῥ. ἐν. ἐλαττώ,
μειῶ, σμικρύνω. || Κακολογῶ,
διασφύρω, δυσφημῶ.

Detragro, ῥ. ἐν. ταῦτό τῶ ἀ-
νωτέω.

Detrattore, οὐσ. ἀρ. κακολό-
γος, λοιδορὸς, δικούργος, γλώσ-
σα κακῆγορος.

Detrazione, οὐσ. θ. κακολογία, διάσυρμός, κατηγορία.

Detrimento, οὐσ. ἀρ. βλάβη, βλάβος, ζημία.

Detrimetoso, σα, ἐπ. "Ορ. Dannoso.

Detronizzare, ρ. ἐν. ἐκβάλλω τοῦ θρόνου, ἐκθρονίζω.

Detruttore, ρ. ἐν. ἀποδιώκω. || Βυθίζω, ἐμπήγω.

Detta, οὐσ. θ. χέτος, θυσίη, ἀψίλημα. || Star dotta —, ἐγχεῖσθαι ὑπὲρ τινος. || Bigliarsina —, ἀναδέχομαι τι. || A — di alanno, κατὰ τὴν γνώμην τινος.

Dettaglio, οὐσ. ἀρ. λεπτομέρεια, τὰ καθ' ἑκαστα.

Dettime, οὐσ. ἀρ. αἰσθημα.

Dettare, ρ. ἐν. ὑπαγορεύω, ὑποβάλλω. || Συντάσσω. || Λέγω τι.

Dettaio, οὐσ. ἀρ. τὸ λεκτικόν, ἡ λέξις, ἡ φράσις.

Dettaiore, οὐσ. ἀρ. ὁ ὑπαγορευτὴν, ὑποβολεύς.

Dettaione, οὐσ. θ. ὑπαγόρευσις, πὸ ὑπαγορεύειν. || Δικτατορία.

Dettaione, οὐσ. θ. "Ορ. Dettaio.

Detto, οὐσ. ἀρ. λέξις ἀστειολογία. || Σύγγραμμα ποιητικόν, ἢ ἄλλο τι. || Dal — a fatto, ἐπίρ. πέραντα, ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον. || —, τα, ἐπ. εἰρημένος, λεχθεὶς, ῥητὸς, ἀποστατημένος.

Deturpare, ρ. ἐν. παραμορφῶ, μολύνω, φθείρω, μαρναίνω, χαλάω.

Deturpatore, οὐσ. ἀρ. ὁ παραμορφῶν, μολύνων, φθείρων, φθοροποιός.

Deturpatione, οὐσ. ἀρ. τὸ πῆματον διέλιον τῆς Πεντατέλου, δευτερονόμιον, ἦτοι ὁ δευτερός νόμος.

Devastamento, οὐσ. ἀρ. "Ορ. Divastamento.

Devastare, ρ. ἐν. χάραν ἐκπορθῶ, λυμαίνομαι, κινῶ, λεηλατῶ, ἐρημῶ.

Devastatore, οὐσ. ἀρ. ἐκπορθητής, λεηλάτης, λυμαντήρ.

Devastazione, οὐσ. θ. ἐκπορθησις, κάκωσις, ἐρήμωσις, λυμανσις.

Deviamente, οὐσ. ἀρ. ἀποπλήγησις, παρατροπή, παρατροπή.

Deviare, ὁ. οὐδ. ἀποπλανῶμαι, παρεκτρέπομαι.

Devolare, ρ. ἐν. παραγερῶ τι, συγχάτω τινος ἐκ παραχωρήσεως ἀντιποιούμαι τινος.

Devoluto, να, ἐπ. παραχωρητικός.

Devoluto, τα, ἐπ. ὁ περιελθὼν, λαχὼν, ὁ προνομηθεὶς τινα.

Devoluzione, οὐσ. θ. ἀπολυτὴ χρηματοδότης συντάξω.

Devoluzionate, ἐπίρ. "Ορ. Divoiamento.

Devoto, τα, ἐπ. ὁ τὸς ἐπὶ οὐαῖ εὐσεβέστατος, εὐλαδής. || "Ο ἀνσευθέμενος τινι, ἀφωσιμμένος, καθιερωμένος.

Devotissimo, οὐσ. θ. εὐσεβεία, εὐλάβεια, φιλοθεΐα.

Di, πρόθ. τοῦ, τῆς. "Ορ. Gram.

Di, οὐσ. ἀρ. ἕσση τῷ Γίωρνο, ἡμέρα. || A gran —, τὸ θέρος, ἐν ταῖς μεγάλας ἡμέραις. || Al —, fra —, περί μεσημέριαν. || Sur un diel —, περί τὴν χαρὰν τῆς ἡμέρας. || Al — d'oggi, τὰ νῦν.

Diabolo, τικα, οὐσ. θ. διαβολῆς. || Παθολ. νόσος ἐμῶνυμος, πηλοουρία.

Diabolicamente, ἐπίρ. διαβολικῶς, δαιμονίως, πέραν τοῦ μετρίου.

Diabolico, σα, ἐπ. διαβολικὸς, δαιμονικὸς, πονηρότατος.

Diabolo, οὐσ. ἀρ. "Ορ. Diavolo.

Diavolo, τα, ἐπ. "Ορ. Ghinocchio.

Diavolo, ἐπιρ. χυδ. θαυαλλία!

Diavolo, οὐσ. ἀρ. "Ορ. Giacinto.

Diavolo, οὐσ. ἀρ. διακονία.

Diavolosa, οὐσ. θ. ἡ ἐτακένοσσα.

Diavolo, οὐσ. ἀρ. διάκονος.

Diavolico, οὐσ. θ. (λέξ. 'Ελλην.) διακονητικὴ.

Diavolo, οὐσ. ἀρ. (λέξις 'Ελλην.) διάδημα.

Diavolico, οὐσ. θ. (λέξ. 'Ελλην.) διαφώνια.

Diavolo, να, ἐπ. διαφανής.

Diavolo, οὐσ. θ. (λέξ. 'Ελλην.) ἔβρωξ ἕφρονος, διαφώρησις.

Diastereico, σα, ἐπ. διαφορητικὸς.

Diastereico, οὐσ. ἀρ. (λέξ. 'Ελλην.) διάσφραγμα.

Diagnostico, οὐσ. θ. (λέξ. 'Ελλην.) διαγνώσις.

Diagonale, ἐπ. διγ. καὶ οὐσ. (ἐκ τοῦ 'Ελλην.) διαγώνιος.

Diagonalmente, ἐπίρ. διαγωνίως.

Dialectico, ἐπ. "Ορ. Λογισο.

Dialecticamente, ἐπίρ. διαλεκτικῶς.

Dialectico, ἐπ. καὶ οὐσ. "Ορ. Λογισο.

Dialetto, οὐσ. ἀρ. (λέξ. 'Ελλην.) διάλεκτος.

Dialogico, σα, ἐπ. διαλογικὸς.

Dialogismo, οὐσ. ἀρ. (λέξ. 'Ελλην.) διαλογισμός.

Dialogista, οὐσ. ἀρ. συγγραφεὺς διαλόγων.

Dialogizzare, ρ. ἐν. διαλέγομαι.

Dialogo, οὐσ. ἀρ. (λέξ. 'Ελλην.) διάλογος.

Dialtea, οὐσ. θ. ἡ τοῦ ἄλθαλας ἀλοιφή.

Diamante, οὐσ. ἀρ. λίθος, πολύτμος, ὁ ἀδάμας, κ. διαμάντι.

Diamantino, να, ἐπ. ἀδαμάντινος.

Diametrico, ἐπ. διγ. διάμετρος (γραμμῆ).

Diametricamente, ἐπίρ. ἐκ διαμέτρου.

Diametro, οὐσ. ἀρ. διάμετρος

Dianzi, ἐπίρ. πρὸ μικροῦ, ὀλίγον πρότερον.

Diapalma, τὸ διὰ φοινίκων ἔμπλαστρον ἢ κλοπή.

Diapason, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.) Μῦσα ἢ διαπασῶν.

Diagnosione, οὐσ. ἀρ. τὸ διὰ χολῶν ἐκπλαστών.

Diario, ὄρ. οὐσ. ἀρ. Giornale.

Diareza, οὐσ. θ. γαστέρας βύσι, διάρροια.

Diastordio, οὐσ. ἀρ. τὸ διὰ σκροδῶν ἱατρικόν.

Diastro, οὐσ. ἀρ. λίθος πολλύμοσ, ἢ ἱασπις.

Diastillo, οὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.) Τετ. διαστυλον.

Diatonico, ca, ἐπ. διατονικός.

Diatriba, οὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλην.) διατριβή || Ἀβέλλοι, λιπαρία.

Dianolia, οὐσ. θ. ἀριννός, Μέγαλα τις. ὄρ. Dianolesa.

Diavoleria, οὐσ. θ. πανούργωμα, γοητεία, κωμεία, ὑπουλόγη.

Diavoleggiare, β. οὐσ. προσφέρμαι ὡς ὁ διάβολος.

Diavolossa, οὐσ. θ. ἐριννώδη τις γυνή, λίαν πανούργος.

Dianofo, οὐσ. ἀρ. ὁ διάβολος, ὁ δαίμων, τὸ δαιμόνιον. || — scattolato, διάβολος ἔνταρκος. || Kar II—, φέρω ἔνω κάτω, μανίαν μανίνομαι, λυσσομανῶ.

Diavolone, οὐσ. ἀρ. μέγας διάβολος ἢ δαίμων.

Dibarbare, β. ἐν. ἐκρίζω, ἀποσπῶ.

Dibassare, β. ἐν. ὄρ. Abbassare.

Dibastare, β. ἐν. ἐκβάλλω τὸ σάγμα, ἀποστέτω.

Dibattare, β. ἐν. τρίβω, ἀναμιγνύω, συγκυκῶ. || Σοφιστῶν, ἑξαδάς τ.

Dibattimento καὶ Dibattito, οὐσ. ἀρ. διατάξις, τινγκμάς, κίνησις. || Σοφιστικῆς, ἀμυσθητικῆς.

Dibattitojo, οὐσ. ἀρ. αἰσῆρον.

Dibattitore, οὐσ. ἀρ. ὁ φιλονεμῶν, φιλέρις.

Dibatto, οὐσ. ἀρ. ἀμυσθητικῆς, ἀγών, οἱ λόγοι, ἢ ἀντιλογία, φιλονεικία.

Dibatuto, το, ἐπ. ὁ δαρθείς, || Παρίλυπος, τεθλιμμένος.

Diboscare, β. ἐν. ἀποσπῶ ἐκ τοῦ στέματος.

Diboscato, ἐπίθ. διγ. ἀγαθός, λίαν εὐθύς.

Diboscamento, ἐπίρ. εἰσθως, εὐρηκός.

Diboscatoia, οὐσ. θ. εὐθύς, εὐθύτατα, πραύτης.

Diboscamento, οὐσ. ἀρ. ὀλοτολίω.

Diboscare, β. ἐν. κόπω ζῆλα, ὀλοτομάω.

Dibottamento, οὐσ. ἀρ. κίνησις, συγκίνησις.

Dibottare, β. ἐν. κινῶ, συγκινῶ.

Dibrancare, β. ἐν. ὄρ. Sbrancare.

Dibrocca, ἐπίρ. εὐθύς.

Dibruciare, ὄρ. Abbruciare.

Dibrucato καὶ Dibrucato, β. ἐν. ἐκκαθίρω, κλαθεύω τὰ δένδρα.

Dibucciamento, — uccio, οὐσ. ἀρ. ἐκφλοίσσις, ἐκλείσις, ἀπολείσις.

Dibucciato, β. ἐν. ἐκφλοίσω, ἀπολείπω, κ. ἐκφλοιδίζω.

Dibuciatolo, το, πῖθ. ὁ τὸν φλοιδὴν ἢ τὸ λῆπος περιχρῆνός, φλοιδάλι, περιφλοιδίσις.

Di buoi' ora, ἐκφ. ἐπίρ. ἐνωρε, πρωί.

Dicace, ἐπ. ὄρ. Mordace.

Dicadero, ὄρ. Decadore.

Dicapitare, ὄρ. Decapitare.

Dicapitamento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Decapitazione.

Dicane, οὐσ. ἀρ. πρόγωμα, ἐπιχωμα, προσέχματον.

Dicembre, οὐσ. ἀρ. μῆν ὁ Δεκέμβριος.

Dicere, β. ἐν. (λέξ. ποιητ.) ὄρ. Dire.

Dicerta, οὐσ. ἀρ. δημηγορία. || Λίγος ἀνιάρος. || Ἀπόφθεγμα.

Di certo, ἐκφ. ἐπ. β. βεβήλις.

Dicervellare, β. ἐν. συγγέω τὸν ἐκκέφαλον, τάραντω τὰς σφέννας.

Dicervellato, το, ἐπίθ. ἔθρων, κουρῆνοσις ὁ ἐγκέφαλον μὴ ἔχων.

Dicervole, ἐπ. διγ. εὐπρεπής, κίσιος.

Dicervolozza, οὐσ. θ. εὐπρέπεια, κομιλιότης.

Dicervolmente, ἐπ. εὐπρεπῶς, μυσταίω.

Dichiaramento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Dichiarazione.

Dichiarate, β. ἐν. δηλῶν τι ποιῶ, ἐκδηλῶ, ἀποφαίνομαι, διετηρηεύω, διασαφῶ. || Κηρύττω. || Ἀναγορεύω, ἀναδεικνύω. || Καταγινώσκω, καταφηνίζομαι.

Dichiaramento, ἐπίρ. σαφῶς, διαβήδην.

Dichiarativo, να, ἐπ. δηλωτικὸς, ἀποφαντικὸς.

Dichiaratore, οὐσ. ἀρ. δηλωτής.

Dichiaratorio, ἐπίθ. ἀπ. φαντικός.

Dichiarazione, οὐσ. θ. δηλώσις, ἐκδηλωσις, ἀπόφθεξις. || Εὐθύεις, διακήρυξις.

Dichiarato, β. ἐν. σαφέστερον ὀρίζω, ἐπιδεικνύω τι ἐναργέστερον, σαφηρίζω διασαφηρίζω. || Κηρύττω. ὄρ. Dichiarato.

Dichiaramento, οὐσ. ἀρ. κἀθεσι, γήλοσις, τριπύσις. || Κατωφρερία, κλιτάς. || Μεταφ. παρακμή, παράλασις, φθίσις, ρεπή.

Dichiarato, β. ἐν. τριπύω, κλιώνω, ἀποκλιώνω. || Μεταφ. παρακμή, ἀπακμίζω φθίω.

Dichiarato, ἐπ. διγ. δεκαεννέα.

Dichiarato, ἐπ. διγ. δεκαεννέα.

Dichiarato, ἐπ. διγ. εὐπρεπής, κίσιος.

Dichiarato, οὐσ. θ. εὐπρέπεια, κομιλιότης.

Dichiarato, οὐσ. ἀρ. ἀναγινώσκω τὰ διὰ σημείων γαγραμμένα, διαγινώσκω τι.

Dichiarato, οὐσ. ἀρ. ἀνά-

γνώσις τῶν διὰ σημείων ἢ συνθηματικῶς γραφέντων.
 Diffratore, ὄσ. ἀρ. ὁ ἐπι-
 στάμενος τὰ συνθηματικὰ γράμ-
 ματα.
 Dicimare, ῥ. ἐν. ἐκκύπτω τὴν
 κορυφὴν.
 Diciotta, ἐπ. διγ. δικοκοτὴ.
 Diciotti, ὄσ. ἡρ. μυθοπλα-
 στῆς, πλαστολόγος, μυθολόγος.
 Declinare, ῥ. ἐν. "Ορ. Declinare.
 Deciro, ἀκρ. ἐπιφ. ἀρᾶω.
 Di compagnia, ἐκφ. πρ. ἀμοῦ,
 αὐ ἀμα.
 Di continuo, ἐκφ. ἐπιφ. ἀπα-
 τεταίστως.
 Decitto, ἡ, ἐπ. βροχῆς, ἐ-
 ψημένους, ἢ ἐξηραμένους ἐν τοῦ
 ἡλίῳ.
 Decuore, ῥ. ἐν. ποιῶ ἀγέ-
 φημα, ἀπέψω, ἐξαίρω ἐν τῷ
 ἡλίῳ.
 Di dentro, ἐκφ. ἐπιφ. ἴσω, ἕντος.
 Didacciare, ῥ. οὐδ. τῆσι, ἀ-
 ναλῶ.
 Diece καὶ Dieci, ἐπ. διγ. δέκα.
 Diei sa, ἐπιφ. ὁ θεός γινώσκει.
 Diei voglia ἢ volesso, ἐπιφ.
 εἶθε, ἄμποτε.
 Dierese, ὄσ. θ. (λέξ. 'Ελ-
 λην.) διαίρεσις.
 Dieisi, ὄσ. θ. Μουσ. dieisic.
 Diete, ὄσ. θ. διαίτα, τρόπος
 τοῦ ζῆν. || Συνέλευσις, ἀνόθεος.
 Dielemente, ἐπιφ. ταχέως,
 ἢ ὄσ.

Dietraggiare, ῥ. οὐδ. παλιν-
 ἄρῳ, ἀπισθοδροῦν.
 Dietro, πρὸ θ. ὀπίσω, μετὰ.
 Dielroguardia, ὄσ. θ. "Ορ.
 Dietroguardia.
 Di fatto, ἐκφ. ἐπιφ. παρεούθ,
 αὐίτω.
 D fendere, ῥ. ἐν. ὑπερσπῆζε,
 ἐπιπρόβηται, ὑπερμάχομαι τινα.
 Difendevole, ἐπ. διγ. ὁ ἐπι-
 δεκτικός ὑπερασπίσεως ἢ ἀμύ-
 νης, ὑπερασπίσιμος.
 Difenditivo, να, ἐπ. ὑπερα-
 πιστικός.
 Difenditore, ὄσ. ἀρ. — tico
 ὄσ. θ. "ἡρ. Difensore.
 Difensibile, ἐπ. διγ. ὑπερα-
 πιστός.
 Difensivo, να, ἐπ. ὑπεραπι-
 στικός, ἀρτυτικός.
 Difenzare, ὄσ. ἀρ. ὑπερα-
 πιστής, ἀμυντής, προστάτης.
 Difesa, ὄσ. θ. ἀμύνη, ἐπι-
 ληψίς, ὑπερμάχησις, πρὸς τασίς,
 βελήσια. || Συνηγορία. || Ἐφορῆ-
 σις, φυλακή.
 Difettare, ῥ. οὐδ. ἀμολοῦμαι.
 Difetto, ὄσ. ἀρ. ἐλάττωμα,
 ἀτέλεια. || Σφάλμα, πταίσμα.
 Diffetosamento, ἐπιφ. ἐλατ-
 τωματικός.
 Difficiloso, να, ἐπ. ἐλαττωμα-
 τικός.
 Difficuosità, ὄσ. θ. ἐλάττωμα,
 ἔλλειψις, τὸ ἐλλειπέι.
 Difficcare, ῥ. ἐν. ἀραιῶθ, ὁ-
 πολογῶ τι ἀπὸ τινος.
 Difficosa, ὄσ. ἀρ. ἀραιαίσις,

ἀραιαίσις, ἐλάττωσις, μελίσσις.
 Diffalta, ὄσ. θ. παῖσιμα, ἀ-
 μάρονημ' ἔθρις. || Ἐλλειψίς.
 Diffattaro, ῥ. ἐν. ἐλλείπω, ἐ-
 λατῶ, μειῶ.
 Diffamamento, ὄσ. ἀρ. "Ορ.
 Diffamazione.
 Diffamare, ῥ. ἐν. δυσφημῶ,
 κακολογῶ, στηλιτεύω.
 Diffamatore, ὄσ. ἀρ. ὁ δυσφη-
 μῶν, δυσφημιστής, κακηγορῆς.
 Diffamatorio, τία, ἐπ. δυσφη-
 μος, ὕβριστικός, στηλιτευτικός.
 Diffamazione, ὄσ. θ. δυσφη-
 μία, κακηγορία, κακηγορία.
 Differente, ἐπ. διγ. ὁ διαφέ-
 ρων, διάφορος, διαφορτικός.
 Differentemente, ἐπιφ. δια-
 φέρως, διαφορητικῶς.
 Differentiare ὄσ. θ. Differen-
 zia, ὄσ. θ. διαφορά, διαφορῆσις,
 ἀλλοιότης, ἀνομοιότης. || Κρισι-
 μονακίς, διαφορά.
 Differentiale, ἐπ. διγ. δια-
 φορικός.
 Differentiare, ῥ. ἐν. διακρίνω,
 χωρίζω τι ἀπὸ τινος, διαχωρίζω.
 Differentiatamente, ἐπιφ. δια-
 κριτικῶς κεχωρημένως.
 Differentito, ὄσ. ἀρ. ἀνα-
 βολή, βροχῆσις.
 Differentire, ῥ. οὐδ. διαφέρω. ||
 Διαφωνῶ. διέταμαι, ἀρίστειμαι.
 || Ἀνεβάλλω, ἀναβιβλλομαι τι
 εἰς ἄλλον καιρὸν, ὑπεριθῆμαι. ||
 Βροχῆσις.
 Differramento, ὄσ. ἀρ. ἡ ἡ-
 διάκρισις, ἀναστροφή.

Diffettare, ῥ. ἐν. Ἰησοῦ ἀ-
 ναρῶ, ἀνακουῶζω, ἀνακλιέγων
 τι ἀνατρέπω.
 Difficile, ἐπ. διγ. δύσκολος,
 δυσχερῆς, χαλεπός.
 Difficilmente, ἐπιφ. δυσκόλως,
 δυσχερῶς, χαλεπῶς, μόλις.
 Difficilia, ὄσ. θ. δυσκολία,
 δυσχερεία, χαλεπότης. || Ἀπορῶν
 τι ἐσώθηκα, τὸ δυσχερῆμαυτον.
 Difficolare, ῥ. ἐν. ποιῶ, τιθεῖ-
 σκολον.
 Difficoloso, να, ἐπ. δύσκολος,
 δυσάρετος, μικρολόγος, δύσπερς.
 Diffidamento, ὄσ. ἀρ. καὶ
 Diffidanza, ὄσ. θ. "Ορ. Dif-
 fidanza.
 Diffidare, ῥ. οὐδ. ἀπιστῶ τινα
 δυσπιστῶ, ὑποπτεύω τινα, φυ-
 λάσσομαι ἀπὸ τινος.
 Diffidone, ἐπ. διγ. ὁ ἀπιστῶν
 δύσπιστος, ὑποπτος, ὑπόπτης,
 ταχύποτος.
 Diffidenza, ὄσ. θ. ἀπιστία,
 δυσπιστία, ὑποψία, Con—, ὑπό-
 πτος, πεφυλαγμένως.
 Diffinire, ῥ. ἐν. εἶδω τὸν ὁ-
 ρισμὸν πράγματος, ὀρίζω, καθο-
 ρίζω.
 Diffinitivamente, ἐπιφ. ὀρι-
 στικῶς, τελευταῖον.
 Diffinitiva, να, ἐπ. ὀριστικός
 τελευταῖος.
 Diffinitorio, τία, ἐπ. ὕπον τῷ
 Diffinitivo.
 Diffinizione, ὄσ. θ. ὄρος, ταυ-
 τὸ, τῷ Diffinizione.
 Diffondere, ῥ. ἐν. χέω, ἐκχέω.

Diffonditoria, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐκχέων.
 Difformare, ῥ. ἐν. παραμορφῶ, ἀμορφῶ, διαστρέφω τι.
 Difformamento, ἐπ. δυσσέ-
 σκός, διαστρέψις.
 Diffusibile, οὐσ. θ. δυσμορφία,
 ἀμορφία, διαστρόφη.
 Diffrazione, οὐσ. θ. διαθλάσις.
 Diffusamento, ἐπὶ μακρολό-
 γος, διὰ μακρῶν, ἐκ περιστοῦ,
 μακρῶς, πολυλόγος.
 Diffusione, οὐσ. θ. μακρολο-
 γία, πολυλογία.
 Diffusivo, να, ἐπ. ὁ χέων, δίκ-
 τριών.
 Diffuso, να, ἐπ. ἐκτεταμένος,
 σχοινοτενής, μακρὸς, μακρολόγος,
 πολυλόγος. || —, ἔσεν τῷ Dif-
 fusamento.
 Difilare, ῥ. ἐν. ῥίπτω τι κατὰ
 τινος ἀπ' εὐθείας κατ' ἐν τάξει.
 || — ῥ. οὐδ. ἐπιπίπτω κατὰ τινος.
 Difilamento, ἐπὶ ῥ. ταχέως
 καὶ κατ' εὐθείαν.
 Difilo, ἔκφρ. ἐπὶ ἀνευδότητος,
 ἀδιακόπως, ἀπύστος.
 Difinitivo, οὐσ. ἄρ. ὁρισ-
 μός, τέλος.
 Difinitiva, ῥ. ἐν. "Ορ. Duffinitiva,
 Difinisco, ἔκφρ. ἐπὶ προσφά-
 τως, πρὸ μικροῦ.
 Difirga, οὐσ. θρ. σκιώρᾳ χαλ-
 κοῦ ἢ ὄρει χαλκοῦ.
 Difga, οὐσ. θ. πτόχημα, εἴτε κερ-
 ρίζωμα.
 Digerire, ῥ. ἐν. κόπτω, κ. χω-
 νεύω ἐπὶ προσφῶν. || — an affron-
 to, μεταφ. ἀνέχομαι ἔβριον. ||

Πρᾶγμα τι περιοχέπτομαι ἢ προ-
 σκέπτομαι. || Χημ. ἀφέφομαι.
 Digerito, τα, ἐπ. παπτός,
 Digeritore, οὐσ. ἄρ. ὁ χωνεύων,
 χωνευτής.
 Digeribile, ἐπ. διγ. ὁ ἐκκί-
 λου πέψιος, εὐπεπτος, πεπτι-
 κοιν, εὐκολοχώνευτος.
 Digestione, οὐσ. θ. πέψις, κ.
 χώνευσις.
 Digestivo, ῥ. ἐν. συνών. τῷ Di-
 gestivo, κυρίως καὶ μεταφ.
 Digestivo, να, ἐπ. πικρὸς,
 Digestio, οὐσ. ἄρ. συλλογὴ τῶν
 ῥωμαϊκῶν νόμων, αἱ Πανδέκται,
 τὰ Δέγιστα.
 Digestore, ῥ. ἐν. ἀποστρέφω τοῦ
 βόας.
 Digitale, ἐπ. διγ. ὁ τῶν λα-
 κτύλων, δακτύλιος.
 Digitillo, οὐσ. ἄρ. φωτὴν, ὀδὸν
 κτυλλίτης.
 Digito, οὐσ. ἄρ. ὁ δάκτυλος,
 τὸ δάκτυλον.
 Di giù, ἔκφρ. ἐπὶ κάτω.
 Digitticare, ῥ. ἐν. ἐρευνῶ, ἐ-
 ξετάζω.
 Digittatore, ῥ. ἐν. ἀποσπῶ,
 χωρίζω, διακίρῶ. || — si ῥ. ἀν-
 ὀπισπῶμαι, διαχωρίζομαι.
 Digittato, τα, ἐπ. διγρημένος,
 κευωρισμένος.
 Digittato, ῥ. οὐδ. νηστεῦν,
 ἀσιτῶ.
 Digittatore, οὐσ. ἄρ. νηστευ-
 τῆς, νήστις, ἕστις.
 Digittino, οὐσ. θ. πλ. αἱ τά-
 σαρεις νηστεΐαι.

Digluno, οὐσ. ἄρ. νηστεία, ἀ-
 σιτία. || —, να, ἐπ. νήστις, νη-
 στικός.
 Dignità, οὐσ. θ. ἄξια, δόξα, τι-
 μή, ἀξιοπρέπεια. || Ἄξιωμα, ἀρχή.
 Dignitosa, να, ἐπ. ἄξιος, ἐπά-
 ξιος, ἱκανός. || Ἄξιοπρεπής, σι-
 μοπρεπής.
 Dignoscilario, ῥ. οὐδ. ἀποσάξω.
 Dignozzare, ῥ. ἐν σφάζω. || Tu-
 μά τινα περὶ τὸν τράχηλον χε-
 λῶ τὸ τῆς ἐσθῆτος περιτραχήλιον.
 Dignamento, οὐσ. ἄρ. ἡ βαβ-
 μηδὴν κατάθασις. || Μεταφ. ἡ
 ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκτροπή, ἐκπτώσις,
 ταπεινωσις, ἀτιμωσις. || Ζωγρ. πτό-
 χρωσις.
 Dignare, ῥ. οὐδ. καταβαίνω
 βαθυδὸν, κατ' ὀλίγον κλίνω ἀ-
 νησισθῆτως. || Ἐλαττοῦμαι ἐπὶ
 τὸ χεῖρον ἐκτρέπεται, ἐκπίπτω.
 || — ῥ. ἐν. ὑποθετάζω, παύω τινα
 τοῦ δεξιώματος, τῆς ἀρχῆς, κτλ.
 ἀσιτῶ. || Μεταφ. ταπεινῶ τινα.
 || Ζωγρ. ἀποχρῶ.
 Dignaxione, οὐσ. θ. "Ορ. Di-
 gnamento.
 Digrassare, ῥ. ἐν. τὸ λίπος τι-
 νὸς ἀφαρῶν τὰς κηλίδας ἐκβάλ-
 λω, σμῆνω, διαβρῦπτω τι.
 Digtedito, ῥ. οὐδ. παρεκτρέ-
 πομαι, ἐξέρχομαι τῆς ὁδοῦ, ἔξω
 τῆς ὑποθέσεως λέγω, τὸν λόγον
 ἀποπλανῶ, μετακυλογῶ, παρεκ-
 βαίνω.
 Digrassione, οὐσ. θ. παρεκβα-
 σις, παρεκτροπή, μετακυλογία.

Digrassivo, να, ἐπ. ὁ ποιῶν
 παρεκβάσιν, παρεκβατικός.
 Digrasso, να, ἐπ. πλανηθεὶς,
 παρεκτραπείς.
 Digrassore, οὐσ. ἄρ. ὁ παρεκ-
 βάσει ποιῶν.
 Digrignare, ῥ. ἐν. κρίζω τοὺς
 ὀδόντας, βρῦζω, πρίω, κρίζω.
 Digrassamento, οὐσ. ἄρ. κυ-
 ρίως λέπτυνσις, μόρφωσις, σχι-
 θίασμα, σκιαγράφημα, σκιγρα-
 φία, προτυπωσις, προγράμμα.
 Digrassare, ῥ. ἐν. σχηδιάζω,
 σκιαγραφῶ, προσκίεγραμῶ, ὑπο-
 ζωγραφῶ, προτυπῶ, προγράφω.
 Digrassato, τα, ἐπ. πρῶτονος,
 ἀτέλεστος.
 Digrumare, ῥ. ἐν. μνημονῶμαι,
 μνημονάζω, τρώγω. || Μεταφ. περι-
 σκέπτομαι τι.
 Digrumatore, οὐσ. ἄρ. ὁ μνη-
 μονάζων, ἀναμνημονώμενος.
 Diguastare, "Ορ. Guastare.
 Diguastamento, οὐσ. ἄρ. κί-
 νησις, ἀνακύκλις βουστῶν, σά-
 λος, τάρταξις.
 Diguastare, ῥ. ἐν. κινῶ, σζ-
 λεύω, ἀνακύκλω, ἀναμνηνύω, δια-
 τάρττω, βουστῶν τι. || — ῥ. οὐδ.
 τάρττωμαι, ἀνησυχῶ.
 Diguaciare, ῥ. ἐν. ἐκλαθῶ, ἐκ-
 φλοῖδ, ἐκλίπω, κ. ξεφλουδίζω.
 Diguaciale, τα, ἐπ. λιπιστός, ἐ-
 ποληλαμίνος.
 Dilaccare, ῥ. ἐν. τοὺς μηροῦς
 ζῶου διασχίζω. || — si ῥ. ἀντιδι-
 σχίζομαι, διασπαρτίζομαι.
 Dilacciato, βένελθω τὸν σφι-

ρωτήρη, τού; βρόχους, ἀποζών-
νυμι.

Dilaceramento, οὐσ. ἀρ. "Ορ.
Laceramento.

Dilacerato, ῥ. ἐν. σχίζω, δια-
σπράττω, λύω.

Dilacerato, ια, ἐπιεσχισμένος,
αχιστός ἰσπαράγμενος· βαγαί-
βριένδους.

Dilacerazione, οὐσ. θ. διάσχί-
σις, σπύραγμας.

Dilagamento, ἐπίρ. ὀρηγί-
κός, μανιαδῶς.

Dilapidamento, οὐσ. ἀρ. κα-
τιδόθεισις, σπάθησις, διαπάνη,
ἢ χρημάτων σπατάλη, ἀσωτία.
Dilapidare, ῥ. ἐν. κατασω-
τεύω, καταδικανῶ τὰ ὑπάρχοντα·
σπατάλω.

Dilapidato, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀρει-
δῶς τὰ ὑπάρχοντα διαπανῶν, ἑα-
πανηρῶς, ἀσωτος σπάταλος.

Dilargare, ῥ. ἐν. "Ορ. Dira-
dare.

Dilata, οὐσ. θ. ἀναβολή, ὑπέρ-
θεσις.

Dilatabile, ἐπ. διγ. ὁ διαστολῆς
ἐπιεκτικὸς, ἐντατός, διασταλτός.

Dilatabilità, οὐσ. θ. ἡ τοῦ
διαστέλλεσθαι ἰδιότης τῶ ἐν-
τατόν, τὸ διοσταλτόν.

Dilatato, ῥ. ἐν. διαστέλλος,
εὐρύω, πλατύω, ἐπεικτείνω τε.

Dilatativo, να, ἐπ. διασταλ-
τικός.

Dilatazione, οὐσ. θ. διαστολή,
ἀνεύρωσις, πλατυσμός.

Dilatario, ρία, ἐπ. ἀνακλητή-
ἀποχωρησις.

κός, ἀναβολικός. || Νομί. παρα-
γραμικός.

Dilavamento, οὐσ. ἀρ. πλύσις·
ἐκκαθάρσις.

Dilavato, ῥ. ἐν. πλύω, ἐξε-
καθάρω.

Dilavato, ια, ἐπ. πλυτός, ἐκ-
πλυτός. || Υπόστασις, ἐξίτηλος ἐπι-
χρωμάτων. || Ὀχρός.

Dilavazione, οὐσ. θ. "Ορ. Di-
lavamento.

Dilazione, οὐσ. θ. ἀναβολή,
βραδύτης.

Dilagare, ῥ. ἐν. "Ορ. Dislogare.
Dilaggiabile, ἐπ. διγ. περι-
φρόνησις, καταγέλαστος.

Dilaggiamento, οὐσ. ἀρ. σα-
κασμός, μυκτηρισμός, χλευασμός,
ἐμπαιγμός.

Dilaggiare, ῥ. ἐν. χλευάζω,
μυκτηρίζω, ἐμπαιζώ.

Dilaggiato, οὐσ. θ. ἄναι-
δεια, προπέτεια, ἀκολασία.

Dilaggiato, ια, ἐπ. ἀκόλαστος,
ἀνιδιός.

Dilagino, οὐσ. ἀρ. ἐρωτήσι-
πῆς, καλλωπιστή· μικρὸς χλευ-
αστής.

Dilagino, ἐπ. διγ. ἀδύνασις,
μαλακός· ἐπὶ ὑποσμάτων, χερ-
σιου κτλ.

Dilagine, οὐσ. θ. "Ορ. Dilag-
giamento.

Dilaguante, οὐσ. ἀρ. ἀφάνεια.

Dilaguarsi, ῥ. ἀντ. μακρῶς
ἀπέρχομαι, γίνομαι ἐφανής.

Dilaguato, οὐσ. ἀρ. ἀπλήθει-
ἀποχωρησις.

Dilemma, οὐσ. ἀρ. (λέξ. "Ελ-
λην) δίλημμα.

Dilettare, ῥ. ἐν. γαργάλισμα,
κνήθησις.

Dilettico, οὐσ. ἀρ. γαργali-
σμός. "Ορ. Sottilettico.

Dilettabile, ἐπ. διγ. τερπνός,
εὐτερπής, ἐπιτερπής.

Dilettabilità, οὐσ. θ. τέρψις,
ἠδονάθεια, θορηδία.

Dilettabilmente, ἐπίρ. τερ-
πνῶς, ἠδοναδῶς.

Dilettamento, οὐσ. ἀρ. "Ορ.
Dilettazione.

Dilettante, οὐσ. ἀρ. ὁ εὐφρο-
νῶν, ἐπιτερπής. || Φραστική: (||
λέξ. αὕτη μεταφράζεται δια τὸν
συνθετικὸν ἐκ τοῦ φίλος, συμπερι-
λαμβανόμενου τοῦ ὀνόματος, ὡς
— della caccia, φιλοθηρῶν, κτλ.)

Dilettato, ῥ. ἐν. τέρπω, εὐφρα-
ίω. || —σι, ῥ. ἀντ. τέρπομαι.

Dilettatore, οὐσ. ἀρ. ὁ τέρ-
πων, ἐπιτερπής, ἀσπασίος, γελω-
τοσάβος.

Dilettazione, οὐσ. θ. τέρψις,
ἠδονάθεια, θορηδία.

Dilettosola, π. διγ. "Ορ. Dile-
ttabile.

Dilettoso, οὐσ. ἀρ. ἐπιτε-
ρπῶς, ἀσπασίος, εὐφραντικὸς.

Dilettissimo, ἐπ. ὑπερθ. προ-
τιλέστατος.

Dilettivo, να, ἐπ. ὁ εὐνοϊκός,
διακείμενος.

Diletto, οὐσ. ἀρ. ἠδονή, τέρ-
ψις. || Andare a — ἀπέρχομαι εἰς
περίπατον. || Prendere — χλευά-

ζω. || —ια, ἐπ. ἐγκακητός, περι-
σφιλής.

Dilettosamente, ἐπίρ. ἠδέως,
τερπνῶς.

Dilettoso, οὐσ. ἀρ. σα, οὐσ. θ.
τρυφῶ τῇ Dilettio. || —, ἐπ. "Ορ.
Dilettabile.

Dilettoso, οὐσ. ἀρ. ἕρως, εὐμέ-
νεια, φιλία, ἀγάπη.

Dilettoso, οὐσ. ἀρ. διέ-
σκαψις, προθύβλιουσις. || Προθύ-
λασις, περιουσις· ἀπόφασις.

Dilettoso, ῥ. ἐν. ἐλιουερῶ,
ἀπλουθερῶ, ἐπιλύω, ἀφρημε δέ-
σμιον, εἶτε ἀιχμαλωτων. || Βυ-
λευόμενος, δεσβουλεύωμι, ἐκίπτο-
μαι πρὸς τινα· ἀπορροίνομαι, ἀ-
πειρασίς οὐ τι.

Dilettosamente, ἐπίρ. ἐκ πει-
ραδείας, ἐπιουδίας.

Dilettosone, οὐσ. θ. "Ορ. Di-
liberamento.

Dilettarsi, ῥ. οὐδ. προσκρούω,
π. σπονδῶστω.

Dilicatamento, ἐπίρ. ἀπαλῶς,
ἀδυσῶς, τρυφῶς.

Dilicatezza, ο. α. θ. ἀδυσότης,
ἠδονάθεια.

Dilicato, ια, ἀπ. ἀπαλός, ἀ-
δύς, τρυφῶς, τρυφῆλός. || Λε-
πτὸς ἀδυσῶς, ἀδύπτος. || Χυ-
λευός, ἐπισηφιλής, κινδυνώδης.

Diligente, ἐπ. διγ. ταχῶς, ἐ-
νιργῆς, σπουδαίος. || Ἐπιμελής,
ἀκριβής.

Diligentemente, ἐπίρ. ταχέως,
σπουδαίως, ἀκρίτως, ἐνεργῶς.

Diligenza, οὐσ. θ. ταχύτης.

σπουδή, ἀγκυία. || Δημόσιον τι
ἔργον.
Diliguidare, ῥ. οὐδ. διατίχο-
μαι, ἐκχέτομαι, βουσιός καθίστα-
μαι.
Diliscare, ῥ. ἐν. ἐκλέπιζω,
ἐκχολεύω.
Diliscare, ῥ. ἐν. "Op. Dilo-
sciare.
Dilaggiare, ῥ. οὐδ. μετακινῶ,
ἐξοικῶ, ἀποικῶ, μεταθλίβω ἀρ' ἑ-
νός εἰς ἄλλον τόπον. || Μεταφ.
ἀποδιδράσκω, φεύγω κρυφίως.
Dilombarsi, ῥ. ἀντ. στραγγα-
λίζομαι, ἢ συντρίβεται, τὴν ὁ-
σπίν γαστροκοπούμαι.
Dilombato, τσ. ἐπ. ὁ στραγ-
γάλισσε ἢ συντρίψτε τὴν ἐκυ-
τοῦ σφύρον, διαρῆξ, ἐκνεύρος.
Dilucidiamante, ἐπίρ. κα-
θαρός, σαφής.
Dilucidare, ῥ. ἐν. ἐξηγῶ, δια-
σφηνίζω, διερωτηνῶ.
Dilucidatorio, τσ. ἐπίρ. σα-
φηνιστικός.
Dilucidazione, τσ. θ. ἐξηγη-
σις, διασφηνισίς.
Diluita, ἐπ. διγ. διαλυτι-
κός, ἐπὶ φαρμάκων.
Diluire, ῥ. ἐν. διαβρέχω, ἐ-
ξυγγαίω τι.
Dilunga mano, ἔκφρ. ἐπίρ. ἐκ
πολλοῦ χρόνου, πρὸ πολλοῦ.
Dilungamento, οὐσ. ἀρ. διά-
στασις, ἀποχώρισίς, ἀπέλευσις.
|| Ἀναβολή.
Dilungare, ῥ. ἐν. διαστῆμι,
χωρίζω ἀπὸ τινος, κοιν. ἀπομα-

κρῶνω. || Ἀναβάλλομαι τι. || —
σι, ῥ. ἀντ. μακρὰν ἀπέχομαι.
Dilungatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀνα-
βάλλων τι, μελλητής.
Dilungazione, οὐσ. θ. "Op. Di-
lungamento.
Diluso ἐπ. "Op. Solutio.
Diluviana, να, ἐπ. ὁ περιῶδῶ
κατακλυσμὸν, κατακλυσμάτις.
Diluviano, ῥ. οὐδ. βρέχω ῥῶ-
δαίως. || Γαστριμαργῶ, κακοθι-
βρώσκω.
Diluviatore, οὐσ. ἀρ. λαίμαρ-
γος, ἀδφάγος.
Diluvia, οὐσ. ἀρ. κατακλυ-
σμός, πλημμύρα. || Μεταφ. με-
γάλη ἀφθονία, πληθὸς, βουδός, κα-
κῶν πλείονα δάκρυα. || Ἀδ-
δηπραγία. || Δίκτυον τι τῶν πτη-
νολόγων.
Diluvione, οὐσ. ἀρ. λαστρί-
μαργος, γαστροβίλος, ψωμάτε-
ρος, κ. παγᾶ.
Diluvioso, να, ἐπ. ὁ πύκτων
ἀφθόνως.
Diluvitare, ῥ. ἐν. ἰσχυνῶ.
|| —, ῥ. οὐδ. ἰσχυνίσομαι, κ. ἰ-
χυνῶ.
Dimagrassione, οὐσ. θ. ἐ-
χυνσις.
Dimanda, οὐσ. θ. ἐρωτήσεις
αἰτησις, ζήτησις.
Dimandante, ἐπ. διγ. ἀπα-
τητής, ὀχληρὸς.
Dimandare, ῥ. ἐν. ἐρωτῶ, ἐχ-
τῶ, αἰτῶ.
Dimandassera, ἐπίρ. αὐριγ
βράδυ.

Dimandato, οὐσ. ἀρ. τὸ αἰτη-
θῆναι, αἰτηθεῖς, αἰτητός.
Dimandatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐρωτῶν
αἰτῶν, αἰτητής.
Dimandazione, οὐσ. θ. "Op.
Dimanda.
Dimane, ἐπίρ. οὐριον. || Diman-
l' allo, μεθάρτιον.
Dimanieraché, οὐσ. εἰς τρέ-
πον ὥστε.
Dimaniserà, ἐπίρ. "Op. Diman-
dassera.
Dimanstrare, ῥ. ἐν. "Op. Di-
lucere.
Dimanamento, οὐσ. ἀρ. πα-
ροχή, ἀνακινήσις, θοισμός.
Dimanare, ῥ. ἐν. ἀνακινῶ,
θῶν, αἰώ.
Dimensione, οὐσ. θ. ἡ τῶν
σωμάτων ἵκτασις, διάστασις.
Dimantiare, ῥ. ἐν. ποτῶ τινα
παράφρονα.
Dimenticaggine καὶ Dimentican-
za, οὐσ. θ. λήθη, λησμοσύνη,
ἐπιλήσις.
Dimenticare, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ.
λησμονῶ, φμνημονῶ, λανθάνο-
μαί τινας.
Dimenticarajo, οὐσ. ἀρ. "Op.
Dimenticanza. || Lasciare in —,
λήθην τινας ποιοῦμαι, τῆ λήθη
τι παραδίδωμι.
Dimenticato, τσ. ἐπ. ἀμνημό-
νυτος, ἄμνηστος.
Dimentiso, να, ἐπ. λησμων, ἐπι-
λήσιμον, ἀμνημων.
Dimentire, ῥ. ἐν. ἀπελεγχῶ
τὸν ψευδόμενον, ἀποφείδω.

Dimergolare, ῥ. ἐν. κινῶ, τρέβ-
πω πανταχόθεν.
Di meriggio, ἔκφρ. ἐπίρ. ἐν. με-
σημβρία.
Dimeritare, "Op. Domeritare.
Dimissione, οὐσ. θ. παραίτη-
σις, ἔφεσις, ἀπέδοσις ἄρχης.
Dimesso, τσ. ἐπ. παραλει-
φθεῖς, ἀφθεῖς. || Κατανεός, ἀ-
ταβέσλημένος, κατηφής.
Dimesticamento, ἐπίρ. οἰκείως
δουλεπραπῶς.
Dimesticamento, οὐσ. ἀρ. ἐ-
ξημέρωσις, τιθάσευσις.
Dimesticare, ῥ. ἐν. ἐξημεῶ,
τιθάσσω. || — σι, ῥ. ἀντ. οἰκεί-
ως ἔχω πρὸς τινα, φίλιον τινα οἰ-
κείως χρώμαι.
Dimesticazione, οὐσ. θ. γαυ-
τὸ τὸ dimesticamento.
Dimosicchezza, οὐσ. θ. οἰκεί-
ότης, συνήθης φιλία.
Dimestico, να, ἐπ. φίλος, οἰ-
κείος, οἰκιστικός ἢ Ἰγνηρέτης, ἡ-
ράπων. || Alla dimestica, ἔκφρ.
ἐπίρ. οἰκείως, συνήθως.
Dimottare, ῥ. ἐν. συγγνωμῶ ἔ-
θριν, ἀποπλύνω, θῶνδος.
Dimozzare, ῥ. ἐν. καὶ
Dimidiare, ῥ. ἐν. διαίρῳ ἐξ ἡ-
μισίας.
Diminimento, οὐσ. ἀρ. ἐλάτ-
τωσις, μείωσις.
Diminuire, ῥ. ἐν. ἐλάττω, μειῶ,
κ. δαίγασσω.
Diminutivamente, ἐπίρ. μει-
ωτικῶς.

Diminutivo, γα, έπι. έπιτομοσ. υποκοριστικός.

Diminuzione, ουσ. θ. "Op. Diminuzione.

Dimissoria, ουσ. θ. άδεια περίενοριαν χειροτονίας. || **Lettera** —, έπι. θ. άρστικόν γράμμα.

Dimissoriole, έπι. διγ. θ. περιέχων άδειαν της παρ' ένοριαν χειροτονίας, άρστικός.

Dimittitore, -mittore, ουσ. άρ. θ. συγχωρών.

Dimodiosis, ουσ. θ. εις τρέπον έσπε.

Dimojare, ρ. ουσ. θ. τέχνημαί, διαχέμαί. || — ρ. έν. διατρέχω, ίξυγραίνω.

Dimora, ουσ. θ. και.

Dimoramento, ουσ. άρ. διατριβή, διαμονή. || Βραδύτης, άνάθελη.

Dimorante, έπι. διγ. θ. διαμένων, ύπολοιπός.

Dimorare, ρ. ουσ. διαμείνω, οικείω. || Έπιτολισμαί.

Dimorsare, ρ. έν. θραύω δια των έδόντων, αποδεικνώ.

Dimostrabile, έπι. διγ. θ. εύκλόω; αποδεικνύμενος, εύαπόδεικτος.

Dimostrazione, ουσ. θ. και.

Dimostramento, ουσ. άρ. απόδειξις, έπίδειξις, πιστοποιήσις.

|| Έπιστήμαται.

Dimostrare, ρ. έν. αποδεικνύω, αποδεικνύω, άνδεικνύω. || Σημάζω, έπιστημαίω τι, τινα.

Dimostrativa, ουσ. θ. τὸ εὐαπόδεικτον.

Dimostrativo, έπι. ρ. αποδεικτικὸς, έπίδεικτικὸς.

Dimostrativa, γα, έπι. αποδεικτικὸς, έπίδεικτικὸς; πιστοποιήσις.

Dimostratore, ουσ. άρ. θ. άποδεικνύων, άποδεικτικὸς, έπίδεικτικὸς.

Dimostrazione, ουσ. θ. "Op. Dimostramento.

Dinanzi, πρόσ. ένώπιον, έν παρουσίᾳ. || — έπι. έμπρός, πρόστέρον. || L'invorno —, θ. παρελθόν χειμῶν.

Dinastato, τα, έπι. θ. άνυσ ένός έρβιν.

Dinastia, ουσ. άρ. (λέξ. Έλλην.) δυναστεία.

Dinastia, ουσ. θ. (λέξ. Έλλην.) δυναστεία.

Dindarlo, ουσ. άρ. (περὶ ησπανίας) τὸ ἀπαρτίζοντα η̄ διακοσμοῦντα τι, θάσανος.

Dingare, ρ. έπι. άρ. ομαί, ίποποιεύω.

Dinogazione, ουσ. θ. έρνησις, αποποίησης.

Dinotare, ρ. έν. έννευρίζω, άπεννευρίζω.

Diniego, ουσ. άρ. "Op. Dinogazione.

Dinigrare, ρ. έν. διαβάλλω, διασύρω, άφραυλίξω διαγορεύω κακάς.

Dinocare, ρ. έν. συντρέβω τὴν αβήνω, έκτραχηλίζω.

Dinocolarsi, ρ. άντι. συντρέβωμαι τὸν αὐθέντα, έκτραχηλίζωμαι.

Dioconinare, ρ. έν. άνομάζω, άναφέρω, κνίαν ποιεύμαι.

Dioconiazione, ουσ. θ. άνομασία.

Dioconlare, ρ. έν. "Op. Dioconziare.

Diososi, ουσ. θ. (λέξ. Έλλην.) ύπερβολή, δεινωσις.

Diostramento, ουσ. άρ. τὸ περιγράφειν, περιγραφή.

Diostrare, ρ. έν. περιγράφω, ίξιστορώ.

Diostrano, ουσ. άρ. έξ πέρις. || "Ο γύρος έματίου.

Diostrare, ρ. έν. άποκλύω, άρ. ούω, άπογυμνώ.

Diostrare, ρ. έν. άριθμῶ, έπαριθμῶ.

Diostrazione, ουσ. θ. άριθμοίσις, άπαριθμοίσις.

Diostranza, ουσ. θ. άπόφανσις.

Diostrare, ρ. έν. καταγγέλλω, καταμηνύω τινά.

Diostrativo, γα, έπι. δηλωτικὸς, καταγγελλτικὸς.

Diostratrice, ο. σ. θ. ή καταγγέλλουσα, μηνύτρια.

Diostrazione, "Op. Dinanzia.

Dio, ουσ. άρ. θ. οὐδ, τὸ ύπερταταν "Ον.

Diocesano, κα, έπι. θ. έν τὴν διοίκησιν έπισκόπου, διοικητικός. || **Yesoro** —, έπλοκαπός διοικησίνας.

Diocesi, ουσ. θ. έπισκοπή, έπαρχία τοῦ έπισκόπου, διοίκησις.

Diottico, σα, έπι. και ούσ, θ. διοτήριος.

Di pace, έμφ. έπι. ρ. ειρηνικός, ειρηνωτής, ήσυχώ.

Di paese, "Op. Paesemente.

Diparato, ρ. έν. έξελίσσω ρίτον, άνακυλίω, μνησῶ, έκαμνήω, άνακηγίξω, κυλιγαθίζω.

Dipari, έμφ. έπι. ρ. από τοῦ έσου, έξ έσου.

Diparazione, ουσ. θ. άναχώρησις, απόδημις. || Οί προπεμπτήριοι λόγοι ή ύσάττη έντευξις.

Dipartimento, ουσ. άρ. ταῦτο τὸν **Diparato**. || Διανομή, διανέμησις. || Νομός, έπαρχία.

Diparato, ρ. έν. άνεμῶ, άπο νέμω, διανέμω, διαμερίζω, χωρίζω. || — ρ. ούδ. άπερχομαι, άναχωρῶ, άποδημιῶ.

Dipartita, ουσ. θ. "Op. Diparazione.

Dipartito, τα, έπι. διανομηθεΐς, διαρρημένος, χωριστός.

Dipelaro, ρ. έν. "Op. Pelare.

Dipellare, ρ. έν. ζῶω τὴν δανάν άφωρῶ, έκδέρω, έκδερματώ.

Dipendente, έπι. διγ. έξαρτώμενος; άκόλευθος, έπακολουθητικός. || "Ο ύποκειμένος τινί, ύπεξούσιος, υπήκοος.

Dipendentamento, έπι. ρ. έξαρτήται, υπεξούσιος, υπήκοος; ύπηρετικός; δουλικός.

Dipendenza και **Dipendente**, ουσ. θ. έξαρτησις. || Έπατάγη, ύπεξουσιότης.

Dipendere ρ. ούδ. έξαρτῶμαι. || Έπακούω, ύποτάσσομαι τινί, ύπαχθίριος είμι τινός. || **La tal**

orsa dipende da me, τοῦτο παρ' ἐμοὶ κείται, πρόχειρον ἐστὶ μοι.

|| — da se stesso, αὐτονομουμαι.

Diponnare, ῥ. ἐν. ἐξελίξω, σβίω. || *Metaf.* ἀκρωῖ, ἐξαφανίζω.

Di per di, ἔκρη. ἐπίρ. ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν.

Di per se, ἔκρη. ἐπίρ. χωρὶς, κεχωρισμένως. καθ' ἑν' ἕκαστον κατὰ μόνας.

Di persona, ἔκρη. ἐπίρ. αὐτοπροσώπως, προσωπικῶς.

Dipignere, ῥ. ἐν. ζωγραφῶ, εἰκονογραφῶ, περιγράφω, ἐκθέτω, δηγούμαι, διεξέρχομαι τε.

Dipignitore καὶ **Dipignitore** οὐσ. ἄρ. "Οὔ. **Dipignite**.

Dipingere, ῥ. ἐν. ταυτὸ τῷ **Dipignere**.

Dipintamento, ἐπίρ. ζωγραφικῶς.

Dipinto, ἰα, ἐπ. ἐ ζωγραφημένος. || Ἐψιμμηθευμένος, περυσμένος, παλαιωμένος, κεκαλιωμένος.

Dipintore, οὐσ. ἄρ. τίς ἢ ζωγράφος.

Dipintoresca, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ **Dipintore**.

Dipintorizzo, οὐσ. ἄρ. ἀθλιός τις ζωγράφος, διαθεράτριστος.

Dipintura, οὐσ. θ. ἡ ζωγραφικὴ ζωγραφία.

Diploma, οὐσ. ἄρ. ἔγγραφον ἐπιστημον ἐπιτέριπον τῆν ἀκρίβειαν ἀπαγγέλλαστος τινος, δέπλωμα.

Diplomatica, οὐσ. θ. ἡ διπλωματικὴ, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη.

Diplomatico, οα, ἰπ. διπλωματικός.

Di poco, ἔκρη. ἐπίρ. πρό μικροῦ, πρό ὀλίγου.

Dipopolare, ῥ. ἐν. χώρων ἰσημιῶ, ἕξερμηῶ.

Dipore, ῥ. ἐν. ἀπορροήμι. || ἀποστραφῶ, ἀπολύω τινος ἀρχῆ.

Dipartimento, οὐσ. ἄρ. διαγωγή θίω, αἱ τράποι, ὁ βίος.

Diportare, ῥ. οὐδ. τέρπειαι, εὐθυμιῶ, κ. διασκεδάζω. || Προσφέρομαι, διαίγω.

Dipurtivolo, ἰπ. διγ. τέρπειαι, ἐπιτερπής, χαροποιός.

Diporio, οὐσ. ἄρ. τέρπειαι, βονή, παιδιὰ, κ. διασκεδάσιαι.

Dipositare, ῥ. ἐν. "Οὔ. **Depositare**.

Dipositatio, οὐσ. ἄρ. θεμεκτιφολία.

Diposito, οὐσ. ἄρ. "Οὔ. **Deposito**, || Τάφαι.

Diposta, ἔκρη. ἐπίρ. προπότης, ἀπερισκέπτως, ὡς ἐτυχε.

Dipostare, ῥ. ἐν. "Οὔ. **Derrigare**.

Di presente, ἔκρη. ἐπίρ. νῦν τῶρα, ἀμέσως.

Di presenza, "Οὔ. **Dipersana**.

Dipnata in bianco, ἔκρη. ἐπίρ. ἀπὸ σκοποῦ, ἀπερισκέπτως.

Dibarato, ῥ. ἐν. δοσιῶ, ἐκταίω, πλατύνω. || Μικτὸν ἀπέργισμαι ἐκ τοῦ ὄρου, ἕξορῶ.

Ditacato, ῥ. ἐν. ἐκρίξω. ||

ἀνατρέπω, καταβαρίζω, κατασκάπτω.

Diramare, ῥ. ἐν. κλαδεύω, ἐκκαθαίρω δένδρον.

Diramazione, οὐσ. θ. ἡ εἰς κλάδου διαίρεσις, διακλαδισμός.

Dirancare, ῥ. ἐν. ἀποσπῶ, ἐκρίζω.

Dirangolare, "Οὔ. **Disallanto**.

Dira, ῥ. ἐν. λέγω, προσφέρω, λαλῶ, ἐκπράζω. || Ὀνομάζω, προσαγορεύω. || Σημαίνω, αἰνίσσομαι. || — i suoi peccati, ἐξουλογοῦμαι. || Κηρύττω, διαδίδω τι. || — di Dio, διChristo, (Βλασφημιῶ) κατὰ τοῦ Θεοῦ κατὰ τοῦ Ἰ. Χριστοῦ. || — οὐτὸ λέγειν, λόγος, ῥήσις ἡ λέξις, τὸ λακτικόν.

Diradare, ῥ. ἐν. ἀπόκληρον τινα ποιεῖ, ἀποκληρῶ.

Diradato, ἰα, ἐπ. ἀπόκληρος.

Diramato, οὐδ. ἄρ. κάταγμα τῆς ὀφθαλμοσφαλγίας, κ. ἐγδοφισμα.

Diramato, οὐσ. ἄρ. καὶ

Dirastro, οὐσ. ἄρ. τὰ ἐπιστὰ ἀνθρώπου κτλ.

Dirattamente, ἐπίρ. καὶ

Dirattamento, ἐπίρ. κατ' εὐθεσίαν, ἄπ' εὐθείας, ἐκ τοῦ εὐθείου.

Dirattivo, γα, ἰπ. ὁ διευθύνων, ὁρθωτικός.

Diratto, ἰα, ἐπ. εὐθείας, ὁρθῶς. || Δίκαιος, χρηστός, καλοκάγαθος. || Per modo —, ἄπ' εὐθείας.

Dirittore, οὐσ. ἄρ. — τίς, οὐσ. θ. διευθυντής, διευθύντρια, κν.

θερνήτης, διακυθητής κυβερνήτης, διακλήτρια.

Dirittorio, οὐσ. θ. τὸ διευθυντήριον τῆς Γαλλίας. || Ἡμερολόγιον τῶν ἱερῶν.

Dirisione, οὐσ. θ. διεύθυνσις τοῦ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως. || Κανὼν, τάξις. || Ἐπίστασις, ἐπιτροπή, διαχείρισις.

Dirisciare, ῥ. ἐν. ἐκφοιδῶ τὸ χλωρόν τῶν κατάντων κέλυφος.

Dirigere, ῥ. ἐν. διευθύνω, καθυγούμαι, προϊσταμαι τινος, δικαιοῦ τι, κανονίζω.

Dirittento, ἰπ. διγ. (Impedimento) — κάλυμα ἐπιφέρων ἀκύρωτα γάρμου, διαλυτικόν.

Dirimere, ῥ. ἐν. διαίρῶ, χωρίζω. || Περαιῶ διαφορᾶν.

Dirimere, ἐπίρ. ἀντικρῶ, ἀπέναντι.

Dirittamente, ἐπίρ. κατ' εὐθεσίαν. || Ἀκριβῶς, ἐπιεικῶς, προσσηκόντως.

Dirittanza, οὐσ. θ. καὶ

Dirittanza, οὐσ. θ. εὐθυγραμμία. || Χρηστότης, παλακαγαλία.

Diritto, οἰα. ἄρ. τὸ δίκαιον, ἡ δικαιοσύνη. || Δικαίωμα, τέλος φορολογίας. || — τῆ, εὐθείας. || Δίκαιος, ἐπιεικής, καλοκάγαθος. | Πονηρός, πανούργος, κακωντροχός. || Δεξιός: A man diritto, ἐκ δεξιῶς, ἐκ δεξιῶν, ἐπι δεξιῶν.

Dirittone, οὐσ. ἄρ. πονηρός, ὀδλιος, πανούργος, ἀπόχρημα ἀλώπηξ.

Dirittura, οὐσ. θ. γραμμὴ ῥη

θεῶν, εὐθύνης, ὀρθότητος. || Ἐπισί-
κειρα, ἀγ. αὐθιγῆς, δικαιοσύνης. || Δο-
σμός, ὄρος. || Τὰ πρὸς τοὺς ἀπα-
θιώσαντας νόμιμα.

Dirivo, οὐσ. ἀρ. ὄρχη, κα-
ταγωγῆ, πηγῆ.

Dirizzacai (Trissa), οὐσ. θ. Νεου-
κίλιος, κερουλίος.

Dirizzamento, οὐσ. ἀρ. διεύ-
θυνας, εὐθωρίας.

Dirizzare, ῥ. ἐν. εὐθύνω, διευ-
θύνω, ἀνορθῶ. || Μεταφ. ἐπιγυο-
θῶ, ἀποκαθίσταμι, ἀνανεῶ, πρῶτα-
νακτιῶμαι. || — si in piedi ῥ. ἐντ.
ἀνίσταμαι, κ. σηθάνομαι ῥ. θιος.

Dirizzatojo, οὐσ. ἀρ. καλαμῆς
"Op. Dirizzatura.

Dirizzatore, οὐσ. ἀρ. ὁ εὐθύ-
νων, διευθύνων, διευθοντής.

Dirizzatura, οὐσ. θ. γραμμὴ
ἢ μεταξύ τῶν τριῶν τῆς κειρα-
λῆς, καλαμῆς.

Dirizzone, οὐσ. θ. ἀπειροκα-
ψία, ἀβουλία.

Diro, ἐπίθ. ἀνελκῆς, ἀπηνῆς,
στυγερῶς.

Dirobato, ia, ἐπ. "Op. Dirubato.
Dirocamento, οὐσ. ἀρ. κατα-
στροφή, καθάρσις, τείχευ, φρου-
ρίω, καταθλίψεις, κατασκαφῆ.

Dirocare, ῥ. ἐν. καθίρω τεί-
χος, φρούριον, καταβάλλω, κα-
τεσφίζω.

Dirocato, ia, ἐπ. κατηδυσί-
σμένος, κατεστραμμένος.

Dirocatore, οὐσ. ἀρ. κατα-
στροφερῶς, καθαρῶς.

Dirocciare, ῥ. οὐδ. πίπτω ἐπὶ
τοῦ ὕψους βράχου.

Dirogare, ῥ. οὐδ. "Op. Derogatio.

Dirogatorio, ia, ἐπ. ἀναιρη-
τικός, μεταποιητικός.

Dirompere, ῥ. ἐν. μαλακώνω,
ἀπαλύνω. || Διτρήγγυω, διαβλάω,
διασχίζω.

Dirompimento, οὐσ. ἀρ. διάρ-
ρηξίς, διάσχις.

Dirotta, οὐσ. θ. κατεκλυσμός
ὕδατος, ραγάδα βροχῆ. || A—
Alla—, εἰς ὑπερβολήν.

Dirottamente, ἐπίθ. ὑπερβολ-
λόντως. || Piangere—, ἀκρῶς ἄ-
κρυα κατακρηδύν.

Diruito, ia, ἐπ. εὐμεταχείριστος.
|| Ἄπὸ κρημνός. || Συνεστριμμέ-
νος, θραυσθείς. || Ὑπερβολικός.

Dirizzamento, οὐσ. ἀρ. διδα-
σκαλία, μεθιησία. || Σκιαγρά-
φημα, σχεδίασμα.

Dirizzare, ῥ. ἐν. ὀμαλίζω,
διαμορφῶ.

Dirubare, ῥ. ἐν. "Op. Rupare
καὶ τὰ τοῦτου παράγωγα.

Dirugginare, ῥ. ἐν. καὶ
Dirugginare, ῥ. ἐν. ἀποσχοριά-
ζω, κ. ξεσκούριάζω.

Dirupamento, οὐσ. ἀρ. τοῦχου
κρήνισμα, πτώσις. || Κρημνός.

Dirupare, ῥ. ἐν. κρημνίζω, κα-
ταβάλλω. || — si, ῥ. ἐντ. κρημι-
ζομαι, καταπίπτω.

Dirupato, ῥ. κρημνός ἀπαρῆξ.
|| — ia, ἐπ. κρημνώδης ἀπότομος.

Dirupo, οὐσ. ἀρ. κρημνός, κρη-
μνώδης τόπος.

Dirato, ia, ἐπ. κατηδυσίσι-
μος, κατηρῶμενος.

Disabollir, ἀπαγλαίζω, ἀπο-
κοσμῶ, || — si, ῥ. ἐντ. ἀπεκθῶμαι
τὰ καμύματα.

Disabili, ia, οὐσ. θ. ἀνεκινήτος.

Disabilitare, ῥ. ἐν. ἐρημῶ, ἀπε-
ρημῶ.

Disabitato, ia, ἐπ. μονήρης,
ἔρημος.

Disabilitazione, οὐσ. θ. μετοί-
κησις, ἀποικησις.

Disaccanto, ia, ἐπ. ἄκρονος.

Disaccordo, sa, ῥ. ἐν. ἐσθεαμένος.

Disaccordo, ῥ. ἐν. παρῶνος.

Disacreditato, ia, ἐπ. "Op.

Disacreditato.

Disacerbare, ῥ. ἐν. καταπρα-
ύνω, ἀρατίζω, καθησυχάζω.

Disacquistare, ῥ. ἐν. ἀπιβάλλω,
κ. χάνω.

Disacrarsi, ῥ. ἐντ. ἀπαλλάτ-
τομαι τοῦ ὄρχου.

Disadattaggine, οὐσ. θ. σκαι-
ότης, σκυθρωπασμός, ἀηθία, δυ-
σαρεστία.

Disadattamento, ἐπίθ. σκυ-
θρωπῶς, δυσαρεστῶς.

Disadatto, ia, ἐπ. σκαίος, σκυ-
θρωπῶς, δυσαρεστῶς, ὁ τὸ σῶμα
διεστροφῶς, ιδέξιος. || Εβρύχωρος.

Disaddobbare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ
τὰ ἐπιπλα.

Disadornare, ῥ. ἐν. τὸ καλλώ-
πισμα ἢ τὸ ἀγλαίσμα τινας ἀ-
φαιρῶ, ἀποκομῶ τινας ἀπα-
γλαίζω, ἀποκαλωπίζω.

Disadorno, na, ἐπ. ὁ τὸ καλ-

λώσισμα ἀφρημένος, ἀποκοκο-
σημένος, ἀχαρίς.

Disaduggiare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ
τὸ ἐκροσθῶν.

Disaffaccarsi, ῥ. ἐντ. ἀνα-
παύομαι, ἀναψύχω, ἀκολάζω,
ἀσχολῶ ἔχω.

Disaffezionare, ῥ. ἐν, ψυχραί-
νω, σθένωμι, ἀταλλοτριῶ τὴν
ἀγάπην, τὴν εὐνοίαν.

Disaffezionato, ia, ἐπ. δυσ-
μενῆς, ἐνι, ὁ ἀπολέσας τὴν εὐ-
νοίαν τινός.

Disagevole, ia, ἐπ. ἀγ. δύσκο-
λος, ἐργώδης, ἐπιπόνος. || Πάγυ
ἀτηγχεῖ ῥ. μάλα ἀδύτως ἔχων, πο-
λυκενθῆς.

Disagevolezza, οὐσ. θ. δυσκο-
λία, δυσχερεία.

Disagevolmente, ἐπίθ. δυσκό-
λως, δυσχερῶς, λίαν ἐπιπόνως.

Disaggradare, ῥ. οὐδ. ἀκαρῆ-
σκα, δυσαρεστέω.

Disaggradevole, ἐπ. διγ. ἑ-
πάρεστος, ἀηθῆς, ἀτερπῆς, ἄ-
χαρίς.

Disagguagliarsi, ῥ. ἐντ. δια-
φέρω, διακρίνομαι.

Disagguagliatamente, ἐπίθ. ἀ-
νισῶς, ἀνομάλως, ἀνομοίως.

Disagiare, ῥ. ἐν. ἐνοχλῶ, πα-
ρενοχλῶ, βλάπτω. || — si, ῥ. ἐντ.
πάσχω ὑπὸ τινός.

Disagiamento, ἐπίθ. δυσ-
χῆτος, χαλεπῶς, ἐκείρω, ἀ-
χληρῶς.

Disagiato, ia, ἐπ. δυσχερῆς
δύσχητος, ὀχνητός, ἐσθῆς, ἐσθῆ-

τικάς, ἐπαχθής, ἀχληρός· ἀκαί-
 ρος. || Φιλασθενής, νοσηρός, ἐπι-
 νοσος. || Έυδής, νύφη.
 Disagiato, οὖσ. ἀρ. παρα-
 ξίας, θορυβοποιός.
 Disagio, οὖσ. ἀρ. ἀχληρία, ἐ-
 νόχλησι· || Βλάθη. || Έυδεια,
 πανία. || Αρρωστία, νοσημάτιον.
 Disagio a —, πείσμα έυδειαυ, κτλ.
 Disagiosamento, ἐπιβ. "Ορ.
 Disagiatamento.
 Disagioso, σα, ἐπ. δυσχρη-
 στος, δυσχερής· ἀχληρός.
 Disagrato, β. έν. βεβηλωδ, μι-
 αίνω, μολύνω.
 Disaiutare, β. έν. ενσχωδ, έμ-
 πιδών τινη νοσημι, εμπόδιζω.
 Disaiuto, οὖσ. ἀρ. εμπόδιον,
 κώλυμα.
 Disalbarata, β. έν. Ναυτ. τούς
 έτοιγς καταβάλλω, αφαιρώ.
 Disalbarato, τα, έπ. Ναυτ. ό
 τούς έτοιγς αφαιρείς.
 Disalbergare, β. οὖδ. μετοικώ,
 αποσκευάζω, απέρχομαι.
 Disalbergato, τα, έπ. ξένος,
 άνευ οικίας, αλλοδαπός.
 Disalloggiare, β. έν. εκδιώκω
 τινα της οικίας αυτού, μετοικίζω,
 εξοικίζω, εξελώνω. || —, οὖδ.
 μετοικώ, εξοικώ.
 Disamabile, έπ. διγ. άνεπέ-
 ρετος, άχρησις.
 Disamabiletate, β. έν. αποδι-
 τάσκα.
 Disamare, β. πρώτουδ άγαπών.
 Disamato, οὖσ. ἀρ. τιλώ, οὖσ.
 ή μη άγαπών πλέον, μισητός,

Disambizioso, σα, έπ. ό άνυ-
 φιλοδοξίας, αφιλόδοτος.
 Disamanità, οὖσ. θ. τή άπει-
 κία, τή άχαρι.
 Disamano, να, έπ. άχαρις, ά-
 ηθής.
 Disamina, οὖσ. θ. και.
 Disaminamento, οὖσ. ἀρ. "Ορ.
 Disaminazione.
 Disaminato, έπ. διγ. ό εξε-
 τάξων, εξεταστής, ζητητής.
 Disaminare, β. έν. εξετάζω,
 κριβώ, διερυνώ, διαγινώσκω,
 ζητώ τι, τινα.
 Disaminazione, οὖσ. θ. εξετα-
 σις, ζητησις, διάγνωσις.
 Disaminato, τα, έπ. εξετα-
 σις, δοκιμασθεις, διεγνωσμένος.
 Disamisabile, οὖσ. θ. "Ορ. λι-
 μιςία.
 Disamorare, β. έν. καταπαύω
 τήν έρωτα, αποχωρίζω, αφιστημι
 τινα από τινος.
 Disamorato, τα, έπ. ό μη έρω-
 πλέον έρωτα, άνέρχεται. || Αδι-
 φοροσφυσιοσ άπαθής, άνύλλητος.
 Disamore, οὖσ. ἀρ. έρωτική
 ψυχρότης, ή του έρωτου· παύσις.
 Disamorevole, έπ. διγ. άκο-
 λήτιυτος, άγροικος. || Αδιφο-
 ρος, άνάληθτος, άστοργος.
 Disamorevolezza, οὖσ. θ. ά-
 ναίσθησία, άστοργία. || Τή περι-
 την διαγωγήν άγροικαν, τήσπει
 άπαλτευτοί.
 Disamoroso, σα, έπ. άναισθη-
 τος, άδιάφορος.
 Disamoroso, β. έν. την άγκυ-

ραν λύω, άρω, άνασπώ, κ. καλ-
 πάρω.
 Disanellato, β. έν. αφαιρώ τή
 διακολλησία, τούς κηλυμας, απο-
 κριζώ.
 Disanimare, β. έν. φονεύω. ||
 Αθολών τινη ποιώ, αποθαρρύνω,
 καταπλήτω, καταποώ τινα.
 Disanimato, τα, έπ. άθυμος,
 απόθυμος, λοιπόφυγος.
 Disapparato, β. έν. απομανά-
 να, λησμονεύω, εγγνωσκών.
 Disappassionamento, έπ. β.
 παθής, άδιεφόρος.
 Disappassionamento, οὖσ. θ. ά-
 πάθεια, άδιαφορία.
 Disappassionato, τα, έπ. ά-
 ναίσθητος, άνύλλητος.
 Disappostare, β. έν. θαρραύω
 τόν πάχοντα πανώλην.
 Disappostato, τα, έπ. ό ταθείς
 εν τής πανώλης.
 Disapplicare, β. οὖδ. τας φρον-
 τίδας άνήκει, σχολάζω, αποτρέ-
 πομαι τι.
 Disapplicatozza, οὖσ. θ. άρ-
 γία, βελθυμία.
 Disapplicato, τα, έπ. άργός,
 βελθυμος.
 Disapplicazione, οὖσ. θ. "Ορ.
 Disapplicatozza.
 Disapprendere, β. έν. ταιυδ
 τή Disapparata.
 Disapprensione, οὖσ. θ. χήθη,
 βελθυμία, όνος.
 Disappuntare, β. έν. αποθα-
 κισμάζω, απευδοκώ.

Disapprovazione, οὖσ. θ. άπο-
 δοκιμασία, άποδοκιμασις.
 Disapprovato, τα, έπ. αποδό-
 κιστος.
 Disathorare, β. έν. "Ορ. Dis-
 althorare.
 Disarginato, β. έν. άνεστρέφω,
 καταστρέφω τή προχόμην.
 Disarginato, τα, έπ. ό στέ-
 ρηθεις τών προχωμάτων.
 Disarmare, β. έν. τών βελων
 τινα γυνώ, εξοικίζω, αποπλήζω,
 ψιλώ. || Ναυτ. αφαιρώ τόν εξέρ-
 κισμον πλοίου, γυνώ, εκδώ, κ.
 εξαρματόνω τή πλοίαυ.
 Disarmato, τα, έπ. εξοικος, ή-
 νοπλος.
 Disarmeggiare, β. έν. Ναυτ.
 τή προμηθεια λύω, αλώ, απεί-
 ρω, άνάγωμας, εκπλέω.
 Disarmeggio, οὖσ. ἀρ. Ναυτ.
 ή τών προμηθειών λύσις. || Εόλος
 λύων τή προμηθεια.
 Disarmonia, "Ορ. Disarmonia.
 Disarmonico, σα, έπ. παράφω-
 νος· άπηχής.
 Disascondere, β. έν. άνακαλύ-
 πτω, αποκαλύπτω, εκδηλώ, ά-
 ποδεικνύω.
 Disascondo, σα, έπ. άποκακα-
 λυμένος, προφανής.
 Disasporare, β. έν. αφαιρώ την
 έλπίδα, απελπίζω άνώ τινα.
 Disasprire, β. έν. πρηνός, μα-
 λήσος.
 Disasediato, τα, έπ. ό μη
 πολιουρούμενος πλέον, ό της πο-
 λιουρίας άπαλλήγεις.

Disassuefatto, τα, ἐπὶ ὁ ἀποσυ-
νεύθισις τι, ἀπειθισμένος.
Disastrare, ῥ. ἐν. ἐνὸς ἁλώ, προ-
ξενῶ ζημίας, συμφορὰς.
Disastro, τα, ἐπὶ ὁ ἀποσυμφορῆς
περιπετῶν.
Disastro, οὐσ. ἀρ. δεινὴ τις
φθῆρα, συμφορὰ, τὰ δεινά.
Disastroso, σα, ἐπ. ὁλιθρῆτος,
δεινός.
Disattento, τα, ἐπ. ἀπρόσε-
κτος, ἀμελής, ἀκαρπώτατος.
Disattensione, οὐσ. θ. ἀπρο-
σεξία, ἀμέλεια, ἀκηρῆα.
Disaugurare, ῥ. ἐν. κακόν τι
ἀποανιζομα.
Disautogate, ῥ. οὐδ. ἰπο-
βάλλω τινα ἐκ τοῦ βυθίου, ἀ-
ποπαρῶ τῆς ἀρχῆς.
Disavanzare, ῥ. οὐδ. ἀποβά-
λομαι τι.
Disavanzo, οὐσ. ἀρ. ἰπόβλεια,
δαπάνη.
Disavvantaggio, οὐσ. ἀρ. ἀπο-
φέρτωσις τοῦ ἔργατος, κ. τῆς σα-
θύρας.
Disavvantaggio, ῥ. ἐν. ὁ ἔργον, τὴν
σαθούραν τοῦ πλοίου ἐκβάλλω.
Disavvantore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐκ-
βάλλων τὸ ἔργον τῆ πλοίου.
Disavantaggiato, ῥ. οὐδ. ἀ-
ποβάλλω τὸ πλεονέκτημά μου,
μειοῦμαι καθά τι.
Disvantaggio, οὐσ. ἀρ. ἐ-
λάττωμα ἀλυστέλεια, ζημία,
βλάβη, κακόν τι.
Disvantaggiosamente, ἐπ. ῥ.
ἀσυμφότως, ἀλυστέλως.

Disvantaggioso, σα, ἐπ. ἀ-
σύμφωτος, ἀλυστέλως, ἀσυμφόρως.
Disavvedimento, οὐσ. ἀρ. ἀ-
πειροκαψία, ἀβουλία.
Disavvedutamente, ἐπ. ῥ. ἀ-
πειροκῆτος, ἀβούλωτος.
Disavveduto, οὐσ. θ. Ὁρ.
Disavvedimento.
Disavveduto, τα, ἐπ. ἀπειροκα-
πῆτος, ἀβούλωτος.
Disavvenimento, ἐπ. διγ. ἀκα-
ψο, ἀσχημα, δυσμορφοί, ἀχηρῆς.
Disavvenenza, οὐσ. θ. ἀσχη-
μία, τὸ ἀχαρῆ, τὸ ἀκαρπῶν.
Disavvenevole, ἐπ. διγ. ἀκα-
πῆτος, ἀσχημοί, ἀχηρῆς.
Disavvenire, ῥ. οὐδ. κακῶς
ἀποβαίνω ἀνθρώπον ἀπὸ πῆ-
καθίστημα.
Disavvenire, οὐσ. θ. δυστυ-
χία, συμφορὰ.
Disavventatamente, ἐπ. ῥ.
δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Disavventurato, τα, ἐπ. ἀ-
τυχῆς, δυστυχῆς.
Disavventurosamente, ἐπ. ῥ.
Ὁρ. Disavventuratamente.
Disavventuroso, σα, ἐπ. δυσ-
τυχῆς, θλιβός.
Disavventenza, οὐσ. θ. ἀπρο-
σεξία, ἀπειροκαψία, ἀλογισία.
Disavvenzare, ῥ. ἐν. ἀποθί-
λωμαι, ἀποκαθῶμαι κ. ἀποσυνιζέ-
λωμαι.
Disavvisamento, οὐσ. ἀρ. ἀ-
βουλία, ἀπροσεξία, ἀνεπιστάσια.
Disadire, ῥ. ἐν. τὸ ἐναντιο-
τοῦ Ribadire. Ὁρ. Ribadire.

Disbandeggiato, τα, ἐπ. ἐ-
ξοριστός, ἀπέσπλητος, φυγάς.
Disbaraglio, ἐπ. διγ. ὁ τρέ-
πων εἰς φυγήν.
Disbarbare, ῥ. ἐν. ἐκρίζω, ἀ-
τρίξιν ἐκκοπῶ.
Disbarbato, τα, ἐπ. ἐκρίζω-
θεῖς, πρῆξίλος, σφῆξίλος.
Disbarcare, ῥ. ἐν. καταθιβάξω
ἀπὸ τοῦ πλοίου εἰς τὴν γῆν, ἀ-
ποθιβάξω, ἐκθιβάξω.
Disbandarsi, ῥ. ἐν. κυρίως ἀραι-
ροῦμαι τὸ ἀνάστημα μεταφ. δια-
σπαράξω ἀπὸ γλῶσσας.
Disbarsare, Ὁρ. Shorsare.
Disbarbare, ῥ. ἐν. ἀρκῶ κενί,
ἐξαρῶ πρότερος ἐπιθυμίας τινας.
Disbandare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Shran-
are.
Disbandare, ῥ. ἐν. σφραγίζω,
ἐσφραγίζω τινα.
Disbrigare, ῥ. ἐν. ἀραιρῶ τῆς
σοκολίας, τὰ ἱμῶδια, ἀπα-
λῶσω τινα ἀπὸ τίνος. || — σι. ῥ.
ἐν. ἀπαλλάσσω ἀπὸ τίνος. περι-
σπασμοῦ, ἑμαυτὸν τίνος ἀπολῶ.
Disbrunnare, ῥ. ἐν. λαμβάνω,
ἐλαστέλω.
Disbrunnamento, οὐσ. ἀρ. ἐξω-
σις, ἀπέκλισις, ἀποσέθισις.
Disbrunnare, ῥ. ἐν. ἀποθίλω,
ἐκβάλλω, ἐξωθῶ, ἀπωθῶ, ἐξ-
ελώνω ἐκσοθῶ.
Disbrunnare, γα, ἐπ. ἀπο-
θηνεύς.
Disbrunnare, οὐσ. ἀρ. τριεῖς,
ἀποθῶ, ἀποθῶμαι, ἀποθῶμαι,
Disbrunnare, ῥ. οὐδ. πρὸς τὸ χει-

ρον ἐκπίπτω, ἔρρω, κ. χειροτερῆς.
Discadimento, οὐσ. ἀρ. πτώ-
σις, φθορά.
Discaduto, τα, ἐπ. ἐκπτώσις,
ἐκπτώσις.
Discanso, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Scapito.
Discapozzare, ῥ. ἐν. κλαδέω,
ἀκροταμῶ. || — ταυτὸ τῷ Deca-
piare.
Discapitare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Sca-
piare.
Discapito, οὐσ. ἀρ. ζημία,
βλάβη.
Discapitare, ῥ. ἐν. Ὁρ. Sca-
pitate.
Discapitare, οὐσ. ἀρ. ἐκ-
φάρτωσις.
Discapitare, ῥ. ἐν. φάρτων ἐκ-
τίθημι, ἀποφάρτω. || — σι. ῥ.
ἐν. φάρτων ἀποτίθημι, ἐκφο-
ρῶμαι.
Discapitare, οὐσ. ἀρ. φάρτων ἐκ-
φορῶ. || Μεταφ. ἀνακουφισμός, ἀ-
νακούφισις. Par — di coscienza,
πρὸς ἀνακούφισιν τῆς συνειδή-
σεως. || Deo || — di chocheasia,
ἀχθος οἰονόγησις ἀποσπῶμαι, ἀ-
χλήσις ἀποκατεύωμαι.
Discaro, τα, ἐπ. διακάρετος,
ἐπυθῆς.
Discaricare, ῥ. ἐν. ἄνω τινα
δεδεμένον, ἐλευθέρων ἀφήμι.
Discaricato, τα, ἐπ. ὁ τῶν δε-
σμῶν ἀφελῆς, λελυμένος.
Discaricare, ῥ. ἐν. ἀναχωρῶ,
ἀπερχομαι.
Discaricare, ῥ. οὐδ. ἀναχωρῶ,
ἀπερχομαι.
Discendente, ἐπ. διγ. ἐπι-

ελινης, καταφερη. || 'Ο παρ τι-
 νος γεγιώς, άπογονος, εγγονος.
 || *Linea* — γραμμή γενεαλογίας.
Discondere, ουσ. θ. ο. οι από
 τινος καταγόμεναί, γενεά, γένος,
 άπογονή, οι επιγενόμενοι.
Discendens, ρ. οδ. καταβαίνω,
 εκβαίνω, άποβαίνω. || 'Ιγνημαί εκ
 τινος, έλλω τώ γένος από τινος,
 κατέγωμαι.
Discendimento, ουσ. άρ. κατά-
 θασίς. || Κατωφέρεια τόπου, κλι-
 τής, τώ προνάς.
Discensio, ουσ. θ. κατάθασίς.
Discensito, να, έπ. ο. έχων τήν
 δύναμιν τού καταβαίνειν.
Discensore, ουσ. άρ. ο. κατα-
 βαίνων, καταβάτης.
Discute, ουσ. ουσ. κχι έπ. διγ. μα-
 θητής, ο μάθητεύμενος.
Discipula, ουσ. θ. μαθήτρια.
Discipulatio, ουσ. άρ. ο. χρέ-
 νος της μαθητεύσεως.
Discipulo, ουσ. άρ. μαθητής,
 φοιτητής.
Discipore, ρ. έν. διακρίνω,
 ισαγενώσκω, διαλογίζομαι τι.
Discernenza, ουσ. θ. "Ορ. Dis-
 cernimentá.
Discernoyalo, nitivo, να, έπ.
 ο. διακρίνω, είδήμων, διακριτι-
 κός, εξυδερκής.
Discernibile, έπ. διγ. εύδιά-
 κριτος, εύδιγνωστος.
Discernimento, ουσ. άρ. κρι-
 σίς, εύκρίσις, διάγνωσις.
Discernitilo, να, έπ. διακρι-
 τικός.

Discernitore, ουσ. άρ. "Ορ. Di-
 cernevale.
Discerpere, ρ. έν. διαταχίζω.
Discerre, ρ. έν. εκλέγω, χη-
 ρίζω, διαίρω.
Discesa, ουσ. θ. κατάβασις.
 || Μεταφ. έκπτώσις.
Disceso, να, έπ. καταβαίω, κ-
 ποβάσθαις. || Καταγόμενος.
Discettare, ρ. έν. έρίζω, η-
 λουεϊκό.
Discutazione, ουσ. θ. ήρι-
 φιλουεϊκία, συζήτης.
Discostanza, ουσ. θ. διαφω-
 ρισίς, διαίρεσις.
Discoverare, ρ. έν. διαχωρίζω,
 διαίρω. || — si, ρ. άγρ. διαχωρί-
 ζομαι, διαίρωμαι.
Discozione, ουσ. θ. άνατομή,
 ένέσιμη.
Dischiare, ρ. έν. δηλοποιώ,
 διασαφήνίζω.
Dischinitaro, ρ. ουσ. διακρί-
 ρομαι, νοθεύομαι, επί τώ χήματι
 τρέπομαι.
Dischiavesciare, ρ. έν. αναγι-
 νώσκω τού κλειθρου. || 'Ελευθερώ τι-
 να από της δουλείας.
Dischiederó, ρ. έν. ούκ έπι-
 τρίτω, ούσυχωρῶ. || *Il tempo non*
dischiede, ο καιρός, έπιτήμη
 τούτου.
Dischierare, ρ. έν. διασκιδάω,
 άραιώ τάς τάξεις των στρατιω-
 τών. || — ούδ. παρετρέχωμαι
 της τάξεως.
Dischiusta, ουσ. θ. άμείλια,
 βάρβαρη.

Dischiomare, ρ. έν. εκκόπτω
 τας τρίχας της κεφαλής.
Dischiudare, ρ. έν. άνοίγω. ||
 Δηλδ. εκκαλύπτω, κηρύττω. ||
 'Εξάτω, αποβάλλω.
Dischiutare, ρ. έν. εκβάλλω
 τόν άρρῶν, εκχωρίζω.
Dischidere, ρ. έν. διακόπτω,
 διασχίζω.
Dischilio, να, έπ. άζωστος, λυτός.
Dischiogire, ρ. έν. λύω, δια-
 λύω, αποσπῶ, τήνω. || Μεταφ. έ-
 λευθερώ, απολύω τινα. || — si da
 sua passione, απελλάττομαι τι-
 νος πάθους.
Dischioglimento, ουσ. άρ. λύσις,
 διάλυσις.
Dischioglitore, ουσ. άρ. ο. λυών,
 λυτικός, διαλυτικός. || 'Ο άναγι-
 νώσκων συνθηματικά γράμματα.
Dischiottamento, έπ. ρ. ταχώς,
 εύθός.
Discioto, να, έπ. διαλελυμέ-
 νος, διάλυτος, τετηκό, τετηκότος. ||
 Εύστραφος, εύκίνητος, ταχυπούς.
Disciplina, ουσ. θ. παιδεία, μά-
 θησις, άγωγή. || Σωφρονισμός, μά-
 οσις. || *Eustasia*. || Στρατιωτική
 άγωγή, παιδαγωγία, πολεμική ά-
 σκησις.
Disciplinabile, έπ. διγ. ο. επί-
 δεκτικός παιδείας, εύπαιδευτός,
 εύπειθής.
Disciplinale, έπ. διγ. παιδαγ-
 γικός.
Disciplinare, ρ. έν. εκπαι-
 δέω τινα, εύσκατον και εύπειθῆ
 παιδ. στρατιώτας, τῶ πολεμικῶ

παιδείῳ, τῶ τού πολέμου συγ-
 κροτά. || Σωφρονίζω, μαστιγῶ.
Disciplinato, να, έπ. πεπαιδευ-
 μένος, σωφρονισμένος. || 'Ο εἰς
 πολεμικῆν άσκησιν συγκροτη-
 μένος, τακτικός, πειθαρχής.
Disciplinavole, έπ. θ. ταυτό
 τῶ *Disciplinabile*.
Disco, ουσ. άρ. δίσκος, άγών
 παρ' Έλλησι. || *Βοταν.* τῶ κέντρον
 των άκτινωτῶν άνθῶν. || 'Ο δίσ-
 σκος τῶ ήλιου, τῆς σελήνης.
Discolamento, έπίρ. ακολά-
 στως, ασώτως.
Discolo, να, έπ. φίλησις, δύ-
 σαρσις. || 'Αμύθησις, άπαιδευτος. ||
 'Ακόλωςτος, ασώτως.
Discoloramento, ουσ. άρ. ά-
 κρότης, τῶ εξίτηλον.
Discolorare, ρ. έν. εξλείφω
 ή μαραινω τῶ χρώμα, άμυδρῶ,
 άποχρῶ.
Discolorazione, ουσ. θ. άπό-
 χρωσις, άμύδρωσις, άποχρωσις.
Discoloriro, ρ. έν. "Ορ. Disco-
 lorare.
Discolorito, να, έπ. παρά-
 χρους, άσυχρους, άχρωμος, άχρους,
 άμύδρος.
Discolorazione, ουσ. θ. "Ορ.
Discoloramento.
Discolpa, ουσ. θ. και.
Discolpamento, ουσ. άρ. δι-
 κσιλογία, άπολογία.
Discolpare, ρ. έν. άθωῶ, ά-
 πολύω τινα, άπολογώμαι περί
 τίνος.

Discomodare, ῥ. ἐν. Ὀρ. Incomodure.
 Discompagnabile, ἐπ. διγ. ἀποχώριμος.
 Discompagnare, ῥ. ἐν. ἀποχωρίζω, διαχωρίζω.
 Discompagnatura, οὐσ. θ. ἀποχωρισμός.
 Discomporre, ῥ. ἐν. ἀποσυνθέτω, ταράττω, συγχέω, χαλῶ.
 Discompostezza, οὐσ. θ. ἀκαμία, ἀμέλεια, ἀταξία.
 Disconciare, ῥ. ἐν. Ὀρ. Scorticare.
 Disconcluso, σα, ἐπ. ἄνευ συμφαικιστικῶς, ἄνευ ἐπιλογῆς, ἀσυνεπής, ἀσυνάρτητος.
 Disconcordia, οὐσ. θ. διχόνοια, διχορροσύνη, διαφορά, ἔρις, διαφωνία.
 Disconfessare, ῥ. ἐν. ἀρνοῦμαι, ἀπερνοῦμαι τι.
 Disconliggiore, οὐσ. ἀρ. νικητής, νικηφόρος.
 Disconfortiare, ῥ. ἐν. Ὀρ. Scortificare. || — sif. ἀντ. ἀθυμῶ, λιποθυμῶ; δαλιῶ.
 Disconfortio, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Scortifortio.
 Disconoscente, ἐπ. διγ. ἀγνώμων, ἀχάριστος.
 Disconoscenza, οὐσ. θ. ἀγνωμεσύνη, ἀχαριστία.
 Disconoscere, ῥ. ἐν. ἀπογνώσκω, παραγνωρίζω. || Ἄγνωμοσύνη, ἀχαριστώ.
 Disconoscimamto, ἐπιρ. ἀγνώστως, μετρητισμένως.

Disconseguito, ῥ. οὐδ. ἀποτυχάνω.
 Disconsentimento, οὐσ. ἀρ. ἀχόνοια, διχορροσύνη, ἔχθρα, διαφορά.
 Disconsentire, ῥ. οὐδ. ἀντιτάσσομαι.
 Disconsigliamento, οὐσ. ἀρ. κατάπεισις.
 Disconsigliare, ῥ. ἐν. μεταπειθῶ, ἀπειρέπω τινα ἀπὸ τινος.
 Disconsigliamento, ἐπιρ. ἀβούλως.
 Disconsigliato, τα, ἐπ. ἀβούτος, ἄβουλος.
 Disconsigliatore, οὐσ. ἀρ. μεταπειθῶν τινα ἀπὸ τινος.
 Discontento, τα, ἐπ. τεθλιμένος, δυσπαρατημένος, περιλυσμένος.
 Discontinuarre, ῥ. ἐν. παύειν τινός, διαλείπειν τι εργαζόμενος, διακόπτω, ἀναθάλλω.
 Discontinuamente, ἐπιρ. ἀκακομμένως, ἐν διαλείμματων.
 Discontinuatione, οὐσ. θ. ἀλειψίς, διέλειμμα, ἀπόπαισις, ἀπόληψις, διακοπή.
 Disconvenevole, ἐπ. διγ. Ὀρ. Scortivenevole.
 Disconveniente, ἐπ. διγ. ἀνανόλογος, ἀνάρμοστος.
 Disconvenienza, οὐσ. θ. ἀναρμοστία, τὸ δυνάλογον διαφώνημα.
 Disconvenire, ῥ. οὐδ. καί — sif. ῥ. ἀντ. διαφωνῶ, ἀντιλέγω, ἀπαρνοῦμαι. || Ἄναρμοστώ.
 Disconpertamento, ἐπιρ. δια-

ρήτην, δημοσίᾳ, σαφῶς, ἀπ' ἐπιθέσει.
 Discomplito, οὐσ. ἀρ. ἀποκαλύψις, δῆλωσις, ἐκδήλωσις.
 Discomplito, ῥ. ἐν. ἀποκαλύπτω, ἐκδηλώω, εἰς τὸ φανερῶν ἐπιφανέστερα, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀποκαλύπτω, ἀποκαλυπτικός.
 Discompiimento, οὐσ. ἀρ. φέγος, πτόησις, εἰλεῖσσις, ἀθροία.
 Discompianto, ἐπ. διγ. ἀποθρήνισμός.
 Discompiare, ῥ. ἐν. πτώω, ἐκπύθω, ἀποπαρῶνα τινα.
 Discomparire, ῥ. ἐν. καταπλήττω, ἐκπύθω τινα.
 Discomparire, τα, ἐπ. ἀθυμῶς, λιποθυμῶς, ἀπειρέκω, ἐπτοημένος.
 Discompartimento, οὐσ. ἀρ. ἀναρμοστία, διαφωνία, παραφωνία.
 Discompartire, ἐπ. διγ. ἀσύμφωνος, κακῶνους, παραφωνος, ἀρρυθμῶς, ἀπήχησις.
 Discompartimento, ἐπιρ. ἀτάκτως, κακοφῶνως, ἀρρυθμῶς.
 Discompartenza, οὐσ. θ. διχόνοια, ἀμυμονία, κακοφωνία, ἀπήχησις. || Γραμ. ἀσυναξία.
 Discomparire, ῥ. οὐδ. ἀπρνοῦν, ἀπρνοῦμαι. || Ἄκωδῶ, κακοφώνῶ, διαφῶ.
 Discompartire, οὐσ. ἀρ. φιλόδικος, δάσπρις.
 Discompartire, ἐπ. διγ. Ὀρ. Discompartire.
 Discompartimento, ἐπιρ. Ὀρ. Discompartimento.

Discordia, οὐσ. θ. διχόνοια, διαίρεσις, διάστασις.
 Discordioso, σα, ἐπ. φιλερις, φιλόνομος.
 Discorrente, ἐπ. διγ. πολύλογος, κάλως, εὐρεσιλόγος, λογοθήσιος.
 Discorrere, ῥ. οὐδ. τρέχω τῆ δε κῆκισι. || Ἀλλῶ, διαλέγομαι, διεγνοῦμαι, πύρι τινος.
 Discortevole, ἐπ. διγ. ὀλεσθηρός, ἔρῶν εἰς τι. || — alla caltra, εὐλεισθῶς εἰς τὸ ἁμαρτάνειν.
 Discortivamente, οὐσ. ἀρ. συνερική, συρῶ.
 Discortivare, οὐσ. ἀρ. πολύλογος, λογολέσχης.
 Discortione, οὐσ. θ. Ὀρ. Scortoria.
 Discorsivamente, ἐπιρ. τρέπω συλλογιστικῶς.
 Discorsivo, να, ἐπ. συμπερμασματοῦς, συλλογιστικῶς.
 Discorso, οὐσ. ἀρ. συλλογισμῶς, διαλογισμῶς. || Ἄρῶς, ἔκφρασις. || Ἄζγος, ἀπαγγελία, διδασχία, ἐπιμύρησις.
 Discortesia, οὐσ. θ. Ὀρ. Scortortia.
 Discorticare, Ὀρ. Scorticare.
 Discortzare, Ὀρ. Scortzare.
 Discorsese, οὐσ. ἀρ. κρημνός, τόπος κρημνώδης. || — sa, ἐπ. ἀπὸ κρημνος, κρημνώδης, πολυκρημνος, χαρᾶρῶδης, ὀδοσκατος.
 Discoscure, ῥ. ἐν. διαστέλλω, ἀσπῆλη, ἐξορῶ, παραρῶ.

|| —ή, οὐδ. ἀπόκρημας, κατάκρημας εἶμι.

Disosciato, τα, ἑκ. ξεθρῶρ-
μένος, ξεθρῶρας, διαστρωφός.

Disostamento, οὐσ. ἀρ. ἀπο-
χώρις, ἀπέλιξις ἀράναισ.

Disostare, ῥ. ἑν. ἀποχωρίζω
τι ἀπὸ τινος, ἀπίγω, ἀπαθῶ, ἐ-
ξελύνω, ἀπομακρύνω.

Disostio, πρῶθ. μακρὰν, πόρ-
ρω. || Da — πόρρωθεν, μακρῶθεν.

Disostimare, ῥ. ἑν. ἀπέθλω,
κ. ἀποσυνείλω.

Disovrimento, οὐσ. ἀρ. "Op.
Scoprimento.

Disovrivo, ῥ. ἑν. "Op. D's-
coprivo.

Diserasia, οὐσ. θ. (λέξ. Ἑλ-
λην.) δυσκρασία, διάλυσις τῶν
ὑγρῶν.

Discredente, ἑκ. διγ. ἀπί-
στις ἀπειθής. || Far — μεταπει-
θῶ τινα.

Discredenza, οὐσ. θ. ἀπιστία,
τὸ τῆς ψυχῆς ἀμεπίστευστον ἰσ-
χυρογενέσασθαι.

Discredere, ῥ. ἑν. ἀπιστῶ τι-
νι, ἀπειθῶ. || — si, ῥ. ἄν. ἐξέχθωμαι
τῆς ἀπίστης ἢ τῆς πλάνης, εἴ τι
εἰρήμαρτον μεταγινώσκω.

Discredimento, οὐσ. ἀρ. "Op.
Discredito.

Discreditare, ῥ. ἑν. δυσφημῶ,
διεσῆλλω, διασύρω κακολογῶ.

Discredita, οὐσ. ἀρ. λειποπι-
στία, κακοφημία, δυσφημία. ||
"Il τῶν νημισμάτων ἀποδοκιμα-
σία.

Discrepanze, ἑκ. διγ. διάφο-
ρος, ἐναντιός, ἀντίθετος.

Discrepanza, οὐσ. θ. διάστα-
σις διχοστασία, ἐναντιότης, ἀν-
τίπαρσις. || Διαφορά, διαφωνία.

Discrepare, ῥ. οὐδ. διαφωνῶ,
διαφέρω, ἀντιλέγω.

Discrepanza, οὐσ. θ. ἐλά-
ττωσι, υσιώσις, ἀπαύθησις, ῥησις.

Discrepato, ῥ. ἑν. ἐλαττώ-
μαι, κ. ὀλιγοστεύω.

Discretamente, ἐπιρ. διακρι-
τικῶς, νουθεχόντως, εὐλαδῶς, σα-
φρῶς κρυφινῶς.

Discretezza, οὐσ. θ. "Op. Dis-
crezione.

Discretissimo, ἑκ. ὑπερθ. νου-
νεχέστατος, σωφρονέστατος, βα-
θυγνώμων, λίαν διακριτικός.

Discreto, να, ἑκ. ὁ ἔχων ἢ
πάρῃων διακρισιν, διακριτικός.

Discreto, τα, ἑκ. διακριτικός,
νουνεχής, σώφρων, ἐχέμυθος, κρυ-
φίνους.

Discrezione, οὐσ. θ. διάκρι-
σις, σωφροσύνη, ἐχεμυθία, ἐχ-
γλωτία. || — si, ῥ. ἄν. κατὰ γνώμην, ὁ-
σον τις βούλεται.

Discretivo, ῥ. ἑν. "Op. Des-
crivere.

Discreto, ῥ. ἑν. ῥαπτὸν τι δια-
λύω, κ. ἐξελύνω.

Discreditare καὶ **Disembri-
ciare**, ῥ. ἑν. ἀποστεγάζω ὄλιαν.

Discreto, ῥ. ἑν. ἐκδέχομαι. ||
Μεταφ. τινὸς ὄφιν ἐκκαλύπτω
ἐκβάλλω τινα τῆς πλάνης.

Discursivo, να, ἑκ. ταυτὸ τῷ
Discorsivo.

Discussare, ῥ. ἑν. συζητῶ, ἐ-
ξετάζω, διασκεπτόμαι τι.

Discussione, οὐσ. θ. συζήτη-
σις, ἐξέτασις, διάσκεψις, ἀκριβο-
λογία.

Discutere, ῥ. ἑν. "Op. Discus-
sare.

Disdare, ῥ. οὐδ. καθεσθάζω,
ἢ ποθεθάζω, ταπεινῶ.

Disdegnamento, οὐσ. ἀρ. ἀ-
γανάκτησις, νέμεσις, ὄργη.

Disdegnanza, οὐσ. θ. ἀπαξίω-
σις, ὑπερφία, περιφρόνησις.

Disdegnare, ῥ. ἑν. καὶ οὐδ. ἀ-
παξίω, περιφρονῶ ὀλιγορῶ, ὑ-
περῶν ἢ παρῶν τι τιθεμαι.

|| — si, ῥ. ἄν. ἐξοργίζομαι, πα-
ροργίζομαι, ἔρανοκτῶ.

Disdegnatore, οὐσ. ἀρ. ὑπερό-
πις, ὑπέροπτος, ὑπερήφανος, πε-
μφρονητικός.

Disdegnato, οὐσ. ἀρ. ὑπερφία-
λος, περιφρόνησις. || "Op. γλ.
ἀγανάκτησις, κεισομνή.

Disdegnamento, ἐπιρ. ὑπε-
ρόπτις, περιφρονητικῶς. || "Op.
γλ. ἀγανάκτησις.

Disdegnato, να, ἑκ. ταυτὸ τῷ
Disdegnatore.

Disdetta, οὐσ. θ. ἄρνησις,
παλινοῦσις. || Ἄτυχία ἐπίμονος ἢ
μόνησις ἐν τῇ κυβείᾳ, ἐν τοῖς χαρ-
τεπαγνίσις. *Essere in —*, δυ-
στευθῆ.

Disdetto, τα, ἑκ. ἀπηγορευ-
μένος, ἀποποιούμενος.

Disdicevole, τα, ἑκ. ὁ ἀτυχής
ἐν τῇ κυβείᾳ, ὁ δυσκυβῶν.

Disdicevole, ἑκ. διγ. ἀπρεπής,
δυσπρεπής, ἄκοσμος.

Disdicevolezza, οὐσ. θ. ἀπρέ-
πεια, τὸ ἀπρεπές, ἡ ὀχημοσύνη.

Disdicevolmente, ἐπιρ. ἀπρε-
πῶς, ὀχημένως.

Disdiletto, οὐσ. ἀρ. ὁ παλι-
νοῦθῶν, εἴτα ψάσκων καὶ ἀντιψά-
σκῶν.

Disdire, ῥ. ἑν. ἀρνεῖμαι, ἀ-
ποποιεῖμαι. || — il fitto e lacasa
ἀρνήσει. || — la ragione, la com-
pania, παρὰ τοῖς ἐμπόροις, δια-
λύω ἑταίρειαν τινα ἐμπορικῆν.

|| — i depositi, τὴν ἀπόδοσιν
τῶν παρακαταθηκῶν ἀναγγέλλω
ἀπαρνεύμαι, ὑπεκαίρω τὰς παρα-
καταθήκας. || — si ῥ. ἄν. τὰ ἐ-
ναντία ἢ ἀνίμια τοῖς πατέροις
λέγω, μεταγινώσκω τὰ ὁμιλο-
γημένα, παλινοῦσις.

Disditta, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ
Disdetta.

Disdizio, οὐσ. ἀρ. ἀπρεπής,
ἄγροικος τρόπος, ἀκοσμία.

Disditarci, ῥ. ἑν. κερυσεωμένον
τι σκεῦος ἀπειθεῖω.

Disdoro, οὐσ. ἀρ. ἀτυχία.

Dischiarare, ῥ. ἑν. ἀπομεθύω.

Disceamento, οὐσ. ἀρ. ἀπο-
θήρασις.

Disceare, ῥ. ἑν. ἀποξηραίνω,
στεγνῶ.

Disoccativo, να, ἑκ. ἐξηαν-
τικός.

Disceozione, οὐσ. θ. "Ορ. Disceozione.

Di secco in secco, ἔκφρ. ἐπιρ. ἀπροσπύω, ἀπροσπύωσις. Dico ἢ Favo' una cosa di secco in secco λέγω ἢ ποιῶ τι ἀπροσπύωτο.

Disegnamento, οὐσ. ἀρ. ἰγ. ν. γράφω. Disegnare, ῥ. ἐν. ἰγ. ν. γραφῶ, σκιαγραφῶ, σχεδιάζω τι. || Ἀηλᾶ, δεικνύω. || Ἄποικια τι. || Συλλημθένω, προτιθεμαί τι.

Disegnatore, οὐσ. ἀρ. ἰγ. ν. γράφω, σκιαγράφω.

Disegnatura, οὐσ. θ. "Ορ. Disegno.

Disegnoito, οὐσ. ἀρ. ἰγ. ν. γράφω, σκιαγραφῶ, ὑπογραμμίζω.

Disfianento, ια, ἐπ. ὁ ἐξασθενήσας, κτλ.

Disogna, οὐσ. ἀρ. ἡ ζωγραφική τέχνη, ζωγραφία, διαγραφική. || Διαγράμμα, διαγραφική, ἰγ. ν. γραφῶ, σκιαγραφῶ, προτύπωμαι. || Γνώμη, δίδωσι, βούλησις, πρόβησις. || Colorire un —, μεταφ. ἐκτελεῶ ὅτι ἐν ᾧ εἶχον.

Disoguale, ἰπ. διγ. ἀνισος, ἀνομοιος.

Disogunglianza, οὐσ. θ. ἀνισότης, ἀνομοιότης.

Di seguente, ἔκφρ. ἐπιρ. ἀλλεπαλλήλως.

Disollato, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω τὴν σέλλαν ἢ τὸ ἐπίπτιον, ἀποστῆτω, κ. ἐξελλόνω,

Disollato, ἰπ. ὁ τὸ ἐπίπτιον ἢ τὴν σέλλαν ἀφρηγμένω.

Disolfiare, ῥ. ἐν. καταπύω τὴν οὐδηναι, ἀποιδῶ, ἀποιδῶ, κ. ἐξερῆσκα, ξεφουσκώνω.

Disonato, ια, ἐπ. καὶ

Disonsato, ια, ἐπ. ἄφρον, βλάβη, μωρός, ἠλίθιος.

Disorbare, ῥ. ἐν. Γεωπ. ἐν. ριζῶ τὴν χλόην, χορτολοῦ.

Disoredare, ῥ. ἐν. ἀπόκληρον τινα ποιῶ, ἀποκληρῶ, ἀποκληρῶτω.

Disoredazione, οὐσ. θ. ἀποκληρώσις, ἀποκληρώσις.

Disoreite, οὐσ. ἀρ. ἀπόκληρος, ἀποκληρωτής.

Diserrare, ῥ. ἐν. λύω, χαλῶ τι δεδεμένον.

Diserato, ια, ἐπ. λυτός, χαλαρός, κεχαλασμένος. || Μεταρσαφής, εὐκρινής.

Disertamento, οὐσ. ἀρ. καταστρεφῆ, φθορᾶ θλίψις, ἐρήφωσις, ἰγ. ν. καταστρέφω, ἐρηφῶ, ἐξολοθρεύω, διαστρέφω, λυμνίζομαι. || Ἀποδιδράσκω τῆς στρατείας, λειποτακτῶ, λειποστρατῶ, λειπονυκτῶ.

Disertatore, οὐσ. ἀρ. δλετήρ, ἐξολοθρευτής.

Disortaziano, οὐσ. θ. "Ορ. Disertamento.

Disorto, ια, ἐπ. ἀπολοθική, ἠρυσισμένος, ἐρημια, ἀκατοίχητος. || Τάλας, ἄθλιος. || — οὐσ. ἀρ. ἐρημιας τόπος, ἐρημια.

Disortore, οὐσ. ἀρ. λειπονυκτής,

ατης, λειπονυκτής, αὐτόμολος.

Disorigio, οὐσ. ἀρ. κακὴ ὑπερησία.

Disorigio, ῥ. ἐν. τὴν τρέπεζαν ἀποσυνεύω, αἰώω, κ. σὴκόνω.

|| Κακόν τι ποιῶ, βλάπτω τινα.

Disfacimento, οὐσ. ἀρ. ἤττω, καταστρεφῆ, διαστρέφω.

Disfacitore, οὐσ. ἀρ. καταστρεφῆς, δλετήρ.

Disfamamento, οὐσ. ἀρ. "Ορ. Diffamamento.

Disfamato, ῥ. ἐν. δυσφημῶ, διαστρέφω, ἄτιμῶ. || Κοζέγγυμι τὴν πεινᾶν.

Disfate, ῥ. ἐν. φθείρω, διαλύω, χαλῶ τι.

Disfatta, οὐσ. θ. ἤττω, φυγή, τροπὴ τῶν πολεμίων.

Disfaticibile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδεικτικός, εὐθιγῆς ἢ θαυμάσιος.

Disfavillare, ῥ. οὐδ. ἀκτινοβολῶ, σκινθηροβολῶ. || Μεταφ. εἰς εὐγενῶν κατάγομαι.

Disfavore, οὐσ. ἀρ. δυσμένεια, ἀπῆχθεια.

Disfavorevole, ἐπ. διγ. ἀσύμφορος, κακός, ἀκαίσιος.

Disfavorevolissimo, ἐπιρ. κακῶς, ἀκαίσιως.

Disfavoreto, ῥ. ἐν. κακόν τι ποιῶ, βλάπτω,

Disfavoreto, ια, ἐπ. ὁ δυσμενὴς περιπεσών.

Disfamamento, οὐσ. ἀρ. ἴησις, ἀνυσκηνή.

Disferwato, ῥ. ἐν. ἐκνευρίζω, καταβάλλω.

Disferwato, ῥ. ἐν. ἐξάγω τὸ ἐξίφως ἔκ τινος τραύματος. || Ἀφαιρῶ τὰ δεσμά, τὰς πέδας.

Disfida, πρόκλησις εἰς μάχην, εἰς ἀγῶνα.

Disfidante, ἐπ. διγ. δυσπιστός, ὑπερτος. || Ὁ προκαλῶν εἰς μάχην, εἰς ἀγῶνα.

Disfidare, ῥ. οὐδ. δυσπιστῶ.

|| — ῥ. ἐν. προκαλῶ ἢ προκαλοῦμαι εἰς μονομαχίαν, εἰς ἀγῶνα.

Disfigurare, ῥ. ἐν. παραμορφῶ, ἀπομορφῶ, ἀσχηματίζω.

Disfigurazione, οὐσ. θ. παραμόρφωσις, ἀπομόρφωσις, ἀσχημια.

Disflagato, ῥ. ἐν. ἀποκρίπτω, υποκρίπτω, προσποιῶμαι, πλάσσομαι τι.

Disflagamento, οὐσ. ἀρ. "Ορ. Bissimulazione.

Disflinire, ῥ. ἐν. ὀρίζω, ὀριολοῦμαι, σκινθηροβολῶ. || Μεταφ. εἰς εὐγενῶν κατάγομαι.

Disfluitore, οὐσ. ἀρ. ὁ ὀρίζων.

Disfloramento, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν ἀνθῶν πτώσις, ἀπώθησις. || Μεταφ. διακρίσεις διαστρέφουσας.

Disflorato, ῥ. ἐν. πλ. ἀνθή ἀποστῆτω, ἀπώθητω. || Διακορεύω, ἐκπαρθενεύω, ἀποπαρθενεύω.

Disflodato, ια, ἐπ. ἀπηλύθως, ἀνανθήσας. || — ια ἡ διαπαρθενούσας, ἀπώθησας.

Disfogamento, οὐσ. ἀρ. ἀνυκούσις.

Disfogato, ῥ. ἐν. ἀγακούφίζω,

Disfogliare, ῥ. ἐν. ἀποφυλλίζω, φυλλολογῶ, φυλλοκοπῶ.
Disfogliato, τα, ἐπ. φύλλων γυμνός, ἀφυλλός, ἀφύλλωτος.
Disformamento, οὐσ. ἀρ. τὸ ποιεῖν τι διάστροφον, δυσειδέες.
Disformato, ῥ. ἐν. ἀμορφῶ, ἀταμορφῶ, παρασχηματίζω, ἀσχημίζω.
Disformatamento, ἐπίρ. δυσκόρφως, δυσειδῶς.
Disformato, τα, ἐπ. δύσμορφος, δυσειδής, διαστραμμένος.
Disformazione, οὐσ. θ. Ὀρ.
Disformità.
Disforme, ἐπ. διγ. διάφορος, ἀνόμοιος.
Disformità, οὐσ. θ. δυσμορφία, ἀμορφία, διαστροφή.
Disformare, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω ἀπὸ τοῦ ἵπνου ἢ τοῦ κλιθένου, κ. ἐξαφονεύω.
Disforuire, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὰ κοσμήματα, τὰ σκῆθη, ἀπογυμνῶ, ἀποσκευάζω, ἐκκενῶ. || Ἄποστραφῶ τὸν ἀναγκαῖον προμηθειῶν.
Disfortunato, τα, ἐπ. δυστυχής, Ὀρ. Sfortunato.
Disfrancare, ῥ. ἐν. ἐξασθενῶ, ἐξασθενίζω.
Disfronamento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Sfronamento.
Disfronare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸν χαλινόν, ἀποχαλινῶ.
Disgambare, ῥ. ἐν. τὰς κνήμας ἐν ἀκρῆστίᾳ καθίστημι.
Disgenio, οὐσ. ἀρ. ἀποστροφή, ἀπέχθεια.

Disghiacciare, ῥ. ἐν. τήκω, διαλύω τι πεπηγός.
Disgigliarsi, ῥ. ἀντ. ἀποδαλιῶ, προοῦμαι.
Disgignare, ῥ. ἐν. διατίκω, διαχωρίζω, διαζευγνύω.
Disgignimento, οὐσ. ἀρ. διαζεύξεις, διαχώσεις.
Disgiunamente, ἐπίρ. μεγαριμένως, κ. χωριστά.
Disgiuntivo, τα, διαζευκτικός.
Disgiunzione, οὐσ. θ. διάζευξις.
Disgocciolare, ῥ. οὐδ. ἰλλεῖπω, μαρτίνεμαι.
Disgombramento, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Sgombramento.
Disgombrare, ῥ. ἐν. Ὀρ. Sgombrare.
Disgombratore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἰώκων, καθαρίζων.
Disgradare, ῥ. ἐν. ἀποδοιμάζω, παραγνωρίζω, περιφρονῶ. || Διατῶ κατὰ βολμῶς.
Disgradavole, ἐπ. διγ. δυσάρεστος, ἀηδής.
Disgradimento, οὐσ. ἀρ. περιφρόνησις.
Disgradire, ῥ. ἐν. ἀπαρέσθαι.
Disgrado, (α—) ἐκφρ. ἐπίρ. εἰς τινος, παρὰ τὴν θέλησιν, ἄκοντος, ἀκωσσίας.
Disgranello, ῥ. ἐν. ἐκκεκίω τοὺς στάχτας.
Disgraticolare, ῥ. ἐν. συντρίβω, ἀφαιρῶ τὰς κηλίδας.
Disgrato, τα, ἐπ. δυσάρεστος, ἀπεχθής.

Disgratamento, οὐσ. ἀρ. ἀποφύρωσις.
Disgravare, ῥ. ἐν. τὸν φόβον ἐκβάλλω, ἐκφορῶ, ἀποφορῶ.
Disgravidamento, οὐσ. ἀρ. τοκετός, γέννησις.
Disgravidare, ῥ. ἐν. τίκτω γεννῶ.
Disgrazia, οὐσ. θ. δυσμένεια, συμφορά, δυσμορφία, ἀσχημία. || For— ἐπίρ. δυστυχῶς, κατὰ δυστυχίαν.
Disgraziare, Ὀρ. Disgradare.
Disgraziamento, ἐπίρ. δυστυχῶς, κατὰ κακὴν τύχην.
Disgraziato, τα, ἐπ. ὁ τῆς εὐλογίας ἐκπασών, ἀτυχής, δυσμενής.
Disgraziosamente, ἐπίρ. δυστυχῶς, ἄτυχῶς.
Disgragamento, οὐσ. ἀρ. ἀποχόσεις, διαζεύξεις.
Disgregare, ῥ. ἐν. διασπείρω, διασπείρω.
Disgregazione, οὐσ. θ. καταλύσις. || — di spirito, παραλογισμός, τὸ ἔξω φρενῶν εἶναι.
Disgropare, ῥ. ἐν. λύω τὸν δεσμόν.
Disgrossato, ῥ. ἐν. σχεδιάζω, προτυπῶ.
Disguagliante, ἐπ. διγ. ἀνόμοιος, ἄνισος.
Disguaglianza, οὐσ. θ. Ὀρ. Disuguaglianza.
Disguagliare, ῥ. οὐδ. εἰμὲ δύνωσις.
Disguagliato, τα, ἐπ. ἄνισος, διάφορος.

Disguardare, ῥ. ἐν. παύω τοῦ εἶδεν.
Disgustare, ῥ. ἐν. ἐπιφέρω ἄνιαν, ἀηδίαν. || — si, ῥ. ἀντ. ἀηδιάζω, ἀπεχθαίνομαι.
Disgustatore, οὐσ. ἀρ. ῥίσιος, οὐσ. θ. δυσάρεστος, ἀνίπρος.
Disgustevole, ἐπ. διγ. δυσάρετος.
Disguistevolezza, οὐσ. θ. ἀπαρέσθια, ἄντια.
Disgusto, οὐσ. ἀρ. ἀηδία, ἀπέρεσθια.
Disgustoso, σα, ἐπ. ἀηδής, ἀνιπρός.
Disiare, Ὀρ. Desiderare.
Disigliare, ῥ. ἐν. ἀποσφραγίζω, ἐκσφραγίζω.
Disimpracciato, τα, ἐπ. ἀηλαγημένος.
Disimprare, ῥ. ἐν. ἀπομανθάνω.
Disimporre, ῥ. ἐν. τὰ ἔμποδῶν ἐκβάλλω, τὰ κωλύματα αἴρω.
Disimprognare, ῥ. ἐν. ἀναλαμβάνω τὸ ἐνέχυρον. || — ai di sua parola, ῥ. ἀντ. ἀπελόδοκον τῆς ὑποσχέσεως.
Disimprognare, οὐσ. ἀρ. ἀπόδουσις, ἀπαλλαγῆ.
Disimprimere, ῥ. ἐν. τὴν ἐκτύπωσιν ἐξαλείφω.
Disinclinazione, οὐσ. θ. ἀπίχθεια, ἀντιπάθεια.
Disinfiammare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν φλόγαν.
Disinfliggere, οὐσ. ἀρ. Disinfliggere, ῥ. ἐν. ὑποκρίνομαι, προσποιῶμαι πλάττω.

Disinfiammento, επίρ. ανυ-
πούλωσ, ειλκρινιάς.

Disinfinito, ια, άπ. ειλκρινιάς,
όπλοΰς.

Disingannaro, ρ. έν. εξάγω
της άπάτης.

Disinganno, οΰς. άρ. ή εκ της
άπάτης μετάπεισις.

Disinamorarsi, ρ. άντ. παύο-
μαι άγαπών, μεταπειθομαι φίλη-
τινος γνώμης ή δοκασίας.

Disinsognare, ρ. έν. τινά τι ά-
ποδιόσκω.

Dispendere, ρ. οΰδ. παύο-
μαι έννοΐν.

Disinteressarsi, ρ. άντ. κατ'ού-
δέν ένδιαφέρομαι πλέον, έξω του
πράγματος είμι, άδιαφορώ.

Disinteressatamente, επίρ.
άνευ συμφέροντος, άφιλοχρηΰως.

Disinteressatezza, οΰς. θ. ά-
φιλοκέρδεια.

Disinteressato, ια, έπ. ό μη
σκαπών τα έαυτῶ ώφέλιμα, ά-
φιλοχρηΰματος, άφιλοκέρδης, άδι-
άφορος.

Disinteressato, οΰς. άρ. ή του
ένουτου συμφέροντος άμελεία, ά-
φιλοκέρδεια, άφιλοχρηΰματία.

Disinviare, ρ. έν. άναϊρηδ πρό-
σκληΐν, άντιπαράγγιλλω.

Disinvito, ια, έπ. έπιτήδειος,
χαρίεις, εύθυμος πρόθυμος.

Disinvoltura, οΰς. θ. ζωνή-
της, δραστηριότης, έπιτηδείτης,
τό εύχαρι, τό κομψόν, τό καλόν
ήθος τινος.

Disincanarsi, ρ. άντ. άνα-

παύομαι τῶν πόνων, άναΰχη
Disistima, οΰς. θ. καταφρο-
νησις, περιφρόνησις.

Dislacciare, ρ. έν. χαλῶ, λῶ
δεσμόν, έκπορῶ.

Dislagare, ρ. οΰδ. άποσύρομαι
τῶν περίε λιμναζόντων υδάτων.

Dislamara, ρ. έν. διαΰληξα.
Dislazio, έπ. διγ. άπιστος,
ψευδής, άγνώμων.

Dislealmente, επίρ. άπίστως,
άγνομόνως.

Dislonità, οΰς. θ. άπιστία,
προδοσία, άγνομουσόνη.

Dislogare, ρ. έν. λῶ, έλευ-
θερώ, άπολύω. || άηλοποιώ, έξή-
γῶ, άνακλύπτω.

Dislogato, ια, έπ. λυτός, λυθείς.

Disleghovolo, έπ. διγ. ό εύδ-
λως λυόμενος, εύλυτος.

Dislocato, ρ. έν. έκτοπίξω,
μεταπέθημι τι.

Dislogamento, οΰς. άρ. "Ορ.
Dislogazione.

Dislogare και Dislogaro, ρ.
έν. εξάρθῶ.

Dislogazione, οΰς. θ. ή ερ-
θρων έκπωση, παραφύρησις, έ-
ξάρθρωσις, διάσπριψις.

Dislogato, ια, έπ. εξάρθως,
διάστροφος.

Dismagare, ρ. έν. παρατρέπω,
άποπλάνῶ τής εΰθειας όδοϋ.

Dismagliare, ρ. έν. χαλῶ τι
άμματα δικτύου κτλ. διασπα-
ράττω διά τῶν δούχων.

Dismanlarsi, ρ. άντ. κωλύω
έκβάλλομαι τόν μανδύκν. || Άνο-

τερούμαι τινος. || Μεταφ. β' έκκα-
ώπομαι, κηρύττω τό ύποκυρ-
τόβωνον.

Dismembramento, οΰς. άρ.
καρμεινός.

Dismembrare, ρ. έν. διαμελλίζω.

Dismembrato, ια, έπ. λήσμων
πλήσμων.

Dismentato, ρ. έν. "Ορ. Dis-
pantiare.

Dismentare, ρ. έν. έγκατα-
λείπω, παραλείπω τι.

Dismisura, οΰς. θ. πλεονασμός,
ή πλεονάζων, περισυσία.

Dismisurare, ρ. οΰδ. ύπερ-
βαίνω τά όρια, ύπέρ τά έσκαμ-
μένα πηδῶ.

Dismisuramento, επίρ. ά-
μέτρως.

Dismisurato, ια, έπ. άμετρος,
άμετρος.

Disnadato, ια, έπ. άνακτος,
δούνακτος, άνώματος, άνάμμο-
στος.

Dismonacare, ρ. έν. εξάγω του
μοναστηρίου.

Dismontare, ρ. οΰδ. καταβαίνω
εκ του ύψους, άφισπύω.

Dismonore, ρ. έν. ευκινῶ
τήν ψυχην, εις συμπάθειαν τινα.

Dismonarsi, ρ. άντ. ιατρέβο-
μαι εκ του έρωτος.

Disnaturato, έπ. διγ. ό κατά
της φύσεως, ό παρ'ά φύσιν.

Disnaturare, ρ. έν. τό άληθές
διαστρέφω, μεταβάλλω τήν φύσιν,
παραστρέφω.

Disnebbiare, ρ. έν. διασκε-
δάζω τά νέφη.

Disnervare, ρ. έν. "Ορ. Diner-
vare.

Disnetto, ια, έπ. ρυπαρός, ά-
κάθαρτος.

Disnidarsi, ρ. άντ. άπέρχομαι
της φύλεξ, άφίπτεμαι.

Disnodare, ρ. έν. λῶ, χαλῶ τόν
δεσμόν. || Μεταφ. άναπτύσσω, έκ-
δέττω.

Disnodarsi, ρ. άντ. χωρίζομαι,
διαϋευγύνομαι.

Disnodevole, έπ. διγ. ό έπι-
δεκτικός λίσσιως, εύλυτος.

Disnore, οΰς. άρ. "Ορ. Dis-
nore.

Disnuotare, ρ. έν. άπογυμνῶ.

Disobbedienza, οΰς. θ. πα-
ρακοή, άπειθεία.

Disobbligante, έπ. διγ. άγροΐ-
κος, άπροσέγγυτος, άπειρόκαλος.

Disobbligamento, επίρ. ά-
γροΐκως, άπειροχάλως.

Disobbligare, ρ. έν. έλευθερώ,
άπαλλάττω, άνακαμθάνω τό έ-
νέχυρον.

Disobbligazione, οΰς. θ. πρό-
ποι δυσάρεστος, άπειροκαλία, ά-
γροΐκία, τό άχαρι.

Disoccurare, ρ. έν. άφίημι έ-
λεύθερον. || —si, ρ. άντ. έλευθε-
ρώ έμαυτόν.

Disoccurato, ια, έπ. άργός, έ-
πρακτος.

Disoccupazione, οΰς. θ. άργία,
άπραγμοσύνη.

Disolamento, οΰς. άρ. κατῶ

ατροφή, ἐρήμωσι; βαρεῖα λύπη, ἄγχοι.
 Disolare, ῥ. ἐν. καταστρέφω, ἐρημῶ, πορθῶ. || Αυτῶ ἀνιῶ.
 Disolaziono, οὐσ. θ. "Op. Disolamento.
 Disonestà, οὐσ. θ. ἀτιμία, ἀναίθεια. || Ἀσέλγεια, αίσχροτης.
 Disonestamento, ἐπίρ. ἀτίμως.
 Disonestare, ῥ. ἐν. ἀτιμῶ, καταισχύνω, κατονειδίζω τινα.
 Disonestezza, οὐσ. θ. "Op. Disonestia.
 Disonesto, τα, ἐπ. ἔτιμος; ἀπειθής, αίσχρος.
 Disonnarsi, ῥ. ἀντ. ἐγείρωμαι, ἔξυπνῶ.
 Disonoramento, οὐσ. ἀρ. τὸ ἀτιμάζειν, ἀτίμως.
 Disonore, οὐσ. θ. ἀτίμως, αἰσχος, αίσχυνη.
 Disonorare, ῥ. ἐν. "Op. Disonorare.
 Disonoramento, ἐπίρ. "Op.
 Disonoramento.
 Disonore, οὐσ. ἀρ. ἀτιμία, τὸ αἰσχρῶν, τὸ αἰσχος.
 Disonorovolo, ἐπ. διγ. ἀτιμωτικός.
 Disonorovolente, ἐπίρ. αἰσχροῦς, ἀπεισιώς.
 Disorpillare, ἐπίρ. ἀναστοματικός; ἐπὶ φαρμάκων.
 Disorpillare, ῥ. ἐν. ἱατρ. τοδο πόρου; ἀναστομά, ἐκρᾶττω, ἀνοίγω; ἐπὶ φαρμάκων.
 Disorpillativo, τα, ἐπ. "Op.
 Disorpillante.

Disorpillazione, οὐσ. θ. ἱατρ. ἀναστομάωσι.
 Disorpillato, ἐπίρ. περισσώτερον, ἔτι μᾶλλον. || Ἀνοθεῖν, ὑπεράνω.
 Disorbitante, ἐπ. διγ. ὑπερμερος, ὑπερβολικῶς.
 Disorbitamento, ἐπίρ. ὑπερμέτρως; ἐν ὑπερβολῇ.
 Disorbitanza, οὐσ. θ. ὑπερβολή, ἄμετρία.
 Disordinanza, οὐσ. θ. "Op. Disordinio.
 Disordinare, ῥ. ἐν. συνταράττω τὴν τάξιν, ἀταξίαν ἐπιφέρειν.
 Disordinamento, ἐπίρ. συνταραγμένως.
 Disordinato, τα, ἐπ. ἀτακτος; || Ἀκόλαστος, ἄσωτος, φιλόσοφος, ἔκλυτος. || Ὑπερβολικῶς, ἄμετρος.
 Disordinazione, οὐσ. θ. καὶ
 Disordine, οὐσ. ἀρ. ἀτάξια, ταραχή, σύγχυσις. || Ἀκόλασια, ἄσωσια. || Ὑπερβολή.
 Disorganizzare, ῥ. ἐν. συνταράττω τὸν ὀργανισμόν.
 Disorganizzare, ῥ. ἐν. Κανὼν τὸν κάλων τῆς ἀγκύρας ἐκπέλω, ἔξορμῶ.
 Disorrellare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὸ χρυσήλατον. || Μεταρ. ἐκκαλέπτω, φανερόν τι ποιεῶ.
 Dissolare, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω ἐξ ὁσπῆ, ἔξοστειζῶ.
 Dissoltano, τα, ἐπ. κατώτερος.
 Dissoltare, ῥ. ἐν. ἐκδέχεσθαι;

Disolvato, τα, ἐπ. ἐξηρθεῖν μένος, ἐξερθρος.
 Dispaciamento, οὐσ. ἀρ. διακπράσις ὑποθέσται; ταχύτης.
 Dispaciare, ῥ. ἐν. ἀεκλάττω, ἐλευθερῶ. || Στέλλω ἐπισήμως ἐπιστολάς.
 Dispacio, οὐσ. ἀρ. ἐπίσημος ἐπιστολή.
 Dispaciare, ῥ. ἐν. καθιστῶ ἐταρῶν, ἀνομιῶν, κ. χαλῶ τὸ ζευγάρι.
 Disparato, τα, ἐπ. διάφορος.
 Dispararechi, ἐπ. πλ. τυθεί, μερικοί.
 Dispararechiare, ῥ. ἐν. τὴν τράπεζαν ἀποσκευάζω, ἀφω, κ. σηκῶ.
 Disparare, ἐπ. διγ. ὁ τινὸς μινος ἀφανής.
 Disparanza, οὐσ. θ. ἀφάνεια.
 Disparare, οὐσ. ἀρ. ἀμφισβήτησις, διένεσις, διαφορά.
 Disparare, ῥ. οὐδ. γίνωμαι ἀφανής, ἐξαφανίζομαι.
 Disparavole, ἐπ. διγ. πρᾶδικῶ; φαρτῶ; φόβησις θνητῶ.
 Disparare, ῥ. ἐν. διασκορπίζω, ἐκχέω.
 Disparamento, οὐσ. ἀρ. διασκορπισμὸς, διασκορπισμός; || Διασκορπῶ.
 Dispari, ἐπ. ἀνύμοιος, ἀερεζυγῆς, ἀνισος.
 Disparimento, ἐπίρ. ἀνομοίως; ἀερεζυγῆς, ἀνισος.
 Disparire, ῥ. οὐδ. "Op. Disparato.

Disparisciente, ἐπ. διγ. ἀσχήμων, ἀπειπῆς, ἄχαρις.
 Disparità, οὐσ. θ. ἀνομοιότης, ἀνισότης.
 Disparito, τα, ἐπ. ἀλλοιωθεῖς, ἄχρως.
 Disparto, (In-) ἐπίρ. κατὰ μέρος, παρμέρα, κ. χωριστά.
 Dispartire, ῥ. ἐν. διανέμω, μερίζω.
 Dispartimento, ἐπίρ. χωριστά, κατ' ἰδίαν.
 Dispartito, τα, ἐπ. καχωρισμένως, διατρημένως.
 Dispartitore, οὐσ. ἀρ. ὁ διατρήων, διανέμων, διανομέυς.
 Dispartitezza, οὐσ. θ. ἰσχυρότης, κκκ ὄψις.
 Dispartito, τα, ἐπ. ἰσχυρῶς, ἀσαρως.
 Dispassionamento, οὐσ. ἀρ. ἀπάθεια; ἀναγλησία.
 Dispassione, ῥ. ἐν. "Op. Srasparto.
 Dispendere, ῥ. ἐν. δαπανῶ, καταναλίσκω.
 Dispendio, οὐσ. ἀρ. δαπάνη, κατανάλωσις.
 Dispendiosamente, ἐπίρ. πολυδαπάνως, δαπανηρῶς.
 Dispendioso, τα, ἐπ. πολυδάπανος, δαπανηρῶς.
 Dispenditore, "Op. Sponditore.
 Dispensa, οὐσ. θ. δαπάνη, δανομή. || Ὀφθῆκη, ὄψων.
 Dispensabile, ἐπ. διγ. ὁ ἀποκαίμενος εἰς ἀτέλειαν.
 Dispensazione, οὐσ. θ. καλ

Dispensamento, οὐσ. θ. ἀφαισι, ἀπόλυσις, ἄδεια.
 Dispensare, β. ἐν. ἀπολύω, ἀφίημι.
 Dispensamentate, ἐπίρ. δι' ἀφαισιως.
 Dispensativa, οὐσ. θ. ἡ ἐξουσία τῆς ἀφαισιως.
 Dispensativo, να, ἐπ. ἀπολυτικός.
 Dispensatio, τα, ἐπ. διακωμημένος, διαμοιρασμένος.
 Dispensatorio, οὐσ. ἀρχοργός, διανομέας.
 Dispensazione, οὐσ. θ. "Op. Dispensa.
 Dispensiore, οὐσ. θ. δότικα.
 Dispensiere και Dispensioro, οὐσ. ἀστυμίας, ὀψώνης.
 Dispensibile, ἐπ. διγ. ἀπληγισμένος, ὁ ἀνυ ἐλπίδος.
 Dispersione, οὐσ. θ. και
 Dispersione, οὐσ. θ. "Op. Dispersione.
 Dispersione, β. οὐδ. και—si. β. ἀντ. ἀπελπίζομαι, παύμαι ἐλπίζω.
 Dispersione, ἐπίρ. ἀπληγισμένος, ἀνεπίστως ἀπονεννημένος.
 Dispersione, οὐσ. θ. "Op. Dispersione.
 Dispersione, τα, ἐπ. ἀνεπίστως ἀπονεννημένος, ἄμετρος. || Ὑπερβολικός, ἄμετρος. || — οὐσ. ἀρ. ἀπονεννημένος.
 Dispersione, οὐσ. θ. ἀπελπίσις λύσσα, κεραιρά, μανία,

Disperdere, β. ἐν. διασκέδαζω, καταστρέφω, ἀποβάλλω.
 Disperdimento, οὐσ. ἀρ. "Op. Dispersione.
 Disperditore, οὐσ. ἴρ. διασκοπιστής.
 Dispergere, β. ἐν. διασκοπίζω, τρέπω εἰς φυγήν, καταθραύω.
 Dispergimēto, οὐσ. ἀρ. διασκοπισμός· ἐλθρος, τροπή εἰς φυγήν, ἦτα.
 Dispergitore, οὐσ. ἀρ. ἐλετήρ.
 Disperse, ἐπίρ. κατά μέρος, κατ' ἴδιον.
 Dispersione, οὐσ. θ. διασκοπία.
 Disperso, να, ἐπ. διασκοπισμένος, διασκοπισμένος.
 Dispertabile, ἐπ. διγ. περιφρονήσις.
 Dispertare, β. ἐν. περιφρονῶ. || — β. οὐδ. ἐσχυραγωγῶμαι, ἐργίζομαι· ἀδαδίζομαι. || — in parole, ἐξυθρίζω.
 Dispertovole, ἐπ. διγ. "Op. Dispertabile.
 Dispertivamente, ἐπίρ. ἐπισοπικῶς, γαύρος.
 Disperto, τα, ἐπ. καταφρονημένος, εὐτελής. || — οὐσ. ἀρ. ὕβρις, περιφρόνησις. || [Avere in—περιφρονῶ. || In—πρόθ. παρά θούλησι, ἀκοντος τινος και τοι, και ἐν τούτοις.
 Dispertosamente, ἐπίρ. ἐσχυραγωγῶμαι, λυσσαδῶς.
 Dispertoso, να, ἐπ. ἐσχυραγωγῶν ὕβριστής, ἐργίλος, ||

ἄγρυμνος, περιφρονητικός. || Ποικίλος, εὐκαταφρόνητος.
 Dispettosuzza, να, ἐπ. δυσπετῆς, ἀπειθή.
 Dispettante, ἐπ. διγ. δυσάριστος.
 Dispettanza ἢ Dispettanza, οὐσ. θ. δυσάριστος, ἀλύπη, θλίψις.
 Dispettoso, ἐπ. διγ. δυσάριστος.
 Dispettoso, οὐσ. θ. "Op. Dispettanza.
 Dispettoso, ἐπίρ. δυσάριστος.
 Dispettoso, β. ἐν. κατακλίω, ἐκτείνω κατὰ γῆς. || — si, β. ἀντ. ἐκτείνομαι κατὰ γῆς.
 Dispettoso, β. ἐν. ἀποστῶ, ἐκβάλλω.
 Dispettoso, β. ἐν. ἐκπέμπω, ἐκπεραῶ.
 Dispettoso, β. οὐδ. ἀπελπίζομαι, ἀπελπίζομαι, ἀσθενῶς.
 Dispettoso, β. ἀντ. ἐκτείνομαι, ἐκτείνομαι.
 Dispettoso, οὐσ. θ. τὸ ἀνελεές.
 Dispettoso, ἐπίρ. ἀνελεές σκληρῶς ἀπικνηθῶπως.
 Dispettoso, τα, ἐπ. ἀνίλων σκληρῶς, βάρβαρος.
 Dispettoso, β. ἐν. "Op. Seanellare.
 Dispettoso, β. ἐν. ἀφαιρῶ ἐπὶ ἐξουσίαν. || — si, β. ἀντ. παραιτοῦμαι ἐξουσίας, ἀρχῆς.
 Dispettoso, β. ἐν. "Op. Spogliare, β. ἐν. ἀφαιρῶ.

Disponibile, ἐπ. διγ. διαθέσιμος.
 Dispimento, οὐσ. ἀρ. θέσεις, διακωμή.
 Dispimento, οὐσ. ἀρ. ὁ διαθέσιμος, διαλέτης.
 Dispimento, οὐσ. ἀρ. λυμῶν, ἐραξ, ληστές.
 Dispimento, β. ἐν. διαθέτω, ἐραξ, πέλλω, ὑποχρῶμαι.
 Dispimento, οὐσ. ἀρ. μνηστρα, ἀρραβῶν.
 Dispimento, β. ἐν. νομῶς.
 Dispimento, ἐπίρ. εὐτάτως.
 Dispimento, να, ἐπ. τὸ διατακτικὸν μέρος νόμου, διατάγματος κατὰ γῆς. || — ἐπίρ. φαρμάκων, τὸ πρωταστυμῶν.
 Dispimento, οὐσ. ἀρ. "Op. Dispimento.
 Dispimento, οὐσ. θ. θέσις, διαταγή κατὰ σῆμα· διακόσμησις· κλίσις, δεξιότης.
 Dispimento, β. ἐν. ἀποστῶ ἐπὶ τῆς κατοχῆς πράγματος.
 Dispimento, ἐπίρ. ἀνελεές.
 Dispimento, οὐσ. θ. διόσεις.
 Dispimento, ἐπ. διατεθειμένος.
 Dispimento, ἐπίρ. δεσποτικός.
 Dispimento, να, ἐπ. δεσποτικός.
 Dispimento, οὐσ. ἀρ. δεσποτικός.
 Dispimento, οὐσ. ἄρ. δεσποτικός.
 Dispimento, ἀμειλῶ τὴν προσηχῆν.
 Dispimento, ἐπ. διγ. οὐδὲν ἄξιον εὐκαταφρόνητος, ἐμφαυλῶς,

Dispregevolmente, επίρ. ὑπεροπτικῶς.
 Dispregiamento, οὐσ. ἀρ. περιφρονησίς, ἔκτελεισμός.
 Dispregiare, ῥ. ἐν. περιφρονῶ.
 Dispregiature, οὐσ. ἀρ. περιφρονητή.
 Disprezio, οὐσ. ἀρ. ὑπεροφία.
 Disprezzabile, ἐπ. διγ. ὁ περιφρονησικῶς περιφρονητέος.
 Disprezzamento, οὐσ. ἀρ. περιφρονησίς.
 Disprezzante, ἐπ. διγ. ὑπερόπτης, ἀλαζών.
 Disprezzare, ῥ. ἐν. περιφρονῶ.
 Disprezzativo, να, ἐπ. περιφρονητικῶς.
 Disprezzatore, οὐσ. ἀρ. ὁ περιφρονῶν.
 Disprezevole, ἐπ. διγ. περιφρονητός.
 Disprezzo, οὐσ. ἀρ. περιφρονησίς.
 Disprigionare, ῥ. ἐν. ἀποφυλακίζω, ἀπολύω, ἀφήμι τινα.
 Disproporzionare, ῥ. ἐν. δυσανάλογον ποιεῖν.
 Disproporzione, οὐσ. θ. δυσαναλογία.
 Disprovvedimento, ἐπίρ. ἀπροσέκτως, ἢ ἀπροσεξίως.
 Disprovveduto, τα, ἐπ. ἀπρομήδευτος.
 Disprunare, ῥ. ἐν. ἀφῶν, ἐκβάλλω τὰς ἀκύνθους.
 Disputare, ῥ. ἐν. ἐκπαρθεύω, διακορεύω.
 Disputato, τα, ἐπ. ἀρρώδης.

Disputa, τα, ἐπ. ἀκάθαρτος, μαρτύριον.
 Disputa, οὐσ. θ. ἔρις, φιλονεικία.
 Disputabile, ἐπ. διγ. ἀμφισβητήσιμος, ἀμφίδολος.
 Disputabilmente, ἐπίρ. φιλονεικῶς, ἐριστικῶς.
 Disputamento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Disputa.
 Disputare, ῥ. ἐν. ἐρίζω.
 Disputativo, να, ἐπ. ὁ ἐπιτεχόμενος φιλονεικίαν.
 Disputatore, οὐσ. ἀρ. φιλόνοικος φίλερις.
 Disputazione, οὐσ. θ. ὄρ. Disputa.
 Disquisizione, οὐσ. θ. ἐριτική ἐπισημονική.
 Disradicare, ῥ. ἐν. ἐκρίζω, ἀποσπῶ ὀφθαλμῶν.
 Disragione, οὐσ. θ. ἀλογία, παραλογισμός.
 Disramare, ῥ. ἐν. κλωνίζω, διασείω.
 Disregolamento, ἐπίρ. ἀτάκτως.
 Disrompere, ῥ. ἐν. συντρίβω, θραύω.
 Disrugginare, ῥ. ἐν. ἀφαιρῶ τὴν σκουρίαν, ἀποσκωριάζω.
 Disrucidare, ῥ. ἐν. καθιστῶ ζωηρόν.
 Disstragato, ῥ. ἐν. βεθλῶ, μεταίνω, μολύνω.
 Dissalare, ῥ. ἐν. τερηχεύω τι διαδελχῶ, ἐξολοθίζω.
 Dissanguinare, ῥ. ἐν. καθαι-

ρῶν τὰ δέρματα ἐκ τοῦ αἵματος.
 Dissarrito, τα, ἐπ. ἀνοήσιος.
 Dissaugoroso, σα, ἐπ. ἀηδέης.
 Dissiccazione, οὐσ. θ. ξήρανσις, ἀποθήρασις.
 Dissiccato, ῥ. ἐν. ξηραίνω.
 Dissiccativo, να, ἐπ. ξηραντικός.
 Dissimulare, ῥ. οὐδ. διαχέω.
 Dissimulatore, οὐσ. ἀρ. θυσιαγωγολόγος.
 Dissimulazione, οὐσ. θ. διακήρυξις.
 Dissennare, ῥ. οὐδ. παραφρονῶ.
 Dissennato, τα, παράφρων, ἀνόητος.
 Dissenzione, οὐσ. θ. διχόνοια, ἀγορησούνη, διαφωνία, ἔρις.
 Dissenteria, οὐσ. θ. δυσεντερία.
 Dissenterico, σα, ἐπ. δυσεντερικὸν, δυσεντεριώδη.
 Dissentire, ῥ. οὐδ. διαφωνῶ, ἐπιφρονῶ.
 Dissertare, ῥ. ἐν. ὄρ. Separare.
 Dissertare, ῥ. ἀνοίγω, χαλῶ.
 Dissertazione, οὐσ. θ. λόγος μέχρις, διάλιξις, διαλογισμός.
 || Fare una —, λόγους ποιοῦμαι.
 Dissertativo, οὐσ. ἀρ. κακή ὑπερβολή.
 Dissertive, ῥ. ἐν. κακόν τι ἢ κακῶς τινὲ ποιεῖν, βλάπτω ζημιῶ.
 Dissesiare, ῥ. ἐν. ταρατῶ, συγγέω.
 Dissutare, ῥ. ἐν. τὴν διψάν σβέννυμι. || — si, ῥ. ἀνε. πίνω ὑποδύω.
 Dissettare, οὐσ. ἀρ. ἀνατόμος.
 Dissellazione, οὐσ. θ. ἀνατομή, ἀνατομία.
 Dissigliare, ῥ. ἐν. λύω τὴν σφραγίδα, ἀποσφραγίζω.
 Dissillubo, τα, ἐπ. (λέξ. Ἑλλην.) διαύλαθος.
 Dissimbolo, τα, ἐπ. διάφορος, ἀνόμιος.
 Dissimigliamente, ἐπίρ. ἀσάφως, ἀνεπίστατος.
 Dissimiglianza, οὐσ. θ. ἀνομιαιότης, τὸ ἀνόμιον.
 Dissimigliare, ῥ. οὐδ. διαφέρω.
 Dissimulare, ἐπ. διγ. καὶ Dissimile, ἐπ. διγ. ἐταρογενής, ἑτεροειδής, ἀνόμιος.
 Dissimilitudine, οὐσ. θ. ταυτότησ, τὸ τῶν Dissimiglianza.
 Dissimulare, ῥ. ἐν. ὑποκρίνομαι, προσποιεῖμαι.
 Dissimulamento, ἐπίρ. ὑποκρίτικῶς, προσποιητικῶς.
 Dissimulatore, οὐσ. ἀρ. ὑποκριτής.
 Dissimulazione, οὐσ. θ. ὑποκρισία, προσποίησις.
 Dissipabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδεκτικῶς ἀποσβέσεως, ἢ διασπαστικῶς, ἀποσβεστικός, εὐανέλωτος.
 Dissipamento, οὐσ. ἀρ. διασπασίς, διασκορπισμός. || Ἀνάλωσις, ἀσωπία.
 Dissipare, ῥ. ἐν. διασπείρω, διασκορπίζω. || Ἀπειθῶ, διακινῶ τις ἀσωπία.

Dissipativo, να, ἐπ. διελευτι-
κός, διασπαράσσικός.
Dissipatore, οὐσ. ἀρ. ἐτήν πε-
ρυσσῶσαν εἰς ἀσπίαν διαπανθῶν,
ἀσπίος, φιλιανελυτικός.
Dissipiatio, οὐσ. θ. ἀσπίαν,
ἀκολασία.
Dissipido, da, ἐπ. ἀηδής, ἀ-
νιαρός.
Dissoluto, φ. ἐν. καλλιερῶ
γῆν χέρσον.
Dissolubile, ἐπ. διγ. διαλυ-
τός, ἐβδιδύλωτος.
Dissolutamento, ἐπίρ. ἀκο-
λάστως, ἐν κραιπλήν.
Dissolutissimo, οὐσ. θ. ἀκολασί-
α.
Dissolutivo, να, ἐπ. διαλυτικός.
Dissolvere, φ. ἐν. διαλύω.
Dissomigliante, ἐπ. διγ. ἀ-
νόμοις, διαφέρων.
Dissomiglianza, οὐσ. θ. ἀνό-
μοιότης, διαφορά.
Dissomigliare, φ. οὐδ. διαφέρω.
Dissomiglievole, ἐπ. διγ. δι-
άφορος, ἀνόμοιος.
Dissoluto, ἐπ. διγ. ἀπηγῆ.
Dissoluto, οὐσ. θ. ἀπηγῆτος.
Dissolversi, φ. ἐν. ἐξέρρημι
ἐκ τοῦ ὕπνου.
Dissotterare, φ. ἐν. ἐκθάπτω,
ἐκκαπύων ἀνεύρισκα τι.
Dissuadere, φ. οὐδ. ἀποτρέπω.
Dissuadere, φ. ἐν. ἀποτρέπω.
Dissuasione, οὐσ. θ. μετέ-
πεισις.
Dissuasorio, ria, ἐπ. μετα-
πεισιτικός.

Dissuetudine, οὐσ. θ. ἀπο-
μάθησις, ἀπειθείσις.
Dissugillare, φ. ἐν. ἀπα-
σπαργίζω, κ. ἐξουλύνω.
Dissuria, οὐσ. θ. (πέξ. Ἑλλην)
δυσουρία.
Distacco, οὐσ. ἀρ. ἀ-
πόσπασμα σπαρασσῶ.
Distaccare, φ. ἐν. ἀποσπῶ, ||
— si, φ. ἀντ. ἀποσπῶμαι.
Distaccatura, οὐσ. θ. "Op. Di-
staccoamento.
Distacco, οὐσ. ἀρ. ἀπαλλαγῆ
ἀπό τινος πλάθου. || Ἀπόδυσσις
γνώμης, κτλ.
Distagliare, φ. ἐν. διατίνω,
δεικνῶ.
Distagliatura, οὐσ. θ. διατι-
μή, διαίρεσις. || Ἐντομή, γλυφίς.
Distante, ἐπ. διγ. ὀ πόρρω,
μακρῶν ὄν, ἀπέχων.
Distanza και Distanzia, οὐσ. θ.
ἀπόστασις, διάστασις, διάστημα.
Distare, φ. οὐδ. ἀπέχω, κεί-
μι μακρῶν.
Distarsare, φ. οὐδ. "Op. Sta-
sare.
Di state, ἐκφρ. ἐπίρ. ἐν ὄρῳ
θέρους.
Distemperamento, οὐσ. ἀρ. καὶ.
Distemperanza, οὐσ. θ. νό-
σος, ἀδιαθεσία, ἀκράτεια.
Distemperare, φ. ἐν. "Op. Ste-
mpare.
Distemperatozza, οὐσ. θ. "Op.
Distemperanza.
Distendere, φ. ἐν. ἐκτείνω, ἀ-
ναπεταγῶ τὰ ἴστια. || Καταλι-

νω. || Συνθέντω, γράφω τι. || Ἀρι-
νημ. εἶρον. || Φανεῶω τινα.
Distendimento, οὐσ. ἀρ. ἐκ-
τασις.
Distenditura, οὐσ. θ. ἀτάξις.
Distenbrare, φ. ἐν. τήν ἀχλὺν
τὸ σκότος ἀφαιρῶ, φωτίζω.
Distenere, φ. ἐν. κατακρατῶ,
κατέχω τι περινόμως.
Distenimento, οὐσ. ἀρ. κα-
τοχή κατάνομος.
Distenitrico και Ditenitrico,
οὐσ. θ. ἡ κίτρο χορ.
Distensione, οὐσ. θ. διάτασις,
ὄντως, κ. τένωμα νεύρων.
Distento, ta, ἐπ. συλλη-
φθίς, κατὰσχετος, καθαιργμέ-
νος, ἔσθμιος.
Disterninare, φ. ἐν. ἐξολο-
φθεῶ, ἐξώλλυμι.
Distesa, οὐσ. θ. ἐκτασις, ἀ-
πόστασις, διάστασις, μέγεθος. || Alla
— a — ἐπίρ. ἀδιακόπως.
Distesamento, ἐπίρ. ἐκτετα-
μένως, ἐν ἐκτάσει, μακρῶς, ἀπο-
τέθη, περισσῶς.
Disteso, sa, ἐπ. ἐκτεταμένος,
ἐκτενή, εὐρύς, πλατύς. || — ἐπίρ.
ταυδ τῷ Distesamento.
Distico, οὐσ. ἀρ. (πέξ. Ἑλ-
λην.) δίστιχον.
Distillamento, οὐσ. ἀρ. ἀπό-
στασις, σταλογμός, ψεκασμός, κ.
λιμνιδικόρισμα.
Distillare, φ. ἐν. χυλίω ὀ-
ποχυλίω. || — φ. οὐδ. σταλάζω,
ἀποσταλάζω, κατασφάζω. || Πυ-
ρρομαί.

Distillato, οὐσ. ἀρ. στά-
κτικός ἢ σταλακτικός κλίθενας,
ἀμφίξ, κ. λαμβικός.
Distillatore, οὐσ. ἀρ. μύρο-
ποιός, χυλοποιός, διυλιστής.
Distillatorio, ria, ἐπ. χυμι-
κός, στακτικός, σταλακτικός, δι-
υλιστικός.
Distillazione, οὐσ. θ. χυλι-
σμός, χύλωσις, ἀπόστασις. "Op.
Distillamento.
Distinguer, φ. ἐν. διακρίνω,
διαγινώσκω. || Ἀποχωρίζω, δι-
αιρῶ. || Περίωω τι. || — si, φ. ἀντ.
ἀριστέω.
Distinguibilo, ἐπ. διγ. εὐδίκ-
ητος.
Distinguiamento, οὐσ. ἀρ. "Op.
Distinzione.
Distinguitore, οὐσ. ἀρ. ὁ δι-
ακρίνων.
Distino, οὐσ. ἀρ. "Op. Destino.
Distintamento, ἐπίρ. διακε-
κριμένος, εὐκρινής.
Distintiva, οὐσ. θ. "Op. Dis-
tinzione.
Distintivo, να, ἐπ. διαγνω-
στικός, διακριτικός, χαρακτηρισ-
στικός. || Distintivi d' onore,
τὰ παράσημα.
Distinto, ta, ἐπ. εὐκρινής,
διακεκριμένος.
Distinzione, οὐσ. θ. διακρίσις.
Distinzioni, διαφορά, ἐρηγγελία.
Distogliere, φ. ἐν. ἀποτρέπω.
Distoglimento, οὐσ. ἀρ. ἀπο-
τροπή.

Distaglione, οὐα. ἀρ. ὁ ἐπι-
 κρέων.
 Distonare, ῥ. οὐδ. Νους. πα-
 ραρωνῶ, ἔκτονον ἔδω, ἀπάδω,
 τῆ ἄρμονία ἀπάδω, ἀπαδῶ.
 Distorcere, ῥ. ἐν. Ὁρ. Storcere.
 Distornamento, οὐα. ἀρ. κώ-
 λυμα.
 Distornare, ῥ. ἐν. καὶ
 Distore, ῥ. ἐν. εἰρηαίως τέρ-
 πωσινα, || Ἀποτρέπω τινὰ ἀπὸ τι-
 νος, μεταπέθω τινα.
 Distornato, ια, ἐπιθ. κηρά-
 τροπος, ὁπιστραμμένος, μετά-
 πειστος.
 Distortio, ια, ἐπ. στρεβλός,
 σκελλός, ραιδοσκελλός, || Ἄδικος.
 Distracciario, ῥ. ἐν. Ὁρ. Straz-
 ziare.
 Distrattore, ἔκρη. ἐπιθ. ὑπο-
 κερυμμένος.
 Distarggere, ῥ. ἐν. Ὁρ. Dis-
 tarre.
 Distrathilo, ἐπ. διγ. ὁ ὑποκεί-
 μενος εἰς ῥυθμισμῶν: εἴτε μετω-
 ρισμῶν, ῥυθμῶν, μετωρολό-
 γικός.
 Distrazione, οὐα. ὁ. διαχώ-
 ρις, διαμέλιτις.
 Distrarre, ῥ. ἐν. περισπῶ τινα,
 ἀφέλω ἀπὸ τινος, ἀπαχολῶ.
 Distraitamente, ἐπιθ. περι-
 σπαστικός.
 Distratto, ια, ἐπ. ἀσπασ-
 θεις τινος ἀπόσπαστος, ἀφάρ-
 τος. || Ἀπρόσεκτος, μετέωρος,
 ἀλλόθρων.
 Distrazione, οὐα. ὁ. διάσπα-

σις, διασπασμός. || Ἀπροσεκ-
 τισπασμός, ἀλλοθροσύνη, ῥε-
 θασμός. || Σχολή, ἄγρια.
 Distretta, οὐα. ὁ. ἄλλειψις
 πόρων, ἀπορία, τὰ στενὰ, στενο-
 χωρία, ἔνδεα.
 Distrettamento, ἐπιθ. ῥηδαι-
 διαφρόδη, ὀνομαστικῆ, κριβῶς.
 Distrettezza, οὐα. ὁ. ἀσθη-
 ρότης, ἀκριβεία.
 Distretto, οὐα. ἀρ. ἐπαρχία, νο-
 μός. || —ια, ἐπ. ἀσθηρὸς στενός,
 ἐπιρρίλων. || Essere—di [ranchi,
 ὑπὸ μεγάλου φόβου κατέγωμα.
 Distretticiale, ἐπ. διγ. συν-
 παργιώτης, συμπολίτης.
 Distribuzione, οὐα. ἀρ. Ὁρ.
 Distribuzione,
 Distribuire, ῥ. ἐν. διανέμω,
 ἐπονέμω.
 Distributore, οὐα. ἀρ. δια-
 νεμῶς, διανεμητής.
 Distributivamente, ἐπιθ. δι-
 ανεμητικῶς.
 Distributivo, να, ἐπ. δι-
 ανεμητικός, ἀπονεμητικός.
 Distribuziono, οὐα. ὁ. νομή,
 διανομή, διανεμήσις, διόδοσις,
 διαιρέσις, διμερισμός: εἰς πολ-
 λά μέρη.
 Distringere, ῥ. ἐν. ἐξτάζω τι,
 δικασπῶ, αἰσφηνίζω, ἀναπέσομα.
 || —σι, ῥ. ἀντ. ἀπαλλάτσομαι
 τῶν δεινῶν.
 Distringere, ῥ. ἐν. εἰω σφικτῶ.
 Distringimento, οὐα. ἀρ. Ὁρ.
 Strelezza.
 Distringere, ῥ. ἐν. καταστρέ-

ψω, ἐρημῶ, λυμαινομαι. κατα-
 στρέπω, ἐκπαίθω. || Ἄσπαστος, ἀ-
 πάλω. || —σι, ῥ. ἀντ. τῆκεται,
 ἐπαλλάτται.
 Distruggimento, οὐα. ἀρ. Ὁρ.
 Distruggere.
 Distruggitivo, να, ἐπ. κατα-
 στροφικός, ἀναστροφικός.
 Distruggitore, οὐα. ἀρ. κατα-
 στροφός, ἐλιτήρ, ἐξολοθρευτής.
 Distruttivamente, ἐπιθ. κα-
 ταστροφικός, ἀναστροφικός.
 Distruttivo, να, ἐπ. Ὁρ. Di-
 struggitivo.
 Distruttore, οὐα. ἀρ. Ὁρ. Dis-
 struggitivo.
 Distruzione, οὐα. ὁ. κατα-
 στροφή, καταστροφή, ἐξολόθρευ-
 σις, ἀπόστροφισις, κατάλυσις.
 Distruggere, ῥ. ἐν. ἀνοίγω τι
 ἔσφαλτον, ἀποβῶ, ἀναφράττω:
 εὐπορῶν τι ποιῶ, διαστομῶ, ἀ-
 νεπωμῶμαι, ἀποπωματίζω.
 Distruggimento, οὐα. ἀρ. καὶ
 Distruggere, οὐα. ὁ. Ὁρ. Dis-
 truggere.
 Distruggere, ῥ. ἐν. τερνέτω,
 σνταρῶμαι, συγγῶ, κυκῶ. ||
 κιακόπω, κριακῶ, ἀπασχολῶ,
 ἀσπρέπω.
 Distruggere, ια, ἐπ. τεταρ-
 μένος, συγκεχυμένος.
 Distruggere, οὐα. ἀρ. ταρ-
 χίζω, φιλοθάρβος, θοροδοκός,
 ταρχικός.
 Distrutto, οὐα. ἀρ. ἀταξίς,
 ἀκαταστασία, εὐδύγυστος. || Εμπό-
 δυν.

Dian. ἔκρη. ἐπιρ. ἔνω, ἀνοστήρι.
 Disubbidiente, ἐπ. διγ. πα-
 ρόκος, ἀπίκος, ἀνοπήσις, ἀ-
 παθή.
 Disubbidientemente, ἐπιθ. πα-
 ρηκῶς, ἀνοπήκῶς, ἀπαίθῶς.
 Disubbidienza, οὐα. ὁ. πα-
 ρακῆ, ἀπίθεια.
 Disubbidire, ῥ. οὐδ. παρακοῦς,
 ἀνοπήκῶς, ἀπαίθῶ.
 Disudare, ῥ. οὐδ. προσποιοῦ-
 μαί τὸν κορῶν, κορφαίω, δυση-
 κῶς ἐκ προθίσιος.
 Disugagliare, ῥ. ἐν. σφραγί-
 λῶ ἀπασφραγίζω.
 Disugaglianza, οὐα. ὁ. ἀνι-
 σότης, ἀνομοιότης.
 Disumano, ἐπ. διγ. ἄνισος,
 ἀνόμοιος.
 Disumano, οὐα. ὁ. τούτῳ εἴ-
 Disumanità.
 Disumanamente, ἐπιθ. ἄνισος,
 ἀνόμοιος.
 Disumanare, ῥ. ἐν. καθύστερει
 ἀπάνθρωπον, θάρβῶ, ἐξαρῶ. ||
 —σι, ῥ. ὄντ. γίνεται ἀπάνθρω-
 πος, ἀπανάθρωπος. || Διαταρο-
 φίζομαι εἰς ἕνα.
 Disumanare, να, ἐπ. ἐτὴν γνῶ-
 μην ἐμδῶ, ἀπᾶνθρωπος, ἀπυπα-
 θῆς, ἀνεπιτικός, ἀνήμερος, μι-
 σάνθρωπος.
 Disumano, ῥ. ὄντ. ἀπογοηζο-
 μεν ἐκ τῆς ἐνόησιος, μενοῦμαι.
 Disumano, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιδεικ-
 τὸς διαίρεσιος, διαίρετὸς, ἀκ-
 χωλιστός.
 Disunione, οὐα. ὁ. διαίρεσι-

μός, διάζευξις, διάστασις. || Δι-
 χόνησις, διαίρεσις, διαφορά.
 Disualite, β. έν. χωρίζω από
 πινος, διασπεί, διαζεύγνυμαι. || —
 si, β. άντ. αποχωρίζομαι.
 Disualità, ουσ. θ. χωρισμός εν
 της άνότητος.
 Disualitamente, επίρ. χωριστά.
 Disualito, ια, έπ. ο διχονοών,
 στανιάζων.
 Disualito, ια, έπ. ισχνός, λει-
 ποδαρκός, εσθρακός, κενός.
 Disualità, ουσ. θ. (λέξ. Έλλην.)
 δυσουρία.
 Disviare, β. έν. Όρ. Usur-
 pare.
 Disuasano, ουσ. θ. παύσις χη-
 σιας, άμνηστία, άπειθομάς, άπο-
 μάθησις.
 Disuase, β. έν. και ούδ. ά-
 πεθίζω τινα και άπειθίζομαι τι-
 νος. εν κατολίτιο τι.
 Disuasamento, επίρ. παρ-
 κό πόνθης, άσυνήθως, άχρηστος.
 Disuasato, ια, έπ. άχρηστος,
 άρχαίως, παλαιός, άσυνήθης, έκ-
 τικτος.
 Disuso, ουσ. άρ. συνών. επί
 Disuasano.
 Disuale, έπ. διγ. άνοφελής,
 άχρηστος. || λέξις: ενίκανος.
 Disualità, ουσ. θ. τό άνοφα-
 λής, άχρηστία.
 Disualmente, επίρ. άνωγειώς,
 άχρηστος μέτρον.
 Disualente, έπ. άγ. ά δλιγού έ-
 ζισι, ούτιδανός, εύτιλής.
 Disvalore, β. έν. και ούδ. Ελά-

πτιω, ζημιώ, λυμαινομαι. || Έκ-
 πίπτω.
 Disvalore, ουσ. θ. τό μικρό
 ζήμιον, εύτιλής τι.
 Disvantaggio, ουσ. άρ. μη-
 νίκημα, μειονεξία, τό έλαττον.
 Disvantamento, ουσ. άρ. έλ-
 λοισις.
 Disvantare, β. ούδ. παικίλλαι,
 διαφέρω, παραλόσσω.
 Disvantato, ουσ. άρ. έλλοισις,
 παραλόσις, διαφορά.
 Disvedere, β. έν. άμειώ.
 Disvegliare, β. έν. *Όρ. Svegli-
 gliare.
 Disvelamento, ουσ. άρ. *Όρ.
 Discoprimento.
 Disvelare, β. έν. *Όρ. Svelare.
 Disvelatore, ουσ. άρ. ο άκ-
 καλύπτων τι.
 Disvellere, β. έν. *Ό. Svelto.
 Disvenire, β. ούδ. λειποθυμά,
 λειπ. ψυχής.
 Disvenutamente, επίρ. έ-
 τυχης, δυστυχώς, κνηρ. εύχη.
 Disvenurato, ια, έπ. δυστυ-
 χής, άτυχής, κα-έτυχος.
 Disverginiamento, ουσ. άρ. εκ-
 περθέγουσις, διακρούσις.
 Disverginare, ρ. έν. εκπέρθε-
 νεύω, διακρούω.
 Disverre, β. έν. *Όρ. Sverre.
 Divestire, β. έν. άποδύω. *Όρ.
 Spogliare. || Μεταφ. στερέω τι
 τινος, λωποδυμά.
 Divostare, β. έν. άποδύω.
 Diviamento, ουσ. άρ. δι-
 κλώνσις.

Disviare, β. έν. εκτρέπω τινα
 της εύθείας όδού, αποκλίνω, πα-
 ρεβέγω. || — βο. δ. και — si, β. έντ.
 πλύνωμαι κυρίως και μεταφ. έξω
 της ύπεύθεσις λέγω.
 Disviamento, επίρ. πλαγίω
 επί τρέψω, πλαγίως.
 Disviatore, ουσ. θ. αποκλί-
 νησις συνών. επί Disviamento.
 Disviato, ουσ. άρ. ια, ουσ. θ.
 ο έξω της όδού κείμενος.
 Disviatore, ουσ. άρ. διακρούσις,
 παραγωγός, ψυχαπάτης.
 Disvivere, β. έν. άσυνήθως,
 σαχηνίζω, διασκηνίζω.
 Disticipolare, β. έν. *Όρ. Svisci-
 polare.
 Disticipolare, β. άντ. άσυνήθως,
 μα. || λη. διάτρωσις.
 Disticipolare, β. έν. έξελθε-
 σαι, άναπτύσσω, διακρίνω. κ. ξεμ-
 περθεύω.
 Distipolare, β. έν. άποτρέπω την
 κακίαν, άποκαρκεύω. || — si, β.
 άντ. διαρρήσμαι, μεταμελοῦμαι
 τών κειμών.
 Distipolare, β. έν. άνοῦμαι, ά-
 ποστειῦμαι, άναγνώω.
 Distipolare, β. έν. άσκλητό
 Distipolimento, ουσ. άρ. έξε-
 λητός.
 Distipolo, ια, έπ. εύχλός, ώ-
 ραίος: επί άναστήματος.
 Ditale, ουσ. άρ. διακυλλήθη-
 ρα.
 Ditale, ουσ. άρ. μισοχάτη.
 Ditenevo, β. έν. κατέγω, δια-
 κατέγω. || Κιθιεύω, φυλακίζω
 τινα.

Determinare, β. έν. όρίζω, δι-
 ορίζω, διαστέλλω, τάσσω.
 Determinato, ια, έπ. ώρισμένος,
 άνωσφρμένος, τεταγμένος.
 Determinazione, ουσ. θ. όρια-
 σμός, διακριμός. || Βούλησις, κ.
 άπόφασις.
 Determinatore, ουσ. θ. μέτρον,
 άπέγδοτα.
 Determinativo, ουσ. έπ. (λέξ. Έλ-
 λην.) διωσφριτικός.
 Ditambo, ουσ. άρ. (λέξ. Έλ-
 λην.) διούραμος.
 Ditto, ουσ. άρ. δάκτυλος, τό
 δάκτυλον, Mostro o scemo a —
 δακτυλοδεικτικό τινα. || Μέτρον
 ο δάκτυλος. || Legarsela, Alacciarsi
 la al —, έντυπό τι έν τώ ώρ.
 || Non ardire o non potera ar-
 dare il —, ούδέν τολμά πειτέν
 φοβούμαι. || Averlo qualche cosa
 per la punta delle dita, επί-
 σταματ. τι έντελώς. | A mena —
 έξοφ. επίρ. κάλλιστος, διακρίσις.
 Ditono, ουσ. άρ. (λέξ. Έλλην.)
 μουσ. δίτονον.
 Ditonamento, ουσ. άρ. όρα-
 τρις, ύπεκρίσεις.
 Ditappare, β. έν. κλέπτω,
 κλυπαύω, φιλητάω.
 Ditare, β. έν. άρπάζω, ύπε-
 ζαιρέω, σφετερίζομαι.
 Di tratto, έξοφ. επίρ. αΐφνης,
 ούδως.
 Di tratto in tratto, έξοφ. επίρ.
 εκ διαλειμματών.
 Di traverso, έξοφ. επίρ. *Όρ.
 Transversalmente.

Divanazione, ουσ. θ. δικασμός.
 Divinazione, ἢ ἐν κόπῳ εἰς
 κομήτων, διαμείλιζο.
 Divite, ουσ. θ. ἰπποσύνη, ἐπι-
 κλητικὴ εὐαφείας.
 Divitiano, ουσ. ἄρ. φορτὴν, τὸ
 εἰκταριόν.
 Divitare, ἢ ἐπιπορευοῦμαι. ἢ ἰα-
 ρίζω. ἢ ὤφρατιζο. "Op. Divitare.
 Divitio, οὐσ. ἄρ. ἐντελέγη, πρ-
 οργαλίαι. "Op. Divitio.
 Divitatore, οὐσ. ἄρ. δικαστὴρ,
 ἐπιπορευτὴς, μονήρης.
 Divinatorio, τία, ἐπ. ὁ τοῦ δι-
 κιάτορος, δικαστορικῆς.
 Divitiogario, ἢ ἐν. διεργάγων
 περὶ, εἰς θ. γλίξο.
 Divitiogio, οὐσ. ἄρ. (λέξ. Ἐλ-
 λην.) διεργαγος.
 Divulfare, ἢ ἐν. βούλιζο. "Op.
 Tuffare.
 Divulpare, ἢ ἐν. δοχημαίζω.
 "Op. Detulpare.
 Divunviro, οὐσ. ἄρ. "Op. Divun-
 vira.
 Divulso, οὐσ. ἐπ. (λέξ. Ἐλ-
 λην.) διεργαγικός.
 Divurlo, ἐπ. διγ. ἡμερήσιος.
 Divurno, οὐσ. ἐπ. ἡμερινός, κα-
 θημερινός ἡμερήσιος. ἢ —, οὐσ.
 ἄρ. ὅπου ἡμερηναί.
 Divurramento, ἐπ. ἢ ἐπὶ πο-
 λὺν χρόνον, χρόνιος.
 Divurto, οὐσ. θ. χρόνιότης,
 πολυχρονιότης.
 Divurto, οὐσ. ἐπ. χρόνιος, πο-
 λυχρονιότης διαρκής.
 Diva, οὐσ. θ. θεὰ. ἢ Ἐρωμένη.

Divanamento, οὐσ. ἄρ. ἀπο-
 πλάγησις, περιεκτροπή.
 Divagante, ἐπ. διγ. ὁ ἀπο-
 κλανώμενος, παραδουλοῦν.
 Divagare, ἢ οὐδ. ἀπικλαυ-
 μαί, περιεκτροπῆμαι.
 Divagato, τία, ἐπ. ἀπικλαυ-
 οαίς ἀρσένικτος.
 Divallamento, οὐσ. ἄρ. κατὰ-
 θασίς, ἐκκλίσις.
 Divallare, ἢ ἐν. καταβαίω,
 ἐκκλίω.
 Divanamento, οὐσ. ἄρ. ἐμπε-
 ροδός, καθύσις, περκαίω.
 Divanante, ἐπ. διγ. ὁ περκα-
 υμένος, κατάν.
 Divanare, ἢ ἐν. καίω, γί-
 γω, φλογίζω. ἢ —, ἢ οὐδ. καίω.
 καίω φλογίζομαι, φλογίζομαι.
 Divanare, οὐσ. ἄρ. "Op. Di-
 vanaramento.
 Divano, οὐσ. ἄρ. τὸ ἀθέλιον.
 ἢ κλισίη.
 Divanaggio, ἔμφρ. ἐπὶ θ. "Op.
 Vanaggiamento.
 Divanzare, ἢ ἐν. προσβάνη,
 προστρέχειν.
 Divariare, ἢ οὐδ. "Op. Variare.
 Divario, οὐσ. ἄρ. διεργαγί-
 λουότης, δυσαναλογίς, τὸ ἐπι-
 σιν, τὸ ἀνόριστον.
 Divaro, οὐσ. ἄρ. "Op. Divario.
 Divastamento, οὐσ. ἄρ. "Op.
 Devastamento.
 Divastare, ἢ ἐν. "Op. Desas-
 tare.
 Divastazione, οὐσ. θ. "Op. De-
 vastamento.

Divestimento, οὐσ. ἄρ. ἀνα-
 νήσις, ἀνακλήσις.
 Divestire, ἢ ἐν. ἀνανεῶ,
 ἀνακλήζω.
 Divestire, ἢ ἐν. ἀποδύκνῶ.
 Divestire, ἢ ἐν. "Op. Divel-
 lere.
 Divellere, ἢ ἐν. ἐκβάλλω, ἀ-
 νακλή, ἐκρίζω. ἢ — εἰ, ἢ οὐδ.
 ἀνακλήμαί, ἐκρίζομαι, ἀπο-
 κλήω.
 Divellimento, οὐσ. ἄρ. ἐκπέ-
 λωσις, ἀπόσπασις.
 Divellire, ἢ ἐν. ἀκαλέω, ἀ-
 νακλήω, ἀκαλίξω.
 Divello, οὐσ. ἄρ. ἀκόλιτος
 εἶναι ἀκόλις, καλλιέργεια.
 Divello, τία, ἐπ. ἀκαλιτεύει,
 ἐκρίζομαι, ἀνασπαστός.
 Divellare, ἢ ἐν. "Op. Divel-
 lere.
 Divento, ἢ οὐδ. γίνεσθαι,
 συμβαίνει. ἢ ἄρχομαι, ἀφικνῶ-
 μαί, μεταβαίω. ἢ συμπίπτω.
 Diventare, ἢ οὐδ. γίνεσθαι.
 Diventare, ἢ οὐδ. "Op. Ven-
 illare.
 Divento, μετοχ. κατὰ τοῦ Di-
 ventare.
 Diventare, ἢ ἐν. "Op. Ven-
 illare.
 Divertito, οὐσ. ἄρ. διάλογος,
 διδασκία.
 Divertite, ἐπ. διγ. διασχί-
 μέος, διασχίτης, διασηκίος. ἢ
 ἀμφορος, διαφέρων.
 Divertire, οὐσ. θ. διάσχισις,
 διάσκασις.

Divertire, ἢ οὐδ. διαταρταί,
 διίχο.
 Di voriti ἔμφρ. ἐπὶ θ. ἐπ' ἀ-
 ληθείας, ἀληθής.
 Di veru, ἔμφρ. ἐπὶ θ. ἐπ' ἀ-
 χειρῶνος.
 Di vero, ἔμφρ. ἐπὶ θ. ἀληθής.
 Divuro, ἢ ἐν. "Op. Divel-
 lare, Scavare.
 Diversamento, ἔμφρ. διαφ-
 ρωσις, ἀποβολή.
 Diversare, ἢ οὐδ. διαφέρει,
 ποικίλλω.
 Diversificazione, οὐσ. ἄρ. δι-
 ἀφορῆ, ἀλλοιοσις.
 Diversificare, ἢ ἐν. διαποικί-
 λλω, ἀλλοιῶ.
 Diversificazione, οὐσ. ἢ "Op.
 Diversificazione.
 Diversifica, οὐσ. ἐπ. ἀφορος,
 ἀλλοιῶσις.
 Diversione, οὐσ. θ. ἀντιπερι-
 σπασμός.
 Diversità, οὐσ. θ. ποικιλία, πο-
 λυτοιμία, διαφορά, ἀλλοιοτήτης. ἢ
 ἀνιλότης, ἀμύθησις. ἢ ἀποτροπή.
 Diverso, οὐσ. ἐπ. διάφορος, ἀ-
 συσφής. ἢ ἰδιότροπος. ἢ Με-
 τασ. ἀπληγῆς, ἀπὸ ἀναρπῆσις, ὁμοί-
 ασηκός.
 Divertito, οὐσ. ἄρ. ἐνεδο-
 χεῖον, ἐξών.
 Divertire, ἢ ἐν. διασπῆξω.
 "Op. Divertire.
 Diverticolo, οὐσ. ἄρ. ἐκτραπή
 τῆς ὁδοῦ. ἢ παρακλάσις, ἐκτε-
 ρυγῆ, πρόφυξις.

Divertimento, οὐσ. ἄρ. ἀνεπί-
ἀνάγκαστοι· τέρψις, ἀναψυχή.

Divertire, ῥ. ἐν. ἀποτρέπειν
ἀπασχολῶν, πωλῶν. || Ῥύθραινα,
τέρψω, τέρψις· ἐξαρροσύνη πινυ-
τινι. || — si, ῥ. ἀντ. ἐπιποθῶν τέρ-
ψω, ἡδέως διάγω, παίζω, εὐφραίν-
νομαι, κ. διασκεδάζω.

Divistire, ῥ. ἐν. ἐκδύω, ἀπο-
γυμνῶ. || — si, ῥ. ἀντ. ἐκδύομαι.

Divizzare, ῥ. ἐν. ἀποθίβω. ||
— si, ῥ. ἀντ. ἀποθίβομαι, ἀπο-
μαθῆνω.

Divorzio, να, ἐπ. ὁ ἀραγμαθῶν.

Divinamento, οὐσ. ἄρ. ἀποτροπή.

Divinare, ῥ. ἐν. ἀποτρέπω. ||
— ῥ. οὐδ. καὶ — si, ῥ. ἀντ. ἐκ-
κλίνω, ἐκπέπομαι.

Divinamento, ἐπιρ. πηγῶς,
ὅπου οὐπω.

Divino, να, ἐπ. τοῦ ἁγίου.

Dividendo, οὐσ. ἄρ. Ἄριθ. δι-
αιρετός.

Dividere, ῥ. ἐν. διαίρω, δια-
νέμω, μερίζω. || — si, ῥ. ἀντ. ἐ-
ποχωρίζομαι, διαρροῦμαι. || Στα-
σιάζω, διχνοῦ. || Ῥεμβάζω,
διφραῶ.

Dividivola, ἐπ. διγ. διαίρε-
τός.

Dividitore, οὐσ. ἄρ. ὁ διαίρων,
διαίρετης, μεριστής.

Divinità, οὐσ. θ. τὸ δικρε-
τόν.

Divino, ἐπ. διαίρετός.

Divinito, να, ἐπ. διηρημένος.

Divinamento, οὐσ. ἄρ. ἀπα-
γορευσι, τὸ ἀθέμιτον.

Divistare, ῥ. ἐν. ἀπαγορεύω,
κωλύω.

Divistazione, οὐσ. θ. καὶ
Divisto, οὐσ. ἄρ. ἀπαγορευ-
σις, ἀπαρρήσις.

Divinamente, ἐπιρ. καὶ
Divinamento, ἐπιρ. θείως, ἔ-
ριστα.

Divinamento, οὐσ. ἄρ. μαν-
τεία, ἀπαρρήσις.

Divinare, ῥ. ἐν. μαντεύω, πρη-
φητεύω, προλέγω.

Divinatore, οὐσ. ἄρ. μάντις,
προφήτης.

Divinatorio, να, ἐπ. μαντικός.

Divinazione, οὐσ. θ. μαντεία,
μαντική.

Divinabile, ἐπ. διγ. ὁ συ-
στροφῆς ἀπειδεκτικός.

Divinamento, οὐσ. ἄρ. συ-
στροφή.

Divinolare, ῥ. ἐν. συστρέφω.

Divinazione, οὐσ. θ. Ὁρ.
Divinamento.

Divinità, οὐσ. θ. θεότης, τὸ
θεῖον, ἄκρα τελειότης. || Ἐνθ
πάγκυλος· θεός.

Divinizzare, ῥ. ἐν. θεοποιῶ,
ἀποθεῶ.

Divinizzazione, οὐσ. θ. θεο-
ποίησις, ἀποθεώσις.

Divino, να, ἐπ. θεῖος, ἔξοχα,
Θεωμάσιος· ἀετέλογος.

Divisa, οὐσ. θ. διαίρεσις, γρό-
πος, τάξις. || Οὐλογενεϊακὸν σύρ-
βολον, ἐμβλημα.

Divisamento, ἐπιρ. κεραι-
μένως, διζω.

Divinamento, οὐσ. ἄρ. διαί-
ρεσις, χωρισμός, ἀποχώρισις. ||
Συνελάξει. || Σκοπὸς σχεδίου.

Divisare, ῥ. ἐν. διαίρω, χωρί-
ζω, μερίζω. || Διανοῦμαι, ἐφου-
ρίσκω. || Περιγράφω.

Divisamente, ἐπιρ. διακε-
κρημένος, εὐτάκτως.

Divisato, να, ἐπ. διηρημένος.

Divisato, να, ἐπ. διηρημένος.

Divisibile, ἐπ. διγ. ὁ ἀπειδε-
κτικὸς διαιρετός, διαίρετός.

Divisibilità, οὐσ. θ. διαίρετότης.

Divisione, οὐσ. θ. διαίρεσις,
μερισμός. || Διχνοῦ, ἐρις.

Diviso, να, ἐπ. διαίρετικός,
διασταλτικός.

Diviso, να, ἐπ. διηρημένος,
διαφραῶν. || Ἐνκντιος, ἀντίπα-
λος.

Diviso, οὐσ. ἄρ. διαίρεσις. ||
Διάσις, διαβουλή, διαλογισμός.

Diviso, να, ἐκφρ. ἐπιρ. διηρημένος.

Divisore, οὐσ. ἄρ. ταυτὸ τῷ
Dividore

Divisorio, να, ἐπ. διαίρετι-
κός.

Divisura, οὐσ. θ. διαίρεσις, ἐν-
τομή.

Divizia, οὐσ. θ. ἀφθάνις, πε-
ρισσεύα. || —, πλ. πλοῦτης.

Divizioso, να, ἐπ. ἀφθονος,
δαφιλής. || Πλοῦσιος· ὀδισ.

Diviso, να, ἐπ. θεῖος, ἔξαιρετός,
οὐράνιος. || —, οὐσ. ἄρ. ἐ θεός.

Divisamento, οὐσ. ἄρ. διηρι-
σίουσις, λόγος, φήμη δικημένη.

Divulgare, ῥ. ἐν. δημοσιεύω,
κοινοποιῶ, κοινολογῶ· διακη-
ρύττω.

Divulgarizzare, ῥ. ἐν. συνῶν.
τῷ Volgarizzare.

Divulgamento, ἐπιρ. δημο-
σίη, κοινῶ· παντοχρῶ.

Divulgato, να, ἐπ. δημοσιεύ-
μας, κοινῶς.

Divulgato, οὐσ. ἄρ. τρίς, οὐσ.
θ. ὁ δημοσιεύων τι, φλόγα-
ρος, φλόγαρος· ἀκροαυθός.

Divulgazione, οὐσ. θ. διαφή-
μισις· συνῶν τῷ Divulgamento.

Divulgato, ῥ. ἐν. περικλυπτός.

Divulgato, καὶ Divulgazione,
οὐσ. θ. λαμπρότης, ἀθηραγία,
γαστριμαργία, βορότης.

Divorcamento, οὐσ. ἄρ. συ-
νών. τῷ ἀνωτέρω. || Ἄδυστος,
βάρθρον.

Divorcamento, οὐσ. ἄρ. θρα-
σύδαλις. || Κομπεστής, κομπο-
ρήμων.

Divorcante, ἐπ. διγ. ὁ καταδρο-
χθίζων.

Divorcato, ῥ. ἐν. καταδροχθίζω,
ἀθηραγῶς. || Φθίζω, καταστρέφω.

Divorcativo, να, ἐπ. καταδρο-
χθευτής.

Divorcato, οὐσ. ἄρ. τρίς, οὐσ.
θ. ἀθηραγός. || Καταστροφῶς.

Divorcato, καὶ Divorcazione,
οὐσ. θ. Ὁρ. Divorcamento.

Divorzio, οὐσ. θ. γάμου διά-
λυσις, διάζευξις, ἐσχίζιον.

Divorcamento, οὐσ. ἄρ. δημο-
σίησις, λόγος, φήμη δικημένη.

Divorcamento, οὐσ. ἄρ. δημο-
σίησις, λόγος, φήμη δικημένη.

Divorcamento, οὐσ. ἄρ. δημο-
σίησις, λόγος, φήμη δικημένη.

Doleificazioni, οὐσ. θ. γλύκανσις, γλυκανσμός
 Doleigna, οὐσ. θ. ἕβρω γλυκὴ θαλασσῶν μεριμνέου.
 Doleigno, γνθ, ἐπ. γλυκῶζων ὑπόγλυκος.
 Dolellaqua, ἐπ. γλυκὺ φωνός
 Doleliane, οὐσ. ἀρ. προπέτης, μωρός.
 Doleiore, οὐσ. ἀρ. καί
 Doleitudina, οὐσ. θ. γλυκύτης, ἠδύτης.
 Doleiame, οὐσ. ἀρ. τὸ γλυκὸ ἢ γλυκῶζον.
 Dolco, εα, ἐπ. Ὀρ. Dolco.
 Dolente, ἐπ. διγ. οἰκτρὸς, περιλυπός. || Κακοῦργος.
 Dolentamente, ἐπιρ. οἰκτρῶς.
 Dolere, ῥ. οὐδ. ἀλγῶν, πάσχω, μεμφμοιρῶ, σενάξω, κινεῖμαι εἰς ὀκταν.
 Dolo, οὐσ. ἀρ. δόλος, ἀπάτη.
 Dolore, ῥ. οὐδ. κυριόσμαι ἐπὶ λύτης.
 Dolorazione, οὐσ. θ. λύπη, ἄλγος.
 Doloro, οἰσ. ἀρ. δεινὸν, πόνος, θλίψις. || — i del parto, ὠδίνης τοκευτῆ.
 Dolorifico, εα, ἐπ. ἀλγεινός.
 Dolerosamente, ἐπ. Ὀρ. Dolerosamente.
 Doleroso, εα, ἐπ. Ὀρ. Doleroso.
 Dolosamente, ἐπ. δολίως, δωλερός.
 Doloosità οἰσ. θ. συνόν. τῷ Dolo.

Doloso, εα, ἐπ. ἀποτιμών, δόλιος.
 Domabile, ἐπ. διγ. ἐδάμαστο, αἰτήσις, ζήτησις.
 Domandare, ῥ. ἐν. ἐρωτῶ, αἰτῶ, ζητῶ.
 Domandassera, ἐπιρ. αὐριὸν τὴν ἐσπέραν.
 Domandativo, να, ἐπ. ἐρωτηματικός.
 Domandato, οὐσ. ἀρ. αἰτήσις.
 Domandatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐρωτῶν πολλὰ κίς, ζητῶν μέγιστος.
 Demandazione, οὐσ. θ. κλήσεις ἀγωγῆ.
 Domato, ἐπιρ. αὐριόν. || — οὐσ. ἀρ. ἡ αὐριανὴ μέρα.
 Domaniato, ἐπ. διγ. ὁ ἀφῶν τὸ δημόσιον κτήματι.
 Domani l'altro, μεθαύριον.
 Domata, ῥ. ἐν. θαμῶζω, ταπεινῶ, καθυποτάσσω, περιτίλω, ὑποζυγῶ.
 Domatizzare, ῥ. ἐν. θαγματίζω, διδόνω.
 Domato, τα, ἐπ. θαμασμένος τετραμμένος.
 Domatolo, οὐσ. ἀρ. θαμαστής.
 Domattino, ἐπιρ. αὐριὸν πρωί.
 Domenoddu, οὐσ. ἀρ. ὁ θεός.
 Domenica, οὐσ. θ. ἡ κυριακή.
 Domenicale, οὐσ. ἀρ. ὁ τοῦ Κυρίου ἢ τῆς κυριακῆς, κυριακός. || —, οὐσ. ἀρ. ἔνδυμα τῆς κυριακῆς.
 Domenicana, ἐπ. καὶ οὐσ. ἀρ. Δομενικανός μοναχός.

Domesticamento, ἐπιρ. οἰκείως, φιλικός.
 Domesticare, ῥ. ἐν. ἡμερῶ, ἡμερῶ. τὸ θασσῶν. || — si, ῥ. ἀντ. ἐξοικειοῦμαι.
 Domestichezza, οὐσ. θ. οἰκειότης ἀγλοῦτης, σχέσις.
 Domestic, οὐσ. ἀρ. ὑπηρέτης, οἰκέτης. || — εα, ἐπ. οἰκιακός, σχετικός || Τελασός, ἡμερός.
 Donavole, ἐπ. διγ. εὐδῶμαστο, εὐκαταμύχητος.
 Donicillo, οὐσ. ἀρ. διαμονή, κατοικία.
 Dominante, ἐπ. διγ. ὁ ἐπικρατῶν, πρωτεύων.
 Dominare, ῥ. ἐν. κυριεύω, δεσπέζω, ἐπικρατῶ. || Ἐπικρατῆς.
 Dominatore, οὐσ. ἀρ. ἐξουσιαστής, δεσπότης, ἄρχων.
 Dominazione, οὐσ. θ. δεσποτεία, κυριότης, ἐξουσία, αὐτοκρατορία.
 Dominio, οὐσ. ἀρ. ἄρχων, δεσπότης.
 Dominicale, ἐπ. διγ. κυριακός.
 Dominio, Dominio, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Dominazione.
 Dominio, οὐσ. ἀρ. δόγμα.
 Dominaschino, να, ἐπ. ὁ ἐκ θαμαστικῶν, θαμαστικῶν, παγός, μέγας.
 Donnasso, οὐσ. ἀρ. θαμακῶν ἢ θαμαστικῶν.
 Donadello, οὐσ. ἀρ. ἡ τῆς Λατινικῆς γραμματικῆς εἰσαγωγή.
 Donazione, οὐσ. θ. γόναιον ἀδελφίτις, οὐδὲν ἢ γυνή.

Donazione, οὐσ. θ. καὶ Donamento, οὐσ. ἀρ. δόρημα, δῶρον, δωρεά.
 Donante, ἐπ. διγ. ὁ δίδων, δωτήρ.
 Donato, ῥ. ἐν. δίδω, δωροῦμαι.
 Donatario, οὐσ. ἀρ. ὁ δεχόμενος δωρεά, δωροδέχτης.
 Donativo, οὐσ. ἀρ. ἐπιγορηγῆσις, ἡ δωρομένη πρὸς τῶν βουλῶν πρὸς τῶν βουλῶν διὰ τὰ ἀναγκαστικὰ ἐπιπλάς.
 Donatore, οὐσ. ἀρ. δωρητής.
 Donazione, οὐσ. θ. δωρεά, ταντὸ τῷ Donazione.
 Donde, ἐπιρ. ὅθεν πόθιν, διὰ τί, τίτιν τῶν πρ' οὗ, ἐξ οὗ.
 Dondeché, Donque, ἐπιρ. ὅπουθεν, ὅπουθεν ἐλήπτῃ, δι' ὃ δότι, λοιπόν.
 Dondolo, οὐσ. θ. αἰώμα, αἰώρησις, δόνησις, κ. κούνησις.
 Dondolare, ῥ. ἐν. αἰωρῶ, αἰώω δονῶ, κ. κούω. || —, ῥ. οὐδ. κεννοσπουδῶ, διατρέβω, κ. χασομερῶ || Διατάξω. || Δονοῦμαι, κρέμναι.
 Dondolo, οὐσ. ἀρ. τὸ δονοῦμενον, αἰώρησις, δόνησις. || Παδιά, χαριεντισμός || Ἰέρφεις ἐρωτικῆ. || Τὸ ἐκκρεμές. || Volero il —, ἀγαπῶ τὴν ἀσελεύτητα.
 Dondolone, οὐσ. θ. γυνὴ παχῆα καὶ ἀμεριμνέου, κ. κομμάτα.
 Dondoloio, οὐσ. ἀρ. ἀμέριμνος, ἀκηδής.
 Dondos, οὐσ. ἀρ. τέκνα λευκὰ γεννηθέντα ἀπὸ γονέων μαύρων.

μάκου ελ'η, τὰς δόσεις διακρίθ.
 Dossale, οὐσ. ἄρ. τὸ μέτω-
 πον τῆς ἀγίας τραπεζῆς.
 Dossora, οὐσ. θ. λήπαδνον
 τῆς ἐμάξης.
 Dossiero καὶ Dossiero, οὐσ.
 ἄρ. κάλυμμα κλίνης. || ἢ βράχις
 τῆς καθέλας, τῆς ἐμάξης. ||
 Φάκελλος δικογραφίας κτλ.
 Dosso, οὐσ. ἴρ. βράχις, τὰ νῶ-
 τα. || Dov II —, σι: ἴρω τὰ νῶτα.
 || Levarsi da —, ἐκκαλύπτωμαι
 εἰνός
 Dota, οὐσ. θ. "Op. Dotla.
 Dotalle, ἴπ. διγ. προικῆφος.
 Dotaro, ῥ. ἐν: προικῆφος, προικ-
 κούσι, χαρίζω.
 Dotatore, οὐσ. ἄρ. ἴριος, οὐσ.
 θ. ὁ προικῆφος προικοδότης.
 Dotazione, οὐσ. θ. προικισίς,
 προικοδότησις.
 Dotto, οὐσ. θ. προίη, κ. προί-
 κη. || Δωρῆ, δῶρον, κ. χάρισμα
 || Κόσμος, φυσικὴ χάρις.
 Dotto, οὐσ. θ. ὄρα ῥήτης, χρο-
 νος ἄριστινος. || Ἀμυθελία: ῥέ-
 θος ὑπέψια.
 Dotamento, ἐπίρ. πολυμα-
 θες, σοφός.
 Dotante, οὐσ. θ. φόβος, δειλία.
 Dotante, ἴπ. διγ. δειλός,
 φόφοδής.
 Dotto, τα, ἴπ. πολυμάθης, πε-
 παιδευμένος, σοφός.
 Dottore, ἴπ. διγ. ὁ τοῦ δι-
 δακτορος, διδακτορικός.
 Dottoramento, οὐσ. ἄρ. τὸ

εἶδεν ἢ λαμβάνειν τὴν ἀγίαν
 τοῦ διδάκτορος, διδακτορικῆ.
 Dottorato, ῥ. ἐν. ἀναγορεύ-
 σις διδάκτορα. || — σι, ῥ. ἄντ. γίνο-
 μαι δεκτός ὡς διδάκτωρ.
 Dottorato, οὐσ. ἄρ. ὁ βαθμὸς
 τοῦ διδάκτορος, διδακτορία. ||
 — ἐπ. ὁ γενόμενος δεκτός ὡς
 διδάκτωρ.
 Dottore, οὐσ. ἄρ. διδάκτωρ.
 || Διδάκκαλος, καθήγητής, ἢ
 μ. διδάσκαλος ἰατροτέχνης κτλ.
 Dottorella, οὐσ. ἄρ. διδάκτωρ
 τις ἄθλιος.
 Dottorio, οὐσ. ἄρ. ὅρ. Dottoro.
 Dottorino, οὐσ. ἄρ. ταῦτὸ τῷ
 Dottorella.
 Dottorista, οὐσ. ἄρ. μέγας
 διδάκτωρ, μέγας διδάσκαλος.
 Dottorone, τούτῳ τῷ ἄνωτ' ῥ.
 Dottorella, "Op. Dottorella.
 Dottoso, οὐσ. ἄρ. ταῦτὸ τῷ
 Dabbioso.
 Dottozza, οὐσ. θ. ἰσχυρὴ
 γνώσις, παιδεία, πολυμαθία, ἐπι-
 στασια, δειξις. || Ἐξέλιμα, γνο-
 μόν, παράγγελμα.
 Dottoziane, ἴπ. διγ. διδάκ-
 τικός, διδασκαλικός. || —, οὐσ.
 ἄρ. βιβλίον διδακτικόν, σφόν.
 Dottoralmente, ἐπίρ. διδακτι-
 κός, σοφός.
 Dottoralmente, οὐσ. ἄρ. ἐκ-
 παιδευσις, παιδεία.
 Dottore, ῥ. ἐν. παιδεύω,
 ἐκπαιδεύω, διδάσκω.
 Dottoratore, οὐσ. ἄρ. διδ-

ασκαλικός, διευθυντής παιδαγωγ-
 γείου.
 Dottoraggiare, ῥ. εὐδ. διδάσκω
 σφόν.
 Dottorezza, οὐσ. θ. παιδεί-
 σις, διδασκαλία.
 Dova, ἐπίρ. ἐνθα, ἔπου, που
 ἔθεν, ἐπὶθεν, ἔπου ἄν, ἔπουθῆ-
 ποτε. || — σὺνδ. ἐν, ἐν περιπτώ-
 σει καθ' ἡν, ἔρκει μόνον ἔτι,
 ἔταν, ἐνθ, καί ται. || —, οὐσ. τὸ
 μέρος, ὁ τόπος.
 Dovache, ἐπίρ. ἐν. οἰκθῆ-
 ποτε τόπω, ἔπου ἄν, πανταχού.
 Dove che sia, ἐπίρ. ἐν οἴω-
 δήποτε μέρος, ἔπου ἄν, ἐπουθῆ-
 ποτε.
 Dovantare, ῥ. οὐδ. γίνομαι.
 "Op. Divenire.
 Dovere, ῥ. οὐδ. ἐπιπλο, προσ-
 εριπλο, χρεωστώ. || "Εχω καθή-
 κων, ὑποχρεοῦμαι εἰς τι. || Πρέ-
 πει ἐνδέχεται || Μέλλω, ὀφείλω
 || — οὐσ. ἄρ. χρεός, ὑποχρέωσις
 || Πρόσηκον, καθήκον. || Δίκαιον,
 πρέπον.
 Dovetoso, σα, ἴπ. ἐπιπλοίμε-
 νος, προσήκων, πρέπων.
 Dovidare, ῥ. ἐν. δεξιῶ. "Op.
 Divilare.
 Dovelza, οὐσ. θ. διαφίλεια,
 ἀφθονία, πλεῖτος. || Δ —, ἐν ἀ-
 φθονία, ἀφθόνιος, διαφιλώς.
 Dovesiamente, ἐπίρ. ἀφθό-
 νιος, πλεθ, διαφιλώς.
 Dovelzoso, σα, ἴπ. ἐφθονος,
 πλοσίος, διαφιλής, συνών, τῷ
 Abbondante.

Dovunquo, ἐπίρ. ἐν οἰφθῆ-
 ποτε τόπω, πανταχού.
 Dovutamente, ἴπ. "Op. Do-
 bilamente.
 Dovuta, οὐσ. ἄρ. χρεός. || —
 τα, ἴπ. ἐπιπλοίμενος, προσήκων,
 ἀρκούτος.
 Duzzino, οὐσ. θ. διαδέχης. ||
 Tencire a — ἔχου τινα ὑπέροφον.
 Duzzinale, ἴπ. διγ. κοινός,
 τυγών, συνήθης.
 Duzzinamente, ἐπίρ. κοινός,
 μετρίως, εὐταλός.
 Duzzinante, οὐσ. ἄρ. ὑπέ-
 τροπος.
 Draco, οὐσ. ἄρ. "Op. Dragone.
 Drago, οὐσ. θ. μάκελα βου-
 σκόφρος, ἢ χρεῖστος εἰς καθαρι-
 σμὸν φρεάτων καὶ ποταμῶν. ||
 Δράκων.
 Draganite, οὐσ. ἄρ. κόμμα, ἢ
 τραγάκιον.
 Dragone, ῥ. ἐν. καθορίζω πο-
 ταμῶν ἢ φρεῶν διὰ τῆς μακέ-
 λης Draga.
 Draghinasso, οὐσ. θ. ἕξις
 διὰ κυνήγιον.
 Drago, οὐσ. ἄρ. δράκων. ||
 φουτὸν ἐρώνυμον.
 Dragone, ἴπ. ἐπ. δράκοντοῦ-
 ρος ἐπὶ οἰκιστήμων.
 Dragone, οὐσ. ἄρ. ὄφις, ὁ δρά-
 κων ἕξων μυθώδης ἢ Σαρπεντά-
 τος, ἱππεύς, οὐκ ἰσχυρός.
 Dragone, οὐσ. θ. φυτόν, ὁ
 ἐρπυλλός, τὸ ἐρβίνιον.
 Dragnata, οὐσ. θ. τὸ ὄργανον

μέρος τῆς οὐγγίαι, δραγματό. ||
 Ἐλάχιστον τι. || — οὐσι. ἄρ. ἔρρ-
 ρα.
 Drammaticamente, ἐπίρ. δρα-
 ματικῶς.
 Drammatico, οὐ, ἐπ. ὁ ἐν δ-
 ραματικῷ, δραματικῶς.
 Dramma, οὐσι. ἄρ. δικτυόν τι.
 Drammatico, οὐσι. ἄρ. Ὀρ.
 Dramma.
 Drappare, ῥ. ἐν. Τεχν. ὑπέ-
 σματα ζωγραφίαι; διακοσμή.
 Drapperia, οὐσι. θ. συνών. τῷ
 Drappiera.
 Drappoggiare, ῥ. ἐν. ταῦτό
 τῷ Drappiera.
 Drappella, οὐσι. θ. λήκη
 αἰχμῆ.
 Drappellare, ῥ. οὐδ. τὰ; ση-
 μαίαι ἀναστῆναι.
 Drappello, οὐσι. ἄρ. σημαία.
 || Ἐδυναγμα ὑπὸ τῆν αὐτὴν ση-
 μαίαν. || Συμμορία, πληθῶς. ||
 Σχίσμα ὑφ' ἑαυτοῦ, ἴσολοι, ῥε-
 νῶν, λαοί.
 Drappello, οὐσι. θ. ὑφ' ἑαυτοῦ
 μεταξὺ τῶν ἑταίρων. || Ἐργαστή-
 ριον ὑφαντικῶν.
 Drappello καὶ Drappellino,
 ἴδι. ἄρ. (ὄνομα τοῦ Drappia) ὑ-
 φασμα μετ' ἑνὸν ψιλόν. || ῥι-
 νώμακτον.
 Drappiere, οὐσι. ἄρ. ὁ παρ-
 ασκευάζων καὶ πωλῶν μετὰ τὰ
 ὑφασματα.
 Drappio, οὐσι. ἄρ. ὑφασμα με-
 ταξὺ τῶν ἑταίρων. || Ἡμέρας,
 ἑσπέραι. || — d'oru, ὑφασμα, με-

ταξωσὸν διηριθμοῦσιν χρυσοῦ ἑτά-
 χριον. || Ὀθὼνη τῆς Ἀγίας τρά-
 κέτης.
 Drento, ἐπίρ. Ὀρ. Dentio.
 Drinda, οὐσι. θ. Μοθολ, θρούς.
 Dristo, προῦ. ἐπίρ. α.
 Drisangolo, ἴα, ἐπ. εὐθυσ-
 νος. || —, οὐσι. ἄρ. τὸ ἀρθρογόνιον.
 Drisamente, ἐπίρ. Ὀρ. Di-
 rittamente.
 Drizza, οὐσι. θ. εὐθύτης.
 Dritto, ἴα, ἐπ. εὐθύς, ἔρθρον.
 Ὀρ. Drisito.
 Drissocornuto, ἴα, ἐπ. εὐθ-
 κέρως.
 Drizzare, ῥ. ἐν. ἔρρρ, εὐθ-
 ῶν. Ὀρ. Drizzare.
 Droga, οὐσι. θ. ἡ φάρμακον,
 ἔρρρα.
 Drogheria, οὐσι. θ. πικρὸν
 φάρμακον εἶνα ἀρώματα, ἀρωμα-
 τοποιεῖν.
 Droghiera καὶ Droghiera, οὐσι.
 ἄρ. φαρμακοπώλη, ἀρωματο-
 πώλη.
 Droghiano, οὐσι. ἄρ. διεργητικῶς.
 Droghia, οὐσι. θ. τοῦ
 Droghiano, οὐσι. ἄρ. ζῶν, ἡ
 ὄρρρρ καὶ ἄρρρρ.
 Droida, οὐσι. θ. ἐρωμένη. ||
 Παλλὰς, ἐπίρρρ.
 Drodaria, οὐσι. θ. διατίει,
 κολακίαι ἐρωτικαί, ἐρωτικη-
 τῆται.
 Druo, οὐσι. ἄρ. ἐραστής, σέ-
 κωτος, ὁ συζῶν μετὰ παλλὰς.
 Druo, ἴα, ἐπ. ἐπιθέτης, ἐπι-

κῆλειος. || Ἄνδρες, ἄρρρρρρ, ἀν-
 θεός. || Φιλρατος, ἐπίρρρρ.
 Duabassa, οὐσι. θ. ἡ πρὸ
 τοῦ Γαλάταις ἱέρεια, ἀρρρρρ.
 Duabismo, οὐσι. ἄρ. διδραχμὰ
 τῶν Δουβλῶν.
 Duabidi, οὐσι. ἄρ. οἱ πρὸς τοῦ
 Γαλάταις ἱερεῖς, εἶτα φιλόσοφοι,
 μάγοι, οἱ ἀρρρρρ.
 Duac, Ὀρ. Duac.
 Duale, ἐπ. διγ. δουάς.
 Dualismo, οὐσι. ἄρ. διῶν.
 Dualista, οὐσι. ἄρ. ὁ διῶν
 πρεσβῶν.
 Dualità, οὐσι. θ. δουάς, δουαμός.
 Duabiamente, ἐπίρ. ἀμφιθ-
 λως.
 Duabiaro, ῥ. οὐδ. ἀμφιθάλλω.
 Duabietà, οὐσι. θ. καὶ
 Duabizza, οὐσι. θ. ἀμφιβολία.
 Duabia, οὐσι. ἄρ. ἀμφιβολία,
 ἰνδρασμα, διαταγμός, ἀπορία,
 ἀδελφότης ὑποψία, εὐθῶς. ||
 Du —, ἐν διαταγῷ. Stars ἡ
 Hespera in —, ἀμφιθάλλω, δι-
 οσθῶ, ἐνδραζῶ περὶ τινος. ||
 Hespera —, ἀναμφιθάλλως, ἰθῶς,
 φανερός. || —, ἐπ. ἀμφίλογος
 ἀμφιθέτης, ἔθελος ἀμφιθέ-
 τῆς, ἀμφιγῶν.
 Duabiamente, ἐπίρ. Ὀρ. Du-
 abiamente.
 Duabiosità, οὐσι. θ. ταῦτό τῷ
 Duabio.
 Duabioso, ἴα, ἐπ. ἀμφιθλός.
 || ἀμφιθλός, ἀμφιθέτης. || Ἐπι-
 κίνῶν φοβερῶς.
 Duabio, συνών. τῷ Duabioso.

Dubio, οὐσι. ἄρ. ἔρ. Dubbi o.
 Dubitabile, ἐπ. διγ. ἀέδραος.
 Dubitamento, οὐσι. ἄρ. Ὀρ.
 Dubbia.
 Dubitante, ἐπ. διγ. ἀμφιθ-
 λός ἀναποφάσιτος.
 Dubitazione, οὐσι. θ. ἀδελφότης,
 τὸ ἀέδραος.
 Dubitare, ῥ. οὐδ. ἀμφιθά-
 λω, ἐνδραζῶ, ἐπιθάλλω, φοβῶ-
 μαι, ὑποπεύθωμαι.
 Dubitativamente, ἐπίρ. ἀμ-
 φιθλῶς.
 Dubitativo, ἴα, ἐπ. διετα-
 κτικός, ἀπορηματικός.
 Dubitazione, οὐσι. θ. ἀδελφ-
 τῆς, ἀπορία.
 Dubitivolmente, ἐπίρ. ἀμφι-
 θλῶς.
 Dubitoso, ἴα, ἐπ. Ὀρ. Dubi-
 bioso.
 Duca, οὐσι. ἄρ. δουά. || Σερ-
 τηρός, ἀρχηγός στρατεύ.
 Ducale, ἐπ. διγ. δουκτικός.
 Ducale, οὐσι. ἄρ. δουκῶν. ||
 Νόμισμα ὀνόμακτον.
 Duca, οὐσι. ἄρ. ἀνώτερος ἀ-
 ξιωματικός.
 Ducal, οὐσι. θ. συνών. τῷ Du-
 calis.
 Ducato, ῥ. ἐν. ἑθρῶ, μερῶ.
 Duchia, οὐσι. θ. δουκῶν (ἡ-
 γκαονία) || Νόμισμα ὀνόμακτον.
 Duchessa, ἴα, ἐπ. Ὀρ. Ducale.
 Duchessa, οὐσι. θ. δουκῶν.
 || Ὀδρρρ.
 Duchessina, οὐσι. θ. θυγάτηρ
 δουκῶς.

Duchetto και Duchino, οσα. άρ. ούς δουκός.

Ducitoro, οσα. άρ. ορ. Con-ducitore.

Duo, έπ. άρ. δύο· τὸ ζεύγος.

Ducenilo, οσα. άρ. διακόσιοι.

Duc-Haule, οσα. άρ. μονομάχος.

Ducellaco, β. οσα. μονομαχία.

Ducellario, οσα. άρ. τῆς μονομαχίας.

Ducellatore και Ducellista, οσα. άρ. μονομαχίας. || Ducellatico, οσα. ο.

Ducella, οσα. άρ. μονομαχία, μοναχία.

Ducemila, έπ. διαχίλιοι.

Ducenale, β. άρ. δύο, διετής.

Ducanti, Duo cotanti, έπίφ. διακόσιοι.

Ducella, οσα. άρ. Μουσ. δουκία, κερωνία.

Duraja, οσα. θ. άγρία δι' αὐτήν γατα διόρηξ τέλειανος.

Ducenquante, οσα. άρ. 250.

Ducento, οσα. άρ. 200.

Ducenemilla, 200.000.

Duglia, οσα. θ. Καντ. γύρος β. στερὰ τῶν κίλων.

Dugonia, οσα. άρ. άρτος θαλασσία.

Duico, οσα. άρ. τὸ διπλοῦν δύο τῶν κίλων, κτλ.

Dulcemara, β. θ. οσα. στρώμα β. γλυκύμαρος.

Dulcissimo, εν έπ. μαλακία.

Dulcissimo, έπ. διγ. γλυκύμαρος.

Dulcissimo, β. έν. γλυκύνιον.

Dulcificato, οσα. άρ. β. γλυκύνιον. || Σχετήριον, περιτύλιξις ιατροῦν.

Dulia, οσα. θ. θεοδουλία β. πρὸς τοῦς άγιους εὐλογοία.

Dulmano, οσα. άρ. ισθίος τῆς βραχίοναρος.

Dumila, οσα. άρ. 2,000.

Dumo, οσα. άρ. βάτος, άκανθα, βόμπος.

Dumoso, εν, έπ. πλήρης βίων ἢ εκκλήσις, βασιδίας, άκανθίας, βραχίοναρος.

Duna, οσα. θ. σφαίρα άρτος επί τοῦ αἰγίλου, βί.

Duncho, οσα. άρ. Έδεν, λιπί.

Or. Duncho.

Duoducino, να, έπ. και οσα. δωδέκατος.

Duoducario ria, έπ. β. τῶν δωδέκα, δωδέκατος.

Duodena, οσα. άρ. τὸ δωδέκατονον ένταραν' ἢ δωδέκατονος άπόβουος.

Duolio, οσα. άρ. Ολίβια, έβου, άγρια, άλγυθία. || Διμφορία, κ. περιπνοον.

Ducio, οσα. έρ. β. πρώτερον γατς εκκλησία μητροπολιτικῆ μητροπολις.

Duridara, β. έν. διπλασίον· ταυτὸ τὸ διδουρίαν.

Duplicata, οσα. άρ. Or. Dupliatio.

Duplicato, τα, έπ. διπλοῦς, διπλασίος. || —, άρ. τὸ διπλοῦν ἢ διπλάσιον· διπλοῦν έγγραφο, διπλή έπιστολή, διπλαγραφία.

Durbeatra, οσα. θ. Τοπογρ. τὸ δίς συνθέν.

Duplicamento, έπίφ. διπλασίος, ταυτὸ τῷ Duppiamento.

Duplicazione, οσα. θ. διπλασίος, διπλασίονος.

Duplica, έπ. διπλοῦς, διπλῶς.

Duplicata και Duplicitado, οσα. θ. διπλοῦς, τὸ διπλῶν. || Μετα. μεταπολις, μεταπολις, υποπολις.

Duplo, οσα. άρ. διπλοῦς, διπλοῦς.

Dura, οσα. θ. Or. Durata.

Durabile, εν, διγ. διαρκής, στερεός, μένιος.

Durabilia, οσα. θ. διαρκεια, μενιότης.

Durabilmente, έπίφ. διαρκώς, μενιώς, εἰωνώς, εἰποςος.

Duracoso, εν, διγ. σκληρός, σκληρομαρος.

Duracioso, οσα. θ. άναξία τραχία μη αγία.

Duramento, έπίφ. σκληρῶς, εἰπότης. || Δυσκλῶς.

Duramento, οσα. άρ. Or. Durabile.

Durante, εν, διγ. διαρκής, διαρκῶς, μένιος.

Duranza, γον. θ. Or. Durata.

Durata, β. οσα. διαρκία, διαρκῶς, διαρκωσις. || Ανόσταμαξία, άντίμα, καρτερία, εἰποςος. || Εκατάνομα, εἰποςος. || Εγκαιμα.

Durata, οσα. θ. διαρκεια, μενιότης, διαρκῶς.

Durativo, να, εν, διαρκής, στερεός.

Duratore, τα, εν, διαρκῶς, Durazione, οσα. θ. ταυτὸ τῷ Durata.

Durelto, τα, εν. (όποι.) β. εὐλογοία σκληρῶς, εἰποςος.

Durevile, έπίφ. διγ. και.

Dureroia, εν, διγ. Or. Durabile.

Durevolezza, οσα. θ. ταυτὸ τῷ Durabile.

Durevolmente, έπίφ. Or. Durabilmente.

Durezza, οσα. θ. σκληρῶς, εἰποςος, τραχῶς. || Ανόσταμαξία, ισχυρογνωμονία. || Σκληρῶς, σκληρῶς.

Durissimo, έπίφ. (εἰποςος.) τραχῶς.

Duriso, οσα. άρ. ἕξις τα.

Durita και Durizia, οσα. θ. Or. Durata.

Duro, τα, εν, σκληρῶς, εἰποςος, τραχῶς, εὐλογοία, ισχυρογνωμονία. || Υπερβῶς, άναξία. || Αθήα, άναξία, άγρια. || Επὶποςος, εἰποςος. || Εἰποςος, εἰποςος. || Εἰποςος, εἰποςος. || —, οσα. άρ. τὸ σκληρῶς, εἰποςος. || Tener —, άντίμα.

Durotto, τα, εν. β. εὐλογοία, εἰποςος, διαρκῶς. || Ανόσταμαξία, άντίμα, καρτερία, εἰποςος.

Duttilo, εν, διγ. β. σφοδρῶς, εἰποςος, εἰποςος.

Duttilia, οσα. θ. τὸ εἰποςος.

Dutto, οσα. άρ. σκληρῶς, εἰποςος τῶν ανθρώπινων σώματος.

|| — conchico, ανατομ. μῆς τοῦ
ἐσωτερικοῦ ὠτίου.

Dittore, οὐσ. ἀρ. ποδηγέτης,
ἰδρυτής.

Duumvirato, ἰπ. διγ. διαρχία.

Duumvirato, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν
δύο ἀνδρῶν ἀρχή, διαρχία.

Duumviri, οὐσ. ἀρ. πλ. οἱ δύο
ἄνδρες, οἱ δύο ἄρχοντες, οἱ δύο
δικασταί, διαρχοί.

Ehbroza, οὐσ. θ. μέθη, μέθαις, εὐνοσίαι, συνών. τῷ Ehbrichoza, οὐσ. θ. περιμία.

Ehbrisco, εα, ἑπ. μέθυσος, φιλοῖνος, φιλοπότης, οὐνόφυλος· συνών. τῷ Brisco.

Ehbricidā, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ Ebrezza.

Ehbrioso, εα, ἑπ. ὁ συνήθως μεθύων, μέθυσος, φιλοῖνος· ταυτὸ τῷ Ehbro, ἑπ. μεθυστικός, μεθυστής, ἔπαινος, ἔθεινος. || Ὁ ἐκτός ἐκνοῦθ, παράφορος. || Μερὶ ὁ τατυρωμένος ἐκ τοῦ πάθους.

Ebdomada, οὐσ. θ. (λεξ. Ελλην.) ἑβδομάς, ὁ ἑβδομος ἀριθμὸς.

Ebdomadiario, οὐσ. ἀρ. ἡ τῆς ἑβδομάδος (ἑρῆς, κτλ.) || —, ἑπ. ἑβδομαδιαῖος.

Ebano, οὐσ. ἀρ. δένδρον τῶν Ἰνδιῶν, ὁ ἔθεινος, ἄλλως τὸ Ebano.

Ebare, ῥ. οὐδ. ἑλασθινὸν, ἐμῆλόνουμι, ἀπυλιθιοῦμαι, ἀπομαρροῦμαι.

Ebazione, οὐσ. θ. μῦρμος, ἡ λιθιότης.

Ebete, ἑπ. διγ. ἀνασθητος, ἡ λίθος, ἀπυλιθιομένος.

Ebolimanto, οὐσ. ἀρ. ἀνίσεις, ζώμασις, ἀναερασμοί· συνών. τῷ Eholiziano.

Eboliro, ῥ. οὐδ. ζῆλος, ἀναερέζω, παφλάζω. Ὁρ. Boliro. || Ἡ ταυρ. φλυαρῶ, ληρωδῶ.

Eboliziano, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ Ebolimanto.

Ebraica, οὐσ. θ. καὶ ἑπ. ἡ Ἑβραϊκή.

Ebraicamento, ἐπίρ. ἑβραϊκῶς, ἑβραϊστί.

Ebraico, εα, ἑπ. ἑβραϊκός. || —, οὐσ. ἀρ. ἡ ἑβραϊκὴ γλῶσσα.

Ebraismo, οὐσ. ἀρ. ἑβραϊσμός.

Ebraizato, ῥ. οὐδ. ἑβραϊζῶ, ἡ γυν. ἀκολουθεῖ τὸν ἑβραϊκὸν νόμον.

Ebrao, εα, ἑπ. ἑβραῖος, ἑβραϊκός. || Τικκωλόφος, ἀργυρολόφος || —, οὐσ. ἀρ. ἡ τῶν Ἑβραίων γλῶσσα.

Ebrisco, εα, ἑπ. Ὁρ. Ehbrisco.

Ebrisato, ῥ. ἐν. Ὁρ. Inuebrisco.

Ebricidā, οὐσ. θ. μέθη· ταυτὸ τῷ Ehbroza.

Ebrilemanto, εα, ἑπ. εὐθύμος, ἐκλεόμενος, ἀνασκιρτών ἐκ τῆς οὐνοπόσις.

Ebuliziano, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ Ebuliziano.

Ebuto, οὐσ. ἀρ. ὁ ταυτὸν ἐλεφαντίνου, ἑίδως τοῦ ἐλεφαντος, ἑίδωφας, τυρκ. φικιοι.

Ebutico, οὐσ. ἑπ. καὶ Ebuto, ηα, ἑπ. ἐλεφάντινος· λαυκός ἕως ὁ ἐλεφάντινος ἑίδως.

Ebutombu καὶ Ebutumbo, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλην.) οὐσία ἐκατὸν βῶν, ἐκατόμη.

Ebutarico, ἑπ. ἐκαθαριστικός.

Eccodento, ἑπ. διγ. ὑπερμέτρος.

Eccodamento, ἐπίρ. ὑπερμέτρος, καὶ ὑπερβολῶν.

Eccodenza, οὐσ. θ. τὸ ὑπερμέτρον, ὑπερβολή, περισσεύει.

Eccedere, ῥ. οὐδ. ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, ὑπερβαίνω τι, ὑπερέχω, προέχω. || Σφάλλω, κλυμαλω.

Ecca homo, οὐσ. ἀρ. εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Eccidā, οὐσ. θ. φιλοσ. ἡ λεπτοτάτη οὐσία, τὸ λεπτότατον, τὸ ἄνθος. || Λογ. μαρκευσις.

Eccellento, ἑπ. διγ. ἀριστος, ἔξοχος, κάλλιστος.

Eccellentissimo, ἐπίρ. ἀριστα, ἔξοχος.

Eccellenza καὶ Eccellenzia, οὐσ. θ. τὸ ἀριστον, τὸ ἔξοχον, τὸ λαύδιος. || Υπεροχή, ἔξοχος. || Per —, ἀριστα, ἑξαιρετικῶς.

Eccellero, ῥ. οὐδ. ἔξοχος προέχω, ὑπερέχω, ὑπερβάλλω, ἔξοχος εἶμι.

Eccelsamento, ἐπίρ. ἔξοχος, εὐγενῶς ὑπερφοῦτος.

Eccelsitudine, οὐσ. θ. (ἱκίλη) ὄψηλάτης, μεγαλειότης.

Eccolao, εα, ἑπ. ἔξοχος, ὄψηλος, ἑξαιρετικός, μέγας, μεγαλοσπεκής. || Ὁ ὕψιστος.

Eccentricamento, ἐπίρ. ἀποκέντρος, ἐκκέντρος.

Eccentricità, οὐσ. θ. τὸ ἀποκέντρον, εἶτε ἐκκέντρον.

Eccentrico, εα, ἑπ. ἀποκέντρος, ἐκκέντρος.

Eccossivamente, ἐπίρ. ὑπερβαλλῶν, περισσός.

Eccessività, οὐσ. θ. ὑπερβολή, ἀμετρία, ἀπικρία.

Eccessivo, ηα, ἑπ. ὑπερβολικός, ὑπερμέτρος.

E.

 οὐσ. θ. τὸ πέμπτον τοῦ ἀλφαβητικοῦ γράμμα.

E, οὐδ. καὶ, προσέει, πρὸς τοῦτοις. || —, ἀντ. προσ. αὐτῶς, αὐτῇ, αὐτοί.

E, (μετὰ θραύσεως) τὸ τρίτον ἐνικὸν πρῶσ. τοῦ ῥ Easero, ἐπὶ, εἶναι.

Eba, οὐσ. θ. κῶν θερευτικῶν.

Ebasace, οὐσ. θ. πλ. φυτὰ τὰ ἐθνοειδῆ.

Ebanista, οὐσ. ἀρ. λαπτουργὸς ἑβνουργός.

Ebano, οὐσ. ἀρ. ἔθεινος. || Lo gno d' —, ἐθενέζωλον.

Espresso, εὐσ. ἀρ. ἐκπροβελή, τὸ ἄκρον, τὸ ἄκρον. || Ἀκυλοσία, ἀσχευργία.

Esotera καὶ Cotera, εὐσ. ἀρ. καὶ τὸ λοιπὰ.

Esoturo, ῥ. ἐν. ἔξαιρῶ.

Esotto, πρὸς καὶ ἐπίρ. ἔξαιρέσει, ἐνάντι, πλὴν. || —, ἐπ. ἔξαιρέσεις, ἀπὸ πλῆθος.

Esottora, εὐσ. ἀρ. ἀπογραφῆς, ταχυγρήρος.

Esotturo, ῥ. ἐν. ἔξαιρῶ τι ἢ τινα.

Esotturativo, να, ἐπ. ἔξαιρετικὸς.

Esotturito, τα, ἐπ. ἔξαιρετικόν.

Esotturazione, εὐσ. θ. ἔξαιρέσεις.

Esotturare, ῥ. ἐν. συνιών. τῷ

Esotturo.

Esotturabile, ἐπ. διγ. ἔξαιρέσιμος.

Esottione, εὐσ. θ. ἔξαιρέσεις, παραγραφή. || Νομ. ἐνοτασις.

Esottio, εὐσ. ἀρ. καταγραφὴ, ἄλιερας. ἑλεθέρσεις, σφαγή.

Esottibilità, εὐσ. θ. τὸ παραστρεῦν τιὰν ἢ διεγερτικὸν διεγερτικόν.

Esottimento, εὐσ. ἀρ. παρότρυνσις, κίνησης, κέντρωσις, ἐρπίσεις, πρὸ κλῆσις.

Esottinto, ἐπίρ. διγ. ἐρεθιστικὸς.

Esottura, ῥ. ἐν. παροτρύνω, ἐνθαρρύνω, διεγείρω, ἐρεθίζω, ἐξαιρῶ, προτρέπω.

Esottativo, να, ἐπ. παροτρυντικὸς, διεγερτικὸς, ἐρεθιστικὸς.

Esottatore, trico, προτρεπτικός, διεγερτικός. || —, εὐσ. ἀρ. σω-

λὴν ἐκκνωτὴς (αὐτοῦ) ἠλεκτρικῶν.

Esottazione, εὐσ. θ. παροτρύνσεις, παρεμνησις, πρόληψις, συνών. τῷ Esottamento.

Esottino, εὐσ. θ. (ἀξ. ἑλλην.) ἐκκαθήσει, συνίλισησι.

Esottismo, εὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλλ.) ἀλλοτρίωσις.

Esottismamento, ἐπίρ. ἐκκλησιαστικῶς.

Esottistico, να, ἐπ. ἐκκλησιαστικῶς, κληρικῶς, τερματιστός.

Esottismo, εὐσ. ἀρ. ἐκκλησιαστικὸν βιβλίον τῆς ἀρχ. Γραφῆς.

Esoco, εὐσ. ἀρ. καὶ θ. ἢ ἡμέ.

Esoco, ἐπίρ. ἰδοῦ, ἴδου ἕδωκον.

Esocotico, εὐσ. ἀρ. πλ. (ἀξ. ἑλλ.) φάρμακον τῶν ἐκκοπτικῶν.

Esocotico, εὐσ. ἀρ. ἀνεμαφροκτικὸς, ἐκφοκτικὸς.

Esocosi, εὐσ. θ. (ἀξ. ἑλλ.) ἔατρ. ἔκκρισις.

Esocosi, εὐσ. ἀρ. πλ. Φερμ. τὰ ἐκδόρια.

Esocoghiante, ἐπ. διγ. ἢ ἡζω, ἡχῶδης, ἡχῶσις.

Esocogiano, ῥ. οὐδ. ἡζῶ, ἢ ταχῶ.

Esocinato, ἐπ. διγ. ἐχίνος.

Esocino, εὐσ. ἀρ. ἐχίνος, κοιν. ἄχινός. || Φυτὸν τινας καρφῆς.

Esocoderimi, εὐσ. ἀρ. πλ. συστοιχία ζωοφύτων, τὰ ἐχίνωδη.

Esocomia, εὐσ. ἀρ. τάξις ἐπέμων, αἱ ἐχίνωμοιαι.

Esocomico, εὐσ. ἀρ. σκαλιζὸς ἢ ἐχίνωδῶν.

Esotio, εὐσ. ἀρ. φωτὸν καὶ μαλακώσαντων ὀφθαλμοῦν, τὸ ἔχον.

Esotissimo, εὐσ. ἀρ. ὄρ. ἔξαιρέσις.

Esoturo, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ἀπακρίπτω, ἐκλασσοῦμαι, ἐκλείπω.

Esotato, τα, ἐπ. ἀπακρίπτω.

Esotato καὶ Esotato, εὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλλ.) ἐκλείψις.

Esotato, εὐσ. θ. ἡμέ.

Esotato, εὐσ. ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ εὐκρίτου.

Esotomia καὶ Esotomia, εὐσ. θ. (ἀξ. ἑλλ.) οὐκονομία.

Esotomicamente, ἐπίρ. οὐκονομικῶς.

Esotomico, να, ἐπ. οὐκονομικῶς.

Esotomista, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotomo, εὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλλ.) οὐκονομολόγος. || Φιλολόγος. || Ταμίας.

Esotomona, ἐπ. θ. (Verita—) πληγὴ λίαν διεσταλμένη.

Esotorno, ἐπίρ. τὸν κέντρον.

Esotosi, εὐσ. θ. Χειρουργ. (ἀξ. ἑλλ.) ἐκτόμισις.

Esotoma, εὐσ. ἀρ. Χειρουργ. (ἀξ. ἑλλ.) ἐκτομή.

Esotasi, εὐσ. θ. (ἀξ. ἑλλ.) ἐκτομή.

Esotatico, ἐπ. ψευδιστικός. || — εὐσ. ἐπ. τὸ ψευδῆρον.

Esotatico, ἐπ. ἀρ. ὁ τῶν τῶ ζωοφύτων.

Esotico, ἐπ. ἀρ. ὁ τῶν τῶ ζωοφύτων.

Esotico, ἐπ. Φερμ. (ἀξ. ἑλλ.) ἐκτροπικός.

Esogrammo, εὐσ. ἀρ. ἐκτομῶν.

Esotismo, εὐσ. ἀρ. ἐκτομῶν.

Esotopia, εὐσ. θ. Χειρουργ. ἔξαιρέσεις.

Esotico, εὐσ. ἀρ. βλασηνιστικόν ἀσθένειαν.

Esotico, εὐσ. θ. (ἀξ. ἑλλ.) Χειρουργ. ἐκτομῶν.

Esotico, εὐσ. ἀρ. βλασηνιστικόν ἀσθένειαν.

Esotico, εὐσ. θ. (ἀξ. ἑλλ.) οὐκονομικῶς, παραδόξως.

Esotico, εὐσ. ἀρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ εὐκρίτου.

Esotico, εὐσ. θ. ἀσφαγίτις.

Esotico, εὐσ. θ. ἔατρ. (ἀξ. ἑλλ.) οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. θ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. θ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Esotico, εὐσ. ἀρ. οὐκονομολόγος.

Edificatio, εὐδ. θ. κτίριον, οἰκοδομή.

Edificatore, εὐδ. ἀρ. οἰκοδόμος.

Edificatorio, τια, ἐπιθ. ὁ πρὸς οἰκοδομήν, οἰκοδομητικός.

Edificazione, εὐδ. θ. οἰκοδομή, οἰκοδομικός. || — ἐν χρήσει μάλ-
λον μεταρ. παραδειγματισμός,
τὸ καλὸν παράδειγμα.

Edificio καὶ Edifizio, εὐδ. ἀρ. οἰκοδόμημα, κτίριον.

Edile, εὐδ. ἀρ. ἀγαθοεργάνος παρὰ
Ῥωμαίους. || — ἐπιθ. ἀγαθοεργάνος.

Edilità, εὐδ. θ. ἀγαθοεργία, ἀ-
σπουδία.

Edilizio, ἐπ. συνών. τῷ Edile.

Edisismo, εὐδ. ἀρ. ζυτὸν, ὁ ἢ
δύομας.

Edipio, εὐδ. ἀρ. ἰζηγητὴς τῶν
αἰνευμάτων.

Edizio, τια, ἐπ. ἀκδιθεῖς, δημοσιου-
θεῖς.

Editore, εὐδ. ἀρ. ἐκδότης.

Editto, εὐδ. ἀρ. διατάγμα, ἐν
τάγμα, κήρυγμα.

Edizionale, εὐδ. θ. ἐκδόσις.

Edoite, εὐδ. θ. φλόγῳσι τῶν
γεννητικῶν μερῶν.

Educaudo, εὐδ. θ. ὑπὸ τροφῆς
κίσει ἐν τῇ μητρὶ.

Educare, ῥ. ἐν ἀνατροφῇ, ἐκ-
παίδευ.

Educabile, εὐδ. ἀρ. ἀνατροφεὺς
παιδαγωγός.

Educazione, εὐδ. θ. ἀνατροφὴ,
ἐκπαίδευσις.

Educatore, εὐδ. θ. γλύ-
κανοίς, ἀπογλύκανοίς.

Eduzio, εὐδ. ἀρ. ἔδον, ἔδισμα.
Κάμινος. ἐπ. ἐδωδύρας.

Eduzio, ἐπιθ. ἰ!

Efebo, εὐδ. ἀρ. (ἀεζ. Ἑλλαν.)
ἰφθίος.

Efebo, εὐδ. θ. ἰατρ. πλῆξις ἀί-
ματος.

Effabile, ἐπιθ. διγ. ἰκέραι-
μος, ῥιτός.

Effascinazione, εὐδ. θ. βα-
σκανία γυναικῶν. || ἑθιμωσία.

Effemeride, εὐδ. θ. ἰατρικὴς,
Effemerimento, εὐδ. ἀρ. τῶν
ποῦ ἰκτεθ' ὀφθαλμοὶ, ἐκθάλινοισι.

Effeminato, ῥ. ἐν. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοὶ γυναικῶν. || — εἰ, ῥ. ἀντ. ἰκ-
τεθ' ὀφθαλμοὶ, γυναικίως.

Effeminataggio, ὄρ. Effemi-
natezza

Effeminatamento, ἐπιθ. ἰατρ.
θλιμωσία, γυναικίως, μαλθα-
κία.

Effeminatezza, εὐδ. θ. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἀπογυναικίως τὸ γυναι-
κίως.

Effeminato, τια, ἐπ. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἀπογυναικίως τὸ γυναι-
κίως.

Effeminato, τια, ἐπ. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἀπογυναικίως τὸ γυναι-
κίως, μαλθακίως, τρυφή.

Effeminatore, εὐδ. ἀρ. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ὁ ἰκτεθ' ὀφθαλμοί.

Effotamento, ἐπιθ. σκληρῶς,
ἀγριως.

Effotekko, εὐδ. θ. ἀγριότης,
ἀμέτης.

Effotato, τια, ἐπ. ἀγριως, σκλη-
ρῶς, θηριώδης.

Effotità, εὐδ. θ. ταυτὲ τῷ Ef-
fotattezza.

Efforescenza, εὐδ. θ. ἀναδρα-
μαίσις, ἀνάστασις.

Effettivamento, ἐπιθ. πραγμα-
τικός.

Effettivita, εὐδ. θ. πραγματι-
κότης.

Effettivo, τια, ἐπ. πραγματι-
κός, πρακτικός.

Effetto, εὐδ. ἀρ. ἀποτέλεσμα,
ἐγέρσει· πρῶτον, τέλος· ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἐκδόσις. || ἐπ. — τῷ ἐν τῷ
πραγματικῷ. || — ἰ, εὐδ. τὰ ἢ
πραγμασία, τὸ ἔχειν, τὰ ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς τὰ πράγματα.

Effettivo, εὐδ. ἀρ. ἡ πρῶτον
παράγοντι, παραγωγός.

Effettivo, ἐπ. διγ. πραγμα-
τικός ὁσπαρακτικός.

Effettivamento, ἐπιθ. συνών. τῷ
Effettivamento.

Effettivo, ῥ. ἐν. ἀποτελεῖς, ἰκ-
τεθ' ὀφθαλμοίς, πραγματικῶς. ||
— εἰ ῥ. ἀντ. πραγματικῶς.

Effettuazione, εὐδ. θ. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἐκπλήρωσις, πραγματικῶς.

Effettuato, τια, ἐπ. ὄρ. Efficace.

Effezione, εὐδ. θ. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἀποτέλεσμα· πρῶτον, ἔργον.

Efficace, ἐπ. διγ. ἡρασιμότης,
ἀεργός, ἀποτελεσματικός.

Efficacemente, ἐπιθ. δραστι-
κός, ἀεργός, ἀεργητικῶς, ἐμ-
πρακτικῶς.

Efficacia, εὐδ. θ. ἡ δραστη-
κὴ δύναμις, ἰκτεθ' ὀφθαλμοίς, ἰσχύς.

Efficiente, ἐπ. διγ. ἀποτελε-
σματικός, δραστήριος.

Efficienza, εὐδ. θ. τὸ βέλτερον
ἀποτέλεσμα, τὸ πρῶτον αὐτό.

Efficiamento, εὐδ. ἀρ. ἰκτε-
πνοσις. ἢ τύποις ὀφθαλμοίς.

Effigiale, ῥ. ἐν. ἀπεικονίζω,
ἰκτεθ' ὀφθαλμοίς, ἐκπλάττω.

Effigiale, τια, ἐπ. ἔκτυπος, ἐί-
κονίζομενος.

Effigio, εὐδ. θ. ἀντίτυπον, εἰ-
κόνη, ἀνδρείον, ἐκπλάττω. ||
Σχῆμα, τύπος.

Effimoro, τια, ἐπ. (ἀεζ. Ἑλλ.)
ἰφθίος. || Effimoro — κυρτός· ἰ-
φθίμος, μὴς ἡμέρας. || Animalo
— ἰσχύς ἰφθίμου, τὸ μίαν ἡμέραν
ἔχειν.

Efflorescente, ἐπ. διγ. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἐκπλάττω.

Efflorescenza, εὐδ. θ. ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἰκτεθ' ὀφθαλμοίς, χυνοίς.

Effluante, εὐδ. θ. ἡ τοῦ ἰκτεθ' ὀφθαλ-
μοίς ἀποβολή.

Effluo, εὐδ. ἀρ. χυνοίς, ἔκχυ-
σις. — di sangue, αἱματοχυσία.

Effluvio, εὐδ. ἀρ. φεύς, ἔκφυσις,
ἰκτεθ' ὀφθαλμοίς.

Effluvio, ῥ. ἐν. γέμω, ἐκχέω.
|| — εἰ ῥ. ἀντ. ἰκτεθ' ὀφθαλμοίς.

Effundimento, εὐδ. ἀρ. συνών.
τῷ Effusione.

Effusione, εὐδ. θ. (ἀεζ. Ἑλλαν.)
ἰκτεθ' ὀφθαλμοίς.

Effusivo, εὐδ. θ. κατάξει, εἶτε
κάτωμα τοῦ κρανίου.

Effusivamente, ἐπιθ. καθ' ὀφθαλ-
μοίς, ἀκολούτως.

Effusivo, τια, ἐπ. ὄρ. Stre-
pito.

Επικαζιονο, οὐσ. ἑ. ἀναθυ-
μιάσις.
 Επιδιαισιονο, οὐσ. ἑ. ἐγκρασις, δια-
 χυσις, ἐκροή ἢ ἀφαισίς, πλῆθος.
 Επιδάτο, οὐσ. ἄρ. ἰατρ. ἐπι-
 ἀνασις καὶ ἐπιζέλις, βραγγυλίας.
 Επισμερο, ὄρ. Επισμερο, ἢ ὕψυ-
 τὸν ἐπισημαίνον.
 Επισπῆτο, ἐπ. διγ. ἰνδολή, ἄσπερος.
 Επισπῆσιονο, οὐσ. ἑ. ἐπισημαίνου-
 τῆς κοιλίας ἑσπερις, περίετωμα.
 Ερίδα, οὐσ. ἑ. (λέξ. Ἑλλην.) ἀί-
 γησις τοῦ Αἰῶς καὶ τῆς Ἀθήνας ἑ-
 σπῆς.
 Ερίρα, οὐσ. ἑ. (ἐκ τοῦ Ἄραθ.
 χ(ρησι) ἢ ἔξιδος τοῦ Μωαμέθ ἐκ
 τῆς Μωκας, εἰς ἣν ἐκχερεται ἡ
 χυμολογία τῶν Μωαμέθανῶν.
 Ερίλ, αντ. προσ. αὐτός, αὐτοί.
 Ερίλογα, οὐσ. ἑ. ἐκλογαί, κυ-
 ρίως, τὰ βουκολικά ποιήματα.
 Ερίσθησιονο, οὐσ. ἄρ. κωμῆδος
 βουκολικός.
 Ερίσπερα, οὐσ. ἑ. ἐντομονόμ. ἀί-
 γησπερις, εἰδυλογογράφις.
 Ερίσσορα, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, ὃ αἰ-
 γησπερις.
 Ερίσιονο, οὐσ. ἄρ. ἐγούσιμας,
 φλαυτίς.
 Ερίσιονο, οὐσ. ἄρ. ἐγούσιμας, φλ-
 αυτίς.
 Ερίσποδιονο, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, τὸ
 αἰγιοποδίον.
 Ερίσπασμιονο, ἐπίφ. δυσώδης, βί-
 ριος, δυσχερῆς, ακουσιῶς.
 Ερίσπασμιονο, ἐπίφ. λίαν κα-
 λῶς, ἀριστά, ἐξαιρετικῶς.

Εγρογία, ἡία, ἐπ. ἄριστος, τέ-
 λευτος, ἔξοχιστος.
 Εγριτιδιονο, οὐσ. ἑ. ἀειθρία,
 ἀβήσσησις.
 Εγρο καὶ Εγροτο, ἐπ. ἀει-
 νός, ἀβήσσητος, ἐπίνοσις. ἢ Βα-
 ρόθρημα, περίετωμα.
 Εγρογιαντο, ἐπ. διγ. ὃ ἔπισπῆ,
 Εγρογιαντα, οὐσ. ἑ. ὄρ. Ὑψυ-
 γλιαντα.
 Εγρολό, ἐπ. διγ. ἦθος, ἰσχυ-
 ρήθος, ἀμαλῆς, ἐφραῖνος. ἢ Με-
 τασ. δίκαιος, ἐπισημαίνης ἀτάραχος.
 Εγρολίονο, ἢ ἐν. ἡμελίονο, ἐφ-
 μαλίονο, κίω, ἔπισπῆ.
 Εγρολίονο, οὐσ. ἑ. ἰσότης, ἀμα-
 λότης, δικαιοσύνη.
 Εγρολιονο, ἐπίφ. ἐπίσημος, ἐ-
 ξίσου, ἡμοίως.
 Εἰ, ἐπιφ. εἰ! εἰ! αἰ! πῶ!
 Εἰή, ἐπιφ. εἰ! ὄρ. Οἰονό.
 Εἰσιμό, ἐπιφ. συνών. τῷ Οἰμο
 καὶ Αἰσιμό.
 Εἰ, αντ. προσ. αὐτός, αὐτοί.
 Εἰα, ἐπιφ. εἰα! ὄρσαι! ὕψυ-
 σίσις.
 Εἰασιμαζιονο, οὐσ. ἑ. βίη ἐκ-
 πομπή τῶν ὕψυσι τοῦ σώματος
 καὶ ἰδίας τῆς παρῆς, ἐκπαίσις, ἀ-
 φησις.
 Εἰσῆτο, ἐπ. ἑ. καὶ οὐσ. ἀπὸ βλαστῆς
 Εἰσῆσιονο, οὐσ. ἑ. ἑσπερις τῶν
 περσιτισμάτων.
 Εἰσρορα, ἢ ἐν. διακονῶ, ἐ-
 ξεργάζεσθαι, φιλοσοφῆσι τι.
 Εἰσροραζεζα, οὐσ. ἑ. διακονή-
 σις, κατεργασία (τροφῆς).

Εἰσροραζιονο, οὐσ. ἑ. φυτ. κα-
 τεργασία.
 Εἰσρορατο, ἑα, ἐπ. κατεργα-
 μένης, διακονησάντης.
 Εἰσρορατο, ἢ ἐν. φιλοδοξῶ, δο-
 ρῶμαι.
 Εἰσρορατό, οὐσ. ἑ. ἐλαστικότης,
 αἰτιτισμός.
 Εἰσρορατο, ἐπ. ἐλαστικῆς.
 Εἰσρορατο, οὐσ. καὶ ἄρ. ἰατρ. ἐ-
 λατόρ.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἑ. τόπος, κω-
 δῆξις, ἀσπασίς.
 Εἰσρο οὐσ. ἑ. φυτὸν, ὃ πῆσις.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἄρ. ὃ ἔλλκων τὸν
 βύτταρα.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἑ. Χειροῦγ. (λέξ.
 Ἑλλ. Ἑκκασία.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἄρ. ὃ ἐλέφανς.
 Εἰσρορασιονο, ἐπ. ἐλεφάντι-
 νος, ἰσχυροτάτης.
 Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἑ. ἐλέφανς ἡ-
 λυτός.
 Εἰσρορασιονο, ἐπ. ἐλεφάντι-
 ακῆς.
 Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἑ. ἰατρ. ἐλε-
 φαντιῶσις.
 Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἑ. συνών. τῷ
 Εἰσρορασιονο.
 Εἰσρορατο, ἐπ. διγ. κομφῆς, εὐει-
 δης, γλαυροῦς.
 Εἰσρορασιονο, ἐπίφ. κομφῆς,
 γλαυροῦς.
 Εἰσρορασιονο καὶ Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἑ.
 κομφῆτος, γλαυροῦτος, ἀδρότης.
 Εἰσρορατο, ἢ ἐν. ἐκλίσις, ἐκ-
 λήγομαι.

Εἰσρορατο, ἐπ. διγ. ἐκλεπτός,
 ἐκλεψικός.
 Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἑ. τὸ πρὸς
 ἔλλκων πρὸς, ἐκλογικῆς.
 Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἄρ. ἐκλογή,
 ἀφῆσις.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἑ. (λέξ. Ἑλλαν.) ἐ-
 λαγεία, ἀεργίον, ἐλαγίς.
 Εἰσρορασιονο, ἐπίφ. ἐλαγικῆς.
 Εἰσρορατο, ἐπ. ἐλαγικῆς.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἄρ. ἐπ. οὐσ. ἑ.
 ἐλαγικῆς, ποικίλος ἐλαγικογράφος,
 ἐλαγικοποιός.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἑ. (ὄρσκ. τοῦ
 Εἰσρορασιονο).
 Εἰσρορασιονο, ὄρ. Limbico.
 Εἰσρορασιονο, ἐπ. διγ. στοιχειώ-
 δης, στοιχειακῆς.
 Εἰσρορατο, ἢ ἐν. συν(θ)ημα-
 τῆς στοιχειῶν.
 Εἰσρορασιονο, ἐπ. διγ. στοιχειώ-
 δης, στοιχειακῆς.
 Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἑ. οὐθῆσις
 ἐκ στοιχείων.
 Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἄρ. στοιχείον.
 ἢ ἄρχη, πρώτη αἰτία. ἢ — ἰατρ. ἀρ-
 χὴ τῶν ὄντων, τὰ στοιχειώματα.
 ἢ Στοιχειώδη μολύσματα, πρὸς
 σαδιώδεις γνώσεις, στοιχεῖα.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἑ. εἶδος βυτίνης.
 Εἰσρορασιονο, οὐσ. ἑ. ἐλιμμοσίονο.
 Εἰσρορασιονο καὶ Εἰσρορασιονο-
 το, ἐπ. ἐλιμμοσιονο, ἰσοδόσις ὃ ἐ-
 πι τοῦ ἐλέου (ἐν τοῖς ἀνακαθάρσις).
 Εἰσρορασιονο, ἐπ. ὃ τοῦ ἐλεγγου,
 ἐλεγγικῆς.
 Εἰσρορατο, οὐσ. ἄρ. (λέξ. Ἑλλαν.)
 πῆσις βιβλίου.

Elotta, οὐσ. θ. ἐκλογὴ, συνάν. τῶν
 Elezioni ἢ Scelta.
 Eleotivamento, ἐπιρ. ἐκλεκτι-
 κῶς, κατ' ἐκλογὴν, λογάδιον.
 Eleotivo, να, ἐπ. ἐκλεξιμὸς,
 ἐκλεκτός, ἐκλεκτικὸς, ἀριστός.
 Elotto, τα, ἐπ. ἐκλεγθεὶς, ἐκλε-
 κτός, ἐκίρητος.
 Eleotiorale, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ ἐκλέ-
 κτορος, ἐκλεκτορικῶς· διαμαρτυρία
 κῆς.
 Eleotiorato, οὐσ. ἀρ. ἐκλεκτορία,
 τὸ τοῦ ἐκλέκτορος ἀξίωμα. || Χώρα
 ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἐκλεκτορος.
 Elettoro, οὐσ. ἀρ. trice, οὐσ. θ.
 ἐκλογεύς.
 Elettorario, οὐσ. ἀρ. ἐκλεγίμα.
 Elettoricamento, ἐπιρ. ἐκλετρι-
 κῶς.
 Elettricismo, οὐσ. ἀρ. κατ'
 Elettricità, οὐσ. θ. ἠλεκτρισμός.
 Elettrico, οσ, ἐπ. φως ἠλε-
 κτρικῶς.
 Elettrizzaro, β. ἐν. ἠλεκτριζῶ.
 || — εἰ, β. ἐντ. ἠλεκτριζῶμαι.
 Elettrizzatura, οὐσ. ἀρ. ὁ ἠλε-
 κτρίων ἠλεκτρισμός.
 Elettrizzazione, οὐσ. θ. ἠλε-
 κτρισμός.
 Elettrizzato, οὐσ. ἀρ. τὸ ἠλεκτρον.
 Elettrizzazione, οὐσ. ἀρ. ἠ-
 λεκτροποιήσις.
 Elettrizzatore, οὐσ. ἀρ. φως.
 λεκτροσκόπιον.
 Elettrizio, οὐσ. ἀρ. συνών. τῶν
 Elettorario.
 Elettrimento, οὐσ. ἀρ. ὑψώσεις,
 ἀνώψεις.

Elevarlo, β. ἐν. ὑψῶ, ἀνωψῶ,
 αἴω, κ. σηκώνω. || Μεταρ. πράγμα
 τινι.
 Elevarlozza, οὐτ. θ. ὑψώσεις,
 μετεώριστοις. || Μεταρ. ὑψηλότης,
 ὕψος· ἔπαρσις, ὑψηλοφροσύνη.
 Elevarlo, τα, ἐπ. ὑψηλός, ἔξοχος.
 || Διαπρέπων, μεγαλοπρεπῶς· ὑ-
 ψηλόφρων.
 Elevarloza, trice, ἐπ. ὁ ὑψών,
 αἴρων. || Χειρουργ. μὲς ὁ ὑψοτήρ.
 Elevartura, οὐσ. ὁ συνών. τῶν E-
 levatozza.
 Elevarzione, οὐσ. θ. ταυτὲ τῆ
 Elevarmento.
 Elezione, οὐσ. θ. αἵρεσις, ἐκλο-
 γή, ἐκλεξις. || Περιορισμός.
 Eletto, ἐπ. ἄστρο, ἠλιακός.
 Eletta, οὐσ. θ. ἐλεξ, κολλίας.
 Elettoze, β. ἐν. ἐξέτα, ἐξέλιξις
 ἀποσπῆ.
 Elettoza, οὐτ. ἀρ. ἀγρὸς πλίνων
 πλῆθος, κρινών.
 Elettozo, οὐσ. ἀρ. ἀνατομή μὲς
 τοῦ ὕδατος.
 Elettoza, οὐσ. θ. κογχύλια ἢ ὁ-
 λικίνα.
 Elettoze, οὐσ. θ. πλ. κόγχαι· ἀ-
 ποσπῆτοι, οἱ ἐλικίται.
 Elettozo, οὐσ. ἀρ. φυτόν, ὃ ὁ-
 λειόχρυσος, οἷτε ἠλίχρυσος.
 Elettoza β. ἐν. ἐκκρίνω, ἐκθλί-
 νω, ἀποβάλλω.
 Elettoza, ἐπ. διγ. ὁ ἐκλίγων,
 ἐκλογεύς.
 Elettozibile, ἐπ. διγ. ἐκλεκτός, ἐ-
 κλεξιμὸς.

Elimosina, οὐσ. θ. ὄρ. Εἰ-
 μοσίαινα.
 Elingo, οὐσ. θ. Ναυτ. εἰλιγί,
 κλίμαξ βαρυνυλῶτος.
 Elingno, ἐπ. ἀγλωσσός.
 Elisafio, ἐπ. καὶ οὐσ. (ἐκ τοῦ
 ἑλλαν.) ἱατρ. ἠλιόφρατος.
 Elisoineto, οὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ
 ἑλλαν.) ἠλιόμετρον.
 Elisocopia, οὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ
 ἑλλαν.) τηλεσκοπίον τοῦ ἡλίου,
 ἠλιοσκόπιον.
 Elisio, οὐσ. ἀρ. τὰ ἠλιόσι παθία.
 Elisiano, οὐσ. θ. Γραμμ. ἐλλειψίς,
 ἀποβολὴ φωνῆντος.
 Elisiozo, οὐσ. ἀρ. γλίμαξα, ἀ-
 φέγγμα κ. ἀλιξέρ.
 Elisivite, οὐτ. ἀρ. ὄρ. Elisiro,
 Elisaziano, οὐσ. φαρμ. ἀπέ-
 ψιστοι, ἀρεψιστοι.
 Elisio, οὐσ. θ. Γραμμ. ἔλλειψις.
 Elisocela, οὐσ. θ. κήλη ἐν τῆ
 κολεῷ, ἰδυτροκλήη.
 Elisotito, οὐσ. ἠ. Χειρ. ἡ τοῦ κο-
 λεοῦ ολεγιονή.
 Elisotopia, οὐσ. θ. ἱεσπις, τὸ
 ἠλιόσπτιον.
 Elisotopia, οὐσ. ἀρ. φυτόν τὸ
 ἠλιόσπτιον, τὸ ἄνθος ἠλιόσπτιου,
 ὃ ἤλιος.
 Elisotopia, οὐτ. θ. (ἐκ τοῦ
 ἑλλ.) Χειρ. ἡ τοῦ κολεοῦ ἀνα-
 στροφή.
 Elisotopia, οὐσ. θ. ἡ τοῦ κο-
 λεοῦ ἀμαρβήγισ.
 Elisiozo, οσ, ἐπ. ἠλλειπτικὸς.
 Elia, ἐντ. θ. προσ. ἀβνή. || —
 οὐσ. θ. φυτόν τὸ ἐλίανον.

Elio, ἐντ. πλ. οὐτάλ.
 Elioherismo, οὐτ. ἀρ. ἡ διὰ τοῦ
 ἠλλεσέρου θεραπεία, ἠλλεσερισμός.
 Eliohero, οὐσ. ἀρ. φυτόν, ὃ ἐλ-
 λίσθρος.
 Eliogazione, οὐσ. θ. ταυτὲ τῶν
 Allegazione.
 Ellenico, οσ, ἐπ. ἑλληνικός.
 Ellenismo, οὐσ. ἀρ. ἑλληνισμός.
 Ellenista, οὐσ. ἀρ. ἑλληνιστής.
 Ellenia, οὐσ. θ. φυτόν, ὃ κισσός.
 ὄσ. ἑλιου.
 Elleniano, ἐπ. κισσοφυλλοειδής.
 Elli, ἐντ. πρσο. οὐτὸς, αὐτοί.
 Elliso, οὐσ. θ. ἑλλειψίς.
 Ellitico, οσ, ἐπ. ἠλλεσπτικὸς.
 Ellisai, οὐσ. ὁ ἐλλειψίς.
 Ellio, ἐντ. προσ. αὐτός.
 Elliozito, οὐτ. ἀρ. (ὑποκ. τοῦ El-
 mo) κρῆνος, περικεφαλαία μεκόα.
 Ellioziazioni, οὐσ. ἀρ. πλ. φάρ-
 μακα, τὰ ἐλιμνολογία.
 Ellioziti, οὐσ. ἀρ. πλ. ἐλιμνός.
 Ellioziosi, οὐτ. θ. ἱατρ. ἠλ-
 μινθισμός.
 Elmo, οὐτ. ἀρ. περικεφαλαία,
 κρῆνος, κωνή.
 Elmozorio, τα, ἐπ. φραστικὸς.
 Elmozioso, οὐσ. ἠ. ἐκφρασις, τὸ
 φραστικὸν ἑρμηνεία.
 Elmozio, τα, ἐπ. ἐγκωμιασθής.
 Elmozio, οὐσ. ἀρ. ἐγκώμιον.
 Elmozista, οὐτ. ἀρ. ἐγκωμιασθής.
 Elmozista, ἐπ. διγ. ἐγκωμ-
 τος, εὐφραδής, στωμάλιος.
 Elmozistamento, ἐπιρ. εὐγλωτ-
 τος, εὐφραδής, στωμάλιος.

Eminentemente, επίθ. ἑξῆς, ἑξαιρετικῶς καθ' ὑπερβολήν.
Emisiona, οὐσ. θ. ἕξοχή, ὕψος. || ἑξοχότης, ὑψιλότης.
Emisionalis, ἰπ. θ. ἄλλ. (Equationa —) ἑξίσωσις περιέχουσα ἑξῆς ἄλλην.
Emiololo, οὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλλην. κριολόλον.
Emiopia, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) νόσος τῶν ἀφθαλιμῶν, ἡμιοπία.
Emisurico, ἐκ, ἰπ. ἡμισυραϊκός.
Emisfero, οὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλλην.) ἡμισφαιρικόν.
Emisferico, ἰπ. ὁ τοῦ ἡμισφαιρίου.
Emissario, οὐσ. ἀρ. κατέχουπος, ὠκεουστής. || ὄχετος, ἀγωγέας, διώρυξ.
Emissiono, οὐτ. θ. ἰσοποιή, ἐκβολή. || ἑξῶθησις, ἐξάντησις.
Emittito, οὐτ. ἀρ. πυρετός ἡμιτριτάς.
Emileri, οὐσ. ἀρ. κλ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) ἔνομα τῶ ἡμιπτερά.
Emisivo, ἐκ-φυσ. ἐκπομπικός.
Emistichio, οὐτ. ἀρ. (ἀξ. ἑλλην.) ἡμιστίχιον.
Emitono, οὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλλ.) Μουσ. ἡμιτόνον.
Emmenagogos, οὐσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) φάρμακον ἐμμηναγωγόν.
Emmenostasia, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) ἡ τῶν ἐμμήνων ἀτάξια.
Empoaga, οὐσ. θ. νόσος τῶν ἵππων.

Emolegiare, β. ἐν. ὄρ. Empolare.
Emollianto, ἰπ. διγ. μαλακτικὸς, καταπραϊντικὸς.
Emollire, β. ἐν. ἐμαλάσσειν.
Empolimento, οὐσ. ἀρ. ὠρίλημα, κέρδος.
Emporragia, οὐτ. θ. αἱμορραγία.
Emporragico, ἐκ, ἰπ. αἱμορραγικός.
Emporoidale, ἰπ. διγ. αἱμορροϊδικός.
Emporoido, οὐσ. θ. κλ. αἱμορροϊτικόν.
Empostatico, οὐτ. ἀρ. φάρμακον αἱμοστατικόν.
Empotico, ἰπ. καὶ οὐσ. αἱμοπυϊκός.
Empoziono, οὐσ. θ. κίνησις τῆς ψυχῆς, συγκίνησις, το πάθος. || ἔκτασις, σέξις.
Empreliggiere, οὐτ. θ. ἱστ. λευγῆν, ἡ ἔρπειν.
Empulso, οὐσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ ἔμπερον.
Empulmento, ἐπίθ. ἀσθεῖς.
Empurialtrono, οὐτ. ἀρ. ἐμπύημα τῶν ἀρθρώσεων.
Empuristo, οὐτ. ἀρ. ἐμπύημα.
Empriema, οὐτ. ἀρ. ἀθροισμα πύου, κμπίδημα.
Empurmatico, ἐκ, ἰπ. ἐμπυηματικός.
Empurora, β. ἐν. πληρωθῆ, γεμίτω. ὄρ. Calmaro. || ἀναπληρῶ, συμπληρῶ, ἐκπληρῶ, ἐκελεύω || καρτίζωμαι, εὐχαριστῶ. || Κορην-

οῦσι. || Τυφός, ἐνταίσιον. || —, β. ἀντ. πλεροῦμαι κτλ.
Empuridà, οὐσ. θ. ἀσθεῖς, ἀνοσῶτος, ἀθύγιος, ἀσολογία. || ἄθυγιος, ὑπερωδία, ἀγριότης.
Empurizza, οὐσ. θ. ταυτὲ τῶ ἀνοσῶτος.
Empurifondo, οὐσ. ἀρ. πληρωθῆ τῆς θαλάσσης.
Empurimento, οὐσ. ἀρ. πληρωθῆς, συμπλήρωσις.
Empurio, ἰπ. ἐκ. ἀσθεῖς, ἀνοσῶτος, ἀθύγιος.
Empurro, β. ἐν. πληρῶ, συμπληρῶ. ὄρ. Empurire.
Empurro, οὐτ. ἀρ. ὁ ὑπερτατος πύουσι. || —, ἡ ἐκ τοῦ πύουσι, διόπυρις. || ὁ ἀνοσῶτος, ὁ ἀθύγιος.
Empuricamente, ἐπίθ. ἐμπειρικός.
Empurico, οὐσ. ἀρ. ἐμπειρικός. || —, ἐκ, οὐσ. ἐμπειρική ἐμπειρία.
Empurito, οὐσ. ἀρ. ὄρη.
Empurito, οὐσ. ἀρ. πληρωθῆς, ἐκελεύθῆς.
Empurizamento, ἐπίθ. ὄρητικὸς συνών. τῶ Impurizamento.
Empuritura, οὐσ. θ. ὄρ. Empurimento. || Τὸ ἐπιόφθαλμα ἱματιοῦ.
Empuristico, ἐκ, ἰπ. ἐμπυηματικός, διαλυτικός, ἐκὶ φαρμάκων.
Empuristico, ἐκ, ἰπ. (Carta — per filtrare) τὸ στυπῶμενον πρὸς διύκωσιν, ἐμπυηματικόν.

Empurorio, οὐσ. ἀρ. ἐμπυηματικὸς ἀγρός.
Empurulo, ἰπ. διγ. ἐμπυηματικόν.
Empurulo, β. πῶδ. ἐμπυηματικόν.
Empurulo, οὐσ. ἀρ. ἑπίσος, οὐσ. θ. ἐπύμυλος, συμπυηματικός, ἀταχυματικός, ἐντίηλος.
Empurulazione, οὐτ. θ. ἐμπύλλω, ἀγῶν ἐπύλλω.
Empuro, οὐτ. ἀρ. ἀντίηλος, ἐπυμυλλωτός, ἀντιπύλλωτος.
Empurione, οὐσ. θ. γαλακτομικόν.
Empurioso, ἰπ. (Emioi —, ἀπὸ τοῦ ἐκπύουσι).
Empurizzazione, οὐσ. θ. ἐκκέντησις, ἀποκαθαρσις.
Empurista, οὐτ. ἀρ. ἀθῆν ἀγρικῶδες τῶν περιττῶν ὕψρων.
Empurista, οὐτ. θ. Γραμ. (ἀξ. ἑλλ.) ἐκκατάγῃ.
Empuristico, ἐκ, ἰπ. ἐμπυηματικός, ἐμπυηματικός.
Empuristi, οὐσ. θ. ἀνατ. ἑυάρισματος.
Empurista, οὐτ. θ. Καίρουσι, ἐγκλωσις.
Empuristico, ἐκ, ἰπ. ἐμπυηματικός.
Empuristico, οὐτ. θ. ἐγκλωσις.
Empuristico, οὐσ. θ. (ἀξ. ἑλλ.) ἐγκλωσις παιδείας.
Empuristico, ἐκ, ἰπ. ἐγκλωσις παιδείας.
Empuristico, ἐκ, ἰπ. ἐγκλωσις.
Empuristico, ἐκ, ἰπ. ὄρη τῶν ὑπερτατικῶν.
Empurista, οὐσ. θ. (ἀξ. ἑλλ.) ἐγκλωσις.

Encomiastro, ῥ. εν. ἐγκωμιάζω, ὑπερψῶ.
 Encomiástico, οὐσ. ἀρ. ἐπαιγετής, πανηγυριστής.
 Encomio, οὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλ.) ἐγκώμιον, ἐπαιγετός.
 Endo, ἐπίρ. ὄρ. Quindí.
 Endocagono, οὐσ. ἀρ. ἐνδοκάγωνος.
 Endocassillado, ῥα. εν. ἐνδοκασιλλάδος.
 Endémico, ῥα. εν. ἐνδημικός, ἐνδημῶς ἐπί νόσῳ.
 Endica, οὐσ. ὁ ἐπὶ τῆσιν ἐπιπερασμάτων. || Μονοπύκτιον. || Κέρδος.
 Endicajunó, οὐσ. ἀρ. παλιμπύλης, μεσαπράτης.
 Endico, οὐσ. ἀρ. οὐραίου πρὸς ἐνδύσειν. || Προσφάλαιον, ἰδὼν φάλιον.
 Endiro, οὐσ. ἀρ. λίθος τις ποδότης.
 Endivía, οὐσ. ὁ φυτόν, ὁρίζεται ἢ ἀγρία ἕρις, κηρύσιον, ραδικίον.
 Eneo, ῥα. εν. ἀειχάλιος, χαλκός.
 Enoceima, οὐσ. ὁ ἡμύλη ἢ ἰππολάουσα τῶν ὄφθων, ἐλαίωρημα.
 Energía, οὐσ. ὁ (λίξ. Ἑλλ.) ἐνέργεια, ἰσχύς, ῥώμη.
 Energicamento, ἐπίρ. ἐνεργός, ἐνεργητικός.
 Energico, ῥα. εν. ἐνεργός, ἐνεργητικός.
 Energetismo, οὐσ. ἀρ. ὁ δαιμονισμός, ἐνεργήσαντες.

Enortar, ὁ εν. ἐκτυρίζω, ἐξασθενῶ.
 Enervato, ῥα, εν. ἀνικρός, ἄνωος, χαλαρός.
 Enortarçion, οὐσ. ὁ ἐκνεύρωσις, ἡσθάνησις, χαλαρότης.
 Enfasi, οὐσ. ὁ (λίξ. Ἑλλ.) ἱμφασίς.
 Enfaticamente, ἐπίρ. ἱμφαστικός.
 Enfatico, ῥα, εν. ἱμφαστικός, ἱμφανής.
 Enfiagion, οὐσ. ὁ ἐξόχθσις, ἐξόχθσις.
 Enfiamento, οὐσ. ὁ οἶγμα ἐξόχθσις, πρῶσμα. || Τύφος, με, νεφροσύνη, ἱσπαρίς.
 Enfiare, ῥ. οὐδ. ἐξοχμαίνω, δαίνω, κ. πρῶσμα. || Πικρομαί, ὑπερρηφανώμαται.
 Enfiamento, ἐπίρ. ὀγκωδός. || Ὑπερρηφανώσις, ἀγερωδής.
 Enfiato, οὐσ. ἀρ. ὀγκωδός, ῥῆμα. || Μεταφ. ὄγκος, ἐπὶ ῥοίσις, τύφος. || —, εν. ἐπρημένος, ἀλαζών.
 Enfia, ἀρ. εν. οἰδαλός, ἐξόχθσις.
 Enfioma, οὐσ. ἀρ. ἐπὶ τῶν ἱμφοσῶν, πρῶσμα.
 Enfiencia, οὐσ. ὁ ἐμφότασις, μισθωσις ἀγροῦ πολυετής.
 Enfiencia και vicaria, οὐσ. ἀρ. μισθωτής ἀγροῦ ἐπὶ πολυετής ἐμφότατης.
 Enfienciaica, ῥα, εν. ἐμφότατικός.
 Enfiativo, ῥα, εν. ὁ πρὸς τῶν οἰδησῶν, οἰδηματικός.

Enfiato, οὐσ. ἀρ. οἰδημα, κρῆσμα.
 Enfiatura, οὐσ. ὁ. ὄρ. Enfiato, και
 Enfiagion, οὐσ. ὁ ἐξόχθσις, ἐξόχθσις.
 Enfiere, οὐσ. ἀρ. φῶμα, οἰδημα.
 Enfiencia, οὐσ. ὁ. ὄρ. Infortia.
 Engastripito, ῥα, εν. (λίξ. Ἑλλ.) ἱγαστριμύθος.
 Enigma, οὐσ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλ.) αἰνίγμα.
 Enigmaticamente, ἐπίρ. αἰνιγματικός.
 Enigmatico, ῥα, εν. αἰνιγματικός, αἰνιγματώδης.
 Enigmatizzare, ῥ. οὐδ. αἰνιγματίζομαι.
 Enigma, οὐσ. ἀρ. συνών. τῶ Enigma.
 Enigano, οὐσ. ἀρ. Γεωμ. ἐνεργήσαντες.
 Ennico, ῥα, εν. ἰωνικός, συνών. τῶ Enico.
 Enico, ῥα, εν. ὀπτεργήσις, ὑπερτάτος, ἱκμετρος, ὑπερβολικός, παραώδης. || Μικρός, ἄθλιος.
 Enormemente, ἐπίρ. ὑπερμέτρως, ὑπερφυῶς.
 Enormeza, οὐσ. ὁ μέγεθος, ὑπερμέτρον, δεινότης, τὸ ὑπερμέγεθος. || Μικρία, τὸ ἀποτρόπαιον, ἀνοσοργία.
 Enio, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐν, τὸ ὑπέρχον.

Entelechia, οὐσ. ὁ. (λίξ. Ἑλλ.) ἰνδελεία.
 Entoso, ῥα, εν. ἄθεος.
 Enteradano, οὐσ. ἀρ. πλ. ἄνατομα. οἱ τῶν ἐντέραν ἀδένας.
 Entia, οὐσ. ὁ. οὐσία, ὑπαρξίς, ἢ ἐντέρας.
 Entiquivo, ῥα, εν. ἱκανός εἰς ἀύστασιν τοῦ εἶναι.
 Entomata, οὐσ. ὁ και
 Entome, οὐσ. ἀρ. ἐντομην.
 Entomologia, οὐσ. ὁ. (ἐκ τῶν Ἑλλ.) ἐντομολογία.
 Entomologista, οὐσ. ἀρ. ἐντομολόγος.
 Entragno, οὐσ. ἀρ. ἐντῶσθαι, τὰ ἐντέρας, τὰ σπλήνα.
 Entrombi, εν. ἀμφοτέροι και ὁ εἰς και ὁ ἄλλος.
 Entromenio, οὐσ. ἀρ. εἰσόδος οίκτου.
 Entrato, εν. διγ. διαχωρητικός. || Παιστήριος, Hagiano — τί λῆγοι πρὸς τὸν. || All — del mose, του μωσῆ, ἀρχομένου.
 Entrare, ῥ. οὐδ. εἰσέρχομαι, ἐμβαίνειν, εἰσδύομαι. || Ἀρχομαι. — en parole, ἀρχομαι λέγειν. || — in aringo, ἐπιρχομαι εἰς τὴν ἀγῶν. || — a trattare, ἐπιχειρῶ ἐν συνήκω. || — in altro, ἀλλάσω λόγον. || — in sospetto, ἀλλομαδῶν ὑποψία. || — in colera, ἐσθρῶζομαι. || — una cosa ad alcuno, ἐνωῶ τι ἄλλοτι τινι. || — malandato sicurtà, κτλ. ἐγγῶμαι. || — in sauto, ἀναβρῶνμαι ἐκ τῆς λο-

χέως ἐνέσθαι. || — in danari, in possessioni, κτλ. εισπράττω, λαμβάνω χρήματα, κατοχῆν. || — in religione, γίνεμαι μοναχῶς. || — a patria, μετέγω τινός.

Entrata, οὐσ. θ. εἰσόδος, εἰσέλευσις. || Αρχὴ, εισαγωγή. || Πρόσδος, εἰσδήμη. || Προβίμιο δράματος, τὸ τῷ μέτρῳ εἰσδοῖ μὲν ἢ τῷ γὰρ εἰσόδος.

Entratolla, οὐσ. θ. μικρὰ πρῶτος δόσ.

Entratoro, οὐσ. ἀρ. ὁ εισαρχῆ μενος, ὁ εἰσδῶν.

Entratura, οὐσ. θ. εἰσόδος. || Λογος — con... έχω εἰσόδον εἰς τινα, έχω τὴν γωνορλίαν τινός.

Entro, προθ. καὶ ἐπιθ. ἐντός, εἰδῶν, ἐν, εἰς.

Entusiasmo, οὐσ. ἀρ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἐνθουσιασμός.

Entusinato, οὐσ. ἀρ. ἐνθουσιαστικός.

Entusiatice, οὐσ. ἐπ. ἐνθουσιαστικῶς.

Entusiasta, οὐσ. ἀρ. σὺνών. τῷ Entusiato.

Enudare, β. ἐν. ἀπογυμνῶ, ἐκνῶμαι.

Enu'a, οὐσ. θ. οὐδὲν, τὸ ἄλλοτεν.

Enunramiento, οὐσ. ἀρ. ἀρθρωσις, ἀσπείρωσις.

Enunorano, β. ἐν. ἀπαρτίμα.

Enumerativo, ἐπ. Ὁρ. Νουμαριativo.

Enumerazione, οὐσ. θ. ἀπυρέθωσις.

Enunciato, β. ἐν. ἐκφών, ἐκθέσις, ἀπυρέθωσις.

Enunciamento, ἐπιθ. ἐκφραστικῶς, ἀποφαντικῶς.

Enunciativo, γα. ἐπ. ἰσχυρῶς, ἀποφαντικῶς.

Enunzialora, οὐσ. ἀρ. ἰσχυρῶς, οὐσ. θ. ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν γα.

Enunciacione, οὐσ. θ. ἐκφρασις, ἐκφραστικῶς.

Enunciato, οὐσ. θ. νόσος (ἐν) ἰνδικαίῃ.

Enra, οὐσ. θ. κοιλία, σὺνών. τῷ Panca.

Enratico, οὐσ. θ. βοτάνη, ἡ ἰσχυρῶς.

Enradiposi, οὐσ. θ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἐπανδύπλωσις, Ὁρ. Ραροσίση.

Enrolapoi, οὐσ. θ. ἐπ. ἐπανύπλωσις.

Enratica, οὐσ. θ. βοτάνη ἢ ἰσχυρῶς, ἢ ἄλλως τὰ Ρογατella.

Enratice, οὐσ. ἐπ. ἰσχυρῶς.

Enratizante, οὐσ. θ. ἡ τῷ πνεύματι ἀπαιτοῖς.

Enratista, οὐσ. θ. μαρμαίρε τῷ ἰσχυρῶς.

Enratide, οὐσ. θ. ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς.

Enratia, οὐσ. θ. ἄσπρ. ἀπικνῶ γαίρεν.

Erantosi, οὐσ. θ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ὄψιλον. ἐκνῶσις.

Erarano, οὐσ. ἀρ. πτηνὸν ἢ ψῆν.

Eraticamento, ἐπιθ. ἰσχυρῶς.

Eraticio, οὐσ. ἀρ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἐκνῶσις, ἐκνῶσις.

Ericano, οὐσ. ἐπ. καὶ οὐσ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἐκνῶσις.

Epichoroma, οὐσ. ἀρ. (ἀεξ. Ἑλλ.) λογ. ἐπιχόρημα.

Epicholo, οὐσ. ἀρ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἄσπρ. ἐπιχολός.

Epico, οὐσ. ἐπ. ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς.

Epicoano, οὐσ. ἀρ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἐπιχολῶν ἢ ἰσχυρῶν.

Epiconismo, οὐσ. ἀρ. φιλοσοφία ἐπιχολοῦσα. || Πυθαγορεῖα.

Epicono, οὐσ. ἐπ. ἰσχυρῶς.

Epiconia, οὐσ. θ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἰσχυρῶς.

Epiconico, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epicono, οὐσ. θ. ἐπιχολοῦσας.

Epilicico, οὐσ. ἐπ. ἐπιχολοῦσας.

Epilicico, β. ἐν. σὺν-ἰσχυρῶ, ἀνακεφαλιῶ τῶν λόγων.

Epilogatura, οὐσ. θ. ἢ ἐπιλογαίου, οὐσ. θ. καὶ ἐπιλογῶν.

Epilogato, οὐσ. ἀρ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἐπιλογῶν ἀνακεφαλιῶσις.

Epilogico, ἐπ. διγ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. ἀρ. (ἀεξ. Ἑλλ.) ἐπιλογῶν.

Epilogico, ἐπ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Epilogico, οὐσ. θ. ἐπιλογῶν.

Εραδικωτάτα, εὐσ. ἀρ. τρισε, εὐσ.
 0. ἐραδικωτής.
 Εραδικωσις, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ
 ἔρυσθενον.

Εραίο, εὐσ. ἀρ. ταμείον, τὸ δη-
 μίσιον ἠθροσταφυλίσιον.

Ερῖα, εὐσ. θ. γλῶσ. γότος, κ.
 χέρον. || — columbina, φυτόν, ἢ
 περιστέρων, ἢ χοιροδοτῆνα. || —
 trastalla, ἀβολοχία, λῆρος.

Ερῖθεος, εὐσ. ἐπ. διγ. γλωθῆλας,
 χερσιώλης.

Ερῖθῆγιο, εὐσ. ἀρ. χλῆν, χέρι-
 τοι, βοσκῆ. || λαγαυία.

Ερῖθοιο, εὐσ. ἀρ. λαγαυικά, βο-
 τανολόγιον.

Ερῖθοισί, εὐσ. ἀρ. βοτανωπό-
 λης, λαγαυωπώλης.

Ερῖθια, εὐσ. λ. γλῶσ. οἴτος.

Ερῖθιο, ἐπ. ἐπ. γλωθῆλας, ποι-
 ῆς.

Ερῖθολοιο, εὐσ. ἀρ. συνών. τῶ
 Ερῖθοιο.

Ερῖθολοί, εὐσ. ἀρ. πλακούντιον
 ἐκ χέρτων. || Ερῖθολοστρον ἐκ βο-
 τανών.

Ερῖθολοία, εὐσ. θ. μικρά τις βο-
 τάνη βοτάνιον.

Ερῖθολοί, ῥ. εὐδ. βοτανολογῆ.

Ερῖθολοισίον, εὐσ. θ. βοτανο-
 λογία.

Ερῖθου, ἐπ. ἐπ. πλάρης χέρ-
 των, πολυθῆταιος, χορτομανθῆς.

Ερῖθου, Ερῖθου, εὐσ. θ. πλ.
 λειπτά χέρτα, λάχανα, βότανά,
 τα ποίρια.

Ερῖθουσία, εὐσ. θ. συνών. τῶ
 Ερῖθολοία.

Ερεθίσθ, ἰσα. ἐπ. ἑράλειος,
 ῥωμαλέος, εὐρωστός.

Ερεδα καὶ Ερεσία, εὐσ. διγ.
 κληρονομία.

Ερεδανο καὶ Ερεδιανο, ῥ. ἐπ.
 κληρονομία.

Ερεθισιά, εὐσ. θ. καὶ

Ερεδιταργί, εὐσ. ἀρ. κληρονομία.

Ερεδιτανο, ἐπ. κληρονομία.

Ερεδιταρί, ἐπ. κληρονομία.

Ερεδιταρί, ἐπ. διγ. ὄρ. Ερε-
 διταρί.

Ερεγγετο, ῥ. ἐπ. ἰγείζω: ταυτὸ
 τῶ Ερεγγετο.

Ερομισί, εὐσ. ἀρ. (λεξ. Ἑλλ.)
 ἱερμιάτης.

Ερομισαγγί, εὐσ. ἀρ. ἑρμιά,
 τόπος ἄσυχιας χωρὸν ἀπερὸ ὀρέων.

Ερομισαγγί, εὐσ. ἀρ. κατεικία
 ἑρμιάτου, ἑρμιατῆριον.

Ερομισί, ἐπ. ἐπ. ἑρμιατῆς,
 μονῆρας.

Ερομιστορίο καὶ Ερομιστορο, εὐσ.
 ἀρ. ἑρμιά.

Ερομο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιά.

Εροσία, εὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλ.)
 αἰρεσις.

Εροσισάν, εὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλ.)
 αἰρεσιάρχης.

Εροσίκο, ἐπ. διγ. αἰρεσιώλης.

Εροσίκομεντα, ἐπιφ. αἰρεσιώλης.

Εροσίκο, ῥ. εὐδ. περιουσι-
 αἰς αἰρεσιον.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. αἰρεσιτικός. ||

—, ἐπ. ἐπ. ταυτοσημον.

Εροσίκο, εὐσ. θ. ἑρμιατῆρας.

Εροσίκο, ἐπ. ἐπ. ἀνηγερομένη,
 ὄρος, ἔρσιος.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. τρισε, εὐσ.
 ἢ ἑρμιατῆς, ἑρμιάτης, ἑρμιατῆς.

|| Ἄναξ ἢ ἰγείζω: ῥ. εὐδ.

Εροσίκο, εὐσ. θ. ἑρμιάτης, ἀνε-
 γείζω: ἑρμιατῆς.

Εροσίκο καὶ Εροσίκο, εὐσ. ἀρ.
 δεσποτικόν, ἰερμιά περιουσι-
 σίον.

Εροσίκο, ῥ. ἐπ. ἑρμιά, ἀνεγεί-
 ζω: ἑρμιά.

Εροσίκο, εὐσ. θ. φυτόν, ἢ ἑρμιά.

Εροσίκο, εὐσ. θ. πλ. φυτὰ τὰ
 ἑρμιατῆ.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιά, ἢ ἑρμιά.

Εροσίκο, ἐπ. ἢ τῆς ἑρμιάτης.

Εροσίκο, εὐσ. θ. ὄρ. Εροσίκο.

Εροσίκο, ῥ. ἐπ. ταυτὸ τῶ Εροσίκο.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρ-
 μιατῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Εροσίκο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας.

Ερσο, ἐπ. ἐπ. ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἴσ. πλ. ἀγά-
 ματα μικρὰ τὸν ἑρμιατῆρας ἀπεικονί-
 ζοντα ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. θ. ἐντεροκόλη, κ.
 σπασίον τὸν ἐντερίον.

Ερσο, εὐσ. θ. φυτόν, τὸ τουρ-
 κίκοτον.

Ερσο, ἐπ. ἐπ. καλῆρας, κ.
 σπασίον.

Ερσο, ἐπ. διγ. διερωτικῆς.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἑρμια-
 τῆρας. || ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. θ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Ερσο, εὐσ. ἀρ. ἑρμιατῆρας ἑρμιατῆρας.

Esarua, εσα. άρ. (λίθ. Έλλησν.)
 ἔφαργε.
 Esaticofazione, εσα. θ. (εκ τού
 Έλλησν) ἑξάρσεις.
 Esperimento, εσα. άρ. έρ-
 θισμός, ἑξαρτίσεις.
 Esperimento, ρ. έν. ἑραβίλα, ἑ-
 ξαργίαινα, ἑξαρτίω, τραχύνω. ||
 — si, ρ. έντ. ἑξαρτίσμαι, έρ-
 θίζομαι, φλεγμαίνω.
 Esperimentazione, εσα. θ. Όρ. E-
 sperimento.
 Esultamento, ἐπίρ. ἀκριβώς, ἑ-
 πιμελώς, ἀφρακώς.
 Esultezza, εσα. θ. ἀκριβεία, ἀ-
 κριβώς, ἀπιμελία, ἀφρακία.
 Esulto, ια, ἐπ. ἀκριβώς, ἑπι-
 μελής, ἑμπρίθετος, ἀφρακός.
 Esultare, εσα. άρ. ἐπισπράκτω ρ.
 || Λειτουργός τῆς δικαιοσύνης.
 Esandolo, ια, ἐπ. ἀγ. παρτίση
 σός, εὐεβλάστος.
 Esaudimento, εσα. άρ. τῶ ἑ-
 πακούδι ἢ εἰσακούειν.
 Esaudire, ρ. έν. εἰσακούω, εἰ-
 σακούω (εὐχών).
 Esauditore, εσα. άρ. ὁ εἰσακούων
 ἢ ἑπακούων.
 Esaudizione, εσα. θ. Όρ. E-
 saudimento.
 Esauribile, ἐπ. διγ. ὁ ἐκείλει,
 ἑξαντλήσιμος, ἑξαντλήσιμος.
 Esaurire, ρ. έν. ἑξαντλώ, ἑκ-
 κενώ, ἑκάρω.
 Escludere, ρ. έν. ἑκ κόπτω,
 ἑκείρω.
 Esclusionato, εσα. άρ. φάρμα-
 κον πρόσμικτον.

Escliro, ρ. εὐδ. ταυτὸ τῷ Usclro,
 Esclusione, εσα. θ. ἑκκοπή,
 ἑκτομή. || Κάταγμα. || Εὐε-
 τισίς τῆς φωνῆς.
 Esclamamento, εσα. άρ. σὺνός,
 τῶ Esclamazione.
 Esclamare, ρ. εὐδ. ἀναθεῶ,
 ἀνακράζω, ἑκφωνῶ.
 Esclamativo, να, ἐπ. ἑπιρο-
 νηματικός.
 Esclamatore, εσα. άρ. ὁ ἀνα-
 θεών.
 Esclamazione, εσα. θ. ἀναβί-
 ησις, ἀναφωνήσις.
 Escludere, ρ. έν. ἀποκλείω, ἑ-
 ξαρτίω, ἑκβάλλω. || — si, ρ. έντ.
 ἑξαρτίσμαι.
 Esclusione καὶ Esclusiva, εσα.
 θ. ἀποκλεισις, ἀποκλεισμός.
 Esclusivamento, ἐπίρ. ἀπο-
 κλειστικός.
 Esclusivo, να, ἐπ. ἀποκλει-
 στικός, ἑξαρτητικός.
 Escluso, σα, ἀποκλεισμένος, ἑ-
 ποδισμένος, ἀποκλειστικός, ἑξαρ-
 τητικός, ἑκπεσών.
 Esclusivamente, ἐπίρ. ἑπιρο-
 νητικός.
 EscoGITabile, ἐπ. διγ. ἀπινο-
 ητικός.
 EscoGITato, ρ. εὐδ. ἑπίνοῶ,
 ἑκμύρσω.
 EscoGITativa, εσα. θ. ἑπινοήσις,
 ἑκμύρσις.
 Esconunienro, ρ. έν. ἑξαρτί-
 ζω, ἀποκρύψω.
 EscoGITatore, εσα. άρ. ἑλεος,
 εσα. θ. ἑπινοητής, ἑκμύρτης.

Escolpazione, εσα. θ. δικαιο-
 λογία, ἀπολογία.
 Escomunicazione, εσα. θ. ἀ-
 φρισμός, ἀποκλήρυξις.
 Escomunicazione, εσα. θ. καὶ
 Escomunicamento, εσα. άρ. ἀ-
 ποκλήρυξις, κ. ἑξφουδισμα. ||
 Αμύχλι, κ. γδίσσιμαν.
 Escreto, εσα. άρ. ἀποφραγ-
 μάτως, ἑπιγρῆμψις.
 Escrementale καὶ Escrementi-
 lizio, ἐπ. περιττωματικός, ἑκκρι-
 τικός.
 Escremento, εσα. άρ. ἑκκρι-
 σίς, περιττωμα.
 Escrementoso, σα, ἐπ. περιτ-
 τωστικός.
 Escrezione, εσα. θ. ἑκρῆσις,
 ἑκπύρσις.
 Escretore, ἐπ. διγ. ἑκκριτικός,
 ἢ ἄλλως τε
 Escretorio, ρία, ἐπ. ταυτὸση-
 μεν τῶ σνοσέρω.
 Escrezione, εσα. θ. ἑκρῆσις.
 Escreto, ρ. έν. ἑκκνήζω.
 Escribia, εσα. θ. νεκτερινὸς
 φρουρὸς, σκοπεύ.
 Escribitoro, ἐπ. προφύλαξ.
 Escributo, ἐπ. ὀρθοίμως, ἑδω-
 δίμας.
 Escriutore, ρ. έν. ἑκτινάσσω.
 Escrezione, εσα. θ. ἑκδραμῆ,
 ἑξόδος, εἰσβολή.
 Esenza, εσα. θ. ἀπολογία.
 Esensibile, ἐπ. διγ. ὁ συγγνω-
 με ἀξιος, σύγγνωστος, εὐμπαθέ-
 ητος.
 Esusare, ρ. έν. συγγνώμη

τινὶ ἰδίω, συγγνώμη, κ. συγγνω-
 μῶ. || — si, ρ. έντ. ἀπολογόμαι.
 Esensazione, εσα. θ. ἀπολο-
 γία, πρῶτως, σὺψης.
 Esensabile, ἐπ. διγ. ἑκτέρας ἑ-
 ξης, συγγνώμης ὀδύκτης.
 Esensamento, ἐπίρ. ὀδύκ-
 τικός.
 Esensando, ἐπ. Όρ. Esensabile.
 Esensato, ρ. έν. ἀποτρέφωμαι,
 ὀδύκτομαι.
 Esensato, ια, ἐπ. κατάρτιος,
 συγγνώμης, ἀποτρέφτικός.
 Esensatore, εσα. άρ. ἑλεος, εσα.
 θ. ὁ κατάρτιμος.
 Esensativo, εσα. καταρτιτικός.
 Esensazione, εσα. θ. ἀρά, ἀ-
 ποτροπή, μισήρις.
 Esensato, ρ. έν. ἑκτελῶ ἀπό-
 φρασιν δικαστικῶν.
 Esensivamente, ἐπίρ. ἑκτελε-
 στικός.
 Esensivo, να, ἐπ. ἑκτελε-
 στικός.
 Esentore, εσα. άρ. ἑκτελε-
 στής, ἑκτελεστικός. || Ὁ δῆμιος,
 Esentorioso, ἐπ. διγ. σὺνών. τῶ
 Esentivo.
 Esentionale, εσα. θ. Νόμος,
 ἀπῶσσις ἑκτελεστική.
 Esentimento, εσα. θ. ἑκτέλε-
 σίς, κατάρτις, κατάρτισις. ||
 Θανόντως. || Χίμας ἑκπύρσις.
 Esesesi, εσα. θ. ἑξήγησις.
 Esesetica, εσα. θ. ὀρμητικῶν
 τῶν ἑπιπέσων.
 Esesquibila, ἐπ. διγ. κατάρτι-
 τός, ἑκτελεστικός.

Esoguitamento, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Esocenziono.

Esoguita, ῥ. ἰν. ἐκτελῶ, ἀποτελεῖς τέλος ἀγαθῆ διατριπτικῶ.

Esoguitato, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Esacutoio.

Esomprigrazia, ἐπίρ. παραδειγματος χάριν.

Esompio, οὐσ. ἀρ. παραδειγμα, ὑπογραμμῶς. || Ἀντίτυπον, ἀπόγραφον.

Esomprato, ῥ. ἰν. ἐκτυπῶ, ἀντιγράφω. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ πρωτότυπον, τὸ σχέδιον. || —, ἐπίδειξι παραδειγματικῶ.

Esompraria, οὐσ. ὁ καλὸν παράδειγμα, εἶδος παραδειγματικῶς χρησιμῶς, ἀρετῆ.

Esompramento καὶ Esomprinatamento, ἐπίρ. παραδειγματικῶς, πρωτότυπος χρησιμῶς.

Esomprativo, γὰ, ἰπ. παραδειγματικῶς.

Esomprato, γὰ, ἰπ. ἐξαγραφημένος, ἀντιγραμμῶς.

Esomprificatō, ῥ. ἰν. φέρω παραδειγματα.

Esomprificamentō, ἐπίρ. παραδειγματικῶς.

Esomprificato, γὰ, ἰπ. ὁ διὰ παραδειγμάτων σφηνίζόμενος.

Esomprificatore, οὐσ. ἀρ. ὁ χρησιμῶς ὡς παράδειγμα.

Esomprificazioni, οὐσ. ὁ ἡ διὰ παραδειγμάτων ἱερηνεία.

Esompio, οὐσ. ἀρ. συνών. τῷ Esompio.

Esontare, ῥ. ἰν. ἀπαλλάττω, ἱεραῖω.

Esentato, γὰ, οὐσ. ἀρ. καὶ ἰπ. ἐξερημῶς.

Esente καὶ Esento, ἰπ. ὁ εὐδυνα φέρων ἀποτίων, ἀφορολογητός, ἀτελής. || Ἐλευθερός. || Ἐκαθακρῶς. || Ἀπών, ἀπουσιάζων.

Esenzione, οὐσ. ὁ ἀτελής, ἱεραῖος. || Προνόμιον.

Essonerazione, οὐσ. ὁ ἱεραῖος.

Essentivo, γὰ, ἰπ. ἱεραῖος.

Essenziale, ἰπ. διγ. ἐπιτελεῖς, ἐνταξίος.

Essenziale, ῥ. ἰν. κηδεύω, ἐκτρέφω.

Essenziale, γὰ, ἰπ. ἐνταξίος, ἐνταξίος.

Essenziale, οὐσ. ὁ πλ. ἐνταξίος, κηδεύω, ἐκτρέφω.

Essenziale, ῥ. ἰν. ἐκτελῶ, συνιών, τῷ Esquire.

Essenziale, ῥ. ἰν. ἀκούω, γυμνάζω.

Essenziale, ἰπ. διγ. ὁ ἐπιτελεῖς, ἀσκήσιμος.

Essenziale, οὐσ. ἀρ. ἀσκήσιμος.

Essenziale, ῥ. ἰν. ἀκούω, ἐκτρέφω, γυμνάζω. || Ἐκτελῶ, ἐκτρέφω, δεκνύω. || Μετρίζω, ἐκτρέφω, δεκνύω. || — ἡ, ῥ. ἀντ. ἀσκήσιμος ἐπίδειξι διδασκαλίας.

Essenziale, γὰ, ἰπ. γυμναστικός, ἀσκήσιμος.

Essenziale, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ. ὁ γυμναστικός.

Essenziale, οὐσ. ὁ ἀσκήσιμος.

Essenziale, οὐσ. ἀρ. στρατός, στρατός.

Esercizio, οὐσ. ἀρ. ἀσκήσιμος, γυμναστικός. || Ἐμπειρία, ἔξις, συνήθεια. || Ἐπόγγελμα, ἔργον, ἐργασία. || Γυμνασιεὶ στρατιωτικῆ. || Θίμα μαθητός.

Esercizio, ῥ. ἰν. ἀποκλήρω, ἀποκηρύττω.

Esercizio, οὐσ. ὁ ἀποκτήριος τῆς κληρονομίας, ἀποκτήριος.

Esercizio, οὐσ. ἀρ. ἀρχαία. ἔξεργος ἐπὶ νομομαθῶν.

Esercizio, ῥ. ἰν. Ὁρ. Gorgogliato, Rihollito.

Esercizio, γὰ, ἰπ. ἐκκοπῆς, ἐκκοπῶς.

Esercizio, οὐσ. ὁ Χειρουργοῦ ἀποφελίσιος.

Esercizio, ῥ. ἰν. προσέχω, προτινῶ, προσάγω, παρίζω.

Esercizio, οὐσ. ὁ προσάγω, παρίζω. || Νεμῶ, ἀπόντος τῶν δικαστικῶν ἔξιδω.

Esercizio, οὐσ. ἀρ. -trico, οὐσ. ὁ ἐπαίτων, προσάγων ἰστέρον.

Esercizio, οὐσ. ὁ προσάγω, προσάγω.

Esercizio, ἰπ. διγ. ἐπαίτων, προσάγω.

Esercizio, ἰπ. διγ. ἐπαίτων, προσάγω.

Esercizio, ῥ. ἰν. ἐπαίτων, προσάγω.

Esercizio, ῥ. ἰν. ἐπαίτων, προσάγω.

Esercizio, γὰ, ἰπ. ἐπαίτων, προσάγω.

Esercizio, οὐσ. ἀρ. ἐπαίτων, προσάγω.

Esercizio, οὐσ. ὁ ἐπαίτων, προσάγω.

Esercizio, οὐσ. ἀρ. ἐπαίτων, προσάγω.

Esigoro, ῥ. ἰν. ἀπαίτω. || Νόμος, νόμος.

Esigibile, ἰπ. διγ. ἀπαίτων.

Esiglio, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Esilio.

Esiglio, γὰ, ἰπ. ἐπίγειος, μηρότατος, μέτριος.

Esiglio, ῥ. ἰν. (ἐκ τοῦ ἑλλην.) ἐξίω, ἰαζῶμαι, φαίδερονω.

Esilio, ἰπ. διγ. λιπτός, μικρός.

Esiliato, ῥ. ἰν. ἐξίω, ἐξοστράζω, φυγάδιω.

Esiliato, γὰ, ἰπ. ἐξίω, φυγάς.

Esilio, οὐσ. ἀρ. ἐξίω, ἀποφυγία. || —, ἰπ. ἐξίω, φυγάς.

Esilio, οὐσ. ὁ λιπτός.

Esilio, γὰ, ἰπ. ἀπαίτων, ἐξοστράζω, διακωμῶμαι.

Esilio, οὐσ. ὁ ἐξίω.

Esilio, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Esilio.

Esilio, ῥ. ἰν. μνησθῶ, ἐκμνησθῶ, ἐλαφνῶ. || — ἡ, ῥ. ἰν. ἐκμνησθῶ, ἐλαφνῶ.

Esilio, οὐσ. ὁ ἀδυναμῶς, ἀτόνεια.

Esilio, ἰπ. διγ. ὑπάρχων.

Esilio, οὐσ. ὁ ὑπάρχων.

Esilio, ῥ. οὐδ. ὑπάρχων, ἰπ. ὑπάρχων.

Esilio, οὐσ. ἀρ. οὐδ. ὑπάρχων, ἰπ. ὑπάρχων. || —, ῥ. ἰν. παλιῶ, ἰπ. παλιῶ.

Esitazione, οὐσ. ὁ δισταγμός.

Esito, οὐσ. ἀρ. ἐκβάσις, ἔξοδος. || Ἀποδοσόμενον, τέλος. || Πόλις.

Esigiale, ἰπ. διγ. ἐξίω, ἐλαφρός.

Esigiale, ῥ. ἰν. ἐξίω, ἐλαφρός.

Esigiale, οὐσ. ἀρ. ἐξίω, ἐλαφρός.

Esafagen, οὐσ. θ. ἀτροφία ἰκτυώδης τοῦ ἰσθμοῦ, ἰσοφαγία.
 Esafagismo, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. ὁ τοῦ ἰσθμοῦ σπασμὸς.
 Esafiko, οὐσ. ἄρ. ἀνατ. εὐσφραγίαι, φήραξι.
 Esaleta, ia, ἱπ. ἀουθήσας, ἔχρηστος.
 Esomativo, να, ἱπ. ἀπυδεικτικός.
 Esometra, οὐσ. θ. ἡ τῆς μύτρας πρόπτωσης, ἐκμύτρωσις.
 Esondare, β. οὐδ. πλημμυρῆ, ἀχρημαί.
 Esonerara, β. ἱν. ἀπαλλάττω, ἀποσυρίζω.
 Esonerazione οὐσ. θ. ἀπαλλαγὴ, ἐξίσις.
 Esorabile, ἱπ. διγ. ὁ ἐπιδικητικὸς ἰλεώσεως, ἀεζιλανσος, εὐδυσώπαστος.
 Esorara, β. ἱν. ἱκετεύω, θέσμις.
 Esorbitato, ἱπ. διγ. ὑπερμετρος, ὑπερβολικός.
 Esorbitamento, ἐπίρ. ὑπερμετρος, ἄγαν.
 Esorbitanza, οὐσ. θ. ὑπερβολὴ, τὸ περιστόν.
 Esorbitare, β. οὐδ. ὑπερβίβω ἐξ ἑμέτρον παρεκτρέπωμαι.
 Esorcismo, οὐσ. ἄρ. (λεξ. ἑλλ. λην.) ἔξορισμός.
 Esorcista, οὐσ. ἄρ. ἔξοριστής.
 Esorcizara, β. ἱν. ἔξορίζω.
 Esordio, οὐσ. ἄρ. προσηλυτισμ. || Διατριβή, πραγματεία.
 Esordire, β. οὐδ. προσημαίω, προλογίζομαι, κατάρχομαι.

Esornara, β. ἱν. κομῆ.
 Esornazione, οὐσ. θ. κλισία.
 Esornato, β. ἱν. προτρέτω, παρακλῆσις.
 Esortativo, να, ἱπ. προτρέτω, προτροπικός.
 Esortatore, οὐσ. ἄρ. τρέτω, οὐσ. θ. ὄρ. Esortativo.
 Esortatorio, θ, ἱπ. προτροπικός.
 Esortazione, οὐσ. θ. ἐνδύξασαι, προτροπή.
 Esotico, οὐσ. ἄρ. ἐσθάνσις.
 Esotismo, ἱπ. μυστικός, ἄκρυφος.
 Esotico, οὐ, ἱπ. ἐσθάνσις, κρυφία, ἄκρυφος.
 Esotista, οὐσ. θ. ἐσθάνσις, τὸ ἐσθάνειν.
 Esotista, οὐ, ἱπ. ἐσθάνσις.
 Esotismo, οὐσ. θ. μανία διὰ τὸν ὄρα, τὴν ἐξωτερικὴν ἔξιν.
 Esotismo, β. ἱν. ἐσθάνειν, ἐκπεύλωμα.
 Esotismo, ἱπ. διγ. φων. ὁ ἐκκεκτοῦ ἀναχόμενος, ἐκκεκτός.
 Esotismo, οὐσ. θ. φων. τὸ ἐκκεκτόν.
 Esotismo, οὐσ. θ. ἔτασις, διάστασις ἀκωνολή.
 Esotismo, να, ἱπ. ὄρ. Esotismo.
 Esotismo, οὐσ. ἄρ. τρέτω, κρίσιον, μῆθος, μηχανή. || — ἐπιφθόμος, ἐπιφθόσις, ἐπίφθιστος.
 Esotismo, β. ἱν. ἀπερατῆς, ἀπερατῆς, ἀποσταλῆ. || Ἀκκλάτω ἐκπέρωται. ἀποσταλῆσι: || — si, β. ἄνα. περὶλογομαι, κτλ.

Espedimento, ἐπίρ. ἐνοίμας, ταχίως, προχέτω.
 Espedirio, να, ἱπ. ταχέσι, πρόχρησις ἐπιμελής.
 Espedirio, ia, ἱπ. συν. τῶ ἀνωτέρω.
 Espedizione, οὐσ. θ. ἐκπεραλίσει. || Ἀποσταλῆ. || Στρέψουσι: ἔποςθ. || Ἐπίσημα γράμματα. || Ἀπόγραφοι, ἀντίγραφοι. || Ἀπόλυσις, ἄφρασις. ὄρ. Spediziono.
 Espellere, β. ἱν. ἐκβάλλω, ἀπαθῆ, ἐκθίω.
 Espetabile, ἱπ. διγ. ὁ δοκιμασθέν ἀνδρὸς ἄνεως, δοκιμαστικός, εὐπίστατος.
 Espetido, οὐσ. θ. (λεξ. ἑλλ. λην.) φων. ὁ ἐσπερῆς.
 Espetido, οὐσ. θ. πλ. φυτὰ τὰ ἰσπερδιδῆ.
 Esperimento, ἐπίρ. πειραματικός, ἐμπειρός.
 Esperienza, οὐσ. θ. κατ. πειρία, δοκιμῆ, δοκίμιον.
 Esperientale, ἱπ. διγ. πειραματικός, ἐμπειρικός.
 Esperimentamento, ἐπίρ. πειραματικός, ἐμπειρικός.
 Esperimentato, β. ἱν. δοκιμάζω, ἀποπειρώμαι τι.
 Esperimentato, ia, ἱπ. ἐμπειρός, πειρατικός.
 Esperimentatore, οὐσ. ἄρ. ὁ πειρῶν λαμβάνων.
 Esperimento, οὐσ. ἄρ. πειρῶν, πειρατῶν. ὄρ. Esperienza.
 Esperico, β. ἱν. συνών. τῶ Esperimentatore.

Espero, οὐσ. ἄρ. ἔσπερος, ὁ ἀσπὴ τῆς ἀσπιδίτης.
 Esparlamento, ἐπίρ. ἐκ πείρας, ἐμπειρίας.
 Esparato, ia, ἱπ. ἐμπειρός, δεδοκιμασμένος. || — οὐσ. ἄρ. πραγματιγνώμων. || —, ἐπίρ. ἐκ πείρας.
 Esparabile, ἱπ. διγ. ἐπιθῶμης, ἔρεσις.
 Esparante, ἱπ. διγ. ὁ προσδοκῶν, ἐσπερῆς.
 Esparato, β. ἱν. ἀναμένω, προσδοκῶ, ἐσπερῆσις.
 Esparazione, οὐσ. θ. προσδοκία, συνών. τῶ Esparazione.
 Esparatore, β. ἱν. ἀπώλεμα, ἀποπύω, ἀποχρηστέωμαι.
 Esparatissimo, να, ἱπ. ἀποφλεγματικός.
 Esparazione, οὐσ. θ. ἀποφλεγμάτων, ἀποχρηστικῶν.
 Esparabile, ἱπ. διγ. καθαρῆς, ἀγνιστής.
 Esparara, β. ἱν. ἐρμησίω, διασαφηνίζω, ἔξωθῶ.
 Esparabile, οὐσ. ἄρ. ἐρμησινὸς, ἐξηγητής.
 Esparato, β. ἱν. ἀγνίω, καθαρῶν, ἰλαστικῶν.
 Esparato, οὐσ. ἄρ. τρέτω, οὐσ. θ. ἀγνιστής, καθαρῆς.
 Esparato, ia, ἱπ. ἰλαστικός, ἀγνιστικός.
 Esparazione, οὐσ. θ. ἀγνιστής, καθαρῶν, ἰλαστικῶν.
 Esparato β. ἱν. κλῆπτω, ὀπτικῶν, κλῆπτω διακρίνω τι.
 Esparato, οὐσ. ἄρ. τρέτω, οὐσ. θ.

απογοηδοῦν, χαλεκώσας, συ-
λάτας.

Espiracione, οὐα. θ. αὐλασις.

|| Νειρ. ἰσχυροῦς. Ὁρ. Ruberia.

Espirato, ῥ. οὐδ. ἰσχύειν, ἀ-
παύειν, τελευτῶ.

Espirazione, οὐα. θ. ἰσχύειν. ||

Έπειτα, προβλεπῶν, τέλεινα.

Espirativo, νη. ἄκ. καταπλη-
ρωματικῶς, πλεονάζων.

Espirabile, ἴκ. διγ. ἐπιγνήσις,

ἱερμνωτός, εὐαπίδαιμος.

Espirare, ῥ. ἴν. ἔσπασθαι, δια-
σπασθῆναι, ἰσχυρεῖν κτ.

Espirativo, να, ἴκ. ἐπιγνήσι-
κος, ἔμπνευστικός.

Espiratore, οὐα. ἄρ. τριών,

οὐα. θ. ἐπιγνήσις, διασπαστικός.

Espirazione, οὐα. θ. ἐπιγνή-
σις, ἐπιγνήσις, ἀνάπνοξις.

Espiratamente, ἴκπρ. βαρῶν,

ἴκπρ. βαρῶν, διασπαστικός.

Esplícito, τα, ἴκ. σαφές, ἴσχυρός.

Esplóro, ῥ. οὐδ. ἀνεκροῦν,

πυκαῖον ἰσχυρῶσαι. || — ῥ. ἴν.

μεταφ. καταστῆναι, ἐκκαθάρσασθαι.

Espiramento, οὐα. ἄρ. Ὁρ. Es-
piraziona.

Espirare, ῥ. ἴν. ἔσπασθαι, δε-
μιολῆσαι || Κατασπῆσαι, πυκαῖον

ῥῶ, καταστῆσαι, διαρῆναι.

Espiratore, οὐα. ἄρ. τριών,

οὐα. θ. παρατηρητής, κατασκο-
πος, οὐστός.

Espirazione, οὐα. θ. ἔπειτασις,

βαρυκαλία || Καταπνεύσις. || Ἐσπρ-
ξίς, ἐκπνευστικότηταί.

Esplosivo, να, ἴκ. (Distin-
—) ἰσχυροῦς ἰσχυροσκοπικός.

Esplosivo, οὐα. θ. Ραῖ, τὸ

ἐκ παραλλήλου ἄσπασμα.

Esplosione, ἴκ. διγ. Μαθ. ἐκθίσις.

Esplosiviale, ἴκ. διγ. Μαθ.

ἐκθίσις.

Esplosibile, ἴκ. διγ. ἡ ἄκ. ἰσχυ-
ρῶς, ἐκθίσις.

Esporo, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι, ἐκθῆ-
σθαι. || Ἀπλῶν, ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν.

|| Ἐκθῆσαι τινὰ εἰς ἄνοιον. ||

— Isplosabile, ἐκθῆσαι εἰς ἴ-
σχυρόν μου. || — I esploditi, ἐκθῆ-
σθαι, κ. ῥητοῦ τὸ καὶ εἰς. || —

alle fiere, ἐκθῆσαι εἰς τὰ θηρία.

|| — ῥ. ἴν. ἴσχυρεῖται, πρῶ-
τινθοναίω.

Esporiare, ῥ. ἴν. ῥητοῦ, ἴσχυ-
ρῶν, ἰσχυρῶν.

Esporiante, οὐα. θ. ἔσπρ-
γῶν, ἰσχυρῶν.

Espositivo, να, ἴκ. ὁ δῆλος,

τι, ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς.

Esposto, οὐα. ἄρ. ἡ δῆλσις,

ἡ ἴσχυσις. || Ἐκθέσειν, εἰ

ἐκθέσειν ῥητόν.

Espositore, οὐα. ἄρ. ἱσχυρῶν,

ἴσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Esposizione, οὐα. θ. ἔκθεσις,

|| ἔκθεσις, ἔκθεσις.

Esposito, τα, ἴκ. ἐκθεσιτικός.

Espressamente, ἴκπρ. βαρῶν.

Espressione, οὐα. θ. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν. || Ἐκθέσειν, ἰσχυ-
ρῶν, ἰσχυρῶν.

Espressiva, οὐα. θ. ἰσχυρῶν,

Espressivamente, ἴκπρ. οὐα.

τῶ Espressamente.

Epressivo, να, ἴκ. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ἴκπρ. βαρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressore, οὐα. ἄρ. ὁ ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressione, ἴκ. διγ. ὁ ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν. || Ἐκθέσειν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν. Ὁρ. ἰσχυρῶν.

Epressivo, οὐα. ἄρ. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, οὐα. θ. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Epressivo, ῥ. ἴν. ἰσχυρῶν,

Espirare, οὐα. ἄρ. τριών, οὐα.

θ. ὁ ἀποδοῦναι, ἀποδοῦναι, ἀποδοῦναι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirare, ῥ. ἴν. διαγῆσαι, ἐ-
κθῆσαι.

Espirante, ἴκ. ἴκ. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ἴκ. διγ. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

Espirante, ῥ. ἴν. ἐκθῆσαι,

ἰσχυρῶν, ἰσχυρῶν.

|| Μύρον, μύρωμα, ἕλατον ἀρωματικόν.

Essenziale, ἑπ. διγ. οὐσιώδης, ἀναγκαῖος. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ οὐσιώδες, τὸ κυριώτατον.

Essenzialità, οὐσ. θ. τὸ οὐσιώδες, ἡ οὐσία.

Essenzialmente, ἐπιθ. οὐσιωδῶς. Essere, ῥ. ὄπαρκε. εἶμλ. ὁ πάρουσζω, διάγω τὸν βίον. || Ενδιετριβός, διατριβή, κτλ. κτλ. || —, οὐσ. ἀρ. ἡ ὑπαρξίς. || Καταττασις.

Essiccante, ἑπ. διγ. ὄρ. Essiccativo,

Essicare, ῥ. ἐν. ξηραίνω.

Essicativo, να, ἑπ. ξηραντικός.

Essicatore, οὐσ. ἀρ. τρις, οὐσ. θ. ὁ ξηραίνων, ξηραντικός.

Essicazione, οὐσ. θ. ξήρανσις.

Essa, ἀντ. προσ. αὐτός· ὁ εἰρημένος.

Essudazione, οὐσ. ἰδρῶς ἀεκπιούστος, ἀφίρρασις.

Est, οὐσ. ἀρ. Γεωγρ. ἀνατολή.

Esti καὶ Estato, οὐσ. θ. ἔτερος.

Estasi, οὐσ. θ. (ἀξ. Ἑλλάν.) ἔκστασις.

Estatico, να, ἑπ. ἔκστατικός.

Estemporale, ἑπ. διγ. αὐτοσχέδιος, ὁ ἐκ τοῦ προχείρου.

Estemporaltà, οὐσ. θ. αὐτοσχεδίασμός, αὐτοσχεδίασμα.

Estemporaneamente, ἐπιθ. αὐτοσχέδιος, ἐκ τοῦ προχείρου.

Estemporanea, να, συνών. τῆ

Estemporato.

Estendere, ῥ. ἐν. τείνω, ἐκταί-

νω. || — σι, ῥ. ἀντ. ἐκτείνωμαι.

Estendibile, ἑπ. διγ. ὁ ἐξω-

πύσσων ἐπιθεγόμενος, ἐκτατός.

Estensione, οὐσ. θ. ἐκτασις, διαστολή.

Estensivamente, ἐπιθ. ἐκτατικόν.

Estenso, να, ἑπ. ἐκτατικός.

Estensore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἐκταίνων.

|| Ἐραντικός. || Ανατ. ὁ τίνων μή-

Estensorio, ἑπ. Ανατ. ὄρ. τὸ προηγούμενον.

Estenore, ῥ. ἐν. ἐξοθενώ, κατισχνώ.

Estenuativo, να, ἑπ. ὁ ἐξοθενῶν, ἰσχναινῶν, ἰσχναντικός.

Estenuato, τα, ἑπ. ἐκτετατός, ἰσχνός.

Estennazione, οὐσ. θ. ἐξοθενήσις, ἐπνοία, ἰσχνανσις· ἀκατεία.

Esteriorazione, οὐσ. θ. ἐξωτερική δόλωσις.

Esteriore, ἑπ. διγ. ἐξωτερικός.

|| —, οὐσ. τὸ ἔξω, τὸ ἐξωτερικόν.

Esteriorità, οὐσ. θ. τὸ ἔξω, τὸ ἐξωτερικόν.

Esteriormente, ἐπιθ. ἐξωτερικός, ἔξωθεν.

Estermamento, οὐσ. ἀρ. συνών. τῆ Estermazione.

Estermare, ῥ. ἐν. ἐξολοθρεῖν, καταστρέφω, ἐρημώ.

Estermato, τα, ἑπ. ἔξωθεν.

|| Τεράστιος, κολοσσικός.

Esternatore, οὐσ. ἀρ. τρις, οὐσ. θ. δεικτῆρ, δεικτερά.

Esternazione, οὐσ. θ. ἐξολοθρεῖσις, καταστρεφῆ, ἐρημωσις.

Esterminevole, ἑπ. διγ. καταστρεπτικός, ἐξολοθρευτικός.

Esternizio, οὐσ. ἀρ. δεικτῆρ, φθορά, ἔξωθεν, πανάλλοια.

Esternimento, ἐπιθ. ἐξωτερικός, ἔξωθεν.

Estornare, ῥ. ἐν. ἐκβάλλω. || Ἀγλῶ τι.

Esterno, να, ἑπ. ἐξωτερικός, ὁ ἐκτός. || Ἀλλοδαπός· ἀλλόφυλος, ἕτερος. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ ἐξωτερικόν.

Estersafatto, τα, ἑπ. ἐκπεπληγμένος.

Esterrito, τα, ἑπ. ἐκπεπληγμένος, πτοηθείς.

Esteto, οὐσ. ἀρ. Ναυτ. μικρὸς λιμὲν.

Estersivo, να, ἑπ. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν τοῦ ἀπειράττειν, σημητικός, ἰσητικός· συνών. τῆ Dietersivo.

Estasamento, ἐπιθ. ἐκτεταμένος, διεξοδικός.

Esteso, να, ἑπ. ἐκτεταμένος, εὐρύς, ἐπὶλόγος.

Estimo, οὐσ. θ. τιμὴ, ὑπόληψις. ὄρ. Stima.

Estimabile, ἑπ. διγ. συνών. τῆ Stimabile.

Estimare, ῥ. ἐν. τιμῶ, ἐκτιμῶ· συνών. τῆ Stimare.

Estimativa, οὐσ. θ. ἡ κρίσις, τὸ κριτικόν τῆς ψυχῆς.

Estimatore, οὐσ. ἀρ. ἐκτιμητής· ταυτὸ τῆ Stimatore.

Estimazione, οὐσ. θ. κρίσις, κρίσις, ὑπόληψις. || Γνώμη. || Εκτιμήσις.

Estimavofo, ἑπ. διγ. ἐξοτιμώ.

Estimo, οὐσ. ἀρ. τήρησις, τιμῆμα.

Estinguere, ῥ. ἐν. σβένω. || Ἀποκτείνω· ἀφανίζω, φθείρω, ἐξηραίνω. || — na debito, χρεολύτω, λύω τὴν φειλίαν, τὸ χρεὸς ἀποδίδωμι. || — σι, ῥ. ἀντ. ἀποσβέννυμαι, ἐξαφανίζομαι, ἀποθνήσκω, τελευτῶ.

Estinguibile, ἑπ. διγ. ὁ ἐκδαικτικός οὐσιώδης, ἀποσβέννυσις.

Estingimento, οὐσ. ἀρ. ἀποσβασίς.

Estingitore, οὐσ. ἀρ. τρις, οὐσ. θ. οὐσιώδης, οὐσιώτης.

Estintivo, να, ἑπ. ὁ σβένων, ἐκμηδενίζων, οὐσιώτατος.

Estinto, τα, ἑπ. ἐσθισμένος. || Νεκρός, ἀποθνήσκων.

Estinzione, οὐσ. θ. οὐσιώσις, ἀποσβασίς. || Τελευτή, θάνατος.

Estirpamento, οὐσ. ἀρ. ἐκρίζωσις, ἐκκοπή. || Ἀξίωμασις.

Estirpare, ῥ. ἐν. ἐκρίζω, κατασκόπτω· ἐκ τρυφίαν τι, ἀπέλωμι, ἀφανίζω. || Ἀλωρῶ.

Estirpato, τα, ἑπ. πρῆβητος.

Estirpatore, οὐσ. ἀρ. τρις, οὐσ. θ. ἐκρίζωτής, ἐξολοθρεῖς.

Estirpazione, οὐσ. θ. συνών. τῆ Estirpamento.

Estirpicina, οὐσ. ἀρ. ἰεροσκοπία.

Estivo, να, ἑπ. θερινός.

Esto, τα, ἀντ. δεκτῆρ· ταυτὸ τῆ Questo.

Estollenza, οὐσ. θ. ἀήθις, ἔπαρσις. ὄρ. Superbia.

Estollere, ῥ. ἑν. ἐπαίρω. || Ἐκ-
 θεῖω, ἑθμωθ. || — ῥ. οὐδ. κλυ-
 χήρωσι, ἐπαίρωμαι.
 Estorcere, ῥ. ἑν. καὶ
 Estorquere, ῥ. ἑν. ἐκβιάζομαι
 τε ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ἀρπάζω διὰ
 τῆς βίας.
 Estorfo, ῥ. ἑν. ἐξαιρῶ; ἐξέλω.
 Estorsione, οὗθ. ὁ. ἐκβιασμός,
 ἀρπαγή, ἀναγωγή.
 Estorta, Ia, ἑν. ἐκβιασμός, κα-
 ταναγκασμός.
 Estoruario, οὗθ. ὁ. ζυθίου
 περιβόλιον.
 Estradotale ἑσ. ἄρ. πλ. (Roni—)
 Νομ. τὰ περίφορα κῆρα, κ. τὰ
 ἐξώπρια.
 Estragjudiciali, ἑν. διγ. Νομ.
 ἐξωδικαστ.
 Estragjudicialmente, ἐπιφ. ἐξω-
 δικαστ.
 Estramissione, οὗθ. ὁ. ἐκπομπή.
 Estranamento, ἐπιφ. ξενιτρώ-
 πιας, ἔξωπιν.
 Estraneo, νεα, ἑν. καὶ
 Estranio, νια, ἑν. ἡ
 Estraino, να, ἑν. ἀλλοδαπός,
 ἀλλοφύλος, ἀλλοθνής. || Ἀλλογενετός,
 ξένος, ἀουθήτης.
 Estrordinariamento, ἐπιφ. ἐκ-
 τίστως, ἀουθήτως, πρὸς τὰ συνή-
 θεις. || Ἀτόπως. || Ὑπερφυῶς, θαυ-
 μαστῶς, ὑπερβαλλόντως.
 Estrordinaria, ria, ἑν. ἐκτα-
 κτός, ἀθέτης, ἀουθήτης. || Ἀτόπως,
 παράλογος. || Ἐξαισιος, ὑπερφυῶς,
 ἐξαιρετός, θαυμαστός. || Διανός.
 Estrarre, ῥ. ἑν. ἀνασπῶ, ἐξέλ-

χω, ἀξάγω. || Ἐκπιπῶ, ἐκχέω.
 || Ἐξέλγω τί.
 Estrattivo, να, ἑν. ἡ ἔργον τῆς
 ἰδιότυπα τοῦ ἀνασπῆν, ἀνομο-
 σιανός, ἀραιρετικός.
 Estratto, οὗθ. ὁ. ἐκχέσις,
 ἐκπιπόμενον. || Ἐκπιπώ, ἀνάφης. ||
 Εὐλογή.
 Estrattore, οὗθ. ὁ. ἐξαγωγῆς.
 Estrattorio, ἑν. διγ. ἀλλο-
 κότες ἰδιότυποις μωρῶς, ἄρρω.
 || — ἑν. διγ. πνεύσιμον.
 Estravaganza, οὗθ. ὁ. ἰδιότυ-
 πία, τὸ ἀλλοκότεν μωρίον, ἄρρω-
 σίτη.
 Estravagato, Ia, ἑν. ἐξωγ-
 οῦτός ἐπὶ σῦστατος. || Sangua-
 τὸ ἐκχέω κτ.
 Estrazione, οὗθ. ὁ. ἔξαρσις,
 ἐξοκλή. || Τὸ γένος. — nolite, ἡ
 οὐγένεια.
 Estrangemento, ἐπιφ. ἄλλο, ἡ
 περάγω, καὶ ὑπερβαλόν, ὑπερ-
 βαλλόντως. || Ἐπὶ τέλους, τελου-
 ταιόν, εἰς τὸ ἔσχατον.
 Estrouare, ῥ. ἑν. φέρω τινὰ ἐπὶ
 τὴν ἰσχάτην ἀνάγκην, σινησάω,
 || — ῥ. οὐδ. ἐλαττωμαί. || —
 si, ῥ. ἀντ. ἐσχάτως δεικνυμαι, ἡ
 ἰσχάτην ἀπορίαν ἐρχομαι, τὰ ἰ-
 σχυατα πάσχω.
 Estrouilla, οὗθ. ὁ. ἐσχάτη, ἄ-
 κρον, τὸ ἄκρον. || Ὑπερβαλόν, ἀλλο-
 γικός, δυστυχία, ἡ ἰσχάτη ἀνάγκη,
 τὰ δεινά.
 Estrema, οὗθ. ὁ. ὄρ. Estre-
 mita.
 Estrinsecamento, ἐπιφ. ἕσπε-

ρικός. || — ἐπιφ. προφανῶς, σα-
 φῶς, ἀνεφανδόν.
 Estrinsecu, οἷα, ἑν. ἐξωτερικός,
 ἐκτετακτός. || —, οὗθ. ὁ. τὸ ἰ-
 πύλακτον.
 Estro, οὗθ. ἄρ. (ἀξ. Ἑλλην.)
 ἄστρες, πικρῆς, ἀνελευσισμός,
 ἐργασμός.
 Estrovanziene, οὗθ. ὁ. ἀνατρο-
 πῆ, ἀναγωγή εἰς τὰ ἔσθην.
 Estrovertore, ῥ. οὗθ. ἀνάγωμαί
 εἰς τὰ ἔσθην.
 Estrudero, ῥ. ἑν. ἀποδιώκω,
 ἔσθω, ἀπιδάω.
 Estrusione, οὗθ. ὁ. ἔσθωσις, ὁ-
 κισις, ἐκβάλλω, ἀπυλασις; ἐξο-
 κισιός.
 Estruante, ἑν. διγ. ἡ ἔσθην, κλυ-
 μασός, διεκασίς.
 Estruio, οὗθ. ὁ. ἡ ἔσθην ὁμο-
 τήτως ἀνάγωμαί.
 Estrucuro, ῥ. ἑν. ἐκδιώκω, ἐκ-
 βάλλω.
 Esuberante, ἑν. διγ. διαφύλης,
 ἄρρωτος.
 Esuberanza, οὗθ. ὁ. διαφύλια,
 ἀφθονία.
 Esuberato, ῥ. ἑν. προσάγωμαί
 πρὸς ἄλλω. || Καταβάλλω.
 Esula, οὗθ. ὁ. φυτὸν, ὁ σιθῶ-
 μάχος.
 Esulare, ῥ. ἑν. ὄρ. Esuliro
 Esule, ἑν. διγ. ἐξορστος, φυγῆς.
 Esuleamento, οὗθ. ὁ. ἄρ. καὶ
 τὸ σχυματισμόν ἑλκος, πλῆγη.
 Esulcerato, ῥ. ἑν. ποῖα τραύμα,
 σχυματισμός.

Esulante, ἑν. διγ. πλῆρης χα-
 ρῆς, ἡ ἐκτός ἑαυτοῦ ἢ τῆς οὐθυ-
 μίας.
 Esulare, ῥ. οὗθ. σιρπῶ δὲ δὲ χα-
 ρῆς, πικρῆς γινόμεαι ὑπὸ ἰδίων.
 Esulceratione, ἐπιφ. μετὰ
 χαρῆς.
 Esultator, o, ria, ἑν. χαρῆς,
 σιρπῆτικός.
 Esultazione, οὗθ. ὁ. σιρπῆσις,
 ἐγχαλλισίς.
 Esumaro, ῥ. ἑν. ἐξερῶται, ἀνο-
 ρῶται, ἰαθῆσθαι.
 Esunzione, οὗθ. ὁ. ἐξερῆσις,
 ἀνορῆσις.
 Esuperante, ἑν. διγ. ὄρ. Esu-
 bitante.
 Esuperanza, οὗθ. ὁ. διεκβαλόν.
 Esurino, ἑν. κλυ. διεκβαλόν.
 Esurire, ῥ. οὗθ. ἔγω πολλὴν
 πείνην, βουλιμῶ.
 Esustione, οὗθ. ὁ. καθισίς, κλυ-
 τήσις.
 Esusto, Ia, ἑν. διεκκαυμένος.
 Esustorio, ἑν. κλυτῶτος. ||
 —, οὗθ. ὁ. κλυτῆσις.
 Esia, οὗθ. ὁ. φησις, αἰώγ, γρη-
 γος. || Ζωή.
 Etate, οὗθ. ὁ. ὄρ. Eta.
 Etara, οὗθ. ὁ. ἄρ. αἰθῆρ ἢ αἰ-
 ρανός.
 Etere, οὗθ. ὁ. ἄρ. (ἀξ. Ἑλλην.)
 τὸ λεπτότατον καὶ ἀνώτατον μί-
 κρον τοῦ ἀέρος, αἰθήρ.
 Etereo, red, ἑν. αἰθέριος, οὐ-
 ράνιος.
 Eterificazione, οὗθ. ὁ. ἡ εἰς
 αἰθέρα μεταποίησις.

Estorio, οὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἀλθέριον.
 Esterizate, ῥ. ἐν. Χημ. καθαίρω, ἐκκαθαίρω, ἀραιῶ.
 Eternaia, ἰπ. διγ. αἰώνιος.
 Eternamente, ἐπίρ. καὶ
 eternamente, ἐπίρ. αἰώνιος.
 Eterno, ῥ. ἐν. διαωνίως, ἀπαναταίξω.
 Eternità, οὐσ. θ. αἰωνιότης, ἀλιότης, ἀθάνασις.
 Eterno, οὐσ. ἀρ. ταυτὲ τῷ Eternità. || — πρ. ἐπ. αἰώνιος, ἀλιός, ἀταλῶτος, ἀθάνατος. || — ἐπίρ. αἰδώς, αἰώνιος. || Ab — ἐπίρ. πρὸ ἀνημμενῶν χρόνων.
 Eteroflito, τα, ἰπ. (λεξ. Ἑλλ.) ἑτερόφλιτος.
 Eterofossia, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλ.) ἑτεροφώσις.
 Eterodosso, οὐσ. ἀρ. (λεξ. Ἑλλ.) ἑτεροδοξός.
 Eterogenità, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλ.) ἑτερογενής, ἢ ἑτερογένεια.
 Eterogeno, οὐσ. ἰπ. ἑτερογενής.
 Etesia, οὐσ. θ. πλ. (λεξ. Ἑλλ.) οἱ ἑτησιαὶ ἀνεμοί.
 Etesia, οὐσ. θ. ἢ ἄθια. || Ἐτικὸς πυρετός.
 Eticamente, ἐπίρ. φημιῶ, κατὰ τὴν φημιῶν.
 Etichetta, οὐσ. θ. τὸ νόμισμα ἢ τὸ καθυστά, νόμισμα, ἐθιμοταξία, τὰ ἔθια, τὰ καθήκοντα, τὰ πρόπεποντα. || Ἐπιγραφή, ἐπισημασίαι, τὰ πιτάνιον.
 Etico, οὐσ. ἰπ. ἑτικὸς.
 Etimologia, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλ.) ἐτυμολογία.

Etimologicamente, ἐπίρ. ἰτυμολογικῶς.
 Etimologico, οὐσ. οὐσ. ἀρ. ἰτυμολόγος. || —, ἰπ. ἐτυμολογικός.
 Etimologista, οὐσ. ἀρ. ἰτυμολόγος.
 Etimologizzare, ῥ. ἐν. ἰτυμολογῶ.
 Etimologo, ἰπ. Ὁρ. Etimologista.
 Etiologia, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλ.) αἰτιολογία.
 Etiologia, οὐσ. θ. φθίσις, μετασμός.
 Etico, οὐσ. ἀρ. εἰδηλοτέρως, ἑθνικός.
 Etiopa, οὐσ. θ. ἄθιοπία.
 Etiopaja, οὐσ. θ. συνών. τὰ ἀνωτέρω.
 Etrusco, οὐσ. ἰπ. τοῦρηνικός.
 Etusinia, ἰπ. (λεξ. Ἑλλ.) Ἡοταν ἑταγονία, τάξις ἄθλων.
 Etto, οὐσ. ἀρ. μηδὲν, μηδενικῶν, ἑταγονιστικόν τι.
 Ettemorioso, οὐσ. ἀρ. ἐπιτυμωτικός.
 Eucaristia, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλ.) εὐχαριστία, ἢ θεία μεταλήψις.
 Eucaristico, οὐσ. ἰπ. ὁ τίς θείας μεταλήψεως, εὐχαριστικῶς.
 Eucologio, οὐσ. ἀρ. (λεξ. Ἑλλ.) εὐχολόγιον.
 Eufemismo, οὐσ. ἀρ. (λεξ. Ἑλλ.) εὐφημοισμός.
 Eufonia, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλ.) Γραμμ. καὶ Μουσ. ὠφονία.
 Euforbio, οὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ αὐφόρβιον.

Euneco, οὐσ. ἀρ. (λεξ. Ἑλλ.) εὐνοχός, ὁ ἑκτομικός.
 Euratorio, οὐσ. ἀρ. φυτόν, τὸ ἰθακτόριον.
 Eurandria, οὐσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλαν.) φυτόν τὸ εὐράνδρον.
 Euristia, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλαν.) εὐριστία.
 Eutropia καὶ Eutropia, οὐσ. θ. (λεξ. Ἑλλαν.) ἡ τίχ' η τοῦ γαριέντως ἀστασιεῦσαι, εὐτραπεία.
 Euro, οὐσ. ἀρ. εὐρός, ἀνατολικὸς ἀνεμος.
 Euroboreo, ἰπ. ἀρ. (ἄραο) ὁλόκωπα εὐροβόρειος, ἢ Δόξωκῆ.
 Europa, οὐσ. θ. Γεωγρ. ἢ Ἐυρώπη.
 Evacuamento, οὐσ. ἀρ. κένωσις, ἐκκένωσις.
 Evacuare, ῥ. ἐν. κενῶ, ἐκκενῶ, κ. ἀδειάζω. || — σί, ῥ. ἀντ. καθαρίζομαι, διαχωρῶ.
 Evacuativo, να, ἰπ. κενωτικὸς, καθαρτικός, ἐπι φαρμάκων.
 Evacuazione, οὐσ. θ. κένωσις, ἐκκένωσις φρενῶν ἢ χώρας κτλ. || Κάθοροις, καθάρσιον.
 Evadere, ῥ. οὐδ. δραπέτεω, διαφύγω, ἀπειδιδράσκω.
 Evagazione, οὐσ. θ. ἀποπλάγσις, παρεκκασίς.
 Evangelicamento, ἐπίρ. εὐαγγελικός.
 Evangelio, οὐσ. θ. εὐαγγέλιον.
 Evangelico, οὐσ. ἰπ. εὐαγγελικός.
 Evangelista, οὐσ. ἀρ. εὐαγγελιστής.
 Evangelistario, οὐσ. ἀρ. εὐε-

λίον ἰμπεριεῖχον εὐαγγέλιος, εὐαγγελιστάριον.
 Evangelizzare, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. εὐαγγελίζομαι, κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον.
 Evangelo, οὐσ. ἀρ. ταυτὲ τῷ Evangelio.
 Evaporabile, ἰπ. διγ. ἔξαρτες ζόμενος, ἑκατριός.
 Evaporamento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Evaporazione.
 Evaporato, ῥ. οὐδ. ἑκατριόμα, ἀναθυμία.
 Evaporativo, να, ἰπ. ἑκατριζόμενος, ἑκατριώτικος.
 Evaporatorio, οὐσ. ἀρ. καπνιστής, κάπνισσις.
 Evaporazione, οὐσ. θ. ἑκατριώσις, ἀναθυμιασίς. || Ἄτμος.
 Evasiono, οὐσ. θ. δραπέτεωσις, φηγῆ.
 Evasio, να, ἰπ. διαδουτικὸς. || Nispostia, —, ἀπὸ κρισίς ἡ κενωμένη, ἀμικροουτικῆ, διὰ δούσι.
 Evensimento καὶ Evento, οὐσ. ἀρ. συμβῆν, ἰπιτυχία, ἑκβασις.
 Evensiazione, οὐσ. θ. ἔκχυσις. || Μικρὰ ἀραιμάξις.
 Evento, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Eventimento.
 Eventuale, ἰπ. διγ. ὁ ἀπὸ τόχης γινόμενος, τυχερός, τυχαίος.
 Eventualità, οὐσ. θ. τὸ τυχόν, ἢ τύχη, τὸ σμικτωμα.
 Evensione, οὐσ. θ. ἀνατροπή, καταστροφή, καθάρσιος, κατάλυσις.
 Evento, οὐσ. ἰπ. ἰκάντιος, ἀντίθετος.

Byroscopia, εὐσ. ἀρ. ἀνακροπέυς, καθαρῶς.

Byroscopia, εὐσ. θ. ἄρρεν. πορεία.

Evidentia, ἐκ. διγ. καταφανής, φανερός, ὁδός, εὐδάλος.

Evidentiamento, ἐπίρ. προφανῶς, σαφῶς, ἐναργῶς.

Evidentiari, εὐσ. θ. τὸ φανερὸν, τὸ δῆλον, τὸ ἔμφανές, ἐμφάσις, ἡ νάρκη.

Evidentiari, ῥ. ἐν. ἐκινῶ, ἀνακροπέυσι τῷ.

Evidentiari, ῥ. ἐν. συνών. τῷ Castri.

Evidentiari, εὐσ. ἀρ. ἐκτομίας, εὐνοῦχος.

Evidentiari, εὐσ. θ. ἡ τῶν ὄρων ἐκτομή, ὄρητομία.

Evisceratore, εὐσ. ἀρ. ἡ ἀποσπῶν τὰ ἐντέριον.

Evitabile, ἐκ. διγ. φανερός, φανερός, εὐδάλος.

Evitamento, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Evidentiari.

Evitare, ῥ. ἐν. ἀποφεύγει, διαφεύγει, ἐκφυγῶ.

Evitazioni, εὐσ. θ. διαφυγή, ἀποφεύξις.

Evidentiari, εὐσ. θ. Νομολ. ἀφαιρέσις ἰδιοκτησίας γινομένη δικαστικῶς, ἐκινῶσις, ἀνάγκησις.

Evo, εὐσ. ἀρ. αἰών. || Ἰλιχία, ἐποχή. || Ἦτις, ζῶν.

Evocare, ῥ. ἐν. Νομολ. τὴν δίκην ἐκκαλεῖσθαι ἢ ἀνάγει. || Ἰπικαλοῦμαι, ἰπάγω (τὰς ψυχάς, τὴν θείον, κτλ.).

Evocato, τα, ἐπ. ἀνάκλητος,

ἐκκαλεῖται, ἐφέτης. || Ἰπικαλοῦμαι, ἐπὶ ψυχῶν, θεῶν κτλ.

Evoceatione, εὐσ. θ. Νομολ. ἔρεσις, ἐκκλησις. || Ἡ τοῦ Θεοῦ ψυχῆ, τινος ἐκκλησις, ἐκκαλοῦμαι.

Evoluzione, εὐσ. θ. Στρατ. ἡ ἐξελίξις, ἐξίλιξις. || Ναυτ. διεκπελοῦμαι.

Evoluzione, εὐσ. θ. Γνωμ. καμπίλη.

Evoluzione, ἐπίθ. ἢ ἀπρίπτου, διὰ μιᾶς, ἀπρόκαρτα κινήσεως, παροῦσος. || Ἐποταμία.

Evoluzione, εὐσ. ἀρ. ὁ πρῶτος κρῆενος.

Evolvo, εα, ἐπ. ἀνασπασίς, ἀπρίπτει.

Evolvo, (Ab —) ἐν τῷ παραδειγματικῶς, παραδειγματικῶς.

Evoluzione, ἐπίρ. ἀνακροπέυσι, ἐπὶ τούτου.

Evoluzione, ἐπίρ. ἐπίτηδις, ἐν σπουδαίως.

Evoluzione, ἐπίρ. εὐδός, ἐν τῷ ἄμ. ἀμείως.

Evoluzione, ἐπίρ. (Ab —) ἐξῶθεν.

Evolvo, ἐκφρ. ἐπὶ τὸ ἐξ ἰσχυρῶς ἀνάθημα ἢ ἀφίστασμα εἰς τὴν θείον.

Evoluzione, ἐπίρ. καλ.

Evoluzione, ἐπίρ. προέστι, μάλιστα.

ΕΓ.

Fabrice, εὐσ. ἄρ. τὸ ἔκτον
μέλος τοῦ ἀλφάβητου.

Fab, εὐσ. ἄρ. καὶ Ὁ. Μουσ. ὁ
τέταρτος φωνήεν.

Fabula, εὐσ. Ὁ. βάρβαρη, ἢ φων
δικάπρωτος.

Fabulosa, εὐσ. Ὁ. ἔργαστήριον,
ἔργαστήριον, τεχνουργεῖον αἰοδ. δ. ἄ.
paca. || ἔργον, τέχνη || Ὁ.
κοδμή, οἰκοδομική.

Fabulamento, εὐσ. ἄρ. ἔργα-
σία, κατασκευῆ.

Fabulante, εὐσ. ἄρ. τεχνίτης,
χειροτέχνης, ἰομαχ, ανος.

Fabulicibile, ἐπ. διγ. κατα-
σκευαστός.

Fabulicaro, ὁ. ἐν. κατασκευά-
ζω, τεχνουργῶ, ποιῶ τι. || Ὁ.
κιδερῶ, κτίζω.

Fabulativo, να. ἄπ. οἰκοδομικός

Fabulicioro, εὐσ. ἄρ. ἱστία,
εὐσ. Ὁ. κατασκευαστής, ἐργάτης,
ἔργουκασιάρχης. || ῥαδιουργός, ψεύ-
στης.

Fabulicaziono, εὐσ. ὁ. κατα-
σκευῆ, κατασκευασμα, χειροτέ-
χνημα. || Οἰκοδομή, οἰκοδομική.

Fabulicera, εὐσ. ἄρ. ὁ ἱπι-
στάτης οἰκοδομῆς.

Fabricano, εὐσ. Ὁ. μέγα οἰκο-
δομημα.

Fabricatoria, εὐσ. Ὁ. (ὄπια.
τοῦ Fabricia) μικρὴν ἔργαστήριον
ἢ τεχνουργεῖον || Οἰκοδομημα, τι
μικρὸν.

Fabulilla, ἐπ. ὁ τοῦ διδραουργῶ.
|| Τεχνικός, χειροτεχνικός. ||
Τεχνομάχης.

Fabulo, εὐσ. ἄρ. οὐδραουργός.
|| Τεχνικός, χειροτέχνης. || ἔρ-
γματος, βιομήχανος. || ἄσταυροῦ.

Fabuloso, εὐσ. ἐπ. Ὁρ. Γατο-
loso.

Fabulatore, εὐσ. ἄρ. ταυτὸ τῷ
Fabbricatore.

Fabula εὐσ. Ὁ. συγμῶν, τῷ Fa-
vola.

Fabulare, ὁ. εὐδ. καὶ
Fabulargiare, ὁ. εὐδ. διαγυθ-
μαί, πλάττω, μυθεύω, μυθία, μυ-
θολογῶ, λογιμαίω.

Fabuloso, εὐσ. ἐπ. ταυτὸ τῷ
Favoloso.

Facella καὶ Facellina, εὐσ. Ὁ.
ἄρ. λαμπάκι, πυράκι.

Facenda, εὐσ. ὁ. ἀσχολία,
ἔργον, ἔργασία, πρῶμα τι. || Far
— ἔχω πολλὰς ἀσχολίας.

Facendaria, εὐσ. Ὁ. πολυπραγ-
μοσύνη, τὸ πολυάσχολόν τιος.

Facendario, ἐπ. διγ. ὁ ἔχων
ἀσχολίας, ἀσχολός.

Facendiere, εὐσ. ἄρ. πολυ-
πράγμων. || ῥαδιουργός, τι ὁ
μυθίων ἀπανταγοῦ, τρυπαλώπη.

Facendosa, εὐσ. ἐπ. καὶ εὐσ.
ἄρ. πολυάσχολος, ἀσχολίων.

Faccentia, ἴκ. διγ. φιλεργός, φιλόπνοος.

Faccentia, ὄσθ. θ. μικρά πλευρά πλάσθρου. || Μικρά ὄψις.

Facchinato, ὄσθ. ἀρ. αἰθέρην.

Facchinaccio, ὄσθ. ἀρ. ἀγρείκος· ἀγθαφρός.

Facchinaggliato, β. ὀδδ. κοπιάζω ὡς ἀγθεφρός.

Facchinotia, ὄσθ. θ. ἔργον & χθερεσκόν· μόθος ἀγθοφρόου.

Facchino, ὄσθ. ἀρ. ἀγθαφρός, βασιάκος.

Faccia, ὄσθ. θ. ὄψις, πρόσωπον· εἶδος, μορφή, σχῆμα· τὰ ἱζητορικόν. || Μῆτωπον οἰκοδομῆς, ὁ ἠμπερσθὲν πλευρά, πρόψις. || Σελίς. || Μικρά, θρασύτης, προπέτις, ἀνάδεια.

Facciale, ἴκ. διγ. ὁ τοῦ προσώπου, προσωπικός.

Facciale, ὄσθ. θ. Τεκτ. τὸ πρόσωπον οἰκοδομῆς, μῆτωπον, πρόψις.

Faccidanno, ὄσθ. ἀρ. ἐπιτήμιος, βλαβερός.

Facciuola, ὄσθ. θ. τετράγωνον χέρτος, φυλλῆριον, μικρὰ σέλις.

Face, ὄσθ. θ. δάς, λαμπρὸς πυρρός. || Το φῶς, οὐ δάβαλλει.

Facella, ὄσθ. θ. βοτάνη, ἢ φακχλία.

Facella, ὄσθ. θ. δαδίον, λαμπάτιον. || Πῦρ λάσψις, φῶς.

Facellamento, ἴκ. ἀρ. ἀστέλις, αὐτραπιλάς.

Facellato, β. ὀδδ. ἀστεϊσόμεαι, αὐτραπιλάσμαι, χαριεντίζομαι.

Faceto, ἴκ. ἴκ. χαριεντιστής, ἀστέλις, αὐτραπιλάς.

Facetia, ὄσθ. θ. ἀστεϊστικός, λόγοι εὐεράπλοιοι, τὰ ἄδία, τὴ γελία.

Facellamento, ἴκ. ἀρ. κατὰ πρῶτον, κατ' ἐφθαλμούς, κατ' ἰώπιον.

Facibano, ἴκ. διγ. ἀγθεφγός. || Εὐτάκτος.

Facicoro, ἴκ. ἴκ. χρηστικός, κορυφαίος.

Facidanno, ὄσθ. ἀρ. βλαβερὸς· ταυτὲ τῷ Facidanno.

Facirazio, ἴκ. χαριεντικόν.

Facio, ἴκ. διγ. ἀδύλοχος, εὐχερής. || Ἰαρός, εὐπράξιτος, εὐπροσέγγυτος, εὐμνηστικός, ἐπιτιμικός. || — all' ira, ἀδύλοχος, εὐόργιστος.

Facilita, ὄσθ. θ. εὐκόλεια, εὐχρηστία, τὸ δάδιον. || Πρακτικὴ, ἀγαθότης, εὐμνησία, ἐπιτιμία. || Πρακτικότης, εὐχερής.

Facilitato, β. ἴκ. εὐκόλεια, ἢ εὐμνησία, διομαλύνω, βέβαιον τι ποιῶ.

Facilitato, ἴκ. ἀρ. εὐχερής, εὐκόλεια, βέβαιος, προεχρήσις.

Facimale, ἴκ. διγ. κακοποιός, πανούργος. || Προσηπτικός· ἀτακτικός, ταραχώδης. || — ὄσθ. ἀρ. καὶ θυροεποικός, ταραχίος.

Facimento, ὄσθ. ἀρ. ἔργον, ἢ γαῖα· κατασκευή.

Facimola, ὄσθ. ἀρ. Ὀρ. Malla.

Facimoroso, ἴκ. ἴκ. πηχέμιστος, μεχθερός, ὁ πλήρης κακουργημάτων.

Facitajo, ἴκ. ἴκ. κατορθωτός.

Facitajo, ὄσθ. ἀρ. ἴσιος, δημιουργός, πλάστης, ποιητής· θεμιτικός.

Facitajo, ὄσθ. ἀρ. ἔργον. || Μορφῆ, σχῆμα.

Facita, ὄσθ. θ. δύναμις, ἰδιότης φυσική. La — disonitico, ἢ ἀδυστηκὴ δύναμις, τὸ ὑσφρακτικόν. La — di pensaro, ἢ vudore, τὸ νοητικόν, ἢ ὀρατικὴ δύναμις, ἢ ἔρασις, ἢ ὄψις, κτλ. || Ἐξουσία, δύναμις αὐτοπραγίας. || Καθηγητῶν συνέδριον· σχολὴ πνευματικῆ, || — di medicina, οἱ ἱατροί, κτλ. || — ὄσθ. θ. π), περιουσία, τὰ ὑπάρχοντα, πλοῦτος, τὰ ἔσχα ἀγαθὰ, οἱ χρηματικὸι πόροι.

Facitativo, ἴκ. ἴκ. ἢ ἐξουσίαν διδόν.

Facitoso, ἴκ. ἴκ. πλοῦτος· εὐπρεπός, εὐκαταστάτος.

Facimilo, ὄσθ. ἴκ. ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ, γραφῆς ἀπεικασμα.

Facondamento, ἴκ. ἀρ. εὐχλωτός, εὐεπίς.

Facondia, ὄσθ. θ. εὐχλωτία, εὐεπίεια.

Facouo, ἴκ. ἴκ. εὐχλωτός, ἀεπής, εὐπράδης.

Faculla, ὄσθ. θ. Ὀρ. Facolia.

Faculoso, ἴκ. ἴκ. πλοῦτος, ἰσχυρός· συνών. τῷ Facoloso.

Fado, ἴκ. ἴκ. ἀναούσιος, ἀκάρσις.

Faeta, ὄσθ. θ. σκίφος φαβεν-

τιανόν, ἀργιλλόπλαστον, κ. φαβουρί.

Faeta, ὄσθ. ἀρ. δυσάδεια.

Faggio, ὄσθ. ἀρ. δένδρον, ἢ φηγάτος.

Faggiola, ὄσθ. θ. βάλανος φηγίνος.

Fagiano, ὄσθ. ἀρ. πτηνὸν ὁ φασιανός.

Fagiana, ὄσθ. θ. θηλυκὸς φασιανός. || Ὀσχιός, ὄσχιον.

Fagianio, ὄσθ. θ. φασιανότροφιον.

Fagiolata, ὄσθ. θ. ἔψον ἐκ φασάδων. || Διαιτητικόν, μωρία, ἄλθος.

Fagiolo, ὄσθ. ἀρ. φασάκος ἢ φασιόλος, γ. φασιόλι. || Οἱ τέσσαρες ὀδόντες τοῦ ἱσπίου.

Fagliare, β. ὀδδ. στερηθῆναι τοῦ πατρικίου χρώματος ἐν τῷ χερύτινῳ.

Faglio, ὄσθ. ἀρ. (ἔρος κυβέας) ἐλλείψεις τοῦ πατρικίου χρώματος.

Fagione, ἴκ. διγ. πανούργος, πανήρσις.

Fagiolista, ὄσθ. ἀρ. Μουσ. ὁ παίζειν τὸν βαρύκλον ἢ τὸ βαρύφωνον, βαρυκλωντής.

Fagotto, ὄσθ. ἀρ. δέμα, φάκελλος, δέμα. || Far — ἐτοιμάζομαι πρὸς ἀναχώρησιν, σπουδαίνομαι. || Μῆτος, ἔργον, ὁ βαρύκλος.

Faglio, ὄσθ. ἀρ. ἰχθύς, ὁ φάγγας.

Faina, ὄσθ. θ. ἰκτίς, γελιά.

Falidella, ὄσθ. θ. ἄμα ἀντιδανόν, ἀγροαίον, χυδαίον.

Falangos, εὐσ. θ. (Λιξ. ἑλλην.)
 φαλάγγις.
 Falangio, εὐσ. θ. ἀράχνη το-
 βόλος καὶ ποτὸν ἐκώμαρον, τὸ φα-
 λάγγιον.
 Falho, ἴα, ἑπ. ἐπιθετικὸς ὀ-
 πέθεσθαι.
 Falchiniu, εὐσ. θ. Χαιρουρ. σι-
 φιλιστικὸν τὸ νεύρον.
 Falcra, ῥ. ἐν. ἀράχνη τε δρε-
 πνοειδῶς.
 Falcastro, εὐσ. ἀρ. δρεπκων.
 δρεπτικὸν χλαδευτήριον.
 Falcata, ἴα, ἐπ. δρεπνοειδῆς,
 δρεπνοειδῆτος.
 Falcatou, εὐσ. ἀρ. ἡ ἀξίνας ἢ
 δρεπτικῶς ποτῶν, ἀξίνοποιός, δρε-
 πνοποιός.
 Falca, εὐσ. θ. μέγα δρεπκων,
 δρεπκων.
 Falcutta, εὐσ. ἀρ. μικρὸν δρε-
 πκων, χλαδευτήριον.
 Falcuro, ῥ. ἐν. χερτοκοτῆ,
 χερτῆ, δρεπνοειδῆ.
 Falcuto, εὐσ. θ. κούμπη τε δρε-
 πκων, κ. δρεπκων.
 Falcutro, εὐσ. ἀρ. τρις, εὐσ.
 θ. θαυροῦς, χερτοκοτῆς.
 Falcidia, εὐσ. θ. φαλκιδίων
 νέφος φαλκιδίης.
 Falcitero, ἴα, ἐπ. ὁ φέρων ἡρί-
 πανον, δρεπνοειδῆτος.
 Falciformo, ἐπ. διγ. ἄνατομ.
 δρεπνοειδῆς.
 Falcinello, εὐσ. ἀρ. πτηνὸν, ἢ
 κολλοκίτων. || δρεπκίτων.
 Falcione, εὐσ. ἀρ. ἀπὸ θη κη-
 τῆ, ἀνιπκῆς.

Falcinota, εὐσ. θ. ταυρὸν τῆ
 Falcinello.
 Falco, εὐσ. ἀρ. συνών. τῆ Fal-
 cone. || Πονηρὸς, πανουργός.
 Falcola, εὐσ. θ. λαμπάκη, ἡλίον,
 λαμπηρός.
 Falcolotta, εὐσ. ἀρ. ταυρὸν τῆ
 Falcola.
 Falcona, εὐσ. θ. γυνὴ, τὸ σι-
 σιμβάτιον.
 Falcoure, ῥ. ἐν. ὑπερὸν διὰ
 τοῦ ἱερακῆς.
 Falcuro, εὐσ. ἀρ. ἱεράξ. || Ἄ-
 νηρ ἱερακίτης. || Πηδῶν ἱερακί-
 ταν || Σίρ. κτ. κριός.
 Falconaria, εὐσ. θ. ἱερακοειδῆς.
 Falconito, εὐσ. ἀρ. μικρὸν
 ἱεράξ, ἱερακίτης.
 Falcouira, εὐσ. ἀρ. ἱερακοει-
 δῆς, ἱερακοειδῆς.
 Falda, εὐσ. θ. ἑλασμα, φάσμα,
 σκιά. || Κατοικίρια, κρηνοίς
 ἡλας ὀπώρας. || Κελοπιδὸν
 ἑσθίως. || Κέλος, κ. τριπλ.
 || Ἐύρος τοῦ πύλου. || Πυγῆ. ||
 Ποσότης ἑσθίας. || — δι' ἡσθε, κη-
 φιάς χείρας. || —, πλ. ζωστής. ||
 Οἰ— in —, ἀπαιτητοῦ. || Α— a —
 κατ' ἄλλως, κητὸν τριπλ.
 Faldata, εὐσ. θ. πύργος ἑσθίας.
 Faldato, ἴα, ἐπ. ὁ πύργος ἑ-
 σθίας, φαλκιδίτης, σκολιδιαιός.
 Faldella, εὐσ. θ. σιλῆα, πύργος
 κ. ἑσθίας.
 Faldehato, ἴα, ἐπ. πύργος,
 δεδιπλασμένος.

Faldetta, εὐσ. θ. ὄπισθ. τοῦ
 Falda.
 Faldigia, εὐσ. θ. ὑπερτιώθιον
 γωνιακόν, περιετραμένον διὰ σφρι-
 νου πρὸς ἱερακίτων πρὸς ἰαθῆτος.
 Faldistorio, εὐσ. ἀρ. εἶδος κη-
 τῆτος.
 Faldone, εὐσ. ἀρ. μεγάλη πύξ
 ἰαθῆτος.
 Faldoso, ἴα, ἐπ. φαλκιδίτης.
 Faldurano, εὐσ. ἀρ. λιπτουρ-
 γός, ὑλομαχός.
 Falena, εὐσ. θ. ἔντομον καὶ
 ἰθύς ἡμικροῦ, ἡ γάλακτα.
 Falento, ἐπ. ὁ φακίτης κηκο-
 σμητικὸς ἐπὶ ἱππων.
 Falimbello, εὐσ. ἀρ. πτηνὸν τι
 ἡμικροῦ ἡμικροῦ, ἡ περιετρακίτης.
 Faliso, ἐπ. διγ. ἀπαιτῆς,
 φασίς, δόλιος.
 Fallacimento, ἐπὶ φευδῆς,
 ἀπαιτητοῦ.
 Fallucia, εὐσ. θ. ἀπάτη, δόλος,
 πανουργία.
 Falluto, ἴα, διγ. ἀπαιτῶν
 σφριπκῶν.
 Falluzza, εὐσ. θ. πλάνη, σφάλ-
 μα, δόλος || Ἀπάτη.
 Faluta, ῥ. ἐν. ἀμειβῶ, παρα-
 λήπια. || —, ῥ. εὐθ. πλανῶμαι,
 σφάλμα, ἀμειβάνω || Ἀπαιτηγῆσιον.
 Falluto, εὐσ. ἀρ. τρις, εὐσ.
 θ. παρεδῆτης.
 Fallibile, ἐπ. διγ. ὁ ὑπερτιώμα-
 νος εἰς σφάλμα, σφαλῆτος, ἀμει-
 τῆτος.
 Fallibilita, εὐσ. θ. τὸ ἀπαιτη-
 λῆς, τὸ σφαλῆτον.

Fallimento, εὐσ. ἀρ. ἀμειβη-
 μα, πανουργία. || Μετωπίτης, κηκο-
 χειροίς.
 Fallio, ῥ. εὐθ. σφάλμα, ἀμει-
 νῶν παρὶ τε, ἱερακοειδῆτος. || Πλα-
 νῶμαι κηκοειδῆτος. || Ἑλλείπω,
 ἐλλείπω. || Ἄμειβω μὲν ἢ παρ' ἄ-
 ἴλιγον ἔσο. || Ὑπερτιώμα, χρονο-
 κῶ. || Ψευδομα. || Ἀπαιτηγῆσιον.
 || —, ῥ. ἡ ἀπάτη. || —, εὐσ. ἀρ.
 τὸ ἡμικροῦ, τὸ ἀμειβημα, κηλ.
 Fallito, εὐσ. ἀρ. χρονοκῶς, ἢ
 χρονοκῆτης. || Ἀπαιτημα.
 Fallitosa, εὐσ. ἀρ. ὁ σφάλμα,
 ἀμειβητοῦ.
 Fallo, εὐσ. ἀρ. σφάλμα, λάθος,
 ἀμειβημα.
 Falluto, εὐσ. θ. Χαιρουργ.
 φαλκιδίτης, ἀνιπκῆτος.
 Falto, εὐσ. ἀρ. κυρτός, γαρβός,
 τὸ πρὸς ἑσθίας.
 Falulicchio, εὐσ. θ. ἱστορικός,
 ἦθος ἀλλοπετῶν.
 Fallico, ἴα, ἐπ. ἱδαιτῶνος,
 ἀλλοπετῶν.
 Falraia, εὐσ. θ. κρηνοπιδὸν κη-
 ροκῶν, σκολίς, κ. φαλκαίος.
 Faltrava, εὐσ. θ. Σφράτ. προ-
 ταίριον.
 Faltragia, εὐσ. θ. διγῶν, ἢ
 φαδισακῶν.
 Faltramato, ἐπὶ φευδῆς ἀ-
 παιτητοῦ.
 Faltramato, εὐσ. ἀρ. παρα-
 χερσῆτος, κηκοειδῆτος.
 Faltrato, εὐσ. ἀρ. μέγας, πηλο-
 σφραγῆτος συνών. τῆ Faltrato.
 Faltra, ῥ. ἐν. παραποτῶν, νο-

βείω, παραχαράττω, πλαστογραφώ, κινδυνεύω φέρω || Διπλωμά.
 Falsarodius, ούς. θ. κανών, γνώμων.
 Falsariga, ούς. θ. διαφάνης χαρτίον μετά γραμμών προς τε γραφείν τσα, χάρτζ.
 Falsaria, ούς. αρ. θρ. Falsatoru
 Falsato, τα, επ. πλάστεις, νομοθετήτες, ψευδοί.
 Falsatore, ούς. αρ. τριπός, ούς. θ. πλαστογράφος, ψευδογράφος, νοθευτής, πῆς ὁ παραποιῶ, τι.
 Falsatorista, ούς. αρ. ποιητὴς τῶ ἀνωτέρω.
 Falsaggiare, β. εν. παραποιῶ, νοθεύω, κινδυνεύω.
 Falso, ούς. αρ. Μουσ. λογιόφωφία, ἔμφωνία, κρημνός.
 Falsidico, εν, επ. ἀπατηλός, ψευδολόγος, ψεύστης.
 Falsificamento, ούς. αρ. πῆροποίησης, κινδυνεύω, νόθευσις.
 Falsificare, β. εν. παραποιῶ, μετασχηματίζω, παραχαράττω, παρακρίπτω, παραποιῶ, παρασημίω, κινδυνεύω.
 Falsificatore, ούς. αρ. ὁ παραποιῶν τε νοθευτὴς, πλαστογράφος.
 Falsificazione, ούς. θ. πῆροποίησης, νόθευσις. || Κινδυνεύω, μεταλλάω.
 Falsità, ούς. θ. ψεύδος, ψευδολογία, ψευδογραφία. || Δολιότης, ἀπιστία, ψευδοπίστις. || Παραποιήσις, νοθευσις, κινδυνεύσις. || Το ὁ πισφαλές.
 Falso, ούς. αρ. ψεύδος. || Ἄ επι-

σφαλής θίσις τὸ ἐπισφαλές. || επ. ψευδὴς πλαστής. || Κινδυνεύσις. || Ἀπατηλός, δόλιος κρυφίους. || Ψευδολόγος. || Παράφωτος. || επὶ ψευδοί.
 Fama, ούς. θ. ἑλληψίς, ἄλλοτωμα, σπάνις.
 Fama, β. ούδ. ἄλλοτωμα, διαιτηνός.
 Fama, ούς. θ. φήμη, ὀπλήσις, ὑπόκρισις, εὐκλεία.
 Fama, β. ὀφρημῶ, ἑφημῶ.
 Fama, ούς. θ. φήμη, λήσις. || ἑλληψίσις. ἑνθίσις. || ἑπιθῆσις, ἑρῆσις.
 Famalico, εν, επ. πεινιλιός, ἀπλητος.
 Famigerato, τα, επ. περιήριος, περιελιός, τὰ τὸ Famoso.
 Famiglia, ούς. θ. αἱ ἐν τῷ αἰκοῦ ἄπαντες, οἴκος, οἰκογένεια. || ὀπρήσις, οἱ κλέπται, τὸ οἰκτικόν. || Νέος, γενεά. || Οἰκίτηρις. || ἄλλοτωμα, σῆμα, ἑταιρεία, κτλ.
 Familiare, ούς. το. οἰκίτης, ὀπρητῆρις. || Οἰκίσις, ἑταίριος. || ἄλλοτωμα, μαθητῆς, ὀπρῆσις. || επ. οἰκικός.
 Familiarescenza, επ. οἰκίσις, οἰκίσις συνών. τὸ Familiamento.
 Familiarietà, ούς. θ. οἰκίσις, ἑταίρις.
 Familiarezza, β. ἑπ. ἑταιρείωμα, προσετίσιμα, ἑταίρις.
 Familiamento, επ. οἰκίσις, ὀπρητῆρις.
 Familiarescenza, επ. οἰκίσις, οἰκίσις.

Famigliolo, ούς. θ. (ὀπρ. τῶ Famiglia) μικρὰ οἰκογένεια.
 Famiglia, ούς. θ. συνών. τῶ Famiglia.
 Famiglia, ούς. αρ. οἰκίσις, οἰκίσις.
 Famigliare, επ. διγ. οἰκίσις, οἰκίσις.
 Famigliaro, επ. τῶ τῶ Famigliaro.
 Familiarità, ούς. θ. ὀπ. Familiarietà.
 Familiamento, επ. οἰκίσις.
 Familiamento, επ. οἰκίσις, οἰκίσις, ὀπρητῆρις. || Περιήριος.
 Famosità, ούς. θ. φήμη, λήσις.
 Famoso, εν, επ. περιήριος, ἑλληψίσις, ἑπρητῆρις, ἑταίρις. || —, επὶ κηκοῦ, διαβόητος, ἑλληψίσις.
 Fanelo, ούς. αρ. φῆρις, πυρὸς, φανός, φανῆριον.
 Fanelico, εν, επ. φαντικός, φαντοοικίσις, παράφρων, μανικός, ὀρητοοικίσις, ὀρητομῆρις.
 Fanelismo, ούς. αρ. φαντοοικίσις, ὀρητομῆρις, ὀρητοοικίσις.
 Fanello, ούς. θ. καλ.
 Fanciulla, ούς. θ. κόρη, κορῆσις, παιδικόν. || Οὐ γὰρ ἔτα ἄγαμος.
 Fanciullato, ούς. αρ. νεανίας, κορῆς, παιδικιότης.
 Fanciullaggio, ούς. θ. τὸ παιδικιότης.
 Fanciullezza, ούς. θ. πλῆθος παιδιῶν.
 Fanciullegiare, β. ούδ. νεανιότης, νεανία, μισαίσις.
 Fanciulleria, ούς. θ. ὀπ. Fanciullagine.
 Fanciulescenza, επ. οἰκίσις, οἰκίσις.

Fanciullesco, εν, επ. παιδικιότης, παιδικός.
 Fanciullezza, ούς. θ. ὀρητοοικίσις, παιδικὴ ἡλικία.
 Fanciullo, τα, ούς. αρ. καὶ επ. παις, κόρη. || Νέος, νεανίας.
 Fanciulluzzo, ούς. αρ. (ὀπρ. τῶ Fanciullo) μικρὸν παιδίον, παιδικόν.
 Fandania, ούς. θ. ψεύδος, λήσις, μῦθος.
 Fanello, ούς. αρ. πηρῶν, ὁ αἰγίσις, κ. οἰκίσις.
 Fanfalla, ούς. θ. ψυχή, κ. παραλόδιον.
 Fanfaluca, ούς. θ. φῆριος. || ὀπρητῆρις ἀποτον, ἀπειροκαλον. || Ἄτρο.
 Fandano, ούς. αρ. κομπασίσις.
 Fandana, ούς. θ. περιήριος, ἑλληψίσις, οἰκίσις.
 Fandaccio, ούς. αρ. βέρβρος.
 Fandighia, ούς. θ. ἑλληψίσις, κλάσις.
 Fango, ούς. αρ. πηλός, βέρβρος, ἑταίρις, μολυσμός. For d'allo suo parolo—, οἰκίσις τὴν λόγον μου.
 Fango, εν, επ. βέρβρωσις, κ. λασπώσις.
 Fandaccia, ούς. θ. ἀγρία ὀπρητῆρις.
 Fandaccio, ούς. αρ. ὀρητοοικίσις, ὀρητοοικίσις.
 Fandasia, ούς. θ. (ὀπ. ἑλληψίσις) φαντασία. || Νόημα, βουλή, ἑταίρις, ἑταίρις, οἰκίσις. || ὀρητοοικίσις. || Παραφροσύνη. || Φάντασμα.

Fantásima, εὐσ. ἄρ. φάντασμα, φέτα.

Fantasticaggino, εὐσ. ὁ. ἰδιορρεΐα, ὀυσῆα.

Fantasticamente, ἐπιφ. φανταστικά.

Fantasticare, φ. εὐσ. βασανίζω τὴν νῦν μου, συλλογίζομαι, περισπάζομαι, φαντάζομαι.

Fantasticamente, εὐσ. ἄρ. φανταστικά, παράδοξα, ὀυσῆα.

Fantasticheia, εὐσ. ὁ. ὀυσῆα.

Fantasticheia, εὐσ. ὁ. ὀυσῆα. Ὁρ. Fantasticaggino.

Fantastico, εὐσ. ἐπ. ὁ τῆς φαντασίας, φανταστικός, ἰδύλαξ.

Fantastico, εὐσ. ἐπ. ὁ τῆς φαντασίας, φανταστικός, ἰδύλαξ. Ἤ δόξασι, ἰδύτροπος, ἄλλόδατος.

Fanta, εὐσ. ἄρ. βασίτις, θέματα, καί, παιδίον. Ἤ ὁ τοῦ χαρτομαγνίου φάντης. Ἤ ὀδύλαξ.

Fantaggiano, φ. εὐσ. πρῆσι τὰ τοῦ ὀυσῆτου.

Fantalia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὄρσο.

Fanteria, εὐσ. ὁ. τὸ πεζικόν, τὴ παζέν.

Fantesca, εὐσ. ὁ. ὀυσῆα, ἄρσο.

Fantico, Fantagino, καὶ Fantaisico, εὐσ. ἄρ. (ὀυκα) ἀπρη παιδίον, νήπιον.

Fantilità, εὐσ. ὁ. νηπιότης, τὸ παιδοφίλως.

Fantineria, εὐσ. ὁ. κακότης, ὀυκα, ὀυκα, ὀυκα, τὸ καὶ ὀυκα.

Fantino, εὐσ. ἄρ. νήπιος, νήπιον.

κιν. Ἤ ὀυκα. Ἤ ὀυκα. Ἤ ὀυκα. Fantoceria, εὐσ. ὁ. ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα. Fantocia, εὐσ. ἄρ. νήπιον, ὀυκα.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

hos kai oxi to kalos sunaleto tou tou.

Farfaro, οὖσ. ἀρ. ποτὸν τὸ βή-
χιον.

Farina, οὖσ. θ. ἄλευρον. || Mi-
ταρ. τὸ ἄλευρ., τὸ ἐκλεκτὸν αἰου-
δίσεια πράγματος. || Queso
no fa —, τοῦτο εἰς αὐδὴν ἀπο-
βαίνει.

Farinaceo, οὖσ. ἱπ. ἀλευρωδής.

Farinaccio, οὖσ. ἀρ. κύδος ἰ-
στιγμένον ἐπὶ μιᾷς μίνης κλυ-
ρεῖ. || Εἶδος κλίματος. || Χυνύ-
πεδὸν τε.

Farinaccio, ia, ἱπ. ἀραιός,
κονιοάλος.

Farinaccio, οὖσ. ἀρ. ἀλευρο-
πώλης.

Farinaia, οὖσ. θ. πόλις ἐξ ὕ-
δατος καὶ αλεύρου.

Farinello, οὖσ. ἀρ. ποταρής, μο-
χθηρής, κικυρόγος. || Ὀνομα Χη-
μικοῦ παντοίων.

Faringo, οὖσ. θ. (λέξ. Ἑλλην.)
ἄναξ. ἢ φάρυξ.

Faringo, οὖσ. θ. ἱατρ. φάρυξ
τοῦ φάρυγγος.

Farisaico, ca, ἱπ. φαρσαϊκός,
δοκρηνός.

Fariso, οὖσ. ἀρ. φαρσαϊκός.

Faringotto, οὖσ. ἀρ. βερβερα-
φαιός, βακχικός.

Farmacio, οὖσ. ἀρ. ἱατρῶν
τῶν φαρμάκων φίλος.

Farmacio, ca, ἱπ. φαρμα-
κευτικός.

Farmacista, οὖσ. φ. φαρμακῶν,
φαρμακοποιός. || Φαρμακοποι-
τής.

Farmacista, οὖσ. ἀρ. φαρμα-
κοποιός.

Farmacito, οὖσ. θ. γήλασμα,
ἀρ. πελίτης, ὁ λίθος φαρμακίτης.

Farmaco, οὖσ. ἀρ. φάρμακον,
λατρικόν. || Ἀληθέρης.

Farmacologia καὶ φαρμακία, οὖσ. θ.
φαρμακολογία, φαρμακοποιία.

Farmacista, ἱ. οὖσ. φρ. φρ. φρ. φρ.
παροφρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ.

Farmacista, οὖσ. θ. φρ. φρ. φρ. φρ.
φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ.

Farmacista, οὖσ. θ. φρ. φρ. φρ. φρ.
φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ.

Farmacista, οὖσ. ἀρ. φρ. φρ. φρ. φρ.
φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ.

Farmacista, οὖσ. ἀρ. φρ. φρ. φρ. φρ.
φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ.

Farmacista, οὖσ. θ. φρ. φρ. φρ. φρ.
φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ. φρ.

Farco, οὖσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλλην.)
ἐλρός, φρούτορ.

Farragine, οὖσ. θ. οἷτος, συ-
μυγής, κ. ομυγής. || Κομύς,
μυγία διαφρ. ἀρχαῖων.

Farraginoso, ca, ἱπ. μυγί-
μνος, συμυγμίνος.

Farrata, οὖσ. θ. πλακούντιον
ἐκ οἴτου.

Farricello, οὖσ. ἀρ. τὸ χυ-
στὸν ἄλευρον χόνδρος.

Farro, οὖσ. ἀρ. ζέα τε, ράβδι.

Farsa, οὖσ. κ. κωμῶδιον γελοῖον.
|| Ουβόλοισι, κ. παραγέλιμα.

Farsellaccio, οὖσ. ἀρ. κολύ-
βιον, κ. γαλίτι κικισχυρόν.

Farsellajo, οὖσ. ἀρ. φαττή
τῶν κολύβιων, κ. γαλεῖον, κέ-
βισποῖός.

Fascellato, οὖσ. ἀρ. (ὅσοκ. τοῦ
Fascello) μικρὸν κολύβιον, κ. γα-
λίτι.

Fascetto, οὖσ. ἀρ. κολύβιον ἢ
κομάρδιον, κ. γαλίτι.

Fascetta, οὖσ. θ. μικρὰ ταινία,
ταινίον. || Στενδοσομον τῶν γυ-
γανῶν. || — πλ. ταινίαι ἐξ ὀρει-
χάλκου.

Fascellino καὶ Fascetta, οὖσ.
ἀρ. δερμάτιον.

Fascia, οὖσ. θ. ταινία διήθη-
σα || — πλ. τὰ σπάργαν. Ban-
dino in —, βίβλος ἐν σπάργαντι.
|| Μίτρα, ναιτίττα.

Fasciamo, οὖσ. Ναυτ. ἐπισπι-
δωσις τῶν πλοίων.

Fasciare, ἱ. ἐν δίο, συρρίγγω
διὰ ταινίας, ταινίῳ. || Μίτρα. Πε-
σικυλῶ, περιτοχίως. || Περί-
ζώνωσι, σπάργαν.

Fasciata, οὖσ. θ. ἐπίθεσμος,
περίθεσι. Ὁρ. Fasciatura.

Fasciello, οὖσ. ἀρ. διακρίσιον,
μικρὸς φάκελος.

Fasciatura, οὖσ. θ. ἀσπὸς, ἐπί-
θεσος. || Ἐπίθεσμα ἐντεροκόλης.
|| Κενός, κίρκος || — πλ. τὰ
σπάργαν.

Fasciatura, ἱπ. καὶ

Fasciolato, ia, ἱπ. ἰνὸδός τρι-
χιδής.

Fasciano, οὖσ. θ. φάκελος,
δίμα σουγάνων.

Fascinare, ἱ. ἐν κίπτω, ποιῶ
δίματα φρυγάνων, ξυλοκοπέω. || Ε-
πισκοτίζω, βασκαίνω.

Fascinata, οὖσ. θ. ἀγκαλις ἢ
φάκελλος φρυγάνων.

Fascinator, οὖσ. ἀρ. ἱπ. οὖσ. θ.
μάγος, ἱπ. οὖσ. θ.

Fascinazione, οὖσ. θ. καὶ

Fascino, οὖσ. ἀρ. βασκαίνω,
καγγαίνω.

Fascio, οὖσ. ἀρ. δίσημ φάκε-
λος, φέρος, σαρξ, βέρος. || Αἰ-
τῶν λαθροῦχων βόδιον.

Fascino, οὖσ. ἀρ. ἱερένια ἐι-
καδοῦς.

Faso, οὖσ. θ. (λέξ. Ἑλλην.) φάσις.

Fasciolaccio, οὖσ. ἀρ. ἀγκα-
λις φρυγάνων κακῶς συνδε-
μένων. || Ἀγροῖος τε, βλάξ.

Fascello, οὖσ. ἀρ. δίσημ ζύ-
λων, δίμα φρυγάνων. || Ἰνὸδός,
ξύλων ἀπάλκιστον.

Fasti, οὖσ. ἱπ. πλ. τὸ ἐπὶ τοῖς
γυγάνων, ἐπὶ τοῖς γυγάνων.
|| Ἡ τῶν πρὶν γεννηθέντων
ιστοῦν, τὰ χρονία, χρονογραφία.

Fastidiare, ἱ. ἐν ἐνοχλῶ, ἀνι-
τένω. || — πλ. ἢ ἀντ. ἀνιτένω.

Fastidio, οὖσ. ἀρ. ἀντ. βασ-
καίνω, ἐδελυγία, ἀποσπορφή.

Fastidiosaggine, οὖσ. θ. ἀντ.
ἐνοχλία, φρετινότης, τὸ ἐκαχθίς.

Fastidiosamente, ἐπίθ. ἀπῶς,
σκληρῶς, φορτικῶς, ἀνεκτικῶς.

Fastidioso, ca, ἱπ. ἀνθός, ἐγ-
ληρὸς, ἀνεκτός, φορτικός, ἀπά-
ρατος. || Ἀσπρὸς, ὀργίλος. ||

Πηλυρὸς, ἀποτρόπαιος. || Ἰπε-
ρόπη: τραχὺς, ἄγριος, ἀπρόσιτος.

Fastidioso, ἱ. ἐν ἀπῶν ἐπι-
φέρω, ἀνῶν, ἐνοχλῶ. || — ἢ οὖσ.
δυσχερῆνω, ἐδελύττωμαι, ἀπο-

αυθάρεια, εὐδωκίαν συνών. τῆ
Fastidiosa.

Fastidioso, το, ἑπ. ἡ ἀσέβεια ἄ-
νεια, κενόχεια.

Fastidioso, ὄσμ. ἄρ. ἀσέβεια,
ἀνεια, κενόχ. || Πόσιος, ἀκαθάρτος.

Fastidioso, ῥ. ἄντ. ὄρ. Fasti-
dioso.

Fastigiosus, ὄσμ. ἄρ. ὕψος, κο-
ρυθὴ, ἕλκος.

Fastigioso, ἄν. ἑπ. ὄρ. Fasti-
dioso, Fastioso.

Fasto, ὄσμ. ἄρ. διακροφία, τό-
φος, ἀλαζονεία, ἔγκρα. || Πικρὰ δάκ-
ρυσα.

Fastosissimo, ἑπ. ἄρ. διακροφί-
α, || Μεγαλοκροφία.

Fastoso, ἄν. ἑπ. διακροφίαν
ἀγένοχος, ἀλαζονείας, || Μεγαλοκρο-
φίας, κενόχια.

Fata, ὄσμ. ἄρ. γένη, ἱσοδότης,
φασματὶς, μάγισσα. || Κόσμος ἀ-
δύνατος.

Fateneris, ὄσμ. ἄρ. ἑπιπέδον, τὴν
οὐρανὸν ἐπὶ περιφρονήσας.

Fatigian, ὄσμ. ἄρ. ἕως τετρα-
πύου, ἡ κόπια.

Fatigiosa, ὄσμ. ἄρ. μάγισσα, γο-
ταία, κενόχ. || Ἀστρολογία.

Fatigioso, ἑπ. ἄρ. ἀκαρμίνης,
πεπρωμένος. || Ὀλιγοίς.

Fatissimo, ὄσμ. ἄρ. τὸ περὶ τὴν
ἐπὶ τὴν εὐμαρτίνην, μοιροδουλία.

Fatista, ὄσμ. ἄρ. ὁ πιστεύων
εἰς τὴν εὐμαρτίνην, μοιροδουλίας.

Fatisticus, ὄσμ. ἄρ. εὐμαρτίνης,
μοῦτρα, τὸ πεπρωμένον, ἀνάγκη ἀ-
φραγίας. || Μέγας καὶ ἐπιμνηστικὸς
κακῶν.

Fatalismo, ὄσμ. κατὰ τὴν πε-
πρωμένον, κατὰ τὴν εὐμαρτίνην,
|| ἀστρολογία, ἀστρολογία.

Fatamento, ὄσμ. ἄρ. ταῦτο τῶ
Fatalismo.

Fatario, ὄσμ. ἄρ. πύργος π.
|| Μασκρ. μοιροδουλίας.

Fatara, ῥ. ἑπ. ἕλκος, κροφίαν,
ἀστρολογία || — ὁ ἄσθ. κενόχια,
κροφίαν.

Fatara, ἑπ. ἄρ. ἕλκος, κροφίαν,
ἀστρολογία || — ὁ ἄσθ. κενόχια,
κροφίαν.

Fatamento, ἑπ. ἄρ. ὄρ. Fatali-
mento.

Fatato, το, ἑπ. κενόχια,
μοιροδουλίας. || Μεγαλοκροφίας, γο-
ταίας. || Ἀστρολογία, ἀστρολογία ἡ
δυσπέρατος.

Fatura, ὄσμ. ἄρ. μάγισσα, γο-
ταία, μάγισσα, ἑπ. ἄρ.

Fatica, ὄσμ. ἄρ. μάγισσα, κέπια,
ἐργασία, ἔργον || Ἀστρολογία, ἀ-
στρολογία. || Τὰ δύνα, αὐτὴν ταλαι-
πωμία || Στρ. κενόχια, ἀστρολογία.

Faticabile, ἑπ. ἄρ. φημι, κροφίαν,
φάλαγγας || Πικρὰ δάκρυσα, ἐργασία.

Faticosa, ῥ. ἑπ. κενόχια, κρο-
ταία. || — ῥ. ἄσθ. κενόχια, μάγισσα,
ἐργασία. || Ἀστρολογία.

Fatico, το, ἑπ. κενόχια,
κεκμημένος.

Faticoso, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Faticoso, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Faticoso, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Faticoso, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Faticoso, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Faticoso, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Faticoso, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, το, ἑπ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatico, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatico, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, το, ἑπ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatto, ὄσμ. ἄρ. τὴν κροφίαν,
ἡ πολλὰ ἐργασίαν, μάγισσα, φάλα-
γγας.

Fatto, ἑπ. ἄρ. κενόχια,
κεκμημένος.

Fatturato, β. εν. νοθεία, παραποιή, κίβδηλα.

Fatturato, τα, επ. μαγαζιμένος, γοκατευμένος. || Vino —, αίνος επιπλαστος, κατασκευαστός.

Fatturato, εὐσ. θ. μαρτία, ελακία, ηλιθιότητα.

Fatturo, τα, επ. παράφρων, βλάξ, ηλιθιος.

Fauce, εὐσ. β. πλ. λάρυγγ, φάρυγγ. || Οπν'σάμρ. || Ερθελλή, κοιταμού. || Τη στανόν, είσθεος.

Faustamento, επίφ. αὐτοχώς, αίσίως.

Fausto, τα, επ. εὐτυχής, εὐδαίμων.

Fautore, ὄρ. Favorituro.

Fava, εὐσ. θ. κύμας, ρ. κικκί. || Κωλός, βάλανος. || Επαρσιμωσά, κινδοξίτα. || Ουδάν, μηδάν.

Favaggio, εὐσ. ἀρ. φορέν, τὸ χειδάνον.

Favala, εὐσ. θ. κάρυκωμα, ἐκ κάρμων. || Κοδύχαις, μαγάλαιχίς. || Εργον, υπέθασις.

Favella, εὐσ. λιμνία, διόλεγορ.

Favellamento, εὐσ. ἀρ. λόγος, συνουσία.

Favellero, β. εν. βελιά, συνουμιώ.

Favellato, εὐσ. ἀρ. οικίη.

Favellatore, εὐσ. επ. trico, εὐσ. θ. ὁ συνδιαλεγόμενος. || Λαλιπές, λάλος.

Favellatortio, τία, επ. διαλεκτικὸς, διμικτικὸς.

Favellio, εὐσ. ἀρ. λῆρος.

Favento, επ. διγ. ὁ εὐργών, νοήμων.

Faverella, εὐσ. θ. πλότος, ἐκ κάρμων, κ. φάβα.

Favetta, εὐσ. θ. κινωλόν, τὸ προγαμίνος. || Μιταος, μαγ'αυχίς, κινδοξός. || Κουβίον, κουβίς.

Faviforme, επ. διγ. τζοτ, τὴ Φυροσο.

Favilla, εὐσ. η. σπινθήρ, σπιθηριμὸς. || Σπυριον, δειγμά.

Favillaro, β. οὐδ. σπινθηροβελώ, σπινθηρίων.

Favillata, εὐσ. θ. καί.

Favilliozza, εὐσ. μ. μικρὸς σπινθήρ.

Favo, εὐσ. ἀρ. κηρήρα, κηλικπος.

Favola, εὐσ. ρ. μῦθος, κηλοστέρημά. || Τὸ ἀτικίμινον, ἡ ὁ πόσεισις δράματος. || Εμπαιγμός, λῆρος, οὐδέν.

Favolaccia, εὐσ. η. μῦθος, τὴ ἀβλός, επί. περιφρόνησις.

Favoleggiamento, εὐσ. ἀρ. διήγησις, μῦθων, μυθοποιία.

Favoleggiatore, εὐσ. επ. trico, οὐδ. μυθοποιός.

Favoleggiamento, επίφ. ὄρ. Favoleggiamento.

Favoleggiare, β. εὐδ. διηγέμαι μῦθους, μυθολογῶ. || Χλιμζί, ἀρ. πίζω, καταγίλω.

Favoleggiatore, εὐσ. ἀρ. trico, εὐσ. θ. ὁ πλάτην, διηγούμενος μῦθους, ταυτὶ τῷ Favoleto.

Favolesca, εὐσ. θ. φιάλος, σπινθήρ.

Favolista, εὐσ. θ. (ὄπικ. τῷ

Favolla) μυθίων, μυθάρων.

Favoloso, εὐσ. ἀρ. μέγας μυθοποιός. || Κομπαστός.

Favolosamente, επίφ. μυθώδης, κηλοσπῆ.

Favoloso, σα, επ. μυθώδης, μυθικός.

Favolozza, εὐσ. θ. ταυτὶ τῷ Favoloso.

Favoloso, εὐσ. ἀρ. ἡ ἀπὸ τῆς βδωσις πνιόν ζυμοος, ζίμοος.

Favolabile, επ. διγ. εὐνοος, εὐνοική, εὐνοών, τῷ Favorevole.

Favolabilmente, επίφ. ὄρ. Favorevolmente.

Favore, β. εν. δοχθῶ, προσηκούω.

Favore, τα, επ. εὐτυχής, παυθάλων.

Favore, εὐσ. ἀρ. εὐνοος, χάρις, ποσοκεία, βελθεσις.

Favoreggiare, β. εν. δοχθῶ, κρητατός. ὄρ. Favore.

Favoreggiatore, εὐσ. ἀρ. ταυτὶ τῷ Favore.

Favorevole, επ. διγ. εὐνοος, εὐνοική. || Αίσιος. || Οὐρίος.

Favorevolmente, επίφ. εὐνοικός, εὐνοικός. || Αίσιος.

Favoreto, β. εν. εὐνοός, γενθῶ, προσηκούω.

Favoreto, εὐσ. ἀρ. τα, εὐσ. ρ. κρησιφιλής, εὐνοούμενος. || —, τα θ. ἡ ἀγαπήτινι.

Favorituro, εὐσ. ἀρ. trico, εὐσ. θ. εὐνοικός, εὐμενής.

Favulo, εὐσ. ἀρ. ἀγρός, ἐκ κάρμων, ἐπαρμένος, κωπῶν.

Favulario, εὐσ. ἀρ. φατριαστικὸς, πτασιαστικὸς.

Favonoso, τα, επ. διαπνευόμενος, ἐσχυματισμένος. || Κομφός.

Favoso, εὐσ. θ. μαρφή, ἀχθίμα, εἶδος, τὸ χαρκακροτικὸν σωμαίων, ὄψις, πρῶσιπων. || Φατρία, κερλι, κέρμα, συμφορία. || Μάγν. || Φόρος, δαορξός. || Καθίκων, ὁ ποχάσιος.

Favoso, σα, επ. φασιώδης, πτασιαστικός. || —, εὐσ. πτασιαστικός.

Fazza, εὐσ. θ. ὄρ. Faecia.

Fazzoletto, εὐσ. ἀρ. φενόμακρον, κ. μανθάλιον.

Fè, εὐσ. θ. ὄρ. Fede.

Fehbrajo, εὐσ. ἀρ. ὁ μὲν Φεβρουάριος, ἄλλως τε καὶ

Fehbraro, εὐσ. ἀρ. ὡς τὸ ἀνωτάτω.

Fehbre, εὐσ. ρ. κυρτός. || —, περκαλοσ, κυρτός ἐξῆς.

Fehbridità, εὐσ. θ. νόσος τοῦ πυρετοῦ, κέρξις.

Fehbricitato, επ. διγ. ὁ πυρετῶν, θερμαινόμενος.

Fehbricitare, β. οὐδ. εἶω κυρετῶν, πυρετῶν.

Fehbricitoso, εὐσ. ἀρ. μέγας, διγῶς πυρετῶν.

Fehbricoso, σα, επ. ὁ κρησιφιλῆς, εὐνοούμενος, κρησιφίλων κρητινός, κρησιφίλων κρητινός.

Femmineila, ουσ. (ὅσοκ. θ. τοῦ Feminine) γυναικίαν.
 Femmineo, ησα, ἔπ. ὀχλοῦδε, γυναικείας, γυνῶνος.
 Femmineamente, ἐπίρ. γυναικοπραπίως.
 Femmineo, οα, ἔπ. ταυτὸ τῷ Feminino.
 Femmineilla, ουσ. θ. (ὅσοκ.) γυναικίριον συνών. τῷ Femininella.
 Femminezza, ουσ. θ. ἡ τῆς γυναικείας ιδιότης τὸ ὄψλον πῶλλον.
 Feminioro, ουσ. θ. γυναικωνίτης, τὸ γυναικίον.
 Feminilo, ἔκ. διγ. ὄρ. Feminino.
 Feminilemento, ἐπίρ. κατὰ τὸν γυναικεῖον τῆρον γυναικισί.
 Feminilill, ουσ. θ. ἰδιότης, χαρακτήρ τῶν γυναικῶν, τὸ γυναικίδις.
 Feminilla, ηα, ἔπ. ὀχλοῦδε, ὄψλος. || Γυναικίδης.
 Feminiosia, ουσ. θ. κατὰ τὸν γυναικεῖον τῆρον γυναικισί.
 Feminiosa, ουσ. θ. γυνή γῆ γαλόσμορος.
 Feminiosa, ουσ. θ. (ὅσοκ.) ταυτὸ τῷ Feminiosia.
 Femoro, ουσ. ἀν. ἰσχυρῶς, ὀστέον τοῦ σκέλους. || Πλευρά.
 Femora, ουσ. ἀν. πλῆρη ἀκαταφορῶς ἱσχυρος, κ. απαισί.
 Femore, β. ἐν. στήρ, διασφίζω. || Διασφίς. || Ὄψον, ἀγαθὸν ἄβ-
 ῆγγον. || Τίμιον, κέπτω, δια-
 κέπτω. || Διῶδῶ (τὸν ὄχλον), δια-

δοίμω. || — i campi, καλλιεργη-
 γαίης χείσου; νεοποσία, νεῦ.
 Fondimento, ουσ. ἀν. στήρ, στήρ.
 Fondelajo, ουσ. ἀν. ἐργαλεῖον δι' οὗ στήρζονται τὰ κονδύλια, στήρτρα.
 Fonditoro, ουσ. ἀν. ὁ στήρζων, παρασφίστης.
 Fonditura, ουσ. θ. στήρμα, φά-
 γος, κ. σκάσιμον.
 Fónico, ουσ. θ. (λίξ. ἑλλην.) πεπνὸν μυθῶδες, ἡ φωνή. || Ἡ πικλήστικ ἱστροῦ καὶ φουδῶ πνοῦ.
 Fonceotero, ουσ. ἀν. πρῶ-
 νὸν ἰσχυρῶς, ἡ φωνηκώτερος.
 Fonio, ουσ. ἀν. ἀνάγειον χαρ-
 τοβολών.
 Fenoimano, ουσ. ἀν. (λίξ. ἑλλ-
 λην.) φωνὴ φωνημένη.
 Fono, ουσ. θ. ὄψλον.
 Fono, ἔπ. διγ. εὐφορος, γῆ-
 νεμαζ. θαφίλης, παχύς.
 Foneilla, ουσ. θ. εὐφορία, κ.
 λοκαρία.
 Fonal, ουσ. ἀν. φωνή. || —
 ἔπ. διγ. θανατοφόρος, θανατοῦ,
 ἐλθῆρος, ἀπαίσιος. || Ὁσμῶδης.
 Fonalmento, ἐπίρ. στήρζος,
 ἀπανθρώπως, θρεπνός.
 Foneolo καὶ Foneo, ουσ. ἀν. ἰ-
 δεομα, τρέφῃ, τὰ ἐπιτραπέζια.
 || Πᾶν τὸ ἐν ὄψλον φερμένον
 ἴσον ὄψλον, λάφυρα, ἀτίφῃν καὶ
 Foneo, ἔπ. διγ. ὁ τραυματι-
 ζων. πλῆρτων.
 Foneo, β. ἐν. τραυματιζώ-
 ουσῶν. τῷ Foneo.

Ferato, ουσ. ἀν. (λίξ. ἑλλην.) φέρετρον, κ. ἑλοκράβατον.
 Fera, ουσ. θ. ἰσχυρή, ἡμίρρα ἄ-
 πρακτο. || Ἀνικωχῆ.
 Ferale, ἔπ. διγ. ἰσχυρῶς, ἀ-
 πρακτες. || Συνήθως, κοινός, κ.
 ἑλερινός.
 Feralmente, ἐπίρ. χυδαίως,
 κινῶς.
 Ferara, β. οὗδ. σκολάζω, ἀρ-
 γῶ ἐπράζω.
 Ferato, τα, ἔπ. ἰσχυρῶς, σκολάζων, ἀργῶ. || —, οὗδ. ἀν. ἡ ἀργία, αὐ ἀπρακτοὶ ἡμέραι.
 Feramento, ουσ. ἀν. τραῦμα, τῶσις.
 Feranta, ουσ. θ. θρηνηδία, ου-
 νῶν. τῷ Ferocilla.
 Ferano, ηα, ἔπ. κτηνηδία, ἐ-
 πηγῆς.
 Feraro, β. ἐν. πλῆρτων, τραυματι-
 ζω. || — ἢ μωλο, μεταφ. ἐπιτυγ-
 χῶν. || —, οὗδ. ἀν. τραυματισμός.
 Ferato, ουσ. ὁ τραῦμα, κληγή.
 Ferata, ουσ. θ. θρηνηδία, ἡ
 κῆνια, ἀγρίστης.
 Ferata, ουσ. θ. ἰσχυρῶς ἐν τῷ
 ἰσχυρῶ, κληνηδία, τρέφῃς.
 Ferato, ουσ. ἀν. ὁ πλῆρτων,
 τραυματισμός. || Ναυτ. μακρὰ σχο-
 ρῖον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἰσχυρῶ.
 Ferma, ουσ. θ. μέσθως. || Ἡ
 πηλικία, κ. ἑλερῶσιον. || Στρατ.
 ἀποφραγή καὶ ὁ χρόνος τῆς στρα-
 τικτικῆς ὀψηρῆτος. || Ἐκιδεδα-
 οισ. || Συμφωνία, συνήθη. || Τὸ
 παρακλίσμα θρηνητικῶς κινῶς, ἐ-
 πίστασις.

Fermeorato, ουσ. ἀν. ἑλερῶσιον.
 Firmaglio, ουσ. ἀν. πόρπη, κ.
 ὀχλοκλήριον, κῆπος. || Περιθῆριον,
 ἑλερος. Firmamento, ἐπίρ. στροφῶ
 σταθερῶς, ἰσχυρῶς. || Βεβαιώ-
 ἑλερῶς.
 Firmamento, ουσ. ἀν. στήρζο-
 σις σταθερῶς ἐπιφυσίας. || Ἐπι-
 στήρζος. || Το στερέωμα.
 Firmanza, ουσ. θ. ὄρ. τὸ ἀ-
 νῶσιον.
 Firmare, β. ἐν. κατὶ τῶν ἐπιφ-
 ῶν, κ. απαισί. || Κλίσις, πῶσις,
 || Στήρζος ἐπιφυσίας. || Καθι-
 στήρζος, τῶσις, τοποθεσί. || — ἰσ-
 τία, (ὅτι κινῶς ὀψηρῆτικῶς) τῆς
 πῶσις κατὰ κλίσμα. || —, β.
 οὗδ. διαγνώσκω. || Συνάπτω συμ-
 βόλιον, σκολάζω. || — ἀν., β.
 ἄντ. ἐπίχομαι, ὄψηρῶμαι. || Β-
 νισχῶμαι, ἰσχυρῶμαι. || Κλίσι-
 ζομαι. || Στερέομαι, ἰσχυρῶμαι.
 Firmato, οὗδ. ὁ πῶσις, ἀνέ-
 πῶσις, πῶσις. || Ἀνεψυχῆ. ||
 Στῆρζος.
 Firmato, τα, ἔπ. στήρζος, στή-
 ρηδῶς. || Συνιστάμενος.
 Firmatura, ουσ. θ. προχρῶς ὀψη-
 ρηδῶς ὄψηρῆτος καὶ ὄψηρῆτος.
 Firmato, β. οὗδ. ὄψηρῶς,
 ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶμαι. || Σπασίξω. ||
 — ἀν., β. ἄντ. συγκινῶμαι, ἀ-
 λειοῦμαι.
 Fermentativo, ηα, ἔπ. ὄψηρῶ-
 σις, ἰσχυρῶσις.
 Fermentario, ουσ. ἀν. ἰσχυρῶς,
 οὗδ. ὁ ἰσχυρῶν, ἀνεψυχῶς.

Fermentazione, εὐα. θ. ζύμασις, ἀναζύμασις, ἀρμασάζε. || —
 de' spiriti, ὑψώσις, ἀνοξυμωσία.
 Fermento, εὐα. ἄρ. ζύμα, κ. προζύμιον. || Aitio, ἕνα, ἀρμασάζε.
 Ferriaccio, εὐα. θ. σιδήρεος, ὑπερίσκιος. || Σιδηρέτης, εὐασαθής. || Νεμιστικός, διέκτατος. || Μάσις, πεπτόθις. || —, εὐασαθής, κ. ὀξυζόλις.
 Ferrino, εὐα. ἄρ. συνθήκη, συμφορὰ. || —, ἐπιμα, σιερὸς, γαβρός. || Διαεπίπτατος, ἐλάνθων, ἀτάραχος, ἀκίνητος. || Εὐασαθής.
 Ferro, ἄρ. Ὁρ. Σίδηρος.
 Ferreo, ἑπ. διγ. σιδηρός, ἄγριος, Ὀξυζόλις, τραχὺς, ἀκαθάρτος. || Εὐασαθής, γενναῖος.
 Ferrovamento, ἐπίρ. ἀγρίως, βλαβερώδης, τραχὺς, ἀκαθάρτος. || Εὐασαθής, γενναῖος.
 Ferrosia, εὐα. θ. καί.
 Ferrosità, εὐα. θ. ἀγρίτης, βλαβερώδης, ὀξυζόλις, ἀκαθάρτος, ἀπυθνήσις. || Γενναῖότης, εὐασαθής.
 Ferrosio, εὐα. θ. δυναμὸς, ἰσχύσις. || Χάρις, εὐασαθής, ἀκαθάρτος.
 Ferrugata, εὐα. ἄρ. ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Ἀύγουστου.
 Ferrugato, εὐα. ἄρ. ὀξυζόλις.
 Ferrajo, εὐα. ἄρ. ἀπυθνήσις, σιδηρετής.
 Ferrajolo καὶ Ferrajolu, εὐα. ἄρ. μανώτης, ἐπιπύθης. || Σιδηρετής.
 Ferrana, εὐα. θ. μέγας σπόγγος ἑπιπυθνήσις καὶ ἀλλων παν-

ταίων, σπυρριμένον τὸ φθινόπωρον διὰ τοῦτον ἑπιπύθην.
 Ferromento, εὐα. ἄρ. σιδήρης καὶ κίτρινος σιδήρεος.
 Ferrure, ἄρ. ἐν. σιδήρεος, περισιδηρῶς τι.
 Ferrureccia, εὐα. θ. σιδηρέως, καλὰ σιδήρα, κίτρινος.
 Ferruriz, εὐα. θ. σιδηρετής.
 Ferrurizchio, εὐα. θ. ἀκαθάρτος.
 Ferruta, εὐα. θ. κίτρινος σιδηρῶς.
 Ferrutore, εὐα. ἄρ. πεπταμένος, σιδηρομήτης.
 Ferruto, ἑπ. ἐπ. σιδηρομήτης. || Πυθνήσις, ἐπὶ ἰσχύος.
 Ferrututo, εὐα. θ. σιδηρετής. || Ἰσχύσις.
 Ferrucchio, εὐα. ἄρ. πύθης καὶ καλῶν σιδήρων.
 Ferruo, α. ἑπ. ἀκαθάρτος, ἀπυθνήσις, σιδηρετής.
 Ferruria, εὐα. θ. ταυτὴ τῆς Ferrureccia.
 Ferrura, εὐα. θ. ἰσχύς, σιδηρομήτης. || Σιδηρομήτης.
 Ferrutero, τα. ἑπ. σιδηρομήτης.
 Ferrutigno, εὐα. ἑπ. σιδηρομήτης, ἀκαθάρτος.
 Ferru, εὐα. ἄρ. σιδηρός. || Σιδηρετής.
 Ferrutigno, εὐα. ἑπ. καί.
 Ferrutinoso, εὐα. ἑπ. σιδηρομήτης, ἀκαθάρτος. || Ἰσχύς.
 Ferrutimomento, εὐα. ἄρ. κίτρινος σιδήρεος ἢ ἄλλων μετάλλων.
 Ferruminato, ἄρ. ἐν. σιδηρετής (δύο τεμάχια μετάλλου).

Ferruzzo, εὐα. ἄρ. σιδηρετής.
 Fessile, ἑπ. διγ. εὐασαθής, γαβρός, ἄρμασάζε.
 Fessillo, εὐα. θ. εὐασαθής, ἀκαθάρτος, ὑπερίσκιος, ἀρμασάζε.
 Fessurato, ἄρ. ἐν. εὐασαθής, ἀκαθάρτος, ὑπερίσκιος.
 Fessimento, ἐπίρ. γοήσιος.
 Fessure, εὐα. θ. ἕσπριον, ὀξυζόλις.
 Fessuriglian, εὐα. θ. ἰσχύς, κ. ἀκαθάρτος, σιδηρῶς.
 Fessula, εὐα. θ. κίτρινος. || Κορμῶς. || Μάσις.
 Fessule, ἑπ. διγ. διαπύρος, διαπύθης, θερμῶς. || Ἰσχύσις.
 Fessivamente, ἐπίρ. θερμῶς, διαπύθης.
 Fessanza, εὐα. θ. ἕσπριος, θερμῶς.
 Fessare, ἄρ. εὐασαθής, ἀκαθάρτος, κίτρινος καὶ μαύρος.
 Fessidezza, εὐα. θ. Ὁρ. Ferrutare.
 Fessido, εὐα. ἑπ. ὀξυζόλις, καλῶν, θερμῶς, διαπύρος, διαπύθης.
 Fessoso, εὐα. ἑπ. θερμῶς, κίτρινος. || Ἰσχύς, πύθνης, θερμῶς.
 Fessososo, εὐα. ἑπ. διαπύρος, θερμῶς, πύθνης.
 Fessu, εὐα. θ. μέγας. || —, del sole, del caldo, ὃ ἐν μαύρῳ, ἰσχύς καὶ ἰσχύς, ἡ τοῦ ἡλίου καθῆσις.
 Fessure, ἄρ. ἐν. μισοζύμω, μισοζύμω, σπυρριμένον τῆς Stezera.
 Fescora, εὐα. ἄρ. κίτρινος, ἢ βρωμῶν.
 Fescina, εὐα. θ. κίτρινος, τοῦ τραχέως.

Fesso, εὐα. ἄρ. ὀξυζόλις, ὀξυζόλις, κ. ὀξυζόλις.
 Fesso, α. ἑπ. ὀξυζόλις, ἑπ. ὀξυζόλις. || Κατάρατος.
 Fessura, εὐα. θ. ὀξυζόλις, ὀξυζόλις.
 Festa, εὐα. θ. ἑσπριος, γαβρός, ἑσπριος. || Πανηγύρις. || Διαπύθης, κίτρινος, πύθνης. || Θάλασσα.
 Festaccia, εὐα. θ. μέγας, τῆς ἑσπριος ἢ κίτρινος.
 Festante, ἑπ. διγ. περιπύθης, κίτρινος.
 Festare, ἄρ. ἐν. ἑσπριος, πύθνης.
 Festevole, ἑπ. διγ. συνών. τῆς Festevole.
 Festeggiamento, ἐπίρ. Ὁρ. Festevolmente.
 Festeggiamento, εὐα. ἄρ. ἀκαθάρτος, κίτρινος, τέρψις.
 Festeggiamento, ἐπίρ. Ὁρ. Festente.
 Festeggiare, ἄρ. ἐπ. Festare.
 Festaglio, εὐα. Festeggiamento.
 Festerocciamento, ἐπίρ. ἑσπριος, πύθνης.
 Festeroccia, εὐα. ἑπ. ἑσπριος, ἑσπριος.
 Fesevole, ἑπ. διγ. ἑσπριος, πύθνης, πύθνης. || Εὐασαθής, περιπύθης.
 Festecciamento, ἐπίρ. εὐασαθής, κίτρινος.
 Festicchio, εὐα. θ. ὀξυζόλις, κίτρινος, πύθνης.
 Festicchio, εὐα. ἑπ. ὀξυζόλις, πύθνης, πύθνης.

Festivamente, ἐπίθ. ταχέως, ματὰ σπουδῆς.

Festivare, β. εὐδ. σπεύδω, ἐπιτεύγωμαι.

Festivamente, ἐπίθ. ταυτὸ τῶν Festivamente.

Festivazione, εὐσ. θ. σπουδῆ, ταχύτης, ἐπιτεύξι.

Festivo, εὐσ. ἀρ. συμπόσιον, εὐχέλιν. || Τίρψις, εὐθύρμια. || —, μια, ἐπ. σπουδαίως.

Festivamente, ἐπίθ. ἐορταστικῶς, ἐορταστικῶς. || Περιχαρῶς, εὐθύρμια.

Festività, εὐσ. θ. ἐορταστικῆ, χαρῆ, εὐθύρμια.

Festivo, τα, ἐπ. ἐορτάσιμος, || Περιχαρῶς.

Festuccio, εὐσ. θ. ἐπαυχὴ περιχαρῆς.

Festose, εὐτ. ἀρ. ἄρμοι ἀνθρώπων, στεφανοί, στεφανοπέλεκται γὰρ ἐν ἐορταστικῆς ἡμέρας. || Πεπικίασα.

Festosamente, ἐπίθ. περιχαρῶς, εὐθύρμια.

Festoso, τα, ἐπ. περιχαρῆς, φαίδρας, εὐθύρμια.

Festosa, εὐσ. θ. κάρφος, κάρφον, ῥαχίσιον. || Ὀλίγον τι, λεπτὸν τι.

Festuceloso, εὐσ. ἀρ. ἀνήρ μακρὸσωμος καὶ λαχρῆς.

Fetare, β. ἐν. γεστυῆσαι. Ὀρ. Partorige.

Fetente, ἐπ. διγ. δυσώδης, δόσσημος.

Fetere, β. εὐδ. δυσωδίαν ἀποφέρειν, κ. βρωμῶ.

Feticismo, εὐσ. ἀρ. εὐδαλολατρεία.

Fetidamente, ἐπίθ. δυσωδῶς, Fétido, τα, ἐπ. δυσώδης, βρωμῶς. || ἀλαχρῆς, βρωμῶς.

Fetisci, εὐσ. ἀρ. πλ. εὐδαλολατρεία.

Feto, εὐσ. ἀρ. ἐμβρυον, γενεή, γόνος.

Futuro, εὐσ. ἀρ. δυσωδία, χίθραμα.

Futto, εὐσ. ἀρ. τράχμα, κουμάτιον, κ. φίστα.

Fuocaccia, εὐτ. θ. (ὄσταν. τὸ Felia) μικρὸν τριπέδιον. || Ταυρία.

Fuocacciajo, εὐτ. ἀρ. ὁ τιμῆς ποσῶν, ταινιοποιεῖς.

Fuodale, τα. διγ. φουδαλαῖος, τιμαριστικῆς.

Fuodalita, εὐσ. θ. τίσις καὶ ἔποταγὴ εἰς τιμαριστικῆς.

Fuodatario, εὐσ. ἀρ. τιμαριστικῆς, τιμαριστικῆς.

Fuodista, εὐτ. ἀρ. ὁ γνήσιος ἔχων πρὸς τὸν τιμαριστικῶν πλοσίον.

Fuodu, εὐτ. ἀρ. τιμαριστικῶν. || Δεσποταίος, κυριότης. || Τόπος, κτήμα, αγρῶς.

Fufo, ἐπίθ. ἀπερρηγῆς, φ. φ. Fiu, εὐτ. θ. φορὰ ταυτὸ τῶν Fiumi.

Fuiba, εὐσ. θ. μύθος συνάν. τῶν Fucola.

Fucosa, εὐτ. θ. ἄδρυσος, κρότος.

Fucamente, ἐπίθ. ἄδρυσως.

Fucagoso, εὐτ. θ. κλημάρας.

Fucamento, εὐτ. ἀρ. βέβητος.

διαβητικῆς, ἀγίας, θραύσις, σύν-
τρησις.

Fucoso, β. ἐν. διαβητικῶς, συντρηθῶν, θραύσις, αὐθλιῶ. || Ἐξα-
σθνήζω, ἐκνευρίζω. || —, γ. εὐδ.
ταύσιον.

Fucoso, τα, ἐπ. συντρηθῶν, τετραυραῖος. || Τολαίπυρος, ἀ-
θλιῶς.

Fucosizza, εὐσ. θ. ἄδρυσια, κήποιος.

Fucoso, εὐσ. ἀρ. θραύσις, ὁ ληθρῆς φόνος, σφαγή. || —, γ. τα,
ἐπ. κλημάρας, ἄδρυσος, ἔκλυτος.

Fucosia, εὐσ. θ. ἄρ. λαμπία.

Fucosia, εὐσ. θ. ἄρ. λαμπία. || Νάυτ. ἐπιθλιῶν τῶν παραγγε-
μάτων καὶ τοῦ κανονισμοῦ.

Fudone, εὐσ. ἀρ. κλημάρας, κ.
μελέσσητα.

Fuola, εὐσ. θ. οκείος ἄθλιον, φιάλη, δομαίσις.

Fuonia, εὐσ. θ. φλέξ, κῆρ. ||
Μεταφ. ἄρως, πρὸς δὲ καὶ ὁ ἔρωσις,
ἡ ἐρωμένη. || Μεταφ. ἡ μικρὰ
καὶ στυνὴ σημαία τῶν κλημά-
ρων πλοσίον.

Fuoniano, ἐπ. διγ. φλογε-
ρῆς, διάπυρος.

Fuoniano, β. εὐδ. ἐξαστρίπτι-
ος.

Fuoniasa, εὐτ. θ. λειχῆς, τῶν κλημάρων πιτυρώδης.

Fuoniggiano, ἐπ. διγ. Ὀρ.
Fiumone.

Fuoniggiano, β. εὐδ. λαμπι-
ὸς τὸ πύρ, φλογεθῶν. || Φλόγαμι,
καλομα. || Τήνομα ὑπὸ τοῦ ἔρω-
τος. || Ὑπερβουμαί, κ. κοκκινί-
ζω πολύ. || —, γ. τα, φλογίζω.

Fuoniggiato, εὐτ. θ. φλογεθῶν, φλογεθῶν.

Fuoniggiato, εὐτ. θ. φλογεθῶν, φλογεθῶν.

Fuoniggiato, εὐτ. θ. φλογεθῶν, φλογεθῶν.

Fuoniggiato, εὐτ. θ. φλογεθῶν, φλογεθῶν.

Fiammella, εὐσ. θ. μικρὰ
φλέξ, φλόγιον.

Fiammoso, εὐσ. ἐπ. φλογε-
ρῆς, στυνθροβηθῶν.

Fiammosia, εὐσ. θ. ταυτὸ τῶν
Fiammella.

Fiammicello, εὐσ. θ. (ὄσταν.) αυ-
τόν τῶν προγουμένων.

Fiammifero, τα, ἐπ. φλογερῆς,
πιτυρώδης.

Fiammo, β. ἐν. ταίχος κρητί-
ως, ἀντοχῶν, προτιχῶν στα-
ρῶν τῶν κλημάρων ὄσταν.

Fiammigiato, ὄσταν. ὄσταν. ὄσταν.
Fiammigiato, ἐπ. διγ. πυ-
ρίτινος.

Fiammiglia, εὐσ. θ. ὄσταν, ἡ
κλήματις.

Fiammone, εὐσ. ἀρ. καὶ
Fiammo, εὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῶν
Inflammazioni καὶ Inflammamento.

Fiammo, εὐσ. θ. ἡ διὰ τοῦ
περυστιῶν κέντησις τῶν κλη-
μῶν τοῦ ἔρωτος. || Ἐκότερῶν τῶν
κλήμῶν ἀμάξης, γεφύρας κτλ.

Fiammeggiamento, εὐσ. ἀρ. ὁ
ποστήριγμα ταίχους, προτιχῶν,
ἀντοχῶν.

Fiammeggiante, ἐπ. διγ. (An-
golo —) προτιχῶν.

Fiammeggiare, β. ἐν. προσβά-
λα ἐκ κλημῶν τὸν ἔρωτον, κτυ-
πῶν κλημῶν. || Βυθῶν, προτι-
χῶν. || Ὑποστηρίξις ταίχους, ἀν-
τοχῶν, προτιχῶν.

Fiammeggiato, ἐπ. διγ. κλημῶν,
Fiammone.

Fiammeggiato, β. εὐδ. λαμπι-
ὸς τὸ πύρ, φλογεθῶν. || Φλόγαμι,
καλομα. || Τήνομα ὑπὸ τοῦ ἔρω-
τος. || Ὑπερβουμαί, κ. κοκκινί-
ζω πολύ. || —, γ. τα, φλογίζω.

Fiammeggiato, εὐτ. θ. φλογεθῶν, φλογεθῶν.

Fiammeggiato, εὐτ. θ. φλογεθῶν, φλογεθῶν.

Fiammeggiato, εὐτ. θ. φλογεθῶν, φλογεθῶν.

Fiammeggiato, εὐτ. θ. φλογεθῶν, φλογεθῶν.

ρὰς μεγάλη, μεγαλόπλευρος, γρι-
πλευρος.

Fianseo, εὐσ. ἀρ. πλευρά, πλευ-
ρὸν, τὸ πλάγιον μέρος.

Fianzione, εὐσ. ἀρ. κομπάρσις.

Fianza, εὐσ. θ. μεγάλη εὐέλθη
πλευραία.

Fianzo, εὐσ. ἀρ. δ. πολλῶν
φίλων ἢ θεοκαίτερισι πατρίδας,
θαυταλοπώλης.

Fiancheggiare, β. ἐν ἀγορά-
ζῳ εἶναι κατὰ φιλίαν ἢ θαυκαίτην.

Fianchella, εὐσ. θ. (ὕπαι) μι-
κρὸν θανάσιον πλακωτόν.

Fianchellino, εὐσ. ἀρ. καὶ

Fianchetto, εὐσ. ἀρ. καὶ

Fianchelluzzo, εὐσ. ἀρ. ὑποκ-
τοῦ Fianchella.

Fiasco, εὐσ. ἀρ. λάγνος, θαύ-
καλις.

Fiascone, εὐσ. ἀρ. μεγάλη
θαυκαλις.

Fiala, εὐσ. θ. φιάρα. || Fiala
— ἐπιτ. ἐπὶ πολλῶν χρόνων. || Αὐτὴ
ἐνίοτε.

Fialamento, εὐσ. ἀρ. ἀναπνοή.

Fialato, ἐπ. διγ. δ. πνευστικῶν.

Fialato, β. ἐν. καὶ εὐδ. ἀνα-
πνοή, πνευστικῶν. || Πῶς, φυσῶν
ἐπὶ ἀνέμων. || Σιωπῶν, σιγῶν. ||
Ὀσφραίνονται.

Fialto, εὐσ. ἀρ. ἀναπνοή, πνοή.
|| Πνοή ἀνέμου, αἴρα. || Δυσω-
δία. || Ἀναθροισίαις. || Ἀνάγαις,
ζώμα. || Πρῶσιον ἔπιμον. || Οὐ-
δέν. || Strumenti da —, ὄργανα
φυσικὰ, ἐμπνευστὰ. || Cuscure
|| —, ὑπὸ φέδων καταλαμβάνονται.

Figliar —, ἀναπαύομαι. || Το-
το in uo —, διὰ μιᾶς, ἀπνευστι-
κῶς.

|| Lullimo —, ἡ ἐσχάτη πνοή, τὴ
λείψις.

Fiatoso, σα, ἐπ. δυσώδης, θρι-
μερός.

Fibbia, εὐσ. θ. πόρπη, κ. κί-
πτος.

Fibbinglio καὶ Fibbiale, εὐσ. ἀρ.
συνών. τῶ προηγούμενου.

Fibbiajo, εὐσ. ἀρ. δ. πόρπη
κωλῶν, περποπώλης.

Fibbiajo, β. ἐν. διὰ διὰ πρ-
νής, πορπῶ, ἐμπορπῶ.

Fibra, εὐσ. θ. ἴσ. κ. ἴα.

Fibrilla, εὐσ. θ. (ὕπαι) ἰνιδίον.

Fibraso, σα, ἐπ. δ. ἐχονίνας,
ινώδης.

Fibula, εὐσ. θ. πόρπη, κέπτα.

|| Πέρον, ὀυτοῦν.

Fica, εὐσ. θ. τὸ γυναικίαν α-
δελφὸν ἢ μέριον, ἢ τῆς γυναικὸς
φύσις, τὸ στέμα, κτλ.

Ficaria, εὐσ. ἀρ. ἀγρίον ὄσων.

Ficaria, εὐσ. θ. δένδρον, ἢ οὐκ.

Ficario, εὐσ. ἀρ. πλακοῖς ἐκ
ὄσων.

Ficario, ἐπ. διγ. τὸ ἐνδελφί-
νος παρεμβολῆν, εἴτε ἀμφότερα
μεμβλήτες.

Ficcamento, εὐσ. ἀρ. τὸ πα-
ραμβάλλειν τι.

Ficcato, β. ἐν. παρεμβάλλω,
ἐμπέγω, καθηλῶ, κ. κερφύω.

Ficcato, εὐσ. ἀρ. δ. καθηλῶ
τι κ. κερφύων, ἐμπέγωμαι.

Ficcatura, εὐσ. θ. ταυτὸ τῶ Fic-
camento.

Ficherato καὶ Fichelo, εὐσ. ἀρ.
σουλῶν.

Fico, εὐσ. ἀρ. δένδρον καὶ ὁ
καρπὸς αὐτοῦ, ἢ οὐκῆ, τὸ οὐκόν.

Ficosecco, εὐσ. ἀρ. οὐκὸν ξηρόν.

Ficoso, σα, ἐπ. βοτάνης ἀπῆλης.

Ficofenu, εὐσ. ἐπ. οὐκασιδῆς.

Fidaglio, εὐσ. θ. ἐγγύτης,
ἀσφάλτης.

Fidanza, εὐσ. θ. πίστις, ἐμπι-
στοσύνη.

Fidanzato, β. ἐν. ἰγγυῶμαι,
ἀραλλίζω. || Μνηστῆς.

Fidanzato, ἐπ. μνηστῆς,
μνηστῆρ, μιλάνωμφος.

Fidare, β. ἐν. ἐμπιστεύω, πα-
ρῶδομαι τι. || Αὐραλίζω. || —

si, β. ἀπ. ἐμπιστεύομαι: ἐμῶν
τὸν εἶναι πεκακαταίθερα.

Fidala, εὐσ. θ. ὄρος πίστεως.

Fidamento, ἐπιτ. μετὰ πί-
στως, πιστῶς.

Fidato, ἐπ. πιστός, ἐμπι-
στοσύνη.

Fidcommasso, ὄρ. Fedocom-
masso.

Fidessore, εὐσ. ἀρ. ἰγγυτικῶς.

Fidessore, εὐσ. θ. ἀγγυτικῶς.

Fidessoria, εὐσ. θ. ἐγγυδο-
σία, ἰγγυτικῶς.

Fidelo, ἐπ. διγ. ταυτὸ τῶ Fedelo.

Fidella, εὐσ. θ. πίστις: ταυτὸ
τῶ Fedella.

Fidella, εὐσ. θ. ψάλλω.

Fidiao, εὐσ. ἀρ. γεῦμα λιτῶν,
φελίτιον.

Fido, da, ἐπ. πιστός, εὐστατός.
|| —, εὐσ. ἀρ. πίστις.

Fiducia, εὐσ. θ. πίστις, πε-
ποιθῆτος. || Ἑλπίς, προσδοκία.

Fiduciale, ἐπ. διγ. ὁ ἐμπιστευ-
μένος, θαρρῶν.

Fiducialmente, ἐπιτ. ὄρ. Fida-
lamente.

Fiduciarlo, ria ἐπ. (Fredo —)
δ' ἐπὶ πιστεύσει κληρονομῶς.

Fidolo, ἐπ. διγ. ἀδύνατος,
ἀσθενής.

Fidolizza, εὐσ. θ. ὄρ. Fidu-
chezza.

Fido, εὐσ. ἀρ. χαλκή. || Λίθος.
|| Πικρία.

Fidaja, εὐσ. θ. δριπάνον ἐκ-
κρίτων τῶν χερσῶν.

Fienale, ἐπ. διγ. παύλας, χορ-
τώδης.

Fiangrasso, εὐσ. ἀρ. φυτόν, δ
αἰγέκρω.

Fieno, εὐσ. ἀρ. χερσοθήκη,
χερσοβολῶν.

Fiera, εὐσ. θ. ὑγιῶν. || Πα-
γκύρις.

Fieralo, ἐπ. διγ. θηριώδης.

Fierissimo, ἐπιτ. ὑπεριώδης,
ἀπανόρητος, ἄμωτος, ἀγρίος, ἀ-
πηνῶς.

Fierazza, εὐσ. θ. θηριώδης, ὠ-
ρετικῶς, ἀγρίως, ἀπηνῶς. || Δι-
ετώτης. || Ἐκκορτίς. || Κορυφοσία.

Fierita, εὐσ. θ. ὄρ. τὸ ἀνωτίσω.

Fiero, ἐπ. ἐπ. θηριώδης, ἀ-
γρίως, ἀπηνῶτος. || Ὑπερήφα-
νος, ἀλαλῶν. || Ὑψυφῆς, ἐπιτήδειος.

Fievolo, ἐπ. διγ. ἀδύνατος, ἀ-
σθενής: συνών. τῶ Debole.

Figolezza, εὐσ. θ. καὶ
 Figolito, εὐσ. θ. ἀδυναμία.
 Figolmento, ἐπίρ. ἀδυνάμει.
 Fisa, εὐσ. θ. πηνόν, ὁ σφί-
 νικλος.
 Figgera, β. ἐν. καθίστημι ἀέ-
 νητην, προσφιλῶ τι. || Ορίζω, ἀπο-
 φασίζω. || Πλήκτω. || Καταλυπῶ.
 Figlia, εὐσ. θ. κίση, θυγάτηρ.
 Figliore, β. ἐν. παράγω, γεννώ.
 Figliostro, εὐσ. θ. προγόνη.
 Figliastro, εὐσ. ἀρ. παράγωος.
 Figliaticcio, εἰα, ἐκ. ὁ κἀλδς
 εἰς γεννηθῆναι, γεννητικός.
 Figliatura, εὐσ. θ. ἡ τῆς ἐγ-
 κομοσάτης ἐπαγῆ, κοροφία. || Τὰ
 ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐμβρυα, κοῦματα,
 γεννώματα. || Τοκίαιός.
 Figlio, εὐσ. ἀρ. υἱός, τέκνον.
 Figlioccia, εὐσ. θ. ἀνάδεικτῆ,
 κ. βαπτιστικῆ.
 Figlioccia, εὐσ. ἀρ. ἀνάδεικτός,
 κ. βαπτιστικός.
 Figliolito, εὐσ. ἀρ. (ὅποικ.
 τοῦ Figliolo) τικνόν.
 Figliolina, εὐσ. θ. (ὅποικ. τοῦ
 Figliolo) θυγάτηρ.
 Figlioloso, εὐσ. ἀρ. μέγας
 υἱός, μεγαλόσωμος παῖς.
 Figliuolo, εὐσ. θ. θυγάτηρ,
 κόρη, παιδίον.
 Figlioleggio, εὐσ. ἀρ. ἡ νη-
 πιακῆ ψιλίκια, νηπιότης.
 Figliolanza, εὐσ. θ. γενιά, γυ-
 νῆ, τὰ τέκνα.
 Figliolimo, εὐσ. ἀρ. ὁ ἕμδς παῖς.
 Figliuola, εὐσ. ἀρ. υἱός, παῖς.
 Figliuolo, εὐσ. ἀρ. ὁ ὅς παῖς.

Figmento, εὐσ. ἀρ. συνδύ, τῆ
 Finzione.
 Figolero, β. οὐδ. μισήφρον
 ρῶ, κ. παραπονῶμα.
 Figolo, εὐσ. ἀρ. μικρὸν σι-
 δημα, δοθιάν, κ. βούζουνα.
 Figo, εὐσ. ἀρ. δίδυρον, ἡ οὐκῆ
 καὶ ὁ καρπός, τὸ σῆκον.
 Figotino, να, ἐκ. κερμαίαι,
 Figulo, εὐσ. ἀρ. κερμαίαι, κη-
 λουργός.
 Figura, εὐσ. θ. σχῆμα, μορ-
 μῆ, εἶδος, ὄψε. || Ἀλληγορία.
 Figurabile, ἐκ. διγ. ὁ ζωρι-
 φίας ἐπιδακτικὸς, ζωγραφιστός.
 Figurabilita, εὐσ. θ. μέρψ
 τις ἀόρατα ἐπὶ περιφρονήσιος.
 Figurale, ἐκ. διγ. μυστηριώ-
 δης ἀλληγορικῆς.
 Figuramento, ἐπίρ. μυστη-
 ριωδὲς ἀλληγορικῆς.
 Figuramento, εὐτ. ἀρ. σχη-
 ματισμός, συνών. τῷ Figurazione.
 Figurare, β. ἐν. σχηματίζω,
 εἰκονίζω. || Σημαῖω. || Σχημά-
 ζω. || Τελειοποιῶ.
 Figuramento και Figura-
 tivamento, ἐπίρ. τυπικῶς, ἀλλη-
 γορικῶς, συμβολικῶς. || Μεταφ-
 ρικῶς.
 Figurativo, να, ἐκ. τυπικῶς
 συμβολικῆς, ἀλληγορικῆς.
 Figurato, -ια, ἐκ. εἰκασμένος,
 σχηματισμένος, πλαστός. || Με-
 ταφορικῶς.
 Figurazione, εὐσ. θ. σχηματι-
 σμός, εἰκὼν, σχῆμα λέγεται ἢ
 καὶ Figurazza.

Figuraggiato, β. ἐν. χρωμαί
 ζπορικῶς σχήμασι.
 Figurella, εὐσ. θ. (ὅποικ. τοῦ
 Figura) σχηματίον, τὸ ἄλλως τι
 Figurino, εὐσ. θ. ὅρ. τὸ προη-
 γάμενον.
 Fila, εὐσ. θ. στίχος, τάξις, σειρά.
 Filaccio, εὐσ. ἀρ. -cia, εὐσ. θ.
 τέλον, στυπιόν.
 Filaccioso, εὐτ. ἀρ. ὀρμιὰ ἐγ-
 κιστροφόρος.
 Filadora, εὐτ. ἀρ. χρυσευλικῆς
 συνών. τῷ Battilato.
 Filamento, εὐσ. ἀρ. νῆμα, κλω-
 στῆ || Ἰς, κ. ἴνα.
 Filamentoso, να, ἐκ. νηματώ-
 δος ἰνωδῆς.
 Filantropia, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλ-
 λην) φιλανθρωπία.
 Filantropa, εὐσ. ἀρ. (λέξ. Ἑλ-
 λην) φιλάνθρωπος.
 Filoro, β. ἐν. νῆμα, κλώσω. ||
 — εὐτ. ἀρ. τάξις σειρά.
 Filomenico, να, ἐκ. (λέξ. Ἑλ-
 λην) φιλαρμονικός.
 Filastrocca, -cia, εὐσ. θ. καὶ
 Filatera, εὐσ. θ. μορολογία,
 ῥῆος, θαντολογία, φλάνκρος. ||
 Σινέσιος, σειρά.
 Filatamento, ἐπίρ. κατὰ ἀνί-
 γων, ἐν τάξει.
 Filaterio, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλην.)
 φιλακτῆριον.
 Filatosa, εὐσ. θ. σύγχοις
 πραγμάτων.
 Filaticcio, εὐσ. ἀρ. νῆμα ἐκ κρο-
 κίδος μετάξης.

Filato, εὐσ. ἀρ. νῆμα, κλώσις.
 || —, -ια, ἐκ. κλωσόμενος.
 Filatojaio, εὐσ. ἀρ. κλωστής,
 κλωστήρ.
 Filatojo, εὐσ. ἀρ. ῥόμβος, κλω-
 στῆσιον, κ. ῥόδιον.
 Filatore, εὐσ. ἀρ. τρικά, εὐσ. θ.
 ταυρὸ τῷ Filatojojo.
 Filatura, εὐσ. ἡ νηματουργία.
 || Κλώσις.
 Filatoia, εὐτ. ἀρ. ὀρογλωτικῆς,
 χαλκῆς γλώσσας.
 Filatiara, β. ἐν. κοσμῶ, ποι-
 κίλλω διὰ χρυσοῦματος.
 Filato, εὐσ. ἀρ. νῆμα λεπτινῶν,
 νηματίων. || Ἰσογλωττίς.
 Filillo, ἐπίρ. λεπτομερῶς, ἐν
 πρὸς ἐν.
 Filiola, ἐκ. διγ. υλικός.
 Filimento, ἐπίρ. σίκαλι.
 Filiazione, εὐτ. ἡ διαδοχῆ, γραμ-
 μῆ γένους. || Υποδηγησις.
 Filinustiero, εὐσ. ἀρ. παρὰ
 τῆς Ἀερικῆς.
 Filiera, εὐσ. θ. ἡ τῶν χρυσο-
 κλώων ἀόρτης, τρυπητής.
 Filiforme, ἐκ. διγ. νηματωδῆς.
 Filigina, εὐσ. θ. αἰθάλη, κ.
 κωνία.
 Filigginoso, να, ἐκ. αἰθαλώ-
 δης.
 Filigrana, εὐσ. θ. ἔργον χρυ-
 σοεικὸν, κατεσκευασμένον ἐκ ἀορ-
 ματος συμπληγμένου, καὶ ἀπο-
 τελουὺν διάφορα σχήματα, συρμ-
 τώσκετον, τρίχαπτῶν χρυσοῦν ἢ
 ἀργυροῦν.
 Filo, εὐσ. ἀρ. νῆμα

Filosofo, οὐσ. ἄρ. (λιξ. Ἑλλ.) φιλόσοφος.
 Filologia, οὐσ. θ. (λιξ. Ἑλλ.) φιλολογία.
 Filologico, α, ἐπ. φιλολογικός.
 Filologo, οὐσ. ἄρ. (λιξ. Ἑλλ.) φιλόλογος.
 Filomena, οὐσ. θ. (λιξ. Ἑλλ.) πηνόν, ἡ φίλομηλα, ἡ ἀηδὼν.
 Filone, οὐσ. ἄρ. φιλῶν μέταλλικόν.
 Filonio, οὐσ. ἄρ. ἔνομα φαρμάκου, φελόνιον.
 Filoso, α, ἐπ. ἰνώδης, νηματώδης.
 Filosofia, θ, θ. τοῦ Filosofo.
 Filofaccio, οὐσ. ἄρ. ἀθλιότης κίλοσφορῶν ἐπὶ περιφρονήσεως.
 Filofalo, ἐπ. διγ. φιλοσοφικός.
 Filofante, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Filosofo.
 Filosofare, ῥ. εὐδ. σπουδαζέω φιλοσοφῶν, φιλοσοφῶ.
 Filofaggiare, ῥ. εὐδ. φιλοσοφῶ συνών. τῷ ἀνωτέρῳ.
 Filofessa, οὐσ. θ. συνών. τῷ Filosofo.
 Filosofia, οὐσ. θ. (λιξ. Ἑλλ.) φιλοσοφία.
 Filoficamente, ἐπιρ. φιλοσοφικῶς.
 Filofico, α, ἐπ. ὄρ. Filosofo.
 Filosofo, οὐσ. ἄρ. -λα, οὐσ. θ. δ' καὶ ἡ φιλοσοφία.
 Filofosune, οὐσ. ἄρ. μέγας φιλόσοφος.

Filosofia, οὐσ. θ. ὄρ. Filo-nomia.
 Filotto, οὐσ. ἄρ. σειρὰ κερταλίων, θέσος θ' ἔγκυων ἔχοντων.
 Filto, οὐσ. ἄρ. φλίτρον, ἡ μάς, ἡλιστήριον.
 Filuca, οὐσ. θ. λέμβος, κ. φαλούκα.
 Filucchio, οὐσ. ἄρ. χρυσόνημα.
 Filugello, οὐσ. ἄρ. μεταξωκάλυξ.
 Filugello, οὐσ. ἄρ. τινὴ τοῦ Fringuello.
 Filuzza, οὐσ. ἄρ. μικρὸν νῆμα, ἰνυμάτιον.
 Filza, οὐσ. θ. στέγος, τάξις.
 Fimbria, οὐσ. θ. ἡ ἀκρα, τὸ κρῆσπεδον ἐσθῆτος κροσσοῦ, θύσανος. || Ἄνατ. ἱ.
 Fimbriato, τθ, ἐπ. θυσανωτός, κροσσώτης. || ἰνώδης.
 Fimo καλ. mo, οὐσ. ἄρ. κίπρας, κέρκιτταμα.
 Fin, Fina, ἐπιρ. ἔως.
 Finché, ἐπ. διγ. τελειῶς, τελειωταίως. || Ἐξέδιος.
 Finalmente, ἐπιρ. τέλος πάντων, τελευταίον.
 Finamento, ἐπιρ. λεπτιῶς, ἐπιτελιῶς.
 Finanza, οὐσ. θ. τέλος. || —, οὐσ. θ. πλ. αὶ δημόσιοι κροσσοί.
 Finanzia, οὐσ. ἄρ. ὁ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργός.
 Finare, ῥ. εὐδ. πύλομαι, τελειοῦμαι. || Ἐξοφλῶ.
 Finantiorché και Finché, οὐδὲν ἕως οὗ, ἐν ὅρῳ.

Fin d' adesso, ἐκφρ. ἐπιρ. ἀπὸ τοῦδε.
 Fin d' allora, ἐπιρ. ἐκ τῆς τότε.
 Fina, οὐσ. ἄρ. καὶ θ. τέλος, εὐ κροσ. || —, ἐπ. διγ. λεπτός, εὐδός, χαλκός. || Ἐξείρετος. || Εὐφύς. || Ἐπιτελιῶς.
 Finemente, ἐπιρ. ἐντελιῶς ἐξείρετος. || —, πρὸς ἔως.
 Finestra, οὐσ. θ. θυρία, κ. παράθυρον. || Ἐξέδος.
 Finestrato, οὐσ. ἄρ. ὁ θυριῶς παῖς, θυριδοποιός.
 Finestrato, οὐσ. θ. (— di solo) ἢ διὰ τῶν νεφελῶν τοῦ ἡλίου ἐμφάνιστος.
 Finestrato, οὐσ. ἄρ. καὶ -τα, οὐσ. θ. σειρὰ θυριῶν. || —τα, ἐπ. θυριδωτός.
 Finestrucolo, οὐσ. ἄρ. καὶ Finestrucza, οὐσ. θ. (ὄρκο) μικρὰ θυρία, θυριδιον, παραθύριον.
 Finozza, οὐσ. θ. τελειότης. || Λεπτότης. || Το ἔχογον. || Φιλοσοφία, ἀνώγιστα, ὑποδοχή. || Ἐνοια.
 Fingento, ἐπ. διγ. ὁ προσποιούμενος, ὑποκρινόμενος.
 Fingere, ῥ. ἐν. ἐπιρυθίσκω, πλάττω. || —, ῥ. εὐδ. ὑποκρινόμεμαι, προσποιούμεαι. || — σι, ῥ. ἀντ. φαντίζομαι.
 Fingimento, οὐσ. ἄρ. πλάσμα, προσποίησις, ὑποκρίσις.
 Fingitore, οὐσ. ἄρ. -της, οὐσ. θ. ὑποκριτής.
 Finimento, οὐσ. ἄρ. τέλος. || Τελεσιποίησις, συγχαλασίσις.
 Finimonto, οὐσ. ἄρ. τὸ τέλος

τοῦ κόσμου. || Ἄθλια, θλευθρῶς. || Ἀλλὰ μερίστῳ. || Ἀειδέτατος.
 Finimontone, οὐσ. ἄρ. κκαταστροφή τέλει, μερίστῳ.
 Finire, ῥ. ἐν. τελειῶ, ἀπρτελειῶ, τελειοποιῶ, περῶναι τν. || Ἀποτῶν βραχύν, γρῶνιῶν. || — ἰ σουίς, ἐξοφλῶ. || — β. οὐδ. τέλος ἔχα. || Τελιωτῶ ὄνησκα. || Παύομαι λέγω, φθίνω.
 Finisimamente, ἐπιρ. ὑπερβολίαν διελιῶς. || Μετὰ πολλῆς δουλιότητος.
 Finissimo, μα, ἐπ. ὑπερβολιῶτατος, ἀγγιγούτατος. || Δουλιότητος, ποικιλιότητος.
 Finita, οὐσ. θ. κέρας, τέλος. || Θάνατος, τελευτή.
 Finitamente, ἐπιρ. τελευταίον, βριστικῶς.
 Finitima, μα, ἐπ. πλησίον, ἄσπετος, ἄσπετος.
 Finitivo, να, ἐπ. τελειωτικός, βριστικός.
 Finito, τα, ἐπ. τετελειωμένος, ἐπιτελής, πεπαραμένος.
 Finizio, οὐσ. ἄρ. ὁ τελειῶν τν, τελευτῶς.
 Fiso, α, ἐπ. λεπτός, ἰσχνός. || Ὄψις, βριστός. || Εὐφύς, ἀσπίδος. || Ἐξείρετος, ἀριστος. || Πανούργος, δόλιος. || — πρὸς ἡ ἐπιρ. ἔως.
 Finocchio, οὐσ. ἄρ. μαράθρον βλαστῶς.
 Finocchio, οὐσ. ἄρ. φυτὸν, τὸ μαράθρον, τὸ ἀηδὼν.
 Finora, ἐπιρ. μέχρι τοῦ νῦν.

Fiuta, οὖσ. θ. προσποιεῖς, ὑπέκεινται, πλάσμα σφύλλε.

Fiutaiante, ἐπίρ. ὑποκριτικῶς, κραιπεντικῶς, πεπληρωμένως.

Fiutoria, οὖσ. θ. τὸ πρῶτος ἀνοδισμας.

Fiuto, ia, ἐκ. προσποιεῖται, πλάσσει, πεπληρωμένος.

Fiuzione, οὖσ. θ. προσποιεῖται.

|| Πλάσμα, ποίημα, μυθεποιήματα· δασ.

Fio, οὖσ. ἀρ. ἐτελεῖ τις χωρὶν φουδον, κτῆμα ἔρχοντος. || Φόρος. || Ποινή.

Fiocagnione, οὖσ. θ. ἐράγγος κ. ἐραγγιὰς, ἢ ἄλλως τε

Fiocagnio, οὖσ. θ. ταυτὲ τῷ ἀνωτέρω.

Fioessa, οὖσ. θ. κροῖες τοῦ πῦρ νιφός. || Χλόη. || Ἀφρονία.

Fioesante, ἐκ. διγ. τελευτώδης, νιφώδης. || Δαφύλης, ἄφρονος.

Fioesare, ἐκ. ἰδ. χιονίζεσθαι, νιφῶν.

|| Συρρέω συνέρχεται ἐν ἀφρονίᾳ.

Fioessa, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Fioessa

|| Διαρός· ἀμφιβολον. || Χλόη, παιδίον.

|| Ἰροπέττια· παραφορέ.

|| Σφαγγ. || Ἀφρονία· αὐρῆσθ κακῶς.

|| Essere, Fare una cosa co' Fioessi, πρῶτον τι μαγαλοπρεπῶς.

Fioecoso, sa, ἐκ. πλήρης τοῦ λυπῶν. || Πόλις.

Fioelaito, ia, ἐκ. λίγρον ἐραγγίος, ὑπόθεραγγος.

Fioelozza, οὖσ. θ. ὄρ. Fio-caggione.

Fiocina, οὖσ. θ. κάραι, κ.

καράκι.

Fiocino, οὖσ. ἀρ. ὁ φλοεὶς τῆς βαγῆς σαφυλλῆς.

Fioosa, sa, ἐκ. ἐραγγίος, ἐραγγιῶδης. || — luma, φῶς ἀστῆς, ἀμυδρὰ τῆς λάμπης.

Fionda, οὖσ. θ. σφινδόν.

Fiondatore, οὖσ. ἀρ. σφινδαντής.

Fioraglia, οὖσ. θ. φλοῖς ἀγρῶν, στοπείων, κτλ.

Fioraju, οὖσ. θ. ἡ ἀνθόκαι.

Fioraliso, οὖσ. ἀρ. φυτὸν, ἢ κήπος.

Fiorame, οὖσ. ἀρ. πᾶν εἶδος ἀνθῶν.

Fiorare, ῖ. ἐν. χεῖμα ἐκ οἰατοῦ, κ. παλαμίζω τὸ πλοῖον.

Fiorato, ia, ἐκ. δικνηθιμένος, διακνήθ.

Fiocarnucio, οὖσ. ἀρ. φυτόν τὸ δελφίνιον.

Fioraligi, οὖσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ ἀνθόκρινον ἢ χρυσοκρινον.

Fioraliso, οὖσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ κρινον.

Fiore, οὖσ. ἀρ. ἄνθος. || —

di latte, τὸ ἀνθόγαλα. || Τὰ ἔμμηνα τῶν γυναικῶν. || Τὸ ἄνθος, τὸ ἐκλεκτὸν, τὸ ἀριστον. || Esse-

re in —, ἀκμάζει, ἰσχυρῶς. || Es-

sere — o buccelli, χαίρω, ὀργαίνομαι, εὐθυμῶ. || A — d' aqua, δι τερ-

ρα, ἐν χεῖμα τοῦ ὕδατος, τῆς γῆς.

|| Occhi a-di testa, ἐμφαλαμοὶ προκαγίς.

Fiore, ἐπίρ. οὐδολας. || Μικρὸν τι.

Fioceggiare, ῖ. οὐδ. ἀνθῶ.

Fiocejuo καὶ Fiorallo, οὖσ. ἀρ. μικρὸν ἄνθος, ἀνθόγαλον.

Fioceuto, ἐκ. διγ. ἀνθός, ἀκμάζων.

Fioceinamento, ἐπίρ. κατὰ τὴν ἀλωαντικὸν τρόπον.

Fioceito, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Fioraliso.

Fioceio, οὖσ. ἀρ. νόμισμα, τὸ φλοεῖον.

Fioceire, ῖ. οὐδ. ὄρ. Fioceggiare.

Fioceio, οὖσ. ἀρ. ἀνοδομας, ἀνοδομας.

Fioceio, οὖσ. θ. ἡ τῆς ἀνθόμας ἐπαγγελία, τὰ ἀνθ.

Fioceitara, οὖσ. θ. ἀνοδομας, ἀνοδομας. || — ο, πλ. καλλωπισματα.

Fioceone, οὖσ. ἀρ. κόσμος ἐν εἶδει ἄνθους, ἀνθόγαλον.

Fioceuccio, οὖσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ χρυσοκρινον. || Ἰσχυρῶς, ἢ προζήσιος.

Fioceulito, οὖσ. ἀρ. φυτὸν, ὁ ἀκράτος.

Fioelato, οὖσ. θ. ὄρ. Flatio.

Fioelate, ῖ. οὐδ. ἐπιπλάω. || Ὑποκρίω, τρυφερόω.

Fioito, οὖσ. ἀρ. κύμα· πλημμυρῆ· καλῆροια. || Παραφρασημα.

Fioitono, οὖσ. ἀρ. πολυπράγμων, ὁ ἄλλως τε Βροντολονε.

Fioitoso, sa, ἐκ. κυματώδης, κυματώδης.

Fioita, οὖσ. θ. ὑπογραφή, ὑπογραμμο, χεῖρ.

Fioimamento, οὖσ. ἀρ. τὸ στερεῖμα, ἢ ἐραγγίος, τὸ τοῦ αἵματος μπιερωτέτον.

Fioimaro, ῖ. ἐκ. ὑπογράφω.

Fioimante, ἐπίρ. ἀντιγῶς, ἀκαρδαμυκί.

Fioisare, ῖ. ἐκ. ἀντιγῶ, ἀντιγῶμα, προσβλίπω, ἐμβλίπω.

Fioimante, ἐπίρ. ταυτὲ τῷ Fioimante.

Fioisale, οὖσ. ἀρ. ὁ τοῦ δημόσιου ταμίου ὑπάλληλος, ταμιακῶς ἐπιτήροπος.

Fioisaleggiare, ῖ. οὐδ. ἰσχυρῶς ἐπαγγελίας διατηρῶ τὰ δικαιοματία τοῦ δημοσίου. || Λικητολογῶ, ἀνακρίνω.

Fioisaleto, οὖσ. θ. ὁ τοῦ ταμιακοῦ ἐπιτήροπου ἰδιότης.

Fioisella, οὖσ. θ. κἀνιστρον, κἀλίστρον.

Fioisiamento, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Fioischiato.

Fioischiato, ῖ. οὐδ. σφιγγός, σφιγγίον.

Fioischiato, οὖσ. θ. σφιγγός. || Ἰσχυρῶς, τρυφερόω.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. κύμα· πλημμυρῆ· καλῆροια. || Παραφρασημα.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. πολυπράγμων, ὁ ἄλλως τε Βροντολονε.

Fioischiato, sa, ἐκ. κυματώδης, κυματώδης.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. ὑπογραφή, ὑπογραμμο, χεῖρ.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. τὸ στερεῖμα, ἢ ἐραγγίος, τὸ τοῦ αἵματος μπιερωτέτον.

Fioischiato, ῖ. ἐκ. ὑπογράφω.

Fioischiato, ἐπίρ. ἀντιγῶς, ἀκαρδαμυκί.

Fioischiato, ῖ. οὐδ. ἰσχυρῶς ἐπαγγελίας διατηρῶ τὰ δικαιοματία τοῦ δημοσίου. || Λικητολογῶ, ἀνακρίνω.

Fioischiato, οὖσ. θ. ὁ τοῦ ταμιακοῦ ἐπιτήροπου ἰδιότης.

Fioischiato, οὖσ. θ. κἀνιστρον, κἀλίστρον.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Fioischiato.

Fioischiato, ῖ. οὐδ. σφιγγός, σφιγγίον.

Fioischiato, οὖσ. θ. σφιγγός. || Ἰσχυρῶς, τρυφερόω.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. κύμα· πλημμυρῆ· καλῆροια. || Παραφρασημα.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. πολυπράγμων, ὁ ἄλλως τε Βροντολονε.

Fioischiato, sa, ἐκ. κυματώδης, κυματώδης.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. ὑπογραφή, ὑπογραμμο, χεῖρ.

Fioischiato, οὖσ. ἀρ. τὸ στερεῖμα, ἢ ἐραγγίος, τὸ τοῦ αἵματος μπιερωτέτον.

Fioischiato, ῖ. ἐκ. ὑπογράφω.

Fioischiato, ἐπίρ. ἀντιγῶς, ἀκαρδαμυκί.

Fioischiato, ῖ. οὐδ. ἰσχυρῶς ἐπαγγελίας διατηρῶ τὰ δικαιοματία τοῦ δημοσίου. || Λικητολογῶ, ἀνακρίνω.

Fioischiato, οὖσ. θ. ὁ τοῦ ταμιακοῦ ἐπιτήροπου ἰδιότης.

Fioischiato, οὖσ. θ. κἀνιστρον, κἀλίστρον.

Fisicaggine, οὐτ. θ. διάθεσις ἄλλοιωταί.
 Fisicaino, ἐπ. διγ. φυσικός.
 Fisicamento, ἐπιφ. φυσικῶς πρῆγματικῶς.
 Fisicare, β. οὐδ. Ὁρ. Fantaticare.
 Fisico, οὐσ. φυσικός. || Τατοβ. || — αι, πλ. || —, ca, ἐπ. Ὁρ. Naturali.
 Fisicosa, sa, ἐπ. δίσκολος, ἰδιόδημος, ἰερὸβόλος.
 Fisiologia, οὐσ.θ. (λίξ. Ἑλλην.) φυσιολογία.
 Fisiologico, ca, ἐπ. φυσιολογικός.
 Fisiomante, Visionome, οὐσ. ἄρ. φυσιογνώμων, φυσιομάντις.
 Fisionomia, οὐσ. θ. Ὁρ. Fisionomia.
 Fisionomista, οὐτ. ἄρ. Ὁρ. Fisionomista.
 Fiziismo, οὐσ. ἄρ. -nā, οὐσ. θ. φυσικός.
 Fizo, sa, ἐπ. ἀτενής, προσεκτικός. || —, ἐπιφ. ἀτενής.
 Fisolato, οὐσ. ἄρ. ἐπὶ χλιώνε, ἀντι τοῦ Filosofo.
 Fisionomia, οὐσ. θ. πρόσωπον, φυσιογνωμία.
 Fisionomico, ca, ἐπ. ὁ τῆς φυσιογνωσίας, φυσιογνωμικός.
 Fisionomista, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Fisionomista.
 Fissamento, ἐπιφ. ἀτενῶς, προσεκτικῶς.
 Fissamento, οὐσ. ἄρ. ἀτενισμός.
 Fissare, β. ἐν. ἀτενίζω, ἐπιδέ-

πω. || Ὁρ.ζα. || Στερεῶς, προσηλαί.
 Fissazione, οὐσ. θ. ἀτενισμός, προσηλαί, προσήλωσις. || Στερεῶς, πῆξις.
 Fissile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπιθετικῶς ἀγίωμα, ἀγίωτος, ἀγίωτος Fissipeda, ἐπ. διδ. ἀγίωτος.
 Fisso, sa, ἐπ. ἀτενής, προσήλωμένος. || Στερεός, μόνιμος. || Δρισμένος, βῆξις.
 Fistalla, οὐσ. θ. μικρὸν κήνιστρον ἐκ ὑόλων, εἴτε οἰσῶ.
 Fisiara, β. ἐν. σφιζῶ σφόν.
 Fischlaro, οὐσ. θ. ταυτό τῷ Fischerella.
 Fistolato, οὐσ. θ. κλάμος καὶ εἶδος φλῶκος, σφριγγή, σφριγγίον.
 Fistolato, ἐπ. διγ. σφριγγίδη ἀκμάδης.
 Fistolato, β. οὐδ. σφριγγίωμα, φλοῦμα.
 Fistolazione, οὐσ. θ. σφριγγίσις, φλοῦσις.
 Fistolò, οὐσ. ἄρ. διάβολος. || Σφριγγή.
 Fistula, οὐσ. θ. Ὁρ. Fistola.
 Fisiologia, οὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλ.) φυσιολογία.
 Fitone, οὐσ. ἄρ. πνεῦμα φαντασία.
 Fitoneasa, οὐσ. θ. Ὁρ. Fittonassa.
 Fitonico, οὐσ. ἄρ. ὁ τοῦ φανταστικῶς πνεύματος.
 Fitonissa, οὐσ. θ. ἡ μάντις, ἡ μάγισσα.
 Fitta, οὐσ. θ. γῆ κομητικῶς ἀσφραγδόν. || Πῖνος βῆξις, ἀλγος.
 Fittajuola, οὐσ. ἄρ. ἐκμισθωτής

Υψιστοιμία καὶ Fittivamente, ἐπιφ. ὑπερβατικῶς, προσηλαίως.
 Fittazzati, οὐσ. ἄρ. καὶ νεκρομάντις.
 Fittoreccio, οὐσ. ἄρ. μέτρον στερεῶν. || —, oia, ἐπ. τὸ διὰ τῆς ἐκμισθώσεως ἐισπραττόμενον.
 Fittzza, οὐσ. θ. ποικιλότης.
 Fittile, ἐπ. διγ. ἀργιλλώδης, κερήμειος.
 Fittivo, va, ἐπ. προσποιητικός, μιμητικός.
 Fittizamento, ἐπιφ. ὑποκριτικῶς, προσποιητικῶς.
 Fittizio, zia, ἐπ. ταχυκίς, πλαστός, προσποιητός.
 Fitto, οὐσ. ἄρ. ἰνοσίκοον, ἐκ μίσθωσις. || —, ia, ἐπ. παρτυθιόλημιος, πιπυγῶς, ἐμπειπῶ γημένος, διττός, ἐφηλωτής, καθέλωτής. || Τερωμένος, πληγυτής. || Ἄσος, πικνός. || Di—meriggio, Di—verno, ἐν πλήρει μεσημέρι, ἀκμάζοντος τοῦ χειμῶνος. || A capo —, κατοικίρα. || Star—allosso a chiochessio, κατὰ πόδα ἢ ἐκ πόδος τινι ἐπιμαί, ἰχνύοματ, ἰχνυλάτω, δῖάκω τινά.
 Fittone, οὐσ. ἄρ. ἡ κυριώτερα βίξυ δένδρον.
 Fittoneasa, οὐτ. θ. ταυτό τῷ Fitonissa.
 Fittionario, οὐσ. ἄρ. ἐκμισθωτής.
 Fittoreccio, οὐτ. ἄρ. μέγας ποταμὸς ὑπερήμενος.
 Fiumale, ἐπ. διγ. ποτάμιος.
 Fiumana, οὐσ. θ. ὑπέρχουσις

ποταμοῦ, πληυμῶμα, ἐκλυσις, ἐπιχλωσία.
 Fiumatico, ca, ἐπ. ποτάμιος.
 Fiume, οὐσ. ἄρ. ποταμός.
 Fiumetto, οὐτ. ἄρ. καὶ
 Fiumicello, οὐσ. ἄρ. καὶ
 Fiumicino, οὐσ. ἄρ. (ὡς καὶ τοῦ Fiume) μικρὸς ποταμός, ποτάμιος, βόκιον.
 Fiumifalli, οὐσ. ἄρ. ὁ ἀνερευγὸν τὰς τῶν ἄλλων πράξεις, παυλοπράξιμον.
 Fiumate, β. ἐν. σφραγίζομαι. || Μετακ. πρᾶσιόνομαί τι.
 Fiumaserpoleri, οὐσ. ἄρ. ὁ περὶ τοῦ τάρου διεσπῶν, τυμβουρμῆσις.
 Fiuco, οὐσ. ἄρ. ὄσφρησις.
 Flacidezza, οὐσ. θ. καὶ
 Flacidità, οὐσ. θ. χαλαρότης, πλαδάρωμα, χαυνότης.
 Flacido, da, ἐπ. χαλαρός, πλαδάρως, γαῖνος.
 Flagellamento, οὐσ. ἄρ. Ὁρ. Flagellazione.
 Flagellanti, ἐπ. διγ. μαστιγῶν.
 Flagellare, μαστιγῶ, βαδίζω.
 Flagellato, in, ἐπ. μαστιγωθείς.
 Flagellatore, οὐσ. ἄρ. μαστιγωτής, μαστικίτης.
 Flagellazione, οὐσ. θ. μαρτυροῦσις, ὁ μαστιγῶν.
 Flagellotto, οὐσ. ἄρ. (ὡς καὶ τοῦ Flagello) μικρὰ μάστιξ, μαστιγιον.
 Flagollo, οὐσ. ἄρ. μάστιξ, μαρτυροῦσις. || Μεταφ. συμφύρα, διακρίσις, κακόν, μάστιξ.
 Flagrante, β. οὐδ. καίεται, φλέγομαι.

Flamula, οὐσ. θ. φωτὴν, ἢ κλη-
ματις.
Flanella, οὐσ. θ. λεπτὴν ὑ-
φανσημὰ ἐξ ἑρίου, φάνος, κ. φλα-
νέλα.
Flato, οὐσ. ἀρ. ἀνεμος τῆς κοι-
λιας, φύσπ, κ. φλάτον.
Flatusilis, οὐσ. θ. φύσα. Ὁρ.
τὸ προηγουμένον.
Flatuso, οὐσ. ἐπ. δ. προξενῶν
ἀνάσσει, φυσῶδες, ἐραυματώδες.
Flautista, οὐσ. ἀρ. ὁ τὸν αὐ-
λὸν παιζῶν, αὐλητής.
Flauto, οὐσ. ἀρ. αὐλὸς, αὐριγῆ.
Flavo, οὐσ. ἐπ. ζαυθός.
Flebia, οὐσ. θ. βοτάνη, ἢ φλε-
βία.
FleBILE, ἐπ. διγ. ἐλαστὸς, ἀ-
ετοδίκρυτος γαστρός, κλαυθμηρός.
Flebilmente, ἐπίρ. γαστρός,
κλαυθμηρός.
Flebotomara, ἢ ἐν. (ἀξ. ἑλ-
λην.) φλεβοτομῶ.
Flebotomia, οὐσ. θ. (ἀξ. ἑλ-
λην.) φλεβοτομία.
Flogosa, οὐσ. θ. φλέγμα, ὁ-
παρὸν, ἀκάθιστος.
Flemmagogo, οὐσ. ἐπ. (ἐκ τοῦ
ἑλλην.) φλεγμαγωγός.
Flemmatica, οὐσ. θ. ἡ τοῦ
φλέγματος φύσις, φλεγματικότης.
Flemmatico, οὐσ. ἐπ. φλεγμα-
τικίς.
Flemmoso, οὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλ-
λην.) φλεγμονή.
Flemmososo, οὐσ. ἐπ. φλεγμο-
νώδης.
Flessibile, ἐπ. διγ. εὐλόγι-

στος, καμπτός, εὐκαμπτος. || Υο-
σε—, φωνὴ εὐπειθής.
Flessibilità, οὐσ. θ. τὸ κάμ-
πτειν, εὐκαμπσία.
Flessione, οὐσ. θ. καμπυλῆ-
της, καμπή, κάμψις.
Flessuoso, οὐσ. ἐπ. ὁ πάλι-
χρῆσι καμπύλος, πολυκαμπής.
Flessura, οὐσ. θ. κάμψις.
Flata, οὐσ. ἀρ. κλαυθμός.
Flattore, ἢ ἐν. κάμπτειν, κη-
γίω, καμπυλῶ.
Flustare, ἢ οὐδ. ναυτ. θί-
λασαν ἠλαστῶν, πειρατῶν.
Flotomaro, ἢ ἐν. (ἀξ. ἑλ-
λην.) ἕπον τῷ Flotomare.
Flotomia, οὐσ. θ. φλοδοτομία.
Flocido, οὐσ. ἐπ. χαλαρός.
Fluoca, οὐσ. ἀρ. Νεῦρ. ἰστίον
τὸ ὑπερ, κ. ὁ φλόκος.
Flogistico, οὐσ. ἀρ. (ἀξ. ἑλ-
λην.) φλογιστικίς.
Florale, ἐπ. διγ. καί.
Florale, ἐπ. διγ. ἀνθήκη.
Florante, ἐπ. διγ. ἡ ἀνθήκη, ὁ
ἀκμαζῶν, ἀκμαίος.
Florascenza, οὐσ. θ. ἀνθήκη.
Floridazza, οὐσ. θ. ἀνθηρότης.
Florido, οὐσ. ἐπ. ἀνθηρός, ἀκ-
μαζῶν.
Florifero, οὐσ. ἐπ. ἀνθηρότης.
Floriforme, ἐπ. διγ. ἀνθηρός.
Florilegia, οὐσ. ἀρ. ἀνθηρολογία.
Florilento, οὐσ. ἐπ. ἀνθηρός.
Floscozza, οὐσ. θ. γλάσις, ἡ
δυναμία.
Flociamento, ἐπίρ. χαλαρότης,
ἀδυνατία.

Fluido, οὐσ. ἐπ. Ὁρ. Fluido.
Flotte, οὐσ. θ. στόλος, τὸ ναυ-
τικόν.
Flottamento, οὐσ. ἀρ. Ναυτ.
τὸ ἔλαξαι τοῦ πλοίου.
Flottiglia, οὐσ. θ. μικρὸς στόλος.
Flottare, ἢ οὐδ. ἐπιπλῶν, ἐπι-
πλοῦν.
Flottazza, οὐσ. θ. καί.
Flottilla, οὐσ. θ. τὸ βουστὸν,
ἢ βουστῆς.
Fluido, οὐσ. ἀρ. τὸ βουστῆν, τὸ
ὄργον. || — ἀρ. ἐπ. ὁ βίον, βουστός.
Fluio, ἢ οὐδ. ἑλῶν, βίον.
Fluiziano, οὐσ. θ. ἐπιπλευ-
σις, ἐπιπλευσις.
Fluore, οὐσ. ἀρ. βούζ, βούσις.
Fluorico, οὐσ. ἐπ. φθορικός.
Flussibile, ἐπ. διγ. βουστός, ὁ
λοθρητός. || Ταπεινός.
Flussibilità, οὐσ. θ. Ὁρ. Flut-
danza.
Flussione, οὐσ. θ. βούσις. ||
Κατάρρους, βουματισμός.
Flusso, οὐσ. ἀρ. βούζ. || Πλημ-
μυρῆ. || — οὐσ. ἐπ. παρακμῶσις,
ἐπιπλοῦν, ἐξέλιξις.
Fluta, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ Flauto.
Fluto, οὐσ. κρ. κύμα, κλύδων.
Flutamento, οὐσ. ἀρ. κυμα-
τισμός, σάκος. || Δοτάθια.
Flutante, ἐπ. διγ. κυμαί-
ων. || Δεξιτικός, ἀμφιβροχίς.
Flutoso, οὐσ. ἀρ. μουστῶν
ἰργκων, ἢ δοκῶν.
Flutifrago, οὐσ. ἐπ. κυματό-
κτυπος.
Flutigono, οὐσ. ἐπ. θαλασσογενής.

Fluttare, ἢ οὐδ. κυμαίνεσθαι
ταλαντεύεσθαι, ἀπλωθ.
Fluttazione, οὐσ. θ. σάκος,
τραχηλῆ. || Ἀθεταίσις, διτραχηλός.
Fluttuoso, οὐσ. ἐπ. δυσκλόδιος,
κυματώδης.
Fluviale, ἐπ. διγ. ὁ τοῦ ποτα-
μοῦ ποταμός.
Fluvio, οὐσ. ἀρ. ποταμός.
Foca, οὐσ. θ. κῆτος, ἡ φώκη.
Focaco, ἐπ. διγ. διακαής, διὰ
πυρός.
Focaccia, οὐσ. θ. πλακούντιον.
|| Render pane per —, ἀνταπο-
δίδωαι τὴν ἑοσίαν.
Focaja, οὐσ. θ. τυφελίσις.
Focajolo, οὐσ. ἀρ. εἶδος ἰγῆς
ελαφρῆς καὶ θερμῆς.
Focara, οὐσ. θ. εἶδος πυρᾶντων.
Foca, οὐσ. θ. φεργός. || Στέ-
μα. || Δίοδος. || Ἀρχή, πηγή, ἐκ-
βλή.
Focherello, οὐσ. ἀρ. μικρὸν πῦρ.
Fochiello, οὐσ. ἀρ. μικρὰ ἐκ-
σχάρα, τοχρηλῆ.
Focile, οὐσ. ἀρ. γάλοψ τῶν
πυρῶντων, τυφελίσις.
Foco, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Fucoso.
Focolare, οὐσ. ἀρ. ἰστία, ἰσ-
χάρα.
Focolino, οὐσ. ἀρ. (ὁποι.) Ὀμη-
Focherello.
Focoso, οὐσ. ἀρ. μέγα πῦρ. ||
Κοτῆ ἰσχάρα. || Ναυτ. μαγνη-
ραίων πλοίου. || Ἡ τῶν πυροβολῶν
τοῦ ἐκ πυρός ἀσπίρα.
Focosamento, ἐπίρ. ἐνθέρμως,
διακαής.

Fogoso, εσ, ἄπ. διάτυρος, διακατής. || Μεταφ. ζωηρός, σφοδρός, δραμτικός.

Fogosa, εὐσ. θ. θρασσα ὑπό-θλαπτον ἢ ὑπερφωδὲν, ὑπερράμα, κ. φόδρα.

Fogosa, εὐσ. ἀρ. ὁ διφθέρας πωλῶν, διφθεροπόλις, κ. γούναρας.

Fogosa, β. ἰν. ὑπερφόπτω, θρασμά τι, κ. φοδάρω. || Ναυτ. ὑποστορένυμι. || Κοσμῶ ἱμάτιον ἐκ διφθέρας ἕρμα τι παρὰ ῥάπτω.

Fogosa, εὐσ. θ. τὰ ὑπερφάπτειν θρασμά τι.

Fogosa, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Fogosa. || ἱμάτιον ἐκ διφθέρας. || Σχολ. || —, Ὁρ. Valtoglia. || Σιφοθήκη, κολίται.

Foga, εὐσ. θ. παραφορά, ματιά ἀρμη, ὀργή, θυμός.

Fogara, β. εὐδ. Ὁρ. Volara.

Fogosa, εὐσ. θ. Ὁρ. Barcolta.

Fogolina, εὐσ. θ. (ὄποι· κού Foggetta.) εἶδος μικροῦ πύλου.

Foglia, εὐσ. θ. τρόπος κατασκευῆς, σχῆμα ἀνάλογα. || Συρμός.

Fogliare, β. εὐδ. σχηματίζω, κατασκευάζω.

Foglia, εὐσ. θ. φύλλον. || Χάρτης. || Θλασμα μετάλλου, πίταλον. || — d'oro, τὸ χρυσοῦν πίταλον. || Εφημερίς. || Δ—α—, ἐν πρὸς ἔν.

Foglioso, εσ, ἰπ. ὁ τῶν φύλων, φυλλικός.

Fogliano, εὐσ. ἀρ. πλάτος, φύλλον, φύλλωμα.

Fogliano, β. εὐδ. θλαστάνω φύλα, φύλλωσιν.

Fogliato, τα, ἑπ. φυλλώδης, πυκνοφυλλός, φυλλοκατικός.

Foglietta, εὐσ. θ. (ὄποι· κού Foglia) μικρὸν φύλλον, λέπυρι.

|| Κοσμάη, ἀγγεῖον καὶ μέτρον τοῦ οἴνου.

Foglietto, εὐσ. ἀρ. μικρὸν φύλλον χάρτου. || — d'avenio, ἑλκερὸς τῶν εἰδήσεων.

Foglia, εὐσ. ἀρ. φύλλον χάρτου. || Εφημερίς.

Fogliana, εὐσ. θ. καὶ Fogliolina, εὐσ. ἀρ. (ὄποι· κού Foglia) μικρὸν φύλλον.

Foglioso, εσ, ἐπίθ. καὶ Foglioso, τα, ἑπ. Ὁρ. Fogliato.

Fogna, εὐσ. θ. βχετὸς, κ. χυμῶν.

Fognare, β. ἰν. βχετῶς ποιεῖν. || — misura, κλέπτις ἐκ τῶ μέτρου τοῦ πωλοῦμένου πράγματος. || — la lettera, la parola, ὁ περιηδῶν τὰ γράμματα, τράχη τὰς λέξεις.

Fognato, τα, ἑπ. βυζαντινός.

Fognatura, εὐσ. θ. κακὸν πόνος ἢ διπλοσίς.

Foglio, εσ, ἰπ. (Doblo—), χρεὶς ἐλαττωματικὸν, τὸ μὴ ἰσοποσῶν.

Foja, εὐσ. θ. ἐπιθωμία, οὐκὴ ἀργασμὸς ἐπὶ ζῶων. || Άνοε la —, σκυζῶ, ὀργάζω.

Fojoso, εσ, ἰπ. ὁ σκυζῶν ἐπὶ συνουσίας ζῶων.

Foja, εὐσ. θ. μῦθος, φλόγαρος, μεταβολή. || Πλάθος, ἔχλος.

Folja, εὐσ. θ. πτυχὸν, ἢ αἰθυσία ἢ ἰλάσις, κ. γλῶσος.

Folta, εὐσ. θ. πᾶν ἔτι αἰσθητὸ ἐπιρρέει καὶ ἰν ἀνοσὶ παρέρχεται ἐπὶ ἀνίμου αἰφνιδία.

|| Ἄγλις πτυχῶν.

Folcastro, εὐσ, ἀρ. κακὸν τι ὄρακλον.

Folcra, β. ἰν. ὑπερβῶ, ὁ ποστικίζω.

Folgerante, ἑπ. διγ. ὁ κεραυνόβλητος, ὁ καταράπων. || Signar—, μεταφ. ἠλέμια κεραυνόβλητος ἄντιθετῶν.

Folgorare, β. εὐδ. κεραυνόβλητος, ὁ καταράπων. || Αἰματω. || Ποῦ τι μετὰ μεγίστη ταχύτητος.

Folgorato, τα, ἑπ. κατασπασμένος, αἰφνιδιος. || Μεταφ. λαμπρός, μεγαλεπρεπής.

Folgoratore, εὐσ. ἀρ. -trice, εὐσ. θ. κεραυνόβλητος.

Folgore, εὐσ. ἀρ. κεραυνός, σπῆν. τῷ Folgore.

Folgoraggiano, ἑπ. διγ. Ὁρ. Folgorante.

Folgoraggiate, β. εὐδ. Ὁρ. Folgoratore.

Folgoraggiate, τα, ἑπ. κεραυνόβλητος.

Folgoroso, εὐσ. θ. φύλλωσις.

Folidoto, τα, ἑπ. φυλλιδωτός.

Folio, εὐσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ μαλακῶδες.

Folla, εὐσ. θ. πλάθος, ἔχλος, σφῆρα πλάθους. || Ὀμίλις.

Follastro, ἑπ. κάρφων, ἀνώνυμος, μωρός.

Follatore, εὐσ. ἀρ. γναφεὶς ἢ κναφεὶς, νάκτις.

Folle, εὐσ. ἀρ. φουσητήριον. || —, ἑπ. μωρός, ἄφρων.

Folleggiamento, εὐσ. ἀρ. ἀφροσύνη, μωρία, ἄνοια.

Folleggiante, ἑπ. διγ. ὁ παιζῶν, ὁ χορευτικῶς, παιγνῆμον, φιλοπαιγῶν, παιδιώδης.

Folleggiare, β. εὐδ. παιζῶν, χαρηντικῶν. || Μωροσία.

Folleggiatore, εὐσ. ἀρ. -trice, εὐσ. θ. παιδιώδης, παιγνῶδης, μωρός.

Follemento, ἐπίθ. ἀφρώνος, ἀλέγως, μωροσύνη.

Follito, εὐσ. ἀρ. μωρολόγειον. || Ἄνθρ. εὐρωστος.

Folletto, εὐσ. θ. ἀφροσύνη, κεραιφροσύνη.

Follia, εὐσ. θ. ἀπόνοια, ἀσυνεσία, κ. τῆσις.

Follicola, εὐσ. θ. καὶ Follicolo, εὐσ. ἀρ. φλοῖος, ἰδευρον.

Follicolare, ἑπ. διγ. ἀδινώδης. || — εὐσ. φυλλός τις ἡμερογράφος.

Follono, εὐσ. ἀρ. Ὁρ. Follatore.

Folta, εὐσ. θ. πλάθος, ἔχλος.

Follamonto, ἐπίθ. σαρτηδῶν, ἄθροος.

Foltezza, εὐσ. θ. παχύτης, πυκνότης.

Folio, τα, ἑπ. ἄφρων, πυκνός, ἄθροος.

Foments, οὐσ. θ. φάρμακον θερμὸν τὸ ἐξωτερικῶς ἐπιτιθέμενον, πυρίμαζα, θαλαπύριον, χλασμα.

Fomentosità, ἴ. ἐν. τὸ πύσγον μέρος θάλατ, χλασίνας, πυριῶ. || Μεταφ. ὑποκρίψω, ὑποθάλατ, ἀγρήπιον.

Fomentato, ια, ἴπ. πυριωτός. Fomentatore, οὐσ. ἀρ. -tice, οὐσ. θ. παροξυντής.

Fomentazione, οὐσ. θ. θάλαψις, χλαίνας, πυρίσεις, πυρία. Fomentato, οὐσ. ἀρ. συνών. τῷ Fomenta.

Fomite, οὐσ. ἀρ. πᾶσα βλάσινάπτουσα, ἐκασμα, ὑπέκκωμα. || Θρωαλίς.

Fornice, οὐσ. ἀρ. ὄρ. τὸ ἀνωτέρω.

Fornia, οὐσ. θ. βαλάντιον θήκη. || Πυθμήν. || Ἀφρονία πλοῦτος. || Νεωτ. ἄρμος, ἔφορμος, ἀγκυροβόλιον. Bassora: alla —, σκλήρω, ἀνακωχέω, ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρμίζω.

Fornaceo, οὐσ. ἀρ. ἐργαστηριάζης.

Fornaccio, οὐσ. ἀρ. ὑποστάθμη, κ. καταπέτι ἔργου.

Fondachetto, οὐσ. ἀρ. μικρὸν ἐργαστήριον ἱεροῦχου.

Fondachiero, οὐσ. ἀρ. ἔρεοπέλης.

Fondaco, οὐσ. ἀρ. ἐργαστήριον, ἀποθήκη ἱερῶν, ἔρεοπωλεῖον καὶ αὐτὸς ὁ ἔρεοπέλης. || Δποθήκη τραπεζῶν.

Fondamentale, ἴπ. διγ. θεμε-

λιώδης, θεμελίος. || Κύριος, κυριώτατος, πρώτιστος.

Fondamentamente, ἐπιφ. ἐκ θεμελιῶν, θεμελιωδῶς. || Βιδάλος.

Fondamentare, ἴ. ἐν. θεμελιῶ.

Fondamento, οὐσ. ἀρ. θεμελίον, βάσις. || Ὁ ἀφιδρῶν, ἡ ἔδρα ἡ γλυυτίς.

Fondare, ἴ. ἐν. θεμελιῶ, κτίζω, εὐκοδοῦν. || —σι, ἴ. ἀν. θεμελιῶμας, ἀσφαλίζωμα.

Fondata, οὐσ. θ. τρυφία εἶνος, κ. καταπέτι.

Fondatamente, ἐπιφ. θεμελιωδῶς, ἐκ θεμελιῶν.

Fondatezza, οὐσ. θ. θεμελιώσεις, σιτιστάτης.

Fondato, ια, ἴπ. τελεμεθιμένος, κτιστός. || Ὑποκρίθιμανος.

Fondatore, οὐσ. ἀρ. θεμελιωτής, κτίτωρ.

Fondazione, οὐσ. θ. θεμελιώσεις, κτίσεις.

Fondeggiare, ἴ. οὐδ. Νεωτ. ἀγκυροβόλῳ, προσαρμίζωμαι.

Fondello, οὐσ. ἀρ. ξυλῆριον τῶν κομβίων.

Fondente, οὐσ. ἀρ. διγ. Χημ. οὐσία ἀνταναργός, τὸ διαλύτικόν.

Fondere, ἴ. ἐν. τίκω, ἀνάλω, χωνεύω.

Fondaria, οὐσ. θ. χυτήριον, χωνευτήριον.

Fondigliuolo, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Fundaccio.

Fonditore, οὐσ. ἀρ. χωνευτής.

Fonditore, οὐσ. ἀρ. χωνευτής, ἀλλάλων, χαλκουργός, χαλκ-

ουργός.

αλάτων· χαλκουργός· ἀγκυροχέτης, χυσοβόλος κτλ. || Σπάταλος, ἄουτος.

Fonda, οὐσ. ἀρ. πυθμήν, πόσιδα. || Οὐδὲποτε ἔδαφος. || (Νεωτ. ἡ τοῦ κελύους καλύπτου, τὸ ἀμφιπέδιον, τὸ κῆτος. || Βούβις· ἡ βόδις. || Mucor, Bassora in —, καταστέρω, καταστρέφωμαι. || Cavar di —, εἰς ἀκαταστρέφωμαι. || Dar —, εἰς ἀκαταστρέφωμαι. || Dar — alla —, ἀγκυροβόλῳ. || Dar — alla —, ἀρ. Missinore, Cossinatore. || — mi sicuro, ἄρμος ἐπιτορῶν. || Toccare — di chiacchiere, ἐπιτορῶν τι κατὰ βῆθος. || Andar in —, βυθίζωμαι, καὶ ἐπ' ἄλλῳ εἰσεῖναι, καταστρέφωμαι. || — i, πλ. ἀρμύλλια. || In quel —, ἔφορ. ἐπιφ. ἐπὶ τῶν ὄρων.

Fonda, ια, ἴπ. βυθίζω, πυκνός, δαός. || Κεῖλος, ἄρμος.

Fondara, οὐσ. θ. χωρίου χαλκουργίας, αὐλῶν, ἀνάγκησιν.

Fondato, ια, ἴπ. ἀνακλιθίως, χωνεύσις.

Fondato, ἐπ. διγ. ἀρχιτέπος. || —, οὐσ. ἀρ. πύργος.

Fondamente, ἐπιφ. ἀρχικαδῶς, ἀρχίως.

Fondaria, οὐσ. θ. πύργος, κρήνη.

Fondarella, οὐσ. θ. ὄρσηκ. πύργος. || Κουτήριον, κ. φονταίνιον.

Fondareo, οὐσ. ἴπ. πύργος, κρήνη.

Fondaneolo, ἴπ. διγ. ἡ ἔργον πύργος ἢ κρήνη, κρήνηχος.

Fondano, οὐσ. ἀρ. κρήνη, ἀρμύλλια.

Fondano, οὐσ. ἀρ. κρήνη, ἀρμύλλια.

Fondano, οὐσ. ἀρ. κρήνη, ἀρμύλλια.

Fornacchiero, ἴ. ἐν. διατριβαῖον, διακουσίον.

Fornacchiato, ια, ἴπ. διατριβός.

Fornaggiamento, οὐσ. ἀρ. τὸ προνομεῖν, προνομή, προνομιεύω.

Fornaggiato, ἴ. οὐδ. προνομιεύω, προνομιεύω· χροτολογεῖν. || — un rascoratore, χροτολογεῖν.

Fornaggio, οὐσ. θ. προνομιεύτης, χροτολόγος.

Fornago, οὐσ. ἀρ. χόρτος, προνομή, προνομιεύω.

Fornano, οὐσ. ἀρ. ὄρσηκ, τρύπαν.

Fornato, οὐσ. ἀρ. χόρτος, προνομή, προνομιεύω.

Fornato, οὐσ. ἀρ. χόρτος, προνομή, προνομιεύω.

Fornato, οὐσ. ἀρ. χόρτος, προνομή, προνομιεύω.

Fornato, οὐσ. ἀρ. χόρτος, προνομή, προνομιεύω.

Fornato, οὐσ. ἀρ. χόρτος, προνομή, προνομιεύω.

Fornato, οὐσ. ἀρ. χόρτος, προνομή, προνομιεύω.

Fornato, οὐσ. ἀρ. χόρτος, προνομή, προνομιεύω.

Formontato, β. εὐδ. ταυτὸ τῷ Formontato.
 Formonto, εὐα. ἀρ. ταυτὸ τῷ Formonto.
 Formontone, εὐα. ἀρ. ἀραβὶς εἶδος.
 Formosa, εὐα. β. μέρμερ.
 Formosaja, εὐα. ἀρ. ἡ καὶ τῶν φιλῶν τῶν μυρμηκῶν, μυρμηκία καὶ, κατὰ τινας, μυρμηκία.
 Formosario, β. εὐδ. πυρροκίω, μυρμηκία. ἢ Ματαξ. βρώμ, ἐπι-
 βρώμ, πλάθω, γήρω.
 Formicella, εὐα. θ. (ὄσκα. τοῦ Formica) μυρμηκίου.
 Formicola, εὐα. β. ὄρ. For-
 mica.
 Formicolajo, εὐα. ἀρ. ὄρ. Kar-
 micajo.
 Formicolamento, εὐα. ἀρ. μυρ-
 μηκασμός, μυρμηκίασις, μυρμ.
 Formicolante, ἴπ. διγ. μυρ-
 μηκώτης.
 Formicolazione, εὐα. θ. καὶ
 Formicolio, εὐα. ἀρ. ταυτὸ τῷ Formicolamento.
 Formicolosa, εὐα. ἀρ. μέγας μέρμερ.
 Formicomia, εὐα. θ. καὶ
 Formicomia, εὐα. θ. ὄσκα. ταυ-
 τὸ τῷ Formicella.
 Formicobio, ἴπ. διγ. ὁ φθί-
 λων, τρώμεν ἐρκεῖον, φθιρῶν, φθι-
 κῶν.
 Formidabilità, εὐα. β. τὸ φο-
 βερῶν, τὸ τροφερῶν.
 Formidabile, εὐα. β. φέβος, τρέ-
 ρος.

Formidolosa,sa, ἴπ. ὄρ. For-
 midabile.
 Formidura, ἐπιφ. ὑπερμετρω-
 ὑπερβαλλόντως.
 Formivario, ἴπ. φ μορφή καὶ
 ταβύλλων, πικιδιοφορῶν.
 Formolario, εὐα. ἀρ. συλλογὴ
 καγώνων ἢ τύπων, τοπιών.
 Formola, εὐα. θ. τύπος, κανὼν.
 Formosità, εὐα. θ. εὐμορφία,
 ὁρασιότης.
 Formoso, sa, ἴπ. ὄρατος, εὐ-
 αιδής.
 Formulario, ἴπ. ταυτὸ τῷ Formolario.
 Formolario.
 Formosissimo, εὐα. ἀρ. μέγας κλι-
 θανός ἢ φέβρος.
 Formosa, εὐα. θ. κάμινος, κα-
 ραμῖον.
 Formocella καὶ Formocetta,
 εὐα. θ. (ὄσκα. τοῦ Formaco) κα-
 μίνιον.
 Formociajo, εὐα. ἀρ. ja, εὐδ. ἢ
 ἢ ἐπὶ τῆς καμίνου, καμίνους, κλι-
 θανός.
 Formoia, εὐα. ἀρ. ὄσκα. τοῦ
 Formajo, εὐα. ἀρ. ἀρτοποιίς,
 κλιθώνος, κ. φουρνίως.
 Formata, εὐα. θ. κλιθώνος, κ.
 φουρνία.
 Formella, εὐα. ἀρ. ἴκνης, πυ-
 ραδῶν, κ. φουρνέων.
 Formeria, εὐα. θ. ἀρτοποιία,
 Formarato, β. εὐδ. περνεύματι,
 χροῖα, μοιχείσμαν, φασίχου.
 Formarimento, ἐπιφ. μοιχει-
 τικῶς, πορνικῶς.
 Formarito, τία, ἴπ. μοιχείς

Formicatore, εὐα. ἀρ. τρία,
 εὐα. β. μοιχείς, μοιχαλις, μοιχεί-
 τρια πόνος.
 Formicatorello, εὐα. ἀρ. ὄσκα.
 τοῦ Formicatore.
 Formicazione, εὐα. θ. παρσία,
 μοιχεία.
 Formimento, εὐα. ἀρ. πορι-
 μέλι. ἢ Παροχή, τὰ ἐφῆδες, τὰ
 ἀναγκαῖα, αἱ τροφαί. ἢ Ποσειδ.
 θεοσις, ἐπιχορήγισις, τὰ χορήγια.
 ἢ Τὰ ἐπιχορηγούμενα ἢ δικαιοσύνη.
 τὰ τι, αὐτῶν. Ἐπιπλο καὶ, τὸ
 συμπλοκόμενα. ἢ — da cavallo, ἢ
 τοῦ ἵππου αὐτοῦ.
 Formite, β. ἐν. παρασκευάζω
 τι τινι. ἀρῶν, καταρτῶν, διδω.
 χορηγῶν, παρέχω, προμηθεύω, ἐκ-
 πορίζω τι τινι. ἢ Τελῶν, ἐργαζῶν,
 ἀποπαιρῶν τι. ἢ — εἶφ. ἀντ. προ-
 μηθεύω.
 Formito, εὐα. ἀρ. προμηθεύω,
 τὰ ἀναγκαῖα. ἢ — ἴα, ἴπ. πα-
 ροισιολογικός, ἀρτοποιικός, ἄρτο-
 νος, διψήλιος.
 Formitore, εὐα. ἀρ. τρία, εὐα. θ.
 σιτάχης, προμηθευτής.
 Formitura, εὐα. β. προμηθευσις
 τῶν ἀναγκαίων, παροχή, σιταρ-
 κία. ἢ τῶν ματαίων δικαιοσύνη.
 Formo, εὐα. ἀρ. κλιθώνος, κ.
 φουρνός, ἀρτοποιίον.
 Formoso, εὐα. ἀρ. φανέρον διὰ
 τὴν κατεργητὴν ἔργων τῶν πικανῶν.
 Foga, εὐα. ἀρ. ὄρη, τρέμα, κ.
 τρέπι. ἢ Δικαστήριον, ἐλ νόμοι.
 ἢ — dello scena, τὸ πρῶτον
 τοῦ θεάτρου.

Fornello, εὐα. ἀρ. ἴα, εὐα. β.
 χασιότος εὐνοῆς καὶ ζωφῶς.
 Forra, εὐα. θ. στενὸν, πέρο-
 δος, αὐτόν.
 Forar, ἐπιφ. καὶ
 Foracchi, ἐπιφ. ἴσως, τυχόν,
 ἐργάτης.
 Fornelagino, εὐα. θ. πα-
 ροισιόν, ἔντιον.
 Fornelamento, ἐπιφ. ἐνοή-
 τος, ἄρτοποιος.
 Fornelantezza, εὐα. θ. φρενο-
 δίαβασις. ὄρ. Fornelaggio.
 Fornello, ἴα, ἴπ. παρὰ ἄρτων,
 ἰδίοτροπος, μαζώτης, φρενώτης.
 Forto, ἴπ. διγ. ἰσχυρός, κα-
 τέρως. ἢ ὑπερμαγθός. ἢ Βαθύ-
 ἀνης, δύσκολος, ἐπιπνος. ἢ Λύ-
 οπτος, φέβρος ἢ —, εὐα. ἀρ. τὸ
 ἄνθος, καὶ τὸ ἔγγον, τὸ ἄ-
 ριστον ἢ ἰαυτόν, δίνασις, κλυ-
 θῶνος. ἢ Φερόμενον, προμαγθός. ἢ
 —, ἐπιφ. πῶν, ἰσχυρός. ἢ Βαθη-
 ρός, ὁ αὐτός. ἢ Ἀντοῖς.
 Fortemente, ἐπιφ. ἰσχυρός,
 μετὰ δύναμτος.
 Fortezza, κα, ἴπ. (ὄπων. τοῦ
 Forto) δίδιον ἰσχυρός ἢ ἐπιπ-
 νότος.
 Fortello, ἴα, εὐα. ὄσκα. ὁ; τὸ
 ἀνοῖτρον.
 Fortezza, εὐα. θ. δύναμις, ἔν-
 θεσις, βίωμα. ἢ Ἀρρατῶν σταθε-
 ρότης, κατεργία. ἢ Δριμύτης. ἢ
 δύσκολος. ἢ Ὀχρώματι, φρουρίον,
 προμαγθῶν ἀρρατῶν.
 Fortificabile, ἴπ. διγ. ὀχυρω-
 σιμος.

Fortificamento, ουσ. άρ. ται
τό τῶ Fortificatione.

Fortificare, ρ. έν. ενισχυώ.
ισχυροποιώ, ενδυναμώνω· επιρρώθην·
μι' σπινθώ. || Όχυρω, όχυροποιώ
μαι, δικασαλιζομαι, περιτειχιζώ.

Fortificativo, εν. επ. ζωστικός·
επί φαρμακων. || Όχυρωτικός.

Fortificatorio, ουσ. άρ. ό όχυ
ρωών, τεχνητός.

Fortificatione, ουσ. θ. ό όχυρω
σις, τείχισις και αυτό τό όχυρω
μα ή έρωμα, εντειχιμαός.

Fortigno, ουσ. άρ. (όποκ. τῶ
Forto) ή ελίγη όξυς ή δριμύς ό
ποιος, υπέρδριμος.

Fortino, ουσ. άρ. κρήνηλος,
μικρόν όχυρωμα.

Fortitudine, ουσ. θ. όρ. Fortezza.

Fortoro, ουσ. θ. όξυτης· δυ
οδία κριμαία.

Fortissimo, επίρ. κατά τό
χην, τυχαίως, τυχόντως.

Fortuito, τα, εν. τυχαίως, τυ
χών, περιπτωτικός.

Fortuna, ουσ. άρ. τό έξθ, τό
δριμό.

Fortuna, ουσ. θ. τύχη, μοίρα
|| Ετύχη, εύδαιμονία || Δυσ
τύχη, αρμάν άπαισιών, κίν
δυνος. || Η περιουσία, τό υπέρ
χοντα, ή βίος, ή πλούτος. Για—
πλουτώ, κλυτών' ούνοχοι || Τρι
κυμία, καταγίς, δύελλα || Ου
ρυθος, οιάσις || —, ή πολ.
χως. || Α —, ή αρρ. επίρ. τυχαίως.

Fortunaecia, ουσ. θ. δυστυχία,
κακή τύχη.

Fortunale, επ. διγ. τυχαίως. ||
—, ουσ. άρ. Ουέλλα, τρικυμία.

Fortunato, ρ. έν. μακαρίζω,
εύτυχιζώ || —, ρ. οδδ. κινδι
νάω· θύελλαν άπαντώ. || Δε
οιάζω.

Fortunamento, επίρ. εύτυχώς.

Fortunato, τα, εν. εύδαιμων,
εύτυχός || Ουέλλωδης.

Fortuneggiare, ρ. έν. και οδδ.
ταυτε τῶ Fortunato.

Fortunovole, εν. διγ. όρ. For
tuito.

Fortunosamento, επίρ. κατά
τόχην, τυχαίως.

Fortunoso, σα, εν. τυχαίως. ||
Ουελλώδης.

Fortuzzo, να, επ. (όποκ. τῶ
Forto) όκδύνης, ύποξυς, κ. ή
ισόθυκος.

Fortviare, ρ. οδδ. άποπλανώ
μαι, έξερχομαι τῶ προσημνίου,
κατέπεμαι.

Fortvoglio, επίρ. άκουσίας.

Fortza, ουσ. θ. δύναμις, άν
δρία, ήχης. || Στερετής, ήχυ
ρότης. πυκνότης, σφαιρότης. ||
Αρκατορίτης, ήριγεια. || Η τῆς
καίσις άμυή, ή επικαύουσα ή
λικία. || Βία, άνύχη. || Το πλῆ
θος, ή φορά. Raduno gran — di
bante, συνήθροισι πολυ πλῆθος άν
θρώπων. — Ingrima, πλῆθος δα
κρύων. || —, κλη. ή δύναμις ή σρε
τός. || Εκφρ. παντοίας: Essere —,
επιμ. άναγκικός, άνακρίβυκτος.

Fortza, ουσ. άρ. όρ. Fortoro.

Fortosamento, επίρ. ισχυρώς,
έξφρμίνως, κρατεώς.

Fortosamento, επίρ. ισχυρώς,
κρατεώς, έξφρμίνως, δυναμείως.

Fortoso, σα, επ. και
Fortuoso τα, εν. δυνατός, ή πλῆ
θος δύναμεις, εύρωτος, ισχυρός,
δυναμικός, έξφρμίνως.

Fortosamento, επίρ. σκοτεινώς,
άμυρως.

γελώ τινά. || Α —, Di —, Α tutta
— ή έπύχως, παντί τῶσιν, πάση
μυησῆ || Α —, Di ή τῆ. βίας, έπιμ
τω και άνω. || Non far —, οδδίν
μείνι, εδδίσφριν.

Fortamento, ουσ. άρ. κατανα
γκασμός, ήα.

Fortare, ρ. έν. αναγκάζω, δικ
ζω, καταδύζω. || — lo suo vocce,
τήν φωνή ενταίνομαι.

Fortamento, επίρ. βιάσι·

Fortare, ουσ. άρ. διακός, έ
ρίτης. || — τα, επ. αναγκάζουσος,
θεβασμένος, βίσιος.

Fortare, ουσ. άρ. ή κατανα
γκάζων, εκδύζων, διακός.

Fortarajo, ουσ. άρ. κιδω
τοτής.

Fortavole, εν διγ. βίσιος, ά
νεμπαντικός.

Fortevolmente, επίρ. βιάσι·

Fortiere, ουσ. άρ. κιδωτής,
κιδωτών. || Αρκατορίτης.

Fortissimo, ουσ. άρ. και.

Fortissimo ή Fortissimo και
— olo, ουσ. άρ. (όποκ.) μικρόν κη
δών.

Fortore, ουσ. άρ. όρ. Fortoro.

Fortosamento, επίρ. ισχυρώς,
έξφρμίνως, κρατεώς.

Fortosamento, επίρ. ισχυρώς,
κρατεώς, έξφρμίνως, δυναμείως.

Fortoso, σα, επ. και

Fortuoso τα, εν. δυνατός, ή πλῆ
θος δύναμεις, εύρωτος, ισχυρός,
δυναμικός, έξφρμίνως.

Fortosamento, επίρ. σκοτεινώς,
άμυρως.

Fosco, σα, εν. άμυρως, ζο
φρός, ζοφώδης. || Κατηφής, κη
λογολικός.

Foscolo, ουσ. άρ. Χαρμ. φων
φοσώχων.

Fosforo, ουσ. άρ. ταυτό τῶ
Fasforo.

Fosforico, σα εν. φωσφορικός.

Fosforo, ουσ. άρ. φωσφορός ||
Τα άκρον τῆς αλγής ή τῆς άνα
τολής Αφροδίτης, ή Εωσπέρως.

Fosforo, ουσ. άρ. φωσφορών.

Fosso, ουσ. θ. βήρος, λάκκος,
τάφος, άπόκατος. || Έξθος,
ουδός.

Fossato, ουσ. άρ. μικρός γρή
να φός, βήρος, τάφος.

Fossajuolo, ουσ. άρ. ή λάκκος
σκάπων, λακοποιός.

Fossaglia, ουσ. θ. (όποκ. τῶ
Fossa) μικρός λάκκος, βήριον.

Fossarella, ουσ. θ. (όποκ.)
ταυτό τῶ άνωτιρα.

Fossella, ουσ. θ. (όποκ.) μι
κρός λάκκος. || Ρελαντίας και
γελαντία, κ. τό λακκάκι των πε
ραιών.

Fossile, εν. διγ. υπόγειος, έ
ρυκτός || —, ουσ. άρ. τό έρυκτόν.

Fosso, ουσ. άρ. τάφος εύρύς,
βήρος μέγας.

Fosse, ουσ. θ. ύψωμα έαρ
μακρόν.

Fottero, ρ. έν. (λίθ. αίσχρά)
θινώ, γαμώ.

Fotillojo, ουσ. άρ. τῆ διδρα
μών μύριον, πίες, ποδύνη

Fraffionto, οὐσ. ἀρ. πτηνὸν ἢ κεραιθάλις.

Fraffrelli, μεταξὺ, ἐντός. || —, οὐσ. ἀρ. ἀδελφεὶς (προσηγορία μεγαλῶν πρὸς ἀλλήλους).

Fraffassamento, οὐσ. ἀρ. πύτατος, φηρῶς.

Fraffassata, ῥ. ἐν. καταθραύς, καταστρίφω.

Fraffassato, τὰ, ἐπ. τεθραυσμένοι, θραυσθεὶς, ἐρήγγιμος, καταγῆς. || Μεταφ. πτωχότατος.

Fraffassatore, οὐσ. ἀρ. καταστρεφῆς, λυπηρῶς.

Fraffassio, οὐσ. ἀρ. πάταχος, δόρυπος, κατάρρηξις.

Fraffasso, οὐσ. ἀρ. κητάσιαις, διατράξις. || Πάτογος, κριτὸς θηροβῆς, ταρᾶχ' ὀνῶν τῷ ἰσῷ τέρω. || Μίγξ πῶσῶ. || Far — nel mondo, πορευτῶς ἴσῳ.

Fraffassoso, σα, ἐπ. θορυβώδης, παταγητικός.

Fraffaccinto, οὐσ. ἀρ. πλαγῶν, νυροδραστηγῶ ἄκρον, κ. κωχλε.

Fraffacitare, ῥ. οὐδ. σκόπωμαι, εὐέλπωμαι.

Fraffacizza, οὐσ. θ. σῆψις.

Fraffacidio, οὐσ. ἀρ. σαπρία, σαπρῶσις, σαπιδῶν. || —, οὐσ. ἐπ. ἢ σκωμῶνος ἔδω, σαπρίζω.

Fraffacido, δα, ἐπ. ασημῶς. || Inaffacido — εἰρωτομηνῆς. || Linguo — γλῶσσα κικελδρος.

Fraffidimo, οὐσ. ἀρ. σῆψις, σαπρία, σαπρῶτης. || Amafida. || Δία, ἐνίλλυσις.

Fraffacciere, ῥ. οὐδ. τρέμω τῆς κραιῖσας.

Fraffaccizza, οὐσ. θ. ταυτὴ τῆς Fraffacizza.

Fraffaccicio, οἶα, ἐπ. θ. ἀβητιῶν, ὑγρῶς κ. μουχλιασμένος. || — οὐσ. ἀρ. εὐρώς, κ. μοιγία.

Fraffaccio, οἶα, ἐπ. Ὁρ. Fraffido, Frafficcioso, σα, ἐπ. σαπρῶδης.

Fraffaccio, οὐσ. ἀρ. θ. τὰς ἴσῳ μίας ἱκανορῶδῶ.

Fraffacchio, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ χαμοκίρσιον, κ. φριγουλία.

Fraffaccimento, οὐσ. ἀρ. κασίνωσις.

Fraffacciere, ῥ. ἐν. κραιῖτῶ ὀνῶν, τῷ Flagellare.

Fraffacciatore, οὐσ. ἀρ. μαστιγῶτης.

Fraffacciazione, οὐσ. θ. μαστιγῶσις.

Fraffaccio, οὐσ. ἀρ. μᾶστιξ, ἱέδως πρὸς ἀλόνισον τοῦ αἵτου.

Fraffacio, ἐπ. διγ. εὐφραυτις, ψαθαρά, ψαθαρός.

Fraffaccizza, οὐσ. θ. σαθρῆς, ψαθαρότης, τὸ εὐφραυτῶν. || Το εὐφραυτῶν.

Fraffacità, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ ἀνωτῆρῳ. || L'infamia — μεταφ. ἢ εἰς τὴν συνθήκαιν τῶν ἀμνηστῶτων ἰωμπεκῶσις, τὸ ἀραλῆν.

|| — della memoria, ἢ τῆς μνήμης ἀδυναμία.

Fraffacimento, ἐπιθ. εὐδραυτοῦς, σαθρῶς.

Fraffacere, ῥ. ἐν. συντρίβω, θραύω ὀνῶν, τῷ Frangere.

Fragola, οὐσ. θ. χαμοκίρασον, * σῶστρούλις.

Fragolino, οὐσ. ἀρ. ἰγῆς, δ κῶκυλῆ.

Fragosa, οὐσ. ἀρ. κρότος, πέταγος. || Ὁσμὴ εὐφραυτοῦς, εὐωδία.

Fragrante, ἐπ. διγ. εὐωμος, εὐωδῆς.

Fragranzia, οὐσ. θ. βουή, ἀναβολῆσις εὐφραυτοῦς, εὐωδία.

Fragra, ἐπ. διγ. εὐφραυτοῦς, εὐκλῆστοι, ἀδύνατος, λεπτοῦς, ἰσχυρῶς.

Fragalezza, οὐσ. θ. Ὁρ. Fragilezza.

Fragilente, ἐπιθ. Ὁρ. Fragilimento.

Fragilizo, οὐσ. θ. τὸ ἰδαῖον βῆτον ἢ ἰδῶν, κ. σῶστρον.

Fragimento, οὐσ. ἀρ. κάταγμῶς, ἔρημ, ἐπὶ αἰσθητῶν, τρυφῶν, κιάσιμα.

Fragimencio, οὐσ. ἀρ. (ὁ ἴσῳ τοῦ Francemento) μικρὸν ἀπὸ αἰσθητῶν ἢ σπᾶσιμα, σπασμάστιον.

Fragimencolare, ῥ. ἐν. μίγξω, ἀναίτηγμα, σὺγκυκῶ.

Fragimenco, σα, ἐπ. παριντε, κερῆσις. || —, οὐσ. ἀρ. τὸ παράθερα.

Fragimencito, ἐπ. διγ. μαστιγῶς.

Fragimencoso, ῥ. ἐν. κραιῖθῆται, κραιῖθῆται, κραιῖθῆται.

Fragimencimento, οὐσ. ἀρ. κραιῖθῆται, κραιῖθῆται.

Fragimencioso, ῥ. ἐν. ταυτὸ τῷ Francemento.

Fragia, οὐσ. θ. κρημῶδης.

Fragare, ῥ. οὐδ. κρημνίζομαι, καταπίπτω, καταρῆξω.

Fragante, τὰ, ἐπ. ἀπὸ κρημῶδῶς, κραιῖθῆται, κραιῖθῆται.

Fragamento, οὐσ. θ. ἀτέλεια, ἱεραῖσις.

Fragamento, ἐπιθ. γενναίως, τελευτῆς, κραιῖθῆται.

Fragamento, οὐσ. ἀρ. βιβαῖθῆται, κραιῖθῆται.

Fragare, ῥ. ἐν. ἀπὸ ἀλλῶται, κραιῖθῆται, κραιῖθῆται. || — lo lottare, τὰ ταχυδρομικὰ τῶν κραιῖθῆται.

Fragantare, οὐσ. ἀρ. κραιῖθῆται, κραιῖθῆται, κραιῖθῆται.

Fragantare, κλαιῖθῆται, κλαιῖθῆται, κλαιῖθῆται.

Fragantare, οὐσ. ἀρ. κραιῖθῆται, κραιῖθῆται.

Fragantare, οὐσ. θ. τὸ ταχυδρομικὸν τέλος κραιῖθῆται.

Fragantamento, ἐπιθ. γαλλικῶς τῷ τῶν γαλλιστῶν.

Fragantamento, ἴσῳ, ἐπ. κραιῖθῆται, κραιῖθῆται.

Fragantamento, ἴσῳ, ἀρ. γαλλιστῶν ἢ γαλλικιστῶν.

Fragantamento, οὐσ. θ. ἀπὸ κλαιῖθῆται, κλαιῖθῆται.

Fragantamento, οὐσ. θ. ἀπὸ κλαιῖθῆται, κλαιῖθῆται. || Αἰτέλεια, ἱεραῖσις. || Αἰτέλεια, ἱεραῖσις. || Αἰτέλεια, ἱεραῖσις.

Fragantamento, οὐσ. θ. ἀπὸ κλαιῖθῆται, κλαιῖθῆται.

Fragantamento, οὐσ. θ. ἀπὸ κλαιῖθῆται, κλαιῖθῆται.

Fragantamento, οὐσ. θ. ἀπὸ κλαιῖθῆται, κλαιῖθῆται.

Fragantamento, οὐσ. θ. ἀπὸ κλαιῖθῆται, κλαιῖθῆται.

Francolino, οὐσ. ἀρ. πτηνόν, ὃ ἀτεταγῆς.
 Francoso, οὐσ. ἀρ. κύμα, κλύδων· βαλόν, σκάλπελος. || Συμφορα δυοτόχημα ἀφροσδέκτην.
 Francoso, ῥ. ἰν. καὶ οὐδ. συντρίβω, θραύω, κατάρυμαι, ῥήγνυμι, κατακλῶ, κ. κομμητιάζω || Νεῖμα, ἐμακίω, ὑπεδουλόω. || — si, ῥ. ἀντ. συντρίβωμαι. || Ἐξασθενῶ || Συγκινεῖμαι.
 Francosa, οὐσ. ὁ θύρανας, κροσός, κροσσόν, κλάσμα κροσπέδων.
 Franciare καὶ -gionare, ῥ. ἐν κροσσῷ, θυσανῶν κροσπέδω ἱμάτιον κτλ.
 Franciato, ἰα, ἰπ. καταγῶς, καταγυῖα, διαβήγεις.
 Francibile, ἰπ. διγ. εὐθραυστος, εὐθραυτός, εὐκατάκτος· φασθάρης || Ἐπίκρατος, φασθάρης.
 Francibilità, οὐσ. ὁ. τὸ εὐθραυστον, ἢ φασθάρης. || Μίσταφ· ἢ εἰς τὰ συνθή ἀκαταστάτα ῥοπέ, τὸ σφαλερόν.
 Francimento, οὐσ. ἀρ. θραύσις, θρύψις, κτάσις, κτάγμα, ῥωμαίς, διαβήγῃ, σύντριμμα.
 Francirare, οὐσ. ὁ. πλάκωσις, εἴτε κοπή ἐξ ἀνογυῶλων.
 Francissimo, οὐσ. ἀρ. μέλος μουσικῆς τινὸς ἀπειρίας, φαρμακῶνος.
 Francissimo, οὐσ. ἀρ. γέρον παλιμπαις, ἀνητος.
 Francitudine, ῥ. ἐν. ἀκούω τὸ ἀνάπαλιν, παρακούω, παρανοῶ.

Francoso, σα, ἰπ. ὁ κακῶς ἰν. νεηθείς.
 Francia, ἰα, ἰπ. τεθραυσμένος, συντριμμένος.
 Francium, οὐσ. ἀρ. ἐρείπιον, λιψάνον.
 Francoso, ἰπ. διγ. Γάλλος.
 Francesimo, οὐσ. ἀρ. ταυτ. τῷ Francicismo.
 Francia, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Fragola.
 Fracore, οὐσ. ἀρ. δυσωδία.
 Fracura, οὐσ. ὁ. ῥάκος λιματίου.
 Fracuramento, οὐσ. ἀρ. ἀπαταῶν, κολίος.
 Fracurare, ῥ. ἐν. διατίμων· ῥατίων. ὄφραμα || Μίσταφ. κατακίπτω. || Ἀπατῶ φλοαρίω. || — ὄρ, Ciattare || Ζωγραφικῶ φύλα, φουλογραπῶ.
 Fracuratore, οὐσ. ἀρ. -τίου, οὐσ. ἀπατεων, πανούργος.
 Fracuraggio, ῥ. ἐν. φυλλογραφῶ.
 Fracureria, οὐσ. ὁ. ἀπέτη, δόλος, ῥηδιούργημα.
 Fracuraggio, οὐσ. ἀρ. εἰκόφυλλόφακτος.
 Fracurella, οὐσ. ὁ. φλοαρία, μαρολογία.
 Fracuramento, οὐσ. ἀρ. παρήθεισις.
 Fracurre, ῥ. ἐν. παρατίθωμι.
 Fracurazione, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Frammento.
 Fracosto, ἰα, ἰπ. Ὁρ. Frammento.
 Fracario, οὐσ. ἀρ. σουλγῇ, φράσεων, φρασολόγιον.

Frasc. οὐσ. ὁ. κλάδος· Ὁζυλός. || φρούγγον. || —, πλ. μωρία, φλόκαρος, μῦθος.
 Frascam. οὐσ. ὁ. κληθῆς κλάδων.
 Frascante, οὐσ. ἀρ. ἐροφῆ φυλοκακίης.
 Frascaggiato, ῥ. οὐδ. θραύων ἰστένεσται, χαριεντίζομαι.
 Frascaggio, οὐσ. ἀρ. ὁ τῶν φύλων ἐριστός.
 Frasceria, οὐσ. ὁ. ἀσπίτης, χαριεντισμός. || Μωρολογία, λήρος.
 Frascetta, οὐσ. ὁ κλωνάριον. || Ἀνόητος, ἀφρον, ἐλαφρόσους.
 Frascellino, οὐσ. ἀρ. μωρός.
 Frascettuolo, οὐσ. ἡ ἀφρον.
 Frasciere, οὐσ. ἀρ. βίους, ἢ στικός, μωρός.
 Frascium, οὐσ. ὁ. καὶ -νο, οὐσ. ἀρ. κλάδιον. || Ὁδύτα καὶ λόγος, μωρία.
 Frascosaia, οὐσ. ὁ. ἄγρος πτωχῶν, πικνεληρία.
 Frascosino, οὐσ. ἀρ. κλάδιον, κφόγγον.
 Frascosi, οὐσ. ἀρ. πλ. κλάδοι καθίσται, φρούγγα || Μίσταφ. λογία, μωρολογία.
 Fraso, οὐσ. ὁ. (λ.ξ. ἱλλ.) φράσις.
 Frascamento, οὐσ. ἀρ. περιφράσις.
 Frascaggio, ῥ. ἐν. περιφράζω.
 Frascagiato, οὐσ. ἀρ. ὁ περιφράζων, φρασολόγος.
 Frascinella, οὐσ. ὁ. φυτὸν, διακείμεν τὸ λευκόν.
 Frascinato, οὐσ. ἀρ. τόπος ἐκ μελιῶν περυσμένος, μελιών.

Frassino, οὐσ. ἀρ. δένδρον ἢ κελύξ.
 Frastaglio, οὐσ. ὁ. Ὁρ. Frastaglio.
 Frastaglione, οὐσ. ἀρ. καὶ Frastagliamento, οὐσ. ἀρ. διατομή ἢ ἰστένη ὄφραματος, εἴτε χάρτεω.
 Frastagliamento, ἰπ. ἀρ. συγχωμῆσις, φόβος, μίγδω.
 Frastagliamento, οὐσ. ἀρ. διάτριπσις.
 Frastagliante, ἰπ. διγ. ὁ διατέμων, διατομῆς.
 Frastagliato, ῥ. ἐν. κατακερματισῶ, διατίνω, ἐντέμνω. || Ἀπατῶ συγχῶ.
 Frastagliato, οὐσ. ὁ. διατομή. || Σύγχυσις, ἀταξία, πικρῶν.
 Frastagliato, ἰα, ἰπ. ἐντεταγμένους, κικωμένους. || Συγκιχμῆσις.
 Frastagliatura, οὐσ. ὁ. διατομή, ἐντέμνη γλωσσικῆ.
 Frastaglio, οὐσ. ἀρ. ταυτ. τῷ προσγορεύον.
 Frastagione, ῥ. ἰν. διατηγῶ, ἀπαιγῶ ἀνογυῶς.
 Frastagnare, ῥ. ἐν. ἰκτερίτω, παρατίθω.
 Frastornio, οὐσ. ἀρ. θέρους μέγας, πάταγοι.
 Frastino, οὐσ. ἀρ. θέρους διὰ φοροὶ καὶ ἀναρμεγμένοι ὀμοῦ, πάταγοι.
 Frastichione, οὐσ. ἀρ. μοναχὸς παχύτομος.
 Frasticeo, οὐσ. ἀρ. μοναχὸς οὐτιδανός· ἐπὶ χλαύης.

Fratello, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀγαπῶν τοὺς μοναχοὺς.

Frate, οὐσ. ἀρ. ἀδελφὸς μοναχός.

Fratellanza, οὐσ. ὁ ἀδελφότης, ἀδελφότης.

Fratellovole, ἰπ. διγ. ἀδελφικός.

Fratellovolente, ἐπίρ. ἀδελφικός.

Fratello, οὐσ. ἀρ. ἀδελφός. || — naturalē, ἀδελφὸς νόθος. || — di padre, ἀδελφὸς ἑμοπατρικός. || Φίλος ἐπιταύθιος οἰκίος, ἐταίρος, κ. σύντροφος.

Fratelluccio, οὐσ. ἀρ. ἕπος.) μῆρος ἀδελφός, ἀδελφίδιον.

Fratello, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀδελφός μου.

Fratello, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀδελφός σου.

Fratello, οὐσ. ὁ κεινῶν μου.

Fraternal, ἰπ. διγ. Ὁρ. Fratellovole.

Fraternalmente καὶ Fraternalmente, ἐπίρ. Ὁρ. Fratellovolente.

Fraternalità, οὐσ. ὁ ἀδελφότης, ἐταίριε ἀγαπαικία. || Οἰκίος Fraternalizzare, ἴπ. ἐν. ἐξοικεῖται. || — σί, ἴπ. ἐν. ἐξοικεῖται.

Fratello, οὐσ. ἰπ. ἀδελφικός.

Fratelisco, οὐσ. ἰπ. μοναχικός, μοναστικός.

Fratricida, οὐσ. ἀρ. ἀδελφκτόνος.

Fratricidio, οὐσ. ἀρ. ἀδελφκτονία.

Fratismo, οὐσ. ἀρ. οἱ μοναχοί. τὸ μοναχολόγιον.

Fraita, οὐσ. ὁ φραγμός, φρακτής, αἰμακία.

Frataglia, οὐσ. ὁ πλ. τὰ ἐν τάξει, τὰ σπλάγγια σὺμπαντα.

Frattono, ἐπίρ. ἐν τούτοις.

Fratto, ἰα, ἰπ. συντεταγμένος. || — οὐσ. ἀρ. τὸ κλάμα.

Fraturo, οὐσ. ὁ κατάγμα, ῥήξ, κ. τοκάσμα.

Fraudare, ἴπ. ἐν. ἕξαπτω, φαντασία.

Fraudatore, οὐσ. ἀρ. trice, οὐσ. ὁ ἀπατεῶν, δόλιος.

Fraudo, οὐσ. ὁ δολιότης, δόλος, ἀπίστος.

Fraudolentia καὶ Fraudolentia, ἐπίρ. ἀπατελῶς, δόλιως.

Fraudolento, ἰπ. διγ. καὶ δόλιος.

Fraudolento, ἰα, ἰπ. δολιότης, δόλιος.

Fraudolenzia καὶ Fraudolenzia, οὐσ. ὁ Ὁρ. Frauda.

Fravola, οὐσ. ὁ Ὁρ. Fragola, Fragione οὐσ. ὁ ῥήξ, ἕρπηςμα. || Ἀριθμ. κλάμα. || Μῆρος, μῆρος.

Freccia οὐσ. ὁ βέλος, ἀκόντιον. || Dar la — μεταφ. δακνίζωμαι πανταχόθεν.

Frecciare, ἴπ. ἐν. ἀκονίζω, τοξίζω.

Frecciata, οὐσ. ὁ κληγὴ βέλος, τείχεμα.

Frecciatore, οὐσ. ἴπ. ὁ βέτων ἀκόντιε ἢ τοξία, τοξότης, ἀκοντιστής.

Freddamento, ἐπίρ. ψυχρῶς, ἀπαύδως. || Ἀχρηστὸς, ἀκόμψος.

Freddare, ἴπ. οὐδ. ψυχραίνω. || — υπο, φοιῶν τινα. || — β. οὐδ. καὶ — σί, ἴπ. ἀντων. ψυχραίνωμαι.

Freddato, ἰα, ἰπ. ἀψυχραίνος.

Freddezza, οὐσ. ὁ ψυχρῶς.

|| Ἀδελφότης, τὸ ψυχρὸν.

Fredeccio, ἰπ. (ὅπως τοῦ Freddo) ἐπὶ ψυχρῶς.

Freddo, οὐσ. ἀρ. ψυχρὸς, καὶ μεταφ. ψυχρῶς. || — ἰα, ἰπ. ψυχρῶς, ἀπαύδως, ἀκόμψος.

Freddosissimo, ἰπ. ἐν. καὶ ψυχρῶς.

Freddus, ἰα, ἰπ. ὁ εἰς τὸ ψυχρὸν ἐπίστροφος, ἄψυχρος, κ. μῆρος γοιτάρης.

Freddura, οὐσ. ὁ ψυχρὸς, ψυχρῶς, ἄρτος. || Ὁσπασμα, νοσήσιος ἀκείβια.

Freddurajo, οὐσ. ἀρ. ψυχρῶς ἀήτης.

Freddo, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Freddo.

Frega, οὐσ. ὁ Ὁρ. Fregola. || Ἄχος ἐπιταύθιος, ἄργασμος τῶν ζώων.

|| Τ. ἴπ. Fregacioliro, ἴπ. ἐν. σφαιρῶ, κλάμα χρομῆς.

Freggiato, οὐσ. ὁ τριεξ, τριεξ. || — οἰ, πλ. καὶ μεταφ. φιλοφρονήσιος, κολακείαι.

Fregamento, οὐσ. ἀρ. τριεξ, τὸ τριεξ.

Fregato, ἴπ. ἐν. τριεξ. || — ἰα ad υπο, μεταφ. μηχανώματι κατά τινας, ἰπ. παίζω τινα. || Ἄχος

γραμμῆς. || Σφαιρῶς τὸ ἐπί τοῦ προοπίου.

Fregata, οὐσ. ὁ πλοῖον διακοπῆς, κ. φραγία.

Fregatina, οὐσ. ὁ (ὅπως τοῦ Fregata) μῆρος διακοπῆς.

Fregatura, οὐσ. ὁ τριεξ, τριεξ, πόντηρις.

Fregamento, οὐσ. ἀρ. κόσμημα, περιούκιος, περιβώριον. || — ο, πλ. κολακείαι.

Fregiare, ἴπ. ἐν. κολωπίζω, κολωπῶ.

Fregiato, οὐσ. ὁ κολωπισμὸς γλυπτικῶς.

Fregiato, ἰα, ἰπ. κωσμημῆτος. || Fregolo — ἐπὶ κολωπίζω, κολωπίζω καὶ πλ.

Fregiaturo, οὐσ. ὁ κολωπισμὸς τῶν ὀστέων, ἐγκλωπισμῶς.

Frego, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Fregamento καὶ Fregiaturo. || Σφαιρῶς ἐπὶ τοῦ προοπίου.

Frego, οὐσ. ἀρ. τριεξ) σφαιρῶς ἐπὶ τοῦ προοπίου ἐπιταύθιος.

|| Κηλίς, ἀκείβια.

Fregola, οὐσ. ὁ τόπος ἐξόδου.

|| Ὁρ. φραγμός, ὄχθη τῶν ζώων.

Fregola, οὐσ. ἀρ. γόνος ἐξόδου.

Fregosa, οὐσ. ὁ ὄσπασμα.

Fregato, ἰπ. διγ. ὁ φρίττιον.

|| Fregato, ἰπ. ἕπος χρομῆς κλάμα, γογγύζω. || —, ἰπ. ἕπος χρομῆς.

Fregato, ἴπ. οὐδ. ταυτὸ τῷ ἀνωτέρω.

Fregato, οὐσ. ἀρ. ὄσπασμα, φρίττιον.

μος, γογγυσμός. || Φρικιαστικός || Χρηματιστικός.

Frenatico, οὐσ. ἄρ. χαλινοποιός.

Frenate, ῥ. ἐν. τίθημι τὸν χαλινὸν, χαλινοῦ. || Μεταφ. περιστελλῶ (τὰ πάθη.)

Frenato, τὰ, ἐπ. χαλινοσθεῖς, ἰπταγοσθεῖς, ἀνασταθείς.

Frenella, οὐσ. ἴ. ἡ κημὲς τοῦ χαλινοῦ.

Frenolla, οὐσ. ἄρ. ὑπογλωττίς, ἡ κωλύουσα τὴν ἐλευσθῆραν κήνην τῆς γλώσσης τοῦ ἵππου, κημὲς.

Frenosia, οὐσ. ἴ. (λέξ. Ἑλλην.) φρενίτις, παραφροσύνη. || Ἰδιοτροπία.

Freneticano, ἐπ. διγ. φρενιτικός, μονώδης.

Frenetico, οὐσ. ἄρ. ἴ. οὐσ. ἴ. φρενητικός.

Frenitido, οὐσ. ἴ. τρυτούρημον τοῦ Frenesia.

Freno, οὐσ. ἄρ. χαλινοῦ.

Frequentaro, ῥ. οὐδ. φοιτῶ εἰς τινὰ, θαμίζω, συζητῶ. || — ῥ. ἐν. ποιῶ τι συνεχῶς.

Frequentativo, γὰ, οὐσ. ἄρ. Γραμ. ἡμεριστικός.

Frequentato, τὰ, ἐπ. πολὺν ὄρωπος. || Συχνός.

Frequentatore, οὐσ. ἄρ. ἴ. συζητῶν, φοιτητής.

Frequentazione, οὐσ. ἴ. ἡ εἰς τῆνον φοιτήσις, ἡ συνεχὴς διατριβή. || Συχνὴ χρῆσις, ἱπανάλγησις.

Frequentato, ἐπ. διγ. συχνός, συνήθης, συνεχής.

Frequentamento, ἐπιρ. συχίσις, συχῶς, ἐπισύχμασις.

Frequenza, οὐσ. ἴ. συχίσις, τὸ συνεχές. || Συβόσις. || ἢ τὸ σφιγμονοποιόν.

Fresamento, ἐπιρ. νεότης, προεργάσις.

Fresante, οὐσ. ἄρ. ἴ. ζωγράφων τοίχων, τοιχογράφος.

Frescare, οὐδ. πνίω, ψυθί.

Freschezza, οὐσ. ἴ. θέρσις, ψυχρὸς αἰθρία, ψυχρὸς ἄνεμος, ἀνεμότης, εὐχρησία. || Τὸ προεργάσιον, τὸ νεύρον, τὸ ἀκροαίον.

Fresco, οὐσ. ἄρ. ἡ θέρσις, τὸ ψυχρὸν. || Mettete al fresco, ψυχραίνετε. || Τοιχογράφος. || —, ἐπ. ἴ. ἄριστος, πρῶτος νεανίας, νεκρὸς ἀγαθὸς ἀνθρώπος, ἀκαμῆς εὐρηστικός.

Frescoso, σα, ἐπ. ἀνεμότης, ἀριστός.

Frescura, οὐσ. ἴ. ἀριστέτης.

Fritta, οὐσ. ἴ. σπουδῆ, ταχέτης, γογγυστής.

Futtaro, ῥ. ἐν. Νιστ. σαρὰ τὴν ὄρσην τοῦ κλέϊου.

Follazzo, οὐσ. ἴ. Ναυτ. ὄρσην πρὸς ἐκκαθάρσιν τῶν ὑπέλων τῶ πλοίου.

Follazzo, οὐσ. ἄρ. ὄρ. τὸ ἐνωτέρω.

Fretolosamento, ἐπιρ. ταχύτης, εὐθὺς.

Fretoloso, σα, ἐπ. ἡ ἐπισπεύδων, σπευστικός.

Friabile, ἐπ. διγ. εὐρωπὴς ψαλῆρος, θραυστός.

Friabilità, οὐσ. ἴ. τὸ εὐρωπῆν, τὸ ψαλῆρον.

Friensso, οὐσ. ἴ. κρίσις ἕλωμιον, τὸ ἐν τῆνῳ ἐφύθην, κ. τρεκασθῆ.

Friggite, ῥ. ἐν. τρυφήσις. || Frio, ἐπιρ. ἴ. — ῥ. οὐδ. φρίττω. || Frialo, ἐπ. κλιθεῖον.

Friggio, οὐσ. ἄρ. κρύος τοῦ ἀπὸ τοῦ πυρὸς πίπτοντος ὕδατος. || Μεταφ. φρίξις, ἀνατριχίσις.

Friggillatio, οὐσ. ἄρ. αἰσος ψυχέσις.

Frigidato, τὰ, ἐπ. τούτῳ τῷ ἡσθητό.

Frigidato, οὐσ. ἴ. κρύ.

Frigidizza, οὐσ. ἴ. κρύ.

Frigidità, οὐσ. ἴ. ψυχρότης, ἀστασις. || Ἀνεκρούσις. || Κλητήριος.

Frigido, σα, ἐπ. ψυχρὸς, αἰσος. || Ἀνεκρός.

Frigido, οὐσ. ἄρ. αἰσος ἵππου.

Frigidissimo, ἐπιρ. (Cesare si — ῥ. ἐν) ὀστυχίαν, ἐκτετακίαι εἰς κλιθεῖον.

Frigido, οὐσ. ἄρ. κρύ.

Frigidissimo, ἐπ. ψυχροτόμος.

Frigido, οὐσ. ἄρ. κρύ.

Frigido, οὐσ. ἄρ. κρύ.

Frigido, οὐσ. ἄρ. κρύ.

Frigido, οὐσ. ἄρ. κρύ.

Frigido, οὐσ. ἄρ. κρύ.

Frigido, οὐσ. ἄρ. κρύ.

Fritta, οὐσ. ἴ. ἕλω τοῦ ἔλεου. Fritta, οὐσ. ἴ. ὑπερτίμημα ὠδῶν, κ. σφραγίσαν.

Fritella, οὐσ. ἴ. ἀρτολάγονον κ. ἀβίγκος. || — ῥ. οὐδ. κλιθεῖσι.

Fritto, τὰ, ἐπ. τρυφούμενος, τρυφάντης. || Μεταφ. νεκρὸς, ἀποθνήσκων, κατεστραμμένος.

Fritto, οὐσ. ἄρ. κρύ.

Fritura, οὐσ. ἴ. τρυφισμός, τρυφάνισμα. || Ἡδὺς τρυφισμός.

Fritvolamento, ἐπιρ. ἰδιότης, εὐδαιμονία.

Fritvolenza, οὐσ. ἴ. εὐδαιμονότης, μακαριότης.

Frivolo, τὰ, ἐπ. οὐδαμῶς, μάταιος.

Frivole, οὐσ. ἴ. τριγμός. || Τρίψις.

Frivole, οὐσ. ἄρ. νουγμός, θυγμός, κ. συγγίσις.

Frivole, ἐπ. διγ. θρημῆς, ἕως.

Frivolo, ῥ. οὐδ. ἀεμῆσις, ἔλενα, ἀνὴρμακί, κ. τοσῆσι. || Τρίψις.

Friza, οὐσ. ἴ. θυγμός, κλημῆς, κ. φαγγῆσις.

Friola, οὐσ. ἴ. κρύ.

Friolamento, οὐσ. ἄρ. ὄδους, δπάτιον, τρυφάνισμα.

Friolare, ῥ. ἐν. τούτῳ τῷ Fraudare.

Frodato, τὰ, ἐπ. ἔξαπνῆσις.

Frodatore, οὐσ. ἄρ. τριος, οὐσ. ἴ. ἀπατεῶν, δόλιος.

Frodo, οὐσ. ἴ. κρύ.

Frodo, οὐσ. ἄρ. ὄρ. Froda.

Frudente, ἐπ. διγ. δολερός.
 Frudentamento, ἰατρ. θλιτικός.
 Frudentia, ὄσα. θ. δολιότης.
 Froge, ὄσα. θ. πλ. γόνυρος τῶν
 ἐπιθίνων τοῦ ἵππου.
 Frollamento, ὄσα. ἀρ. καὶ
 Frollatura, ὄσα. θ. ἡ ἀπάλυ-
 σις τοῦ κρῖατος.
 Frollare, β. ἰν. ἀπκλύσις, τρυ-
 φασίνω ἰσι κρῖατον.
 Frolla, ἰα. ἐπ. ἀπάλξις, κεντός.
 Frothia, ὄσα. θ. ἀφρόθινον.
 Frobatoro, ὄσα. ἀρ. ἀφρόδο-
 νήτης.
 Frotha, ὄσα. ἀρ. θέρυβος,
 πλάτηςος.
 Frothola, ὄσα. θ. χάλις, χα-
 λικόν.
 Frotholara, β. ἰν. ἐσσηφιδω-
 νήσι, ἐσσηφιδωτό.
 Frotholero, ὄσα. ἀρ. ὄρ.
 Frotholoto, ὄσα. ἀρ.
 Frotha, ὄσα. θ. καὶ
 Frotho, ὄσα. ἐπ. φουλίτης, φάλλος.
 Frotheggiato, ἰα. διγ. πο-
 κηφύλλος.
 Frotheggiare, β. ὀδ. ἐκφύ-
 σίον, φάλλος, φάλλος.
 Frothijero, ἰα. ἰπ. φουλο-
 φόρος.
 Frothivo, β. ὀδ. ὄρ. Frotheg-
 giano.
 Frothoso, ἰα. ἰπ. ταυτὸ τῷ
 Frotheggiato.
 Frothura, ὄσα. θ. πλῆθος, φά-
 λων, φάλλος.
 Frothuto, ἰα. ἰπ. ὄρ. Froth-
 dolo, κ. φροθία.

Frontale, ὄσα. ἀρ. προπίνα-
 τος τοῦ ἵππου. κτλ. || Τὸ προπεί-
 λυμα τοῦ ὄμου. || Κορυφαία.
 || Στρατ. μέτωπον. || —, κτ. μι-
 τῶπιος.
 Fronte, ὄσα. θ. τὸ μέτωπον, ἡ
 καρπὴ, τὸ πρόσωπον. || ἡ ἀρχή.
 || Τόμος. || Προπίνα.
 Fronteggiare, β. ὀδ. ἀντιθρ-
 μαί, ἀντιπροσω.
 Frontespicio, ὄσα. ἀρ. τὸ προ-
 σῶπον, τὸ μέτωπον ἀποδοῦτε. ||
 Κρατὴς, προσημειωμένον βελίου.
 Frontichinato, ἰα. ἐπ. ἡ κλί-
 νων τὴν κεφαλὴν.
 Frontiera, ὄσα. θ. σύνορον, ἕξιν,
 μεθαρῶν. || Προσέως οἰκοδομή.
 Frontignauo, ὄσα. ἀρ. ὄσα
 ἀντιστοιχία.
 Frontispizio, ὄσα. ἀρ. ταυτὸ
 τῷ Frontespicio.
 Frontone, ὄσα. ἀρ. μέγα μέ-
 τωπον.
 Frontoso, ἰα. ἰπ. ἀναδίο,
 κροσσός.
 Fronturo β. ἰν. ὄρ. Frontilo.
 Frontuto, ἰα. ἰπ. πυκνόςφω-
 λος, πυκνόςφωλος.
 Fronturo, ὄσα. ἀρ. πηγὴν, ἡ
 ἀλιετής ἢ ἡ ἀκακιστάτης.
 Frontu, ὄσα. θ. πλῆθος, ἔλκος.
 || Ὀδοντία.
 Frontola, ὄσα. θ. ὀδὴ κομι-
 κή || Ἀγγα, μύθος.
 Frontolara, β. ἰν. μολογία,
 ἐστειδωμάτι.
 Frontone, ὄσα. ἀρ. πυγμὴ, κνυ-
 δολος, κ. φροθία.

Frugachiamato, ὄσα. ἀρ. ἀ-
 νηθία, ἀνθηθία.
 Frugachino, β. ἰν. ἀναδίο,
 κροσσός.
 Frugalo, ἰα. διγ. λιτός, ἐλε-
 γρητός. || Νηθία, ἄφρο.
 Frugato, ὄσα. θ. λιπτός, ἡ
 ἰσοκία.
 Frugamento, ἰα. διγ. λιτός, ἡ
 λιπρότης.
 Frugare β. ἰν. διερευνη, ἀνα-
 κηρύφωσις. || Βελίον διὰ βελί-
 ον κ. ἀναδουλίον. || Ζαυθὸ ἀνα-
 πορήσιος.
 Frugata, ὄσα. θ. διερευνη.
 ἀναδίο, κροσσός. || Τὸ βελίον κροσσό-
 δουλίον.
 Frugatojo, ὄσα. ἀρ. βέλδιος ἡ ἰπ.
 ἡ βελίον χροθίσιος.
 Frugatojo, ὄσα. ἀρ. διερευνη-
 τός. || Βελίσιος, ἀναδουλίσιος.
 Frugifero, ἰα. ἰπ. κερκισφ-
 ραί, γόνυρος.
 Frugifero καὶ-λίνορο, ἰα. ἰπ.
 κερκισφός.
 Frugosato, β. ἰν. ἄλιον ἢ
 ἐπιθίνω τὴν ὄματι διὰ φανών.
 || Ὄματι τῶν διὰ τῶν φανών.
 Frugosatojo, ὄσα. ἀρ. ἐπι-
 θίνω ἢ ἄλιος διὰ τῶν φανών.
 Frugosatojo, ὄσα. ἀρ. φανός, φ-
 νάριον πρὸς ἕργον τῶν φανών.
 Frugosino, ὄσα. ἀρ. μικρὰ φου-
 ρα, κ. φουραία.
 Frugoso, ὄσα. ἀρ. ὄματι, φου-
 ρα, κ. φουραία. || Βελίον φουραία.
 Frugoso, ὄσα. ἀρ. βέλδιος. ||
 Βογμὴ, κ. φροθία.

Fruire, β. ἰν. καρπασίον, ἡ
 πάλσιος.
 Fruitione, ὄσα. θ. ἐσσηφία, κρ-
 σός. ἀφροθία.
 Fruitione, ὄσα. θ. (Falso) μ-
 γα ἕρπυλον.
 Fruitaro, β. ὀδ. θέρυβος, ἀ-
 φροθία. || Βελίον κροσσός. || —,
 ἡ ἐπιθίνω. || Ἀνακτοπὸ τῶν τε-
 κηθίων.
 Fruito, ὄσα. ἀρ. ἡ τῶν ἀντικα-
 τήτων ἀφροθίων ἐξήλιος. || Ὀδον-
 τία κτ.
 Fruitione, ὄσα. ἀρ. (ὄματι) ἡ
 χροθίσιος.
 Fruitione, ὄσα. ἀρ. κροσσός τοῦ
 ἐλεφάντι.
 Fruitione, ὄσα. ἰπ. ἀναδίο,
 κροσσός.
 Fruitione, β. ὀδ. ἀπολογί-
 α.
 Fruitione, ἰα. ἡ ἀφ-
 ροθία τῶν οἴων, ἀφροθία.
 Fruitione, ὄσα. ἀρ. κρο-
 σός, ἀναδίο.
 Fruitione, ὄσα. ἀρ. οἴος.
 Fruitione, ἰα. ἰπ. ἀφροθία, κρο-
 σός.
 Fruitione, ὄσα. ἀρ. κροσσός, ἡ
 φουραία. || Ὄματι.
 Fruio, ὄσα. ἀρ. κροσσός, κρο-
 σός, ἀφροθία.
 Fruio, ὄσα. ἀρ. κροσσός, ἡ
 ἀφροθία τῶν οἴων.
 Fruio, ὄσα. ἀρ. κροσσός, κρο-
 σός, ἀφροθία.
 Fruio, ὄσα. ἀρ. κροσσός, κρο-
 σός, ἀφροθία.
 Fruio, ὄσα. ἀρ. κροσσός, κρο-
 σός, ἀφροθία.

Fumare, ῥ. εὐδ. καπνίζω, ἀ-
ποκαίνομαι. || —, ῥ. ἐν. ῥεφῶ. πίνω
καπνόν.

Fumaria, οὐα. θ. βετάνη, ἡ κα-
πνία.

Fumaria, οὐα. θ. καπνός. || Φου-
μάριος.

Fumica, οὐα. θ. καπνός, ἀνα-
καίματα τοῦ αὐτῆς.

Fumicento, ῥ. εὐδ. καπνίσιον.

Fumido, da, ἐπ. ταυτὸ τῆς Fu-
micato.

Fumifera, ἐπ. καπνοποιός.

Fumigazione, οὐα. θ. ὑποκα-
πνισμός, θυμωσις.

Fumiglio, οὐα. ἀρ. ὄρ. τὸ ἀνο-
τόριον.

Fumigiuolo, οὐα. ἀρ. ὄρ. Fu-
micchio.

Fumigante, ἐπ. διγ. ὁ καπνίζων.

Fumigare, ῥ. εὐδ. ταυτὸ τῆς Fu-
micato.

Fumivata, οὐα. θ. ταυτὸ τῆς
Fumata.

Fumicante, ἐπ. διγ. ὁ κα-
πνίζων.

Fumicare, ῥ. ἐν. ταυτὸ τῆς
Fumicato.

Fumicazione, οὐα. θ. ὄρ. Fu-
micazione.

Fumicifero, ta, ἐπ. ὁ καπνίζων.

Fumigazione, οὐα. θ. ταυτὸ
τῆς Fumigazione.

Fumivo, οὐα. ἀρ. καὶ

Fumivosità, οὐα. θ. ὄρ. Fu-
mività.

Fumoso, sa, ἐπ. ὄρ. Fumo-
so. || Οὐμακτίς, μύκτις.

Fumosiario, οὐα. ἀρ. ὄρ. Fu-
mosario.

Fumosità, οὐα. θ. ἀναθυμίασις,
ἀτμός.

Fumoso, sa, ἐπ. καπνώδης. ||
Φουμάσιος.

Fumostorio, οὐα. ἀρ. ἐστάνη,
ἡ καπνός.

Fumoso, -jolo, -juolo, οὐα. ἀρ.
σχοινοπέδικος, σχοινοπέδικος.

Fumoso, οὐα. ἀρ. ἡ χορεύων
ἐπὶ σχοινίων, σχοινοδάτης.

Fumoso, οὐα. ἀρ. σχοινίων.

Fumosa, οὐα. θ. πολλῶς θερμῶν.
|| Furo una — πολλοὺς ἀγχιμαλό-
τους συλλεμβάνω.

Fumidore, οὐα. ἀρ. στρατιώ-
τες, σφενδαίνης.

Fumo, οὐα. θ. σχοινίων, κάλας.

Fumero, καὶ Fumeralo, ἐπ. διγ.
ἐπικτιδισμός, ἐπιτάφιός. || —, οὐα.
ἀρ. κήδος, κηδεία, ἐκεφός.

Fumerio, isa, ἐπ. ταυτὸ τῆς ἐ-
κατίριος.

Fumoso, ta, ἐπ. δυοτοχῆς, ὁ-
λίθριος.

Fumosa, οὐα. θ. ἀγρός μωκ-
τώδης. || Ἰθρονία.

Fumato, οὐα. ἀρ. ἕλας μωκα-
τίου ἢ ἕλας. || —, ἐπ. ἄρρος.

Fumare, ῥ. ἐν. ἐπιτάφιῳ, ποιῶ.

Fumigato, οὐα. ἀρ. τῆπος μω-
κατώδης.

Fumigo, οὐα. ἀρ. μύκτις, ἀμάντης.

Fumivata, οὐα. θ. ὑπερσάρκωμα
ταῦ δέρματος.

Fumoso, sa, ἐπ. κλήρις σπύγ-
γων, σκοργώδης.

Furicella, οὐα. θ. καὶ
Furicello καὶ Furicolo, οὐα. ἀρ.
μικρὸν σχοινίον, θύμα γὰρ, κ. σπύγγος.

Furicoloso, ἐπ. σχοινώδης.

Furioso, οὐα. θ. λειτούρ-
γεία. || Καθόλων. || Ἐργον, ὑπερκα-
σία. || Τρεπτή.

Furista, οὐα. ἀρ. ὁ κατακαυ-
ζων πυροτέχνημα, πυροτέχνης.

Furo, οὐα. ἀρ. πύρ, φλόξ, πυρ-
ρός. || Παρκάτις, ἄμπεργιός. ||

φλεγματία, φλεγμονή, καύσις,
καύμα τοῦ πυροτοῦ κατὰ. || Τὸ
φύγγος, ἡ αὐτὴ τῶν πολυεταίμων
λίθων, τῶν ἐματίων, κατὰ. || Ἄλε-
ταρ, τὸ διαπύριον τῆς ψυχῆς, κήδος,
ἐματί. || Ἰατία: ἕλας. || — ἡ γυ-
μνο, πυροτέχνημα. || Occhi di —,
ἐσθλακίαι πυροδόλοι, πυρὸς γέμον-
τες, πρὸς ἄρρην δίκυροι. || Pi-
rillato —, διαπυρικόματι, θυμῷ ζῆου,
ἐξουδωκίῳ. || Θυμῶς: διγύνοισι. || Ἐρως.

Furoso, sa, ἐπ. περιτληγῆς,
πυρῶδης.

Furore, ἐπὶ. καὶ πρὸς. ἕλας, ἕκ-
τος, πλόν.

Furoreth, πρὸς. ἕκτος, πλόν.

Furorchidero, ῥ. ἐν. ὄρ. Fur-
chidoro.

Furosauria, ἐπὶ. ὁ περιμάτωσ.

Furosolamento, πρὸς. ἕκτος, πλόν.

Furosuito, οὐα. ἀρ. ἐξέρτοςος,
ὁ πυροφωτῶν ἐπὶ τὸ μέρος.

Furotoglia, ἐπ. ἀκουσιώσ, ἀ-
προβήτως.

Furulo καὶ Furanto, ἐπ. διγ.
ὁ ὑποκλήπιων, ὑπεκαίριων.

Furograzio, οὐα. ἀρ. ὁ πλά-

γίσις ἐπιτυγχάνων τῆς ἐπιτελεσί-
μας χάριτος.

Furamento, οὐα. ἀρ. κλοπή, ἡ
καπιπλῆ, ὑπεκαίριος.

Furare, ῥ. ἐν. κλέπτω, ὑπε-
καίριος, ὑπεκαίριος.

Furato, ta, ἐπ. κλοπῆς, ὑπε-
καίριος.

Furatore, οὐα. ἀρ. -τίσις, οὐα. θ.
κλέπτης, κλεπτορ.

Furamento, ἐπὶ. παρούργιος,
πυροφωτῶν.

Furaria, οὐα. θ. δόλιος, πυ-
ρῶδης, παρούργια.

Furascamento, ἐπὶ. ταυτὸ
τῆς Furamento.

Furascato, οὐα. ἐπ. δόλιος, πυ-
ρῶδης.

Furibondo καὶ Furibello, οὐα. ἀρ.
(ἀπαι.) μικρὸς δόλιος, μικρὸς πυ-
ρῶδης.

Furbo, οὐα. ἀρ. δόλιος, πυ-
ρῶδης.

Furcifero, ta, ἐπ. ἀφρων, μω-
κτώδης.

Furo, οὐα. ἀρ. φῶς, κλέπτης.

Furante, ἐπ. διγ. μανιώδης.

Furore, ῥ. εὐδ. καίριος.

Furoto, οὐα. ἀρ. ζῶον, ἡ ἰατία,
κ. κωνάδι.

Furianto, ῥ. εὐδ. τῶ ὡς κά-
θαρμα, κλέπτης καὶ ἀλοφροσύνη.

Furiantato, ta, ἐπ. πυροφω-
τῶν, νεοθεωμένους κλέπτης.

Furante, οὐα. ἀρ. κλέπτης,
μωκτώδης, πύργων κ. κρείματις. ||
Λυθάδης, ἕλας.

Furancello καὶ -lino, οὐα. ἀρ.

ύπεκ. τῶν Furfantio. || Παις ἀ-
τακτος.

Furfanteria, ὠστ. θ. πονηρία,
μονήχης, φευδής.

Furfantione, ὠστ. ἀρ. μέγας
κρόνον, κ. κρηθρας.

Furfatoro, ὠστ. ἀρ. κρηθρῶδες
ἀπαταίν.

Furia, ὠστ. θ. ἐρημ ἄλογος θρα-
νία, λύσσα. || Ἐρηνία, || Πήθος θρα-
μανή, μέγας ἔρος. || Σπασθῆ, ἐπι-
σπασίς. || Πλήθος.

Furiale, ἐκ διγ. κενώδης, θρα-
μανή, λυσσώδης.

Furibundante, ἐκ μανωδίας, θρα-
μανίας, λυσσώδης ὑπερφυδής, σφάδρα

Furiale, ῥ. ὠστ. μείνεται.

Furiato, τα, ἐκ θραμανής, θρα-
νωδής.

Furibundata, ῥ. ὠστ. τούτῳ τῶ
Furiato.

Furibundante, ἐπίθ. ἐρημ
νός. μανωδής

Furibundo, θα, ἐπίθ. παράφορος
ὄνο μανίας, θραμανίας, ἐρημνός.

Furiere, ὠστ. ἀρ. αἰσινός. ||
Πρόδρομος.

Furiosamente, ἐπίθ. παραφροσύ-
νη, ἄλογος, ἄνους τῶν Furibundante.

Furiosello, τα, ἐκ. ὕπεκ. τῶ
Furioso, ἡ μικρὸν ἐκ μανωδίας.

Furiosità, ὠστ. θ. τῶ μανωδίας.

Furioso, τα, ἐκ. ἐρημνός, θρα-
μανίας, κρηθρῶδες, λυσσώδης,
λυσσομανίας. || ἄγριος, βίανος, θρα-
νός. ὑπερφυδής θραμανίας.

Furo, ὠστ. ἀρ. κληπίτης.

Furorcello, ὠστ. ἀρ. ταυτὸ τῶ
Ludronecello.

Furorcello, ὠστ. ἀρ. δευτῶν κ.
εὐδύνας.

Furone, ὠστ. ἀρ. πρωτοκλήτης.

Furore, ὠστ. ἀρ. μανία, παρα-
φροσύνη, παραφροσύνη. || Οργή, ἐρημ-
νία. — ἐπίθ. μανωδίας.

Furiosamente, ἐπίθ. λαθρῶδες,
λύσσα.

Furioso, να, ἐκ λαθρῶδες, κλη-
πίτης, κρόπος.

Furto, ὠστ. ἀρ. κλοπή ἐπιτε-
λεία, κούρτις κρηθρῶδες. || Di —
ἐπίθ. κληθρῶδες, ὑπεκαρμυμῶδες,
λύσσα, κ. κληπίτης.

Furto, ὠστ. ἀρ. δολιχῶν
κ. κούρτις.

Furto, ὠστ. θ. ἐβόνομος.

Furto, ὠστ. θ. ἐβόνομος.

Furto, ὠστ. ἀρ. δ ἀνάκτους
κατασκήτων, ἀνάκτους.

Furto, ὠστ. θ. σφινδῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. στατήρ τῶν
ἀνάκτων.

Furto, ὠστ. ἀρ. ἀνάκτους.

Furto, ὠστ. ἀρ. ἀνάκτους.

Furto, τα, ἐκ. ἀνάκτους.

Furto, ὠστ. ἀρ. κρηθρῶδες, κα-
λαρος ἄγριος. || Περὶ. || Ἐβό-
νη ἢ μεταλλικὸν κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. θ. ζώνη μεταξὺ τῆς
Furto, ὠστ. ἀρ. ταυρία.

Furto, ὠστ. θ. σφινδῶδες, κρηθρῶδες,
ἀνάκτους.

Furto, ὠστ. ἀρ. κρηθρῶδες κλη-
πίτης.

Furto, ἐκ. διγ. εὐδύνας.

κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. θ. τῶ ἀνάκτων,
τῶ κρηθρῶδες.

Furto, ἐκ. διγ. ταυτὸ τῶ
Furto.

Furto, ὠστ. θ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. ἔτοςτος. || Di —
ἐπίθ. τῶ κρηθρῶδες καὶ σφιν-
δῶδες ὄνο τῶ κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. θ. πλεῖστον κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. κρηθρῶδες, κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ἐκ. διγ. κρηθρῶδες, κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

Furto, ὠστ. ἀρ. τῶ κρηθρῶδες,
κρηθρῶδες.

γράμμα τῶν Ἑβραίων
 Gabora καί-ρα, εὐα. θ. ἔλα-
 δεύει το πλοῦτον, ἔλαξ.
 Gabariero, εὐα. ἄρ. καθ' ἑρ-
 της Δικίας.
 Gabato, εὐα. ἄρ. ὀργισίον, π.
 γαβῆ.
 Gabhacomrago, εὐα. ἄρ. ἀνα-
 τικόν τῶν ἀνταγίων.
 Gabhadgo εὐα. ἄρ. ὀργισίον.
 Gabhameto, εὐα. ἄρ. ἀγρία,
 ἄλλο; κακουργία.
 Gabhamudo, εὐα. ἄρ. ἀνα-
 τικόν, ἄλλο; ἀνέργον.
 Gabhamilla, εὐα. θ. ἰσχυροῦ-
 ρον, ἑρσος, π. κατ' ἄρ.
 Gabhano, εὐα. ἄρ. ἰσχυρὸν
 στρατιωτικόν.
 Gabhato, ῥ. ἄρ. ἀπὸ τῶν ἀντι-
 τῶν ἰσχυρῶν || —, ῥ. οὐδ. ἀνα-
 τικόν τῶν ἰσχυρῶν. || —σι,
 ῥ. ἀντ. ἀπὸ τῶν ἀντι-
 Gabhato, εὐα. ἄρ. ἀπὸ τῶν
 ἄλλων, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν
 Gabhovo, ἑπ. ἄρ. ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 Gabhin, εὐα. θ. κληθὲς ἡμι-
 κλη; || Ναυτ. ἄρ. ἀπὸ τῶν ἰσχυ-
 ρῶν, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 Gabhinja, εὐα. ἄρ. κληθὲς ἡμι-

Gabbiano, οὐσ. ἄρ. κωνίδα, ἢ λέρος ἢ γόβρις.
 Gabbiano, οὐ, ἰπ. θάλασσις, κελυφέντις.
 Gabbiana, οὐσ. θαλάσσιον κελυφέντις.
 Gabbiera καὶ -biere, οὐσ. ἄρ. λίμνη ἢ ἑστὶ τῶν κερκασίων, κερκασίωντις.
 Gabbiola, οὐσ. ἄρ. (ὕπερ.) μικρὸν κλωδίον.
 Gabbionata, οὐσ. θ. τὸ ἐκ κορίθου χόμης τὸς κατασκευασθέντων ἡρώδων, κερκασίωντις.
 Gabbione, οὐσ. ἄρ. μέγας κλωδίς. || Lettera nel—, ἕκθε διακαταστάς. || Ο γαγγιστρικός νόστος ἐν ἑρκατέρω κλίματι πρὸ αὐτοῦ ποδὸ ἀγέομενος.
 Gabbiozzo, οὐσ. ἄρ. Νάνη δόλιον.
 Gabbo, οὐσ. ἄρ. γλαύς, σκῆπτρον ἢ κλαδί, χαριέντισμα || Parà— diechossia, περιτροπὴ, ἐρπαιζω τοῦς πόδας.
 Gabella, οὐσ. θ. φόρος, τέλος τελευτικόν.
 Gabellabile, ἰπ. διγ. ὁ τελωνιστὴν ἢ ἀγαρμενός, τελωνήσιμος.
 Gabellare, ῥ. ἐν τὸ τελευτικὸν ἀπειλῶ.
 Gabellato, ἰα. ἄρ. ὁ εἰς φόρον ὑπεκείμενος.
 Gabelliera, οὐσ. ἄρ. τελωνία.
 Gabellotto, οὐσ. ἄρ. νέμισμα Ἰουλιανόν.

Gabinetto, οὐσ. ἄρ. δωμάτιον ἢ ἐκδοτερον, κερκασίωντις. || Μικροτερον. || Γαβίνις. || Λοκροβόλιον. || Scornò dal— τὰ ἀποβήματα τῶν κλωθῆ.
 Gado, οὐσ. ἄρ. ἡχθὸς ἢ γάδος ἢ ἄσος.
 Gaggia, οὐσ. θ. ναυτ. θοράκιον, κερκασίων.
 Gaggio, οὐσ. ἄρ. ἐγγύθιον, ἢ μῆκος, ἀγγύθιον ἀπὸ ἑρκατα. || Μ. ἀλλεῖ, μισθωτά, μισθωτορά. || Ἐρκατορά. || — πικρία, χρομάτι ἀπολεσθέντα.
 Gagliarda, οὐσ. θ. εἶδος χοροῦ.
 Gagliardamente, ἰπῖρ ζοροσῶς, προθύμως. || Ἄνδρως, ἰσχυρῶς.
 Gagliardotto, ἰα. ἄρ. (ὕπερ.) τοῦ Gagliardo) ἄλιγον φαρμάκιον. || — οὐσ. ἄρ. Νινυ. σημάτι μακρὰ καὶ στενὰ πρὸς στολισμέν, ταινία, ἢ ἐπιστομια.
 Gagliardozza καὶ -dia, οὐσ. θ. δόλιον, ῥαση. ἰσθός.
 Gagliardo, οὐσ. ἄρ. ἰσχυρός, ἕρωτος, δυνατός, ἀνδρικός. || —, ἐπίθ. ἰσχυρός.
 Gaglio οὐσ. ἄρ. κωνία, κ. μαγιά.
 Gagliolascio, οὐσ. ἄρ. πανόρμος ἐπὶ γλαύς.
 Gagliolaggino, οὐσ. θ. μωρία, ἀπειροκαλία. || Φαυλότις, κακία.
 Gagliolamente, ἐπίθ. μωρία, ἀπειροκαλία. || Φαυλός, στάλας.
 Gagliofferia, οὐσ. θ. ἀντίλοισθμπαρτίς, ἀσχυρής.
 Gaglioffo, οὐσ. ἄρ. ὑπολοισ, πα-

νέμισμα ἰσχυρόν. || Ἀπειροκαλίον ἀπὸ ἀλλοῦ εὐνοῦ. || Διόφρος, κωνία.
 Galasso, οὐσ. ἄρ. εὐνοῦτις, κλωθός.
 Galassuolo, οὐσ. ἄρ. ἄσος ἢ ἄσπιον, δόλιον.
 Galano, οὐσ. ἄρ. ὁ τόπος ἐν ἧ ἡλιγνίαι τὰ πρὸ ἑσθ, μέγας ἰσχυρός, ἀσχυρός τοῦ ποταμοῦ. || Διόφρος, ῥαδιοσγία, κερκασία, κρησάτια.
 Galanamento καὶ Galanolo, οὐσ. ἄρ. κωνία, κ. γαγγιστρικὸν κωνίων καὶ ἑλωπικίων. || Μ. ῥαδιοσγία.
 Galanolo, ῥ. ἰν. κωνία, ἑλωπικία, κ. ἐργαζία, γαγγιστρικόν.
 Galanotto, ἐπίθ. εὐνοῦτις, εὐφροσύνας.
 Galotto, ἰα. ἰπ. ὁ ἄλιγον εὐνοῦτος.
 Galazza, οὐσ. θ. εὐνοῦτις, χαρὰ, εὐφροσύνη.
 Galzo, ῥα, ἰπ. εὐνοῦτος, χαίρων, περκαρτίς.
 Galz, οὐσ. θ. ἄσος, ἀσχυρός, ποταμολογία. || Star gallo— lo, ἀσχυρὸς τοῦς σφύμοις, ἀσχυρὸς τοῦ στολισμέν. || Fur—. εὐφροσύνας, εὐνοῦτις. || Giorno di—, ἡμέρα ἐρωτομακί. || Di—, εὐφροσύνας.
 Galzuga, οὐσ. θ. φυτὸν, τὸ ἀσχυρον.
 Galzuto, ἰπ. διγ. κωνία, εὐνοῦτις, ἐπίγαρις. || Ο ταῖς γυναῖκες ἢ χαρὶς εἶναι ἀσχυρῶν, γυναικείας ῥαδιοσγίας, γυναικείας. || Poesia—, τὰ ἐρωτικά, τὰ ἐρωτικαπάγχια. || Faro il—, γυναικεία

αὐτὰ, ταῖς γυναῖξί χαρῆσθαι, ἑρωτομακί.
 Galantaggio, ῥ. ἰν. ταῖς γυναῖξί χαρῆσθαι, ἑρωτομακί, περιφειρμαί.
 Galanteuonte, ἐπίθ. χαριέντις, κωνία.
 Galanteo, οὐσ. ἄρ. ἀρεσκία, ἡσπία, περιφειρμαί.
 Galanteria οὐσ. θ. κωνία, ἑλωπικία, γαγγιστρικός. || Ἡ περὶ τὰς γυναικείας ἡσπίας. || Ἡ κωνία, ἑρωτομακί. || Ο τῶν κλωθῶν ἑρωτομακί. || Fur—, πρὸς χάριν.
 Galantino, οὐσ. ἄρ. χαρῆτις, γλαυδὸς ἢ ἐρωτικός.
 Galantissimo, οὐσ. ἄρ. ἀσχυρός, κλωθός, γαγγιστρικός, χαρῆτις καὶ δίκαιος ἀσχυρῶν φιλοφρονητικός.
 Galappio, οὐσ. ἄρ. κωνία, ἑλωπικία, ἑλωπικία, κ. κλωθὴν. || Πάγη, κωνία, ῥαδιοσγία, ἀσχυρῶν.
 Galassia, οὐσ. θ. ἄσος, ὁ γαγγιστρικός.
 Galera, οὐσ. θ. σφύμον, τὸ Galera.
 Galerao, ῥ. ἰν. ἀσχυρός.
 Galera οὐσ. θ. πλοῖον, λιθουργία.
 Galozza, οὐσ. θ. πλοῖον μέγας ἐνοῦτικόν.
 Galfara, ῥ. ἰν. γλαυδία, ἐρκατίζω, ἀσχυρῶς.
 Galeone, οὐσ. ἄρ. ῥαδιοσγία, εὐνοῦτικόν. || Πλοῖον τῶν ἡλιγνίων, ἢ ὑποκαρφορτίς.
 Galotta, οὐσ. θ. κλωθὸν ῥαδιοσγίας.
 Galotta, οὐσ. ἄρ. κλωθὸν ῥαδιοσγίας.
 Galotta, οὐσ. ἄρ. κλωθὸν ῥαδιοσγίας.
 Galotta, οὐσ. ἄρ. κλωθὸν ῥαδιοσγίας.

Garguena, οὐσ. θ. πυλόν. τῆ
 Garguena.
 Garginade, οὐσ. ἀρ. κελ্লাσι-
 στής, γυναικάφρακας, Γαρινάδος
 Ὁρ. Gargino.
 Gargino, ῥ. οὐδ. κελῶ.
 Garguero, ῥ. ἐν τῷ γυναικί-
 αῖματι, γυναικασπασί, κ. ἐργαλειώ
 Garguio, κα, ἐπ. ἐρασιθής, ἐρώ-
 μενος, κ. ἐργαλειός
 Gara, οὐσ. ὁ. ἐπί, ἀμφισβή-
 σις. || Λαίλλα, ἄφών. || — — —,
 ἐκφρ. ἐπιθ. ἐναμίλλως.
 Garabullare, ῥ. ἐν. ἀπειθῶ, ἰ-
 ῥαπατώ.
 Garagai, οὐσ. ἀρ. ἔρνεον σα-
 κωφόγον.
 Garagoltre, ῥ. ἐν. Ὁρ. Cora-
 collare.
 Garagollo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Caracollo.
 Garaitie, οὐσ. ἀρ. ἔγγυθής.
 Garaitie, ῥ. ἐν. ταυτῇ τῆ Γα-
 rentie.
 Garavella, οὐσ. θ. ἄπει τις.
 Garavisa, οὐσ. θ. πτανόν, λά-
 ρος ἢ γλάρος τις.
 Garbace, ῥ. οὐδ. ἀφῆσκω ἔχω
 χέριν. || — — —, ῥ. ἐν. διακομῶ τις.
 Garbatamento, ἐπίθ. ἐπιπλάττω.
 || Κομφός.
 Garbatuzzi, οὐσ. θ. γάρβος, κομ-
 φόντος. || Φιλοφροσύνη.
 Garbato, ἰα, ἐπ. γάρβος, ἐν-
 ρεοσκός κομφός. || Φιλόφρων.
 Garboggiare, ῥ. οὐδ. Ὁρ. Gar-
 bare.
 Garbino, οὐσ. ἀρ. ἄνεμος ὁ λίψ,
 κ. γαρμπής.

Garbo, οὐσ. ἀρ. ἄρ. Γαρθαί-
 ζα. || Οἶνοο αἰ— ἀνήρ, Ζησίης
 καὶ καλεστέγθεος. || Τῶτες να-
 κηγίας πλοίου. || — — —, ἐπ. ἀγαπῶ
 γάρβος, κομφός.
 Garbuglio, οὐσ. ἀρ. οὐγγυσι-
 κόκκιος.
 Garbugliamento, οὐσ. ἀρ. τῆ ἰ-
 ναμίλλως φιλονικεῖν, ἀγων, ο-
 ναγωνιστής. || Ἔλλος.
 Garbugliato, ἐπ. διγ. ἐνταγω-
 νιστής, ἐγάμιλλος. || Ζηλοτής.
 Garbugliato, ῥ. οὐδ. ἀνταγων-
 ζομαι, διαμιλλώμαι, ἐρίζω.
 Garbugliatore, οὐσ. ἀρ. -τίης,
 οὐσ. θ. ἐγάμιλλος, ἀντιπαλαί, ἀ-
 ταγωνιστής.
 Garbuglioso, κα, ἐπ. φιλονικεῖ,
 φιλῶς, ἴσοφρος.
 Garbato, οὐσ. ἀρ. φιλῶς τῆ
 δικαίω.
 Garbanna, οὐσ. θ. λαγωστροφίη.
 Garbata, οὐσ. θ. οκοπέ.
 Garbato, οὐσ. ἀρ. τῶ ὀπίθεν τῷ
 γόνατος, ἰγνώ.
 Garbagliare, ῥ. οὐδ. ἰ. φιλοφρο-
 σιμῶ.
 Gargagliaia, οὐσ. θ. ἄρβος
 πολλῶν συνάμα λαλοῦντων ἢ ἀδ-
 των, πυροποία.
 Gargagliata, οὐσ. θ. περι-
 ραίον, ἔρμος.
 Gargareo, οὐσ. ἀρ. γαργάρειν.
 Gargarisimo, οὐσ. ἀρ. ἰατρ. γαρ-
 γαρισμός. κ. γαργάρα.
 Gargarizzaro, ῥ. ἐν. γαργάρειν.
 Gargatta καὶ Gargozza, οὐσ. θ.
 φάρυγγ, λαμβί.

Gargias, οὐσ. θ. τὰ βράγγια.
 Gargio, ἐπ. ἄλλος. Ὁρ. Malli-
 κίλιο.
 Gargiolto, οὐσ. ἀρ. λίθος τις
 ἀδελφός.
 Gargio, οὐσ. ἀρ. ἄρβος, γάρβος.
 Gargio, οὐσ. ἀρ. τῶ γλαυρῶ ἔ-
 κφρ. ῥ. οὐδ.
 Gargigiano, οὐσ. ἀρ. κωδωνο-
 κροστῆ ἐξυθῆσι.
 Gargio, οὐσ. θ. κλ. ἠκοτιέ-
 τας ἀφῆσκω.
 Gargolante, ῥ. ἐν. δίδα τῆ
 γῆσι, τῶν λαμῶν κερυσοῦλλου εἰ-
 τε κερυσοῦ.
 Gargolante, ἰα, ἐπ. ἢ ἔχων κλ-
 ροῦλλου ἄρβος.
 Gargano, οὐσ. ἀρ. κερυσοῦ-
 λου, μασχ. ἄρβος.
 Gargolante, ῥ. ἐν. τόπιον διέ
 γῆσι, κερυσοῦλλου, κ. γροθιστό.
 Gargolito, οὐσ. ἀρ. κούδουλος,
 κ. γροθί.
 Garganamento, ἐπίθ. ἐμφυλλίος.
 Garosello, οὐσ. ἀρ. ἐπιπλάτ-
 τω. || — — —, ἰα, ἐπ. ἢ ἄλλων φίλων,
 ἄλλων ἐχθρογνώμων.
 Garoso, οὐσ. ἐπ. ἐχθρογνώμων,
 πείσμα, ἐπίμνος.
 Garpi, οὐσ. θ. βότρυς, σταφυ-
 λῆ συνών. τῆ Γαργρα.
 Garoso, οὐσ. ἀρ. ἢ τοῦ ἔππου
 ἀναπλάττω.
 Garotta, οὐσ. θ. ἄρ. Garotto.
 Garotato, ἐπ. διγ. ἀπὸ πλά-
 κῆς, μεμψιμοίρος.
 Garotato, οὐσ. ἀρ. ἐπιπλά-
 κῆς, ἐπιπλάττω.

Garota, ῥ. οὐδ. κλαδέσ. || ἄλλοι
 ψυχοῦ ἔριτω, ἐπιπλάττω.
 Garotino, κα, ἐπ. ἐπιπλάττω.
 Garotto, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Garoti-
 mento, || Καλόδημος.
 Garotore, οὐσ. ἀρ. -τίης, οὐσ. θ.
 μεμψιμοίρος, ἢ ἐπιπλάττων.
 Garotamento, ἐπίθ. ἀδελφός,
 μεμψιλόγος.
 Garotaro, ῥ. οὐδ. ἀδελφός,
 μεμψιλόγος.
 Garotello, ἰα, ἐπ. (ὄσκα.) ἄ-
 λος, μεμψιλόγος.
 Garotillo, οὐσ. θ. ἄρβος, ἀδο-
 λωγία. || Καλοδότης. || ὄβρις.
 Garota, ἰα, ἐπ. φλόρος, ἀδο-
 λωγος.
 Garca, οὐσ. θ. πτανόν, ἐρωδός
 ἢ κούδος, ἢ κίσσα.
 Garzo, οὐσ. ἀρ. ἔξνοσι.
 Garzolino, οὐσ. ἀρ. (ὄσκα.) Ὁρ.
 Garzoncello.
 Garzonaccio, οὐσ. ἀρ. φαδῶς
 τις νεανίας.
 Garzoncello καὶ -cino, οὐσ.
 ἀρ. μικρὸς παῖς, παιδίον.
 Garzino, οὐσ. ἀρ. παῖς, νεα-
 νίας. || Ὀκίτης, ἄκροβύτης.
 Garzonaggiano, ῥ. οὐδ. ἀδῆ-
 νομαί, κ. μεγαλόνιο.
 Garzonovimento, ἐπίθ. παῖς
 δικῆς, νεανίας.
 Garzonozzo, οὐσ. θ. παιδικὸ ἢ
 λικίς, νεότης.
 Garzonilo, ἐπ. διγ. παιδικός
 νεανίας.
 Garzonotto, οὐσ. ἀρ. νεανίας.
 Garzonolo, οὐσ. ἀρ. κούδος, ἐπ.

γαρήνην, κ. ψίχα, θεϊκόλος, κρᾶμα-
 βος κτλ. || Κανάβια.
 Gaschetto, εὐσ. θ. πλ. Ναυτ.
 μέγανθος ἢ πλοκαριὸς σχοινίου πε-
 ρὶ τὰ ἰστία πρὸς αὐτοῦ τὴν αὐτῶν.
 Gasco, εὐσ. ἀρ. Ναυτ. κρομμύ-
 μά τι.
 Gasificare, ἴ. ἐν μεταποιεῖσιν εἰς
 ἀτμίδα ἀτμίδω.
 Gasificazione, εὐσ. θ. ἡ εἰ-
 ἀτμίδας μεταποιεῖσις.
 Gasiforma, ἴπ. διγ. ἀτμειδής,
 εἶτε ἀτμειδοειδής.
 Gasometro, εὐσ. ἀρ. ἀτμίδε-
 μέτρον.
 Gasoso, σα, ἴπ. ἀτμειδής.
 Gassa, εὐσ. θ. Ναυτ. σχοινίου
 πολυγρήτων.
 Gassella, εὐσ. θ. (ὁμοκ. τοῦ
 Gassa) περικρὴν σχοινίου.
 Gasificazione, εὐσ. θ. καὶ
 Gasigamento, εὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Gasigazione.
 Gasigante, ἴπ. διγ. τιμωρός.
 Gasigato, ἴ. ἐν τιμωρῶν πι-
 δώσει, ἐπιπλήκτω, βλεγγύω. || Νευ-
 θεῶν διδάσκω.
 Gasigatore, εὐσ. ἀρ. ὁ διδά-
 σκων, τιμωρῶν, παιδαγωγὸν, σω-
 φρονιστὴς.
 Gasigatura καὶ Gasigazione
 εὐσ. θ. καὶ
 Gasigo, εὐσ. ἀρ. τιμωρία, ποι-
 νή, παιδεία σωφρονιστῆς.
 Gastricismo, εὐσ. ἀρ. ἰατρ.
 γαστρικὸς νόσος.
 Gastrico, σα, ἴπ. γαστρικός.
 Gastriloque, ἴπ. γαστρικόσος.

Gastrodinia, εὐσ. θ. (ἐκ τοῦ
 ἑλλεν.) γαστροδυνία.
 Gastromania, εὐσ. θ. (ἐκ τοῦ
 ἑλλεν.) γαστρομανία.
 Gastromano, ἴπ. διγ. ἰγρ.
 σπράμαντις.
 Gastromanzia, εὐσ. θ. (ἐκ τοῦ
 ἑλλεν.) γαστρομαντία.
 Gastromanzia, εὐσ. θ. (ἀπὸ ἑλ-
 λην.) γαστρομανία.
 Gastron, εὐσ. θ. γὰρ, κ. γὰρ.
 Gastrajo, εὐσ. ἀρ. κρομμύ-
 τῶν γαστῶν.
 Gastrajusia, εὐσ. θ. γαστρίτις,
 κ. γαστροπυλ.
 Gatto εὐσ. θ. πλ. Ναυτ. σάβλα.
 Gattaro, εὐσ. ἀρ. εἶδος σκίου.
 Gattarosa, ἀρ. ἴα, εὐσ. ἡ γά-
 λη ἢ κατενιδία, κ. γάτα. || Χο-
 ρικός κωμῆτης.
 Gattomammone, εὐσ. ἀρ. πι-
 τίς σῆλο, εἶτε ὁ κρομμυτοῦς.
 Gattone, εὐσ. ἀρ. μεγάλη γά-
 λη, κ. γάτα. || Furo —, αἰετ.
 ὑπερβρενόμεναι τὴν ἑλλάδα.
 Gattuzibello, εὐσ. ἀρ. ἔσθη
 μοσχογαλῆ.
 Gattucio, εὐσ. ἀρ. (ἐκ τῆς) ἴπ.
 κρᾶ γάλα, γαλιθῆος, κ. γαζία.
 || Ἥριον χειρῶντος.
 Gaudimento ἴπ. περιγάρη.
 Gaudiu, εὐσ. ἀρ. χαρὰ, ἰατρ.
 Gaudioso, σα, ἴπ. περιγάρη.
 Gaudioso, εὐσ. θ. κρέτος γάλα,
 ὑπερβαλλούσης, ὄφρυθος εὐδυσω-
 των.
 Gauduzantato, εὐσ. ἀρ. Ὁρ.
 Gavazzo.

Gavazzo, ἴ. εὐσ. κηδῶν, χρο-
 ρίω ὄνο χαρῆς.
 Gavazzato, εὐσ. ἀρ. ὁ εὐθουῶν
 σκιρτῶν ἐπὶ χαρᾶς.
 Gavazzo, εὐσ. θ. Ὁρ. (Γαζαζο-
 Γαυεζζατο, ἴ. ἐν ἐκδόσει
 μετὰ πολλοῦ ἐρωτεύματος.
 Gavazzino, εὐσ. ἀρ. κάλλω-
 πιστῶν.
 Gavazzino, εὐσ. θ. ἀρχαίος χορ-
 ῶν μουσικῶν.
 Gavigno, εὐσ. θ. ἄνω. εἰνεῖς
 περὶ τὸ λοιπὸν, αἰ ἀντιθετῶς, τὰ
 παρῴσια.
 Gavillara, ἴ. εὐσ. σφαιροει-
 σεριστῶν.
 Gavillaziano, εὐσ. θ. σίγημα
 || Σιροπῆ λωπίτης.
 Gavillo, εὐσ. ἀρ. συνών. τῶν
 ἀνωτέρων.
 Gavilloso, σα, ἴπ. πλήρης σφ-
 ρισμάτων, σφιστικῶς.
 Gaviso, εὐσ. θ. χαρᾶδες, πα-
 ρωθῆς, κ. χαλκῶντος.
 Gavioso, σα, ἴπ. ὁ ἔχων πα-
 ρωθῆς.
 Gavioallo, εὐσ. ἀρ. Ναυτ. κηπίου-
 στες ἀκρηνίτις, κ. σφαιροειδῶν.
 Gavorciolo, εὐσ. ἀρ. εἶδος κω-
 κῆτος παύλης.
 Gavorchiu, εὐσ. ἀρ. εἶδος ἐγ-
 χύθου γάγγρε-
 Gavoie, εὐσ. ἀρ. διαστάτων λι-
 θουρίδας.
 Gavotta, εὐσ. θ. ἔσθια ἰχθύου
 καὶ γαστῆρος.
 Gazza, εὐσ. θ. πεπὸν ἢ κίσ-
 σα, κ. κρομμύς. || — παύσιον, κλο-

σα ἢ βαλυσία. || Πλοῦτος, κρομμυ-
 οια πολλή.
 Gazza, εὐσ. θ. κρομμυτοειδῆ-
 μα πσίον ἐκφυλοκρότητος πολ-
 λῶν συνάμα πυροσχηματικῶν.
 Gazella, εὐσ. θ. ζῷον, ἢ θηρ-
 κῆ, εἶτε κρούς.
 Gazza, εὐσ. θ. Ὁρ. Γαζζο.
 Gazzerio, εὐσ. θ. Ὁρ. Γαζζατο.
 Gazzerotto, εὐσ. ἀρ. (ὁμοκ. τοῦ
 Gazza) μικρὰ κίσσα. || Ἀδελφού-
 χας κρομμύτων.
 Gazzetta, εὐσ. θ. ἐφορευτῆς. ||
 Νόμισμα κ. ἔργον.
 Gazzettere, εὐσ. ἀρ. ἐφημε-
 ριδ. γράφτης.
 Gazzolaccio, εὐσ. ἀρ. θησαυ-
 ρός, γαστροδύνησιον.
 Gazzolone, εὐσ. Ὁρ. Γαζζατο.
 Gazzuto, εὐσ. ἀρ. κρομμύς.
 Gecchilante, ἐπίθ. ταπεινός.
 Gelamento, εὐσ. ἀρ. γαλιθῆς,
 ψυχρὸς παγωτάτος, ἐπιπέτης.
 Gelato, ἴ. ἐν παγωτῶν, κρομμυ-
 τῶν. || — ἴ. εὐσ. πύργωμα, κρο-
 μμυτοκρομμύ.
 Gelasio, εὐσ. ἀρ. (ἀπὸ ἑλλ-
 λην.) γλασίνος.
 Gelatin, εὐσ. θ. παγωτός, κρο-
 μμυτάτος, ψυχρὸς παγωτάτος.
 Gelatamento, ἐπίθ. ψυχρῶν-
 θεῶν ἀδιαφάνης.
 Gelatina, εὐσ. θ. κρομμύς. ||
 Πύργω.
 Gelatinoso, σα, ἴπ. πύργω-
 τῶντος.
 Gelato, ἴα, ἴπ. πεπυγμένως

πατηρός, πατήρ. || Περοδομή-
νος, έποδομήνος. || —, ούς. άρ. τὸ
παγινόν.
Geldra, ούς. θ. όχλος συνα-
θροιστικός, συμετής.
Gelera, ούς. θ. Ορ. Gelatina.
Gelidicio, ούς. άρ. παχυν, πα-
γετός.
Gelilazza, ούς. θ. όρσος, ψυχός.
Gelido, ούς. έπ. πεπαγμένος,
καγετόδης, κρυώδης.
Gelidolado, κρήνη, πάγος, κού-
ρα, λυγρήμων. || Φόβος Ορ. Gelio.
Geliso, ούς. άρ. φόβος, φόβι-
τόν, κούρασις.
Gelivaggio, ούς. έπ. φόβος ή
κρυή ζυλότυπος.
Gelivamento, ή επί. ζηλοσύνη.
Gelosa, ούς. θ. ζηλοσύνη. ||
Zήλωσις, τὸ ζηλότυπον. όπόνησις,
φόβος, φόβος. || Κιγκλός Ορ. Gelio.
εργός, κ. κούρασις.
Geloso, ούς. έπ. ζηλότυπος, ή επί.
ζήλος, φθονρός.
Gelsa, ούς. θ. ή κερκίσις, ή τις συ-
καμίνος, τὸ συκαμίνου.
Gelsa, ούς. άρ. δένδρον, ή συ-
καμίνος.
Gelsochino, ούς. άρ. ένθος ή
έξοσις, κ. γασσούλι.
Gemebondo, ούς. έπ. ή στεν-
νόψυχος, γογγύζων, κάπως έχων,
τυραννομήνων.
Gemella, ούς. θ. κλ. Νευτ.
έλλα έκαιμένη ένσώθοντα τὸν έ-
συν, ή ένταρής.
Gemello, ούς. άρ. διδύμος, δι-

μογενής, διδυμώγενος. || — ή, ής. έρ.
κλ. Άκρον, οί διδυμοί.
Gemonte, έπ. διγ. ή σαρλά-
ζου. || Σαρλάζου.
Gemora, ή ούς. κατακλιθή, ή τ-
ράζου. || Σαρλάζου, σαρλάζου, ή τ-
ράζου. || Βασταρ, Βαλθουσί, ή τράζου. ||
— ή επί. σαρλάζου, ή τράζου, ή τράζου.
Gemonte, ή ούς. τούτο τὸ
ζωοτόπος.
Gemonte, ή έν. διπλαζου,
διπλαζου.
Gemontano, ούς. θ. διπλα-
ζούδης, διπλαζου.
Gemonte, ούς. άρ. Άκρον, ή
διδυμοί, οί διδυμοί, ή άλλός τι.
Gemonte
Gemonte, ή έν. διπλαζου,
διπλαζου.
Gemonte, ή ούς. Ορ. Gemonte.
Gemonte, ούς. άρ. ένθλις,
ήδωτος, ήρπύξ, ή φθονρός.
Gemonte, ούς. άρ. ένθλις,
ήρπύξ.
Gemonte, ούς. θ. ής άλλος ή
λόγιμος.
Gemonte, ούς. άρ. παράλλο-
ον άλλον πολυτίμου.
Gemonte, έπ. διγ. λογικός,
διανόητος.
Gemonte, ή ούς. Γλασκός,
ήρπύξ, ήρπύξ. || Μεταρ, ήρπύ-
ξος, ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. κερκίσις,
ήρπύξος, ήρπύξος, ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. κερκίσις,
ήρπύξος, ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. κερκίσις,
ήρπύξος, ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. κερκίσις,
ήρπύξος, ήρπύξος.

πολυτίμος ήμπερίχων, ήδωτος,
τούτος.
Gemonte, έπ. διγ. Ποταν. ή
Γλασκός παράγων, Γλασκός.
Gemonte, ούς. άρ. κερκίσις, ήρπύξος.
Gemonte, ούς. άρ. κερκίσις, ήρπύξος.
Gemonte, ούς. θ. (ής. Βλ-
λην.) γενεολογία.
Gemonte, ούς. έπ. γενεο-
λογικός.
Gemonte, ούς. άρ. γενεο-
λόγος.
Gemonte, έπ. διγ. γεννός.
Gemonte, ούς. θ. ή δόνα-
ρις τὸ γεννός.
Gemonte, ούς. άρ. στρατηγία.
Gemonte, έπ. διγ. γενικός, κα-
θολικός. || — ούς. άρ. τὸ γεννός,
ή γενικός. || ήρπύξος στρατῶ,
ήρπύξος, στρατηγός.
Gemonte, ή έν. Νιζαρο, ή έν.
καθιστηνί τὸ γεννός, κινόν τῶ,
πάπ, συμπερ, ήρπύξος, συμπερ, γε-
νικός, γενικός λόγος.
Gemonte, ούς. άρ. άρχι-
στράτηγος. || — έπ. πάγκριτος, γε-
νικός.
Gemonte, ή έν. θ. τὸ γεννός,
γενικός, καθολικός. || ήρπύξος,
γενικός, ήρπύξος.
Gemonte, έπ. διγ. γενικός,
ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. θ. τὸ γεννός,
γενικός, καθολικός. || ήρπύξος,
γενικός, ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. θ. τὸ γεννός,
γενικός, καθολικός. || ήρπύξος,
γενικός, ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. θ. τὸ γεννός,
γενικός, καθολικός. || ήρπύξος,
γενικός, ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. θ. τὸ γεννός,
γενικός, καθολικός. || ήρπύξος,
γενικός, ήρπύξος.
Gemonte, ή έν. θ. τὸ γεννός,
γενικός, καθολικός. || ήρπύξος,
γενικός, ήρπύξος.

ούς. Organo —, όργανον γεννη-
τικόν.
Genatore, ούς. άρ. γεννητής,
γεννητόρ.
Generazione, ούς. θ. γένεσις,
γέννησις. || Πλάσις γενεολογία και
απειροή πατρὸς εἰς υἱόν.
Genera, ούς. άρ. πᾶν έστι πρῶ-
τότυπον καί εἰς εἶδη διάφορα δια-
κρίθων, γίνος, κινά ή σημάσις
γενεοσίαν, τρέπες, εἶδος.
Generazione, έπ. διγ. Ορ. Ge-
neralmente.
Generico, ούς, έπ. ή εἰς τὸ γε-
νος άνόμων, γενικός.
Genio, ούς. άρ. χαχός, ή
ής θυγατρὸς ούς. || Τὸ γένος
οὔτως τὸ Genero.
Generosamente, έπ. διγ. γεννός,
μεγαλόφρων, ήρπύξος ήλευθερο-
κρίτης, μεγαλοκρίτης.
Generoso, ούς. θ. γενναίτης,
τὸ γεννός. || Μεγαλόφρων, με-
γαλόφρων, ήρπύξος.
Genio, ούς. άρ. άρχι-
στράτηγος. || — έπ. πάγκριτος, γε-
νικός.
Generalità, ή έν. θ. τὸ γεννός,
γενικός, καθολικός. || ήρπύξος,
γενικός, ήρπύξος.
Generalmente, έπ. διγ. γενικός,
ήρπύξος.
Generante, ούς, άρ. γένε-
σις, τὸ γεννός.
Generato, έπ. διγ. ήρπύξος.
Generato, ή έν. γεννός, παρά-
γω, ήρπύξος. || — ή ούς. τούτο.
Generativo, ή έν. έπ. γεννητικός.

Germanismo, οὐσ. ἀρ. γερμανισμός.

Germano, οὐσ. ἀρ. ἑμποράσιος καὶ ἐμποράσιος, ἀδελφείας. || —, να, ἐπ. ἀδελφός, γηγάσιος. || —, οὐσ. γῆσσα ἢ ἀγρία, πρὸς δὲ καὶ ἄνεμα ἀπιδίου.

Germano, οὐσ. ἀρ. σπέρμα βλαστός, βλαστήμα. || Γάνος· γέννα μα. || Γάνος.

Germano, β. οὐδ. βλαστάσιος βλαστωδελός. || — οὐσ. ἀρ. βλάστωσις.

Germanativo, να; ἐπ. δ. πρὸς τὸ βλαστάνειν προσσφαιρός βλαστωτικός.

Germanatore, οὐσ. ἀρ. βλάστησ. οὐσ. ἢ βλαστάνω.

Germanazione, οὐσ. β. βλαστήσις.

Germina, οὐσ. ἀρ. ὄρ. ὄρμισ.

Germinamento, οὐσ. ἀρ. β. δὲ τῶ ἀπέριματος παρὰ γωγῆ βλαστώσις, βλαστήμα.

Germinante, ἐπ. διγ. δ. βλαστώσις, βλαστωδελός.

Germinare, β. οὐδ. ὄρ. ὄρμισ.

Germinoglio, οὐσ. ἀρ. βλαστήμα βλαστήσις.

Germinoso, να, ἐπ. β. βλαστώσις, βλαστωδελός.

Germinoso, οὐσ. ἀρ. β. βλαστώσις, βλαστωδελός.

Germinoso, οὐσ. ἀρ. β. βλαστώσις, βλαστωδελός.

Germinoso, οὐσ. ἀρ. β. βλαστώσις, βλαστωδελός.

Germinoso, οὐσ. ἀρ. β. βλαστώσις, βλαστωδελός.

Gerrettiera, οὐσ. ὁ. παρόμοιος Ἀγγλικόν, τὸ ἐπὶ περισκελίδος.

Gersa, οὐσ. ὁ. ψιμύθιος ἢ Κομιθία, οὐσ. ἀρ. μίσησ. ἢ νερρητική.

Gerusia, οὐσ. ὁ. (λέξ. Ἑλλ.) γερούσι.

Gosmino, οὐσ. ἀρ. φυτὸν, ἐπ. ὄρμισ.

Gossaro, β. ἐν. γωψός, γρὸς ἐπ. γωψός.

Gossaro, τα, ἐπ. δ. χειρτοκίμος ἐπ. γωψός, γεωφωγίος, γωψώσις.

Gosso, οὐσ. ἀρ. τίτανος ἢ γωψός, κρητί.

Gososo, να, ἐπ. ὄρ. ὄρμισ.

Gosta, οὐσ. ἢ πλ. ἀδελφότης, κατέρωμα.

Gostaro, β. ἐν. ὄρμισ, ἄγος.

Gostazione, οὐσ. ὁ. κωστήσις.

Gostare, καὶ -stare, β. οὐδ. ἀγὼ τὰς χεῖρας χειροναδῶν, τιμολύμ· μορφοζώ.

Gostatura, οὐσ. ἀρ. ἢ χεῖρες ῥητῶν, μίμος.

Gostazione, οὐσ. ὁ. χεῖρες ἢ μορφοζώ.

Gosto, οὐσ. ἀρ. χειροναδῶν, ὄρμισ, ἢ μορφοζώ.

Gosto, οὐσ. ἀρ. χεῖρες ἢ μορφοζώ.

Gosto, οὐσ. ἀρ. χεῖρες ἢ μορφοζώ.

Gosto, οὐσ. ἀρ. χεῖρες ἢ μορφοζώ.

Gosto, οὐσ. ἀρ. χεῖρες ἢ μορφοζώ.

Gosto, οὐσ. ἀρ. χεῖρες ἢ μορφοζώ.

Gosto, οὐσ. ἀρ. χεῖρες ἢ μορφοζώ.

Ghia, || ἔχλιο. || Καταβάλλω. || ἔχλιο, ἐπ. ἀπὸ ἐπὶ ἔχλιο. || — ἐπ. ἀπὸ ἐπὶ ἔχλιο.

Ghiaccia, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccia, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiaccio, οὐσ. ἢ βλάστησις, βλάστησις. || Βλαστήσις, βλάστησις.

Ghiattiro, ἔ. οὐδ. Κωννη. Δια-
κτῆ, κ. γαυρίζο.
Ghiazzarino, οὐσ. ἀρ. ὠρατῆ
ἀλουσιδιωτῆ.
Ghiazzerola, οὐτ. θ. λίμβος
τις ἀργαία.
Ghiara, οὐτ. θ. κίρκος, κώκλος
αἰθπερός. || ἕιδος ἀκουτίου. || Β-
κλειφάτι. || Τὸ πάχος.
Ghiabaldunajuba, θ. ὄρ. Ghia
rubellona.
Ghiac, Ghion, ἔπιφ. ζυγαί-
μα, ἑδόν. γρόσ. ||
Ghiavamentente, ἔπιφ. ἄσχα.
ὄμορδιωτῆ, ὄσο. τρι. γέλιος.
Ghiavare, ἔ. οὐδ. ὄμορδιωτῆ
ὄπαγατῆ.
Ghignate, οὐσ. θ. μέλας γέλιος
κἀγγασμα.
Ghignatore, οὐσ. ἀρ. τριος, οὐτ. θ.
γέλιος τῆ.
Ghignazzare, ἔ. ἔν. κἀγγάζο.
Ghignettino καὶ guetto, οὐτ.
ἀρ. μιθίμα. γέλιος τῆ.
Ghigno, οὐτ. ἀρ. μεθίμα κα-
κουργίζο.
Ghignoso, ἔα. ὄρ. ὄρ. Geloso.
Ghiudaggio, οὐτ. ἀρ. Ναυτ.
ἀνοψίωτος τοῦ ἰστού.
Ghiujaraj, ἔ. ἔν. ἀνάλιος ὄψω
ἀνοψίω, ἀνω, ἐπεκρῶσ.
Ghiusa, οὐτ. ὄρ. γέλιος ἀγ-
γλιωτῆ, γνία, χίρα. || ἴραμα τῆ.
Ghiomo, οὐσ. ἀρ. ἀγαθὸς γέ-
ματός, κ. κούδρακίω.
Ghiotta, οὐσ. θ. τῆ γέλιος ἐκταμῆς.
Ghiottamente, ἔπιφ. λαίμαργίος.
Ghiottarella, ἔπ. ἀρ. κατῆ.

Ghiottello, ἔπ. ὄμορ. τῆ
Ghiotto, οὐσ. ἀρ. λαίμαργίος,
λίχρας, κ. φ. γέλιος. || — το, ἔπ. ἔ-
ρακτιώος, ἐπιθωπτικῆς. || Πανού-
ργος, φθονερῆς, παγκάκλιος, κἀ-
θηρῆς.
Ghiottono, οὐτ. ἀρ. λαίμαργίος
ἰδωτάγος.
Ghiottonoggiare, ἔ. οὐδ. κἀ-
ρισίωμα ὑπὸ λαίμαργίας, λαί-
μαργίῶ, λυχνῶ.
Ghiottono καὶ — torria, οὐσ. θ.
μεγέθρια, λαίμαργία, ἀρ. γέλιος.
Ghioua, οὐσ. θ. ὄμορ. γῆ.
Ghiozzo, οὐσ. ἀρ. ἰχθ. ὄρ. κα-
ἔτις, ὁ κεφαλοῖ. || Τεταγίω, ἔπ.
γῶν. || Μεταφ. ἄλθιος, πλάξ.
Ghiobizzero, ἔ. οὐδ. φητάξο-
μα, ρεῦθῶ.
Ghiobizzatore, οὐσ. ἀρ. ἰδ.
τροπῆς, ἰθέρῶμας.
Ghiobizzò, οὐσ. ἀρ. φανερῆς,
ἰδοτροπία, ρεῦθῶμας.
Ghiobizzoso, οὐτ. ἔπ. ἰθέρ-
πῶς (διῶρῶμος, κ. παρῆσις).
Ghiogoro, οὐσ. ἀρ. ἔ. διὰ γῆ-
φίδος γῆμα. || Μεταφ. παρ-
ερ πῆ.
Ghirlanda, οὐτ. θ. ὄστέρῶς ἰ-
θινος, σπασπλεατῆ. || Ναυτ.
ξόλα, κωλιετῆ τῆς πῆρας.
Ghirlandare, ἔ. ἔν. ἀστέρῶς ἰ-
θινῶν, περιουκλῶ δακτυλίω.
Ghirlandata, ἔπ. ἀνθιστῆ.
Ghirlandella καὶ — tia, οὐσ. θ.
δπακ. τοῦ Ghirlandare.
Ghirso, οὐσ. ἀρ. μῆς μέγας
ὁ ἰλιος.

Ghironda, οὐσ. θ. μουσῶν ὄρ-
γανῶ, ἔ. κωδῶκ.
Ghiso, οὐσ. ἀρ. ἰστέν.
Ghi, ἔπιφ. ποτῆ, πάλκι, ἀλ-
λατῆ. || ἰδ. ὄν.
Ghiello, οὐδ. ἰπειδῆ.
Ghielera, οὐσ. θ. τίχασμα
|| Παρῆσιμα, κωδῶκ.
Ghiello, οὐσ. θ. ἰπάτεν, κ
γακῆ.
Ghiellare, ἔ. οὐδ. κῶζῶ ἐπὶ
κῶκας.
Ghielata, οὐτ. θ. ἔπ. ἀγρῶ-
ται ἔπ. κῶζῶ πολλοῦ δικτύου.
Ghielto, οὐτ. ἀρ. ἀπῶ, βί-
λος δικτύου. || Ghitar || — τοῦ.
ἐπ. παρ. ὄστέρῶς φατῶμα. || Ghi-
tar || — in sulla viaria, πῆρῶμα.
Ghiello, οὐσ. ἀρ. παρῆσις.
Ghielto, ἔπ. ἀρ. ἔ. κῶκας
τεθῶμας παρ. || Νηπιῶμα.
Ghierra, ἔ. οὐδ. κῶκας κῶ-
ταλῶμα, κῶκας. || Ἀσθενῶ-
|| — οὐσ. ἀρ. ἔ. κῶκας.
Ghiemola, οὐσ. ἀρ. κῶκας
οὐτ. κῶκας.
Ghiello, οὐσ. ἀρ. ὄστέρῶς, ὁ ἰ-
θινός.
Ghiello, οὐσ. ἀρ. κῶκας τῆ
τάλωμα.
Ghiello, οὐσ. ἀρ. τριος, οὐτ. θ.
κῶκας, κ. κῶκας.
Ghiellata, οὐσ. θ. κῶκας.
Ghiellato, ἔ. ἔπ. ἰθέρῶς.
Ghiello, οὐσ. ἀρ. κῶκας τῆ
ὄστέρῶς, ἀλουσιδιωτῆ.

Giaculatoria, οὐτ. θ. καὶ ἰπ.
ἀνωκῶκας.
Giada, οὐτ. θ. λίθος πικρῶς.
Giadocedò, οὐδ. ἰπαδῆ.
Giagola, οὐτ. θ. ἰθέρῶς ἰθ-
γῶκας.
Giagara, οὐτ. θ. ὄρ. Scia-
ruppa.
Giada, οὐσ. θ. ἰθέρῶς.
Gialdore, οὐτ. ἀρ. ἰθέρῶς.
Giallamma, οὐσ. θ. κῶκας.
Gialastro, οὐσ. ἀρ. ὄστέρῶς.
Gialleggiante, ἔπ. διὰ ἰθέρῶς.
Gialleggiare, ἔ. οὐδ. κῶκας
ἰθέρῶς.
Giallo, ἔπ. παρῆσις.
Giallo, οὐσ. θ. ὄστέρῶς ἰθ-
γῶκας.
Giallo, ἔπ. ὄρ. Gialleg-
giare.
Giallo, ἔπ. ἰθέρῶς, ὁ
χρῶ. || — οὐσ. ἀρ. ἰθέρῶς.
Giallogio καὶ — olo, ἔπ. ἰθέρ-
κῶκας ἰθέρῶς ἰθέρῶς.
Giallamma, ὄρ. Giallamma.
Giallo, ἔπ. ἰθέρῶς, ὁ ἰθέρῶς.
Giallo καὶ — olo, οὐτ. ἀρ.
ὄρ. Gialleggiare.
Giallo, οὐσ. ἀρ. ἰθέρῶς.
Giallo, οὐσ. ἀρ. κῶκας τῆ
τάλωμα.
Giallo, οὐσ. ἀρ. τριος, οὐτ. θ.
κῶκας, κ. κῶκας.
Giallo, οὐσ. θ. κῶκας.
Giallo, οὐσ. ἀρ. κῶκας τῆ
ὄστέρῶς, ἀλουσιδιωτῆ.

Giachia, οὐς. ἄρ. (ἀξ. ἑλλήν.)
 ἰαχίος, εἶδος φέρον.
 Giachia, ἑλλ. οὐδέποτε ποιεῖ.
 Gianninogolu, οὐς. ὁ. μαδαμ-
 νέν τι συνδύ. τῷ Bugiella.
 Giannapollaggine, οὐς. ὁ. βρα-
 δόντις, ῥήκος.
 Giannarolo, οὐς. ἄρ. περὶ
 στεγὰ κατοικίδιος.
 Giannetta, οὐς. ὁ. ἄρου. ῥῆδ.
 εὐρ. ἢν φέρου εἰ ἀξιοματῶσι.
 Giannettacio, οὐς. ἄρ. δερυρ-
 ρος. προτιωτή.
 Giannettata, οὐς. ὁ. ψ. διὰ τοῦ
 δέρας πλερῶ.
 Giannettiera, οὐς. ἄρ. Ὁρ. Gian-
 nettina.
 Giannettina, οὐς. ὁ. δορῆτιον,
 ἀκόντιον.
 Giannetto, οὐς. ἄρ. μικρὸς Ἰα-
 νος Ἰσπανίας ἀνδρῆς.
 Giannizzerare, ρ. ἐν περιέ-
 νω τινὰ κατὰ τὸν τρόπον τῶν γε-
 γνησίων. τῷ Τούρκω.
 Giannizzeo, οὐς. ἄρ. Ἰγανί-
 τσάρης, στρατιωτῆς ταυροὶ τῶν
 πρώτων χεθίων.
 Giannissimo, οὐς. ἄρ. Ἰσχυρ-
 ῶς, ἰσχυρὸς τοῦ Ἰαννίνου.
 Giannista, οὐς. ἄρ. Ἰσχυρ-
 οσύτης, ἰσχυρὸς τοῦ Ἰαννίνου.
 Giara, οὐς. ὁ. ἢ ποτήριον διατόν.
 Giarda, οὐς. ὁ. ἢ τῶν μεσοκνη-
 μίων τοῦ Ἰσπου νόσος. ἢ Περ-
 παγωγῆσι κατ' ἴμω.
 Giardinajo, οὐς. ἄρ. Ὁρ. Gian-
 dinero.
 Giardineto, οὐς. ἄρ. (ὕπερ.)

τοῦ Giardino' μικρὸς κήπος, κα-
 πόριον, κηπίδιον.
 Giardiniero, οὐς. ἄρ. κηπου-
 πουργός, κηπέος.
 Giardino, οὐς. ἄρ. κήπος, πα-
 ράδεισος.
 Giardono, οὐς. ἄρ. ταυτὸ τῷ
 Giardino.
 Giarella, οὐς. ὁ. μικρὸν πο-
 τήριον, κυάθις, κυάθιακος.
 Giargoue, οὐς. ἄρ. διέλιτες
 διεφθαρμένον, βέρβεραι, βαρβαρο-
 σφύλα. ἢ εἶδος ἀδελφάντος.
 Giarrellera καὶ Giartera, οὐς. ὁ.
 γόνατι δάσος, δασίδει, καὶ καλὴ
 τσάδεια συνών. τῷ Giarrellera.
 Giarvo, οὐς. ἄρ. ταυτὸ τῷ
 Giara.
 Giassachio, οὐς. ἄρ. καλὴ κεφα-
 λή, καλὴ κεφαλή.
 Giattanza, οὐς. ὁ. μεγαλοχρῆ,
 κόρυθος.
 Giattanzia, οὐς. ὁ. Ὁρ. Vanto.
 Giattura, οὐς. ὁ. Ἰσχυρὸς χόρις
 εὐδύχως.
 Giava, οὐς. ὁ. Νουτὸ ἢ ἐν τῷ
 πλερῶ ἀποθήκη.
 Giavellotto, οὐς. ἄρ. (ὕπερ.)
 μικρὸς ἄκων, ἰσχυρὸν.
 Gibbo, οὐς. ἄρ. κέρωμα, ὄβρι-
 κή, κερμύθη.
 Gibboso, οὐς. ἄρ. κερμύθης.
 Gibbo, κ. κερμύθη.
 Gibbuto, (α), ἑπ. ταυτὸ τῷ
 ἀνωτέρω.
 Giherna, οὐς. ὁ. σάκος τῶν
 στρατιωτῶν, τῶν κυνηγῶν, ἰσχυρὸς
 ρυθάλος, περιτολήκη, φουγιτοβή-
 κη, κ. παλάσκα.

Gicheroso, οὐς. ἑπ. ὁ ἐν ἄροις
 ὕψους. ἢ Μεταφ. εὐθωμος, φιλο-
 μαγισμῶν.
 Gidofa, οὐς. ὁ. ἄρ. τῆς ἡμα-
 κῆς, ὁ βῆλας.
 Gielueta, οὐς. ἄρ. ταυτὸ τῷ ἄρ.
 Gielulina, οὐς. ὁ. ταυτὸ τῷ
 Ielatinu.
 Gielo, οὐς. ἄρ. παγετός.
 Gieloue, οὐς. ἄρ. εἶδος μὲ-
 κτες.
 Gira, οὐς. ὁ. χροὸς τῆς εὐλο-
 γίας καὶ γοργῆς. ἢ Ἀρχαίων ἔργα-
 ναὶ μουσικῶν.
 Gigeno, οὐς. ἄρ. (ἀξ. ἑλλ.)
 ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ.
 Giganulo, οὐς. ἄρ. γιγαντιαῖος,
 ἰγαντιος.
 Gigantescamento, ἑπ. ἰγαν-
 τιαῖος.
 Gigantesco, οὐς. ἑπ. ἰγαντιος.
 Giganteschi, οὐς. ὁ. γιγαν-
 τιαῖος.
 Gigantino, οὐς. ἄρ. Ὁρ. Gigantesco.
 Gigantissimo, οὐς. ὁ. (ἀξ. ἑλλ.)
 ἢ τῶν ἰγαντιῶν μέγας,
 ἰγαντιοχρῆ.
 Gigantono, οὐς. ἄρ. ἰγαντιος.
 Gighacuo, οὐς. ἑπ. κρινός, ὄβρι-
 κρινος.
 Gighetro, οὐς. ἄρ. κρινός, Καρ-
 χηθονιάς.
 Gigheto, οὐς. ἄρ. νομισμὰ τῆς
 Φλορεντίας. ἢ — (α), ἑπ. εἰσαρ-
 μίνος ἐκ κρινῶν.
 Gigheto, οὐς. ἄρ. χωρίον πε-
 ριουμένον ἐκ κρινῶν, κρινεῖον.
 Gighetto, οὐς. ἄρ. (ὕπερ.) με-

κρὸς κρινός, κρινεῖος. ἢ Κροσῆς,
 θουανός.
 Gighiu, οὐς. ἄρ. λαίριον, κρινός
 ὁ λευκός.
 Gignito, οὐς. ἄρ. ἰσχυρὸν ἢ μη-
 ρεονπροβῆτιον, ἢ προβάτῳ κολῆς.
 Ginnastica, οὐς. ὁ. (ἀξ. ἑλλ.)
 γυμναστικῶν.
 Gincoco, οὐς. ἄρ. γυναικωδῆς,
 γυναικίος.
 Ginepra, οὐς. ὁ. τὸ δένδρον κατὰ
 τὸν κάρπος τῆς ἀρκουθῆς, ἀρκουθῆς.
 Gineprajo, οὐς. ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ.
 κούλιον, ἀρκουθῆς.
 Ginepro, οὐς. ἑπ. κούλιον, ἀρκου-
 θῆς, καὶ ἡ κάρπος τῆς ἀρκουθῆς.
 Ginestra, οὐς. ἄρ. φυτόν τὸ σπαρ-
 τῶν, ἢ σπέρμα.
 Ginstreto, οὐς. ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ.
 σπέρμα, σπαρτῶν.
 Ginstrevole, ἑπ. διγ. πλήρης
 σπαρτῶν.
 Ginsticina, οὐς. ὁ. σπέρμα ἢ
 βασιλῆ.
 Ginstirchio, οὐς. ἄρ. δάμνος
 ἰσχυρὸς.
 Givetro, οὐς. ἄρ. ταυτὸ τῷ Gi-
 netra.
 Gingilato, ἑ. οὐδ. οὐδ. οὐδ. οὐδ.
 γλαυτῶν ἐπὶ Ἰσπανίαν.
 Gingolla, οὐς. ἄρ. ἀρ. ἄρ. ἄρ. ἄρ.
 Gignin, οὐς. ὁ. Ὁρ. Gignio.
 Gingillare, ἑ. οὐδ. φαρισσαῖος
 κόπι.
 Gingillo, οὐς. ἄρ. τέχνασμα
 πρὸς ἐπιπέλασιν δυσχερῶς πραγ-
 ματες.
 Ginnasio, οὐς. ἄρ. γυμνάσιον

Ginstrolara, ουσ. άρ. Όρ. Gio-
stranta.
Gionta, ουσ. θ. ποτήριον δι-
χλωμένον.
Gionamonto, ουσ. άρ. ώφελεια,
λουτήτεια.
Gionascerio, ουσ. άρ. νέος ά-
πειρος, πρωτοπαρως επί χλιώς.
Gionasagio, ουσ. θ. πλήθης νε-
ων, νεολαία.
Gionane, ουσ. διγ. νέος, νέα. ||
— έπ. διγ. νέος, νεαρός, τρυφερός.
Gionanugiata, ζ. ουσ. προσφι-
ρομαι ώς νέος, νεανιούμα.
Gionanillo, ουσ. άρ. (όπου του
Gionano) νεανίας, μετράκιον.
Gionanesco, εκ. έπ. νεανικός.
Gionanellino, ουσ. άρ. όπου.
καυτό τῷ Gionanillo.
Gionanetto, ουσ. άρ. Όρ. τῷ
άνωτέρω.
Gionanezza, ουσ. θ. νεότης, ή
νεανική ηλικία, νεανισμα.
Gionanilo, έπ. διγ. νεανικός.
Gionanimento, επίθ. νεανικός.
Gionanimo, ουσ. άρ. όπου. Όρ.
Gionanito.
Gionanitudine, ουσ. θ. καυτό
τῷ Gionanezza.
Gionano, ουσ. άρ. νέος, νεανίας.
Gionansa, ουσ. θ. νεανίς, με-
γαλόσωμος.
Gionanoso, ουσ. άρ. νέος με-
γαλόσωμος.
Gionanotto, ουσ. άρ. νεανίας,
ώρως.
Gionanto, έπ. διγ. λουτήτης,
χρήσιμος.

Gionata, ζ. έν. βοκλή, ώφελία.
|| — β. οδδ. λουτήτης. || Δ: ίστω.
Gionativo, να, έπ. ώφελιμος,
χρήσιμος.
Gionatore, ουσ. άρ. ώφελιμος,
βοκλήτικος.
Gionadi, ουσ. άρ. ή πέμπτη τῆς
έβδομάδος.
Gionenea, ουσ. θ. δέκαλις.
Gioneuco, ουσ. άρ. μέσος, με-
μέλιον.
Gioneanza, ουσ. θ. νεότης.
Gionenilo, έπ. διγ. νεανικός.
Gionenimento, επίθ. νεανικός.
Gionenire, ζ. ουσ. άναστάναι.
Gionenito, ουσ. θ. νεότης ή νε-
ολαία.
Gionenzello, ουσ. άρ. μετράκιον.
Gionereccio, ουσ. έπ. επικε-
λής, επικερδής.
Gionevole, έπ. διγ. ταυτό τῷ
άνωτέρω.
Gionevolezza, ουσ. θ. χίρδος,
ώφελεια.
Gionivolmento, επίθ. επικε-
λής, επικερδής.
Gioniale, έπ. διγ. ά του άδός. ||
Περιγρήνη, εύπροσήγμος.
Gionialita, ουσ. θ. εύφορία, χα-
ρά, εύφροσύνη.
Gionino, ουσ. άρ. όζ Gionane.
Gioninello, ουσ. άρ. νεός με-
τράκιον, παίς.
Gioninotto, ουσ. άρ. όπου, και
Gioninico, ουσ. άρ. να, εύς, θ.
(όπου) νεανίας, παίς.
Gioninotto, ουσ. άρ. Όρ. Gio-
vanotto.

Girasoro, ουσ. άρ. ζώνη τῆς
κεφαλῆς, σκοτιδινια, δίληξ.
Giralasari, ουσ. άρ. άκαχο-
ρητής, ελλήρημος.
Girasta, ουσ. θ. ζώνη, ή καμη-
λοπάρδαλις.
Giramento, ουσ. άρ. περιστρο-
φή. || Διγξ. σκοτιδινια. || Οπισθο-
γράφος συναλλαγματικής.
Giramondo, ουσ. άρ. πλάνης,
άλλήτης.
Girandola, ουσ. θ. στρόβιλος, κύ-
ρινος. || Διγξ. μόλις. || Τυρόν.
Girandolario ζ. ουσ. περιπλα-
νῶμαι τῆθε κακίως. || Φανταζο-
μαι, βιάζέτω.
Girandolaia, ουσ. θ. φαντασία.
Girandolino, ουσ. άρ. ποταμός,
άλλοεφροαλλος.
Girante, έπ. έπισθογράφος συ-
ναλλαγματικής.
Girate, ζ. έν. περιστρίφω, πε-
ριναλῶ, γυρω, κυρτώ. || Οπισθο-
γράφος συναλλαγματικῆς. || — β.
οδδ. περιστρέφω, περιστρέφωμαι.
|| Διγξ. περιφέρωμαι. || Παραφρο-
νώ. || — εύς, άρ. ή περιστροφή, ή
κύρτωσις.
Girasola, ουσ. άρ. ψυττόν, τὸ ή-
λιερόπιον, κ. ήλιος.
Girata, ουσ. θ. περιστροφή, πε-
ριδείξ. || Οπισθογράφος συναλ-
λαγματικής.
Giratario, ουσ. άρ. έπισθογρά-
φος συναλλαγματικής: συνών. τῷ
Girante.
Giratina, ουσ. θ. μικρά τρε-
στροφή.

Girativo, να, έπ. κυκλοτερής,
κυκλικός. Όρ. Circolaro.
Giravola, ουσ. θ. στροφή, ά-
ποστρέψη και επαναστροφή. Ιπ-
που, έλιγμός.
Giravollara, ζ. οδδ. περιστρέ-
φομαι περί τι.
Giraziato, ουσ. θ. περιστροφή,
περίοδος. || Περιπέτεια.
Giro, ζ. οδδ. περιόμομαι. || Δ-
ποδνίσσωμαι.
Girilla, ουσ. θ. τροχαλία, κυ-
λικός. || Ανεμοδείκτης. || Dag nel-
lo — ο γυδ. παραρωνίον.
Girillajo, ουσ. άρ. τροχαλιο-
καίς. || Μεταφ. άστατος, κύφης,
δ περιστρέφωμαι ώς ανεμοδείκτης.
Girillo, ουσ. άρ. μικρός κύλικος,
άνεμοδείκτης.
Girivolo, έπ. διγ. κύφορος, έ-
στατος, άπλάνης.
Girivolmento, επίθ. άστίτως,
άδοξότης.
Giristano, ουσ. άρ. έλιγξ ή κέρκος.
Giritano, άρ. έπ. περιφέρως,
κύλικος, έγκυλικός, στρογγύλος.
Girto, ουσ. άρ. στρόβιλος ή
στρόβιλος, δίλιος.
Giro, ουσ. άρ. κύλικος, γύρος. ||
Περίστροφος. || Περιοδία. || Φράσις,
περίφρασις. || Ιπ — εύς, έπίθ. έν
κύκλω, κυκλήδον, περιφέρως.
Girouito, ουσ. άρ. όστρακο-
δερμαν, τὸ γυρόγονον.
Giramanza, ουσ. θ. γυρομανία.
Girave, ουσ. άρ. μέγας κύλικος, ή
γύρος. || — ή νηπιον, άνιμοστρόβι-
λος. || Andai a — έν κύκλω περιφέ-
ρωμαι.

ρομαι, τῆ δὲ κατεῖσι προφθιον πι-
 ριπολι, φροδευα.
 Giropozzo, ῥ. οὐδ. Ὁρ Girololano
 Girolia, οὐσ. ὁ. ἀνεμεδιαταγε,
 ἀνεμετροπὸν τι πύλαον. || Μεταφ.
 κοφύονος, ἀνεμεταίος τις ἄνθρωπος.
 Girosango, βα, ἑκ ὁ περιπλανώμε-
 νος, πλανώδης, πλάνης, ἀστατός,
 ἀλλήτης.
 Gisoleantia, οὐσ. ἀρ. Μουδ. ἔχει
 τὸν G-No-Sol.
 Gil, οὐσ. ἀρ. φυτὸν τὸ μέλανθιον,
 κ. μαυροκόκι.
 Gila, οὐσ. ὁ. ἀδελφία, περι-
 πατος, διαδρομή.
 Giterella, οὐσ. ὁ. (ὄνοκ.) μίχρος
 περιπάτος.
 Gitaljona, οὐσ. ἀρ. φυτὸν με-
 λάνθιον τὸ βρωατόν.
 Giltamentio, οὐσ. ἀρ. θελή, βρή, κ.
 β. φινεν, σόνιον τοῦ Gditamentiu.
 Gittaro, ῥ. εν ταυτὶ τῷ Gellare.
 Gittata, οὐσ. ὁ. Ὁρ Gittamentiu.
 Gittulò, το, ἑκ. ἑρριμένος.
 Gittolara, οὐσ. ἀρ. ὁ βήτων,
 ἐξκοινηζων. || Μεταφ. ἀσθένει,
 σπαστικῶς.
 Gitto, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Gdt-
 to. || A — ἐπιφ. ἀρριθῶς.
 Giu, ἐπιφ. κατω. || Por — ὁ.
 dio, l' amoro, la patria, τὸ μένος
 πέν θρονου, τὸν φόνον ἐπιθροναζ.
 Giubba, οὐσ. ὁ. ὑπεδύτης, ἀν-
 θρικός, ἀκτιδέσμος, γυμνασιεύς.
 || Χαλιν ἑπίου, λινόντι κατ.
 Giubbato, το, ἐπ. ὁ χλιν χαλ-
 νικ, χαλινάτις.
 Giubberello, οὐσ. ἀρ. (ὄνοκ.)

τοῦ Giubba.) μικρὸς ὑπεδύτης, κ.
 γαλί κ. || Μικρὸν ἑρε.
 Giubetto, οὐσ. ἀρ. ὑπεδύτης
 ἢ κολασθιον, κ. γαλί κ. || Ἀγγλ.
 Giubilante, ἐπ. ὁ ἀγγαλιαν,
 ὑπεριουθῶν.
 Giubilare, ῥ. οὐδ. Ὁρ Giu-
 bilare.
 Giubileo, οὐσ. ἀρ. ἡ τῆς πε-
 τελοστικῆς ἑορτῆ τῶν Ἰσραή-
 λων, ὁ ἀσταίος Ἰουδαίος, Ἰουδαίος.
 Giubilo, οὐσ. ἀρ. σόνιον τῷ
 Giubilo.
 Giubhona, οὐσ. ἀρ. κελθῖν,
 θωραξ, ὁ κούδης, κ. τσι κερθῖν.
 || Curché in — τρέχει τυχόντα.
 Giubilamento, οὐσ. ἀρ. γὰρ
 λεγάλη ἀγαλλίασις.
 Giubilanza, οὐσ. ὁ. ταυτὲ τῷ
 Giubilo.
 Giubilare, ῥ. οὐδ. ἀνακαλῶ
 ὅτι γὰρ εἶ, ἀγαλλομαι, σκί τῷ.
 Giubilatore, οὐσ. ἀρ. ὁ ἀνα-
 σκί τῷ ὕπο χερσῶν.
 Giubilazione, οὐσ. ὁ. καὶ
 Giubillo lo, οὐσ. ἀρ. γὰρ ἡ
 κρ, ἀγαλλίασις, κραντῆ χερσῶν,
 ὁ ὄνοκ μολιαν, σκί τῷ.
 Giuante, ἐπ. διγ. ταυτὸ τῷ
 Giudicate.
 Giuare, ῥ. εν, Ὁρ. Giudice.
 Giudare, οὐσ. ἀρ. παλιντῶς
 χαροκακίης, κούδης.
 Giudavale, ἐπ. διγ. ταυτὸ τῷ
 Giuchovolo.
 Giuceo, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Giuceo.
 Giudolara, ῥ. εν, Ὁρ. Giudolare.
 Giudivo, οὐσ. ἐπ. Ἰουδαίος.

Giudaismo, οὐσ. ἀρ. Ἰουδαίος.
 Giudizzare, ῥ. οὐδ. Ἰουδαίω,
 ἀπεμαρτύμας τοὺς Ἰουδαίους, πρῶ-
 τῶ τῶ τῶν Ἰουδαίων.
 Giudouco, οὐσ. ἐπ. Ὁρ. Giu-
 dicio.
 Giudoo, οὐσ. ἀρ. Ἰουδαίος, ὁ
 ἢ Ἰουδαίος. || —, δεκ, ἐπ. Ἰου-
 δαίος. || Μεταφ. ἰσχυρογυμνῶν,
 δύσπιστος, ἀπιστος, φειδωλός.
 Giudocamento, οὐσ. ἀρ. χρι-
 σι, γνῶσις, ἀλλογομῶδες,
 Giudocato, ἐπ. διγ. ὁ κρίων,
 ἡ κρινουα, ἡ κρινῶς.
 Giudicare, ῥ. εν, κρίων ποιοῦ
 μοι, κρίων, κούδης, σκίσι, γο-
 μίω, φρονῶ τι. || Εὐκαίρως, ἀκ-
 αλάτῳ ἀφαιρῶμαι. || Κατακρινῶ,
 τι, τινά.
 Giudicativo, γα, κριτικῶς, δι-
 καστικῶς.
 Giudicio, οὐσ. ἀρ. τὸ τοῦ δικα-
 στέω ἀφ' ὧν καὶ ἐστὶ ὁ δικαστε-
 ρεακ. || Κρισις, ἀφαιρῶσις. || —, ἐπ.
 ἰπιδικαστικῶς. || Ιστῆ, ἀφαιρῶσις
 νος παρὰ τῶν ἰστρον, ὁ ἀφαιρῶ-
 σις ἀνεβριθῶς.
 Giudicatore, οὐσ. ἀρ. ὁ κρίων,
 δικαστων.
 Giudicatorio, ἐπ. Ὁρ. Giudi-
 catio.
 Giudicatore, οὐσ. ὁ. ἡ δικαιο-
 λειά. || Ἀφαιρῶσις δικαστικῶς.
 Giudicazione, οὐσ. ὁ. κρισις,
 δικαστικῶς.
 Giudice, οὐσ. ἀρ. κριτικῶς, δικα-
 στικῶς. || Νομικῶς, γομιαλῶς. ||
 Αἰσθητικῶς.

Giudicivolamento, ἐπιφ. σαρῶς,
 δικαιοσ.
 Giudiciale, ἐπ. διγ. ὁ ἀφορῶν
 τοῦ; τῆ δικαστικῶς καὶ τῆς δικαιο-
 δικαστικῶς.
 Giudicialmente, ἐπιφ. δικα-
 στικῶς.
 Giudicialia, οὐσ. ἡ. δικαιοδο-
 σία, σόνιον τοῦ Giudicatura.
 Giudicario, ἐπ. Ὁρ. Giudi-
 ciale. || Astrologia —, ἀστρομαν-
 τία.
 Giudicio, οὐσ. ἀρ. δικαστικῶν
 ἀνεβριθῶς. || Κρισις, ἀφαιρῶσις,
 δικαστικῶς. || Γνωσις, δῶξ, σκί-
 ψις, σκίσις. Uomo di —, ἀφαιρῶ-
 σις σόνιος ἐκβριθῶς. || Σκίσις, τικ-
 τῶσις.
 Giudicisamente, ἐπιφ. ἀφαιρῶ-
 σις, κριτικῶς.
 Giudicioso, ἐπ. σκίσις, γου-
 γαλῆ, ἡ φραξ, ἀφαιρῶσις.
 Giudiziale, ἐπ. Ὁρ. Giudiciale,
 Giudizio, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Giudicio.
 Giudizioso, ἐπ. ἐπ. ταυτὸ τῷ
 Giudicioso.
 Giu, ἐπιφ. κῆνω.
 Giugugioso, οὐσ. ὁ. γυνή γο-
 γανταῖο, μεγαλοσμίαος.
 Giugero, οὐσ. ἀρ. κούδης.
 Giuggiaro, ἐπ. Ὁρ. Giudicare.
 Giuggiolo, οὐσ. ὁ. ὁ κριτικῶς τοῦ
 ζῆφου τῷ ζῆφου.
 Giuggioloso, οὐσ. ὁ. φυτὸν τῷ
 σκίσις, κ. σκίσις. Ὁρ. Δεσπο-
 Giuggiolino, οὐσ. ἀρ. τῷ ζῆφου
 γαλῆα. || —, ἐπ. ἰπιδικαστικῶς.
 Giuguro —, σκίσις, ἐπ. ζῆφου.

Giuggiole, εύ. άρ. δένδρον, δ
τζιουρας.

Giugureta, δ. εύθ. άρικνεύματι,
εθάνω, πλησιάζω. — a riva o iu
porto, προσερχώμαι, έλλειμνίζο-
μαι. || Συμβάλω, γίνωμι. || —,
δ. εν. ζεύγυμι ετι τινι, συζεύγω-
μι, συνάγω τι εις τωτό, συνά-
πτω, συμπλέκω, προστέλλωμι. ||
Προσέρχουμι τινι, κατακλιμαδάνω
τινα, επικουράω, εντυγχάνω τι-
νι. || άπατώ, εξαπατώ. || Non i
lasciar mai —, πρόσεχε μή ποτε
άπατηθής. || — si, δ. άντ. συζεύ-
γνυμαι, προστίθεμαι τινι, συρίστα-
μαι. — si a uxo, ειμι μετά τινος.

Giugnimento, εύ. άρ. δεσμός,
σύνδεσμος, σύζευξις.

Giugno, εύ. άρ. δ μήν Ιουλίος.

Giugola, εύ. θ. άπισ τις.

Giuladro και Giulardo, εύ. άρ.
άστειος, εύτελής.

Giulibare, δ. εν. έφη ως άφι-
ψημα έδόνθ.

Giulibbo, εύ. άρ. άρτήνικα πύ-
σιμον.

Giulecco, εύ. άρ. άριστρίς, κ.
κάπα των αλφωαλιών.

Giuleppo, εύ. άρ. τρία έμοια
χαρτιά.

Giulio, εύ. άρ. δ μήν Ιουλιος.
|| Ιουλιανόν νέμισμα.

Giulivamento, έπιβ. περιχα-
ρδς. εύθώμος.

Giulivello, τα, έπ. περιχαρδς,
εύθώμος.

Giulivella, εύ. θ. φατέρητος, δ
γαλλιασις, έθιμιτις.

Giuliro, να, έπ. περιχαρδς,
θώμος, φατέρος.

Giullare, εύ. άρ. γελιαστέλι,
γελιαστοπαϊός.

Giullaresco, έπ. σκαμπιέτι,
Giullaro, εύ. άρ. Όρ. Giullar.

Giulleria, εύ. θ. γελιαστέλι.

Giunella, εύ. θ. δσον χωρά-
τιν αι δύο χείρες έρωδ. έξέβ. κ.
φουκιά διπλή.

Giumenta, εύ. θ. άππος άρ-
ήλις, φασδς. || Τυνή άκίλατι,
ίππεμανδς.

Giumentario, τα, θ. των ίππο-
γυτών.

Giumentara, εύ. άρ. καί.

Giumentiere, εύ. άρ. ίππι-
τας των υποζυγιων, ίππεμανδς.

Giumento, εύ. άρ. ίππος άρθη-
φών, υποζύγιον.

Giunetta, εύ. θ. τέσσα σπύ-
γης θύρλαν, ή σγίνων, σφισίν,
Giunete, δ. εύθ. κελύφιτι
κατεργαστα έυρλοκς, ή σφισίν.

Giunella, έπ. θ. εν τή σγί-
νω γάλο. || Χέρτα, κλέδοι, άντ.
έπι τήδε έξομαμένα φυλλοδς, ζιέτις.

Giunento, τα, εχρηστέτωσις,
φυλλοδτρωσις, άπινυτέτωσις.

Giunetto, εύ. άρ. Όρ. Gi-
unetta.

Giuniglia, εύ. θ. άνθος άρ-
κισσος ή κίτρινος.

Giunco, εύ. άρ. φωτόν, τδ έρ-
λον, ή σγ. τος κ. έσθρλον.

Giunoso, εν, έπ. σγαυόδις.

Giungero, δ. εν. Όρ. Giugara.

Giunia, εύ. άρ. Όρ. Giugno.

Giunia, ύ. θ. έλευσις, έπι-
βίς. || Αΰσις, προσήχη το πι-
ριπέλον, ίπικετρον. || ένωσις, άρ-
μός. || Συμβούλιον είδος δικαστη-
ριου. || A prima —, εκ πρώτης δ-
ξως.

Giunaro, δ. εν. άπατώ, εξα-
πατώ, δολιεύομαι.

Giunatore, εύ. άρ. -triso, εύ. θ.
ίππετιν, δολιέας.

Giunteria, εύ. θ. δόλος, άπάτη.

Giunto, τα, έπ. συνωμωτός,
ρίτας. || A man —ta, ματά γι-
ών συμπηλεγμένον. || Συλλη-
θείς, παριδουθείς. || Απατηθείς. ||
— οσα, έπ. Όρ. Giunteria.

Giunura, εύ. θ. άμυδς, άνταφή.

Giunocchio, δ. εύθ. παιζώ
ακρόν τι.

Giucare, δ. εύθ. και εν. παι-
ζώ, άσπιδουμαι. || Εντροφώ τέρ-
μασι. || Παζώ παιδιών κωδύμι,
ετλ. || Οργάνη τινι παζώ κρόνου,
έτλ. || Αρμα τι άγωνίζομαι,
ίπικρινομαι πρόσωπον τι ή σγί-
τα. || — alio pugna; διαμάχομαι
ουδολίαν. || — d' arme, διεξ-
ρίβομαι, άντιπικαίω διά τού έρ-
πους μονεμάζων. || — sulle paro-
le, παρονομάζω, παραγραμματι-
ζώ. || — d'autorità, πράττω τι άυ-
τοεπαίως. || Far — una mina, θ-
πίνωμεν εις άρα ήλίτιν. || — uno,
εσκέλλω, άπατώ τινά, ετλ. λέ-
γεται δέ και Giucare.

Giucatore, εύ. άρ. παίκτης,
χαροπαίκτης, κωδύμιτις.

Giucato, εύ. άρ. παιδιά, παι-
διόσις.

γγιον, παίγμα. || Τδ γελοϊον, τδ
ακάμια. || — di spirito, άκαϊόν
τι παγγιον. || — di parole, παρα-
νομασία, παραγραμματισμός. ||
Το τυχόν, τδ τής τύχης, αι προ-
πίπτουσαι τύχαι. || Έπικριτής, μι-
μικός. || Η τής μηχανής κίνησις,
άνεργία. || Μουσ. όργάνου κροσσις,
κινδρισμός, αβλ. σις. || Κυβία, χη-
ροπαίγιον ετλ. — di balla, ή διά
σφαίρας παιδιά. || Κυπαίγιος. ||
Pigiarsi —, υπαίτιζο τινά. || Α —,
χέρην γέλωτος, δέ άσπιδουμαι. ||
—, π. α. έγώνος, αι ήσται, οί άθλοι.

Giucosofata, εύ. θ. άνάγκη
άναφοράτος, τδ άφρευκον.

Giucolare, εύ. θ. εύδ. άκίκαζομαι,
παίζω, χαϊροσώω.

Giucolatore, εύ. άρ. ψηφο-
παίκτης ή άγούργης.

Giuppiero, εύ. άρ. άστο, δ
Ζεύς.

Giuramento, τα, έπ. ένορκος.

Giuramento, εύ. άρ. έρκος.

Giuramentato, έπιθ. ένορκος.

Giurara, δ. εν. και εύθ. όρκός,
έρκιζομαι. || Συνομώτις. || Κίνη-
στέλωμαι.

Giuramento, έπιθ. Όρ. Giu-
ramento.

Giurativo, να, έπ. όρκωτικός.

Giurato, τα, έπ. έρκωμένος, δ
υποσχεθείς μετά έρκου. || Ορκωτός,
εσκέλλω, άπατώ τινά, ετλ. λέ-
γεται έπισημίοις, οί μετά έρκου συνδε-
θεμένοι. || — οσα, συνωμώτις.

Giuratore, εύ. άρ. δ όρκώνον
όρκωτής.

Giuratorio, ria, ἴπ. ἕρκιος, ἕρκος.
Giuro, οὐσ. ἄρ. ἡ δικαστικὴ, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, νομομάθεια, τὸ δίκαιον.
Giuriconsulto, οὐσ. ἄρ. ὁ τῶν νόμων ἐξαγκτηὴς ἢ ἐπιστήμων, δικανικὸς, νομικὸς, νομοδικαστικὸς.
Giuridicamento, ἐπιφ. ἰνδίκως δικαστικῶς, νομικῶς, κατὰ τοὺς νόμους.
Giuridico, ca ἴπ. ἔνδικος, δικαστικὸς, νομικὸς.
Giurisdizionale, ἴπ. διγ. δικαστικὸς, δικανικὸς.
Giurisdizione, οὐσ. θ. δικαιοδοσία.
Giuriconsulto, οὐσ. ἄρ. καὶ **Giurisperito, οὐσ.** ἄρ. Ὁρ. Giuriconsulto.
Giurisprudente, οὐσ. ἄρ. νομικὸς, νομομαθὴς, συνών. τῷ Giuriconsulto.
Giurisprudenza, οὐσ. θ. ἡ νομικὴ ἐπιστήμη.
Giurista, οὐσ. ἄρ. ὁ περὶ τῶν νόμων γράφων.
Giuristano, οὐσ. θ. Ὁρ. Giurisdizionale.
Giuro, οὐσ. ἄρ. ἕρκος.
Giura, οὐσ. ἄρ. ταυτὸ τῷ Giure.
Giurama, οὐσ. θ. εἶδος παλέκειος τῶν ἔργ.
Giuramento, οὐσ. ἄρ. δικαστικὴ, κριτικὴ.
Giuro, ἐπιφ. κατὰ συνών. τῷ Giù.
Giuramento, οὐσ. ἄρ. ἰψῶν, ὁ δοσκιμῶς.

Giusta καί-το, πρὸν. κατὰ ἀναλόγωσ.
Giustacordo καί-ουπο, οὐσ. ἄρ. τὸ περισσῆγον τὸ οὐθῆος μερὸς τῆς ἰσότητος.
Giustamento, ἐπιφ. δικαιοδοσίας, ἐπαξίως, ἀκριβῶς, ἀκριβημένως.
Giustanza, οὐσ. θ. ἀκρίβεια, τὸ ἀκριβὲς || Συμμετρία, ἐπιμυστία || Ὁρθότης. || Εὐσχημία.
Giustificabile, ἴπ. διγ. ἐπιδικητικὸς δικαιολογίας, δικαιολογητός.
Giustificante, ἴπ. διγ. ὁ δικαιολογῶν δικαιολόγος.
Giustificanza, οὐσ. θ. δικαιολογία, ἀπειλογία.
Giustificato, φ. ἐν. δικαιολογῶ, ἀπ. λογιμαί, ἀποδείκνυμι τι, διεδοκίμη.
Giustificamento, ἐπιφ. δικαιοδοσία.
Giustificativo, να, ἴπ. δικαιολογητικὸς.
Giustificatore, οὐσ. ἄρ. τεντὶ τῷ Giustificante.
Giustificazione, οὐσ. θ. Ὁρ. Giustificanza.
Giustizia, οὐσ. θ. δικαιοσύνη, δικαιοσύνη. || Δίκη, θέμις, δικαιοδοσία, κρίσις || Δικαιοσύνη. || Ἄνομι. || Ὁ νόμος καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ καταδίκης ἀγγέλων || — ἀτήν, ἢ θεία Δίκη, νόμοις.
Giustiziere, φ. ἐν. ἐκτελεστὴς ἠθικῶν περὶ τὴν ἀτιθάλλω βλάτων, βασανιστῶ, κρινῶ, τιμωρῶ.
Giustizierato, οὐσ. ἄρ. ἡ τὸ δικαστοῦ δικαιοδοσία.

Giustiziero, οὐσ. ἄρ. δήμεός. || Δικαστής.
Giusto, ἴα, ἴπ. δίκαιος, ἰσχυρὸς, φιλόδηρος, καλοκάγαθος, εὐσεβὴς. || —, οὐσ. ἄρ. τὸ δίκαιον. || —, ἐπιφ. δίκαιος, ἀκριβῶς, ἀκριβῶς, ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς, ἄρ. Ὁρ. Giusto.
Guverna, οὐσ. θ. δέμαλις.
Glabra, οὐσ. θ. κλάδος δένδρου πρὸς ἰσχυρῶσιν.
Glabula, οὐσ. θ. ἡ τῶν ὀφθαλμῶν λαιότης.
Glabro, ra, ἴπ. Νοτάν. λαιός.
Glabrolo, ἴπ. διγ. ἀτεφύργατος, παγετώδης, παγαρῶς, κρυμῆδης.
Glabrore, οὐσ. ἄρ. μονομάχος.
Glabrotorio, ρια, ἴπ. μονομάχικὸς.
Glabtura, οὐσ. θ. μονομάχια.
Glabulo, οὐσ. ἄρ. μάχαρος, ἐν χειρῶσιν.
Glaburo, οὐσ. ἄρ. Βρακίον. ἴπ. οἶον.
Glande, οὐσ. ἄρ. Ἀνατ. βλάναος τῆς πύθης.
Glandata καί-dula, οὐσ. θ. ἄδην.
Glanduloso, να, ἴπ. ἀδηνώδης.
Glando καί-silo, οὐσ. ἄρ. φυτῶν, ἢ ἰατρικῶν.
Glandia, οὐσ. θ. γλαυκότης.
Glandia, en, ἴπ. γλαυκός, πράσιαν. || —, οὐσ. ἄρ. ἰχθύος ἰατρικῶν νοσῶν.
Glanse, οὐσ. ἄρ. ἰχθύος ἰατρικῶν.
Glabo, οὐσ. θ. βάλος γῆς.
Gli ὁ κληθ. τοῦ ἀφθέρου Lo, σι. — uozilni, οἱ ἀνθρώποι || —, ἄντ.

αὐτῶ, αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτῆ, αὐτῶ, αὐτῶσ. || Ἐπίφ. τῶσιν, ἐπὶ αὐτῶ, ἐπὶ αὐτῶσ, ἐπὶ τῷ Ὁρ. Γλαμ.
Glieli, ἄντ. ἄντ, αὐτοῦ.
Gliografica, οὐσ. θ. πνευματικῶν γλυπτῶν ἑκτελεσθεῖσαν, γλυπτογράφια.
Gliohetto, οὐσ. ἄρ. ὀπκοῦ τοῦ (Glabo) σφαίριον.
Globo, οὐσ. ἄρ. σφαιρὸς ἐξοστρόγγυλον, σφαίρα.
Gliohosio, οὐσ. θ. στρωγγύλιος, τὸ στρωγγύλιον, τὸ σφαιροειδές.
Gloioso, να, ἴπ. στρωγγύλιος, σφαιροειδής.
Globula, οὐσ. ἄρ. ταυτὸ τῷ Gliohello.
Gloria οὐσ. θ. δόξα, κλέος, ἐκκλησία. || Ασπείλιοσ ἀντικεινὸς ἀνυπομένους. || Farsi — di alcuna cosa, μεγαλοχρῶσ, ἐπαίρομαι ἐπὶ τε, ἀλαζυνόματι.
Gloriano, ἴπ. διγ. ὁ μεγαλοχρῶσ, μεγαληκτικῶς.
Glorioso, φ. ἐν. ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶσ. || — σι, φ. ἄντ. ἀλαζυνόματι, μεγαλοχρῶσ, ἰσχυροχρῶματι.
Gloriosioso, οὐσ. θ. κημπασμός, κημπασίος.
Glorificamento, οὐσ. ἄρ. δόξασμός, δόξολογία.
Glorificare, φ. ἐν. δόξάζω, ἰσχυροκλιώ. || — σι, φ. ἄντ. μεγαλοχρῶσ, ἐπαίρομαι.
Glorificatore, οὐσ. ἄρ. δόξάζων.

Glorificazione, ουσ. θ. δόξα, ἐκείνη. ἑκείνη.
 Gloriosamento, ἐπίρ. ἐνδοξῶς, ἐκλειδῶς.
 Glorioso, σα, ἐπ. ἐνδοξῶς, ἐκλειδῶς. || Ἐπισημῶς· μακάριον.
 || Περὶ χαρῆς. || Μακάριος.
 Glosa, ουσ. θ. ἐξηγήσεις, ἐρμηνεία χωρίων συνῶν τῆς Chiosa.
 Glosario, β. ἐν ἐξηγῶν, ἐρμηνεύων χωρίων.
 Glosario, ουσ. ἀρ. -τεῖς, ουσ. θ. ἐρμηνευτικῶν ἰσῶν τῆς Chiosa.
 Glosario, ουσ. ἀρ. λιγίον ἐπισημῶν, γλωσσῶν.
 Glosaria, ουσ. ὀ. (λίξ. Ἑλλαν.) ἰατρ. γλωσσῶν.
 Glosario, ουσ. ἀρ. Ὀρ. Glosario.
 Glosomania, ουσ. θ. γλωσσομανία.
 Glosopetra, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλ.) λίθος κίτριος, ἢ γλωσσόπετρα.
 Glosopetra, ουσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλαν.) ἢ τῆς γλώττης πέδιος.
 Glosopetra, ουσ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλλαν.) Χειραυγ. γλωσσόπετρα.
 Glosopetra, ουσ. ἀρ. (ἐκ τοῦ Ἑλλαν.) ολίθος τῆς γλώττης.
 Glosopetra, β. οὐδ. ὄρα· κλάω ἐπὶ παραγγῶν.
 Glottide, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλαν.) γλωττίς.
 Glottis, ουσ. θ. μεταλλικὸν ὀξείδιον, γλυκίνη.
 Glutino, ουσ. θ. κόλλα, ἱξίς.
 Glutinosa, σα, ἐπ. ἱξιδῶς, γλοιῶδῶς, κολλώδῶς.

Gnaffio, ουσ. ἀρ. φουτιν, τὸ γναφίλιον.
 Gnaffe, ἐπίρ. μὰ τὴν πίστιν μου.
 Gnagnora, ουσ. θ. γνώσις, || Ὀρ. γνῶσις. || Ἀναβολή.
 Gnagnorio, ἐπ. ἐπιθυμητικῶς.
 Gnanimamente, ἐπίρ. Ὀρ. ἡμ. gnanimamente.
 Gnao, ουσ. ἀρ. ἢ τῆς γαλιῆς φωνή, κρημῶς, κ. νεαύοισμα.
 Gnularo, β. ἐκ. ἐρξω, κ. νεαύοισμα.
 Gnoco, ουσ. ἀρ. πλακούντιον ἐκ σφαιριδίων κρέατος κοπινηματινοῦ. || Σφαῖρός, βλάξ.
 Gnoma, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλαν.) γνώμη.
 Gnologia, ουσ. θ. (λίξ. Ἑλλαν.) γνωμολογία.
 Gnopologico, σα, ἐπ. γνωμολογικῶς.
 Gnopologista, ουσ. ἀρ. γνωμολόγος.
 Gnomo, οὐδ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλ.) γνώμων, ἡλιακὸν ὀρολόγιον.
 Gnomo, σα, ἐπ. γνωμολογικῶς.
 Gnori, ἐπ. διγ. φημίς, β. παλαίστρας.
 Gobia, ουσ. θ. κίβριος, κ. κερκίρα.
 Gubio, ουσ. ἀρ. κίβριος, || Βελ. λιμός, κ. ἀγριαγινάρα τῆς Ἰσπανίας. || —, -ba, ἐπ. κίβριος, κ. κερκίρας.
 Gucio, οὐδ. θ. σταγῶν, βελίς.
 Guccio, β. οὐδ. ἀπύρξιμα, πέπτος κατὰ βανίδας.
 Guccia, ουσ. θ. σταγῶν, φέ-

κός· βελίς· μικρὸν τι. || Ὄπὸ ἐν τῷ τῶν ὀρολογίων. || Μύξα, κερκίρα. || Ναστ. προθύρις στερογῶν. || Κέσμημα τι τακτικόν. || Ἀποπλαξία.
 Gucciamento, οὐδ. ἀρ. στάξις κατὸ σταθί, δὴ λίσσις.
 Gucciante, ἐπ. διγ. ὀξείδιον κατὰ βανίδας.
 Gucciaro, β. οὐδ. στάξις, ἢ ποσάξω || Ἐρωτομανῶ.
 Gucciaro, οὐδ. ἀρ. ὀρολόγιον, ὀρολόγιον.
 Gucciatra, ουσ. θ. (ὀπικ.) ψεύδος.
 Gucciatra, ουσ. θ. κηλὶς ἐκ σταγῶν.
 Guccia, ουσ. ἀρ. βελίς. || Μεταφ. μικρὸν τι.
 Guccione, οὐδ. ἀρ. μεγάλη σταγῶν || Ἄγροκος, βλάξ.
 Guccioso, σα, ἐπ. ὀξείδιον σταλαγματικῶς.
 Guccia, ἐπ. διγ. περιχαρῆς.
 Guda, β. οὐδ. χείρα, ἀγάλλομαι. || Ἀπολαύω. || Ἐδωχόμαι.
 Guderccio, οὐδ. ἀρ. κέρκος.
 Gudavolo, ἐπ. διγ. περιχαρῆς, εὐθύμος.
 Gudivolmente, ἐπίρ. εὐφρέως, εὐφροσύνης.
 Gudhilo, ἐπ. διγ. Ὀρ. Godovolo.
 Gudhilo, ἐπ. διγ. κεραυνόχος.
 Gudimento, οὐδ. ἀρ. ἄδελφία, ἀπλάουσις.
 Gudioso, σα, ἐπ. περιχαρῆς, εὐφροσύνης.
 Gudiora, οὐδ. ἀρ. -τεῖς, οὐδ. θ. ἀπολαύων τίνος. || Ἐδωχῆτης·

Godula, ουσ. θ. εὐαγία, κρατὴν.
 Godaggino, οὐδ. θ. ἀνασία, ἐφρακία, κωρία.
 Godamento, ἐπίρ. μωρῶς, ἐφρακίως· βελίς.
 Godaggioro, β. οὐδ. κωρία· νεμα.
 Gofferia καὶ Goffezza, οὐδ. θ. Ὀρ. Goffaggino.
 Goffo, σα, ἐπ. μωρῶς, σκαίος, βλάξ, ἀπύρξιμος. || Ἐκπύρξιμος.
 Gogna, οὐδ. θ. ὕλον ἢ σιδῆρον ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν καταδικῶν, κύβινον. || Δομά, ἄλοσις.
 || Βάραθρος. || Ὁ κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βελίς.
 Gula, οὐδ. θ. εὐστροφῶς· φέροντες, λαίμαρος. || Λαιμάργος. || Ἐφροσις, ἀκρα. || Αὐχλὴν βροῦς, κερκίρατος, κελ.
 Golaia, οὐδ. θ. περιλαίμιον. || Ἐπίδοτος· τὸν λιμένος. || Πλιθὸν, ἡμιόλιον, κ. γολίτα.
 Golla, οὐδ. ἀρ. (λίξ. Ἑλλ.) θάλασσα ἐκχωρηθεῖσα εἰς τὴν ξηρὰν, κήλας, κηλῆς.
 Golloso, σα, ἐπ. σπυγῶν, τῶς Golloso.
 Gollaccio, οὐδ. ἀρ. μέγας λαίμαργος, ἀδυσφῶς, βροχίτατος.
 Gollamento, ἐπίρ. λαίμαργος, γαστριμαργῶς, βροχίς.
 Gollasia, οὐδ. θ. καὶ
 Gollasia, οὐδ. θ. λαίμαργος, ἀδυσφῶς, γαστριμαργῶς, κηλιμανία, κηλις. || Ἐπιπύρξιμος ἀκρα, ἀπλάουσις.

Violoso, *σα*, ἐπ. λαίμαργος, γαστρεπάρφος, πελυσάργος, ἀδυσπάρφος, λήχνος. || Ἀπληγτος.

Golraio, *ια*, ἐπ. ἐφαρμαμένος ἐκ τῆς ἰρυσίδος, ἰρυσιδώδης· ἐπὶ σίτου. || Φάρσις, σαρψός.

Golra, *ου*, θ. ἀκαρία κίτρινον ἢ γινεαίνην ἐπὶ τοῦ σίτου, ἰρυσίδα. || Ἀλώπηξ.

Golrao, *ου*, ἀρ. ταυτὸ τῷ Golrao || Μεταφ. πανδύργος.

Gombierato, *ια*, ἐπ. Ὁρ. Gohdo. Gombhina, *ου*, θ. ἡ μάσλα, τὸ λαμπρὸν τῆς μάστιγος.

Gomona, *ου*, θ. Ὁρ. Gomona.

Gonitata, *ου*, θ. τὸ διὰ τῶν ἀγκυλῶν κτύπημα, τὸ κυβητικαίν τινα.

Gomitillo, *ου*, ἀρ. (ὀπὸκ τοῦ Gomitio) ἀγκυλιόνας, ἀγκυλιόκιον. Gomitio, *ου*, ἀρ. ὁ τοῦ θραξίονος κόνδυλος, ἀγκυλῶν, ὠλέκρανον, κύνδιον. || Ὁ πύγος, ἢ ὠλένη. || — di mano, κόλπος, θαλάσσης.

Gomitajo, *ου*, ἀρ. ἢ ἱερὸν ἡράρα, τοκάπι, ἀγάθη, κ. κουβέρτα.

Gomitano, *ιπ*. διγ. ἢ ἱπ. ἀγκυλῶν· ἀπὸ τῆς ἰρυσίδος, ἰρυσιδώδης.

Gomina, *ου*, θ. τὸ κόμμα, ἢ κόμματις.

Gommariaia, *ου*, θ. κόμματις ἀποπολίτης, κ. ἀλαστική.

Gommariaia, *ου*, θ. ἀραβικόν κόμματις.

Gommariaia, *ου*, θ. κόμματις ῥητινώδης.

Gommato, *ια*, ἐπ. κομματούχος ἢ κόμματις.

Gommifero, *τα*, ἐπ. κομματοφύρος.

Gommozo, *ου*, ἐπ. κομματοῦχος, ῥητινώδης, κολλώδης.

Gomona, *ου*, θ. Ναυτ. σκηνὸν ἀγκυρεῖον, ἢ κλάωξ, ἢ κἀμυλίς, κ. γούμνα.

Gomoneita, *ου*, θ. (ὀπὸκ τοῦ Gomona) Ναυτ. μικρὸς κἀμυξ.

Gonerza, *ου*, θ. Ὁρ. Gonorea.

Gonda, *ου*, θ. καὶ

Gondola, *ου*, θ. κἀμυξ, γίνδιλα τῆς Βενετίας.

Gondolista, *ου*, θ. (ὀπὸκ τοῦ Gondola) μικρὰ γίνδιλα.

Gondoliere, *ου*, ἀρ. πορθεὺς γίνδιλας.

Gonfolante, *ου*, θ. οἱ ἐπιπέλοισι σημάτις τινος, οἱ φαρσφόροι.

Gonfalono, *ου*, σημάτις, φάρος.

Gonfalonerato, *ου*, ἀρ. καὶ Gonfalonierato, *ου*, ἀρ. τὸ εἶλωμα τοῦ φαρσφόρου.

Gonfaloniere, *ου*, ἀρ. σημάτις, φάρος, φαρσφόρος.

Gonfia, *ου*, ἀρ. θαλουρήξ, ἀλαποῖς.

Gonfiaggina, *ου*, θ. καὶ

Gonfiamento, *ου*, θ. οἰδήμα, πρήσιμα. || Μεταφ. οἰδήσις, ἐπισσοκί.

Gonfiapugoli, *ιπ*. ἀλαζών, ἢ περμάνος, κοχυματίας, κενιδέρι.

Gonfiare, *ρ*. ἢν. οὐσῶ, ἰκρῶσι, ἐξοχῶ, || — ἢ. οἰδ. ἐξογκοῦμαι.

|| Ἐπαύρηται, ὑπερπαισισομαι.

Gonfiarsi, *ου*, θ. (ἀπὸ Ἑλλαν.) γονφίσσῃ, ἀμυθία.

Gonfiato, *ια*, ἐπ. ἐμφωδής, φουσιδής, οἰδηματώδης. || Μεταφ. ἀγκυλῶς, ἰκρμάνος. || —, *ου*, ἀρ. οἰδήσις, οἰδήμα, κ. πρήσιμα.

Gonfiatojo, *ου*, ἀρ. οὐαλήν κλυοσπῆρα.

Gonfiatore, *ου*, ἀρ. — τικος *ου*, θ. ἢ φουβὸν, ἐξογκῶν τι, φουγκτικός. || Μεταφ. κόλαξ.

Gonfiatura, *ου*, θ. οἰδήσις, κενιδέρις, ἐξογκώσις. || Μεταφ. κοχυματία.

Gonfiavento, *ιπ*. ὁ ἐξογκῶν τὴν κοιλίαν.

Gonfiavento, *ου*, ἀρ. ἱεχ. ὀυλοργεὺς ευσπῆσις.

Gonfiazzo, *ου*, θ. οἰδήσις, κ. πρήσιμα. || Μεταφ. οἰδῆσις, ἐξογκώσις.

Gonfiato, *ου*, ἀρ. ἐξογκώμα, οἰδήμα, κ. οὐσπωμα. || —, *ιπ*. ἢ ἐμφωδής, οἰθαλέος, κ. πρήσιμος.

|| Μεταφ. κινετώδης, ἀγκυλῶς, ἐκρηκτικός, πομπάδης.

Gonfiato, *ου*, ἀρ. κἀμυξ, κἀμυξ κόνδυλον.

Gonfiati, *ου*, θ. (ἀπὸ Ἑλλαν.) ἀτατοὶ, γόμφωσι.

Gonga, *ου*, θ. καὶ

Gongola, *ου*, θ. ἡ θολὴ ἢ τῶν ἀνεύδων ἐξογκώσις, τὰ παρισπῆματα, οἱ παρωπίδες, κ. πονόλαιμος.

Gongolacchiara, *ου*, θ. χυλὸς καὶ

Gongolara, *ου*, θ. οὐδ. ἀκαταπαύτως πῆδη, σκίρτω, ἀνάσκιρτω, παραφύρηται ὑπὸ χροῶσι.

Gonna καὶ Gonnella, *ου*, θ. ἢ

σθῆς γυναικεία, γιγὴν κολυτῆς, κ. φουστῆριον. || Ἐκάτιον, ὑποδότης, κολοβῆριον, || Ἐριον. || Ἄδρια.

Gonorra, *ου*, θ. (ἀπὸ Ἑλλαν.) γονορρέα.

Gonorrato, *ια*, ἐπ. ὁ πάσχων γονορρέαν, γονορρέος.

Gonzo, *ου*, ἀρ. ἀργαίκος, βλάξ, κ. κραιναλέος.

Gora, *ου*, θ. διώρηξ, ὀδραγωγίον, ὀχετός.

Gorbia, *ου*, θ. τὸ οἰδερῶν ἀκρον ῥέθρου ἢ ἀνωκὴ βέλους. || Βάλαν.

Gordoniera, *ου*, θ. Ναυτ. ὄρ.

Marinotto.

Gorollo, *ου*, ἀρ. μικρὰ τέφρος ἢ διώρηξ.

Gorga, *ου*, θ. φάρυξ. || Τάφρος πλόρη ἕλατος.

Gorgheggiamento, *ου*, ἀρ. τερεστομας, τερεστομα.

Gorgheggio, *ου*, θ. οὐδ. τερετίζω, κ. τερετίζω.

Gorgheggiatore, *ου*, ἀρ. — τικος, *ου*, θ. ἢ τερετίζων.

Gorghetto, *ου*, ἀρ. ταυτὸ τῷ Gorgheggiamento.

Gorghetta, *ου*, ἀρ. (ὀπὸκ τοῦ Gorgo) βέλτρον ἕλατος.

Gorgia, *ου*, θ. φάρυξ, λαρυγξ. || Tira di —, λαρυγγίω.

Gorgiera, *ου*, θ. περιδέραιον, περιλαβῆριον, κολυπυγῶν τι παροτραχίλιον. || Λαιμός.

Gorgieraia, *ου*, θ. (ὀπὸκ τοῦ Gorgiaia) μικρὸν περιδέραιον.

Gorgione, ύδα. άρ. μεθυσας, μέ-
γας οινοπότης, οινόφλυξ.

Gorgo, ύδα. άρ. βαρβαρον, ά-
ευστος, φρέαρ. || Ξυστροφή ύδατος
δίνης, σπρίγγιλος. || Τάφρος ύδατων
λιμναζόντων.

Gorgogliamento, ύδα. άρ. βορ-
βαρυμάδες, κορκορυμάδες, κ. γουρ-
γουριτών.

Gorgogliante, έπ. διγ. ό βορ-
βαρύων, κορκορυγών.

Gorgogliare, β. ούδ. βορβαρύ-
ζω, κορκορυγώ, κορμόρω, καλα-
ρύζω επί ύδατων. || Καχλάζω. ||
Γαργαρίζω || Τρώγομαι υπο πλη-
θους ύδατων, κ. μακρομυνιάζω.

Gorgoglio, ύδα. άρ. βορβαρυγ-
γός· ουνών. τῷ Gorgogliamento.

Gorgoglione, ύδα. άρ. έγτομον,
ό τρώξ, ό κίς.

Gorgongianto έπ. διγ. ό με-
γάλόν ύδρυδον ποιών.

Gorgozza, ύδα. ό. και

Gorgozzulo, ύδα. άρ. φάρυγξ,
λήρυγξ, ό γαργαριών. || Η τρα-
χεία άρτηρία.

Gorgia, ύδα. ό. ύαλιν της στέ-
γης· εις άν βέει τό ύδωρ της βο-
χής, όδροφθα.

Gorta, ύδα. ό. πιδος των χω-
ρικιών. || Ειδος λόγου.

Gorto, ύδα. άρ. δικτιον μέγα
διά τῷ λιμνας.

Gortio, ύδα. άρ. κέρτος προς συν-
τήριον των ποταμιών οχθών.

Gossipina, ύδα. ό. βαμβάξ.

Gossipino, ηα. έπ. βαμβάκινός.

Gossipio, ύδα. άρ. όρ. Colons.

Gota, ύδα. ό. παριζά, κ. μάγου-
λον. || Stago, Soutero in— γματο,
σειμύνομα.

Golaccia, ύδα. ό. παριζά άδελ-
επί περιφρονήσεως.

Golajo, ύδα. ό. ράπισμα, κ.
λαφος.

Golazza, ύδα. ό. Ναυτ. έντη-
τόριον.

Gotellina, ύδα. ό. (όποκ. τῷ Go-
ta) μικρά παριζά.

Golina, ύδα. ό. (όποκ.) ταυτή
τῷ Gotellina.

Gotone, ύδα. άρ. παριζά μεγά-
λη. || Εξέγκωσις τῶν γνάθων.

Gotta, ύδα. ό. άρθριτικός, ποδιγγα.

Gottazza, ύδα. ό. Ναυτ. ταυ-
τό τῷ Golazza.

Gottico και -lisco, τα, έπ.
γυθιακός.

Gotto, ύδα. άρ. ποτηρίον, πε-
χούς.

Gottoso, σα, έπ. ό πάγχων άρ.
βρίτιδα, άρθριτικός, άρθριξός.

Gottuzza, ύδα. ό. (όποκ.) ταυ-
τό τῷ Gotina.

Govenajo, ύδα. άρ. πιδάλιον,
κ. τιμόνι.

Governamento, ύδα. άρ. κυβερ-
νησις, δικήσεις· διαύθυνσις.

Governare, β. έν. κυβερνώ, δι-
οικώ, διευθύω. || Επιμελομαι
διακοσμή· διορθώ, δευθετώ. || —
β. ούδ. άρχώ, πολιτεύομαι. || Τῶν
έμουσῶν βίον διοικώ.

Governatore, ύδα. άρ. ό πύ-
λας κυβερνήτης, διοικητής, η-
μάρχης. || Παιδαγωγός.

Governatrice, ύδα. ό. ή γυνή
τῷ διοικητῷ ή νομάρχου.

Governatone, ύδα. ό. κυβερ-
νησις, δικήσεις.

Governato, ύδα. άρ. (όποκ.)
κυβερνησις μικρῆς πόλεως.

Governino, ύδα. άρ. κέρτος.

Governo, ύδα. άρ. κυβερνησις,
δικήσεις τῆς πόλεως· άρχή, έ-
ξουσία και αὐτό τῷ κυβερνή-
τῳ εἶνομαι. || Νομός. || Οδηγία
κανών. || Κατασκευή· διέρθωσις. ||
Τῷ πλάττειν.

Gozzajo, ύδα. ό. πρόλαδος των
πηγῶν, κ. γούσα πληρῆς. || Με-
ταφ. ἴσος καταλαίωματιον, α-
σπυδόν, μνησικακία.

Gozzilo, ύδα. άρ. ταυτῷ τῷ
Gozzo, ύδα. άρ. πρόλαδος, ή
πρηγορεών συνώ. τῷ ἀνατίρω.

Gozzignia, ύδα. ό. εὐαχία,
πότης, κ. φορητόν.

Gozzigniere β. ούδ. ὑδύου-
μαι, συμποσιάζω.

Gozzigniate, ύδα. ό. εὐαχία,
αὐποσις.

Gozzito, τα, έπ. ό εὐχών πρό-
ληθον περί τῶν λαίμων.

Grabalario, ύδα. άρ. Εκκλ. ό
μέγρι ταυτέως τῷ βίω ἀβάπτι-
στος δικαλιών.

Gracchia, ύδα. ό. πτηνόν, ή
κορώνη. || Μεταφ. μαρολόγος, ἀδό-
λος, φλύαρος.

Gracchiamento, ύδα. άρ. ή τῷ
κέρτος φωνή, κρώγμός.

Gracchiare, β. ούδ. κρώζω, κρο-
γέτω· επί κορμῶς. || Φλύαρώ, μω-

ρολογώ. || — ύδα. άρ. κρωγμός, ἀ-
δολογία, τῷ ἄλλως τε

Gracchiata, ύδα. ό. όρ. Grac-
chiamento.

Gracchiatori και -ona, ύδα. άρ.
φλύαρος, κλάζω.

Gracculio, ύδα. άρ. πτηνόν, ό κο-
λοϊς ή κορακία.

Graculare, β. ούδ. κοτζω, κλά-
ζω ός ή κλωσώσα θησις.

Graculatore, άπα. άρ. φλύαρος,
κρωγγοσος, κ. φωνηκός.

Graculoso, σα, έπ. ό κρώζων.

Gracilo, έπ. διγ. ισχυρός, ἀδύ-
νατος, λεπτός, φιλάς, βαδισός.

Graciliata, ύδα. ό. ισχυρότης, λα-
πτότης.

Gracimolamento, ύδα. άρ. βα-
γολύγια.

Gradaggio, ύδα. άρ. τερπνόν τι.

Gradaro, β. ούδ. καταβείνω
βαθυδόν.

Gradamento, έπ. β. βαθυδόν.

Gradazione, ύδα. ό. ή κατά
βάθμους διάταξις, εις τε διάταξις,
βαθμολογία. || Ψη. κλίμαξ.

Gradella, ύδα. ό. κλίμαξ εκ
κλάδων, τίλαρος, κέρτης, ταρσός.

Gradenolo, έπ. διγ. εύαρεστος,
εύφρόσυνος.

Gradenomenio, έπ. β. εύαρε-
στος, εύφρόσυνος.

Gradimento, ύδα. άρ. εύαρεστι-
σις.

Gradina, ύδα. ό. ψαλις των
γλυφών ύδατων.

Gradinare, β. έν. Τεχν. χρω-
μαί τῷ δοντωτῷ ψαλιδι.

Gradinata, οὖσ. θ. κλίμαξ.
 Gradino, οὖτ. ἀρ. βαθμίς, κ. σκαλοπάτι. || Ἐργαλίον τῶν λιθοδῶν, σμύλινετα ψαλλέδων τωστή.
 Gradire, ῥ. ἐν ἀποδόχματι, ἀπαρῶσθαι. || Κτῶματι, περιέξομαι τι. || — ῥ. οὖδ. ἀρίσκω. || Ἀναβάλλω βαθίω, || —, οὖδ. ἀρ. ἠ ἀπαρῶσθαι.
 Gradito, τα, ἐπ. ἐπιπροσδοκῆτος, προσηλπίς, ἀρεστής, εὐάρεστος.
 Gradivamente, ἄπιρ. ἀμύθη, δωρεάν.
 Gradivo, γα, ἐπ. ἐκδοστος. || Ἰδιόρυστοι, χαρίεις.
 Grado, οὖσ. ἀρ. ῥήμα. βᾶδισμα. || Βαθμίς, βᾶθρον. || Τάξις, βαθμὴ, ἀξίωμα. || Φύσις, ἰδιότης. || Ἐκπαινεῖσθαι, χάρις. || Ἐργον, μοῦνον ὑποχρῆσται. || Γαυγρ. μείρα τοῦ ἰσημερινοῦ.
 Graduale, ἐπ. διγ. ῥ. κατὰ βαθμὴν προβαίνων, βαθμιατός. || —, οὖσ. πλ. Ἐκκλ. ἀναβαθμοί.
 Gradualmento, ἐπίρ. ὄρ. Gradualamento.
 Graduaro, ῥ. ἐν. κατατάσσω, διατάξω εἰς βαθμᾶς. || Χορηγῶ τι, ἐν βαθμῶν, βαθμιολογῶ.
 Gradualamento, ἐπίρ. συνών. τῷ Gradualmente.
 Gradualta, ἐπ. ῥ. βαθμιολογῆμνος, κατατασσῆμνος.
 Gradualoria, οὖσ. θ. ῥ. τῶν δακτυλοῦν κατὰ τάξιν δι' ἰκθυλοῦς δικαστικῆς ἀποφάσεως.
 Graduzione, οὖσ. θ. ὄρ. Graduzione.

Gradulo, ῥ. ἐν. ταυτὸ τῷ Gradulo.
 Gradimento οὖτ. ἀρ. ἀμύθη, ἔρως κ. τουγκρανίς.
 Gradinale, ἐπ. διγ. ῥ. ἀμύθη, κ. τουγκρανίς.
 Gradire, ῥ. ἐν. σπαρῆται ἐπὶ τῶν ὀνόγων, ἀύσσο, δρύφι, δριπῶ, κ. τουγκρανίς.
 Gradissanti, οὖσ. ἀρ. ἄρκατος, ὑπερρετής.
 Graditio, τα, ἐπ. ἡμώμετος, κ. τουγκρανισμῶτος.
 Gradituro, οὖσ. θ. ταυτὸ τῷ Gradimento.
 Gradituro, οὖσ. ἀρ. ἐργαλίον τεχνικῶν, ἐπιδοκίματος.
 Gradito, οὖτ. ἀρ. ἀπικητὴ, ἀπαργίον. || Μεταρ. ῥ. τοῦ συνήθους τύφης.
 Gradito, οὖσ. ἀρ. τουγκρανίς.
 Gradituro, οὖσ. ἀρ. κλιμακίον.
 Gradito, οὖτ. ἀρ. γραφίς.
 Graditudo, οὖσ. ἀρ. κλιμακίον, γραφίς.
 Gradito, οὖσ. θ. λίθος ῥ. τριετής.
 Gragnola, οὖσ. ἀρ. ὄρ. Gragnola.
 Gragnolata, οὖσ. θ. παγατόν. || Ὄνομα σταφυλῆς.
 Gragnolo, σα, ἐπ. θυλακίς.
 Gragnolo, οὖσ. θ. χάλυξ.
 Gragnolo, οὖσ. ἀρ. μύλη τις.
 Gramaglin, οὖσ. θ. ἰμάτιον πλοθίμων.
 Gramaro, ῥ. ἐν. ἀνῶν, ἄλκιον, τρυ.

Gramata, οὖσ. θ. ταυτὸ τῷ Gramata.
 Gramatica, οὖσ. θ. γραμματικὴ.
 Grammaticale, ἐπ. διγ. γραμματικός.
 Grammaticamento, ἐπίρ. κατὰ τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς, γραμματικῶς.
 Grammaticeria, οὖσ. θ. ἀκριβία γραμματικῆ.
 Grammaticista, οὖτ. ὄρ. (ὄπακ.) καὶ Grammaticina, οὖσ. θ. (ὄπακ.) μικρὰ γραμματικῆ.
 Grammaticista, οὖσ. ἀρ. καὶ Grammatico, οὖσ. ἀρ. γραμματικῶς.
 Gramazza, οὖσ. θ. οὐκωρῶν τῆς, ἰπτα, κητέφα.
 Gramigna, οὖτ. θ. φυτόν, ἢ ἄγρασις.
 Gramignato, τα, ἐπ. ῥ. τρεφόμενος ἐξ ἀγρωστίων.
 Gramigno, οὖσ. ἀρ. εἶδος ἰλίας.
 Gramignoso, ἐπ. ἀγρωστίων.
 Gramignuolo, οὖσ. θ. (ὄπακ.) λεπτὴ ἀγρασις.
 Graminasso, ῥσα, ἐπ. σταχυοειδής.
 Gramma, οὖσ. θ. μέτρον ἢ βίβλος, γραμμάριον.
 Gramma, ἐπ. οὐκωρῶν τῆς, κητέφα.
 Gramolare, ῥ. ἐν. Τεχν. τρίβω τὸ λίαν.
 Gramolata, οὖσ. θ. εἶδος παγωτοῦ.
 Grampa, οὖσ. ἀρ. ὄνη, συνών. τῷ Rampa.

Grampia, οὖσ. θ. χεῖρ εὐδερῆ, ἀρπαγῶν.
 Gramffa, οὖσ. θ. χυδ. γραμματικῆ ἐπὶ χλίως. || Favolar in duida Ἀλληγορί, ἑβραϊστί.
 Grana, οὖσ. θ. κήκος βαφικῆς ὕλη, τὸ ὕγιον, τὸ φοινικῶν χρῶμα, κ. κρομέζον.
 Granaglia, οὖσ. θ. φύγματα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. || Τὰ σιτηρά.
 Granaglia, ῥ. ἐν. βινύλιον χρυσοῦ.
 Granaja, οὖσ. θ. πετρῶς τιτυοειδῆς.
 Granajo, οὖσ. ἀρ. οἰκοδόμη, οἰκοδόμη. || — ja, ἐπ. οἰκονομῶς, οἰκῶς.
 Granajo καὶ — juolo, οὖσ. ἀρ. οἰκονομῶς, οἰκοδόμη.
 Granajulo, οὖσ. θ. ὄνομα χυδῆς.
 Granara, ῥ. ῥ. ῥ. σπυρματίζω, κ. σπυρῶ.
 Granara, τα, ἐπ. ταυτὸ τῷ Granajo.
 Granata, οὖσ. θ. ἀρωματῶν, ἀρωμα. || Λίθος Κορυθῶντος. || Ἀρωματῶν τῆ. || Ροιά, κ. ῥοιά.
 Granatajo, οὖσ. ἀρ. ῥ. ποιῶν ἀρωματῶν ἢ κήκων, κητέφα.
 Granataja, οὖσ. θ. τὸ διὰ σπυρῶν ἐν σπυρῶ.
 Granatiere, οὖσ. ἀρ. στρατιῶτης ἐκλεχτός.
 Granatiforma, ἐπ. διγ. ροῖομορφος.
 Granatina, οὖσ. θ. (ὄπακ. τοῦ Granata) μικρὸν ἀρωματῶν συνών. τῷ
 Granatino, οὖσ. ἀρ. ὄρ. τῷ ἀρωματῶν. || Σιτοκόμης.

Granato, οὖν. ἀρ. λίθος πολύ-
τιμος, ἡ καρφιδόνιος, ὁ λυγνίτης.
|| Ροιά, κ. ρωδιά. || —, ἡ, ἐπι-
σπέρματόςδε. || Σκληρὸς, δυνατός.
Granatuza, οὖν. θ. (ὄσπ.) γκαυ-
τὸ τῷ Granalino.
Granvestia, οὖν. θ. ζών, ἡ
ἄλκη, ὁ βραχίον.
Grancella, οὖν. θ. βραχίον, ἡ
καρπὸς, κ. γαρδα.
Grancovola, οὖν. θ. ἄστράξ, ἡ
παύραξ.
Granchinjo, οὖν. ἀρ. καρμινιτής.
Granchiessamento, ἐπιφ. καρ-
μινιτιδῶς.
Granchiessa, οὖν. θ. εἶδος πα-
γούρου. || Ἀντικὸς ὄγκος.
Granchiatto, οὖν. ἀρ. (ὄσπ.)
τοῦ Granchio) μικρὸς καρμίνος,
καρμίνος καρπὸς.
Granchia, οὖν. ἀρ. καρμίνος, κ.
τραγανός. || Κόσος ὁμῶνιμος. ||
Pigliar un — μεταφ. κωμῶναι
τῷ γνῶμῃ σφάλλομαι.
Granchiollon, οὖν. ἀρ. (ὄσπ.)
ταυτὸ τῷ Granchiatto.
Granchiond, οὖν. ἀρ. μέγας
καρμίνος.
Grancia, οὖν. θ. ὄνομα τοῦ
στέματός, ἄρβας, κ. ἄφραϊ.
Grancio, οὖν. ἀρ. ταυτὸ τῷ
Granchio.
Granchiorro, οὖν. ἀρ. ἀσπῆδος,
καρμῆρος ἢ θαλάσσιος.
Granchio, ῥ. ἐν. ὄσπ.) ἐπίτη-
δῆτος, ὑπερπᾶξ, κ. τσακῆν.
Grancito, ἡ, ἐπι. οὐληθηθεὶς.
Grandacio, οἶα, ἐπι. μέγιστος.

Grandavido, ἐπι. λίαν ἀπρόσ-
Granda, οὖν. ἀρ. μέγας, ἡ γη-
στάν, ἄρβαν, ἀνὴρ ἐπισημῆς. ||
Parsi —, μεταφ. σμῆνομα, σ-
βαρῆνομα. || Tu —, ἐπιφ. μεγάλας,
ἐπὶ ποδὶ, κατὰ φύσιν. || —, ἡ,
μέγας ἔξοχος, περιελθῆς. || Nel
riu — vorno, ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ γη-
μῶνος. || — εἶδ, ἡλῆνια κρεῖται.
|| Grand cosa, gran fatto, κα-
ταπληκτικὸν πρᾶγμα, βῆμα.
Grandoglaro, ῥ. οὖν. ἐν. ἡ γί-
γαν ἐκαγγέλλομαι, σμῆνοσπρω-
πῶ, ὁπρηφανίζομαι, κ. μεγαλο-
πῖνομα.
Grandomento, ἐπιφ. μεγάλῃ
δαφνῶς, ἀφθόνως, ἀφάρ. || Ἐπι-
γενῆς, μεγαλοσπερπῶς.
Grandello, ἡ, ἐπι. (ὄσπ.) ἐπ.
μεγίσθος, μέγιστος, κ. μεγαλοσπρω-
Grandezza, οὖν. θ. ἡ γιγνόμε-
γα τε ποσόν, τὸ ἀφθόνον, τὸ ἐπι-
ψιλῆς. || Μεγαλοῦν, μεγαλοσπι-
ρπῆς, μεγαλοψυχία.
Grandicciuolo, ἡ, ἐπι. ὄσπ.
Grandeito.
Grandigia, οὖν. θ. μεγάλην
μεγαλοσπερπῆτα. || Ἐπαρρηθῆς.
Grandigiara, ῥ. οὖν. ταυτὸ τῷ
Grandeggiare.
Grandiloquenza, οὖν. θ. ἡ φρα-
σις, μεγαληγορία ἢ ὑπερβασία.
Grandiloquo, ἐπι. μεγαλήγορος
στωμῆλος, ὑπερβᾶς.
Grandinare, ῥ. οὖν. τρεποκῆ-
πτει γάλας, χαλαζῆ.
Grandinata, οὖν. θ. καταιγὶς
ματὰ χαλαζῆς.

Grandinato, ἡ, ἐπι. χαλαζῶδης.
Grandino, οὖν. θ. γάλας.
Grandioso, οἶα, ἐπι. ὁ ἐκ χα-
ζῆς μιμηγῆνος, χαλαζῶδης.
Grandiosità, οὖν. θ. μεγαλο-
ἐπῆς, λαμπρότης, ἐπιφάνεια.
Grandioso, οἶα, ἐπι. μεγαλοσπε-
ρπῆς, ἐπιφανῆς. || Οἰοματίας.
Grandisonario, ἐπι. διγ. ὁ ἡ-
ὄν μεγάλως, ὑψώφως.
Grandizia, οὖν. θ. ταυτὸ τῷ
randigia.
Granduca, οἶα, ἀρ. μέγας δου-
granducaio, οὖν. ἀρ. μέγας δού-
κῆτος.
Granduchessa, οὖν. θ. μεγάλη
δουκῆτος.
Granello, οὖν. ἀρ. κόκκος, ἡ βῆ-
μα σταφυλῆς.
Granelloso, οἶα, ἐπι. ὁ κόνων
εὐθῆς, πολὺσπερπῶς.
Granello, ἐπιφ. ἀναμφιδόλως,
εὐθῆς, ὑπερβᾶς.
Granifero, ἡ, ἐπι. σιταφόρος.
Granigiuno, οὖν. θ. χαλ-
Granimento, οὖν. ἀρ. σπερμᾶ-
ωσις.
Granito, ῥ. οὖν. σπερματίλλω-
νῶν τῷ τῆσπορῷ.
Granito, οὖν. ἀρ. μέγιστον τῆς
σπυρπῆτος, λίθος ὁ συνήθης, εἶτα
ρανίτης.
Granitolo, οὖν. ἀρ. σμῆνη.
Granitura, οὖν. θ. ὄσπ. Grani-
zione.
Grasmatro, οὖν. ἀρ. δειγδῆς,
πρόστατος, ὁ εἰς ἄρβαν ἰκανός. ||

Λαχρῆς πύγματος ἱπποτῶν. || Ὁ
ταῦ ποροβαλκῆ κυβερνήτης.
Gravitero, ἐπιφ. ὁπρηθῆς.
Grano, οὖν. ἀρ. σίτος. || Κόκκος.
Grancchiella, οὖν. θ. ὄνομα
βατράχου.
Granoio, οὖν. ἀρ. χρυσόνημα.
|| Ἄραδουτο.
Granoio, οἶα, ἐπι. πολὺσπερπῶς,
κοκκῶδης. || Σιταφόρος.
Granturo, οὖν. ἀρ. ὁ Σουλτάνος.
Granularo, ῥ. ἐν. καλλιτῆμι τι
σφαιρατῶν, σφαιρῶν. || Κατατρίβω
μεταλλόν εἰς σφῆματα.
Granulato, ἡ, ἐπι. σφαιρωτός.
Grappa, οὖν. θ. ὄνομα σταφυλῆ.
|| Ἀγχιότερον ἀγκύριον. || Σιδηρεῖον
συγκρατῶν τοῦ σφαιρῆς. || Tu-
πογρ. συνέχεια. || — πηλ. ἀφθόνως
τῶν ἱππῶν.
Grappato, ῥ. ἐν. ὑπερπᾶξ τι
(διὰ τῆς ἀρπῆτης). || — ῥ. οὖν. ἡ
καρμῆνομα, κ. κωνοσπρωῶν σφ-
νῶν τῷ Aggrapato.
Grappola, οὖν. θ. εἶδος στα-
φυλῆς.
Grappiglia, οὖν. θ. συμπλοκή.
Grappio, οὖν. ἀρ. ἀρπαγῆ, τρέ-
μα ἢ ἀγκύριον.
Grappio, ἡ, ἐπι. ὄσπ. Ραπίτο.
Grappo, οὖν. ἀρ. ἀρπαγῆ. ||
Βάρος, κ. τοσπῆ σταφυλῆς.
Grappolino, οὖν. ἀρ. βεσποδῆν
ἱπποφιλῆς.
Grappolo, οὖν. ἀρ. ταυτὸ τῷ
ἀνωτέρω. || Μωρδῆς, βλάξ.
Grappolaccio, οὖν. ἀρ. ὄσπ. Grap-
polino.

Grasceto, οὐσ. θ. βοσκὴ τῶν χοίρων.

Grascia, οὐσ. θ. τιμολή, λιπός. || Τὰ στήθη. || Ἀγορονομία, ἢ ἐπὶ τῶν τροφῶν ἀρχή.

Grasciore, οὐσ. ἀρ. ἐπιτασία.

Grascino, οὐσ. ἀρ. ἀγορονόμος.

Grasciolo, οὐσ. θ. ἐξογκασίς τῆς κνήμης τοῦ ἵππου.

Grasra, οὐσ. ὄ. ἐπὶ τοῦ γλαύχους ἄφρος.

Grasrellino, οὐσ. ἀρ. (ἕπος.) ὄρ. Grappolino.

Grasri, οὐσ. ἀρ. πλ. παρφυλδής, κ. κωδωνία.

Grasri, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Grasri ἢ Grappolo.

Grassamento, ἐπίρ. λιπαρῶς, παχίως, ἀφθονῶς.

Grassatore, οὐσ. ἀρ. ληστής.

Grassazione, οὐσ. θ. ληστεία.

Grassellino, οὐσ. ἀρ. (ἕπος.) ὄ. ἄλλοτε παχὺς, ὑπεπαχὺς.

Grassello, οὐσ. ἀρ. μικρὸν κρημέτιον, πάχος. || Ἐίδος λεπτότερος τιτάνου. || Ὄνομα οὐκέν.

Grassetto, ia, ἐπ. ταῦτὸ τῷ Grassellino.

Grassozza, οὐσ. θ. λιπός, πάχος, ὑδαρμία. || Ἀφθονία, πλούτος, εὐκέρεια.

Grasso, οὐσ. ἀρ. λιπός, πάχος, παχύτης. || Siato sul — ὑπερῶ, πλούσιος. || — zsa, ἐπ. παχὺς, τιμολή, λιπαρῶς, ὑπερμετῶδες. || Εὐφόρος. || Ἀφθονός, πλούσιος, εὐδαίμων, εὐπτορός.

Grassoccio, cio, ia, ἐπ. (ἕπος.) ὄ. ἄλλοτε παχὺς, ὑπεπαχὺς, ὑδαρμίας, κ. παχυντικός.

Grassoso, ἐπ. ὄ. εἰς ἄφρον παχὺς, ὑπερπαχὺς.

Grassoso, za, ἐπ. λιπαρῶς, παχὺς, εὐδαρμίας.

Grassottino, na, ἐπ. (ἕπος.) ταῦτὸ τῷ Grassellino.

Grassotto, ia, ἐπ. ὄρ. Grassoso.

Grassula, οὐσ. θ. οὐκὸν παρῶ, λιπός, ἢ πάχος.

Grassumo, οὐσ. ἀρ. πλ. εἰς λιπός, ἢ πάχος.

Grasta, οὐσ. θ. ἀγγεῖον ἐν ᾧ τίθενται ἄνθη, γέστερ.

Grata, οὐσ. θ. κηκλίς σιδερά, ἰσχάρα, κ. σάραρα.

Grattamento, ἐπίρ. ἀσπίς, εὐδαρτωσίς, εὐγυνωμόσις. || ἄσπις.

Grattella, οὐσ. θ. ἰσχάρα. || Καρούς.

Gratticcia, οὐσ. θ. κούρος, κ. φάροκαλαθόν. || Κηκλίς τοῦ ἱερολογητηρίου.

Gratticcia, οὐσ. ἀρ. πλεγμα βέδων, τερσός, κηκλίς ἐκ λυγρῶ.

Gratticchia, οὐσ. θ. ἰσχάρα, κ. σάραρα. || Βραχιονοτήριον. || Κηκλίς σιδερά.

Graticolare, ῥ. ἐν ἀντιγράφοις γραφῶν διὰ τῶν τετραγώνων. ὄρ. Rotaro.

Gratticare, ῥ. ἐν ἀμείβω, χαρίζομαι. || ἄριστόν τι ποῖδ. || — si, ῥ. ἀντ. καθίσταμαι ἀριστόν ἢ φιλοκούμεαι τι.

Gratticchiare, οὐσ. θ. εὐαἰδέ, δῶρον, χάρισμα. || Ἐδωγία.

Gratto, οὐσ. ἀρ. Ναυτ. ὑποκρινόμενος τὸ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀκρας τοῦ τετραγώνου ἰστίου.

Gratto, οὐσ. ἀρ. ὄρ. τῷ ἀνωτέρω.

Gratto, οὐσ. ἀρ. ὄρ. τῷ ἀνωτέρω.

Gratto, ἐπίρ. δωρεάν, ἀμειβί.

Grattadolo, ia, ἐπ. ὄ. δωρεάν δέσις.

Grattadino, οὐσ. θ. εὐγυνωμοσύνη, εὐδαρμία.

Grato, οὐσ. ἀρ. εὐγυνωμοσύνη. || Σίλησις, βούλησις. || Προβουλία, εὐαίτια. || —, ἐπίρ. μεταχρηστέως, φιλόφρων. || Προσηκίτης ἀγαπῶν, εὐδαρτωσίς, ἰδύς.

Grattatore, οὐσ. ἀρ. κηκλίς, κ. φαγοῦρά τῆς κηκλῆς.

Grattagranchio, οὐσ. ἀρ. ὄ. τολμία.

Grattamento, οὐσ. ἀρ. κηκλίς. || Καταρμίας.

Grattarugia, οὐσ. θ. ἰργαλεῖο τῶν χρυσοχόων, κηκλίον.

Grattare, ῥ. ἐν. ἔτι, κηκλίω, τρέω. || Προβαλλῶ. || Κολλοκούμεν. || Καθαρίζω, ἐκκαθαίρω. || — si, ῥ. ἀντ. κηκλιέμαι.

Gratticchio, οὐσ. ἀρ. ὄρ. Grattamento

Grattato, ia, ἐπ. ἐξομνός.

Grattatura, οὐσ. θ. τὰ μετὰ τὴν ἔξομνόν σμῆμα, ἀμειβί, φροχί.

Grattugia, οὐσ. θ. ἔστρα, ζουστρί, κ. ἔστρα.

Grattugiato, ῥ. ἐν. ἔτι, τρέω, ἰκτιέω.

Grattugiato, ia, ἐπ. ἐξομνός.

Grattugiamento, ἐπίρ. δωρεάν, ἀμειβί.

Gratis, ia, ἐπ. ὄρ. Grattugiamento.

Grattugiano, ἐπ. διγ. ὄ. συγχαίρων τιμῆ.

Grattugiaro, ῥ. οὐσ. συγχαίρων τιμῆ. || — si, ῥ. ἀντ. ταυτοσημον.

Grattugiatore, ia, ἐπ. συγχαίρων τιμῆς.

Grattugiazione, οὐσ. θ. συνών. τῷ Felicitazione.

Grava, οὐσ. θ. οὐκίπλος, κηκλίς.

Gravaccio, cio, ἐπ. κλαν βαρῆς, κλαν δουκίντος, ὑπερβαρῆς.

Gravacchiolo, ia, ἐπ. ταῦτὸ τῷ ἀνωτέρω.

Gravafoglio, οὐσ. ἀρ. μέριμνον τὸ ἱστικαλύπτον τὰ ἐπὶ τοῦ γραφίου ἴγγραφα.

Gravame, οὐσ. ἀρ. βέρος, φορτίον, συνών. τῷ Gravamento.

Gravamento, οὐσ. ἀρ. ὄρ. τὸ προσηκούμενον. || Ἐπιβάρυνσις, καταπίεσις. || Κατασχυσίς, ἐκπίεσις περιβύσις.

Gravante, ἐπ. διγ. βέρος ἱστικαρυκτικός.

Gravanza, οὐσ. θ. συνών. τῷ Gravamezza.

Gravare, ῥ. ἐν. βάρυνω, ἐπιβαρύνω, φορτίζω. || Προβαλλῶ, θλίβω, καταπιέζω. ἐπιβάλλω φόρον. || Κατασχυσίς, ἐκπίεσις, καταπίεσις. || Κατασχυσίς ὑβρίσις. || Βγγαράτω, γλάφω. || Διατάξω, ἐνοχλῶ, ἀνέω. || —, ῥ. οὐσ. ἐξαιτέρομαι.

Grisignolo, ουσ. άρ. φυτόν, ή σύγγος, κ. ζύγγος.
 Grofano, ουσ. άρ. καρπούλλον, κ. μουσαλίον.
 Grofo, ουσ. άρ. τρύβη έλληνος.
 Grogiolajo, ή αν. όρ. Grogiolajo.
 Grogliano, ή αν. όρ. Scollano.
 Gromma, ουσ. υ. τρυγία, τάρι-
 τρον || Ρετιλίθωσις. || Πύρος.
 Grommano, ή αν. ούδ. καλόπωμα·
 εκ τρυγίας.
 Grommato, ία, επ. και
 Grommatoso, σα, επ. τρυγιάδης.
 || Πυροβόλις.
 Grompa, ουσ. θ. ύδροβόλις, είδος
 κάρναβος. || Το άσρον των θα-
 λάρων.
 Grompaia, ουσ. θ. ύδροβόλις. ||
 Σταλαγμός.
 Grandano, επ. δια ή πίπτων
 κατά σταγόνας, άστράτων.
 Grandate, ή αν. ούδ. και
 Grandeggiato, ή αν. ούδ. άπυστα-
 ζω εκ τής ύδροβόλις, εναντι λέγε-
 ται ή και επί αιματός ή ύδατός.
 Granlato, ουσ. άρ. περίγει-
 σμα γέλασος.
 Grano, ουσ. άρ. γένος ή γίν-
 γος.
 Granpa, ουσ. θ. εί γλευτόν, το
 άπιστό των ζώων.
 Granpaia, ουσ. θ. το υπό την
 ούραν του ήπου διερχόμενον λι-
 ριον, ύπευρής.
 Granpa, ουσ. άρ. όρ. Granpa.
 Granpato, ουσ. άρ. εί γλευ-
 τού, το άπιστό των ζώων. || Ούδ.
 πύγον, κ. κολοκύκουρα.

Groposo, σα, επ. ή ζυγαν ζήλις
 ή καρβους, ζήλιος.
 Grossa, ουσ. θ. κυρίας ποτιν
 εκ δώδεκα δαδακιδίων. || Ποσότης
 μεγάλη, θαψίλοια. || Ο μίγματος
 κωδιών. || Alla—, έκφρ. επί: το
 ζλον, καθόλου, δίκαιος.
 Grossacciuolo, ία, επ. διάστρο-
 φος, κ. κακοκαρμωμένος.
 Grossugna, ουσ. θ. μεταμ-
 τήν χονδρό ύφασμα.
 Grossamolo, επίθ. κατά με-
 γάλην ποσότητα, ποιδύ άδρας. ||
 Απειροχάνως || Ολιγώως, άλογοχέρως.
 Grosseggiato, ή αν. ούδ. ύπερφα-
 νεύοματ, απαίροματ.
 Grosseria, ουσ. θ. άνοσοίμο-
 ρία, ακρίτοη.
 Grossetto, ία, επ. (ύποκ. του
 Grasso) όλιγον παχυς, ή κάκαρη.
 Grossizza, ουσ. υ. παχος, πα-
 χύτης. || Κωφότης. || Απειροκα-
 λία, εύήθεια, αγροικία.
 Grossicciuolo, ία, επ. ταυτό το
 Grossello.
 Grossiero, επ. δια ή άκατέργη-
 στος, ήλίθιος, άπαιδευτος, αγροί-
 κός. || ουσ. άρ. μάγνητες.
 Grossito, ουσ. θ. ταυτό τής Gros-
 sezza.
 Grosso, ουσ. άρ. πάχος, πα-
 χύτης το πλείστον, το βαρύτερον,
 το παχύτερον, το κυριότερον, μέ-
 ρος. || Όγκος, χονδράς μέγας. ||
 Νουμάτις. || — σα, επ. παχύν,
 χονδρός. || Ηγώκος. || Οιδύλιος. ||
 Πλατός. || Εύπορος, πλούσιος. || Α-
 γροίλος, βάνκουος, απαίροματος.

|| Διατρέφωτος. || Διαφίλις, άρθ.
 νος. || Παχός, πικρός, θαυός. || —,
 επίθ. άρ. Grossamente.
 Grossolamente, επίθ. άπει-
 ροκλώς άγροίκοις.
 Grossolania, ουσ. θ. και
 Grossolano, ύα, επ. βάνκουος,
 άπειροχάνως.
 Grossone, ουσ. άρ. είδος νομίσματος.
 Grossumo, ουσ. ήρ. άγκυροσού-
 νη συνών τής Grossezza.
 Grotta, ουσ. θ. σπήλαιον. || Κρη-
 μής. || Πότρυγμα.
 Grotaglia, ουσ. θ. τόπος σπη-
 λαϊός.
 Grottafallo, ουσ. θ. (ύποκ.) μη-
 κριν σπήλαιον, σπηλαϊόμα.
 Grottesca, ουσ. θ. ζωγραφία ή
 λίκωσις, ζωπαγραφία.
 Grottesco, σα, επ. γαλιός. ||
 Ιδιότροπος.
 Grotto la, ουσ. θ. (ύποκ.) τρυ-
 γή τής Grotterella.
 Grua, ουσ. άρ. όρ. Grua. ||
 Πικρόν ύδροβόλιον, ή άνακροτήλιος.
 Grullata, ουσ. || όρ. Grullata.
 Grullo, ουσ. θ. σπηλαϊόμα.
 Grulligliano, επ. σπηλαϊόμα.
 Grulligliolo, ουσ. θ. φαστροφί-
 του ήλίματος.
 Grullino, ουσ. άρ. τζαγύ, ή
 φροσόνη.
 Gru, ουσ. άρ. και θ. πικρόν, ή
 γερατός.
 Gruotto, ουσ. θ. ύποκ. του
 Grucchio, ουσ. θ. βακτηρία τών γυ-
 λών. || Πάχτρον τρυγητήριον διαφύ-
 ρων. || Γρασκονίδον, ήρακίον, ή λι-
 αγος. || Απλοτήριον, τυπαγραφικόν.

Grufolate, ή αν. ούδ. άνακροτή-
 λια του ήγγουσι άνοσού το ήγγος
 γράζων επί γούρων.
 Grugnare, ή αν. ούδ. και
 Grugnare βουδ. γρυλλίζω, γρύ-
 ζω επί γούρων.
 Grugnito, ουσ. άρ. ή του γού-
 ρου συνών γρυλλισμός.
 Grugnito, ουσ. άρ. ή γούζων.
 Grugno, ουσ. άρ. το ήγγος,
 του γούρου και επί γούρας, το προ-
 σωπον του άνωρτου || Ζωογρυ-
 μωσις, κηλίτση.
 Grullo, ουσ. ήρ. άνακροτήλιος,
 γυκαλιός, νενοτρώμενος. Πύ-
 γος, ή ούρατος, συνώνος. || Andar-
 seno, Tornarseno — επί περιου-
 πος, κηλίτση.
 Gruma, ουσ. θ. όρ. Gramma.
 Grumata, ουσ. θ. είδος μετα-
 τρυγίας.
 Grumato, ουσ. άρ. μόνος τις.
 Grumato, ουσ. άρ. ήρακ. του
 Grumo, ουσ. θ. ήρ. ήρακ. χόν-
 δρος αιματος, είτε γαλακτός.
 Grumicchio, ουσ. ήρ. Botan.
 κενός των ήρακίων κτλ.
 Grumoso, ύα, επ. ήρακ.
 Grumoso, σα, επ. ή παχύς
 ήρακίων ή χονδρών, ήρακιάδης,
 χονδρότης.
 Grungo, ή αν. άρ. φυτόν, το θύ-
 μιον.
 Grugno, ουσ. άρ. φυτόν, ή φυ-
 δοκός.
 Grugnato, ή αν. ούδ. ήρακίον, συν-
 σωριός.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ. τοῦ Gruppo) μικρὸν δέμα, μικρὸς σωρὸς
Gruppo, ἑπ. ὁ φῶσι στίλβονος ἐπὶ ἰθαυάντοι.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. κούρας ἄρρωσ-
μα πολλὸν προσήτων ἢ πριγ-
μάτων, συγροτήρια, δυνάμει, ἰ-
σθλλετος, ὁπίστω, στίφος, κυκλός.
|| Δίμα, χυμὸν τὸ δέμα. || Σωρὸς.
|| Σύμ. πλιγμά. || Δούχρημα, ἀρρω-
χάνια.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. ἰθαυάντων ὁμο-
ύπικον περιχρησῆς ἰθαυάντων
μάτιον.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. ταυτὸσημὸν
τῶ ἀνωτέρω.

Gruppo, οὐσ. ὁ ὄρον Guadagno.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. ἰθαυάντων ὁμο-
ύπικον περιχρησῆς ἰθαυάντων
μάτιον.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. ἰθαυάντων ὁμο-
ύπικον περιχρησῆς ἰθαυάντων
μάτιον.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. ἰθαυάντων ὁμο-
ύπικον περιχρησῆς ἰθαυάντων
μάτιον.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. ἰθαυάντων ὁμο-
ύπικον περιχρησῆς ἰθαυάντων
μάτιον.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. ἰθαυάντων ὁμο-
ύπικον περιχρησῆς ἰθαυάντων
μάτιον.

Gruppo, οὐσ. ἀρ. ἰθαυάντων ὁμο-
ύπικον περιχρησῆς ἰθαυάντων
μάτιον.

Guadagnato, ἑπ. κερδαίνω,
|| Μεταφ. πωλοθεῖς. || — οὐσ. ἀρ.
τὸ κέρδος.

Guadagnatore, οὐσ. ἀρ. - ἰθίκο,
οὐσ. ὁ. ὁ κερδαίνων.

Guadagnatoria, οὐσ. ὁ. κέρδος,
ὠφέλεια. || Λισσοκέρδαι.

Guadagnello, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.)
μικρὸν κέρδος, κερδαίριον, κερδύ-
ριον.

Guadagnuolo, ἑπ. διγ. ὄρ.
Guadagnabile.

Guadagnoso, οὐσ. ἀρ. κέρδος, ἰ-
θικέρδεια. || Κατέρθημα.

Guadagnoso, οὐσ. ἀρ. ἰθικέρ-
δος, ὠφέλεια.

Guadagnosità, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.)
ὄρ. Guadagnetta.

Guadare, ὁ. ἐν. ποταμὸν δια-
βαίνει διὰ τοῦ ποταμοῦ μέρου.

Guadare, οὐσ. ὁ. δίκτυον τι ἄ-
λιευτικόν.

Guadare, οὐσ. ἀρ. τὸ βυτὸν ἢ δια-
βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, διάβα-
σις, πέρασ, τήναγος. || Βοτάνη, ἢ
ἰσάτις.

Guadare, οὐσ. ἀρ. τὸ βυτὸν ἢ δια-
βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, διάβα-
σις, πέρασ, τήναγος.

Guadare, οὐσ. ἀρ. τὸ βυτὸν ἢ δια-
βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, διάβα-
σις, πέρασ, τήναγος.

Guadare, οὐσ. ἀρ. τὸ βυτὸν ἢ δια-
βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, διάβα-
σις, πέρασ, τήναγος.

Guadare, οὐσ. ἀρ. τὸ βυτὸν ἢ δια-
βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, διάβα-
σις, πέρασ, τήναγος.

Guadare, οὐσ. ἀρ. τὸ βυτὸν ἢ δια-
βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, διάβα-
σις, πέρασ, τήναγος.

Guadare, οὐσ. ἀρ. τὸ βυτὸν ἢ δια-
βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, διάβα-
σις, πέρασ, τήναγος.

Guadare, οὐσ. ἀρ. τὸ βυτὸν ἢ δια-
βατὸν μέρος τοῦ ποταμοῦ, διάβα-
σις, πέρασ, τήναγος.

Guairella, οὐσ. ὁ. (ὄπικ.) μι-
κρὸ ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, ὁ. οὐδ. ἰθαυάντων. || ἰ-
θαυάντων ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.
Guaire, οὐσ. ἀρ. ὄρειον, ὄρειον.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. ζῷον, τῶν
ἰνδιάν, ἢ προβατοκάμηλος.

Guanaco, οὐσ. ὁ. παρὰ, κ. μά-
γουλων.

Guanacalata, οὐσ. ὁ. ἢ διὰ τοῦ
προβατοκαμίου τῆς.

Guanacalo, οὐσ. ἀρ. προσηγο-
ρίαν, κ. μαζιάρει. || Τὸ καλὸν
πικρὸν τὴν κραιὴν μέρος τοῦ κραι-
νοῦ, παραχρησῆς.

Guanacalio, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.)
τοῦ. Guanacalo προσηγορίαν.

Guanacala, οὐσ. ὁ. ἢ ἄπειμα, ἰ-
θικέρδος ἐπὶ τῆς κραιαίς.

Guanaciano, οὐσ. ἀρ. δυνατὸν,
σοφὸν ἢ ἄπειμα.

Guanaco, ἑπ. ὁ. ἢ ἄπειμα, ἰ-
θικέρδος συντηρημένης.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guanaco, οὐσ. ἀρ. κραιὴν, ἢ κραι-
νοῦ, ἢ κραιὴν, ἢ κραιὴν.

Guardacaballo, οὗτ. ἀρ. ἀντιθέ-
του καὶ ἀντιθέτου.

Guardacuerpo, οὗτ. ἀρ. σωμα-
τεφλάτ.

Guardacosta, οὗτ. ἀρ. στρατιώ-
της ἐκτακτοῦ. || Πλοῖον φυλάκτον
τὰ παραλία, ναὺς φυλακίς, ἢ ἀ-
κτινήσας.

Guardacuerpo, οὗτ. ἀρ. στήθ-
δαπανῶν, κ. στήθος, ὁ θώραξ, τῆς
ἐσθῆτος τῶν γυναικῶν.

Guardaonna, οὗτ. θ. ἢ τῆς λε-
γούσης φλόγης.

Guardafuente, ἐπ. διγ. φιλίαρχος.
Guardafuente, οὗτ. ἀρ. κρυψο-
λάτιον.

Guardagente, οὗτ. ἀρ. πρῶτα-
πίστον προσωπίς. || Περιγναθίς.

Guardamaquina, οὗτ. ἀρ. τὸ ὑ-
ποκατάλυτον ἤγειν ἢ φυλάκῃ τῆς
σκανδαλιστικῆς τοῦ σκανδαλισμοῦ.

Guardamaguzini, οὗτ. ἀρ. ἐπι-
θρονοφύλαξ.

Guardamano, οὗτ. ἀρ. γαστρί-
τεχνίτων. || Τὸ ἐν τῷ εἶρει ὄδω
κρήνον τῆς χειρὸς.

Guardamano, οὗτ. ἀρ. πρῶτα-
φίς, περὶ τοῦ. || Φυλάξ. || Γραμμα-
τεφλάτ.

Guardanave, οὗτ. ἀρ. ναυ-
δοῦς, ἢ γαστρίτεχνος, κ. περὶ τῆς.

Guardanave, οὗτ. ἀρ. εἰδος πρῶ-
ταφίς.

Guardancano, οὗτ. θ. περι-
λάτιον.

Guardanillo, οὗτ. ἀρ. ἰσχυρῶς προ-
σφύλακτος, φυλακίς.

Guardaportoni, οὗτ. ἀρ. θυρωρὸς.

Guardapelle, οὗτ. ἀρ. φυλάκ-
τον περιστερῶν.

Guardapelle, ἐπ. ἀντιθέτου,
Guardapelle, ἐπ. ἀντιθέτου,
Guardapelle, οὗτ. ἀρ. τῆς

χειρὸς.

Guardare ὁ, ἐν. φυλάττει, προ-
φυλάττει. || Τροφῶν, διατηρῶν, ἐν
φυλάκῃ καὶ τήρησιν τῆς αἰ-
κλιτικῆς. || Σοφῶν, διοικῶν. ||
ἔχω τὴν διὰ τῆς αἰκλιτικῆς
ἀντιθέτου. || Τὸ ἀντιθέτου ἀποκρί-
στομα, ἀποκρίσις. || Ἐπιθρονο-
φύλαξ, ἀποκρίσις. || In porta di
una casa, θυρωρὸς. || Ἐρωτῶν, ἀπο-
κρίσις, περὶ τῆς αἰκλιτικῆς. || Τὸ
ἐπιθρονοφύλαξ, ἀποκρίσις, περὶ τῆς
αἰκλιτικῆς. || Ἐπιθρονοφύλαξ, ἀποκρί-
σις, περὶ τῆς αἰκλιτικῆς.

Guardaroba, οὗτ. ἀρ. ἱστο-
φυλάκτον, ἱστοφύλαξ, πρὸς δὲ
καὶ ὁ ἱστοφύλαξ.

Guardasigilli, οὗτ. ἀρ. σφρα-
γιδόφυλαξ.

Guardatore, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς Σωματεφύλαξ. || Φυλάξ.

Guardaluna, οὗτ. θ. βλέμμα,
πρῶταφίς. || Φυλάξ.

Guardavivande, οὗτ. ἀρ. ἐπι-
φυλάκτον.

Guardia, οὗτ. θ. φυλάκῃ, ἐπι-
φύλαξ, τήρησις. || Προμαχῶν. ||
Προμαχῶν, προμαχῶν, ἀποκρίσις. || Μέρι-
μῆς, ἐπιμέλεια, προσήχ.

Guarda, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς Σωματεφύλαξ. || Φυλάξ.

Guarda, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς Σωματεφύλαξ. || Φυλάξ.

Guarda, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς Σωματεφύλαξ. || Φυλάξ.

Guarda, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς Σωματεφύλαξ. || Φυλάξ.

Guarda, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς Σωματεφύλαξ. || Φυλάξ.

Guarda, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς Σωματεφύλαξ. || Φυλάξ.

Guarda, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς Σωματεφύλαξ. || Φυλάξ.

Guardauro, οὗτ. θ. ὑπερβαί-
νους.

Guardiano, οὗτ. ἀρ. φυλάξ, τῆς
ρηγῆς.

Guardante, οὗτ. ἀρ. κίνη-
τρον, ἐπιθρονοφύλακτον, ἐπιθρο-
νοφύλαξ. || Οὐ καλῶς τῆς γυναι-
κῆς ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

ἀναφύλακτος. || — si, β. ἀνε. τῆς
τῆς αἰκλιτικῆς.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

ἀναφύλακτος. || — si, β. ἀνε. τῆς
τῆς αἰκλιτικῆς.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guardante, ἐπιθρο-
νοφύλαξ, ἀποκρίσις, τῆς κρινάτιον.

Guastamento, ουσ. άρ. βλάβη, φθορά.

Guastamentieri, εύτ. άρ. ο τὸ ἐπιτηδεύειν ἔξουτελλῶν διὰ μισθοῦ ἀδελφεινῶν.

Guastare, έν. φθείρω, διαφθείρω, χαλάω, κατεστρέφω, ἱσημῶ, παρῆδω.

|| Συγγείω, μιγνύω, διαταράσσω. || Καταστραπαλάω, ἀποστρέφω. || Κακολογῶ, διασύρω. || —σι, β. έντε διαφθείρομαι, σήπομαι, χαλαροῦμαι. || Ἄγαπῶ προσπαθῶς.

Guastatore, ουσ. άρ. ο φθέρων, χαλάων, διασπαθῶν, φθορῶν· αἰώτης, σπάταλος.

Guastatura, ουσ. θ. Όρ. Guastamento.

Guastaville, ἐπ. διγ. ο φθέρων τὰς πόλεις, βλασπητικός.

Guasto, ουσ. άρ. βλάβη. || —τα, ἐπ. φθαρσίς, ἀφθαρμένος.

Guastamento, ουσ. άρ. βλάβη. || Guastare, έν. ταυτὸ τῶ Guastatore. || Ἄγωστουμαι, ἀμύλλωμαι. || —σι, β. έντ. προσεβλήπησαι συναλλήλων.

Guastatore, ουσ. άρ. τρίς, ουσ. θ. ο καὶ ἡ θεωρῶς.

Guastatore, ουσ. θ. Όρ. Guastamento.

Guastatore, ουσ. θ. Όρ. Guastamento.

Guastatore, ουσ. άρ. ἀχρεῖος παραμάγειρος· ἐπὶ χροῦς.

Guastato, ουσ. άρ. παραμάγειρος.

Guazza, ουσ. θ. δρόσος, ψυχρία· ψυγμός.

Guazzabuglio, ουσ. ἀριμύμη· ἀγῆδῶς καὶ κακῆς γυναικός. || Κυκιάω.

Guazzare, έν. διαταράσσειν ἢ γράν τι έντός ἀγγείου. || —βλά, πλῆω, διαδένω, διαπαρῶ. || —σι, β. έντ. λούομαι· κολυθαί.

Guazzato, ἐπ. έπ. τεταραγμένος· συγκεχυμένος.

Guazzatore, ουσ. άρ. τῆρας έντ. λούουσι τὰ ζῶα.

Guazzatore, ουσ. άρ. ἀπύκνησιν, βῆκος· συνών. τῶ Gherone.

Guazzare, ουσ. άρ. καρπύμα, κ σάλασα.

Guazzo, ουσ. άρ. μέρες· ποταμῶ διαδρῶν ἔναι πλοῦτος, πῆρ. || Ὑδωρ λιμνάζον, τέναςτος.

Guazzosa, σα, ἐπ. πηλώδης, τεναγώδης.

Gubernacolo, ουσ. άρ. πηδάλιον, κὸς τιμῶν.

Gubernazione, ουσ. θ. κυβερνήσις· διοίκησις.

Guaflo, ουσ. άρ. Text. ἕστυ.

Guaflo, ουσ. άρ. Text. ἕστυ.

Guaflo, ουσ. άρ. Text. ἕστυ.

Guaflo, ουσ. άρ. Text. ἕστυ.

Guaflo, ουσ. άρ. Text. ἕστυ.

Guaflo, ουσ. άρ. Text. ἕστυ.

Guaflo, ουσ. άρ. Text. ἕστυ.

Guaflo, ουσ. άρ. Text. ἕστυ.

|| Δυσκόλια, πρόσκοιμος, ἱμνός. || Δυσκόλια, πρόσκοιμος, ἱμνός. || Δυσκόλια, πρόσκοιμος, ἱμνός.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidare, έν. ὀδηγῶ, φέρω, ἄγω. || Διοικῶ, κυβερνῶ, χεῖρα γάγῶ. || Διοικῶ.

Guidaripolo, ουσ. άρ. ἀρχηγὸς ἀνταρσίας, διαμαγωγός.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Guidardona, ουσ. έν. Όρ. Guidardona.

Οικα, ουρηός. || Γάστρι, βράση εἰς τι.
 || Σχῆμα.
 Guisto, ἴα, ἑπ. ἀκάθαρτος, γλι-
 σχρος, φιλάργυρος, μικροπρεπής.
 Guizaga, β. οὐδ. κινούμαι, τα-
 ράττομαι, σαλεύομαι, σείομαι. ||
 Σπαίρω· σπαράζω· ἐπι· λυθίων. ||
 Κελευθός, κλέω. || —, β. ε. σείω,
 πάλλω, δονῶ.
 Guizzo, εὐπ. ἀρ. κινῶντις, κο-
 λήθημα τῶν ἰχθύων. || Σπασμός,
 δόνησις. || —, κη, ἐπι· κμαρμ-
 μένος, ἐξ· υτιδωμένος.
 Guiso, sa ἑπ. Ὀρ. Golooso.
 Gumotte, εὐσ. ἀρ. πλ. μαύροι
 βουκαλινοὶ τῆς λέμβου. διὰ
 τῶν ποταμῶν.
 Gumina, εὐσ. θ. τὰντὸ πρὸ Gū-
 missa.
 Gut, εὐπ. ἀρ. Ὀρ. Stagnito.
 Gurgel, εὐσ. ἑρ. κοιλία τῆς ὀρχη-
 Guzmella, εὐσ. θ. πρὸ ὑπὸ τῆν
 γνάθων τοῦ ἵππου· ἀλοσίδιον.
 Guscio, εὐσ. ἀρ. χέλυρος, κ.
 τσέρφι κροῦων, ὠπὸν λίπυραν ὁ-
 σπρίου. Σκελετὸν ἀράχης, κλοίτου,
 κτλ. || Πλάστιγγι στάθμος. || Θή-
 κη προσκεκαλιῶ.
 Guatibin, ἑπ. διγ. γενιός.
 Gustaccio, εὐσ. ἀρ. ἀρχαία γεύ-
 σις ἐπὶ γεύσε.
 Gustamento, εὐσ. ἀρ. γεύσις.

Gustare, β. ἐν. γεύομαι, ἐ-
 κινέομαι. || Εἰγκλίσις, ἀπόδημα.
 || Κατανοῶ, καθορῶ. || Εὐχρη-
 νερτι.
 Gustativo, τα, ἑπ. γευσί-
 Gustatore, εὐσ. ἀρ. ὁ γεύων.
 Gustivolo, ἑπ. διγ. εὐχρη-
 νερτι, νῆστιμος.
 Gustovoluntate, ἐπιβ. ἀπόηθ.
 ἀρίστως.
 Gusto, εὐσ. ἀρ. γεύσις, ἐ-
 μψ. || Ὀσέσις. || Ὀσέσις, πείσις
 ἀδύτης. || Ἰδονή, τίσις, ἰσ-
 σίσις. || Ἢ τῶν καλῶν αἰσθη-
 σιδικαλῶ.
 Gustosamente, ἐπιβ. τανὶς ἢ
 Gustovoluntate.
 Gustoso, sa, ἑπ. Ὀρ. Gustoso.
 Guiffere, ἑπ. πλ. γυτὰ τῶν
 κρουσέρων.
 Gutto, εὐσ. ἀρ. πρῶτος.
 Guttonarii, εὐσ. ἀρ. πλ. ἰσ-
 βραθακινῶται.
 Gutturnale, ἐπιβ. διγ. λαρυγγίτις.
 Gutturnalismo, εὐσ. ἀρ. ἑπ.
 τοῦ λαρυγγίτις ἐλαττωματικῆς
 φωνῆς, λαρυγγισμῶς.
 Gutturnamento, ἐπιβ. διὰ τὸ
 λαρυγγίτις.
 Gutturnomascellare, ἑπ. διγ. ἢ
 τῆς μασχάλης, μασχαλιῶς.
 Gutturnopalatino, ἐπιβ. ὑπὲρ

III.

190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

Hachus, ὁ τῆς βηχδε ἦχος,
 χαδμ. γαδμ.
 Harom, ὄσα ἀρ. ὁ παρά τοῖς
 Ὀθωμανοῖς γυναικωνίτης.
 Hh, ἐπιφ. ἀποστροφῆς, φῆ
 Hius, (λέξ. Λατιν.) ἵσον τῆς Hī
 qui· ἐν γρήσει δ' ἐκί τῆς ἱερφ.—
 iudo, τῆδε κακίας, ἀφ' ἐνός καὶ
 ἄλλου μέρους.
 Hoi, ὄρ. Ohī.
 Homo, λέξ. Λατιν. ὄρ. Uomo.
 || Ecco—, ὁ Κύριος τῶν Ἰουδαίων
 Χριστός. || Eucore ui—, καθή-
 μνημον ἑλως καθίστημι τινα.
 Hui, ἐπιφ. λύτης, πόρου, ὡς ἰ
 Hura, ἐπιφ. στρατιωτικῶν, ἐν
 ἰσογνη io di due fantez— ? γρησει κυρίας παρά τοῖς ῥόσοις
 ἔην ἀγάχων δύο μύθων, ἀλθδώς, καὶ ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὴν ζήτησιν

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ΚΑΙ

ΣΥΜΜΗΑΡΩΣΕΙΣ.

Α.

Abantion, εν, ἐπ. ἀτρατός.
 Ababoeicio, ἐπίρ. τυγαιός.
 Abada, οὐσ. ἀρ. ζών, ὁ εἰνὸ-
 κίρωσ.
 Abantiquo, ἐπίρ. ἀρχαῖον, ἐκ-
 παλαι.
 Abastanio, ἐπίρ. ἀρμόνιος.
 Abatáccio, οὐσ. ἀρ. αὐθαί, τις
 εὐλίος· ἐπί γλιόης.
 Abbaatore, οὐσ. ἀρ. -trice,
 οὐσ. ὁ. λογιστής.
 Abbaimento, οὐσ. ἀρ. ἴσδος.
 Abbaînemento, οὐσ. ἀρ. τυ-
 φλοσις.
 Abbaínatoro, οὐσ. ἀρ. -trice,
 οὐσ. ὁ. ὁ ἐκτυφλῶν.

Abbaínanza, οὐσ. ὁ. τασὲ ἢ
 Ἀbbaciamento.
 Abbadaro, β. οὐσ. παροῦν.
 Abbagliamento, ἐπίρ. ἀγ-
 δρώς.
 Abbandonatore, οὐσ. ἀρ. ἐπι-
 καταλείπων· παραήτης.
 Abbandonamento, ἐπίρ. ἢ
 περιολικώς.
 Abbarbagliato, τα, ἐπ. βλάβη
 λίθιος.
 Abbarbaglio, οὐσ. ἀρ. θάλασση.
 Abbarucciamento, οὐσ. ἀρ. ζα-
 ρηῦαρία, σκοτασμός.
 Accaracciato, β. ἐγ. καρῶ, οὐκ
 τίλω.

Accaracciato, τα, ἐπ. καρδαρός.
 Accarato, β. ἐγ. ἀνέχυρον δι-
 δίωται ἢ λαμβάνω, ἀφραβωνίζω, κ.
 καπριζίζω.
 Alberico, οὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) ὄρ.
 Albero.
 Alimatore, οὐσ. ἀρ. λυχνάπτης.
 Alipato, ἐπ. (Cianalo—) ἱπ-
 πος ἰλιωμένος.
 Ammen, ἐπίρ. ἀμάν.
 Ammonico, οὐσ. ὁ. Χημ. ἀμ-
 μονία ἐν.
 Ammoniacale, ἐπ. διγ. ἀμμω-
 νιαίς.
 Amoreccio, οὐσ. ἀρ. ὄπακ. τοῦ
 Angelo.
 Angelico, εν, ἐπ. ἀγγελικός.
 Angelo, ὁ. ἐν. ἀνιῶ, λυπῶ.
 Angina, οὐσ. ὁ. ἱατρ. συνάγγη.
 Anginoso, εν, ἐπ. συναγγώδης.
 Anperato, β. ἐγ. ταῦτο τῷ Διου-
 petara.
 Anperativo, να, ἐπ. ἐνεργητι-
 κός, συντελεστικός.
 Anperatore, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ.
 ὁ. ὄρ. ἀdoperatore.
 Appajatura, οὐσ. ὁ. οὐζύθεις.
 Appaèamento, οὐσ. ἀρ. ἀνα-
 κήθεις.
 Arboriforme, ἐπ. διγ. δειδρο-
 εἶδος.
 Arborizato, τα, ἐπ. δειδροφύ-
 τος, ἀπνεύθος.
 Arborizzazione, οὐσ. ὁ. δειδρο-
 εἶδος· ἀπνεύθιος.

Arnginico, τα, ἐπ. ἀρονος, ἀ-
 δύνατος· παλαιός.
 Arsonico, τα, ἐπ. ἡλίκαυστος,
 ἡμίφλεκτος.
 Arsonicatura, οὐσ. ὁ. ἐπίκαστος.
 Artegiato, β. οὐδ. τεχνωμαί,
 μηχανώματι.
 Assuabile, ἐπ. διγ. εὐπρόσλη-
 τος, εὐπρόσλητος.
 Assombrato, τα, ἐπ. ὁ εἰς μά-
 χην τεταγμένος.
 Assuntore, οὐσ. ἀρ. -trice, οὐσ.
 ὁ. κολαξ.
 Attrapamento, οὐσ. ἀρ. χυδαία
 ζῶον.
 Attrapatore, οὐσ. ἀρ. -trice, ὁ.
 ἀπατῶν.
 Avu, οὐσ. ὁ. ποτόν τι μεθυζήθη.
 Avallo, οὐσ. ἀρ. τριεργώδης
 (παρ' ἱμπέρους).
 Avallino, οὐσ. ἀρ. μικρὰ τις
 καρδίς.
 Avampara, β. ἐν. συλλαμάνω
 δεξ τῶν ἰδέντων.
 Avanzato, τα, ἐπ. ὁ εἰς τῶν ὀ-
 δόντων συλλήθεις ἢ σπαραγθαίς.
 Azzeruolo, οὐσ. ἀρ. δειδρον, ἢ
 ἀμαρῆλις.
 Azzerone, οὐσ. ἀρ. λίγος, ἀβήκ.
 Azcolato, β. ἐπ. προσβαλλω,
 φωνεῖσθαι διὰ σφαιρῶν.
 Azzonato, β. οὐδ. περιεπτα-
 μαι ὡς οἱ κώνωπες.
 Azzone, οὐσ. ἀρ. ταυρῶν Ἀθηναί-
 ος.
 Azzonezo, εν, ἐπ. διειδωδης.

B.

Babbala, (Alta —) ἔκφρ. ἐπιφ. ἀπροσώπως, ἀπαρισχάτω.

Baccanale, οὐσ. ἀρ. δῶρα· ἀντίκαρα.

Baccheggiare, β. οὐδ. βακχίζω.

Bacchettare, β. ἐν. φεθίζω φρα- τεύω.

Bacchio, οὐσ. ἀρ. βίβδος, β. ἔθιον. || Ἄρνιον νεογόν.

Baciatore, οὐσ. ἀρ. ὁ φιλῶν.

Baciatia, οὐσ. ἀρ. κρᾶνος.

Baffuto, οὐσ. ἀρ. ὁ φέρον μύ- στακα μεγάλον.

Bagliotti, οὐσ. ἀρ. πλ. Ναυτ. δοκοὶ ἐγκάρσιοι.

Bagliotto, οὐσ. ἀρ. λουτήρ.

Bagliuro, β. οὐδ. ἴσον τῷ Ἐο- στόκιστῳ.

Bagordo, οὐσ. ἀρ. δόρυ.

Baja, οὐσ. ὁ χερσεντιμῶδες, ἡ σπειροῦδες, ἐδοταπέλια· σκώμιμα. || Ἄφρος. || Μεδεαμῶν τι. || Ὀμήγυ- ρικ. || Ὄρμος.

Bajotono, οὐσ. ἀρ. ὀθινη λε- πτή βαμνῶν.

Bajuen, οὐσ. ὁ λήρας, ἡλυαρία.

Bajulo, οὐσ. ἀρ. ἀχθοφόρος.

Balchiamonto, οὐσ. ἀρ. τραυ- λισμός.

Balcano, οὐσ. ἀρ. ἐξώστως.

Baldaria, οὐσ. ὁ. εὐνομία.

Balleria, οὐσ. ὁ. γορεία.

Balleriana, οὐσ. ὁ. ὀρχήστρα. || Πτερόν, ἡ οὐσπεργίς.

Balottatore, οὐσ. ἀρ. ὁ φηρ- τερῶν.

Bambaglio, οὐσ. ἀρ. ψημῶ- θιόν τι.

Bambagliona, οὐσ. ὁ. χέρται.

Bambiniaccio, οὐσ. ἀρ. (ἴσχυ.) μικρὸν ἄρτος, βρεχίον.

Bambo, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Bam- bino.

Bambaciotto, οὐσ. ἀρ. ββί- φος ἄρτος, εὐσαρκῶν.

Bamboluccio, οὐσ. ἐπ. παιδι- ριάδης.

Bambu, οὐσ. ἀρ. ἡθοκάλαμος.

Bancano, οὐσ. ἀρ. θανάτιον μέγ.

Bancoretta, οὐσ. ἀρ. χροικαία.

Banculetta, οὐσ. ἀρ. (ἄσπλη.) ἐντὶ τοῦ Bancoliera.

Bancho, οὐσ. ἀρ. ἑλασμασι- θήσου πλατύ.

Barbagrazia, (In —, Per —) ἔκφρ. ἐπιφ. πρὸς χέριν.

Barbaraccio, οὐσ. ἀρ. ἀδελ- τες βάρβαρος· ἐπὶ χλεύης.

Barbarita, οὐσ. ὁ. Βαρβαρισμός.

Barbarossa, οὐσ. ὁ. ὄνυμα ζο- φυλῆς, ὄνιος καὶ ἰχθύος.

Barbete, β. οὐδ. (τοφάμ.) ἀντὶ τοῦ Barberato.

Barbresco, οὐσ. ἀρ. ἴσπος λι- θικός. || Γλώσσα τῆς Βαρβαρίας.

Barbicaio, οὐσ. ὁ. σκαλὴν βι- ζῶν διαπαρμένα.

Barbiera, οὐσ. ὁ. κουρίτ· κομ- μώτρια.

Barbieraccio, οὐσ. ἀρ. ἔθλιος τις κουρέυ· ἐπὶ χλεύης.

Barbigliotti, οὐσ. ἀρ. ἴσπου ζο- μάγια.

Barbocchio, οὐσ. ἀρ. παραφῶς καλῶν.

Barbotta, οὐσ. ὁ. πλατὺν τει- χος.

Barbotare, β. οὐδ. μορφορίζω, ψιθυρίζω.

Barcojere, β. ἐν. σωρεία, ἴσι- σωσειο.

Barcojolo, οὐσ. ἀρ. περιβῶς, κ. βρεχέτης.

Bardaro β. ἐν. καὶ

Bardellare, β. ἐν. ταυτὸ τῷ Bardamentore.

Barollotta, οὐσ. ὁ. (ὄπικ.) μι- κρὴν σφίον.

Barognero β. οὐδ. σοφιστεῦ- μα. || Διαπραγματεύομα.

Barognio, οὐσ. ἀρ. διαπραγ- μάτωρ.

Barollino, οὐσ. ἀρ. νόμισμα φλαμεντίνον.

Barra, οὐσ. ἀρ. μικρὰ τις και- λιπτή λέμβος.

Barrocinjo, οὐσ. ἀρ. ἀμ. ξεύς.

Barroco, οὐσ. ἀρ. Ὁρ. Barro- co. || —, γα. ἰδιότροπος, γελῆσις.

Barroccio, οὐσ. ἀρ. βαρῶνς τι, ἄθλιος· ἐπὶ χλεύης.

Baronaria, οὐσ. ὁ. φαυλότης, ἀταξουργία.

Baronovolo, ἐπ. βιγ. ἀνδρο- πρεπής.

Baronvolomito, ἐπιφ. ἀνδρο- πρεπής.

Barotta, οὐσ. ὁ. τὸ κοίλον, τὸ χροκῶν τῆς γλῆς.

Barotada, οὐσ. ὁ. μικρὰ τις λι- θουργία καὶ τὸ μέγιστον αὐτῆς ἴ- σιον. || —, πλ. Ναυτ. τὰ κινητὰ τῆς κερίας ἰσίου.

Barotello, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὸν δούμα, δούρωμακτον.

Barotomuto, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Bastomuto.

Barotista, οὐσ. ἀρ. ἡγεγράφος μαχῶν.

Barozzante, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Barozzato.

Battolo, οὐσ. ἀρ. σωρὸς, σω- ρεία· ταυτὸ τῷ Battolo.

Bavolamento, ἐπιφ. διὰ σίδου.

Bavoluccio, β. οὐδ. πυγροῦμα.

Bavoluto, ἐπ. ὁ δὲ τῷ βόμ- φου προ-ὄβησις.

Boccherello, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.) μικρὸς τράγος, τραγικός.

Begu, ἐπ. (Cavallo —) ἴσπος ἄθλιος, γυραίος.

Beli, ἐπιφ. ἔρωτ. εἴτα, ἔπειτα.

Belladonna, οὐσ. ὁ. φυτὸν βελ- ἄδης, φαρμακικόν, στρόγγυος ὁ μονικός.

Bellare, β. οὐδ. πολεμῶν.

Bellatore, οὐσ. ἀρ. πολεμιστής.

Bellaterra, οὐσ. ὁ. καλλιπέλο- γικος.

Bemissione, εὐσ. ἀρ. ἀνὴρ ἐν-
 τριτάτος, ἐπιφανέστατος.
 Beneficenza, εὐσ. θ. εὐεργεσία.
 Beneficio, εὐσ. ἱερ. πλ. τὰ ἔμμενα
 ἢ κατοῦντα.
 Beneficialia, εὐσ. θ. (προσθ.) ἑ-
 σπερὶ θεατρικῆ πρὸς ἀφελος τινὸς
 τὸν ἄποσιον.
 Benessere, εὐσ. ἀρ. τὸ εὖ εἶ-
 ναι, ἰσχύειν.
 Benevolente, ἱερ. διγ. εὐνοῦστος.
 Benzoina, εὐσ. ἀρ. δένδρον ἐν
 τινῶδες τῆς Ἀφρικῆς, ὃ στέρεται
 Βερρεϊου, εὐσ. ἀρ. μέγα τι
 περίεργον.
 Buzicalara, εὐσ. ἀρ. ὁ ἄνθρωπος
 κ. ταυκῶν.
 Bigemine, εὐσ. θ. (Fuglia —)
 ἱερ. τὸν ἄλλον διδυμον.
 Bigonora, ἱερ. διγ. διγενής, δι-
 γυνή.
 Bilicato, τα, ἱερ. ἰσοστάθμος.
 Billettato, το, ἱερ. ἐπιστάσιμι
 ἐπιπέρας.
 Bino, εὐσ. ἀρ. πλ. θρόμβωτα
 χελύνα.
 Bimambro, ἱερ. δικώλες, δε-
 μῆλες.
 Biracchia, εὐσ. ἱερ. οὐδὲν, μηδὲν.
 Bichantaria, εὐσ. θ. ταυτὲ τῆ
 Birlonaria.
 Blandivo, να ἱερ. ἀρεσκιοτικός.
 Blasone, εὐσ. ἀρ. σηματο-
 λόγος, σηματογράφος.
 Blasia, εὐσ. θ. τραυλιχός, βλα-
 σίτις.
 Bleso, να, ἱερ. τραυλιχός, βλασιός.
 Blinde, εὐσ. θ. πλ. ἀμασία.

Boare, ἢ οὐδ. μυθῶμαι ὄρεται.
 Boccadore, ἱερ. χροσώτομος.
 Boccalone, εὐσ. ἀρ. μὲγαν-
 τισ βοώλης, κ. μπουκάκι.
 Boccatura, εὐσ. θ. Ναυτ. κ
 μέγιστον τῶ πλοίου πλάτος.
 Bolicamento, οὐσ. ἀρ. ἀνέλε-
 σαι, ἀναδραμαίει.
 Bollicare, ἢ ἐν. ταυτὲ τὸ Bol-
 lire.
 Bombardamento, εὐσ. ἀρ. βομ-
 βαρδισμός, καταβολή, ἐπιτομή.
 Bonamente, ἐπίρ. ἀπλῶς, ἢ
 Σπουδαίως.
 Boncia, εὐσ. ἀρ. κατ' ἄλλοι, κ.
 θρωπασμός.
 Bonadissimo, ἐπίρ. καὶ
 Bonadissimo, ἐπίρ. ἰσχυ-
 νῶς, φιλεργῶνως.
 Bonaduso, εὐσ. ἱερ. ἀγαθὸς ἄν-
 σιός, εὐδής.
 Boidatura, εὐσ. θ. Ναυτ. ἐπιγ-
 κινίδες. ἢ Κεράσιον.
 Bordatto, εὐσ. ἀρ. κερκίον κ
 τετραγώνιον.
 Borghicciuolo, εὐσ. ἀρ. (Bora)
 κωμικὸν ἴσον τῷ Borghetto.
 Borghiolto, εὐσ. ἱ. ἄνευ οὐκία.
 Borgo, εὐσ. ἀρ (προσθ.) κω-
 μῆπολις, κώμα. ἢ Συνέλιον.
 Borvino, να, ἱερ. Βοτάν. γυ-
 φαλώδης.
 Borsaccia, εὐσ. θ. ἄθλιος τι ἐ-
 λάντιον ἐπὶ γλεῦθος.
 Borsella, εὐσ. θ. κώμα, κ
 τσίππ.
 Bossoletto, εὐσ. ἀρ. καὶ

Bossolino, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μι-
 κρὸς ποδὴς ποδίδιον.
 Bottoncio, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.)
 μικρὸν κορδόν.
 Bottoniera, εὐσ. θ. ταυτὲ τῆ
 Bottonatura.
 Braca, εὐσ. θ. σχοινίον. ἢ Τα-
 υτὰ ἐκ χέρου συνών. τῷ Bracho-
 liscalo, τα, ἱερ. παχύτατος.
 Bracatura, εὐσ. θ. πανοπλία.
 Bracheglara, ἢ ἐν. ἀναζή-
 τῶ, ἀνευρόν. ἢ —, ἢ οὐδ. ἰχθυ-
 οῦτο, διαφραγματοί.
 Bravoggiatore, εὐσ. ἀρ. κωμ-
 πατής.
 Bravito, εὐσ. ἀρ. ὑπεροπτικός.
 Brodolino, εὐσ. ἀρ. Νεοτ.
 βροδολίον.
 Brosso, εὐσ. ἀρ. φάντασμα.
 Brucatacio, εὐσ. θ. συναγα-
 ομῆ κακῶν.
 Brucato, ἢ οὐδ. συναναστρέ-
 φμαί, συνεσθία.
 Brudo, εὐσ. ἀρ. ζώμα κρέατος,
 κ. οὐτά. ἢ Κεράκιωμα.
 Bruchi, εὐσ. ἀρ. πλ. ἄνα-
 βίγγος.
 Bronchito, εὐσ. θ. ἱατρ. βρογ-
 χίτις.
 Bronzolino, τα, ἱερ. βορφυλώδης.
 Bronzino, τα, ἱερ. γαλκωρούς.
 Bruozzo, να, ἱερ. ὃ εἰς τὸ
 μέλαν κλίμα, ὑπέμελλας ταυτὸ-
 σμειν τῷ Bruozzo.

Bruscatura, εὐσ. θ. Ναυτ. ὃ
 τοῦ πλοίου ἰσικαυσία.
 Bruscollo, εὐσ. ἀρ. φλωερία
 παιδαριώδης.
 Brucchiare, ἢ ἐν. (ἐπὶ γλῶσ.)
 ἀγρί Brucchiare.
 Buffala, εὐσ. θ. πνοὴ ἀνέμου
 διασκορμίζου.
 Buffalato, ἢ οὐδ. ἀποπνέω.
 Buffonata, οὐσ. θ. βωμολοχία.
 Buffoniere, ἱερ. σκωπτικός.
 Bulla, εὐσ. θ. πομφόλυξ.
 Bullattama, εὐσ. ἀρ. τὰ κερ-
 φίς, περιδελτικώς.
 Bullettato, ἢ ἐν. διασκορμίζω
 ἐκ κερφίον.
 Bullatina, εὐσ. θ. (ὄποκ.) κερ-
 φίον μικρόν.
 Bullosa, εὐσ. θ. (Feltre —)
 πρὸς τὸν πομφολώδης.
 Bussaccio, ἱερ. ἀκακός, ἐνέθης.
 Bussomano, εὐσ. θ. φιλοδω-
 ρηκία, ἐπινομία.
 Bussanimo, εὐσ. ἀρ. καλὴ ἐξ-
 ἄτης, εὐμεία.
 Bussania, εὐσ. θ. φαθέρτης.
 Burtaglio, ἱερ. διγ. εὐκαταφθι-
 νητός.
 Buttajo, εὐσ. ἱερ. βουτυροκίς
 ἢ βουτυροπόδης.
 Buttoso, να, ἱερ. βουτυρικός.
 Butzichio, εὐσ. ἀρ. κίχνης ἄ-
 νευ κρέατος. ἢ Ὀύρταυτίς.
 Bruscate, ἢ ἐν. Ναυτ. φλογί-
 ζω, ἰσικαυσία τῆ πλοίου.

C

Cabido, ουσ. άρ. μέτρον τῆς Πορτογαλλίας.
Cabreo, ουσ. άρ. τίναξ κρημάτων.
Cacaelano, μωρός, ἄλιθος.
Cacasa, ουσ. θ. διάρρηξις.
Caciacelcio, ἱπιφ. φιά / βα-
Cal !
Cacamuschio, ουσ. άρ. καλλω-
 πιστής.
Cacno, ουσ. άρ. κακόν.
Cacasaugno, ουσ. άρ. δυσεν-
 τερία.
Cacavincigli, ουσ. άρ. ἄγανθς,
 δυσγενής.
Cacazibetto, ουσ. άρ. καλλω-
 πιστής.
Cacchioni, ουσ. άρ. πλ. μισο-
 πτώματα.
Cacciadivoli, ουσ. άρ. ἱερικι-
 στή.
Caccinno, ουσ. άρ. κυνηγός.
Cacciatara, ουσ. θ. ἕδυμα τῶν
 κυνηγῶν.
Caccianavata, ουσ. θ. τόπος ἀ-
 μελήμενος.
Caccolano, σα, ἑπ. δ λιμῶν,
 λιμνίως, κ. ταμπλιάρης.
Cacioso, σα, ἑπ. τυρώδης.
Cacità, ουσ. θ. ἱατρ. τριχτασις.

Cacioulla, ουσ. θ. μικρὸν ο-
 ριον, τυρίδιον.
Cacochimia, ουσ. θ. (λέξ. ἑ-
 λην.) κακοχυμία.
Cacochimo, μα, ἑπ. (λέξ. ἑ-
 λην.) κακίχυμος.
Cacografo, ουσ. άρ. (λέξ. ἑ-
 λην.) κακογράφος.
Cacologio, ουσ. θ. (λέξ. ἑλλην.)
 κακολογία.
Cacologo, ουσ. άρ. (λέξ. ἑ-
 λην.) κακολόγος.
Cacunia, ουσ. άρ. ζώνη τῆς ἰ-
 ρωματικῆς.
Cadente, ἑπ. διγ. πτώσις.
Cadenzato, τα ἑπ. Μουσ. ὀ-
 ρυθμοί.
Caducarsi, ῥι ἄντ. Νομ. ἀπο-
 ρούμι.
Caducazione, ουσ. θ. Νομ. ἀ-
 κύρωσις.
Caduceo, ουσ. άρ. κηρύκειον.
Cafagnare, ῥ. οὐδ. ἐκάνη
 λάκκος.
Caflragio, ουσ. άρ. δ τῆς πρῆ-
 τείας ἐπιδόκμων.
Caflrente, ἑπ. διγ. τανὸ τῆ
 Cadente
Cagnolo, ουσ. θ. καλή βοεή.

Cagnolo, ουσ. άρ. (ὀποκ.) μι-
 κρὸς κύνων, κυνάριον.
Cala, ουσ. θ. ὄραος, κόλπος.
Calomatio, ουσ. άρ. αὐλὸς κα-
 λιμανίος.
Calanea, ουσ. θ. ὀβόνη τετυπω-
 μένη.
Calatiforme, ἑπ. διγ. καλαθο-
 εἶδος.
Calato, ουσ. άρ. (λέξ. ἑλλην.)
 κάλαθος.
Calabrina, ουσ. άρ. διαίτην
 πιαστός.
Calazionismo, ουσ. θ. Χημ. διά-
 κωσις.
Caldeito, τα, ἑπ. (ὀποκ.) ὑπό-
 θερμός, χλιαρός.
Caldicuolo, ουσ. άρ. (ὀποκ.) μι-
 κρὰ θερμότες.
Calentura, ουσ. θ. παραφρο-
 σὴν μανιακή.
Calenzuolo, ουσ. άρ. πτηνὸν, δ
 χλιαρὸν.
Calenbillo, ἑπ. διγ. ἄθος ἄκα-
 λητις ἢ ἀμαθῆλατος.
Callesco και — ἱνα, ουσ. άρ.
 (ὀποκ.) μικρὸν ὄχημα, ὄχηματτον.
Calletato, ῥ. ἑν. συναρμολόγ.
Calletatura, ουσ. θ. συναρμολόγ.
Callearo, ῥ. ἑν. Φαρ. χαλυβῆς.
Calibato, τα, ἑπ. χαλυβῶδης.
Calibratojo, ουσ. άρ. μέτρον
 τῶν σφαιρῶν τῶν πορ-ἑλλίων.
Calice, ουσ. άρ. βοταν. κάλυξ.
Caliento, τα, ἑπ. βοταν. καλυ-
 κήδης.
Calicifloro, ἑπ. βοταν. καλυ-
 κωνφύς.

Calicione, ουσ. άρ. μεγάλη κά-
 λυξ. || ἡλακὸς ἰατρ.δολωτός.
Calicutato, ἑπ. βοταν. ὄρ. Ca-
 licato.
Calidario, ουσ. άρ. θερμολογία.
Caliginato, τα, ἑπ. τανὸ τῆ
Caliginoso.
Calippico, ἑπ. (Periodo —)
 χρόνος ἐτῶν 70, καλιππικὴ πε-
 ριόδος.
Callista, ουσ. άρ. δ τῶν τύλων
 ἱατρῶς.
Callono, ουσ. άρ. ἐνοίγημα, ὀ-
 ποστέρηγμα.
Calmano, ἑπ. διγ. ραλακτικὸς
 ἱπὶ φαρμάκων.
Calme, ουσ. άρ. ὑψισμα τρι-
 χυτῶν.
Calomelano, ουσ. άρ. Χημ. ὀ-
 δραγγυρὸς πρωτοχλωροῦχος. κα-
 λομελάς.
Calore, ουσ. άρ. μεταφ. ζέσις,
 ἔξελξις. || Μίνας πόθος.
Caloria, ουσ. άρ. μεταφ. ἰσχυρς,
 ῥώμη.
Caloricità, ουσ. θ. θερμαντι-
 κήτης.
Calorificazione, ουσ. θ. θερμα-
 γονία, θερμολογικήτης.
Calarucelo, ουσ. άρ. (ὀποκ.)
 μικρὰ θερμότης.
Caluro, σο, ἑπ. ἄθλιος, πίνης.
Calumare, ῥ. ἑν. ἀπολόω χαλῶ.
Caluniazione, ουσ. θ. τανὸ τῆ
Calunnia.
Calvato, ῥ. ἑν. φαλακρῶ. || —
 ῥ. οὐδ. και — ῥι, ἄντ. φαλακροῦμαι.

Calvario, εὐσ. ἀρ. λόφος σταυροφόρος.
 Calvezza, εὐσ. θ. φαλακρότης.
 Calvillo, εὐσ. θ. ὄνομα κήλου.
 Calvinismo, εὐσ. ἀρ. Ἐκκλησιαστικισμός.
 Calvinista, εὐσ. ἀρ. καλβινιστής.
 Camarlunga, εὐσ. θ. θαλαμηπόλος, ταμίας.
 Cambiamonte, εὐσ. ἄρ. ἀργυροπλοῦς συνών. τῷ Cambialoro.
 Cambragio, εὐσ. ἀρ. ὄνομα τριπόδου.
 Camprajo, εὐσ. θ. βραχμά τι.
 Caméharo, εὐσ. ἀρ. θάμνος, ἢ χαμαίθιατος.
 Camicoita, εὐσ. θ. (ὄποκ.) μικρὸς χιτῶν, χιτωνίσκος.
 Camiciajo, εὐσ. ἀρ. χιτωνισκός.
 Camisolarialo, εὐσ. ἀρ. ζῶν, ἢ χαμηλοπέδαλι.
 Cammelatto, εὐσ. ἀρ. ἄββη ἢ χαμηλωτά.
 Camminetto, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὰ ἄστια.
 Camracchiare, β. εὐδ. ἀποζῶ.
 Camragua, εὐσ. θ. (πρόσθ.) ἐκστρατεῖς.
 Camrajo, εὐσ. ἀρ. ἀγροφύλαξ.
 Campanone, εὐσ. ἀρ. μέγας κώδων.
 Campanuzzo, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) ἄρ. Campanello.
 Campicciuolo, εὐσ. ἀρ. ὄποκ. τοῦ Campo.
 Candescenza, εὐσ. θ. τὸ διαπυρον, ἢ λαμπρότης.

Candidollo, τα, ἐπ. ὑπόλευκος.
 Candificara, β. ἐπ. λευκωίνω, λαμπρόνω.
 Cauditafo, εὐσ. ἀρ. ζαχαροπλάστης.
 Canelliere, εὐσ. ἀρ. ὁ φύλακτῶν τοὺς κύνες, κυνοφύλαξ.
 Canilo, εὐσ. ἀρ. ἡ τῶν κύνων, μάνδρα, σκολομανθρα. || Κλίση β. ὄλιστα. || —, ἐπ. ὁ τοῦ κυνός, κύνιος.
 Canneggiolo, εὐσ. ἀρ. κάλαμος τίμακτος.
 Caniellone, εὐσ. ἀρ. μέγας κύνων.
 Cannocchio, εὐσ. ἀρ. κερφόας καλάμου.
 Cannonata, β. ἐν ὄρ. Cannonaggiaro.
 Canonica, εὐσ. θ. (πρόσθ.) μοναστήριον. || ἄρθρα τῶν κανονικῶν. || ἢ κανονικὸν τέχνη.
 Canoniciata, εὐσ. θ. κανονική.
 Canonicato, εὐσ. θ. κειρατόριον, ἀσφάλεια.
 Caniabella, εὐσ. θ. πλάξ τῆς καρδίου.
 Canlambacata, εὐσ. θ. ἀγορταί.
 Cantata, εὐ. θ. (πρόσθ.) μικρὴ ἐπέλαξις.
 Cantatore, εὐσ. ἀρ. μέληθις, ἀοιδός, κ. τραγουδιστής.
 Cantazzare, β. εὐδ. τρετίζω.
 Cantio, εὐσ. ἀρ. (ἰσραήλ.) μένος ἀντιμέλος. || ἢ φωνητικὸν σικχί. || Ποίημα καὶ κεφάλαιον

πρόμακτος. || Γυνία πλευρά, τὸ πλάγιον || ἄγων.
 Capotiero, εὐσ. ἀρ. ἀγρότης.
 Caponito, τα ἐπ. γυνωδής.
 Caponecio, εὐσ. ἀρ. (πρόσθ.) μικρὸ γυνία, γυνιδιον μυός.
 Caponniccia, εὐσ. θ. ὄνομα τῆς ἐπιπέρας ἐπὶ χλωθῆς.
 Caponecino, εὐσ. θ. (ὄποκ.) μικρὸ γυνία, ἀμεικτόν.
 Capota, εὐσ. θ. (πρόσθ.) ἡ διὰ τῆς κεφαλῆς κλητή. || Προσαγόρευσις.
 Cappellato, τα, ἐπ. τριγυδής.
 Cappelleto, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὸ πῖλος, κηλίδιον.
 Capotuculo, εὐσ. ἀρ. κεφαλή.
 Capihilo, ἐπ. ὁ γ. ἐβλητος, ἀγλή.
 Capillato, τα, ἐπ. τριγυδής, ἄπλος.
 Caprazione, εὐσ. θ. κρατίου κίτρις.
 Caprio, εὐσ. ἀρ. τὰυτὸ τῷ Caprazzolo.
 Capitolamento, ἀπὸρ. κατὰ κεφάλαιον.
 Capitolonecio, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὸν κεφάλαιον.
 Capotuculo, εὐσ. ἀρ. κωνοκέφαλος.
 Capucino, εὐσ. ἀρ. ἰσχυρογῶμων.
 Capuro, εὐσ. ἀρ. πρόκαριτος, ἰπποπόρος, προύχων.
 Carrata, εὐσ. θ. ἐκλογή.
 Carrato, τα, ἐπ. ἐκλογής.
 Carracelo, εὐσ. ἀρ. ἀλλήθης πῖλος ἐπὶ χλωθῆς.

Cappellous, εὐσ. ἀρ. μέγας πῖλος.
 Cappellino, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὸ πῖλος, κηλίδιον.
 Carrino, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὰ ἀρσενία, ἱεροστυδίων.
 Carraja, εὐσ. θ. μ. ἄδρα αἰγῶν, αἰγροκώδρα.
 Carriola, εὐσ. θ. (πρόσθ.) αἰγυγός.
 Carriuzaro, β. εὐδ. μιμοῦμα τῶν αἰγῶν.
 Carriuzarato, β. εὐδ. (πρόσθ.) γλύψω τὴν περιφέρειαν τῶν βυτίων.
 Carabaso, εὐσ. ἀρ. βοτάνη, ἢ ἀόρπασος.
 Caraca, εὐσ. ἀρ. ζῶν, ὁ καρῆκος.
 Caracillaro β. εὐδ. (πρόσθ.) πῖλομοχία, περιζιζομαι.
 Carangore, β. ἐπ. ἐργάζομαι, ἐισργῶ.
 Cararneo, εὐσ. θ. χιτῶνιον.
 Cararuto, εὐσ. ἀρ. ἀπότομος.
 Cararterista, εὐσ. ἀρ. χηροποιός, κωμικός.
 Carciolino, εὐσ. ἀρ. (ὄποκ.) μικρὸ κώδρα.
 Carclata, εὐσ. θ. ἔισμα, γνάφκλον.
 Cardinalumo, εὐσ. ἀρ. ἡ τῶν καρδινάλιων ἐκκλησία.
 Cardenato, τα, ἐπ. κώδρα, σκαρπιδός.
 Carciutare, β. ἐπ. ἀλαθῶς κάρζω.
 Carcanuto, ἐπ. διγ. ὀσπευτικός.

Carazzatore, εὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῆ
Carazzanta.
Cattato, τα, ἐπ. σαρκῆς, αε-
σπῶς.
Caricato, τα, ἐπ. τεχνικῆς.
Carichetto, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.)
φορτίον.
Carine, εὐσ. ἀρ. πτόλιον ἢ δελ-
|| Λογίς, δίκηνσις. || Χρῆσιμος.
Carnaccia, εὐσ. θ. θυγατρικόν,
σ. φερύκιον.
Carnaloso sa, ἐπ. σαρκικό.
Carnicino, να, ἐπ. σαρκώδους.
Carnificatio, το, ἐπ. σαρκωθῆς.
Carnificazioni, εὐσ. θ. Χει-
ροσφάρασις.
Carraduro, εὐσ. ἀρ. ἀμαξίτη
ἢ ἀμαξίατης.
Carraja, εὐσ. θ. ἕδρα ἀμαξίτης.
Carrajo, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Carro-
doro.
Carioleria, εὐσ. θ. χαρτοπο-
λείον.
Cariolinare, β. ἐν. χαρτοδιω-
ριστήριον.
Carronejo, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.)
ναστόχαστον λεπίθιον.
Cariucola, εὐσ. θ. (ὕποκ.) τε-
μάχιον γάστρου, χαρτίθιον.
Carunculoso, να, ἐπ. σπικώδης.
Carucola, τα, ἐπ. κροσσίλης,
ἠπερασπῆρας.
Casatella, εὐσ. θ. τυγὸς μικρο-
σχημα.
Casatolla, εὐσ. θ. μικρὸς κα-
ταβάτης.
Casclaja, εὐσ. θ. ταρῶς, τά-
λαρος.

Casozione, εὐσ. θ. ἢ τὸ γι.
λακίος ἀποτύρωσις.
Casella, εὐσ. θ. (ὕποκ.) τοπι-
τῆ Casetta.
Casellina, εὐσ. θ. (ὕποκ.) ὄρ.
τὸ ἀ-μαξίον.
Casensu sa, ἐπ. Χρημ. τυγῶν.
Casernamento, εὐσ. ἀρ. τῆς
στρατιωτικῆν κενάκτιος.
Casernario, β. ἐν. κενάκτιον
στρατιωτικόν ἐν τῆ στρατιῶν.
Casoso, να ἐπ. ὑπερβολῆς.
Cassaja, εὐσ. ἀρ. κίβωτος.
Cassino, εὐσ. ἀρ. τὸ τῆς ἡμέ-
ρας κίβωτιον.
Castanajo, εὐσ. καστανώδης.
Castellaccio, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.)
μικρὸ φρουρίον.
Castigajione, εὐσ. θ. καὶ
Castigu, εὐσ. ἀρ. τιμωρῆς, κί-
λασις.
Castrozione, εὐσ. θ. ἀργυρομή.
Cattivante, ἐπ. διγ. ὁ προσωγι-
μενος.
Cattivanza, εὐσ. θ. ταυτὸ τῆ
Cattivita.
Cavalante, ἐπ. διγ. (πρόθ.)
Cavapo —, τὸ ἱππικόν. || Πόλις
ἀμαξίης ἔριππος.
Cavaleresca, εὐσ. θ. γυνή σι-
τηνῆς.
Cavallarescamento, ἐπίθ. καὶ
Cavallarescamento, ἐπίθ. εὐγι-
νῶς ἱππικῆς ἠπεριγῶντος γυ-
ναίος.
Cavazzione, εὐσ. θ. ταυτὸ τῆ
Caveimento,
Cavoralla, εὐσ. θ. τρυμάτιον.

Cavalo, εὐσ. ἀρ. τὸ κ. γαβιάρι.
Cavicololo, εὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῆ
Cavezza.
Cavigliotto, εὐσ. θ. καὶ
Cavigliuolo, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.)
στυλιώτης, πασσαλιώτης.
Cavillo, εὐσ. ἀρ. πόρισμα.
Cavini, εὐσ. ἀρ. πλ. ἀδελφῆς.
Carolino, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μι-
κρὸ κρημῶν.
Cavalone, εὐσ. ἀρ. μεγάλη
κράμβη.
Cazzo, εὐσ. ἀρ. τὸ ἀνδρικόν, μα-
ριν, ποδῶν.
Cecalo, τα, ἐπ. τυφλός, ταυ-
φλωμένος.
Ceciao, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς
ἐρθίνος. || Μεταφ. κακηντροχῆς
συνὴ τῆ Cigno.
Cefebrio, εὐσ. ἀρ. ὁ ἱερουργῶν
ἱερεὺς, λειτουργός.
Ceferementa, ἐπίθ. ταχῶς.
Celestiale, ἐπ. διγ. εὐράνιος,
θείος.
Ceferaria, εὐσ. θ. ταμεία ἢ
ἐπιπὼν τροφῶν ἐπιτασιας.
Cefola, εὐσ. θ. (ὕποκ.) εὐκιστός,
κελλῶν. || Κοφέλη.
Celluloso, να, ἐπ. κυψιλόδης.
Celona, εὐσ. ἀρ. (πρόθ.) ἰδὼν
ῥαδῶν, εἴτε πολυχρόματος.
Celo, εὐσ. θ. ἱατρ. μωρικια-
σμός.
Celo sa, ἐπ. ἰψήλης, ἕσχατος.
Cemanto, εὐσ. ἀρ. (πρόθ.)
ἀμμοκόνια, κονίαμα.
Cemprato, β. εὐδ. προσωρούς.

Cenante, ὁ διαπνῶν, ἀνδρι-
πνος, ἠστράπελος.
Cenatolo, εὐσ. ἀρ. ταυτὸσημον
τῆ ἀντιτρο.
Cencarallo, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ. τοῦ
Cancio) βάνιον.
Cencioja, εὐσ. ἀρ. φλυαρία, ὑπ-
τενέ τι.
Cenciata, εὐσ. θ. ἢ διὰ βάνιός
κλήρη.
Cencentola, εὐσ. θ. παραμέ-
γισμα, κωνοκλήθρια.
Cenetta, εὐσ. θ. (ὕποκ.) μι-
κρὸς ἡσπῶς, διακνήριον.
Cenigia, εὐσ. θ. ἀλλῶν, σπα-
δῆς, κ. γιβέλη.
Cenonantolo, ἑκατοστὸς ἐν-
νεηκῶτος, πρῶτος.
Cenu, εὐσ. ἀρ. βόμβος, ταυ-
τὸ τῆ Faugo.
Censurare, β. ἐν. ταυτὸσημον
τῆ Censurare.
Centuplicato, τα, ἐπ. ἑκατον-
ταπλάσιος.
Centuriato, εὐσ. ἀρ. ὁ συγ-
γράφας ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν
κατὰ ἑκατονταετηρίδας.
Cercabile, ἐπ. διγ. ζητητός,
ἐπιζήτητος.
Ceraato, τα, ἐπ. ἐπιτετευθε-
μένος.
Ceramoniare, β. ἐν. φιλοσοφ-
νοῦμα.
Ceramoniato, να, ἐπ. ὄρ. Ce-
rimoniato.
Cereano, εὐσ. ἀρ. ἑμπλαστρῶν.
Cereolo, εὐσ. ἀρ. κηρλίπτερον.
Cereita, εὐσ. θ. κηρωτόν.

Cernuaro, ἢ. οὐδ. πίπτιω προ-
 γῆς, καθιστώ.
 Cerussia, οὐτ. θ. χειρουργία.
 Cerussico, οὐτ. ἀρ. χειρουργός.
 Cerveto, οὐτ. θ. (ὀπικ.) μι-
 κρὸ ἄκρας.
 Cervetto, καλ—victio, οὐτ. ἀρ.
 (ὀπικ.) νεφρός, κ. ἰατροποιου-
 λασσάντο, οὐτ. ἀρ. πούσις.
 Cassino, οὐτ. ἀρ. κόπρις.
 Casetta, οὐτ. θ. κ. κίθαρα || Με-
 τὰ ἐξιδουργία.
 Casertano, οὐτ. ἀρ. κισαριστής,
 κισαρφάδες.
 Casertano, ἢ. οὐδ. κισαρίζου-
 ταῦτὸ τῷ Caserteggiano.
 Casertano οὐτ. ἀρ. κισαρίτις.
 Casaro, ἢ. οὐδ. ὄρ. Caseraro,
 Casaroso, ἐπιθ. καὶ
 Casaroso, ἐπιθ. ἄνευ, διὰ τοῦτο.
 Casaroli, τίς ἢ ὠρίστα; τὴν
 ὄρεσις.
 Casarino, σα, ἐπ. κοκκοβα-
 φῆς, κόκκινος.
 Casarino, ἐπ. χειρουργός.
 Casaroli, οὐτ. ἀρ. ἐξάρσις ἀπει-
 λῆς.
 Casarato, τα, ἐπ. κεκλιμένος.
 Casarato, οὐτ. ἀρ. βεῖδ, κραυ-
 γῆ, ἀρῶλος.
 Casaroggiare, ἢ. ἐν. διακαφα-
 ρίζω || —, παρὰ ζωγρ. φατίζω
 τὴν εἰκόνα.
 Casarofortato, οὐτ. ἀρ. δ λαμ-
 πρῶν, λαμπρυντής.
 Casaroli, οὐτ. θ. (πρόβ.) σαφή-
 νεια, εὐκρίνεια.
 Casarolino, οὐτ. θ. εὐγένεια.

Chlarosaurato, ἢ. ἐν. (πρόβ.)
 ακτιζοφάθ.
 Chiaro, σα, ἐπ. λαμπρός.
 Chiaro, οὐτ. ἀρ. κλιιδούχος.
 Chiaravalle, ἢ. ἐν. κλιῖο διὰ
 γάμων, γομφῶ.
 Chiaravalle, οὐτ. θ. ἢ ἐν τῷ
 ἔθου πικρῆ.
 Chiarotta, οὐτ. θ. (ὀπικ.) πα-
 ρεκλήσιον.
 Chiosuccia, οὐτ. θ. ταυτοση-
 μον τῷ ἀνοσίρω.
 Chimera, σα, ἐπ. χιμαιρικός,
 φανταστικὸς, κενὸς μάταιος.
 Chiuro, οὐτ. ἀρ. δ τῆς μάστι-
 γος κρατος.
 Chiuro, ἢ. ἐν. κακοπατῶ τὴν
 γῆ.
 Chiuro, ἢ. οὐδ. ἔθω, κελ-
 δῶ. || Ὀρνιθολογία.
 Chiuro, οὐτ. ἀρ. ὀρνιθολογία.
 || Ἄκρας, β) ἀξ
 Cia, οὐτ. θ. τῶν, τοῦ. || —,
 ἐπιθ. ἐντοῦθα.
 Chiaro, οὐτ. θ. ἄσπρος.
 Chiaro, οὐτ. ἀρ. ἢ τῶν θρασυ-
 ομένων ὁδῶν ἄσπρος.
 Chiaro, οὐτ. ἀρ. πλακουν-
 τοποιός.
 Chiaro, οὐτ. θ. (πρόβ.)
 γυνὴ φαυλῆτος, γύναιον ἄλλο.
 Chiaro, οὐτ. ἀρ. μαστο-
 λογία, φλάνκρος, λοιπία.
 Chiaro, ἢ. οὐδ. κελῶ κα-
 κῶς γλῶσσαν τινα.
 Chiaro, οὐτ. ἀρ. τεχνίτη; ἰ-
 ἄλιος.
 Chiaro, ἐπ. θρασυτικός.

Ciaso, σα, ἐπ. εὐφρος, γίνιμος.
 Ciasante, ἐπ. διγ. συνου-
 λωσις ἐπὶ φαρμάκων.
 Ciantona, οὐτ. θ. πέρνη, μα-
 γλῆ; || Ἰνὴ εὐαρκος. || Ἀγυρτίς.
 Ciacialante, οὐτ. ἀρ. λαί-
 μαργος. || Εὐδῆς, βλάξ.
 Ciclado, οὐτ. θ. (λέξ. Ἑλλαν.)
 κικλός.
 Cicloro, οὐτ. ἀρ. Μυθολ. κύ-
 κλωψ.
 Ciclonia, οὐτ. θ. μηχανὴ ὕδωρ
 ἐντοῦθα.
 Ciclonio, σα, ἐπ. τυρλός.
 Ciclonio, οὐτ. θ. ὄρ. Cecilia.
 Ciclonio, οὐτ. θ. ἄκρας περιχει-
 ριστής.
 Cicloro, οὐτ. θ. (πρόβ.) τὴν ἰ-
 χνὴ στοιχεῖ ἐνίματος, γραμμα-
 τολογία, γόριος.
 Cicerista, οὐτ. ἀρ. (πρόβ.) γρι-
 φογράφος. || Γλώττης γραμματο-
 λογία.
 Cifara, ἢ. ἐν. καὶ οὐδ. γόρφο
 σφαιρικός ἐπιτήμη τὸ γραμ-
 ματολογία.
 Cigliano, ἢ. ἐν. τὰς ἑρῶς ἴ-
 κει τὰς ἀναβολάς, τὰ χεῖλην ἀν-
 λικος κατασκευάζω.
 Cigliano, οὐτ. θ. μέρος τοῦ
 ἵππου ἐρῶ δέονται τὰ λίπαθνα.
 Ciglianone, ἐπιθ. κυλιν-
 δρικός.
 Cigala, οὐτ. θ. Τεχν. ἢ τῶν
 ἰσοῦχων ἐπιτομία.
 Cigazio, οὐτ. ἀρ. Τεχν. κομ-
 ριστής.

Cimbalo, οὐτ. ἀρ. κυμβαλι-
 στής.
 Cimbalo, οὐτ. ἀρ. φωνηλὰ κό-
 ριων.
 Cimoso, σα, ἐπ. κορυφώδης.
 Cimoso, οὐτ. ἀρ. κίνακον, ἐπ-
 το κινάκων.
 Cimoso, σα, ἐπ. τερατώδης.
 Cinfalato, ἢ. οὐδ. λαρυγγίζω.
 Cingaro, ἢ. ἐν. περιζώννι,
 περιζώνων, περιζών, περιζώ-
 νω || — si, ἢ. ἀνε. ἐπιζώνω.
 Cinghiale, οὐτ. θ. κληγῆ, κτύ-
 πημα. || Ἑρ. παρῆμας.
 Cinghiale, οὐτ. ἀρ. ζωστήρ,
 κιστός.
 Cinghiale, οὐτ. ἀρ. (ὀπικ.)
 ζωνικός.
 Cinghiale, ἢ. οὐδ. ταυτὸ τῷ
 Cinguillare, ἢ. οὐδ. (ὀπικ.)
 ἐντὶ δ. ἐν)
 Cinguillato, οὐτ. θ. τραυλισμός.
 Cinguillato, οὐτ. ἀρ. ταυτί-
 σθαι τῷ Cinguillato.
 Cinguillato, ἐπ. κινναμοφόρος.
 Cinguillato, τα, ἐπ. ἰατρ. κυ-
 νῆκος.
 Cinguillato, οὐτ. θ. (ἐκ τοῦ Ἑλ-
 λην.) ἰατρ. κινέουσα.
 Cinghiale, οὐτ. ἀρ. ἰατρ. κυ-
 νῆκος.
 Cinghiale, οὐτ. ἀρ. πεντάς συ-
 νῶν τῷ Cinghiale.
 Cinghiale, ἐπ. διγ. πεντα-
 τεράς.
 Cinghiale, οὐτ. ἀρ. ζῶνι συ-
 νῶν τῷ Cinghiale.

Cintolino, οὐσ. ἀρ. (ὄπκ.) μι-
κρά ζώνη, ζωνάριον.
Cinturata, οὐσ. θ. (ὄπκ.) ὄρ-
τὸ ἀνωτέρω.
Cinturatto, οὐσ. ἀρ. (ὄπκ.)
ταυτάντων τὸ Cinturella.
Ciochiato ῥ. οὐδ. ἑλλάζω.
Ciochiato, τα, ἑπ. κερκοφορέος.
Cioffo, οὐσ. ἀρ. — fa, οὐσ. θ.
ἄλλιος, κωφός.
Cioncolo, οὐσ. ἀρ. χείρας.
Ciottoia, οὐσ. ἀρ. λίθος μέ-
γας κατακυλιθεὶς ἐπὶ χεῖρῶν.
Cipero, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Cip-
pero.
Cippollata, οὐσ. θ. (πρόσθ.)
μωρία, ψευδολογία.
Cipollino, οὐσ. θ. φυτὸν κρι-
νοειδές.
Cipolloso, σα, ἑπ. φολιδωθός.
Cipollotto, οὐσ. ἀρ. ἡ τῆς κέ-
ρας ἀνθήρας.
Cipro, οὐσ. ἀρ. κέρας.
Circolamento, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ
τῷ Circulazione.
Circolatto, οὐσ. ἀρ. (ὄπκ.)
μικρὸς κύκλος, κυκλικός.
Circoloscissione, οὐσ. θ. περί-
ωσαι, ἀντὶ τοῦ ἐσφαλ. Circou-
locazione.
Circoulocento, ἑπ. διγ. περι-
λαμπής.
Circoulocimento, ἑπ. διὰ
πείριαγωγῆς.
Circoulocitivo, τα, ἑπ. πείρια-
γωγής.
Circouffiato, ῥ. οὐδ. περιπνέω,
περιφυσῶ.

Circouspettamento, ἑπ. ἐπι-
μηλές, περιεπικεμήτως.
Circouvolgato, ῥ. ἑν. περιελ-
σαι, περιστρέζειν.
Circoupulsate, ῥ. ἑν. περιπνέω,
Circouvolante, ἑπ. διγ. περι-
πτάμενος.
Circoucignere, ῥ. ἑν. περιζών-
νυμι.
Circouforno, ἑπ. διγ. ἑλικου-
δής, βοστρυχώδης.
Cirro, οὐσ. ἀρ. βίσιτροχος, ἐπιθ.
Circoso, σα, ἑπ. ἑλικωφόρος.
Ciritivita, οὐσ. ἀρ. κιδαριότης.
Ciritizzaro, ῥ. οὐδ. κιδαρίζω.
Ciritotio, ἑπ. κληνέριος.
Cirtarna, οὐσ. θ. ταυτὸσημον
τῷ Cistarna.
Cittadinato, ῥ. ἑν. πόλις, συ-
νοικίω.
Citto, οὐσ. ἀρ. παῖς, παιδίον.
Cittola, οὐσ. θ. παιδίον, κω-
ρῶσιον.
Cittolezza, οὐσ. θ. νηπιότης.
Cittolo, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Citto.
Cladodo, οὐσ. ἀρ. ἄκρον κλα-
δώδης.
Clamoro, σα, ἑπ. κραυγαζονικός.
Clangare, ῥ. οὐδ. κρᾶζω, κραυ-
γάζω, κλάζω.
Clarinetto, οὐσ. ἀρ. αὐλός,
χαλκιδέας, κ. κλαρινέτον.
Clasazione, οὐσ. θ. καὶ
Clasificazione, οὐσ. θ. ἡ κατὰ
φυλλὰς διεύρεσις, φυλοκρίσησις.
Clavicolato, τα, ἑπ. κλειδιώδης.
Clavizzaro, ῥ. ἑν. ἑξοικειῶ

σῆς ἐν κλίμα τοῦ τόπου· ἐπι φυ-
τῶν.
Climatizzazione, οὐσ. θ. ἡ πρὸς
ἐν κλίμα ἑξοικειώσις· ἰδίως ἐπι
φυτῶν.
Climato, οὐσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ
Clima.
Clorosi, οὐσ. θ. νόσος τῶν παρ-
θίων, χλωρώσις.
Clorotico, να, ἑπ. ἱατρ. χλω-
ρωτικός.
Cloruro, οὐσ. ἀρ. Χημ. χλω-
ρίδιον.
Cloruro, οὐσ. ἀρ. ἱατρ. κρυ-
σταλλ.
Cobbiante, ἑπ. διγ. σύνοικος.
Coddjuro, οὐσ. ἀρ. Νομ. δ ἑ-
γὼν ἀνεργῶν.
Coddjulanu, ἑπ. διγ. πηκτικός.
Coddjuro, ῥ. ἑν. συμβεβηθῶ.
Cocalescenza, οὐσ. θ. συμφο-
ρῆς || Συγκληθῆσις.
Cohalto, οὐσ. ἀρ. μετάλλων, τὸ
χρῆματον.
Coholto, οὐσ. θ. λυρικὴ γένθεσις.
Cocchino, οὐσ. ἀρ. φ. ὄψιλος, σύ-
νδαλις.
Cocchjamaro, ῥ. ἑν. ἐμπαιζω,
σάπτω.
Cocchinello, οὐσ. ἀρ. γόμφος,
πέπυλος.
Coccoraggiaro, ῥ. οὐδ. φωνῶ
δὲ ἢ γλαῦς, || Μωρολογία.
Cocile, οὐσ. ἀρ. ἱατρ. κοίτης.
Coclenio, τα, ἑπ. κοχλιωτός,
χυμιδέας.
Cocollato, τα, ἑπ. ἐγκοκαλυμ-
μένης.

Cocoumaro, οὐσ. ἀρ. ἀγρός ὀ-
δραπέτωνων. || Ἰδροπεπονοπόλις.
Cocouero, οὐσ. ἀρ. ὄδραπέτων,
κ. κερκοφύλον, χειμωνικόν.
Cocouoratto, οὐσ. ἀρ. (ὄπκ.)
μικρὸς ὄδραπέτων.
Codata, τα, ἑπ. δ φέρων ὄδραν,
κερκοφορός.
Codazza, οὐσ. θ. ὄδρα μεγέ-
λης. || — συνών. τῷ Codazzo.
Codeno, ἀντ. συνών. τῷ Co-
lesio.
Codotta, οὐσ. θ. (ὄπκ.) μι-
κρά ὄδρα, ὄδραδιον.
Codisiccia, οὐσ. θ. ὄδρα ἐσθλῆτος.
Codimozzo, να, κολυβάκερκος.
Coditremola, οὐσ. θ. πετνήν
ἢ πεισοδός.
Codono, οὐσ. ἀρ. ὄδρα γόνδρῆ
καὶ μακρά.
Codrizza, οὐσ. ἀρ. ὄδρα ἑρβία.
Coddjula ἑπ. διγ. ἴσος, ἴσοσις.
Coudjalita, οὐσ. θ. ἰσότης.
Counzione, οὐσ. θ. μεταπτώλη-
σις.
Covassante, ἑπ. συνόπρικός.
Covassuziale, ἑπ. διγ. ἐκείυ-
σις.
Coessaro, ῥ. οὐδ. συνωπείρα.
Coesternità, οὐσ. θ. συναθιότης.
Cofino, οὐσ. ἀρ. κέρας ὀψι-
νῶν. τῷ Cofano.
Cofoni, οὐσ. ἀρ. (λίθ. ἑλλαν.)
ἱατρ. κωφότης.
Cofitarsi, ῥ. ἀντ. νοσῶ, δια-
νοσῶμαι.
Cofitalino, να, ἑπ. διανοσῶ-
κός.

Cogitare, οὐσ. ἄρ. σκεπτικός.
 Cogitatio, οὐσ. θ. γόνους,
 σκέψις, δένουσι.
 Cognitivo, τα, ἱπ. διαγνωστικός.
 Cogolito, οὐσ. ἄρ. λιθάριον.
 Cogola, οὐτ. ἄρ. κάχληξ, κό-
 γλαξ.
 Coincidente, ἑπ. διγ. ὁ συμπέ-
 πτων. || —, οὐτ. ἄρ. συμπώσεις.
 Coindicazione, οὐσ. θ. συνάν-
 θεῖξις.
 Colchiquiare, ῥ. ἐν. καταρρα-
 γω, ῥυπῶ.
 Coire, ῥ. εὐδ. συνερισκομαι,
 συνεσιάζομαι.
 Colondismo, ἱπ. σεβασμιώ-
 τατος.
 Colonta, ἑπ. διγ. σεβόμενος.
 Collaborare, ῥ. εὐδ. συνεργά-
 ζομαι.
 Collaboratore, οὐσ. ἄρ. συνεργά-
 ζης.
 Collocimare, ῥ. ἐν. συνδεχρίως,
 συνθέτω, συνδέομαι.
 Colondazione, οὐσ. θ. συναί-
 νουσι, ἐπιδοκιμασία.
 Collegamento, οὐτ. ἄρ. ταυτὲ
 τῷ Collegazione.
 Collicello, οὐτ. ἄρ. (ὕποκ.) λο-
 φισκος.
 Collidore, ῥ. εὐδ. (πρόσθ.) συγκ-
 κρούμαι, συμπήτσι.
 Colligare, ῥ. εὐδ. συνδίο.
 Collinella, οὐτ. θ. καὶ
 Collinotto, οὐτ. ἄρ. ὄρ. Col-
 licolle.
 Colliquamento, οὐτ. ἄρ. σύγ-
 ταῖσις.

Collocatore, οὐσ. ἄρ. ἱσθα, οὐσ.
 θ. ὁ συνδιαλεγόμενος.
 Collocatorio, οὐσ. ἄρ. συνδια-
 λεκτήριον.
 Collombella οὐσ. θ. (ὕποκ.) μι-
 κρὰ περιστέρα, περιστέρειον.
 Colombo, οὐτ. ἄρ. περιστέρει-
 || Ἄνωσις, ἀκακος.
 Colonia, ἑπ. διγ. ἀποικία,
 ἀποικιακός.
 Colonnare, ῥ. ἐν. κοσμήσθαι σπα-
 λῶν εἰκόδοσιν, στυλῶν, περισπυ-
 λῶ. || —, ἑπ. διγ. στυλιεῖδξ.
 Colonnella, καὶ — ἡ, οὐτ. θ.
 (ὕποκ.) μικρὰ στυλῶν, στυλῆς, κί-
 νηκος, κινέξ.
 Colorato, τα, ἑπ. χρωματιστός.
 Colorino, οὐτ. ἄρ. χρώματ ἀνο-
 δρῶν καὶ κωψῶν.
 Colorizzazione, οὐσ. θ. φασ.
 χρωματισμός.
 Coloro, ἀντ. ἐκείνοι, ἐκείνοι.
 Colostro, οὐσ. ἄρ. πρωτόγαλα.
 Colpetto, οὐτ. ἄρ. (ὕποκ.) μι-
 κρὸν κτύπημα.
 Colpimento, οὐσ. ἄρ. πλῆξις,
 πλῆγῃ, τῶσις.
 Coltellone, οὐσ. ἄρ. μάχαιρα.
 Coltivante, οὐτ. ἄρ. γαιοπέτο,
 γαιοργός.
 Coltriccione, οὐσ. θ. μέγα στρώ-
 μα πικιδιῶν.
 Collirio, οὐσ. ἄρ. κληνοσέ-
 πτων.
 Comando, οὐσ. ἄρ. διάτα-
 γμα, διαταγῶ.
 Combarbio, οὐτ. ἄρ. τετραδίων.
 Combattibile, ἑπ. διγ. ποικιλός.

Combiante, ἑπ. διγ. δορυβο-
 πῆξις, δορυβλικός.
 Comento, τα, ἱπ. ἐπινουκο-
 μίσις, πλοσῆς.
 Comestibile, ἑπ. διγ. κομψοει-
 τίς, ἐπί ἰστέρον.
 Comiri, οὐσ. ἄρ. πρ. ἀγύρται,
 περιθρημῆτις, γελιωτοποιός.
 Comitalino, τα, ἱπ. ἀκολουθι-
 τικός.
 Comite, οὐσ. ἄρ. συνεδριότορος,
 συνεκλιθεῖς.
 Comizante, οὐσ. ἄρ. θ. κωμῶ-
 ζων, κωμωσῆς.
 Comizata, ῥ. εὐδ. κωμῶζα.
 Comiato, οὐτ. ἄρ. τὰ πρὸς τὸ
 εἶναι τὰ ἐπιτόδια.
 Commedietta, οὐτ. θ. καὶ
 Commedia, οὐσ. θ. (ὕποκ.)
 μικρὰ κωμῆδια.
 Commeditazione, οὐσ. θ. σύ-
 μψις.
 Commonsurragione, οὐσ. θ. συμ-
 μίρησις.
 Comperiacola, οὐσ. ἄρ. μικρὰ
 ἱεῖδξ.
 Commerciale, ἱπ. διγ. ἐμ-
 πορευτικός.
 Commercio, ἱπ. παραρτυκός,
 ἰ περιπέξις.
 Commercio, οὐσ. ἄρ. ἐμ-
 πορευῶ. || —, ἑπ. ἐμπορικός.
 Commercio, ῥ. εὐδ. ἐμπο-
 ρεύομαι.
 Commerciantare, ῥ. ἐν. συμμι-
 γῶσις, συνενθῶ.
 Commercio casuale, καὶ οὐχὶ

Casuale ἀπλῶς ἕως ἱσθαλ. ἐν Σελ.
 211.
 Commestibile, οὐσ. ἄρ. σχοι-
 λοπλοκία.
 Commestibile, οὐσ. ἄρ. ἐντελεῖς.
 Commestitare, οὐσ. ἄρ. (πρόσθ.)
 ἐντελεῖς. || Σχοινοπλοκός.
 Commistione, οὐτ. ὁ σύμμιξις.
 Commisturato, ῥ. ἐν. συμμι-
 γνῶσις.
 Commisturata, οὐσ. θ. σύμμιξις.
 Commisturato, ῥ. ἐν. συμμι-
 γνῶσις || — ἰ, ῥ. ἀντ. ἐξισοῦμαι, τῶσι.
 Commisturato, τα, ἱπ. σύμμι-
 γτρος. || —, οὐσ. ἄρ. συμμείρι-
 σμα.
 Comodare, ῥ. ἐν. ταυτὲ τῷ
 Comodare.
 Comodità, οὐτ. θ. ταυτὲ τῷ
 Comodità.
 Comodoro, ῥ. εὐδ. διαμένω,
 διατριβῶ.
 Comodora, οὐσ. θ. διατρι-
 βή.
 Comodissimo, οὐσ. θ. (πρόσθ.)
 συνκίνουσις. || Σόφισμα.
 Comoditate, ῥ. ἐν. μεταλλάσσω,
 μεταβάλλω.
 Comodare, ῥ. ἐν. (πρόσθ.) πα-
 ρασκευάζω.
 Comodatario, οὐτ. ἄρ. Νομ. ὁ
 δανειζόμενος.
 Comodità, οὐτ. θ. (πρόσθ.) ἀπέ-
 πατος, τὸ ἀναγκαῖον.
 Comodo, da, ἱπ. (πρόσθ.) πρό-
 χειρος.
 Compacità, οὐτ. θ. σύμψιξις.
 Compatriote, οὐτ. ἄρ. συνιδιο-
 κτητής.

Compaginato, ῥ. ἐν. (ἰσαφαλ.) ἐντὶ Compaginare, συμπάγναι, συναρμολῶ. || Σαλιδοποιῶ.
 Compagnio, εὐτ. θ. ἀμπτηξίε.
 Compagnello, εὐτ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὸς ἐπίτροπος ἢ ἀνεροφῶς.
 Compagnuolo, ἱπ. διγ. κοινοϊκός.
 Compagnevolento, ἐπίβ. ὁμοῦ, ἐτ. ἀρετικὸς.
 Compagnia, εὐσ. θ. (πρόσθ.) ὁμιλος, σύλλογος. || Στρατιῆς, λόχου. || Εὐχόρας, γυνή.
 Compagnante, ἱπ. διγ. διαπρατῆς, ἐπιφανής.
 Compasco, εὐτ. ἀρ. (πρόσθ.) ἀγρὸς κοινός, σύμθετος.
 Compasato, ἱπ. ἐπ. περιφερής.
 Compasatella, εὐσ. θ. συμπέσεις.
 Compasamento, ἐπίβ. συμπράξις, συναρμολόγιος.
 Compatrio, εὐσ. ἀρ. συμπατριώτης, συμπολίτης.
 Compatto, εὐσ. ἀρ. (πρόσθ.) συνθήκη.
 Compazione, εὐσ. θ. ἀμπτηξίς.
 Comparsi, εὐσ. ἀρ. πλ. πηνά τὰ κληρονομήματα.
 Compattare, ῥ. ἐν. συναθῆ, συνάγω. || Βεῖζω.
 Compensare, ῥ. ἐν. συντρίβω, ἐπιτρέπω.
 Compendiatore, ἱπ. ἐποκομείας.
 Compensabile, ἱπ. διγ. ἀγορὰ σὺν ἐθῶντος.
 Compensandiziano, εὐσ. θ. Νομ. ἀναθλή, ὑπέρθεσις.
 Compensare, ῥ. ἐν. συμπύσσω.

Compilato, ἱπ. ἀρ. συλλογισμαίος.
 Complessivo, να, ἱπ. περιληπτικός.
 Completamento, εὐσ. ἀρ. συμπλήρωσις.
 Completare, ῥ. ἐν. συμπληρῶ, ἰουτιλῶ.
 Completare, ῥ. ἐν. περιέγω, συμπεριλαμβάνω.
 Complicare, ῥ. ἐν. συμπύσσω, συμπλέκω, περιπλέκω.
 Compiliro, ῥ. ἐν. (πρόσθ.) ἐκπληρῶ, ἰκτεταῶ.
 Compilto, ἱα, ἱπ. πλήρης.
 Compiluzione, εὐσ. θ. ἕρως.
 Compiluvio, εὐσ. ἀρ. τὸ μετακλίον.
 Compromista, εὐσ. ἀρ. ὁ συγγραφεὺς μουσικῆν, μελοποιός.
 Compromissione, εὐσ. ἀρ. διαγωγή, συμπεριφορά.
 Compromissione, ἱπ. συνθεπτικός.
 Compromissione, εὐσ. θ. (πρόσθ.) πίκτοις, συγγραφή, ἀναθήματα, || Στοιχειοθεσία.
 Compromissione, εὐσ. θ. συμπόσιον.
 Compotare, εὐσ. ἀρ. συμπάτης, συντάξις.
 Compromissione, ἱπ. διγ. νομίμων.
 Compromissione, εὐσ. θ. τὸ μεταληπτικὸν ἢ ἐκκατάληπτικόν.
 Compromissione, εὐσ. θ. διάνοις, τὸ νοητικόν.
 Compromissione, να, ἱπ. κατεληπτικός, περιληπτικός.

Compressibile, ἱπ. διγ. πιεσός.
 Compressibilita, εὐσ. θ. τὸ πιεστικόν ἢ πιεστικότητα.
 Compressivo, να, ἱπ. Χασσουρ, συμπιεστικός.
 Compromissione, εὐτ. ἱρ. (πρόσθ.) ἀναθήματα.
 Compromissione, εὐσ. θ. συνιδιοκτησία.
 Compromissione, εὐσ. ἀρ. συνιδιοκτησία.
 Compromissione, εὐσ. ἀρ. συνιδιοκτησία.
 Compromissione, εὐσ. ἀρ. (πρόσθ.) ἀναθήματα.
 Compromissione, ἱπ. διγ. συναρμολόγιος.
 Compromissione, ἱα, ἱπ. κομψός, γλαφυρός, χαριετός.
 Compromissione, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Compromissione.
 Compromissione, εὐσ. θ. ἡ λογιστική.
 Compromissione, ἱα, ἱπ. ταυτοσημον τῷ Compromissione.
 Compromissione, εὐσ. θ. κοινότης, κοινωνία.
 Compromissione, εὐσ. θ. κοινότης, τὸ ἀπρόσκαλον.
 Compromissione, ἱπ. διγ. κοινωνία, ἀναθήματα.
 Compromissione, να, ἱπ. ὁ κοιλαίμων, κοιλωτικός.
 Compromissione, ἱα, ἱπ. συμπύξ, συμπύξος. || Σύμπηκτος.
 Compromissione, εὐσ. θ. ταυτοσημον τῷ Compromissione.
 Compromissione, εὐσ. ἀρ. συμφύξις, ὁμοκύλιος.

Concertino, εὐσ. ἀρ. (ὕποκ.) μικρὰ συναυλία, εἰς τὴν συμφῶν.
 Concossario, ἱα, ἱπ. παραχωρητικός.
 Concossario, εὐσ. ἀρ. Βοταν. σπ. πρόσθην, κοπέλλης.
 Concossario, ῥ. εὐσ. σοφισμαί, λεπτολογία.
 Concossario, να, ἱπ. (πρόσθ.) ἀκάπτης, ἀπειλόγος, λεπτολόγος.
 Concossario, να, ἱπ. κοχχοφόρος.
 Concludente, ἱπ. διγ. συμπαραμαρτυρικός.
 Concludente, ἐπίβ. συμπερασματικός.
 Concludente, εὐσ. ἀρ. ὁ λίθης, ἰκτετακῶν.
 Concludente, εὐσ. διγ. ἀσφραγιστής.
 Concludente, εὐσ. θ. ἡ τῶν δερμάτων ἕκτασις.
 Concludente, ἐπίβ. σοφισμαί, ἀλλοκτικός, συμπροστικός.
 Concludente, ἐπίβ. ὡς ἐν ἀναθήματα.
 Concludente, (πρόσθ.) δημηγόρος.
 Concludente, ἐπίβ. ἕρως, ἐν τάξει.
 Concludente, ἱα, ἱπ. ἰμπάθης, περιπύξος.
 Concludente, εὐσ. ἀρ. συμπλήτης.
 Concludente, εὐσ. θ. κοινή βολή, ἀναθήματα, ἀλλοκτικός.
 Concludente, εὐσ. θ. ἄναθ. γέφυρας.
 Concludente, ἱπ. διγ. (πρόσθ.)

συνπαρρωστικῶς, ὁ παλαιῶν λό-
γος.
Concludenza, οὖς. θ. τὸ ἀπο-
τελεσματικόν.
Conclusione, οὖς. θ. (ὕποκ.)
μικρὸν συμπέρασμα.
Concomitantemente, ἐπίθ. ἐν
συνδρομῇ.
Concomitativo, γὰ. ἑπ. συμπαρα-
πέμνος.
Concordia, οὖο. θ. γ. (πρόσθ.)
χάρτης συμβῆσεως.
Concorreato, ῥ. ἐν. συσσωμα-
τωσιῶ.
Concubio, οὖο. ἀρ. τὸ κνήφας.
Concursazione, οὖς. θ. περι-
δία.
Concutora, ῥ. ἐν. σείω, δικασίω.
Conduciana, ῥ. ἑν. συντάσσω
κατὰ δικάδας.
Condensabile, ἐπ. διγ. ὁ ἐπι-
δεικτικὸς πυκνώσις, συμπυκνώ-
σιμος.
Condensante, ἐπ. διγ. συμπυ-
κνωτικὸς.
Condizionata, ῥ. ἐν. φέρω ὑπὸ
τῶν κυριωτέρων.
Condire, ῥ. ἑν. (πρόσθ.) περι-
χέω. || Καλλωπίζω.
Condiscenduto, ἐπ. διγ. συγ-
καταβατικὸς.
Condiscendenza, οὖς. θ. καὶ
Condiscensione, οὖς. θ. συγ-
κατάδοσις.
Conditoro, οὖι. ἀρ. κατοικου-
τῆς, ἐφαπτικῆς, ζαχαραλάτιος,
ἀντι τοῦ ἰσπαλμ. θεμελιωτῆς, συγ-
γαρτός.

Condolanza, οὖς. θ. ὄρ. Con-
doglianza.
Condominio, οὖς. ἀρ. συγκτήτωρ.
Condottaro, ῥ. ἐν. ὑδραγωγῶ.
Conduttore, ἐπ. διγ. ἐδότης.
Condottissimo, ma, ἀρμα-
διώτατος, ὁ διὰν συναφένω.
Condotta οὖι. θ. τὰ πρὸς ζω-
ἀρκειαν, τὰ τρέφιμα, αἱ ζωστρο-
φίαι.
Conduttilibità, οὖο. θ. ἡ τῶν
θερμογόνου ἀγωγιμότης.
Conduco, κατ. αὐτάω.
Conferente, ἐπ. διγ. μεταδ-
τικὸς. || — οὖς. ἀρ. ὁ ἀνατείνω-
μένος, ὁ μεταδιδίω.
Conferentemente, ἐπίθ. μετα-
δοτικῶς.
Confessore, οὖς. ἀρ. trico, ὄρ.
ὁ ἀνακοινωμένος.
Conformamento, οὖο. ἀρ. στή-
ριξις ἐπιδικαιώσις, ἐπιτεύρεσις.
Confermatario, ἰα. ἑπ. διαβε-
βαιωτικὸς.
Confermazione, οὖι. θ. (πρόσθ.)
ἡ ἀγία μέρισις.
Confiscamento, οὖι. γὰ. τὸ πο-
τότημον τῶ Confiscatione.
Confiteo, ἐπ. καὶ οὖι. διγ.
ὁ ὁμολογῶν.
Conflagraro, ῥ. ἐν. πυρπολῶ,
συμφλεγῶ, συγκαίω.
Conficcare, ῥ. ἐν. (ἀντι τοῦ ἰ-
σπαλμ. Conficcare) καταψάχω.
Confuggere, ῥ. οὖδ. καὶ
Confuggire, ῥ. οὖδ. καταφεύ-
γω, προσφεύγω.

Confutamento, οὖι. ἀρ. ἀνα-
κωδ.
Congelido, ἰα. ἑπ. ἑκτεταγ-
μῆσις.
Congenito, οἰ. ἰπ. συγγενῆς. ||
συγγέν.
Congenere, ἐπ. ὁμογενῆς, συγ-
γενῆ.
Congenito, τῶ. ἑπ. συγγενῆς
ἠσπίστομον τῶ Congenere.
Congesto, τῶ. ἑπ. συναρτός.
Congiarsi, ῥ. ἀντι. συγχέω.
Congiunzione, οὖς. ἀρ. συνδιαζυγῆς.
Congiungo, ἰα. ἑπ. ὁ συντευχθεῖς
ἐν γένει.
Congiungente, οὖς. ἀρ. συννωμένος.
Conglomerare, ῥ. ἐν. συσφιερῶ.
Conglomerato, ῥ. ἐν. συντελῶ,
συσφιερῶ.
Congro, οὖς. ἀρ. ἰχθὺς, ὁ γογ-
γῆσις.
Congruo, οὖς. ἀρ. τὸ πρὸς
ἀνάγκην τὴν ἐπιτελεῖται τῆς θεοῦ
χρηστῆς.
Congusto, οὖς. ἀρ. περιψύκτω,
ἐπιψύκω.
Conio, οὖι. ἀρ. κνήφας, ἀφραδῆς.
Conjattare, ῥ. οὖδ. σκοπεύω,
τίτω.
Conjugalmente, ἐπ. ῥ. εἰκα-
στικῶς.
Coniugato, ἰα. ἑπ. συγγενῆς. ||
ἐπιψύκτω.
Coniugate, ἐπ. διγ. πικροπα-
τικῆς.
Coniugato, ἰα. ἑπ. ἰγγαμος,
ἐπιψύκτω.
Coniugiale, ἐπ. διγ. ἐγγαμῶς.

Conquistato, οὖς. ἀρ. ἐρουνκ-
τῆς, ζήτησις. || ὠτακουσῆς, κα-
τάσκοπος.
Conquisizione, οὖς. θ. ἀνακρί-
τησις, ἐξέτασις.
Contiguare, ῥ. οὖδ. συμβασι-
λεύω.
Consecratoro, οὖς. ἀρ. trico,
οὖι. θ. ὁ καθιερών.
Conscuto, ἰα. ἑπ. γνωστῆς.
Conseritto, ἰα. ἑπ. καταγε-
γραμμένος, ἀρτιστράτευτος.
Conserato, ἰα. ἑπ. τερῶ, ὄστις.
Conserpilliro, ῥ. ἐν. σὺ δάπτω.
Conserbare, ῥ. ἐν. συγκλείω,
ἐπι δόχλειω.
Conseriato, ἰα. ἑπ. περιπλοκος.
Conservano, ἐπ. διγ. φυλά-
ξιμος.
Consigliatorio, ἰα. συμβουλευ-
τικὸς.
Consignaro, ῥ. ἐν. ταυτὸ πῶ
Consegnare.
Consignificanza, οὖς. θ. ἡ αὐ-
τῆ σημασία.
Consignigliante, ἐπ. διγ. περ-
νώσις, συμβουλιος.
Consignigliando, οὖς. θ. ἐπιει-
τικῆς, προσηγορικῆς.
Conseiro, οὖς. ἀρ. ὁδωρῆς, εἰ-
κωτος.
Conseiroso, οἰ. ἑπ. ἀνεπῆς, εἰ-
κωτος.
Consiio, ἰα. ἑπ. βοτάν, ἐπιπαρ-
μῆνις, κατάρουτος.
Conseio, οὖς. ἀρ. κωνωγῆς,
ἐταρῆς, ἀντηρῆς.
Consodale, κωνωνος, συντεταρῆς.

Conspargere, β. ἴν. ταυτὸ τῷ
 Conspargere.
 Conspirato, ἰα, ἱπ. σύμπνοος,
 σύμφωνος.
 Constrato, ἰα, ἱπ. λιβόστρωτος,
 ἐπιρρωμένος.
 Consultalivo, να, ἱπ. ταυτὸ τῷ
 Consultivo.
 Consultatore, εὐς, ἀρ. ταυτὸ
 τῷ Consultore.
 Consuocero, εὐτι, ἀρ. συγκαθη-
 διοτικός.
 Consurgero, β. ἰδδ. ἀνίσταμαι.
]] Δύξνομαι.
 Conuasistente, ἱπ. διγ. συνύ-
 παρκτος.
 Contadimare, εὐς, ἀρ. συρφε-
 τὸς ἀγροτῶν.
 Contadinanza, εὐς, θ. κατὰ-
 στασις χωρικοῦ.
 Contadivello, εὐς, ἀρ. καὶ
 Contadivello, εὐς, ἀρ. (ὀπίσκ.)
 μικρὸς ἀγρότης.
 Contadivessamento, ἐπιθ. ἀ-
 γροικικός.
 Contage, εὐς, ἀρ. ταυτὸς μὸν
 τῷ Contagio.
 Contamento, ἐπιθ. κομψῶς.]]
 Συνετός.
 Contarasso, εὐς, ἀρ. ὀδόμετρον.
 Contastare, β. εὐδ. ὄρ. Con-
 tastero.
 Contasto, εὐς, ἀρ. συνών. τῷ
 Contrasto.
 Contastevole, ἐπ. διγ. φιλο-
 ρεις, φιλόνοκος.
 Contato, ἰα, ἱπ. γνωθίς, ἐπ-
 ρημένος.

Conica, εὐς, θ. (πρόσθ.) ἱπ.υ-
 λις, ἀγροικία, ἀγροκίσιος, κα-
 μητεία.
 Conteggiare, β. ἴν. ἀριθμῶ, δε-
 κολογίζομαι.
 Contegnoza, εὐς, θ. ταυτὸς
 μὸν τῷ Contegno.
 Contentatore, εὐς, ἀρ. ὁ χαρι-
 ζόμενος.
 Contentevole, εὐς, ἀρ. ταυτὸ
 τῷ ἄντιος.
 Contentino, εὐς, ἀρ. σύμφων.
 Contessimento, εὐς, ἀρ. ὑπο-
 ψή συνάφεια.
 Contessina, εὐς, θ. θυγάτηρ,
 αἵτε γυνὴ κόμητος.
 Contestamento, ἐπιθ. ὡς προ-
 ηγουμένως ἢ ἐπισπέντως χωρίου π-
 ρος.
 Contellare, β. ἴν. (ισφαλμ.)
 ἔχει Contestare, κατὰρχομαι ἰ-
 τιμαρτῶμαι.]] —, β. εὐδ. ἀν-
 θισταμαι.
 Contesto, εὐς, θ. ἀντίστασις.
 Conticinio, εὐς, ἀρ. (πρόσθ.)
 τὸ κτήνος.
 Continuazione, εὐς, θ. ταυτὸ
 τῷ Continuazione.
 Continuo, ταυτὸ τῷ Continuato.
 Continuamento, εὐς, ἀρ. καὶ
 Continuanza, εὐς, θ. ὄρ. Con-
 tinuazione.
 Continuozza, εὐς, θ. ταυτὸ τῷ
 Continuita.
 Contista, εὐς, ἀρ. λογιστής.
 Contorcero, β. ἴν. (πρόσθ.) συ-
 στρίψω περιελίσσω.

Contrabbellata, εὐς, θ. ἀντι-
 κερσῶ.
 Contrabandiere, εὐς, ἀρ. (πρόσθ.)
 ὁ κλέψ λαθροπαρακόν.
 Contrabando, δα, ἱπ. (πρόσθ.)
 ἰσχυρομένως.
 Contrabattente, ἱπ. διγ. ἀντι-
 κερστικός.
 Contrabattitore, β. ἴν. ἀντι-
 κερστής.
 Contrabordo, εὐς, ἀρ. Ναυτ.
 ἰσχυρικός.
 Contraccanto, εὐς, ἀρ. ἀντιῶδ.
 Contraccarona, εὐς, θ. Ναυτ.
 ἀντιρροτός.
 Contraccarico, εὐς, ἀρ. ἀντι-
 κερστής.
 Contraccalare, β. ἴν. (πρόσθ.)
 ἀντιῶδ.
 Contradditorin, εὐς, θ. Ἀσγ.
 ἀντιρροτός.
 Contraddito, εὐς, θ. τὰ ἀντι-
 κερσῶ.
 Contraffaccia, εὐς, θ. ἀντιπρό-
 σιπῶ ἢ ἀντιπράγματων.
 Contraffalto, ἰα, ἐπι. δύσμορ-
 φος κεκοσμητός.
 Contraffluente, εὐς, θ. παρά-
 ρουσις διπλῆ.
 Contraffortina, εὐς, θ. δύστυ-
 χία, πᾶσι τῷ γῆ.
 Contrafforte, εὐς, θ. (πρόσθ.)
 ἀντιρροτός.
 Contrallegge, εὐς, θ. νόμος ἐ-
 νανθός, ἀντινομός.
 Contramastro, εὐς, ἀρ. ἀντι-
 ἀδελφικός.
 Contramoro, εὐς, ἀρ. ἀντιρρῶς.

Contramuro, εὐς, ἀρ. περιελ-
 χισμα.
 Contrapolizza, εὐς, θ. φαρμα-
 κική ἰσχυρὰ τῆς προαγγήθισις.
 Contrapparato, β. ἴν. ἀντιρροτός.
 Contrappassaro, β. ἴν. ἐπιβόλ-
 λω ἀντιπνοῦν.
 Contrappunteggiare, β. ἐν(ἀρ.)
 τὸ ἰσφαλμ. Contrappunteg-
 giare) πρὸς μελοποιῶ.
 Contrappuntista, εὐς, ἀρ. Μουσ.
 μελοποιός.
 Contrappunzonare, β. ἴν. ἐγ-
 κολάπτω.
 Contrapremora, β. ἴν. ἀντι-
 θλίβω.
 Contrariare, β. ἴν. ἐναντιοῦ-
 μαί, ἀντιπράττω, ἀντιρροτῶ.]]
 Ἀντιλήγω.
 Contrario, εὐς, ἀρ. ταυτὸς ἴ-
 μων τῷ Contrario.
 Contrarivoluzione, εὐς, θ. ἀν-
 τιπανάστρασις.
 Contratte, β. ἴν. συμβάλλο-
 μαί.]] Ἐάρον συνάπτω.]] —, β.
 ἀντ. συσπῶμαι, συστέλλομαι.
 Contrattallo, εὐς, ἀρ. ἀντι-
 χειριστικός πλοίων πηλιμακῶν.
 Contrascotta, εὐς, θ. Ναυτ.
 ἀντικραισθικός.
 Contrascrivo, εὐς, θ. (πρόσθ.)
 ἀντιπράττεις.
 Contrascosso, εὐς, ἀρ. περιεξί-
 γασσις.
 Contraspalliera, εὐς, θ. ἀν-
 τροστία παράλληλος ἄλλῃ.
 Contraspallimento, ἱπ. διγ. ὁ
 ἀντιἀμπακίς.

Contrasse, οδο. αρ. επισημί-
σμα.
Contrastampa, οδο. θ. αντίτι-
πον χαλκογραφίας μετά χαρα-
κίτην αντίστροφον.
Contrastampato, ρ. εν (πρόθ.)
έκτυπο αντίστροφως.
Contrastante, επ. διγ. αντι-
λεκτικός.
Controllabile, επ. διγ. επιπρ-
οβήσιμος.
Contravoglio, επ. διγ. άκωστικός.
Controffazione, οδο. θ. έπαφή,
ψάλλοσις.
Controfolare, ρ. εν. συνόλιθια,
συλλυπία.
Controinvoltrata, οδο. θ. ύάλω-
μα διώτερον.
Controire, ρ. εν. συνδράμα, συν-
δλά.
Contristamento, οδο. αρ. θλι-
ψις, κατάρσις, αντίρθεή ψυχής.
Contrizione, οδο. θ. (πρόθ.)
καταύγις.
Controiraeci, οδο. αρ. πλ.
Νεου. αντίκείμενοι.
Controighia, οδο. θ. Νεου.
αντίρροπις.
Controllare, οδο. αρ. κατά-
λογός.
Controstimolante, επ. διγ. άν-
τερεθιστικός· επί φαρμάκων.
Controstimolo, οδο. αρ. Ιατρι.
αντερεθισμός.
Controvallazione, οδο. θ. περι-
ταίγησις.
Controvento, οδο. αρ. παρα-
θερμωτήριον εξωτερικόν.

Controvertibilità, οδο. θ. τό
ἀμφισβητήσιμον.
Controvertibilmente, επ. διγ.
φιλονησίμως.
Contubernale, επ. διγ. θλι-
στικός.
Contubernio, οδο. θ. βικουαρία.
Contumacia, επ. διγ. θ. έπι-
μην δικαιοσύνης.
Contudanto, επ. διγ. κατώτα-
τικός.
Contutore, οδο. αρ. -τις, οδο.
θ. συνεκίτροπος.
Equivalento, επ. διγ. ταυτό επ.
Equivalento.
Convanduzione, οδο. θ. εν-
σχυσίς. || Ανάβρωσις.
Convantazione, οδο. θ. (πρόθ.)
ανάγκρυστις διδάκτορος.
Convantinato, επ. επ. θ. άν-
γορεύσις διδάκτορος.
Convantino, οδο. αρ. (θροκ.)
μικρά τις μανή.
Convantuccio, οδο. αρ. (θροκ.)
άθλια τις μανή· επί περιφρο-
σεως.
Convvenuto, οδο. αρ. Νομ. κε-
τηγορούμενος.
Convergente, επ. διγ. Γεωμ.
θ. συμπλεκτών.
Conversamentalto, επ. διγ. κοι-
νωτικός.
Conversivamente, επ. διγ. μετα-
ελητικός.
Conversivo, γα. επ. μεταβλη-
τικός.
Convertibilità, οδο. θ. τό εφ-
μετάβλητον.

Convertibilmente, επ. διγ. ταυτό
θ. Convertivamente.
Convertito, επ. επ. θ. άλλασών
ήμελων, προσήλυτος.
Convulsario, ρ. εν. (πρόθ.)
κρημαλά εις συμπίσιον, κ. φρι-
κία.
Convulsante, επ. διγ. θ. συμπι-
σίκων σύμβιος.
Convulsore, ρ. οδο. (πρόθ.)
συμπίσιος.
Convulsorio, επ. επ. θ. εφισθείς,
πυρηνιδιστος.
Convulsio, επ. επ. άνεστράμ-
μα. || Ηχοσημένος.
Convulsivo, γα. επ. συνεκλυ-
μής, συνεστραμμένος.
Convulsione, οδο. θ. σύστρο-
φή συλλήξις.
Convulsibile, επ. επ. διγ. ταυτό
το Convulsivo.
Convulsibile, οδο. θ. τό στα-
κμωδόν.
Coperario, οδο. αρ. Ορ. Co-
opersario.
Coppa, οδο. αρ. χαλκούν της
Ρωσσίας νόμισμα.
Coppaaccia, οδο. θ. κάλυμμα
ή άλλον επί περιφραγίσεως.
Coppaio, οδο. αρ. μέγξ τι
κάλυμμα.
Coppatura, οδο. θ. (πρόθ.)
επίγ. || Κοιλισίς.
Coppato, επ. επ. θ.λωτός· γρά-
μμα· δε και Coppoluto.
Coppella, οδο. θ. (πρόθ.) συ-
τήν. || Κοιλισίον μεταλλικόν.

Coppellare, ρ. εν. (πρόθ.)
διακρίβω, διερευνά.
Coppellone, οδο. αρ. σικύα τις
μεγάλη.
Coppo, οδο. αρ. (πρόθ.) ή των
οφθαλμών κολήσις.
Coraccio, οδο. αρ. καρδιά κα-
κυνταγής, μοιχία.
Coraco, οδο. αρ. πτερόν, ή άραξ.
Coracia, οδο. θ. πτηνόν, ή κο-
ρώνη. || Αϊθρα ή κορακίτης.
Corallizarsi, ρ. εν. κοραλλί-
σθαι.
Corallizzazione, οδο. θ. κο-
ραλλισίτις.
Corazza, οδο. θ. (πρόθ.) προ-
πίτησις.
Corazzina, οδο. θ. (θροκ.) θιο-
ράκιον.
Corazzone, οδο. αρ. μέγξ θιο-
ράξ.
Caracchino, οδο. αρ. (θροκ.)
κορακίον. || Βλάξ, μωρίς.
Corhamo, οδο. αρ. περιληπτι-
κός ή τού ποίου πλευρά.
Corbello, οδο. αρ. (θροκ.)
μικρόν κήμιστρον, καλθίσιον.
Corbellone, οδο. αρ. μέγξ κά-
λαθις ή κέφιμος. || Αίτιαφ. άφρο-
νισμός.
Corcero, οδο. αρ. φυτόν, ή άρ-
κός.
Corcisa, οδο. αρ. Ορ. Corcisa.
Cordato, επ. επ. θ. άφρων συν-
τάξ. || Ρωμυλός. || Καρδιόμορφος.
Cordelliera, οδο. θ. σχοινίον
καλώμενον.
Cordicella, οδο. θ. και

Cordicina, οὗς. θ. (ὅποι.) σχοι-
 φέρειν.
 Cordiforme, ἑπ. διγ. καρδιο-
 σχηματι.
 Cordino, οὗς. ἄ. (ὅποι.) ταυτὸ
 τῷ Cordicinus.
 Cordoglicena, οὗς. θ. ὄρ. Cor-
 doglio.
 Cordonare, ἰ. ἐν. ἑξήκοσι διὰ
 σχοίνιου.
 Cordonaia, οὗς. θ. (πρόσθ.) ασιρά
 πικροάλων.
 Cordonato, τα, ἑπ. κρηστωμα-
 νος ἐκ σχοίνιου.
 Cordone, οὗς. ὄρ. (πρόσθ.)
 σχοίνιον. || Ζώνη. || Γυρσί. || Πε-
 ρικὸν ἄλωμα.
 Cordonaniero, οὗς. ἄρ. (πρόσθ.)
 βυραοδίφης.
 Coro, οὗς. ἄρ. ταυτοσημῶν τῷ
 Cuore.
 Correggiale, οὗς. θ. ῥάβδι.
 Correggiaro, τα, ἑπ. ὁ πρόφων.
 Corriacoso, ἄ. ἐπ. ἄδερματώδης.
 Coriandro, οὗς. ἄρ. κορίανδρον.
 κ. καλλιάντρον.
 Corista, οὗς. θ. ἀνεμὸς ἀρχιο-
 ζήφους.
 Corio, οὗς. ἄρ. (πρόσθ.) χό-
 ριον, κ. ἀλάουον.
 Coriorochinaja, οὗς. θ. ταυτὸ
 τῷ Cornechinamento.
 Coriamenta, οὗς. ἄρ. (πρόσθ.)
 βόθος τῶν ὠτων.
 Coriolo, τα, ἑπ. (πρόσθ.) κε-
 φαλαίος.
 Cornatura, οὗς. θ. ἡ τοῦ κέρα-
 τος ποιότης.

Corneggio, οὗς. ἄρ. βυκακί-
 σμας.
 Cornettatore, οὗς. ἄρ. ταυτὸ
 τῷ Cornatore.
 Cornettino, οὗς. ἄρ. (ὅποι.)
 μικρὸν κέρατος, χαρίτιον.
 Cornicolarmenta, ἐπιθ. κρησ-
 τωδίας.
 Cornilenzionis, οὗς. θ. ἡ τῶν
 ἀνύλων τοῦ ἵππου κερατώσις.
 Corniola, οὗς. θ. (πρόσθ.) λι-
 θος ὁ σφαιδριός.
 Cornista, οὗς. ἄρ. κεραιώτης,
 κερταύλης.
 Cornuolus, τα, ἑπ. (πρόσθ.)
 κολοβήκιστος, ἀντὶ τοῦ κεραιόρου-
 στῆ.
 Cotodia, οὗς. θ. (ἰθ. ἑλλην.)
 χορδήτις.
 Corollaceo, σα, ἑπ. ῥόταν, τε-
 ρανθεΐδης.
 Corollola, οὗς. θ. (ὅποι.) μι-
 κρὸς στέφανος, στεφάνιον.
 Corouija, οὗς. ἄρ. ὁ κατα-
 σκυιάζων κρηστωδής.
 Coronario, οὗς. ἄρ. ὁ τοῦ ἀσ-
 πέρου, στεφανώδης.
 Coronato, τα, ἑπ. ἑτερομήτης,
 στεφανώδης.
 Coronatore, οὗς. ἄρ. τρις, οὗς,
 ὁ ἀτέγων, στεφανωτής.
 Coroneina, οὗς. θ. καλ.
 Coronella, οὗς. θ. (ὅποι.) μι-
 κρὸν στέφανον, στεφάνιον.
 Coronella, οὗς. θ. (ὅποι.) ταῦ-
 τὸ τῷ ἀνωτέρω.
 Corpacelo, οὗς. ἄρ. ἑθλίον τι
 σῶμα ἐπὶ χλευῆς.

Corpicinolo, οὗς. ἄρ. (ὅποι.)
 μικρὸν σῶμα, σωματίον. || Μήριον.
 Corrauno, οὗς. ἄρ. σῶμα μέγα.
 Corporalo, τα, ἑπ. ὄρ. Cor-
 pote.
 Corregnaro, ῥ. οὗς. σωματώ-
 δης.
 Correligionario, οὗς. ἄρ. ὁ
 μέθυστος.
 Corranino, οὗς. ἄρ. μικρὰ δο-
 χία, ὀσφίδιον.
 Correntono, οὗς. ἄρ. δακτύλιος μα-
 γάλου.
 Correo, οὗς. ἄρ. (πρόσθ.) ἕρε-
 τίτης ἀλλοθιεύμας.
 Corridera, ῥ. οὗς. συγγαλίω.
 Corriere, οὗς. ἄρ. γραμματεὺς
 ἑπὶ. || ἢ ταχυδρομίου ἀφίτης, ἐπὶ
 τῆ ἀναχώσεως.
 Corrigibile, ἑπ. διγ. εὐδιόρθωτος.
 Corrixionis, οὗς. θ. συναγωγὴ
 τῆ ἡδέων.
 Corroborante, ἑπ. διγ. ἀντὶ
 τοῦ ἐφαλας. Corroboranti.
 Corrugationis, οὗς. θ. ῥυτίδιστος.
 Corruvamenta, ἐπιθ. φλαρ-
 πικία.
 Corsivamenta, ἐπιθ. ἀντὶ τοῦ
 ἐφαλας. Corsivamento.
 Costeo, οὗς. ἄρ. (πρόσθ.) ποικί-
 λη νεονόμφου.
 Costello, οὗς. ἄρ. (ὅποι.) μι-
 κρὸν κέρατος, κοράκιον.
 Costolo, οὗς. ἄρ. ταυτὸ τῷ
 ἀνωτέρω.
 Costaccia, οὗς. θ. ἑθλίον τι ἐπὶ
 χλευῆς.

Costacco, οὗς. ἄρ. κοζίκος. ||
 Μεταρ. κακοκαγής.
 Costendere, ῥ. οὗς. ἀντὶ τοῦ
 ἐφαλας. Conscendere.
 Costella, οὗς. θ. (ὅποι.) μι-
 κρὸν τι πρᾶγμα.
 Costi, ἐπιθ. ἀντὶ τοῦ ἐφαλας.
 Costi
 Costallacio, οὗς. ἄρ. ἀντὶ τοῦ
 ἐφαλας. Costallacio.
 Costicare, ῥ. ἰν. αὐτοῦ, πε-
 ροδίσιμω.
 Costivamente, ἐπιθ. κρησ-
 τωδίας, προδότης.
 Costipare, ῥ. οὗς. (ἀντὶ τοῦ
 ἐφαλας. Costipare καὶ Consori-
 para) συμπνεῖω, συμπανῶ. || Συνέ-
 αυσσι, συ-εργῶ.
 Costipatore, οὗς. ἄρ. - trico,
 οὗς, θ. συμπνεύτης.
 Costuro, οὗς. ἄρ. σιδήριον ἐ-
 νυχασίδης καὶ βίου.
 Costaggio, ἐπιθ. ἀντὶ τοῦ ἐ-
 φαλας. Costaggio.
 Costallaro, ῥ. ἐν. διαγῆμα φῶς.
 Costallato, ἑπ. (πρόσθ.) κατά-
 στρος, ἀστεροειδής.
 Costicento, ἐπιθ. ἑθλόν, ἐντός.
 Costici, ἐπιθ. αὐθῆ.
 Costipamento, οὗς. ἄρ. (πρόσθ.)
 ἑφρασίς.
 Costoro, ἀντὶ τοῦ ἐφαλας. Co-
 storo.
 Costringente, ἑπ. διγ. στυπτι-
 κές, στυπτήριος.
 Costrittoro, οὗς. ἄρ. ἀντὶ τοῦ
 ἐφαλας. Costrittoro.

Costento, ουτ. άρ. (πρόσθ.) οικοδομησεις, κατασκευή.
 Cotangente, ουτ. θ. Γεωμ. ά συνφαρμογή.
 Cotigua, ουτ. θ. πτενών, ή άρ. πείλις.
 Cotissa, ουτ. θ. τάνια στενή.
 Cota, ουτ. άρ. διάνοις.
 Cotileto, οία, έπ. άντι του ή σφαλμ. Coticio || —, ουτ. άρ. σίδηρος τρεις πυρακτωθείς.
 Coito, ια, έπ. (πρόσθ.) ήλιος καής. || —, ουτ. άρ. ύψος, μαγείρευμα. || Εψοσις.
 Coiva, ουτ. θ. (πρόσθ.) δάκρυα, κ. χροδόλον.
 Covertato, ή. iv. ανεπάξω. || Ψωκρίπρω.
 Covallo, ουτ. άρ. κευχηματίας.
 Covente, ουτ. άρ. ή έν ταίς μοναίς εκουφίλας.
 Coventato, ή. iv. Πρωκ. δραγματίου, άμλλισώ, κ. δεικνύειν.
 Coxato, έπ. διγ. άνατ. λοχαμής, έπιδείων.
 Cazzalato, ουτ. άρ. κεραισις.
 Crapulatora, ουτ. άρ. ή κραυγαλήν ταυτή τω Crapulo.
 Cravatta, ουτ. θ. άντι του ή σφαλμ. Cravata.
 Creala, ουτ. θ. νάμισμα χαλκού τής Τουσκάνης.
 Creabile, έπ. διγ. ποιητός, εύποιήτος.
 Creanzato, ή. iv. διακομίζω τά ήθη, εκπαιδεύω.

Credeuzono, ουτ. άρ. τεχνική, Crelia, ουτ. θ. γυνή χωρική πολλοπύσωπος και φαίδρα. || Γυνή υιορληγος και χυδία.
 Crepucciato, ή. ουτ. έγω ή γάδος ή αχίρατα.
 Crepucciolo, ουτ. άρ. (όπου) μικρόν εήγμα, εήγματιον.
 Crepuggino, ουτ. θ. άκρα έν. χλησις.
 Crepitollo, ουτ. άρ. σήμερον.
 Crepitatione, ουτ. θ. συνή, τω Crepito.
 Crepura, ουτ. άρ. μίση, απήχθεια.
 Crepusculino, έπ. ή τω λοκαυγός.
 Cresposo, αυ, έπ. ταυτ τω Crespo.
 Crestaja, ουτ. θ. άντι του ή σφαλμ. Crestaja.
 Cribroso, αυ, έπ. κοσκινώδης.
 Cricea, ουτ. θ. (πρόσθ.) αυμαελα.
 Cricchata, ή. ουτ. κλάψα.
 Criminatora, ουτ. άρ. - trice, ουτ. θ. Νομ. κατηγορητής.
 Crino, ουτ. άρ. φωτόν, τή κρινον.
 Cristallajo ουτ. άρ. ολυκωλή.
 Cristallizato, ή. iv. κρυσταλλώ.
 Cristicolo, ουτ. άρ. Χριστολητης.
 Crittógame, έπ. κρυψίγματος έπι φωτών.
 Crivellatore, ουτ. άρ. κοσκινητής.
 Crivellatura, ουτ. πλ. σκόδαλα,

Civellazione, ουτ. θ. οΰαις, κρυσιγμα.
 Civellino, ουτ. άρ. (όπου) μικρόν κρυσιγον.
 Croceante, ουτ. άρ. είδος πλακύνου.
 Crocchietto, ουτ. άρ. άρπάγγ.
 Crociera, ουτ. θ. διασταύρωσις.
 Crociata, ουτ. θ. ταύτσημον τω Crostamito.
 Crosto, ουτ. άρ. ταυτ τω Casmaglio.
 Cromargia, ουτ. θ. τή περί χρωμάτων τής φυσικής.
 Cronicaecia, ουτ. άρ. χρονογράφος άδλιος, έπ. γλωσσ.
 Cronologia, ουτ. θ. ή των έτηών περιόδος.
 Cronografia, ουτ. θ. (λίθ. Ελ. λην) χρονογραφία.
 Cronologo, ουτ. άρ. (λίθ. Ελ. λην) χρονολόγος.
 Crostacci, ουτ. άρ. πλι. δοτρα κούραμα.
 Crostata, ουτ. θ. άντι του ή σφαλμ. Crostato.
 Crostuto, ια, έπ. δοτρακούδης. ή στρογγύλω άρ. (πρόσθ.) πρότρον.
 Crucciatore, ουτ. άρ. trice, ουτ. θ. ήριετικός.
 Cuciffero, ουτ. άρ. ταυτ τω Cucifero.
 Cuciforme, έπ. διγ. σταυροειδής.
 Cucuccio, ια, έπ. σκληρές, ήλιος.

Cudolissimo, ια, έπ. άπερδ. άμώτατος, σκληρότατος.
 Cudivoro, ια, έπ. άμοσθρος.
 Cuscajo, ουτ. άρ. ή πωλών πίτυρα, πιτυροπόλης. || Μίλος τής έν Κρούσση άκαδηματίας. || Δκριθολόγος.
 Cuscata, ουτ. θ. (πρόσθ.) πύτυρον ήδα τε άνάμικτος.
 Cuscarella, ουτ. θ. παλιγγιον παιδαριώδης.
 Cuscata, ια, έπ. εύρωστος, φυμαλιός.
 Cubante, έπ. διγ. κατακλινης, κλινοπητής.
 Cubatura, ουτ. θ. ταυτ τω Cubicativo.
 Cubitale, έπ. διγ. ή του ήλιως, πηγυαίος.
 Cubito, ουτ. άρ. άγκών. || Πήχυς.
 Cucchiastina, ουτ. θ. μικρόν κοχλιέριον.
 Cucchiastara, ουτ. θ. άντι του ή σφαλμ. Cucchiastara.
 Cucchinioso, ουτ. άρ. μέγιστο κοχλιέριον, κ. χουλίερα.
 Cucchiato, (πρόσθ. ή. ουτ.) και τακλίνωμα, κοιτομα.
 Cucciolo, ουτ. άρ. (όπου) με κρός κώνων, κωνάριον. || Μίταφ. βλαξ. || —, ια, έπ. μικρός.
 Cuccurita, ή. ουτ. κοκκώδης έπ. φωνής άλέκτρος.
 Cuccinatara, ουτ. θ. μαγειρεία.
 Cuculo, ουτ. θ. περιβάλλωμα τής κεφαλής, κορδύλη.
 Cucurbita, ουτ. θ. κολοκύθη, σικία.

Cuffiaccia, οὖσ. θ. κορδύλη ἀ-
θλία· ἐπὶ χλευσῆς.
Cugina, οὖσ. θ. (πρῶθ.) ἕξα-
δύλη.
Cuito, εὖσ. ἀρ. ταυτὸ τῷ Pen-
ciero.
Culattario, εὖσ. ἀρ. ἀπέπατος.
Culico, οὖσ. ἀρ. κώνωψ.
Cullamento, οὖσ. ἀρ. δόνησις
τοῦ λίανου.
Cullo, οὖσ. ἀρ. σάκκος· τὸ
ἄλλως τε καὶ Cullo.
Culmifero, γλ. ἐπ. κλαμο-
φόρος.
Culmo, εὖσ. ἀρ. κέλεμος.
Cullotiazio, οὖσ. θ. ἡ τοῦ ὕ-
ψους καὶ τῆς διαστάσεως κατα-
μέτρησις.
Cultivamento, εὖσ. ἀρ. ἀντι-
τοῦ ἐσφαλμ. Cultivamento, ||
Cultivato, ἄ. ἐν. ἀντι. τὰ ἐσ-
φαλμ. Cultivato καὶ Cultivato.
Cultivatore, οὖσ. ἀρ. -trice, εὖσ.
θ. ὄρ. Colivatore.
Culto, οὖσ. ἀρ. (πρῶθ.) ἐκ γει-
ωργίαι, || Σιλλή. ἰμάτιον.
Culto, οὖσ. ἀρ. μάχηρα τῶν
σφαγίων.
Cumpulato, γλ. ἐπ. κλήρη, ἀ-
θρῆς.
Cunale, ἐπ. διγ. καὶ
Cuciforme, ἐπ. διγ. σφιννοειδῆς.
Cuculifero, οὖσ. ἀρ. παρομά-
γειρος.
Cuculino, εὖσ. ἀρ. (ὄποκ.) μι-
ερά καρδία.

Cupidissimamente, ἐπὶβ. δια-
κάως, ἡμπαθῶς.
Cupola, οὖσ. θ. (πρῶθ.) δι-
λος τῶν ναῶν.
Cupolare, ἐπ. διγ. καὶ
Cupolato, γλ. ἐπ. κερραυτῆς,
θαλατῆς.
Curabilità, εὖσ. θ. τὸ ἰσάμεν
Curadoti, οὖσ. ἀρ. ὀδοντο-
γλυφίς.
Curante, εὖσ. ἀρ. ἰατροῦ θι-
ρακουτῆς.
Curatore, οὖσ. ἀρ. μὴ γανῆ
βοηθησοφῆς.
Curoria, εὖσ. θ. ἡ τῶν κτηνά-
των διαχειρίσις.
Curlone, εὖσ. ἀρ. ψακτροῦτῆς.
Curricolo, εὖσ. ἀρ. ἄμαξ.
Curlto, εὖσ. ἀρ. διαρῆς ἀρ-
χοματῆς. || Ἐδρά ἐπισκόπου.
Curvaceghiato, γλ. ἐπ. κατηφῆς.
Cusato, ἄ. ἐν. ἀντιποιῶμαι, ||
ἐπὶ β. ἀποφαινομαι.
Cuscinello καὶ -otto, οὖσ. ἀρ.
(ὄποκ.) προσκεφαλίδιον.
Cuscigno, οὖσ. θ. ὀβήν. || ἡ
τοῦ ἀβήτος κόμη.
Cuscigno, οὖσ. ἀρ. ἰματικὸν
κατακεκιδιον.
Custratola, οὖσ. θ. κτηνὴ ἡ
σεισπόγλις.
Cura, εὖσ. ἀρ. ἀμῆτον ἐπι-
προσθίων καθιστάτων.
Curoress, εὖσ. θ. γαλακθῆς. κ.
βιτριόλιον.

D.

Dabasso, ἐπίρ. κάρωθεν.	πτων δίσση ἀλλήτρια ἢ ἀγροῦς ξίνιος.
Dabbondante, ἐπίρ. περιπλάθον.	Danneggioso, σα, ἐπ. ταυτὸ τῶν
Da capo, ἐπίρ. ἀπ' ἀρχῆς.	Dannoso.
D'accordo, ἐπίρ. ἰσ συμφώνου.	Danteo, ἐπ. δοτήρ, δότης. —,
Dadolo, οὐα. ἀρ. θρόψος.	οὐα. ἀρ. δορὰ ἰλαφία.
Didoggiaro, ῥ. οὐδ. κυβείω.	Danteggiaro, ῥ. οὐδ. δανείζω.
Dadtejuolo, οὐα. ἀρ. (ὄποι.)	Danzauto, οὐα. ἀρ. ἀρχηγοτής.
μαρὲ κίβος.	Daro, οὐα. ὁ πλ. ἐδίωρα, τροφή.
Dalno, οὐα. θ. (λίξ., Ἑλλην.)	Darrocucio, ἐπ. ἀδείξες, ἀ-
ἐπίρ. ἢ δάονα.	φωής.
Dagli καὶ Dal ἀντ. παρὰ τῶν.	Darto, οὐα. ἀρ. χιτῶν κυφαλῶν
Dallato, ἐπίρ. ἀντὶ τοῦ ἰσφαλμ.	δγῆ τῶν ἔργων.
Dallaro, οὐα. ἀρ. ἀλλοπαυτοί.	Dartro, οὐα. ἀρ. λατρ. λαιχῶν,
Dalli, ἀντ. συνών. τῶν Dagli.	ἐρπητι.
Damaraso, οὐα. ἀρ. ὄνομα ὁ-	Dartroso, σα, ἐπ. ἐρητικὸς,
σπέρματος.	λαιχηνόδης.
Damaierio, ῖα, ἐπ. διακρίσις, κα-	Dassai, ἐπ. δαξιδῶ, αἰετός, ἰ-
τακασάτος.	κανός.
Damascaura, οὐα. θ. (πρίθ.)	Dalare, ῥ. ἰν. χρονολογῶ, ἡμε-
δαμοκρῶνονργός.	ρολογῶ. —, ῥ. οὐδ. χρονολο-
Dameria, οὐα. θ. σεμνοπράτεια.	γοῦμα.
Damina, οὐα. θ. νεάνις εὐγενής.	Dalivo, γα, ἐπ. (πρίθ.) δέτης,
Dausjole, οὐα. ἀρ. (ὄποι.) κερ-	δοτήρ.
μάτιον.	Dattilloteca, οὐα. θ. (λίξ., Ἑλ-
Danaosco, ἐπ. (πρίθ.) ἀργυ-	λην) δακτυλιοθήκη.
ροειδής.	Davauzo, ἐπίρ. ἀφθόνως.
Danaruzzo, οὐα. ἀρ. (ὄποι.)	Daziere, οὐα. ἀρ. τελώνης.
πρωματίον ἐπὶ χλιούς.	Daziono, οὐα. θ. ἀντὶ τοῦ δγ-
Dansajuolo, οὐα. ἀρ. ὁ βλά-	σφαλμ. Dagione.

Deambulatio, β. εὐδ. περιπατώ.
 Deambulatione, εὐα. θ. περιπατος.
 Deaurato, β. ἐν ἐπιχρυσῷ.
 Deaurato, ἰα. ἐπ. ἐπιχρυσος.
 Deballo, εὐα. ἀρ. συζήτησις.
 Deblatio, β. ἐν ἐπιχαίῳ.
 Deblitā, εὐα. θ. ἀτονία, ἀδύγνια, ἐκνύρισις.
 Debolis, (πρόσθ.) εὐα. ἀρ. τὸ κέρσιον ἐλλείψωμαι, ἢ κλισις τίνος, τὸ ἐπισημῆς μέρος.
 Debordatio, β. εὐδ. Ναυτ. ἀπέρχουσι τοῦ κλιόλου. || Καταβέβηκα τὰς κέρατας.
 Debossia, εὐα. θ. κρηπίδα, ἀκολασία.
 Debossiato, ἰα. ἐπ. ἀκόλαστοι, ἀσυνταξίαι, παρανομίαι.
 Decapitamento, εὐα. ἀρ. συνών. τῶ Decapitatio.
 Decambre καὶ - brio, εὐα. ἀρ. μὴ δ ἀκίμβριος.
 Dechinare, β. ἐν ἐκκλίσει ἴσον τῶ Dechinare.
 Decimolo, εὐα. θ. πλ. μισρολογία.
 Decipiente, ἐπ. διγ. ἀπατηλός.
 Decipula, εὐα. θ. παγὴν, παγίς. || Λίταρ. ἀπάτη.
 Declinatoro, εὐα. ἀρ. ἐργαλείον ὄρειον τῆν κλισίαν καὶ ἑγκλίσειν τοῦ ἐπιπέδου τοῦ γινώσκουτος.
 Decombante, ἐπ. διγ. ἐπικλινή.
 Decoreto, β. εὐδ. περιχρυσάται.
 Decoreto, εὐα. ἀρ. (πρόσθ.) πα-

ρίλευσις διάρκαται. || —, εὐα. ἐπ. παρεσθάν' ληξίπρόθεσμος.
 Decorecendo, εὐα. ἀρ. Μουσ. ἢ κατὰ μικρὸν φθόγγου ἐλλείψουσι, ψήφουσι.
 Decubitante, ἐπ. διγ. κλινώμενος.
 Decussatione, εὐα. θ. ἀντι τοῦ ἐσφαλμ. Decussatione.
 Dediva, εὐα. θ. ἀπέρχουσι, ἀνάθεσις.
 De dignatione, εὐα. θ. περιεργονοίαι, ἀκαθίστως.
 Defalco, εὐα. ἀρ. ἀφαίρειν.
 Defatigato, ἰα. ἐπ. καταπόνητος, κενωτικός.
 Deferenza, εὐα. θ. ἀντι τοῦ ἐσφαλμ. Defrenza.
 Deficiens, β. εὐδ. ἐκλείπειν.
 Deficienza, εὐα. θ. ἐλλείψις.
 Deficit, εὐα. ἀρ. ταυτὶ τὸ ἀπύρριον.
 Definitore, εὐα. ἀρ. ὁ τειχῶν, ἕρσοτις.
 Deffiamare, β. ἐν ἀποφλεγμονῇ.
 Deflagratione, εὐα. θ. ἀποφύλλωσις.
 Degenerato, ἰα. ἐπ. ὁ γινώσκων γενεῶς, καταρατὶς νεοειδῆς, ἐσφαλός.
 Degradamenta, εὐα. ἀρ. συνών. τῶ Degradatione.
 Degustato, β. ἐν δοκιμῇ διὰ τῆς γεύσεως ἀποχρυσάται.
 Degustatione, εὐα. θ. γεωσις.
 Deicid, εὐα. ἀρ. ὁ λατρεύων τὸν Θεόν.

Deiscoro, β. εὐδ. χάλινω, ἀναχάλινω, κ. χάλινω.
 Deistio, ἰα. ἐπ. ταπεινός. || Καταβί.
 Dejectione, εὐα. θ. ταπεινώσις.
 || Καταβί.
 Delibato, ἐπ. διγ. ἐξίτηλος ἢ χωματόων.
 Deligatio, εὐα. ἀρ. ἐντολίς.
 Deliro, β. ἐν ἐξαίσιμω, διατρέπω.
 Deliratio, εὐα. ἀρ. (ὄπικ.) δελήσιον.
 Delibamento, εὐα. ἀρ. ἀπενδύωμαι, β. ἰα. β. ἐν ἀποχρυσάται.
 Deliborallia, εὐα. θ. διάνοια.
 Deliciziano, εὐα. θ. ἐκστασις.
 Delicatura καὶ - nenzione, εὐα. θ. ἡγερέμα, διαχρυσάται, ἢ φλόγρια.
 Delitamento, εὐα. ἀρ. φλόγρια.
 Delitatio, εὐα. ἀρ. ταυτὶ τὸ ἀπύρριον.
 Delitescenza, εὐα. θ. διάλυσις ἀπύρριον.
 Demergere, β. ἐν καταβύθισιν.
 Demerziane, εὐα. θ. καταβύθισις, καρτίσις.
 Demelire, β. ἐν ἀντι τοῦ ἀσφαλμ. Demelire.
 Demostiazione, εὐα. θ. συνών. τῶ Dimostrazione.
 Demouicente, ἐπ. διγ. πρᾶξις.
 Denarato, ἰα. ἐπ. κλάσις, βαλκωτός.
 Denegra, εὐα. θ. χιρ. ἄδουσις.
 Denatura, εὐα. θ. εἰρημ. ἑκτίσις.

Denticato, εὐα. ἀρ. (ὄπικ.) ὁ δὸς μικρός.
 Denticoilo, εὐα. ἀρ. ἰδοντάγρα.
 Dentiera, εὐα. θ. σιρὰ ἰδόντων πλάστῶν.
 Dentiformo, ἰα. διγ. ἰδοντέμορφος.
 Dentino, εὐα. ἀρ. (ὄπικ.) ὄρ.
 Denticolo.
 Dentone, εὐα. ἀρ. ἰδὸς μέγας.
 Dentro, (πρόσθ.) εὐα. ἀρ. τὸ ἐσωτερικόν, τὸ ἔδον.
 Deortura, β. ἐν ἀπατήριον.
 Deorturatio, ἐπ. ἀποπροπαικός.
 Deorturatio, εὐα. θ. ἀποτροπή.
 Dependanza, εὐα. θ. συνών. τῶ Dipendenza.
 Dependentia.
 Depertimento, εὐα. ἀρ. χειροτέρευσις. || ἄσιντι, μάργνοις.
 Depertio, β. εὐδ. χειροτερεύω.
 Depilazione, εὐα. θ. ἰατρ. τριζέβη.
 Depilazione, εὐα. θ. ἰατρ. κίττωσις.
 Depilatore, εὐα. ἀρ. κλάυματίας.
 Depolazione, εὐα. θ. πόρηνσις, ἐπιχυσίς.
 Deportato, β. ἐν ἐκρίβω τινα ἐκτός τοῦ λιμένος.
 Deposito, εὐα. ἀρ. (πρόσθ.) ὁ πόσις. || Ἄπύρριον.
 Depraviti, εὐα. θ. συνών. τῶ Depraviziano.
 Depurativo, ἰα. ἐπ. καθάρσις. || —, εὐα. ἀρ. καθάρσιον.
 Deriva, εὐα. θ. Ναυτ. ἐκκλίσις διαπύου.

Derogabile, ἰπ. διγ. ἢ ἐπιδη-
 κτικῶς ἀκυρώσιμος, ἀκυρώσιμος.
 Derubarò, ῥ. ἐν. κλέπτω, ὀ-
 πεύκω.
 Descensione, οὐσ. θ. συνών.
 τῷ Discensione.
 Desiderazione, οὐσ. θ. πάθος,
 ἐπιπόθησις.
 Desipiente, ἰπ. διγ. ἀνδρῶν
 μωρός.
 Desistenza, οὐσ. θ. παύσις.
 Desolazione, οὐσ. θ. ἀποτροπή.
 Desquamazione, οὐσ. θ. ἐκφο-
 λίδωσις τῆς ἐπιδερμίδος.
 Dissicco, ἰα, ἰπ. ἀπεξηραυνός.
 Dassi, ἀντ. θ. ὄρ. Desso.
 Destrare, ῥ. ἐν. χειραγωγῶ.
 Destruere, ἐπιρ. ἰπ. δεξιῶ.
 Detento, ἰα, ἰπ. καταληφθεὶς,
 κατάληπτος.
 Detenuto, ἰα, ἰπ. δέσιμος, κα-
 συργμένος.
 Detorsivo, να, ἰπ. ἀντὶ τοῦ
 ἰσφαλμ. Detorsivo.
 Detrattare, ῥ. ἐν. ἀπαθεύμαι,
 ἀποκρούω τι.
 Detrazione, οὐσ. θ. (πρόσθ.) ἀ-
 φαιρέσις.
 Detroncare, ῥ. ἐν. ἀποκόπτω.
 Detrusione, οὐσ. θ. καταστροφή.
 Dettagliare, ῥ. ἐν. ἀκριβολογῶ.
 Detramento, οὐσ. ἀρ. συνών.
 τῷ Detatura.
 Deturpazione, οὐσ. θ. μολυ-
 σμῆς.
 Deviazione, οὐσ. θ. ταυτίς, τῷ
 Deviamento,

Devotamento, ἰπ. ἀντὶ τοῦ
 ἰσφαλμ. Devotamento.
 Diallo, οὐσ. ἀρ. φωνὴν, τὴν ἡλι-
 στήριον.
 Dialoo, οὐσ. ἀρ. τὸ δι' ἄλλου
 φάσμακον.
 Dialogizzante, ἰπ. διγ. διαλαγί-
 μενος.
 Diamantajo, οὐσ. ἀρ. ἄδραμ-
 τουργῆς.
 Diana, οὐσ. θ. ἄπυρον. ὄψα.
 ρινός. || Τυμπανοκρουσία ἐσθινὴ,
 τὸ ἐγερτικόν. || Ὀνομα ποταμίου.
 Diavolito, οὐσ. ἀρ. καὶ
 Diavollino, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.)
 μικρὸς διάβολος.
 Diavolino, οὐσ. ἀρ. (ὄπικ.)
 ταυτὸ τοῖς ἀνωτέρω.
 Diabbarcare, ῥ. ἐν. ταυτὸ τῷ
 Diabarbaro.
 Dihaatamento, οὐσ. ἀρ. παρα-
 κμή, ἐκπτώσις.
 Dibattorra, ῥ. ἐν. ἀντὶ τοῦ ἰσ-
 φαλμ. Diabbararo.
 Dicaro, ῥ. ἐν. ἀντιθέται ἰπὶ
 οὐκοδοῦν.
 Dicessara, ῥ. οὐδ. κάσμαι, με-
 σμαί.
 Dichinamento, οὐσ. ἀρ. ἔγκλι-
 σις, κατωφέρεια. || Πιρακμή.
 Diferenziano, οὐσ. θ. ταυτὴ
 τῷ Diferamento.
 Dierudare, ῥ. ἐν. συληρῶν.
 Diessara, ῥ. οὐδ. Μουσ. γράφα
 βίαιον.
 Difalscare, ῥ. ἐν. ὄρ. Difalscare.
 Difacalsione, οὐσ. θ. ἔσ. Dif-
 falso.

Dissidente, ἰπ. καὶ οὐσ. ἢ ὀ-
 πεύκω.
 Dissaltare, ῥ. οὐδ. ἀντὶ τοῦ
 ἰσφαλμ. Dissaltaro.
 Dissiguore, ῥ. ἐν. καὶ οὐδ. ὀ-
 πεύκω.
 Dissipato, ἰπ. διγ. διάσπαρτος,
 ἀπύρτος. || Διάσπαρτος.
 Dissingulare, ῥ. οὐδ. καὶ - σι,
 ἢ ἀντ. διαθλώματι.
 Dissizione, οὐσ. θ. διάβλασις
 (ἢ ἀπύρτος).
 Dissicco cal - iato, ῥ. ἐν. ταυ-
 τὸ τῷ Dissiccare.
 Dissignato, ῥ. ἐν. ἀποχαλινῶ.
 Digerito, ἰα, ἰπ. (πρόσθ.) δια-
 τεργμένος.
 Digiato, ἰα, ἰπ. δοξαυ. δακτυ-
 λωτις.
 Digiatazione, οὐσ. θ. δακτυλώσις.
 Digradamento, οὐσ. ἀρ. ἀντὶ
 τοῦ ἰσφαλμ. Digradamento.
 Digradamento, ἐπιρ. βαθυμῆδον.
 Digrinale, οὐσ. ἀρ. βρόγχος.
 Dilocolo, οὐσ. ἀρ. τὸ λυκαυ-
 γίς ἔσθρος.
 Dilutione, οὐσ. ἀρ. γαστρίμαρ-
 γος (ἀντὶ τοῦ ἰσφαλμ. γαστρίμαρ-
 γος) λερώσις.
 Dimattino, αὐριανὸν τὸ πρωτ.
 Dimensionale, ἰα, ἰπ. ὃ ἔχων
 διαίρησιν.
 Diminabile, ἰπ. διγ. μετωτός.
 Diminuito, ἰα, ἰπ. ἁλιπτός.
 Dimissionario, οὐσ. ἀρ. παραι-
 τετής.
 Dimissiono, οὐσ. θ. παραίτη-
 σις ταυτὴ τῆς ὑπηρεσίας.

Dimito, οὐσ. ἀρ. ἔφασμα δι-
 μιτων.
 Dimostranza, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ
 Dimostramento.
 Dimostrato, οὐσ. ἀρ. ἀπόδειξις.
 Dinagaro, ῥ. ἐν. κῆπτω τὴν
 ῥίζαν, ῥινοκῆπτω.
 Bindo, οὐσ. ἀρ. χροίματι.
 Dindonaro, ῥ. οὐδ. ἡγῶ, ἀη-
 καίνω.
 Dinegro, ῥ. ἐν. ἐπαρνούμαι.
 Dinocolato, ἰα, ἰπ. πλαστής,
 πρῶτοςποιητός.
 Diorama, οὐσ. ἀρ. (ἐν τοῦ ἑλ-
 λην.) διάγραμμα, πανόραμα τι.
 Diosina, οὐσ. ἀρ. φωνὴν, τὸ ἡ-
 δούσιον.
 Dipolarizzaro, ῥ. ἐν. ἀπο-
 στέρῃ τινα τῆς τοῦ λαοῦ ἐννοίας.
 Diporre, ῥ. ἐν. ἀντὶ τοῦ ἰσ-
 φαλμ. Diporo.
 Direnare, ῥ. οὐδ. καὶ - σι, ῥ.
 ἀντ. προρούμαι.
 Direzioneo, οὐσ. θ. ἐκπρόθησις
 ἰσχυροσύνη.
 Dirutanamento, ἐπιρ. ὀπίσω,
 ἀπισθῶν.
 Direttario, ὃ ἐσθδῶν τοῦ λέξεθ.
 Diribitori, οὐσ. ἀρ. πλ. εἰ ἐπὶ
 τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων.
 Dipozzato, οὐσ. ἀρ. trice, οὐσ.
 θ. ἢ ἐκλεξιῶν.
 Dirubare, ῥ. ἐν. ὄρ. Rubare,
 ἀντὶ τοῦ ἰσφαλμ. Rupare.
 Diruggiio, οὐσ. ἀρ. ἡ τοῦ αἰ-
 ἰθροῦ ἀποσκωρῆσις.
 Disabbellire, ῥ. ἐν. ἀντὶ τοῦ ἰσ-
 φαλμ. Disabbellire.

Disaccarsi, β. άντ. ἔξελχομαι τοῦ πάκου.
 Disaccendore, β. έν. σβανάω τό πύρ.
 Disaccettare, β. έν. τούς πέ- νους ἐκβάλλω.
 Disaccogliamento, ἐπίβ. ἀ- κέμψως, ἀκυώς.
 Disaccoutio, εια, έν. ἀκρυψός, ἀκρύς.
 Disaccreditare, β. έν. ταυτὲ τῷ Discreditare.
 Disacerbare, β. έν. (πρόσθ.) ἄδύω, γλυκαίνω.
 Disacrare, β. έν. (πρόσθ.) βε- βυλῶ.
 Disaffettuosa, έν. ἀστεργός.
 Disaloro, β. έν. ἐξαληρυσίω.
 Disappontamento, ἐπίβ. ἀπί- ροκίτως, ἀουίτως.
 Disarticolare, β. έν. ἐκφρθῶ.
 Disarticolazione, εια, έν. Χει- ρουργ. ἐξέφρωσις.
 Disartificio, εια, άρ. ἀπλότης, ἀκακία.
 Disassuasare, β. έν. ἀπιθίω.
 Disastrosamente, ἐπίβ. ἐλα- βρῶς, ἀτυχῶς.
 Disacciato, έν, έν. ἐξέριστος.
 Dischiusa, έν, έν. ἀνεκπέδι- στος, ἐλαύβερος.
 Dischiuare, β. έν. ἀποκύνωμι.
 Discillato, έν, έν. ἔργων ἀ- νοικτίας τούς ἐφθαλμούς. || Ἀνάλ- γητος, ἀπαθή.
 Disciolto, έν έν. ταχῶς, ἀνώ- πους || Μεταγ. ἀχλίνωτος. || Ὀυγγίτι.

Disciplinabilità, εια, έν. τῶ- διδακτον.
 Disciplinata, εια, έν. ἡ διὰ μάστιγος τῶψις.
 Discombere, β. εια, έν. καταλλ- νομαί.
 Discompensare, β. έν. διαλέγω.
 Discomposto, έν, έν. συγκυ- μένος, ἀτακτός.
 Discosfucivolo, έν, έν. ἐπι- πής, ἀτακτός.
 Discosioscenza, εια, έν. (πρόσθ.) ἀπαιδευσία.
 Discosiderare, β. έν. ἀδια- φορῶ παραβλέπω.
 Discordanza, εια, έν. ἐπί τοῦ ἰσούλου, Discordanza.
 Discordevole, έν, έν. ἐπι- γέρων διγύνοισιν, φάδιού, γας. || Διάκωνος, πρέακτος.
 Discordia, εια, άρ. ταυτὲ τῷ Diacordia.
 Discuoiare, β. έν. ἐκβάλλω τούς σφύνας.
 Discuziente, έν, έν. διγ. ὁ διαλύ- ων τὰ ὄρη.
 Disdehilarsi, β. άντ. χροσολῶ.
 Disdicente, έν, έν. ἀπρηπής, ἀργύριον.
 Disdicenza, εια, έν. ἀπρέπεια, ἀτερον.
 Disdottorarsi, β. άντ. παύομαι ἀπὸ τῆς ἀξίας διδάκτορος.
 Disceco, εια, έν. ἐπεί.
 Disceia, εια, έν. ἡ τῆς ἀειγῆς ἀδυναμία.
 Disceoja, εια, έν. ἰαργ. (ἀγ. ἔλλω.) δυσκολία.

Disegnativo, έν, έν. διακριτικός.
 Disembrintaro, β. έν. ἀποστε- γνῶ.
 Disenare, β. έν. ἀπομαρτίνω, παύωρονα ποῖω τινα.
 Disepellire, β. έν. ἐκθάπτω.
 Diseredito, έν, έν. ὁ ἴνευ κλη- ροναίου, ἐκλήσος.
 Desolato έν έν. ἔρημος.
 Disfacciera, εια, έν. κατακα- τή, ἀκαθάριος.
 Disfallo, εια, άρ. μετάνοια, μετάνωμι.
 Disfaniare, β. έν. ἀπαλλάττω τῆς ἐπιλας.
 Disfavore, εια, άρ. ἀντί τοῦ ἰσούλου, Disfavore.
 Disformato, β. έν. ἐξουθενῶ ἴνα, τι.
 Disformare, β. έν. ἀντί τοῦ ἐσ- γαλι. Disformare.
 Disfiliare, εια, άρ. ἡ προκα- λῶν εια μάχη.
 Disforato, έν, έν. ἀντί τοῦ ἰσούλου, Disforato.
 Disfogliare, β. έν. ἐκβάλλω τούς στρογγύλων.
 Disgannare, β. έν. ἐξέγω τῆς ἀπειτης.
 Disgarrato, έν, έν. ἀσμφός, ἄχαρι, ἀηδής.
 Disgregativo, έν, έν. διαχωρι- στικός. || Ὁμοδωτικός.
 Disgruolare, β. έν. ἀνασχυάω.
 Disguaglio, εια, άρ. ἀνοστήτος, ειαουστήτος.
 Disguale, έν, έν. διγ. ἀίσιος, ἀγέ- ριος.

Disguisare, β. έν. ὑποκρύπτω.
 Disiato, έν, έν. πούχτος, ἐπι- θομικός.
 Disimagnato, β. έν. παύομαι τοῦ φαντάζεσθαι.
 Disimparagrazare, β. έν. αἶμα τῷ ἐκποδῶν.
 Disimbarazzo, εια, άρ. ἡ τοῦ ἐκποδίου ἀπαλλαγῆ.
 Disimparaggiare, β. έν. Ὁρ. Di- simbarazzare.
 Disimulato, β. έν. ἐκβάλλω τὸ μίσος, δυσωδία τι καθαίρω.
 Disinfusione, εια, έν. ἡ τοῦ μικρότερος ἀφαίρεσις.
 Disingenua, έν, έν. δόλιος.
 Disinnamoramento, εια, άρ. ἡ τοῦ ἔρωτος παύσις.
 Disintoccicare, β. έν. ἀπαλ- λάττω, λύω τῆς περιπλοκῆς.
 Disintoccicare, εια, έν. ἡ τῆς περιπλοκῆς λύσις.
 Disinviare, β. έν. ἀντί τοῦ ἐσ- γαλι. Disinviare.
 Disinvolgere, β. έν. ἐκτυλίω.
 Disintestamento, ἐπίβ. ζωο- ραῖ, προσθῶως.
 Dislucido, έν, έν. ἀόριστος.
 Dislutare, β. έν. Χημ. ἀφαρῶ τῆν κόλλαν.
 Dismania, εια, έν. ἡ τῶν ἐμαθ- νῶν βραδύτης.
 Dismessò, έν, έν. ἀελυκμένος.
 Dismorbaro, β. έν. ἐκκαθαίρω, καθαρίζω.
 Disnaturato, έν, έν. ὁ παρὰ φύσιν, διασπαρμένος.

Diversivo, να, ἰπ. ἐκτροπικῶς.	Drácento, οὐσ. θ. βαράνη, ἢ
Divettlarò, β. ἰν. τεχν. κτυκῶ	δράκαινα.
τά ἔργα.	Draghatto, εὐτ. ἄρ. (ὄπακ.) λί-
Divettatura, οὐσ. θ. ἢ τῶν ἰ-	κος τοῦ πυροβόλου.
ρίων τῶφισ.	Duerno, οὐσ. ἄρ. Τοπαγγ. δὲ
Divulgamento, εὐσ. ἄρ. ταυτὸ	φύλλα.
τῷ Divulgamento.	Dugenuovanta, διακοσιοὶ ἐνι-
Divulgatio, οὐσ. θ. ἰατρ. διά-	νήκοντα.
σπειρις.	Dugentesimo, διακοστής.
Donna, εὐσ. θ. ἀντι τοῦ ἱσφαλ.	Dulcurato, β. ἰν. γλυκαίνω,
Donna.	γλυκίζω.
Dongio, οὐσ. ἄρ. ἑρῆα.	Dulimano, οὐσ. ἄρ. ἀντι τοῦ
Dodecuplo, ἰα, ἰπ. δωδεκα-	ἱσφαλμ. Dulamano.
πλοῦς.	Dungno, εὐδ. ἄρκ. λοιπὸν.
Dogliamento, ἐπιβ. ἀντι τοῦ	Duo, οὐσ. ἄρ. ταυτὸ τῷ Duo.
ἱσφαλμ. Dogliozamento.	Duoro (Avar, Essero, Lago—)
Dogmatista, οὐσ. ἄρ. ἰατρ. ἢ	πρίπει, ἀπαιτεῖται.
εἰσαγωγῶν δόγματα, δογματιστής.	Duplica, ἐπ. διγ. ἀντι τοῦ ἐπ.
Donnaccia, οὐσ. θ. γυναίκα; ἢ	φύλλ. Duplica
πὶ χλαύης.	Dupliciato, ἰα, ἰπ. ἀντιδιπλα-
Donnaccina, οὐσ. θ. (ὄπακ.) με-	θελε
κρά γυνή, γυναικίδιον.	Duracino, ἐπ. ἀντι τοῦ ἱσφαλ.
Donneria, οὐσ. θ. (περὶ θ.) γυ-	Duraceno.
νακισμὸς, ἀντι τοῦ ἱσφαλ. υναί-	Durhoco, οὐσ. ἄρ. εἶδος τυμ-
κισμὸς.	πάνου.
Donnino, οὐσ. ἄρ. γυναικοφι-	Durindana, οὐσ. θ. τὸ ξίφος
λις.	τοῦ Ὀρλάνδου.
Dossiera, οὐσ. θ. ἀντι τοῦ ἱ-	Durid, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ Du-
σφαλμ. Dossiera.	rozza.
Dottaro, β. εὐδ. καὶ — εἰ, β.	Dutalosa, ἐπ. θ. Dotan, (Fo-
ἀντ. προῦμαι, φοδῶμαι.	glia —) φύλλον μόνονυρον.

E.

Ebbrezza, οὐσ. θ. ἀντί τοῦ ἐ- σφιλέ. Ebbrezza.	Ecosmetro, οὐτ ἀρ. Μουστ. (λίξ. Ἑλλ. ἠχόμετρον.
Eheinnaceo, οὐσ. θ. πλ. τzu- τίσμον τῷ Ebbrezo.	Ectometro, οὐσ. ἀρ. ἐκτόμε- τρον.
Ebrezza, οὐτ. θ. παροιμία ταυ- τὸ τῷ Ebbrezza.	Edeparatmo, οὐσ. ἀρ. πριαπι- σμός.
Ebriachezza, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ ἀνώτερο.	Edicola, οὐσ. θ. (ὀπικ.) εἰκί- σκος.
Ebricio, β. ἐν ἀντί τοῦ ἰσφαλ.	Efidrosi, οὐτ. θ. (λίξ. Ἑλλην.) ἱατρ ἐφιδρωσις.
Ebrizare.	Effimero, ἐπ. καὶ οὐσ. θ. ἱατρ. πυρετὸς ἰσήμερος.
Ebrinato, ἰα, ἱπ. παρόμοιος, ὁ ἦν φρινῶν.	Efulato, οὐσ. ἀρ. ὀδυμὸς, θρη- νός.
Ebriso, α, ἱπ. ὄρ. Ebriso	Efulazione, οὐσ. θ. ταυτὸ τῷ ἀνώτερο.
Ebuoliente, ἐπ. διγ ὁ ἀναζφά- ζων, ἀνάστρατος.	Elogiatio, οὐσ. θ. (ὀπικ.) ἡλε- γεῖδιον.
Eburnificazione, οὐσ. θ. ἡ τῶν χρῆδων ἀποτιτάνωσις.	Elogiografo, οὐτ. ἀρ. (λίξ. Ἑλ- λην.) ἡλεγειογράφος.
Eceperito, β. ἐν ἐκείτῳ.	Elogiatio, οὐσ. ἀρ. (ὀπικ.) μι- κρον ἐγκώλιον.
Echimosi, οὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλην.)	Elongazione, οὐτ. θ. ἀπόστασις.
Χιρουργ. ἐκχύσις.	Mlungabile, ἐπ. διγ. ἄκατος.
Eccorso, οὐτ. ἀρ. (λίξ. Ἑλ- λην.) Χιρουργ. ἐργαλείον ὁ εκ- κοσιός.	Emarocallide, οὐσ. θ. φυτὸν, ἡ ἡμροκαλλις.
Ecdarsi, οὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλην.)	Emimeride, οὐτ. θ. βοτάνη, ἡ ἡμιμερίς.
Ἰκταρις.	Empirismo, οὐσ. ἀρ. ἡ ἐμπει- ρικὴ ἱατρική.
Echia, οὐσ. θ. (ἐν τοῦ Ἑλλην.) ἀκάνθη νωτιαία, ἡ οποιδιλικὴ εὐλίη.	
Echinato, ἰα, ἱπ. ἀντί τοῦ ἐ- σφιλέ. Echinato.	

Emula, εσα, θ. ὄρ. Emulo.
 Emulgo, ετ. διγ. ἄγχι. νε-
 φρικό.
 Emulgo, β. εν. ἀμύλω.
 Encausica, εσα, θ. (λίξ. Ἑλ-
 λην.) Ζωγράφου ἰγκουστική.
 Encensato, β. εσδ. (λίξ. Ἑλ-
 λην.) ἰγκουσίτω.
 Enfiativo, να, ἰπ. ὁ ἐξογκῶν.
 Ennegono, εσα, ἀρ. ταυτὸ τῷ
 Ennegono.
 Enterico, ἰπ. ἐντερικός.
 Epistilo, εσα, θ. (λίξ. Ἑλλην.)
 ἡ τῶν ἐντέρων φλέγων, ἐντε-
 ρίτις.
 Enuclavo, β. εν, ἐκφυρνίζω.
 || Μεταφ. διακαυφνίζω.
 Enuclazione, εσα, θ. ἡ τοῦ
 οὐδῆματος ἐκφύσεως.
 Epistasi, εσα, θ. (λίξ. Ἑλλην.)
 τὸ ἐπὶ τοῦ αὐροῦ ἄγρον, ἐπίστασις.
 Epistolico, εα, ἰπ. ἐπιστολικός.
 Equidifferente, ἰπ. διγ. ἀριθ.
 ἐξίσωτος.
 Equidistancia, να, ἰπ. ἰσόχρονος.
 Equilibracione, εσα, θ. ἰσορ-
 ῥοπία, ἀντίρροπία.
 Ergata, εσα, θ. μηχανὴ βα-
 ρύλική, ἰργάτης.
 Ergo, εσα, θ. λοιπὸν, ὅθεν.
 Erosivo, να, ἰπ. διαβρωτικός.
 Esagonato, να, ἰπ. ταυτὸ τῷ
 Esagono.
 Esulante, ἰπ. διγ. ἐξελκυστικόν,
 ἀξεντιστικός.
 Esuamento, εσα, ἀρ. ἐξάν-
 τλησις.

Esuato, τα, ἰπ. ἐξεντλημένος,
 κενός. || Καταλαθωδής.
 Esuatore, β. εν. ἀρσενίαι,
 ἀκουρῶ.
 Esautorazione, εσα, θ. ὁ ἀπὸ
 τῆς στρατείας ἀφασίς.
 Esca, εσα, θ. δόλωμα. || Τρο-
 φή, ὄψον.
 Escari, εσα, ἀρ. πλ. βύρροι
 κατεργασμένοι.
 Escavazione, εσα, θ. ἰγκοί-
 λανσις.
 Escito, εσα, θ. ἐξόδις.
 Exclusivo, εσα, θ. ἐξαιρέσις,
 ἀπόκλεισις.
 Escusazione, εσα, ε. ἀντὶ τοῦ
 ἰσφαλμ. Escusazione.
 Escogazione, εσα, θ. ἀντὶ τοῦ
 ἰσφαλμ. Escogazione.
 Esimplificativo, να, ἰπ. πα-
 ραδιεργατικός.
 Esornativo, να, ἰπ. κοσμητικὸς,
 ἐπιδεδεικτικός.
 Espanso, εα, ἰπ. ἐκτεταμένος.
 Espectante, ἰπ. διγ. ἀπο-
 χρηματικός ἐπὶ φαρμάκων.
 Esplosione, εσα, θ. ἐκπο-
 σερότης.
 Espurgatore, εσα, ἀρ. -ισίος,
 εσα, θ. καθαρτήρ.
 Estasiare, β. εσδ (ἐν τοῦ Ἑλ-
 λην.) ἰκπλήττομαι, ἐν ἰκπλήσει
 εἶμι.
 Estero, εα, ἰπ. ἕτερος, ἄλλο-
 θητός.
 Estero, εσα, ἀρ. ἀντὶ τοῦ ἰσ-
 φαλμ. Estero.
 Estromania, εσα, θ. (λίξ. Ἑλ-

λεν) εἰστρομανία, συστρομανία, νοση-
 ρία.
 Estato, εσα, ἀρ. -ισίος, εσα.
 ἡ ἡ ἰστροτόμων.
 Estulo, εσα, θ. Γεωμ., γεωμ-
 ῆ κακῶτα.

Evalente, εσα, θ. Γεωμ. ἀντὶ
 τοῦ ἰσφαλμ. Evalente.
 Exaurito, ἰκπ. ἀντὶ τοῦ ἰσ-
 φαλμ. Exaurito.
 Ex voto ἔκφρ. ἀντὶ τοῦ
 ἰσφαλμ. Ex voto.

F.

<p>Fabbricato, εὐσ. ἀρ. οικοδο- <small>μπια</small> Fabbricatorio, ἑπ. οικοδομικῆς. Fabbrichetta, εὐσ. θ. (ὕπεκ.) <small>μικρὴ τῆς Fabbrica.</small> Facciata, εὐσ. θ. μέγα πρό- <small>σωπον ἐπὶ γλάφυς.</small> Facchina, εὐσ. θ. ταυτὲ τῆς Facella. Facido, εὐσ. ἀρ. φυτὸν, τὸ φα- <small>κίδιον.</small> Facilmente, ἐπίρ. ταυτὲ τῆς Facilemente. Facisto, εὐσ. ἀρ. λίθος ὁ φα- <small>κίδιος ἢ φακίτης.</small> Facisiam, εὐσ. ἀρ. πολυπερά- <small>ρως.</small> Fagiana, ἦ. ἰν. ἔψω τι ὡς <small>τὴν φασιανόν.</small> Fagiolo, εὐσ. ἀρ. ὕρ. Fagiuolo. Falangosi, εὐσ. θ. (λέξ. Ἑλλ-</p>	<p>λην.) Χιτρούργ. τριχίαις τῶν βλε- <small>φάρων, παλάγγωσις.</small> Faladina εὐσ. θ. ἀντὶ τοῦ ἑσ- <small>φαλῆς.</small> Faladino. Famuccia, εὐσ. θ. (ὕπεκ.) μι- <small>κρὰ φάλαξ.</small> Famulato, εὐσ. ἀρ. δουλεία, <small>φῆρος ὑπαταγῆς.</small> Famulatorio, ἑπ. δουλικῆς. Fanfalooco, εὐσ. ἀρ. κρᾶξις <small>καυδαριώδης.</small> Fancata, εὐσ. θ. σέλιπτισμα. Fancina, εὐσ. θ. ταυτὲ τῆς Fan- <small>ciullina.</small> Fancocciata, εὐσ. θ. μωρία <small>νηπιανῆ. Fancoccio, εὐσ. ἀρ. ὕπεκ. τῆς Fancocelo Μωρὸς, νῆπιος. Fardullato καὶ — οἷο, εὐσ. ἀρ. <small>(ὕπεκ.) μικρὸς φάκλος· μικρὸν φαρτίον, σκευάριον.</small> Farnoso, εὐσ. ἀρ. δρυμῶν.</small></p>
--	--

Fasciolo, εὐτ. ἀρ. ὄπακ. τοῦ Fascio.
 Fa sol, φάσολι καὶ σημαία τῆς μουσικῆς.
 Fasserinioti, εὐτ. ἀρ. μαστραπόδ. πορνεύσας.
 Fastellatore, εὐσ. ἀρ. χορολόγος.
 Fastellatore, εὐσ. θ. χορολογία.
 Favellatoria, εὐσ. θ. ἢ τέχνη τοῦ διαλέγεσθαι.
 Favisse, εὐσ. θ. τῆ ἐν τοῖς εἰσδοῖς τῶν καὶν δεχέσθαι μετὰ τοῦ καθαρῶν ὕδατος. || Οἶκος ὑπόγειος || Θεσσαροφιλίακον.
 Favolatore, εὐσ. ἀρ. ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμ. Vanvolatore.
 Felibretto, εὐτ. θ. (ὄπακ.) καὶ καδὲ πυρετὸς, πυρετίον.
 Fedalo ia, ἐπ. μεμολυσμένος.
 Fempianocia, εὐτ. θ. γυνὴ ἀθλία ἐπὶ περιφρονήσεως.
 Feribillo, ἐπ. διγ. ὁ εὐκόλως τραυματιζόμενος, πρῶτος.
 Ferraccio, εὐσ. ἀρ. αἰθρὸς ἀθλας.
 Fibrosità, εὐσ. θ. τὸ ἐνώδες τῶν τραγῶδες.
 Ficoidale, ἐπ. διγ. φοκεϊδής.
 Fiduciarci, ῥ. ἀντ. πέπεισθαι, ἐμπιστεύσασθαι.
 Fiduciarimento, ἐπίρ. Ναρμ. πιστευτικῶν.
 Figuralia, εὐσ. θ. μορφή ἀθλία ἐπὶ περιφρονήσεως.
 Filologa, εὐσ. θ. κλητήρια.
 Filoleno, ἐπ. (λίξ. Ἑλλ.) φιλέλλην.

Fimatosi, εὐσ. θ. (λίξ. Ἑλλ.) φουμάτωσις.
 Fimato, ia, ἐπ. τελεωμένως, ἀκτινῶς. παρατεωμένος.
 Finente, ἐπ. τελειῶν, μέγιστος.
 Fingitivo, να, ἐπ. προσποιητικός.
 Fiacchettato, ia, ἐπ. σικκίς.
 Fioritura, εὐσ. θ. ἀνθάρτης.
 Fiorito, ia, ἐπ. ἀνθάρτης. || Ἡ-φαίρετος || Ἐβουλος. || Πολίτης.
 Fiosan, εὐσ. ἀρ. τὸ κέντρο τοῦ π. ὄδου.
 Fistoloso, να, ἐπ. συγγιγῶδες.
 Fistulato, ῥ. εὐδ. αὐδῶ.
 Fistulatore, εὐτ. ἀρ. ἀδελφός.
 Flautante, ἐπ. διγ. φυσῶδες.
 Flautonza, εὐσ. θ. ὄρ. Flautosità.
 Flessanimo, ἐπ. διγ. ψυχγωγός.
 Flessipede, -ἐπ. διγ. κυρτός.
 Flesso, εὐσ. ἀρ. κάμψις. || -σα, ἐπ. καμπῶδες, ἰλιχτός.
 Flottazione, εὐτ. θ. ταυτὸ τῷ Fluitazione.
 Fluente, ἐπ. διγ. ὁ ῥίον.
 Fluidificare, ῥ. ἐν βουτεποιῶν.
 Foacata, εὐσ. θ. κληῖμα γλωσσῶν.
 Foderatore, εὐσ. ἀρ. -trice, εὐσ. θ. ὁ ὑποβάπτων.
 Fondiglia, εὐσ. θ. ὑποστάθην ἔλεθρου κριθίνου.
 Fonticella, εὐσ. θ. (ὄπακ.) μικρὰ πηγῆ, πηγίδιον.
 Fonticelo, εὐσ. ἀρ. κυνήριον, κ. φουτανέλλα.

Formaggiuolo, εὐσ. ἀρ. (ὄπακ.) ὑγρῶν, κυρτίου.
 Formajo, εὐσ. ἀρ. καλαπόδο-καίς.
 Formante, εὐσ. θ. κλ. ταυτίαι ἰσχυρίματα τῶν σανδαλίων.
 Formichiare, εὐσ. ἀρ. ζωὸν μωμωκερῶγον.
 Formica, εὐτ. θ. πορνεῖον. || λίξ.
 Formicario, να, ἐπ. ἀδελφικός.
 Formilino, εὐσ. ἀρ. (ὄπακ.) ἀδελφόν.
 Formosolo, ἐπ. διγ. ὄρ. δόκος.
 Formaleco, εὐτ. ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμ. Froga, καλλόπισμα, κόσμη || Παρμῆν. || Τράχημα ἐπὶ τοῦ πρῶτου.
 Formezzo, εὐσ. ἀρ. μικρὰ κεράτι.
 Formacchiato, ῥ. ἐν. ἀντὶ τοῦ ἰσραλ. Formacchiato.

Frusciaro, ῥ. ἐν. ἐνοχλῶ. || -σ. εὐδ. διεραυδῶ.
 Fruscolare, ῥ. ἐν. ἀντριανῶ, ἀναδιδῶ.
 Fruttajo, εὐσ. ἀρ. ὁ πορθηκῆς.
 Fruttuolo, εὐσ. ἀρ. ὁ πορθηκῆς.
 Fruttata, εὐσ. θ. ἔδεσμα δι' ἐπικροσίων.
 Fulminatorio, ἐπ. κεραυνός.
 Fumaliera, εὐσ. θ. κακιστήριον.
 Fustajo, εὐσ. ἀρ. σαγματάς παρῶς.
 Fustialo, εὐτ. ἀρ. αἶδος ἀφουδός.
 Fusticello, εὐσ. ἀρ. (ὄπακ.) μικρὸν στέλεχος.
 Fustione, εὐσ. ἀρ. μέγα στέλεχος.
 Fustuario, εὐσ. ἀρ. ῥάβδος.
 Fustucio, εὐσ. ἀρ. ὄρ. Fusticello.
 Fusta, εὐσ. θ. ταυτὸ τῷ Fuga-

G.

Gabbano, ουσ. αρ. μίγας
 αποδύτης.
 Gabbanoieri, επ. παυσλυπος.
 Gabbanti, επ. υποκριτής.
 Gabbeo ουσ. αρ. πλατακαθήλα.
 Gabellata, ουσ. θ. (υποκ.) μι-
 κρός δασυός τελιωνικός.
 Gabiano, ουσ. αρ. Ναυτ. φυ-
 λακή.
 Gaffe, ουσ. αρ. άρπάγη.
 Gaglioffono, ουσ. αρ. έθλιας
 τις έπουλος ή πανιύργος επί πε-
 ριφορήσεως.
 Gaja, ουσ. θ. Ναυτ. αι του κύ-
 ττους πλευραί.
 Gajato, τα, επ. (υποκ.) εύθυ-
 μος έλιγον.
 Galana, ουσ. θ. είδος χαλώνης.
 Galato, ουσ. θ. πλ. λίθοι αι
 γαλακτίται.
 Galba, ουσ. ένομα οικώληκος.
 Galbanico, σα, επ. γαλθανικός.
 Galigajo, ουσ. αρ. βυρροδέψης.
 Galigamento, ουσ. αρ. έμαύ-
 ρωσις.
 Galigato, β. έδδ. ζοφούμας, υπο-
 τίζομαι.
 Galimatias, ουσ. αρ. πολυμι-
 γία, κοκκίον.
 Galloia, ουσ. θ. άρτος δίτυ-
 ρος, κ. γαλίτα.

Galvanico, σα, επ. ταυτό τῷ
 Galvanico.
 Galvanismo, ουσ. αρ. γαλβα-
 νισμός.
 Gambale, ουσ. αρ. άντι του
 ισπαίου. Gambols.
 Gambosello, ουσ. αρ. δοκρακό-
 δερμα, ή καρτε, τίτε γαρτε.
 Gambuccia, ουσ. θ. (υποκ.) μι-
 κρά κνήμη.
 Gangano, ουσ. αρ. ή του έμ-
 φαλου κοιλότης.
 Gangrenoso, σα, επ. γαγγραι-
 νώδης.
 Garanza, ουσ. θ. Όρ. Rohlha.
 Garbucio, ουσ. αρ. άρσοκίς.
 Garbutucio, ουσ. αρ. (υποκ.)
 έλιγον τι καμψός ή χαρίσις.
 Garzona, ουσ. θ. νεάνις, παι-
 δίσκη.
 Gas, ουσ. αρ. Χημ. άόριον,
 άτμις.
 Gasorio, ουσ. αρ. άτμιδοκί-
 πιον.
 Gasoliro, ουσ. αρ. ταυτό τῷ
 Gasometro.
 Gasigamati, ουσ. αρ. μάστιξ,
 βάβδος.
 Gasigaziano, ουσ. θ. τιμωρία,
 ποινή.

Gasigalezzo, ουσ. θ. ή των
 κόντων άρβυλας.
 Gastigato, τα, επ. άκριδής.
 Gastigatico, ουσ. θ. τιμωρή-
 τρις.
 Gastrimilo, ουσ. αρ. (λέξ. Ελ-
 λην.) ταυτό τῷ Gastriloquo.
 Gastrito, ουσ. θ. (λέξ. Ελλην.)
 λεπ. νόσος γαστρίτις.
 Gattoso, ουσ. αρ. (Andare
 in-) προσροϊτό εις γυναίκας.
 Gattoida, ουσ. αρ. κοινολ. δ
 τίς γαλεός ρουθών, γαλεοκτόνος.
 Gattilamento, ουσ. αρ. ή των
 γαλιών φωνή.
 Gattino, ουσ. αρ. (υποκ.) μι-
 κρά γαλι, γαλιδούς.
 Gattolodoro, ουσ. αρ. υπόρ-
 ρημα.
 Gattolino, ουσ. αρ. (υποκ.) Όρ.
 Gattino.
 Gattopardo, ουσ. αρ. αϊλουρος
 άρτις.
 Gattobello, ουσ. αρ. άντι του
 ισπαίου. Gattobello.
 Gattorceie ουσ. θ. (υποκ.) ταυ-
 τί τῷ Gattuceio.
 Gattore, β. ούδ. Όρ. Godoro.
 Gattardina, ουσ. θ. ματίον κα-
 τινίδιον.
 Gattina, ουσ. θ. πετνόν, ή λάρος.
 Gattarino, σα, επ. πλακω-
 τί, αμάς.
 Gattolino, ουσ. αρ. (υποκ.)
 μετά έτημερις.
 Gacchito, τα, επ. ταπεινός.
 Gattina, ουσ. θ. (λέξ. Ελλην.)
 γήινη, ή κόλασις.

Gelatiniforme, επ. διγ. ταυτό
 τῷ Gelatinoso.
 Gemellipara, ουσ. θ. διδυμο-
 τώκος.
 Gemente, επ. διγ. καταστά-
 ζων, άντι του ισφαλυ. σταυλάζων.
 Gemmipare, επ. διγ. άντι του
 ισφαλυ. Gemipare.
 Gemmoso, σα, επ. ή κρύσταλλο-
 λα παράγων.
 Genale, επ. διγ. ή της πα-
 ριζίς.
 Generativamento, επιφ. γεν-
 νητικός.
 Generato, τα, επ. ή γεννηθείς.
 Generalice, ουσ. θ. γυνίκερα.
 Genitorinario, επ. Ανατομ. ή
 της γεννήσεως και της εύρικτης
 έκκρισεως.
 Genovina, ουσ. θ. και—νο, ουσ.
 αρ. ένομα νομίσματος.
 Gentigliaccio, ουσ. θ. σωρός
 ήχλου επί περιερρηθείσεως.
 Gentame, ουσ. αρ. Όρ. Gen-
 taccia.
 Gentile, ουσ. θ. Όρ. Genti-
 lazza.
 Geraniaceo, ουσ. θ. φυτό, τά
 γερανιοειδή.
 Gerinata, ουσ. θ. κόφινος πλη-
 ρής άνθράκων.
 Gerlino, ουσ. αρ. κοφίνιον άν-
 θράκων.
 Germanità, ουσ. θ. άδελφότης,
 τῷ κασίγηγον.
 Germano, ουσ. αρ. άντι του ισ-
 φαλυ. Germano.

Gerogificamanto, επίθ. ιερο-
γλυφικώς.
Gielo, ουσ. άρ. λωρίον.
Ghilo, ουσ. θ. Νευρ. σχοίνιον.
Ghioccesso, ου, έπ. παγωδής.
Ghiaggiuolo, ουσ. άρ. άντι του
ισφαλμ. Ghiaggiuolo.
Ghiuoa, ουσ. θ. άντι του Ισφαλ.
Ghiuus.
Ghiottorellino, ουσ. άρ. άντι
του Ισφαλμ. Ghiottorellino.
Giardiniera, ουσ. θ. ή κηπου-
ρός. || Δαχύν ανθοφορον. || Όρμος.
Giberna, ουσ. θ. άντι του Ισ-
φαλμ. Giberna.
Ginochiano, τα, έπ. (πρόθ.)
Βεταν. γονατώδης.
Giornaliero, έπ. άντι του Ισ-
φαλμ. Giornaliero.
Giornatella, ουσ. θ. (όποκ.) μι-
κρά ήμέρα.
Gloro, τα, έπ. γέννημα ή βρά-
δις και προσηύκτου.
Glorioso, ουσ. άρ. ταυτά του
Glorioso.
Gloro, ουσ. άρ. χατρον. ή Ζαΐς.
Glovenetto, ουσ. άρ. νεανίας,
μυράκιον.
Gloventi, ουσ. θ. Όρ. Gio-
venti.
Gloventulino, ουσ. θ. νεότης,
νιολαία.
Glovaloccio, έπ. φαίδρες, πε-
ριχαρής.
Glovalous, έπ. ή εις άκαρον
περιχαρής.
Glovanastro, ουσ. άρ. νιός ή
παις.

Giovinello, ουσ. άρ. (όποκ.)
ταυτά του Giovanello.
Giovinazza, ουσ. θ. νιότης.
Giovinilo, έπ. νεανικός.
Giovclo και gioio, ουσ. άρ.
δένδρον, ή λατός.
Giovanotto, ουσ. άρ. άντι του
Ισφαλμ. Giovanotto.
Giovrto, ουσ. άρ. κρέας επί ή
βελού ή ψαμίανον.
Giubbeho, ουσ. άρ. κελύφον.
Giubbiasso, τα, έπ. Όρ. Giub-
bilante.
Giudiciariamento, επίθ. δικα-
στικώς.
Giudizincio, ουσ. άρ. κακή
κρίσις.
Giugante, ουσ. άρ. γίγας.
Giugocidi, ουσ. άρ. πλ. φουά
τά σαρκοειδή.
Giugocorono, ουσ. άρ. μίγας
χαρτοπαράτης ή κυβουάς.
Giugocasso, ουσ. θ. ταπει-
νός, οκώφης.
Giugochento, έπ. διγ. παιγνί-
δις, άπτεϊς.
Giugochevolmento, επίθ. παι-
γνιστός, άπτεϊς.
Giuracchiamento, ουσ. άρ. έρ-
κος κατά συνθήκην.
Giurafalso, ουσ. άρ. ψεύδης.
Giuramentaccio, ουσ. άρ. ήλις
άντιος.
Giurazione, ουσ. θ. έρκος.
Giurconsulto, ουσ. άρ. άντι
του Ισφαλμ. Giurconsulto.
Giurisdiziale, έπ. δικανικός.

Giurispudento, ουσ. άρ. άντι
του Ισφαλμ. Giurispudento.
Giusta giusta, επίθ. άληθής,
έκτάτος, κ. ίσια, ίσια.
Gladiale, ουσ. άρ. Βεταν. άντι
του Ισφαλμ. Gladiale.
Glabioso, τα, έπ. σφαιρωτός.
Glabio, τα, έπ. ένδόςος, πε-
μαλτις. || — ουσ. άρ. δόξα.
Glabizzo, ουσ. θ. άδία τις
μην. επί περιφρήσεως.
Glabiativo, τα, έπ. κελκτι-
κός, καλώδης.
Glabioso, ουσ. θ. το γλωσ-
σι ή ήλιος.
Gnognarino, τα, έπ. άντι του
Ισφαλμ. Gnognearino.
Gnolio, ουσ. άρ. ή γριγιάς
ή ή γλίς.
Gobbeta, ουσ. θ. (όποκ.) μι-
κρά βόβα.
Gobbiato και — tele, ουσ. άρ.
ήλις, κερπύρας.
Gobbio, ουσ. άρ. γυθός, ή κω-
βος.
Gobzuola, ουσ. θ. Ναυτ. μι-
κρά άντιληκτικον
Gobernante, ουσ. άρ. κυβερνή-
της, αρχάριστος.
Governatore, ουσ. άρ. κυβερ-
νητής.
Gozzuto, ουσ. άρ. γούτης
ήλιος.
Grade, ουσ. θ. λοχία βαθμής.
Gradolo, τα, έπ. άνάτοχος άλλος.
Grandifora, ουσ. θ. Βεταν. (Co-
nella-) στεφάνη μεγαλής.

Grandoro, ουσ. άρ. Όρ. Gran-
dezza.
Grassia, ουσ. θ. ουσέ γαρψός.
Gratiocula, ουσ. θ. κηγάλις
αΐδης.
Grattapugiaro, ή έπ. Ταχν.
στίλβω μεταλλων δια του κνή-
στρου.
Gravicornuto, έπ. βαρύκρως.
Gravilino, ου, έπ. βαρυτικός.
Gravifermento, έπ. διγ. βα-
ρυβαρμής.
Gravissimante, έπ. διγ. βα-
ρυσός.
Graziolo, ουσ. θ. βοτάνη, ή εβ-
χαρτις.
Graziolino, ουσ. θ. (όποκ.)
μικρά χάρις.
Grazivo, ουσ. άρ. Όρ. Grazioso.
Gre (A —) έκαθ επί θ. πρόθωμος.
Grihani, ουσ. άρ. πλ. Ναυτ.
σκάπλος σιγιάλου.
Grucule, ουσ. άρ. ζυγός ή μύ-
σος, κ. γρακογερομιάνα.
Grecchia, ουσ. θ. ζυγία ή
ρειακός.
Gremignola, ουσ. θ. (Tassuto
alla —) ύλασμα δια τραπέζιάν-
δουλα.
Gru, ουσ. άρ. άμμολιθός, ή ή
θεος ψαμμίτης.
Gretazzo, ουσ. θ. άντι του Ισ-
φαλμ. Grelotto.
Gridacchiato, ή έπ. άντι του
Ισφαλ. Gridacchiato.
Grigolio, ουσ. άρ. ζυγία ήλιος.
Grilla, ουσ. θ. είδος σταφυλής.

Grillandia, οὐσ. θ. Βοταν. γυ- μνοκλάδον.	Gualdano, οὐσ. θ. ἐντὶ τοῦ ἐ- φαλ. Gualdano.
Grillatore, β. οὐδ. ἀναξίω, ἀ- ναβράζω.	Gualdo, οὐσ. ἀρ. ἐντὶ τοῦ ἐ- φαλ. Gualto.
Grinza, οὐσ. θ. ἐντὶ τοῦ ἐφαλ. Griza.	Guancialotto, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Gu- ancialino.
Grippia, οὐσ. θ. Ναυτ. κίλιος.	Guancibella, ἱπ. καλλιπάρης.
Grisolampo, οὐτ. ἀρ. χρυσόλι- θος κτ.	Guantata, ἱα, ἱπ. ἐφορών χι- ρίδας.
Gromatico, οὐτ. θ. ἡ τέχνη τοῦ καταμετρῆν.	Guardaboschi, οὐσ. ἀρ. ἐντὶ τοῦ ἐφαλ. Guardaboschi.
Groppata, οὐσ. θ. πῆδγμα τοῦ ἵππου.	Guardacartocci, οὐσ. ἀρ. ἐντὶ τοῦ ἐφαλ. Guardacartocci.
Grossoceio, ἱπ. (ὄπικ.) ὀλίγων παγός.	Guardapagliajo, οὐσ. ἀρ. κῶν ἀχρῶν νερόμαξ.
Grossularia, οὐσ. θ. ὄνομα φραγ- κισσαφύλου.	Guarentigio, οὐσ. ἀρ. Ὀρ. Gu- arentigio.
Grottaccia, οὐσ. θ. ἄλιόν τι σπῆλαιον.	Guattiro, β. οὐδ. οἰκῶζιο. Ἰλακτιῶ.
Grottescherità, οὐσ. θ. τὸ ἀλ- λοστον.	Guazzaletta, οὐσ. ἀρ. (Mac- tro—) ἱατρὸς ἀμαθῆς.
Grottono, οὐσ. ἀρ. σπῆλαιον μίγα.	Gubernativo, γα, ἱπ. κυβερ- νητικὸς.
Grossaro, β. οὐδ. ἀρπάζω.	Guerrira, οὐσ. θ. πολεμιστρά.
Grumato, οὐσ. ἀρ. Βοταν. κρυ- λῆ.	Gutoggiano, β. ἐν. ἐντὶ τοῦ ἐφαλ. Gufaggiaco.
Guata, οὐσ. θ. σπῆλαιον κίτρινον.	Guizzamento, οὐσ. ἀρ. σφαδα- σμός Τρωγλή, θέρυθιο.
Guadano, οὐτ. ἀρ. βυτάνη, ἡ βοστίς.	Guizzavole, ἱπ. διγ. ὁ ἀ- παίρων.
Guaglianza, οὐσ. θ. ἕξωσις.	Guizzaso, ἱα, ἱπ. ταυτὸ τῷ ἀνωτέρῳ.
Guajaco, οὐσ. ἀρ. ἱριζύλον καὶ ἡ ὀρεῖνῃ αὐταῦ.	Guistato, οὐσ. ἀρ. ἡ γῆσις.
Gualcire, β. ἐν. ἐντὶ τοῦ ἐ- φαλ. Gualliro.	Guizia, οὐσ. θ. ἔργονον μου- κῶν ἀχρῶνικον.
Guallito, ἱα, ἱπ. ἐντὶ τοῦ ἐ- φαλ. Guallito.	